18 F

Patrum Tertianorum

EPITOME INSTITVTI SOCIETATIS IESV.

D
96

DOMUS BURDIGALENSIS SOC. JESU
IHS

ROMÆ, M.DC.LXXXIX.
Ex Typographia Dominici Antonij Herculis.

SVPERIORVM PERMISSV:

PATRIBVS SOCIETATIS.

COMPENDIVM noſtri Iuris, jubente P. N. Carolo de Noyelle confectum, P. N. Thyrſo Gonzalez imperante jam prodit. Vt diu expetitum opus emendatiſſimum haberetis, nihil operoſæ diligentiæ prætermiſſum; quare, ſi aliquando deerratum, humanæ id infirmitati, non voluntariæ ſocordiæ tribuendum. Ceterùm ſcribendi forma non temerè ſuſcepta eſt: nam eam P. de Noyelle, adhibitis in Conſilium PP. Aſſiſtentibus, expendit, approba-

Imprimatur

Si videbitur Reuerendiſs. Patri Magiſtro Sacri Palatii Apoſtolici. Datum &c. hac die 19. Nouembris 1688.

Stephanus Ioſeph Menattus Epiſc. Cyrenen. Viceſger.

Imprimatur.

Fr. Thomas Maria Ferrari Sac. Palatij Apoſt. Mag. Ord. Præd.

INDEX

INDEX
Partium, Capitum, & Sectionum.

PARS I.

De Novitiis.

PRoœmium, *quo indicatur Operis Inſtitutum.* pag. 1.

Caput I. *De Impedimentis admittendorū.* 13.

Sectio I. *Neceſſitas magni delectus in admiſſione.* 13.

Sectio II. *De Impedimentis primariò excludentibus à Societate.* 14.

Sectio III. *De Impedimentis ſecundariò excludentibus.* 21.

Caput II. *De Dotibus poſitivis Admittendorum.* 25

Sectio I. *De Scholaſticis.* 26.

Sectio II. *De Coadjutoribus Temporalibus.* 27.

Sectio III. *De Indifferentibus.* 29.

Caput III. *De Poteſtate admittendi in Societatem.* 36.

Sectio I. *Vnde fluxerit poteſtas admittendi in Societatem.* pag. 30.
Sectio II. *In quibus iure ordinario, & extraordinario Poteſtas admittendi reſideat.* 32.
Sectio III. *Quomodo admittendi Facultas exercenda.* 33.
Caput IV. *De Prima Probatione.* 37.
Sectio I. *De Domibus Probationis fundandis, & primo ad illas Ingreſſu.* 37.
Sectio II. *De Examine, & Inſtitutione eorum in genere, qui primò probantur.* 39.
Sectio III. *De Examine particulari diverſarum Claſſium.* 43.
Sectio IV. *De aliis poſt Examem præſtandis.* 45.
Caput V. *De Secunda Probatione.* 49.
Sectio I. *De ejus Tempore, Loco, & Veſtitu.* 49.
Sectio II. *De Separatione Novitiorum ab Externis, & Domeſticis.* 51.
Sectio III. *De Exercitationibus communibus Novitiorum.* 54.
Sectio IV. *Experimenta Societatis peculiaria.* 57.
Sectio V. *De Magiſtro Novitiorum.* 62.
De

Caput VI. *De Votis ſimplicibus Religioſis tum ante, tum poſt expletum Biennium.* pag. 66.
Sectio I. *De Votis non expleto Biennio.* 66.
Sectio II. *De Votis poſt Biennium. A quibus, & quorum facultate hæc Vota emittenda.* 68.
Sectio III. *Quo pacto emiſſuri Vota inſtruendi ſint.* 72.
Sectio IV. *De Effectibus horum Votorum in communi.* 75.
Sectio V. *De Effectibus Voti ſimplicis Paupertatis, non excludentis rerum Dominium, ſed uſum, & quando illud abdicandum.* 79.
Sectio VI. *Quid ſervandum in abdicatione Bonorum, & conſequentibus ad illam.* 83.
Sectio VII. *De Obligatione reliquorum Votorum.* 91.

PARS II.

De Scholaſticis. 93.
Caput I. *De Collegiorum Fundatione.* 94.
Sectio I. *Finis Collegiorum.* 94.
Sectio II. *Quomodo agendum cum Fundatoribus Collegiorum.* 96.

Sectio III. *Quàm multa, & per quem Collegia admittenda.* pag. 100.
Sectio IV. *De Collegiorum ſtructura.* 104.
Sectio V. *De reditibus Collegiorum.* 106.
Sectio VI. *De obligationibus in Fundatione Collegiorum vitandis.* 111.
Caput II. *De Adminiſtrandis Bonis temporalibus Collegiorum.* 115.
Sectio I. *Ad quos hæc Adminiſtratio pertineat.* 115.
Sectio II. *De Conſervatione Bonorum Temporalium.* 117.
Sectio III. *De Archivio, & Contractibus.* pag. 121.
Sectio IV. *De accipienda reddendaque ratione adminiſtrationis.* 124.
Sectio V. *De Mediis ad avertendam Collegiorum inopiam.* 126.
Caput III. *De Perſonis ſuſtentandis in Collegiis, juxta varias Collegiorum Formas.* 133.
Sectio I. *Forma Collegiorum primò intenta.* 133.
Sectio II. *Collegiorum forma ſecunda complectens Scholas publicas.* 137.
Caput IV. *De Scholaſticorum Spiritu in Collegio conſervando, atque augendo.* 143.
De

Sectio I. *De Scholaſticorum tum Iuniorum, tum omnium ſegregatione*. 144.
Sectio II. *De Studio, Orationis, Mortificationis, & aliarum virtutum Scholaſticis præſcripto*. 148.
Sectio III. *De Renovatione Votorum*. 153.
Sectio IV. *De Promotione ad Ordines Sacros*. 157.
Sectio V. *De Obligationibus circa Miſſam, & horas Canonicas*. 163.
Caput V. *De Noſtrorum Scholarium Studiis*. pag. 169.
Sectio I. *De ſtudiis literarum Humaniorum capeſſendis*. 169.
Sectio II. *De Exercitationibus peculiaribus Scholarium Societatis in Humaniori literatura*. 175.
Sectio III. *Quæ ſtudia Superiorum Facultatum, & quàm diuturna*. 177.
Sectio IV. *Exercitationes Scholaſticæ Scholarium Societatis*. 180.
Sectio V. *De Examine Noſtrorum Scholarium Studiorum tempore*. 184.
Sectio VI. *De ſtudiis Caſuum Conſcientiæ*. pag. 189.
Sectio VII. *De exercitatione ad Miniſteria*. pag. 193.
Sectio VIII. *De Actibus publicis, tum Philoſo-*

§ 6 *loſo-*

loſophicis, tum Theologicis pag. 198

Sectio IX. *De iis, qui per biennium privato ſtudio Theologiam recolunt, & promovĕtur ad Gradus Scholaſticos.* 201.

Sectio X. *De Examine eorum, qui ſua ſtudia abſolverunt.* 204.

Caput VI. *De Scholaſtioorum valetudlne conſervanda.* 213.

Caput VII. *De tertio Probationis anno.* 216.

Sectio I. *De Perſonis, & loco tertiæ Probationis.* 216.

Sectio II. *De modo tertiam Probationem tranſigendi.* 219.

PARS III.

De Profeſſis, & Coadjutoribus Formatis.

Caput I. *De Virtute, & aliis ad Profeſſionem requiſitis.* 225.

Sectio I. *Præmittuntur aliqua de diſtinctione Graduum Societatis.* 225.

Sectio II. *Conditiones admittendorum ad Profeſſionem.* 227.

Caput II. *De Poteſtate, & forma admittendi ad Profeſſionem.* 231.

Quis

Sectio I. *Quis ad Profeſſionem admittere queat, & qua prævia informatione debeat.* pag. 231.
Sectio II. *Quid ſervandum in ipſa met Profeſſione.* 235.
Caput III. *Explicantur effectus Profeſſionis, & aliorum Votorum, quæ à Profeſſis emittuntur.* 238.
Sectio I. *De effectibus Profeſſionis in genere, & ſpeciatim Voti Paupertatis.* pag. 238.
Sectio II. *De Obedientia Profeſſorum, & obligatione docendæ Doctrinæ Chriſtianæ.* 243.
Sectio III. *De Quarto Miſſionum Voto.* 245.
Sectio IV. *Explicantur Vota ſimplicia, quæ emittuntur ſtatim poſt Profeſſionem.* 248.
Caput IV. *De Profeſſis Trium Votorum.* 252.
Sectio II. *De iis qui ad hanc Profeſſionem admitti poſſunt, & de Admiſſione.* 252.
Sectio II. *De Obligationibus, & jure horum Profeſſorum.* 254.
Caput V. *De Coadjutoribus tam Spiritualibus, quàm Temporalibus Formatis.* 255.
Sectio I. *Quinam formandi hoc Gradu.* 255.
De

Sectio II. *De Admiſſione, & conſequentibu. ad illam.* pag. 259
Caput VI. *De Coadjutoribus Tẽporalibus.* 263
Sectio I. *De Coadjutorum Temporalium Admiſſione, & Veſtibus.* 264
Sectio II. *De Coadjutorum Temporaliũ Inſtitutione, & Miniſteriis.* 266.
Caput VII. *De Domibus Profeſſis.* 271.
Sectio I. *De fine, & Fundatione Domorum Profeſſarum.* 271.
Sectio II. *De Reditibus, & Eleemoſynis Domorum Profeſſarum.* 275.
Sectio III. *De Domo Profeſſa Romana.* 279.

PARS IV.

De mediis quibus Socii omnes ad propriam perfectionem diriguntur. 281.
Caput I. *De ſtudio Perfectionis, Oratione, Verbo Dei, & Sacramentis.* 282.
Sectio I. *De ſtudio Perfectionis, & Oratione.* 282.
Sectio II. *De Verbo Dei.* 287.
Sectio III. *De Sacramentorum Vſu.* 290.
Caput II. *De Paupertate, Caſtitate, & Obedientia.* 295.
Sectio I. *De Paupertate.* 296.
Sectio II. *De Caſtitate.* 304.
De

Sectio III. *De Obedientia.* pag. 311.
Sectio IV. *De reddenda ratione Conſcientiæ.* pag. 320.
Caput III. *De Caritate inter Noſtros.* 324.
Caput IV. *De Humilitate, & abnegatione ſui interna, externaque.* 329.
Caput V. *De Diſciplina Domeſtica.* 334.
Caput VI. *De pœnis imponendis.* 341.
Caput VII. *De Dimiſſione è Societate.* 347.
Sectio I. *Quinam, & per quos dimitti poſſint.* 347.
Sectio II. *De cauſis Dimiſſionis.* 351.
Sectio III. *Dimiſſioni præmittenda.* 355.
Sectio IV. *Servanda in Dimiſſione, & poſt ipſam.* 361.
Sectio V. *De Egreſſis ſua ſponte.* 365.
Caput VIII. *De tuenda, & reparanda valetudine.* 367.
Sectio I. *De Valetudine conſervanda.* 368.
Sectio II. *De reparanda Valetudine.* 373.

PARS V.

De Mediis, quibus Societas utitur in Proximorum utilitatem. 377.
Caput I. *De Mediis in genere, iiſque præſertim; quæ exercentur intra noſtra Templa.* 378.

De

Sectio I. *De Miniſteriis in genere*. pag. 378.
Sectio II. *De Sacramentorum Adminiſtratione, & præcipuè Pœnitentiæ*. pag. 381.
Sectio III. *De Confeſſariis Principum*. 386.
Sectio IV. *De Euchariſtia, reliquis Sacramentis, & Reliquiis Sanctorum*. pag. 388.
Sectio V. *De Verbi Dei explicatione*. 390.
Sectio VI. *De Catecheſi, & Privatis Sermonibus*. 397
Sectio VII. *De Officiis Divinis*. 399
Sectio VIII. *De Congregationibus Beatæ Virginis, & Bonæ Mortis*. 402
Sectio IX. *De Exercitiis Spiritualibus*. 405
Caput II. *De Miſſionibus*. 407
Sectio I. *Miſſionum dignitas, & per quos inſtruendæ*. 408.
Sectio II. *Qui, & ad quos Mittendi*. 411.
Sectio III. *Quid præſtare Mittendi debeant*. pag. 414.
Caput III. *De Corporalibus Miniſteriis exhibendis, aliquibuſque aliis vitandis*. 421.
Caput IV. *De Scholis publicis inſtituendis moderandiſque*. 426.
Sectio I. *De Scholarum publicarum inſtitutione, & methodo univerſè*. 426.
De

Sectio II. *De Claſſibus inferioribus*. 428.
Sectio III. *De Claſſibus ſuperioribus in communi*. 434.
Sectio IV. *Quid in Claſſibus Philoſophiæ, & Theologiæ Scholaſticæ ſervandum ſit*. 433.
Sectio V. *De Scholis Sacræ Scripturæ, & linguæ Hebrææ*. 443.
Sectio VI. *De Scholis Theologiæ Moralis*. *pag.* 445.
Sectio VII. *De Gradibus Scholaſticis conferendis*. 448.
Sectio VIII. *De Vacationibus, & Academiis*. 450.
Caput V. *De Officialibus Scholarum publicarum*. 452.
Sectio I. *De Præfectis ſtudiorum*. 452.
Sectio II. *De Magiſtris*. 457.
Sectio III. *De reliquis Officialibus*. 459.
Caput VI. *De Pietate, & Diſciplina Scholaſticorum externornm*. 462.
Sectio I. *De Pietate in iis fovenda*. 462.
Sectio II. *De Diſciplina exigenda ab Externis Diſcipulis*. 465.
Caput VII. *De Libris ſcribendis, edendiſque*. *pag.* 468.

PARS

PARS VI.

De Præpoſito Generali. pag. 473.
Caput I. *De ejus Qualitatibus, & facultatibus.* 474.
Sectio I. *Dotes prærequiſitæ in Præpoſito Generali.* 474.
Sectio II. *De ejus Auctoritate in genere.* 476.
Sectio III. *De Poteſtate admittendi Socios Collegia &c. & adminiſtrandi Bona Temporalia.* 478.
Sectio IV. *De facultate circa Superiores, Miſſiones, Conſtitutiones, & Privilegia.* 480.
Caput II. *De Providentia, quàm Societas exercet erga Præpoſitum Generalem.* pag. 486.
Sectio I. *De Providentia erga ejus Perſonam.* 486.
Sectio II. *De Providentia in iis, quæ ad Generalis Officiũ pertinent.* 490.
Caput III. *Quid præſtandum, & omittendum à Præpoſito Generali.* 493.
Caput IV. *Quibus Commentariis, & Informationibu juvandus ſit Præpoſitus Generalis.* 495.
Caput V. *De Secretario Societatis, ejuſque Sociis.* 500.

De

Sectio I. *De Officio Secretarii.* pag. 500.
Sectio II. *De Secretarii Obligationibus.* 503.
Sectio III. *De Secretarii Sociis.* 506.
Caput VI. *De Aſſiſtentibus.* 508.
Sectio I. *Aſſiſtentium munus, & qualitates.* pag. 508.
Sectio II. *De Aſſiſtentium electione.* 510.
Sectio III. *Aſſiſtentium Iura.* 513.
Sectio IV. *Aſſiſtentium Obligationes.* 516.
Appendix de aliis Aſſiſtentibus non neceſſariò adjungendis. 519.
Caput VII. *De Procuratore Generali.* 520.
Caput VIII. *De Admonitore Generalis.* 524.
Caput IX. *De Vicario Generali.* 527.
Sectio I. *Quando, & quis Vicarius eligendus.* 527.
Sectio II. *De Vicarii Poteſtate.* 529.

PARS VII.

De Superioribus Particularibus. 535.
Caput I. *De Provincialibus.* 536.
Sectio I. *Provincialium Electio, Subſtitutio, Ceſſatio.* 536.
Sectio II. *Provincialium facultates in genere.* 541.
Sectio III. *Facultates Provincialium ſpectan-*

ctantes ad ipſorum Perſonas. pag. 544.
Sectio IV. *Quo pacto Provincialis Subditos regere debeat, & agere cum Conſultoribus.* 548.
Sectio V. *Provincialis jura, & obligationes erga ſibi ſubordinatos Superiores, & eorum Officiales. pag.* 553.
Sectio VI. *Provincialis jura, & obligationes erga admittendos in Societatem. pag.* 557.
Sectio VII. *Provincialis jura, & obligationes erga dimittendos.* 558.
Sectio VIII. *Provincialis jura, & obligationes circa literarum ſtudia. pag.* 559.
Sectio IX. *Quid poſſit Provincialis, debeatque in promovendis, Profeſſis, & Coadjutoribus formatis.* 563.
Sectio X. *Quid in Rebus Collegiorum, Domorum, eorumque qui bonis ſuis non ſe abdicarunt. Provinciali injunctum.* 565.
Sectio XI. *De modo quo cum Generali, aliis Provinciis, ac Externis ſe habere debeat.* 568.
De

Sectio XII. *De communi ratione jurandi Proximos.* pag. 571.
Sectio XIII. *De Miſſionibus, & Mutationibus Noſtrorum.* 572.
Sectio XIV. *De Viſitatione.* 574.
Sectio XV. *De Viſitandis Provincialibus.* pag. 576.
Caput II. *De Commiſſariis, ſeu Viſitatoribus.* pag. 578.
Sectio I. *Eorum Dotes, Electio, Ceſſatio.* pag. 578.
Sectio II. *Iura, & obligationes Viſitatoris.* 580.
Caput III. *De Superioribus localibus.* 586.
Sectio I. *Superiorum localium Dotes, & Electio,* 587.
Sectio II. *Quando incipiat, deſinatque Superiorum localiũ officium.* 592.
Sectio III. *De Poteſtate Superiorum localium in genere.* 595.
Sectio IV. *De obligationibus Superiorum localium reſpectu ſui.* 599.
Sectio V. *De Obligationibus eorumdem reſpectu Generalis, & Provincialis, & de jure ad Congregationes.* 603.
Sectio VI. *De Cura Noſtrorum in Spiritu, & Diſciplina Domeſtica.* 607.
De

Sectio VII. *De Auxilio Animarum procurando.* pag. 615.
Sectio VIII. *De Ordine Domeſtico.* 617.
Sectio IX. *De Literarum ſtudiis.* 620.
Sectio X. *De iis, quæ pertinent ad res temporales.* 622.
Sectio XI. *De modo agendi cum Externis, & de iis qui ad nos divertunt.* 626.
Caput IV. *De Officialibus Superiori neceſſariis, & modo agendi cum illis.* pag. 626.
Sectio I. *De Miniſtro.* 630.
Sectio II. *De Conſultoribus.* 634.
Sectio III. *De Admonitore, & Collaterali.* pag. 639.
Sectio IV. *De Præfecto rerum ſpiritualium, & Confeſſariis.* 642.
Sectio V. *De Procuratore.* 646.
Sectio VI. *De reliquis Officialibus rerum temporalium.* 651.
Caput V. *De Vice-Provincialibus, Vice-Præpoſitis, Vice-Rectoribus, & Superioribus Reſidentiarum, & Miſſionum.* 653.
Caput VI. *De executione ab omnibus Superioribus urgenda.* 658.

PARS

PARS VIII.

De Congregationibus Generalibus, & Particularibus. 665.
Caput I. *De Congregatione Generali.* 666.
Caput II. *De Congregatione Provinciali.* 673.
Caput III. *De Congregatione Procuratorũ.* 678.
Caput IV. *De Congregatione ad eligendum Vicarium.* 680.

Expli-

Explicatio Notarum quæ leguntur, in margine.

Ex.c.4. §.46.	*Examinis Gener. cap.4. §.46.*
P.4.c.3. §.4. & B.	*Conſtitutionum parte 4. capite 3. §. 4. & litera B. quæ Annotationis locum deſignat.*
C.2. D.9.	*Congregationis 2. Decreto 9. juxta ordinem impreſſorum.*
C.9. Act.60.	*Congregationis 9. Actione 60 ex Actis nempe manuſcriptis.*
Comp. Pr. V. Sacr.	*Compendium Privilegiorum in Verbo Sacramenta.*
R. Rect.20.	*Regula Rectoris 20.*
St. R. Rect. 4.	*In Ratione ſtudiorum Regula Rect. 4.*
Or.c.18.P.1. §.1.	*Ordinationum cap.18. parte 1. §. 1.*
In.3. §.5.	*Inſtructionis 3. §.5.*
Cl.c.2.tit.2. §. 3.	*P. Claudii Inſtruct. ad Superiores cap.2. tit.2. §.3.*

Ex his reliquas interpretator.

Quando citantur paginæ, numerandæ juxta impreſſionem Inſtituti Antuerpienſem An. 1635.

Sicubi leges Append. *intellige Appendicem Inſtituti editam An. 1665. Antuerpienſem inſcriptam.*

PRO-

PROOEMIVM

Quo indicatur Operis Inſtitutum.

1. Religio Societatis Iesv, conſtans ex Presbyteris Regularibus, à S. IGNATIO Lojola fundata eſt,& à Sede Apoſtolica approbata; non ſolùm ut ſaluti, & perfectioni propriarum animarum cum divina gratia vacaret: ſed vt cum eadem impensè in ſalutē, & perfectionem proximorum incumberet [a]. *Societatis Ieſu Inſtitutio.* *Finis.*

[a] Paul III. p. 9. &c. & Iul. III. p. 57. &c. & Ex. cap. 1. §. 1. 2. & P. 4. Procem. & P. 10. §. 2.

2. Nomen Societatis Ieſu, quo primùm hic Ordo à Sede Apoſtolica inſignitus eſt [b], olim ab aliquibus vocatum in controuerſiam, Pontificio Statuto, perpetuis temporibus futuris in ea retinendum [c]. *Nomen.*

[b] Paul. III. p. 9. & Iul. III. p. 60. & alij, & Ex. c. 1. §. 1.

[c] Greg. XIV. p. 283.

3. Ipſam verò Societatem, quam- *Eius Conſtitu-*

tionum Neceſſitas.

vis conſeruatura ac promotura ſperetur Divina Sapientia ac Bonitas, ex parte verò Sociorum interna charitatis lex, quam Spiritus Sanctus in cordibus ſolet imprimere, oportuit tamen ſcriptis legibus dirigi, qvibus meliùs ad ſuum finem conſeqvendum iuvaretur [d].

d. P.1.Proœm.

Harum Epitome conficienda.

4. Quod cùm abundè ſit præſtitum, non modò Pontificijs, & S. Patris Conſtitutionibus, ſed etiã Congregationum Decretis, alijſque permultis Regulis Inſtructionibuſque, quæ pluribus ſparſa voluminibus, non ſeruato ferè materiæ ordine, ſed potiùs temporis, quo ſunt edita, vix lectione aſſequi, nedum memoria retinere qvis valeat: occurrendum huic incommodo cenſuit Congr. 12. quæ annuens plurium Prouinciarum Poſtulato decrevit; vt Ius Societatis in Epitomen eo, quo par fuerit, ordine redigeretur [e]: eiuſque iam confectæ editionem Congregatio tertiadecima imperavit. Iam igitur qvibus partibus Societatis Ius conſtet; & qvam earum ſingulæ auctoritatem obtineant, præmittendum eſt.

e Congr. 12. D. 56. § 1 & Con. 13. Act. 11.

5. Pri-

5. Primum, citra controverſiam, ut dignitatis, ita & auctoritatis gradum occupant Apoſtolicæ Conſtitutiones; quarum vt ſumma eſt in Eccleſia vis, ita multò maximè in Societate, quæ peculiari obſeqvio inſervire, & obedire debet Summo Pontifici[f]. *Conſtitutiones Apoſtolicæ.*

[f] Paul III p 10. & Iul III. p. 62. & P. 6. c. 1. § 1. & P. 7. c 3. § 1. & P. 10 B.

6. Secundo loco cenſeri debent Conſtitutiones S. P. N. IGNATII: qvibus comprehendimus non modò decem Conſtitutionum partes, ſed etiã Examen Generale, eorumque Declarationes margini appoſitas: namque haſce paris eſſe cum prioribus auctoritatis S. Fundator volvit[g]. *Conſtitutiones S. Patris.*

[g] Prooem Decl. & P. 6. c. 1. A.

7. Scripſit igitur ea omnia S. IGNATIVS iuxta facultatem ſibi, ut Præpoſito Generali, tributam à Summis Pontificibus; qui approbantes oblatam Formulam, ſeu Regulam Societatis, particulares præterea Conſtitutiones condi indulſerunt[h]. Sed quia ea facultas non ſoli Præpoſito Generali, ſed reliquis etiam Socijs concedebatur; noluit S. Fundator Conſtitutiones eſſe ratas, donec à Congregatione Generali confirmarentur; vt *Earum Confirmatio.*

[h] Paul. III p 10 & 16. & 22 & Iul. III p 62. & P. 4. c. 10 § 2. & C. 4. D. 19. & C. 7. D. 76.

i Cong. 1. D. 15. factum eſt[i]. Acceſſit ijſdem ampliſſima confirmatio Pontificum, ex motu proprio, certaque ſcientia, & de Apoſtolicæ poteſtatis plenitudine: qvæ l Greg. XIII. p. 210. & Gre. XIV p. 280. & Paul. V. p. 310. confirmatio præterea complectitur omnia Statuta, ac Decreta Societatis concernentia ipſius Inſtitutum[l].

Pœna cōtra earum impugnatores, & priuatos interpretes.

8. Prædicta Societatis Inſtitutū, Cōſtitutiones, & Decreta nullus directè vel indirectè impugnare poteſt ſub pœna excōmunicationis, alijſq; pœnis m Greg. XIII. p. 238. & Greg. XIV, p. 284. ipſo facto incurrendis[m]. Diſtrictiùs etiam inhibetur, ne quis ſive extra, ſive intra Societatem, niſi de illius Superiorum licentia, præſumat ſuper n Greg. XIII. p. 238. & Iul. III. p. 62. & C. 6. D. 18. ijſdem facere Declarationes, Gloſſas, ſeu eas legere, alijs tradere, apud ſe retinere[n].

Quæ ſcholia permiſſa.

9. Et quamquam Scholia quædam aliquibus Conſtitutionum locis addenda olim cenſuerit Congregatio o Cong. 1. D. 51. & Cong. 2. D. 42. Generalis[o]: poſtmodum conſultius viſum eſt non eſſe facienda: cùm multa Dubia Conſtitutionum per Decreta ſequentium Congregationum, & Declarationes Præpoſitorum Generalium, & Regulas emendatas ſublata fuiſſent[p]. Cong. 4. D. 34.

10. Ad-

10. Advertendum tamen eſt Declarationes Conſtitutionum & Decretorum generalium poſſe quidem facere Prępoſitum Generalem auctoritate ſua ordinaria; ſed eas non habere vim Legis univerſalis, tantùmque valere ad praxim bonæ gubernationis: cùm Congregationis Generalis, cvius eſt leges condere, ſit etiam eas hoc modo declarare [q]. Scholia verò P. Natalis, quę manuſcripta circumferuntur, ad directionem tantùm, ſine vlla obligatione, adhibenda ſunt [r]; parque iudicium eſto de eiuſdem Patris Admonitionibus, quæ Prouincialibus communicandæ [ſ].

Et quam vim habeant.

q Paul. III. p. 10. & 16. & Iul. III. p. 62. & Cong. 4. D. 19. & C. 7. D. 76.

r Cong. 2. D. 42.

ſ Cong. 2. D. 57.

11. Sed ut Conſtitutionum S. Fundatoris integritati, & conſeruationi maximè caveretur: primò illæ accurato plurium Seſſionum examine in Congregatione Generali ſunt recognitæ [t]. Secundò probatum eſt quoddam exemplum earum ex Auctographo S. IGNATII exſcriptum, ſubſcriptione Secretarij & ſigillo Societatis munitum [u]; rurſuſque aliud, quod offerebatur eadem approbatione cōſignari mandavit Congregatio Ge-

Conſtitutionum auctographum, & verſio authentica.

t Cong. 1. à D. 10. vſque ad 78.

u Cong. 1. D. 78.

x Cong. 5. D. 61.

neralis [x]. Tertiò quia prędictum Auctographum erat ſcriptum Hiſpano idiomate: verſio eius latina, poſt diligentem ſæpiùſque repetitam collationem cum Auctographo probata eſt; & ſtatutum, vt pro Communi & Vulgata in tota Societate haberetur [y]. Et quia hæc ipſa poſtremò probata verſio, atque edita, ne diſcreparet ab Auctographo dicebatur egere nova animadverſione, hæc P. Generali commiſſa eſt, expendenda poſtea à Generali Congregatione [z]. Ad Auctographum porrò Hiſpanum, quod conſervandum eſt, ſi qua in re P. Generali & Congregationi Generali videatur, pro explicatione Vulgatæ Latinæ recurri poteſt [a].

y Cong. 1. D. 79 & C. 2 D 52 & C. 3. D. 26. & 34. & C. 4. D. 8. & 33. & 50. & C. 5. D. 76.

z Cong. 5. D. 76.

a C. 3. D. 26.

Nulla expungenda.

12. Quod ſi contingeret aliquas Conſtitutiones, ratione temporum, vel alias ob cauſas in praxi non eſſe; non propterea expungendæ ſunt: vt quales à S. Fundatore accepimus, tales inviolatæ ad poſteros tranſmittantur; notandum tamen eſt aliqua ratione, quod non obſervandum eſſe Congregatio iudicaret [b].

b C. 3. D. 23.

De ſubſtantiali.

13. Cùm autem habeat Societas

fa-

facultatem non modò Conſtitutiones novas condendi, ut ſupra dictum eſt, ſed etiam caſſandi iam conditas, & immutandi; & quas immutari contigerit, eo ipſo confirmatæ Apoſtolica auctoritate cenſeri debeant [c]: ne huius facultatis uſus aliqvando eſſet immodicus: decretum eſt, non ſolùm in univerſum non eſſe agendum, ſed nec particulatim de Conſtitutionibus ſubſtantialibus noſtri Inſtituti mutandis [d]. Et ſi quis, quocumque prętextu, in Cōgregationibus Provincialibus audeat de huiuſmodi rebus verba facere, aut alibi etiam de iiſdem qvæſtionem inſtituat, feriò à ſuis Superioribus corripiatur & corrigatur [e]. quin etiã pœna à P. N. ſtatuenda eſt in eos, qui aliquid propoſuerint contra ea, quæ ſubſtantialia Inſtituti ſunt: ſiue cùm certum eſt ea, quæ proponunt, hviuſmodi eſſe; ſive cùm ſint-ne talia dubitatur: licet tamen de omnibus declarationem petere [f]. Tunc verò in Congregationibus Prouincialibus res dubia cenſenda eſt; quando vel vnus Deputatorum affirmaret rem pro-

bus mutandis nec licet agere.

c Paul. III. p. 22

d C. 1. D. 16. & C. 2. D. 6. & Form. Cong. Gen. §. 66. & 68.

e C. 4. D. 26. & Form. Con. Prou. §. 44. 45.

f C. 1. D. 16. & C. 6. D. 12. & Form. Cong. Prou. §. 44. & Con Gen. §. 60 & 68.

g Con.6.D.19. §. 3. & C. 7.D. 35. & Form. Cong. Prou.§. 45.

poſitam eſſe de ſubſtantialibus Inſtituti, idque in ſubſtantialium fauorem[g].

Quænam ſint ſubſtantialia Inſtituti.

14. Subſtantialia porrò ſunt inprimis, qvæ in Formula, ſeu Regula Societatis à Iul. III. confirmata continentur[h]. Deinde ea, ſine quibus illa, aut nullo modo, aut vix conſtare poſsunt, quorum aliqua enumerantur in Cong. 5. Decr. 58. Neque enim conſultum eſt omnia explicare; cùm præſertim Generales Præpoſiti ea pro tempore ad praxim declarare poſſint[i].

h Iul. 3. p. 60. &c.

i C. 5. D. 44. 45. & 58. & C. 7. D. 40. & Form. Con. Gen. § 68

De alijs Cõſtitutionibus quatenus agere liceat in Congregationibus.

15. De alijs verò Conſtitutionibus non ſubſtantialibus tractari quidem poſſe definitum eſt; ſed ſine experimento, & ratione clariſſima nihil immutandum[l], & ſolùm ad plura medictate ſuffragia in Congregatione Generali[m]. Sed poſtmodum ut magis obviam iretur aliquibus, mutationem Conſtitutionum Generali Congregationi facilè proponentibus (rem ſanè periculi plenam, & quæ viam munit non ſolùm ad contemptum Conſtitutionum noſtrarum, quas ut ſanctas

l C. 1. D. 16.

m C. 2. D. 7.

ctas à B. P. N. tot lachrymis, & orationibus conditas venerari debemus, ſed etiam ad aliam ſenſim Religionem condendam:) decretum eſt, ut de Conſtitutionibus immutandis non liceat in Congregatione Generali tractare, niſi ad plura medietate ſuffragia tractandum ſtatvatur; ipſa verò deliberatio, & Decretum non fiat, niſi ad duas tertias partes: & in abrogatione alicuius veteris Conſtitutionis, vel nouæ inſtitutione, duæ interceſſiones permittuntur [n]. At ex Congregationibus Prouincialibus nulla poſthac quidqvam proponat, quo tollendæ, aut immutandæ ſint Conſtitutiones, immo & Decreta Congreg. Generalium: niſi ad duas tertias partes viſum fuerit eſſe proponendum. Tum verò non petatur abrogatio, aut immutatio, ſed solùm incōmoda proponantur ex eis provenientia, petaturq; remedium [o].

[n] C. 1. D. 9. & C. 6. D. 11. & For. Con. Gen. §. 68. & 73.

[o] C. 6. D. 13. & Form. Con. Prou. §. 46.

Decreta Congregationum Generalium.

16. Poſt S. Fundatoris Conſtitutiones proximum locum tenent Decreta Congregationum Generalium. Immo æquè de utriſque non immutandis cautum eſt Legibus ſuprà citatis.

tis. Hic tamen notandum vim obligandi in futurum non ineſſe Decretis, quæ fiunt ante electionem Præpoſiti Generalis; niſi poſt eam peractam à Congregatione confirmata fverint [p]: ac propterea in operis decurſu, cùm citantur Decreta, ea veniunt, quæ Generalis electionem ſubſecuta ſunt. Decretis adiungimus Formulas Congregationum; eo quod auctoritate Congregationum Generalium confectæ ſint, ut ſuis locis indicabitur.

p Paul. III. p. 10. & Iul. III. p. 62. & *P*. 8. c. 7. & C. 1. D. 115. & C. 2. D. 51. & C. 3. D. 4 & 33. & For. Con. Gen. §. 19.

Regulæ.

17. Sequuntur Regulæ paulò minorem à Decretis auctoritatem nactæ, vt colligitur ex Decr. 76. Con. 7. Eas condere nullus ſuperiorum, præter Generalem, poteſt [q].

q C. 1. D. 133. & 143. & C. 4. D. 19.

Ceterùm cùm plurimæ Regulę, vt Summarium, aliæque non paucæ tum communes, tum particulares Officiorum ex Conſtitutionibus deſumptæ ſint, vim priorem retinent. Supponuntur etiam ſæpius in Conſtitutionibus obſervandæ Regulæ, ſeu Ordinationes, quæ accommodatæ Perſonis, ac locis particularibus, uniformitate tamen,

men, quoad eius fieri poterit in omnibus ſervata, conſcribendę ſint [r].

Ex huiuſmodi verò Regulis cùm ad ædificationem ſuam, & aliorum, eam partem obſervare debeant Profeſſi, & Coadiutores formati, quæ ipſis iudicio Superioris imponetur [ſ]; declaratum eſt, eos teneri Regulis communibus Societatis & locorum, in quibus degunt [t].

r *P.*1.*Procem.* Decl. & *P.*4.*c.* 7.§.2. & C. & c.10 § 6. & P. 6. c. 3. §. 3. & *P.*7.c. 4. §. 12, & *P.*9.c.6.1.

ſ *P.* 6.c.3. § 3.

t C.3 *D.*21. & C.4. D.22.C.2. & *D.* 133. & C.2. *D.* 57.

Ordinationes Præpoſitorum Generalium.

18. Extant prætereą Ordinationes Generalium in peculiarem libellum contractæ, juſſu Congregationis Generalis, quæ tamen voluit illis eam tantùm vim ineſſe, quam reliquæ Generalium Ordinationes habere conſueverunt [u].

u C.7. *D.*81.

Inſtructiones.

19. Poſtremo loco Inſtructiones collocantur, quæ directionis tantùm vim retinent [x].

x C.7. *D.*81.

PARS

PARS I.

DE NOVITIIS.

CAPVT I.

De Impedimentis Admittendorum.

SECTIO I.

Neceſſitas magni delectus in Admiſſione.

1 CVM Societas IESV ad omnium ſalutem ac perfectionem impensè procurandam inſtituta (ut proximè dictum eſt) ſuæ vocationis pondus graue, & ingentis debiti ſolutionem illud ſubeuntibus imponat [a]: neceſſarium eſt magnum delectum haberi Admittendorum, & diligentiam adhibere, ut intelligatur, qvæ eorum ſint dotes, & vocatio [b].

Arduitas finis Societatis.

2. Multitudo enim magna, & turba eorum, qui vitia ſua non benè domuerunt, vt Ordinem non fert, ita

Non promiſcua turba admittenda.

a in Form. Paul. III. p. 11. & Iul. III. p. 63

b P. 1. c. 1. §. 3.

ita nec Vnionem, quæ in Chriſto Domino noſtro tam neceſsaria eſt; vt bonus Status, ac procedendi modus in hac Societate conſervetur. Hoc autem non excludit numerum licèt magnum: immo ad propoſitum finem convenit, numero augeri operarios idoneos; & qvi hvjuſmodi eſsent, turba exiſtimari non deberent; ſed potius gens electa, tametſi magna ea eſſet [c].

c P.8. c.1. § 2. & B. & P. 1. c. 1 §.3. & C. & Reg. Exam. 2. & R. *Prou.* 33.

SECTIO II.

De Impedimentis primariò excludentibus à Societate.

Impedimenta essentialia & irritantia.

1. AD convenientem igitur delectum eorum, qui Societati adſcribendi ſunt, primò inueſtigandum eſt, an obſit aliqvod ex ijs Impedimentis, cum quorum aliquo nemo in Societatem admitti poteſt; ita ut in his nec Generalis Præpoſitus, nec Societas univerſa diſpenſare poſſit [d]. Quare hæc Impedimenta eſſentialia dici debent [e], & irritantia emiſſionem votorum ſimplicium, & quam-

d Ex. c. 2. § 6. & A. & *P.* 1. c. 3. § 2. & G.

e Con. 5. *D.* 52.

quamcumque ſequentem Profeſſionem[f].

f C. 7. D. 42.

Si deprehendantur in aliquo eximiè ornato quid agendum?

2. Cæterùm ſi in quopiam aliquo ex prædictis impedimentis affecto, cernerentur illuſtriora Dei dona: non dimittendus ab Examinatore eſſet, donec rem cum Superiore contuliſſet[g]. Immo ſi taliter ornatus Summo Pontifici, vel eius Nuntio; vel Summo Pœnitentiario ſupplicaret, ſibi concedi ingreſſum in Societatem, Præpoſito eius Generali non repugnante; poſſet idem Præpoſitus conſenſum ad eum admittendum præſtare: dum tamen oſtium non multis, immo nulli, qui raris dotibus non ſit præditus, aperiatur[h].

g Ex c. 2. *D.* & Reg. *Prou.* 35. & Exam. 7.

h *P.* 1. c. 3. G.

3. Deſcendendo autem ad hæc eſſentialia Impedimenta in particulari, quæ ad quinque capita revocantur. Nullo modo ſunt admittendi. 1. qui receſſerit à gremio S. Eccleſiæ, fidem abnegando inter Infideles, vel incidendo in errores contra eam, in quibus reprobatus fuerit per ſententiam publicam, etiam ut ſuſpectus hæreſis; aut tanquam ſchiſmaticus ſe ab Eccleſiæ unitate ſejunxerit.

1. Impedimentum Infidelitas.

xerit [i]. Et quamvis per publicam ſententiam quis condemnatus non fuerit: ſi tamen error eius publicus extitiſſet, ac vehementer ſuſpectus eſſet; & quod in iudicio conveniri poſſet timeretur, admitti non debet. verùm hoc iudicium Præpoſito Generali relinquatur [l]. Advertendum Schiſma & Hæreſim cenſeri inter hęc Impedimenta, quando ſunt peccata particularia perſonæ, non autem generalia Patriæ [m].

i Ex.c.2.§.1.& P.1.c.3.§.3.

l P.1.c.3.A.

m P.1.c.3.B.

2. Impedimentum Homicidium & Infamia ob enormia peccata.

4. Pari modo 2. loco excluduntur, qui homicidium perpetraverint, vel perpetrari cum deliberatione iuſſerint, ſi effectus eſt conſecutus: aut ſi publicè infames propter enormia peccata fuerint [n]. Si autem dubitaretur, an homicidium ſit, nec-ne, dijudicent Prępoſiti Generales; nec ſe faciles in hujuſmodi dubijs exhibeant [o]. Super homicidio verò caſuali, ſed voluntario, conſulatur P.Generalis [p]. Quod attinet ad infamiam, adverte impedimentum eſse, vbi quis enormiter peccando infamiam contraxiſset. Si autem procul eſset ab eo loco, tamque ſeriò reſipuiſ-

n Ex.c.2.§.2.& P.1.c.3.§.4.& C.

o P.1.c.3.C.

p Con.11.Act.31.

puiſset, ut de eo nihil timendum videretur, poſset in Domino admitti. Quamuis Societas in eiuſmodi hominis probatione magis circumſpectè procedere debet. Qualia verò ſint, vel non ſint eiuſmodi enormia peccata, iudicét Præpoſitus Generalis [q].

q Ex.c.2. C.& P.1.c.3. D.

3. Impedimentum, Habitum geſtaſſe Religioſum.

5. Non admittitur 3. qui habitum ſumpſerit alicuius Religionis Fratrum, vel Clericorum, vitam aliquādo in obedientia cum eis agendo, etiam non emiſſa Profeſſione; vel qui Eremita cum veſtibus monachalibus fuerit [r]; & quidem ad hoc Impedimentum contrahendum ſuffi-cit habitum geſtaſſe vel vnum diem; eo tamen animo, ut ſit Religioſus [ſ]. Quoto autem anno ætatis debeat quis habitum regularem ſumpſiſſe; ita ut ſi id contigerit in ætate puerili, cenſeri tamen is debeat impeditus: non eſt determinatum, ſed mandatum P. Generali pro ſingulis caſibus ſtatuendum [t]. Quem etiam conſulere oportet, ubi quis minùs, quàm uno die, geſtaſſet prædictum habitum [u]. Certum verò eſt non hic cōprehenſos, qui profeſſi ſunt ordinem

r Ex.c.2.§.3.& P.1.c.3.§.5.

ſ P.1.c 3.E.

t Con.11.Act. 36.

u Con.11.Act. 43.

militarem, vocatum Chriſti [x], nec eos, qui è Societate egreſſi, votis non ſoluti, poſtmodum habitum alterius Religionis induti fuerint [y]. Comprehenduntur autem FF. Cappellani Ordinis S. Ioannis Hieroſolymitani [z].

x Con. 1. D. 129.

y P.2.c.4.B.

z Cong. 13. D. 7.

4. Impedimentum, vinculum matrimonij vel ſeruitutis.

6. Obſtat 4. vinculo Matrimonij conſummati, vel Seruitutis legitimæ ligatum eſſe [a]. Quando verò hoc vinculum ſolutum eſſet, quod à Domino, vel à Coniuge facultas concederetur, obſervatis alijs circumſtantijs, quæ iuxta ſanam doctrinam, & uſum Sanctæ Eccleſiæ ſolent obſervari, Impedimentum eſſe deſinet [b].

a Ex c. 2. § 4. & P.1.c.3.§.6.

b P.1.c.3.F.

5. Impedimentum, Iudicium læſum.

7. Quintum Impedimentum eſt Infirmitatem pati, vnde obſcurari, vel parum ſanum iudicium ei reddi ſoleat, vel diſpoſitionem notabilem ad huiuſmodi infirmitatem habere [c].

c Ex. c.2. §.5. & P.1.c.3.§.7.

Quomodo in examine ſuper his procedendum.

8. Iam ſi aliquod ex his Impedimentis in quoquam detegeretur, non eſt quod ulterius in interrogationibus procedatur; ſed qui Examinatoris officio fungitur, quoad eius fieri poterit, eumdem conſolando dimittat; niſi illuſtriora Dei dona haberet, ut ſupra dictum eſt [d]. Ceterùm in ho-

d Ex. c.2.§7. & Reg. Exam. 7.

horum examine primò decenter interrogandum eſt [e]; ſecundò non ut Impedimenta proponenda, donec veritas eliciatur; ne qui examinatur, præ deſiderio ingrediendæ Societatis, accipere occaſionem poſſit veritatis celandæ; & nihilominus admoneri Confeſſarium oportet, vt ſi quis verè non reſpondiſſet, eius conſcientiam de ea re exſtimulet [f].

e P.1. c.4. §.3.

f Ex.c.2.A. & Reg Exam.6.

Reticuiſſe aliquid graue in examine eſt peccatum reſeruatum.

9. Vbi notandum eſt, reticuiſſe Impedimentum excludens in examine, vel in eo mentitum eſſe, unde grave aliquod incommodum oriri poſſit, eſſe peccatum in Societate Superiori reſeruatum [g].

g Ex.c.3.A.& Con.5.*D.*51.

Cognitio iuridica huius delicti.

10. Deſideratum etiam eſt, ut omnis cognitio indagandæ veritatis in celatis in Societatis ingreſſu quibuslibet impedimentis, malitia nimirum, an ignorantia id contigiſſet; utque punitio etiam illorum, qui ſtudio illa celaſsent; pro delicti hujus, atque aliorum in Societate commiſſorum qualitate, ad eamdem ſolam pertineret; & ſtatutum, ut in id facultas à Summo Pontifice peteretur [h].

h Con.7.*D.*43

Impedimentum Originis diſpenſabile.

11. Pleraque ex dictis ſeruanda etiam ſunt in Impedimento Originis, quod licèt non recenſeatur inter eſſentialia, tamen definitum eſt, eſſe indiſpenſabile, etiam à Generali. Tale autem Impedimentum eſt traxiſſe originem ex Hebræis aut Saracenis [i]. Quamuis enim Societas iuxta ſui Inſtituti finem, omnia hominum genera complectatur, vt eorum ſeruiat utilitati ſpirituali: non tamen neceſſe eſt, ut ſuos miniſtros ex quolibet hominum genere deſumat [l].

i Con.5.D.52 & 53.

l P.1. c.3. §.1.

Eius mitigatio.

12. Sed advertere oportet prædictæ ſanctioni aliquam mox ſeu declarationem, ſeu moderationem fuiſſe adhibitam: ita ut excluſis ijs, qui Moriſci in Hiſpania vocantur, vel alijs quibuſcunque, qui Chriſtiani, quaſi ſpecie tenus, haberentur; itemque ijs, qui hoc nomine generationis Hebræorum, ſeu Saracenorum infames habentur; in cæteris, qui alioqui eſſent honeſtæ familiæ, & nominis, informationes fierent vſq; ad quintum gradum incluſiuè; in quibus, (quæ ſecretò, & exactè tamen fierent) ſicuti non eſt habenda

ra-

ratio cuiuſcumque rumoris, aut cuiuſpiam aſserentis ſe aliquid inaudiſse; ita ſi conſtans fama haberetur, tales hac macula notatos, unde offendiculo, & dedecori eſse poſsent, non eſsent admittendi. Probationes itaque certæ, & fide dignæ habendæ erunt, ut aliquis uſque ad eum gradum excludatur. Vltra hos verò gradus, niſi ſit talis infamia, quæ publicè conſtet, non eſt cenſendum impedimentum aliquod, aut ulterius inquirendum. De Tartaris autem & Mahumetanis alijs, committitur Patri Generali, ut poſſit diſpenſare intra prædictos hos gradus, cùm ceſset in his ratio infamiæ [m].

[m] Con.6.D.28

SECTIO III.

De Impedimentis ſecundariò excludentibus.

Quatenus hæc ſecundaria Impedimenta obſtent.

1. SI nullum ex proximè relatis obſtaret Impedimentum, ulterius in interrogationibus progrediendum eſt. Et ſi quid erit, quod ſecretum requirat, id obſervabitur

ut par erit. Hæc autem ſecundaria Impedimenta, quamuis ſingula à Societate non excludant; quodvis tamen ex his tanti momenti eſse poſſet, ut non expediret cum eo quemquam admitti. Sed quia accidere poſset aliquem huiuſmodi defectum alijs præclaris Dei donis compenſari; id diſcernendum prudentiæ eius, qui admittendi facultatem habet, relinquitur: cujus etiam erit in hujuſmodi caſibus diſpenſare [n].

n P. 1. c. 3. §. 8. & 16. & H. & R. Prou. 36.

Quanam in particulari reſpectu omnium quoad interiora attinet.

2. Secundaria verò Impedimenta hęc numerantur: primò quoad interiora attinet. Paſſiones, quæ domari non poſse videantur; vel peccatorum habitus, de quibus non magna emendatio ſperetur. Intentio minus recta ad Religionis ingreſsum; ut quæ cum humano aliquo fine ſit coniuncta. Inconſtantia, vel remiſſio animi notabilis. Indiſcretæ devotiones, quæ in cauſa eſse ſolent, ut aliquis in illuſiones, & non exigui momenti errores incidat. Literarum ignorantia, vel ingenij aut memorię ad eas addiſcendas, vel linguæ ad explicandum defectus; quæ poſtre-

ſtrema obſeruanda in illis, qui præſeferunt intentionem, vel deſiderium ulterius progrediendi, quàm ſolent Coadiutores Temporales. Iudicij defectus, vel notabilis in proprio iudicio obduratio, quæ omnibus Congregationibus multùm ſolet faceſſere negotij [o]. *o P.1.c.3. §.9. vſq:ad 15.*

3. Obſtant ſecundò in exteriori homine defectus in integritate corporis, morbus, debilitas, vel notabilis deformitas; quæ ſiue contingat à natura, ſiue ab aliqua externa cauſa, ſemper minimè iuvat ad ędificationem proximorum, quibuſcum ex Inſtituti noſtri ratione verſamur [p]. *Quoad exteriora.* *p P.1.c.3.§.15. & I.*

4. Ætas etiam valdè tenera, aut nimis provecta. Et illa quidem cenſenda eſt minor 14. annis, vt quis ad Probationem, aut 25. vt ad Profeſſionem admittatur, niſi peculiaribus de cauſis Præpoſito Generali anteuertendam eſſe videretur [q]. Immo ſine eius diſpenſatione, ſi aliquis admiſſus fuerit ad Probationem ante 15. aut ad Vota Societatis ante 17. annos expletos: irritum eſt defectu poteſtatis, quidquid, etiam auctore *De Ætate.* *q P.1.c.2.§.12 & c.3.§.15. & K.*

Prouinciali, fuerit factum [r]. Quamquam prima Renouatio Votorum poſt annum decimum ſeptimum expletum facta habet vim primæ Nuncupationis, ac ſupplet quoſcumq; prędictos defectus [ſ]. Biennium autem Nouitiatus tunc ſolùm fuit validè inchoatum, quando ille annum ætatis ſuæ decimum quintum expleuit [t].

5. Demum æs alienum, naturales aut ciuiles obligationes obeſſe poſſunt, ne quis recipiatur, propter ædificationem & iura, quæ diligenter attendenda ſunt [u]. In quorum etiam gratiam ſtatutum eſt, ne qui in Hiſpania gaudent iure Maioratus, recipiantur ſine facultate P. Generalis, iiſque dotibus fulti, quæ ſpem faciant promoveri poſt biennium poſſe, iuxta Conſtitutiones, ad Profeſſionem trium votorum, præuia voluntate P. Generalis; & niſi qualitas Maioratus ea ſit, cuius abdicationi firmandæ promotio ad Sacrum Ordinem ſufficiat [x]. Si quid tamen hoc in genere contra fieret, non invalida eſſet Admiſſio [y].

6. Igitur qui Examinatoris officio

r Con. S. D. 35 & Reg. Prou. 26.

ſ Con. 8. D. 22

t Con. 12. D. 13

Æs alienum, & Maioratus.

u Ex. c. 3. §. 2. &c. & P. 1. c. 3. §. 15. & L.

x Con. 5. D. 18

y Con. 11. D. 26.

Ad horum exa-

cio

cio fungitur, ubi nullum ex ſubſtantialibus Impedimentis adeſſe cognouerit, pergat interrogando; An decreuerit ſeculum relinquere, quibus de cauſis, & quando primùm hæc ei deſideria in mentem venerint? An à quoquam, præſertim à Noſtris, primùm ad id motus fuerit? Num deliberatum habeat animo propoſitum viuendi, & moriendi in Domino in hac Societate ζ? Poſtea Examinator interroget ſuper prædictis ſecundarijs Impedimentis, iuxta regulas ſui officij, & Exam. gen. c. 3. videndæ etiam Reg. Prou. de Admittendis pag. 39.

men quomodo progrediendum eſt.

ζ Ex. c. 3. §. 13. 14. & Reg. Exam. 8. &c.

CAPVT II.

De Dotibus poſitivis Admittendorum.

Magis apti, qui magis inſignes, & noti.

IN univerſum loquendo, quò pluribus Dei donis naturalibus, & infuſis pręditi ad promovendum, juxta Societatis inſtitutum, divinum ſervitium, & quò certioribus experimentis perſpecti fuerint: eò magis idonei erunt, ut in eam admittantur.

a P.1. c.2. §.1. tur[a]. Contra non expedit admittere
b P.1. c.2. §.4. & c.3. §. 16. inutiles Congregationi, licèt ipſiſmet non inutile foret admitti[b]. Convenit igitur cooperari vocationi divinæ, ut augeatur in Societate numerus Operariorum in Vinea Chriſti Domini noſtri: ſed etiam conſiderari oportet, ne quis admittatur, niſi
c P.1. c.1. § 4. & c. qui donis illis Dei præditus ſit, quæ hoc Inſtitutum exigit[c].

SECTIO I.

De Scholaſticis.

Quid deſiderandum in Scholaſticis quoad animum.

1. AT qui ad iuvandam Societatem in rebus ſpiritualibus in Societatem admittuntur, quoad animum attinet, polleant doctrina ſana, vel aptitudine ad eam addiſcendam, & in rebus agendis diſcretione, vel certè indole boni iudicij, & memoria[d]. Sint præterea univerſæ virtutis & perfectionis ſpiritualis ſtudioſi, quieti, conſtantes, ſtrenui in rebus divini ſervitij, & zelo animarum incitati ad noſtrum Inſtitutum amplectendum[e].

d Ex. c 5. & P.1 c.2.

e P.1. c.2. §.8.

Quo-

2. Quoad corpus pertinet : ſpecie honeſta, bona valetudine, ac viribus, quibus ferre poſſint noſtri Inſtituti labores. Exoptanda etiam in eis ſermonis gratia, ad agendum cum proximis perneceſſaria. Ætas, ut proximo capite dictum eſt, debet excedere 15. annum, nec ſuperare 50. Nam qui aut illum non expleverint, aut hunc exceſſerint, à Prouinciali recipi non poſſunt [f]. *Quid in iiſdem quoad corpus & bona externa.*

[f] P.1. c.2. §. 9 10. 11. 12. & Reg. Prou. 36.

Dona externa nobilitatis, diuitiarum, bonæ famæ, & ſimilia, ut non ſatis ſunt, ſi deſint alia; ita cùm alia ſuppetent, hæc non erunt neceſſaria; quatenus tamen ad ædificationem faciunt, reddunt magis idoneos, ut admittantur [g].

[g] P.1.c.2.§.13.

SECTIO II.

De Coadiutoribus Temporalibus.

1. VT particulatim verò de ijs loquamur, qui in Coadiutores Temporales admittuntur; in primis non debent eſſe plures, quàm qui neceſſarij ſint ad ſublevandam So- *Non multi, nec ex conditione qualibet.*

Societatem in ijs rebus, in quibus occupari Sacerdotes & Scholaſtici non poſſunt ſine detrimento majoris boni[h]. Et ſanè magna cautio in ijs admittendis adhibenda eſt, qui literati, milites, nobiles, aut delicatis miniſterijs aſſueti, nec minor etiam erga rudes[i].

h Ex. c.6. §.1. & P.1.c.2. §.2. & A. & Reg. Prou.39.

i Inſtr.6. §.4.

Quoad animum

2. Cæterùm quod ſpectat ad Animum, debent eſſe quieti, tractabiles, bonæ conſcientiæ, propenſi ad devotionem & virtutem, ſorte Marthæ contenti, benè affecti erga Inſtitutum, & futuri ædificationi Domeſticis & Externis. Qui non quieturus in externis miniſterijs cognoſceretur, non eſſet admittendus in Coadiutorem Temporalem, niſi aptus ad progreſſum in literis deprehenderetur[l].

l Ex. c.6. §.7. & P.1.c.2. §.2. & B.

Quoad corpus.

3. Quod ad corpus attinet, ſint honeſta ſpecie, ſanitate, viribus, & ætate, quibus labores ſui muneris ſufferre queant; & qui vel habeant, vel habituri ſperentur talentum ad Societatem juvandam[m].

m P.1.c.2.§.3.

S E-

SECTIO III.

De Indifferentibus.

1. CVm tres ſint notiſſimæ claſſes hominum Societatis, Profeſſorum nempe, Coadiutorum, Scholaſticorum; ad quorum aliquam plerumque Nouitij deſtinantur [n]; poſſet contingere, vt aliquorum Societati ſe adiungere volentium non ſatis perſpectæ eſſent dotes. Inde factum eſt, vt quarta claſſis admittendorum ſtatueretur, qui Indifferentes dicantur; eò quod nondum Societas decreuerit, ad quem ex dictis gradibus eorum talentum ſit magis accommodatum [o].

Quinam dicantur Indifferentes.

n Ex. c. 1. §. 8. 9. 10. & c. 8.

o Ex. c. 1. §. 11. & c. 5 §. 8. & c. 8. §. 1.

2. Quare qui examinabitur, ut Indifferens, admonendus erit, quod nullo tempore, neque ulla ratione debet prætendere potiùs hunc, quàm illum Gradum; interroganduſque an ad huiuſmodi indifferentiam ſit paratus [p]. Non prohibentur tamen iidem, poſt orationem, ſimpliciter Superiori proponere, quod ad Dei glo-

Quomodo examinandi.

p Ex. c. 1. §. 11. & c. 8. 1. 2.

q Ex.c.8.A. gloriam fore iudicaverint [q]. Præterea examinandi de reliquis, prout r Ex.c.8. §.3. magis conuenire videbitur [r].

Pauci ſint, nec detineantur vltra biennium.

3. Rarò tamen aliqui, ut Indifferentes, admittendi, & ex ijs, qui ſic admiſſi ſunt, ultra tempus biennij probationis nemo detinendus in hoc Indifferentium gradu, ſed eo expleto determinentur ad aliquem aliorum [ſ].

ſ Reg.Prou.67 & C.4. D.52.

CAPVT III.

De Poteſtate admittendi in Societatem.

SECTIO I.

Vnde fluxerit poteſtas admittendi in Societatem.

Prima Confirmatio Societatis & facultas admittendi, ſed limitata.

1. QVemadmodum Societatis Fundatio, quod reliquis etiam Religioſis Ordinibus commune eſt, pendet à Summo Pontifice: ita ab eodem, vnà cum prima ſui confirmatione, fluxit in Societatem

tem IESV facultas admittendi eos, qui hanc viuendi normam ſequi vellent. Et 1. quidem Paulus III.[a] confirmans Inſtitutum Societatis, contulit ei pariter poteſtatem aggregandi novos Socios: noluit tamen hanc conceſſionem extendi ultra numerum ſexaginta perſonarum, oblatam Normulam profiteri volentium[b].

a Paul. III. p. 7 &c.

b Id p. 16.

Secunda sine limitatione.

2. Idem Pontifex triennio poſt profeſſus ſe ad id moveri, ut Fidei orthodoxæ dilatatio ſubſequatur, ſuſtulit terminos præſcriptos, & liberè poteſtatem indulſit aggregandi Societati, ſub votis per Socios eiuſdem Societatis emitti ſolitis, quoſcunque Fideles, qui probationes Societatis expleuerint[c].

c Paul. III. p. 17. &c.

Tertia cum facultate admittendi Coadiutores.

3. Cùm autem in prædictis conceſſionibus nulla eſſet facta mentio Graduum Coadiutorum, qui nunquam Profeſſionem emittunt: idem Pontifex conceſſit, ut de cætero Sacerdotibus, qui nos in ſpiritualibus, & perſonis ſecularibus, quæ nos in temporalibus, & Officijs noſtris domeſticis coadiuvent, uti poſſemus; qui pariter, poſt ſtatutas probationes,

ad

ad eorum maiorem devotionem, & maius meritum, tria vota paupertatis, caſtitatis, ac etiam obedientiæ, quantum eſt ex parte ipſorum, perpetuæ emittant [d]. In qua conceſſione nullus definitus eſt numerus Coadiutoribus Temporalibus; at Spiritualibus vigeſimus præfixus eſt [e]; quam limitationem mox idem Pontifex ſuſtulit, concedens ut ad alios quoſcumq; idoneos ea facultas protenderetur [f].

d Paul.III. p. 29.&c.

e Paul.III.p.31.

f ibid. p.52.

SECTIO II.

In quibus iure ordinario & extraordinario Poteſtas admittendi reſideat.

Facultas admittendi Ordinaria in Generali, & Provinciali.

1. IGitur ex præmiſſis Pontificijs conceſſionibus Prępoſitus Generalis per ſe, & per alios admittere in Domibus, vel Collegijs, vel ubicunque libeat, poterit eos, qui ad Inſtitutum Societatis idonei videbuntur [g]. At quibus, & quantùm hæc facultas communicanda ſit, iudicabit idem Generalis. [h] Ordinario etiam

g P.9.c.3.§ 1. & P.1.c.1.§ 1.

h P.1.c.1. § 1.

etiam jure admittere poſſunt Provinciales, & quidem etiam eos, qui ſunt abſentes [i]. *i P.1. c.1.B.& Reg. Prou.32.*

2. Extraordinariam poteſtatem admittendi habet quivis Commiſſarius Prępoſiti Generalis, vel ejuſdem Prouincialis. At Rectoribus Collegiorum, & Præpoſitis Domorum magis conſuetum erit committere, ut quos idoneos judicabunt Domi ſuæ, aut in Collegio poſſint admittere, cùm præſentes fuerint [l]. Citra hanc commiſſionem neque Rector, neque Præpoſitus Localis ullum in Societatem admittat; ſed de jis qui admitti petunt, ad Prouincialem referat, quales illi ſint, & quibus donis Dei præditi [m].

Extraordinaria in Viſitatoribus alijs.

l P.1.c.1.B.

m P.1.c.1.§.2, & Reg. Præp. 79.& Rect. 77

SECTIO III.

Quomodo admittendi facultas exercenda.

1. IGitur quicunque Ius admittendi per ſeipſum non habet, aliquem nactus idoneum noſtro Inſtituto, ſcribat ad ProVincialem; ut

Præſtandum à non habentibus admittendi facultatem.

proximè dictum eſt. Quod ſi neceſſitas urgebit, & qui admitti petit, valde idoneus videbitur: poterit Superior eum, tanquam hoſpitem, domi recipere, donec reſponſum à Provinciali accipiat; vel ad eundem mittere, ſi expedire iudicauerit [n].

[n] P.1.c.1. §.2. & A. & Reg. Pręp. 80. & Rect. 78.

Curanda à Prouinciali & Examinatoribus.

2. At idem Provincialis curare debet, ne nimii ſint noſtri in hominibus ad Societatem alliciendis; ſed per virtutes, & bonæ vitæ odorem omnes ad Chriſtum trahere ſtudiosè curent [o]. Et tam ipſe, quàm is, cuius opera utitur ad admittendum, aut examinandum, habeat oportet cognitionem rerum Societatis, ac zęlum boni progreſſus ipſius, ut nulla ratione dimoueri ab eo poſſit, quod magis in Domino conuenire judicauerit. Quod ut conſequatur, moderatus admodum ſit oportet in admittendi deſiderio; & ut liberior ſit ab omni minùs ordinato affectu, ubi vitii hujuſmodi occaſio eſſe poſſit (ut cum conſanguineis & amicis) ille, in quo aliquid periculi huiuſmodi timeretur, examinandi officio non fungatur [p]. Præterea in admittendo Su-

[o] Reg. Prou. 33.

[p] P.1.c.1.§.4.& Reg. Exam. 1. 2.& Or. c. 18. §.1.& In 6. §. 1.

Superiores non ſinant ſe moueri Noſtrorum importunitate; nec bona externa, & noſtrorum affinitatem, ſed aptitudinem ad Inſtitutum ſequantur [q]. Cauebit autem Prouincialis ne cuiuſquam admiſſio aliquã Externorum offenſionem, aut Societatis nocumentum pariat; quod cum iis potiſſimum obſeruandum erit, qui in Scholis noſtris inſtituuntur [r].

[q] In.6. §.1.

[r] Reg. Prou. 32.

Aliæ Examinatorum conditiones.

3. Et quia refert plurimùm ad diuinum ſervitium, conuenientem haberi delectum eorum, qui admittuntur, & diligentiam adhiberi, ut intelligatur, quæ eorum ſint dotes, & vocatio; qui talem admittendi facultatem habet, ſi per ſeipſum id ipſe non præſtet, habeat in iis, qui aſſiduè apud ſe agunt, aliquem, cuius opera vtatur ad cognoſcendum eos, qui ingrediuntur; ad agendum cum illis, eoſque examinandum; qui quidem prudentia præditus ſit; & non ignoret agendi modum, qui cum tam varijs generibus, & conditionibus perſonarum eſt tenendus; ut maiori cum intelligentia, & utriuſq;

partis ſatisfactione negotium ad Dei gloriam tranſigatur [f].

[f] P. 1. c. 1. §. 3.

Eorumdem munus.

4. Quicumque autem fungetur Examinatoris munere, in ſcriptis habeat, quæ ad tale officium pertinent; ut ſunt Liber completus Examinis Generalis, & Regulæ Examinatoris, in quibus hæc omnia diſtinctiùs traduntur [t]. At ſi ſatis notus eſt, qui ingreditur, non neceſſe erit juxta Examen Generale procedere; in quo Superioris iudicium Examinator ſequatur. Ante quàm autem ad primam Probationem recipiantur, fere ſemper de quibuſdam rebus maioris momenti, præſertim de ijs, quę ſolent excludere, examinari eos oportebit [u]. Quomodo autem ulterius in Examine pergendum ſit, dicetur ſtatim, cùm prima Probatio expoſita fuerit.

[t] P. 1. c. 1. §. 5 & D.

[u] Ex. c. 1. A. & P. 1. c. 1. D.

* * *

CA-

CAPVT IV.

De Prima Probatione.

SECTIO I.

De Domibus Probationis fundandis, & primo ad illas Ingreſſu.

1. DE fundatione & reliquis rebus temporalibus Domuum Probationis, cùm hæ ſint velut membra Collegiorum, reditibus æquè ac illa dotatæ [a], non eſt hic inſtituenda peculiaris tractatio: ſed idem omninò ſeruandum eſt in hiſce Domibus circa earum Fundationem, & Adminiſtrationem redituum, quod pro Collegijs fusè infrà explicabitur Part. 2. Vnum tamen omitti non debet, quod peculiari ſancitum Decreto eſt, poſt repetitam duarum Congregationum diſcuſſionem; ut in ſingulis Prouincijs Domus Probationis inſtituerentur, vel coniunctæ Collegio, ſed ab eo diſtinctæ, vel etiam ſeparatæ: in quibus

Domus Probationis quomodo fundandæ.

[a] Ex. c.1.§.4. & B. & Greg. XIII. p.230. & P.6.c.2. A.

bus Novitii non literarum, ſed profectus ſpiritualis ſtudio vacando probarentur [b]. Pariter declaratum eſt, adeò nullum ſubeſſe ſcrupulum in admittendo Domos tertiæ Probationis de quibus infra Part. 2. c. 7. dotatas reditibus, vt etiam id ſit magis conforme Conſtitutionibus [c].

b C.1. D. 127. & C.2. D.14.

c C.7.D.31.

Locus, ac tempus primæ Probationis.

2. Poſtquam in Domino ſtatuetur, quod ad Probationem aliquem admitti conueniat: ſolitis veſtimentis indutus, aut pro cujuſque devotione, niſi aliud Superiori videbitur, ingredi poterit Domum, aut habitationem ſeparatam, ubi ut hoſpes 12. dies, vel vſque ad 20. & ampliùs, prout Superiori videbitur, diverſabitur. Expedit enim, ut qui ad Societatem admittuntur, non ſolùm diu probentur, antequam in eius corpus cooptentur: verùm etiam ut valdè noti ſint, antequam ad eam Probationem admittantur, quæ fit in communi convictu [d].

d P.1.c.4.§ 1.2 & A.& Ex c.1. §.13. F.& H & Reg.M Nou.9

Segregatio probandorum.

3. Poſtridie, quomodo eo in loco ſe gerere debeat, ei declarabitur; ac nominatim ne verbo, aut ſcripto (niſi Superiori aliqua de cauſa non

leuis

leuis momenti aliud videretur) cum Externis vel Domeſticis agat, præterquam cum jis, qui ad id deſignati à Superiore fuerint: quò nempe liberiùs ſecum, & cum Deo perpendat vocationem ſuam. Quare nemo præter eos, qui à Superiore deputati ſunt, loqui poteſt cum illis, qui in prima Probatione verſantur; exceptis tamen uſitatis ſalutationibus, quas inter obvios caritas religioſa exigit [c]. [c] P. 1. cap. 4. § 4 & Reg. M. Nou. 10. & Reg. Com. 27.

SECTIO II.

De Examine & Inſtitutione eorum in genere qui primò probantur.

Quo ordine examinandi.

1. ELapſis duobus, aut tribus diebus examinari accuratiùs incipiant: & relinquatur eis ſcriptum Examen Generale, abſque Declarationibus, vel aliud Examen brevius, ſi in aliquo particulari ita expedire Superior iudicaverit. Poſtea oſtendantur, & relinquantur Literæ Apoſtolicæ Iulij III. datæ anno 1550. &

Summarium Conſtitutionum ac Regulæ Communes; quæ omnia oportebit habere in promptu vernaculo ſermone ſcripta pro jis, qui non callent linguam latinam. Igitur per quinque, vel ſex dies accuratè informentur prædicto modo de jis, quæ ad Inſtitutum, & ad ipſos pertinent; & lectione alicuius pii libelli, qualis eſt de Imitatione Chriſti, ſubinde recreentur [x].

x Con.4.D.67 & R. M. Nov. 20

Et præcipuè de abdicatione bonorum.

2. Præcipuè proponatur illis, ex mente illorum, qui primi in hanc Societatem convenerunt, admittendos in eam eſſe, qui omnino ſeculo renuntiarint; & quidem juxta conſilium Chriſti. *Si vis perfectus eſſe, vade & vende omnia, quę habes; & da pauperibus* [y]. Quod ſi quis non ſtatim, propter honeſtas cauſas bona relinquat; promittat ſe, ſaltem poſt annum ab ingreſſu, quandocunque Superior injunxerit, re ipſa relicturū omnia ſua bona pauperibus, iuxta conſilium Evangelicum, á ſe omnem fiduciam ſubmovendo eadem vllo tempore recuperandi. Et ſi dubitaretur, an majoris foret perfectionis re-

y Ex.c. 4. §. 1.

renuntiare conſanguineis huiuſmodi bona; nihilominus ad declinandum errandi periculum, contentum ſe futurum eo, quod ſuper hoc negotio ſtatuerint eſſe ad maiorem Dei gloriam viri doctrina & pietate inſignes, cum approbatione Superioris ad id electi [g]. Promiſſio autem prædictæ abdicationis neque votum eſt, neque ſolum propoſitum; ſed ſimplex promiſſio, ea conditione affecta, ſi ille perſeveraverit, & Superior illi iniunxerit [h]. Admoneatur itidem, ſi quæ habeat Beneficia Eccleſiaſtica, relinquenda eſse eodem modo, quo dictum eſt de aliis bonis [i]. Immo ut graviſſimis incommodis occurratur, huiuſmodi Beneficia, antequam quis emittat Vota Simplicia Scholaſticorum, omninò reſignentur [l]. Prælegatur etiam iis Nouitijs, quorum intererit, ſub eorum in Societatem ingreſſum, Decretum 17. Con. 7. circa adminiſtrationem, & abdicationem bonorum; ne quis poſtea ignorantiam prætexere poſſit [m].

g Ex. c.4. §. 1. 2.3. & P.3.c.1. §.7.G. & § 25. & P.6. c. 2. H. & C.2. D.76.

h C.3. *D*.19.

i Ex. c. 4. § 5.

l C. 1. D. 140. & C.5. D.19.

m Con. 7. D. 17

De Opinionibus & ſcrupulis.

3. Interrogetur præterea, an in opinionibus non communibus toti Ec-

Eccleſiæ, & in ſcrupulis paratus ſit ſe ſubmittere iudicio Superiorum, aliorumve, quorum conſulendorum illi poteſtatem fecerint [n]; noueritq; ſi poſtmodum contigerit hujuſmodi cōſiliis nolle ſe accommodare, oportere eum domo egredi, niſi aliud Superiori videretur [o].

n Ex.c.3.§ 11. 12. & D & P. 3 c.1.O &C.5. D.50 §.2.

o Con.1.D.22.

Et de Obedientia.

4. Interrogetur etiam, an obedientem ſe exhibere in omnibus, quæ noſtræ vocationis ſunt, velit, ſubeundo quaſvis pœnitentias, quæ à Superiore fuerint injunctæ [p]. An contentus ſit futurus, ut omnes errores & defectus ipſius Superioribus per quemcumque, qui extra confeſſionem eos acceperit, manifeſtentur; neque exceptionem juris famæ opponere; cui hac in parte renunciat; paratuſque ſit ad aliorum correctionem viciſſim juvare, debito cum amore, & caritate, aliorum defectus, Superiori, etiamſi is non interrogaverit, manifeſtando [q].

p Ex.c.4.§.33.

q Ex c.4. §.8. C. 6. D. 32 & 34. C.7. *D.* 80. §. 16. & Reg. M. Nou.15.

De reliquis difficilioribus.

5. Demum ea omnibus proponentur, quæ poſtea aliquam difficultatem afferre poſſunt; ut de animi promptitudine ad ſerviendum Deo

ubi-

ubique, & in re quavis, de manifeſtatione conſcientiæ futuris temporibus, de indifferentia ad Gradum Societatis, ad quam indifferentiam omnes omninò obligari ſe intelligant quarto quodam voto in Formula Votorum communi per illa verba *promitto eandem Societatem me ingreſſurum*, ut ſcilicet Gradum Coadiutoris Formati, vel Profeſſi recipiant, prout Generalis Præpoſitus judicaverit [r].

[r] C.5.D 5 & 7. & 50 § 1 & C 7.D. 32 39. & In. ad Sup. c.6.

SECTIO III.

De Examine particulari diverſarum Claſſium.

Examen Scholaſticorum.

1. QVi verò ad ſtudia literarum aptus creditur, interrogetur præterea, an velit ſe duci ſinere circa eorum materiam, modum, & tempus; an, ſi habuerit opiniones diſcrepantes à communi Eccleſiæ ſenſu, eas dimittere, & ſentire cum Societate paratus ſit; an, ſi minimè idoneus cenſeatur ut proficiat in literis, eo quod ingenio, vel ſanitate cor-

corporis deſtituatur, vel aliis defectibus laboret, laturus ſit, ſe à Societate dimitti, ſolutum ſcilicet omni voto ac promiſſione ſ. Non propterea tamen dimittendi paſſim ſunt, qui poſt Biennii vota vtcumq; inepti deprehenduntur, ſed quatenus explicabitur infra Part.4.c.7.Sect.2.§.6. Deinde qui literis operam dederunt, ſpecimen earum in ſingulis facultatibus, quas didicerunt, præbeant coram deſignatis à Superiore, & poſtea Exhortationem unam quiſque faciet [t].

ſ Ex. c. 7. § 3. & P. 4. c. 6. § 15 N. & C. 4. D. 67. & C. 5. *D.* 50.

t Ex. c. 5. § 6. & P. 5. c. 4. § 5. & C. 4. *D.* 67. & R. M. Nou. 22.

Examen Coadintorum.

2. Si quis verò examinatus fuerit, ut ſit Coadiutor Spiritualis, intelligat ſic vacare ſe debere rebus ſpiritualibus ſui Status, ut in poſterum nullo pacto alium Gradum procurare poſſit [u]. At à Coadiutore Temporali petatur, an contentus ſit futurus in officijs ac miniſteriis abiectis, cujuſcumque rationis illa ſint, paratus ad vitam omnem in eis exigendam; ſibi perſuadendo quod ea in re obſequium, & laudem præſtat ſuo Creatori & Domino. Et hi quidem, quamvis pro ipſorum captu, in pro-

u Ex. c. 6. § 5.

propria vocatione plenè inſtituendi ſunt: poterunt tamen tempore aliquo exercitio corporali, aut labore manuum occupari, ſejuncti tamen ab alijs [x].

x Ex.c.6.§.3.4. & 6.7.& R M. N.21. & Inſtr. 6.§4.

Examen Indifferentium.

3. Si qui admiſſi ſunt in Indifferentium claſſem, hi potiſſimum admonendi, quod nullo tempore, neque ulla ratione debent tentare ullo pacto potiùs hunc, quàm illum Gradum in Societate, ſed omnem ſui ipſius curam Societati, vel Superiori eius relinquere, ut dictum eſt ſupra [y].

y Ex, c.5. §.8. & c.8.

SECTIO IV.

De alijs poſt Examen præſtandis.

Exercitia Spiritualia & manifeſtatio conſcientiæ.

1. IN his autem omnibus proponendis & declarandis paulatim procedatur; vt qui examinatur, res omnes noſtri Inſtituti, iuxta ſuũ Gradum, bene percipiat, ad ſuam majorem ſatisfactionem & ſtabilitatem. Tum ſi antequam admitteretur in Societatem ſpiritualia exercitia non fecit, hoc primum Experimentum

ag-

aggrediatur; & juxta Exercitia ſuo tempore generaliter confiteatur; niſi ante ingreſſum fuerit alicui de Societate generaliter confeſſus: tunc enim ſatis erit, ſi ab eo tempore generalem confeſſionem incipiat; & eodem tempore conſcientiam ſuam Superiori aperiat, aut intra aliquot menſes, (ſi Superiori differendum videretur) eidem, aut alii per eum delegato, totius vitæ rationem integram, vel certè rerum maioris momenti reddendo: & ſi ab aliqua cenſura, virtute noſtrorum priuilegiorum, abſolutus fuerit, admoneatur, quod ſi non perſeverauerit, in eandem reincidet. Declaretur etiam illi, ſi quæ Vota, cùm adhuc eſſet in ſeculo, emiſit (præterquam Religionis determinatæ) in noſtra Societate tamdiu ſuſpenſa eſſe, dum ipſe in Societate manſerit; quod ſi receſſerit, eadem obligatione teneri, qua ante ingreſſum tenebatur [l].

[l] Paul III. p. 40. & Ex c. 4. §. 10. & 36. & P. 1. c. 4 §. 6. & C. 1. D 132. & C. 4. D 67. & Reg M. N. 15. & 23.

Admiſſorum bona non abſumenda.

2. Poſtremò in libro ad id deſignato, quem penes ſe Procurator habere debet, ſcribatur quidquid unuſquiſque domum attulerit, cum

ſub-

ſubſcriptione eius, qui examinatus eſt; Allata verò alicubi ſeparata conſerventur, quouſque biennio expleto conſueta Vota emiſerit [a]. Neque toto hoc tempore quidquam exigatur in uſum Collegii vel Domus Societatis ab ejus tutoribus, aut parentibus, quamdiu non eſt Scholaſticus approbatus; ut cum maiori libertate in Domino poſſint juvari, & corrigi, cùm oportuerit [b]; multòque minus hoc tempore ulla Legitima exigatur, aut applicetur, vel ea de re agatur. Quod ſi quis maturior erit ætate, cuius bona vel à nullo dependeant, vel exigi, ac recuperari ſine offenſione, ac difficultate poſſint, referet ad Præpoſitum Generalem Provincialis, an permittenda illi ſit diſpoſitio ante biennium [c].

a Ex. c.4. §.4. & P. 1. c.4. § 6. & R.M.N. 25. & R. *Proc.* 7. & In.6. §. 6.

b In.6.§.6.

c Or c.§.10.

3. In alio verò libro, quem Magiſter Novitiorum apud ſe habebit, notabitur dies & annus ingreſſus uniuſcujuſque in primam Probationem, & quod contentus ſit obſervare omnia ei propoſita, cui pariter Novitius ſubſcribet. Et cùm aliqui

Conſignanda ſcripto Ingreſſus, & Examen.

in Coadiutores temporales, aut Indifferentes admittuntur, ſpeciatim id ſcripto declaretur, quod examinatus manu ſua ſubſcribat, vel alius pro ipſo, ſi ſcribere neſcit [d].

[d] P.1.c.4. § 6. & R.M. N.26.

Quatenus cum aliquibus diſpenſandum.

4. Quod de primo experimento ſpiritualium Exercitiorum dictum eſt, ita intelligendum; ut ſi cujuſquam valetudo, vel aliqua temporis aut perſonæ ratio perſuaſerit, non eſſe longiùs prædicta mentalia Exercitia continuanda, antequam Exercitia aggrediatur, per quatuor, vel quinque dies vacare, & ſeparatim recreari poterit; vel ſi Magiſtro Novitiorum videretur, facta Confeſſione generali, & peractis Exercitiis primæ hebdomadæ, etiam ad convictum admitti. Sed quando hæc relaxatio longiùs ob valetudinem, aut aliam rationem protrahenda Magiſtro Novitiorum viſa fuerit: poterit ſumpta Euchariſtia, etiam ad communem convictum admitti, & ubi firmior fuerit, ſua Exercitia peraget [e]. Diſpenſatio verò prædicta in Exercitiis ſpiritualibus nõ crebrò uſurpãda, cùm ea ſint præcipuũ Experimẽtũ [f]

[e] P.1.c 4. §.6. & C 4 D.67.& R.M N.23.24.

[f] In.6.p. 3.

C A-

CAPVT V.

De Secunda Probatione.

SECTIO I.

De eius Tempore, Loco, & Veſtitu.

Bennium Novitiatus.

1. PRæmiſſis Probationibus, quę proximo capite relatæ ſunt, admittuntur Novitii ad cohabitandum cum aliis, & ſpatio biennii probantur [a]. Quod quidem ſpatium metiendum eſt à die, qua quis in Societatis Domum à Provinciali primam Probationem inchoaturus in Sociorum numerum admittitur, in quacumque demum Domo, vel Collegio id fiat [b].

[a] Ex. c. 1. §. 12. & c. 4. §. 16. & 41. & c. 6. §. 8. & *P*. 4. c. 3. §. 3. & c. 4. §. 5. & *P*. 5. c. 4. §. 3. & 6. & C. 2. *D*. 14. & In. 6. §. 5.

[b] C. 7. *D*. 98. & R. M. N. 26.

Quæ eius diſpēſatio permiſſa.

2. Hoc autem biennii tempus ita neceſſariò explendum eſt, ut ſolius Præpoſiti Generalis judicio, ex cauſis non levis momenti, & quidem rarò, contrahi poſſit [c]. Sed hujus facultatis uſus illi interdictus eſt in ordine ad Vota Simplicia Scholaſticorum,

[c] P. 5. c. 1. C.

rum, per quæ veri Religioſi conſtituuntur [d]; permiſſus verò in ordine ad emittendam Profeſſionem, cujus unius videtur poſſe ingruere neceſſitas [e].

d C.5.D.12.& 13.

e C.5.D.13.& 63.

Et in jungenda Probatione cum ſtudijs literarum.

3. Hæc tamen non obſtant, quominus cum aliquibus ob peculiares rationes diſpenſari poſſit, ut in ſecundo probationis anno, ante emiſſa ſubſtantialia Religionis Vota, literarum ſtudiis dent operam, habita ratione perſonarum, locorum, & temporum. Quæ diſpenſatio erit ſolius Provincialis ex commiſſione P. Generalis [f].

f P.4.c.3.§.2. & C.2.D.14.& Reg.Prov.38.

Quid præſtandum cum Novitiis in Collegiis.

4. Sic autem diſpenſati ſeorſum à Collegialibus eſſe debebunt, ſub cura Sacerdotis ad id deſignati à Provinciali; qui Sacerdos vicem Magiſtri Novitiorum gerat: ſervabuntque, quantum ſtudia patiuntur, quæ Novitiis præſcripta ſunt; cujuſmodi erit, ut per dimidiam horam veſperi orent; ſed jis tantùm diebus, quibus à ſtudiis vacaverint [g].

g Reg. Prov. 38.&Præf Spir. 21.

Coadiutores tẽporales quando educendi.

5. Coadiutores autem Temporales, ut nulla ratione è Novitiatu extrahendi ſunt, niſi per annum inte-

tegrum in eo fuerint, & benè ſatisfecerint: ita in Collegiis ſuum quaſi Magiſtrum in ſpiritualibus habeant; & cùm ad Vota ſunt admittendi, per menſem ad Novitiatum revocentur; aut ſaltem ubi ſunt, per idem tempus ſe colligant: nulloque modo ante finitum biennium publicis Officiis exponantur [h]. *h In 6. §. 5. & Or. c. 1. §. 16.*

6. Hoc Novitiatus tempore non ſumitur habitus ullus certus Societatis; ſed diſcretioni ejus, qui præeſt, relinquitur, an cum iiſdem veſtibus, quas ex ſeculo tulerunt, incedere ſint permittendi, an cum aliis eas permutari oporteat. Ceterùm convenit, ut qui probantur, veſtitus ratione ad mortificationem, & abnegationem ſui juventur [i]. *Veſtes Novitiorum quæ?* *i Ex. c. 1. §. 13. & F. & P. 1. c. 4. §. 4. & P. 3. c. 2. C. & P. 6. c. 2. M.*

SECTIO II.

De Separatione Novitiorum ab Externis & Domeſticis.

1. IN univerſum loquendo, qui probantur in Domibus Societatis. non modò à Studiis literarum *Novitii à Studiis, & Externorum commercio ſegregandi.*

vacare debent, quò magis in virtutibus, ac devotione proficiant [l]; Sed cùm tanti referat ab omnibus imperfectionibus, & quibuſvis impedimentis majoris ſpiritualis profectus eos removeri; multùm ad id conferet, omnem communicationem per verba & ſcripta ut abjiciant cum jis, qui in propoſito ſibi Inſtituto tepeſcendi cauſa eſſe poſſent: & ſi aliquis perturbaretur ab hominibus, qui in via ſpiritus non benè procedunt; videat Superior, num eundem in alium locum tranſmitti expediat, ubi divino obſequio commodiùs inſiſtat. Igitur cum jis duntaxat perſonis agere permittendi ſunt, & de jis rebus, quæ juvent in divino obſequio ad propoſitum ſibi finem. Quod ſi aliquando permittenda viderentur colloquia cum conſanguineis, vel amicis ſeculi, id coram aliquo à Superiore deſignato fiat: niſi ob particulares cauſas is, qui ſupremam curam habet, aliud ſtatueret. Sic etiam neque ſcribent, neque accipient literas, quas Superior non permiſerit videritque [m]. Et curandum

l Ex.c.7.§.1.& P.3.c.1 §.27.& C.2. D.14.

m Ex.c 4. § 6. & P.1 c.4. § 4. & P.3 c.1. §.2. B. & R M.N. 50,& 52.53.

dum eſt, ut omnem carnis affectum erga ſanguine junctos exuant: utq; loquendi modus ſentiendi modum juvet, ſanctum eſt conſilium ut aſſueſcant non dicere quod parentes, vel fratres habeant, ſed quod habebant [n].

[n] Ex. c.4. § 7. & C.

Ne indifferenter cum Domeſticis agent.

2. Immo neque domi promiſcuè cum omnibus agent, ſed cum jis tantùm prudentibus & maturis, qui à Superiore præſcripti fuerint: quorum exemplo, & ſpiritualibus colloquiis ædificationem accipiant, non autem offenſionem; & proficiant in Domino [o]. Et quò faciliùs hujuſmodi ſegregatio procederet, Statutum eſt; ut Domus Probationum omninò eſſent diſtinctæ, aut etiam ſeparatæ à Collegiis [p].

[o] P.1.c.4. § 4. & P.3 c.1. § 2. 3.& D.& Reg. M.N. 54.

[p] C.1. D.127. & C.2. D.14.

Nec indiſcriminatim inter ſe.

2. Quin etiam ut plurimum Novitios inter ſe converſari non convenit; ſed ſilentium invicem obſervare, niſi in rebus, in quibus loqui neceſſe ſit. Sic etiam ſi duo in eodem cubiculo lectulos ſuos habeant, alter eorum hujuſmodi ſit, ut minimè dubitetur, quod alter ejus Societate proficiat [q]. Immo terni aut qua-

[q] P.3.c.1. D.

quaterni in cubiculis, antiquiores cum recentioribus permixti, manere debent, etiam interdiu, non in aula, quæ communibus tantùm conventibus & exercitiis deſtinata eſt [r]. Demum Novitii non ſunt ut plurimum aſſignandi in Socios noſtris, qui adeunt Domos ſecularium. Nec debent habere officia publica, in quibus neceſſarium ſit agere cum Externis [ſ].

[r] P.3 c.1 D & Ot.c.2, § 8. R.M.N.51.

[ſ] R.M N 53.

SECTIO III.

De Exercitationibus communibus Novitiorum.

Ordo ſervandus.

1. SEd ne majus periculum Novitiis ab otio ſit, quàm timeretur ab ipſa turba, exercendi ſunt in omni Religioſæ vitæ officio juxta Mag.Novit.Regulas; ubi deſcribitur exactè ordo ſervãdus in Domo Probationis, ea temporis partitione adhibita; ut cùm multùm orationi, lectioni, examini conſcientiæ, collationibus ſpiritualibus, aliiſque piis exercitationibus tribuatur; non deſint

ſint tamen opportuna quędam mentis avocamenta in labore manuum, aut recreatione poſt cibum, quæ piis ſermonibus tota traducitur [r].

r P.3.c.2.§4. &C 2.D.28.C. 3.D.31.R M N 61 62.& 68. & ſeq.

In quibus erudiendi.

2. Porrò ut univerſim procuranda hoc tempore continuum puritatis ac virtutum augmentum, & inflammata in Domino deſideria multùm in hac Societate Divinæ Majeſtati ſerviendi [x]; ita ſpeciatim præſcribitur, ut explicetur ſingulis hebdomadibus Doctrina Chriſtiana, ac modus benè, & cum fructu confitendi, communicandi, Miſſam audiendi, & in eadem miniſtrandi, orandi itidem, meditandi, & legendi, pro captu uniuſcujuſque, tradatur: cureturque non ſolùm ut addiſcant, quæ conveniunt, ſed etiam ut memoria teneant, & exerceant, quæ didicerint: omneſque ſuum tempus rebus ſpiritualibus impendant; & devotioni quærendæ, pro menſura gratiæ Dei ipſis communicatæ, inſiſtant [y].

x Ex.c.4.§.41.

y P.3.c.1.§.20

Quantum temporis Orationi tribuendum.

3. Sed ut in tanta rerum varietate certa & communi aliqua lege procedatur: ſummo mane integram

horam Orationi mentali, aut vocali, aut meditationi dent, juxta cujuſque captum: & præter conſueta etiam conſcientiæ examina, ſingula per horæ quadrantem duratura, paulò ante cœnam per ſemihoram orationi vacabunt [z]. Hoc autem orandi tempus cum particularibus augeri, vel minui poterit, dummodò ad duas horas ordinariè non obligentur [a]. Pręterea licet Noſtris præſcribendum non ſit, ut omnes in eundem locum orationis cauſa conveniant; cum Novitiis tamen in oratione ante cœnam diſpenſari poterit [b].

z R.M. N. 69. & 73. & 77.78

a C.1. D.97.

b C.1.D 98. & C.4.D.59.

4. Iidem confiteantur oportet, & Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum ſumant octavo quoque die; & ſi Sacerdotes ſunt, crebriùs Miſſæ ſacrificium offerent [c]. Quod ſi intra deſignatum tempus ad Confeſſionem non accederent, ſubtrahatur eis cibus corporis, donec cibum ſpiritus ſumant [d].

c Ex c.4 §.25. & P.3.c.1.§.11

d P.3.c.1 Q & R.M.N.9.

Abnegatio ſui.

5. Iuvandi etiam exercitamentis obedientiæ, paupertatis, & abnegationis ſui, eoſdem tentando, eo modo

do quo Dominus Abraham tentavit; in eo tamen menſura juxta uniuſcujuſque vires, ut diſcretio dictabit, ſervetur. Et licèt utrumque bonum ſit rogare, & jubere; nihilominus in initiis magis proficiet aliquis ſi jubeatur, quàm ſi rogetur[e].

[e] Ex. c. 4. § 28. 29 30. & D. & P. 3 c. 1. § 15. & N & V. & R. M. N. 42.

6. In pœnitentiis advertendum, ne nimius hujuſmodi rerum uſus tantopere vires debilitet, ut poſtea ad miniſteria noſtri Inſtituti inutiles reddantur; nec contra tanta in illis ſit relaxatio, ut fervore ſpiritus refrigeſcente, humani ac inferiores affectus incaleſcant[f]. Mortificationes autem publicæ ne fiant, niſi ordinariæ[g]. Dabitur etiam opera, ut Novitij diligenter inſtituantur in religioſa modeſtia juxta Conſtitutiones & Regulas[h].

Mortificatio exteriorum.

[f] P. 3. c. 1. § 1. & c. 2. § 1. 2. & 5 & P. 6. c. 3. § 1. & P. 10 § 10. & R M N. 43.
[g] R. M. N. 40.
[h] P. 3. c. 1 § 4. & 12. & R. M. N. 48.

SECTIO IV.

Experimenta Societatis peculiaria.

1. PRæter hæc communi quodammodo jure Novitiorum uſurpata, ſex Experimenta in Socie-

Quid generatim in his ſervandum.

tate

tate requiruntur; de quibus in genere dicendum eſt, præcipuam Novitiatus partem in his probationibus poſitam eſſe [i]. Poterunt tamen ea anteponi, poſtponi, & mitigari, habita ratione perſonarum, temporum, & locorum, tum etiam in alia permutari, prout Superior judicaverit. Qui in permutatione, & notabili moderatione, pariterque in dilatione ultra primum annum, conſulet Provincialem [l]. Superior etiam curet, ut hæ probationes debitis ſpatiis diſtinguantur, ut corpore & ſpiritu recreentur. Curabit etiam, ut bonum teſtimonium habeant ab jis, penes quos Experimenta ſubierint [m]. Demum cùm hæc Probatio non ſit in Domo Probationis, ſed in Domibus Profeſſis, aut Collegiis, ſit aliquis, qui Novitiorum peculiarem curam gerat: ubi in recreatione ſeparati ſint, adjunctis aliis, à quibus in Domino adjuvari poſſint [n].

i Ex. c. 4. § 9 & 16, & R. M. N. 27.

l Ex. c. 4. §. 9. & 16. & P. 9. c. 5. §. 8 & E. & R. M. N. 37. 38. 39.

m Ex. c. 4. § 18 & ſeq. & R. M. N. 38.

n R. M. N. 34.

Exercitia ſpiritualia.

2. Primum experimentum eſt in ſpiritualibus Exercitiis menſē unum, plùs minùs, verſari; quæ tradentur ordine præſcripto in Exercitiorum li-

libro, juxta cujuſque diſpoſitionem & captum; ut inde, præter alia, certam, ac noſtro Inſtituto conſentaneam, mente, & voce orandi rationem habeant [o]. De hoc experimento vide dicta ſupra cap. 4. §.ultimo. [o] Ex. c 4. §. 10. & P. 3. c. 1 § 20. & R. M N. 28.

Inſervire Xenodochiis.

3. Secundum eſt ſervire in uno, vel pluribus Xenodochiis per menſem alium, eritque Magiſtri diſpicere quid magis expediat, an Noſtros ibidem cibum capere, & dormire; an verò per aliquot horas quotidie miniſterium ægris impendere; idemque curabit ne nimius fervor in hac probatione Noſtrorum valetudini officiat [p]. [p] Ex c. 4. § 11. & R. M. N. 29. 30.

Peregrinatio.

4. Tertium eſt peregrinari menſem alium ſine pecunia, oſtiatim pro Chriſti amore mendicando: ut incommoditati comedendi, & dormiendi aſſueſcant; & ut omni ſpe abiecta, quam in pecuniis, & rebus aliis creatis poſſent conſtituere, eam integrè, & vera cum fiducia in Domino conſtituant [q]. Sed advertendum, ne imbecilles, aut tenerioris ætatis his peregrinationibus notabile detrimentum patiātur: aut fiant aſperio- [q] Ex. c. 4. § 12.

riore hyeme, vel æſtate: dabunturque illis literæ patentes, &, cùm opus fuerit, etiam particularis inſtructio [r].

r R.M.N.32.

Miniſteria humilia.

5. Quartum eſt poſt ingreſſum in Domum, omni cum diligentia & ſolicitudine, in variis officiis abiectis, & humilibus ſe exercere, promptiùs ea ſuſcipiendo, à quibus ſenſus magis abhorrebit; curandum tamen, ne nimia corporis fatigatione ſpiritus obruatur; & in Scholaſticis fiat potiùs ad propriam cujuſque abnegationem, quàm pro domeſtica aliqua neceſſitate. Dum autem hæc probatio fit in Domo Probationis; vacabit, qui ita probatur, ab aliis exercitiis aliorum Novitiorum, exceptis Conferentiis, & Exhortatione ordinaria [ſ].

ſ Ex.c.4. §.13. & 28. & R.M. N. 33.

Catecheſis.

6. Quintum eſt doctrinam Chriſtianam pueros, & alios rudiores homines publicè, vel privatim, juxta perſonarum proportionem, docere, quod eſt proprium noſtri Inſtituti [t].

t Ex.c.4. §.14. & R.M.N.35.

Concionari.

7. Sextum eſt, poſtquam in probationibus bonæ ædificationis ſpecimen præbuerint, ulterius ad præ-

di-

dicandum, vel confeſſiones audiendas progredi; quod de idoneis intelligendum eſt; & ne tanquam ordinarii Operarii, ſed brevi tempore, & ad probationem his miniſteriis admoveantur [u]. Vt miniſterio autem concionandi aſſuefiant, uno die cujuſque hebdomadæ exercebuntur in Tonis; ad quos tamen Coadiutores non convenient [x],

[u] Ex.c.4 §.15. & R.M.N.36.

[x] Ex.c.4 §.25. & R.M.N. 60. & 76.

Reddenda conſcientiæ ratio, & Examen repetēdum.

8. Vt hæc omnia meliùs procedant; quin & tota vita tutiùs, ad laudem Domini noſtri, interiùs dirigatùr: neceſſe eſt, qui admittuntur, ſaltem intra aliquot menſes ab ingreſſu, ſub ſigillo confeſſionis vel ſecreti, vel quacumque ratione eis placuerit, conſcientiam ſuam, totiuſque anteactæ vitæ rationem Superiori, vel eius delegato manifeſtare. Tum ſexto quoque menſe ab ultima manifeſtatione eandem repetent de iis, quæ poſtmodum acciderunt: & ab ultima generali confeſſione incipiendo, generaliter confitebuntur. Quod quidem ſervandum eſt annis conſecuturis, donec Gradum ſeu Profeſſi, ſeu Coadiuto-

toris formati aſſequantur. Hoc autem primo biennio præterea quolibet ſemeſtri relegantur literæ Apoſtolicæ, Examen, & Regulæ, interrogenturque ſinguli, an ſint illis contenti, vireſque ſibi animi & corporis ſuppetere ſentiant ad vivendum, moriendumq; in Societate [y].

[y] Paul. III. p. 11. & Iul. III. pag. 63. & Ex. c. 4 § 34 &c & R. M. N. 63. & ſeq.

SECTIO V.

De Magiſtro Novitiorum.

Dotes Magiſtri Novitiorum.

1. HÆc porrò, quæ inſtituendis Novitiis diligenter admodum ſancita ſunt, ut ſuum exitum ſortiantur, Magiſtri Novitiorum operam maximè expoſcunt. Is igitur eligendus eſt vir fidelis, & in ſpiritualibus verſatus; qui eos doceat quomodo & interiùs & exteriùs ſe habere debeant, & ad id eos hortetur, & in memoriam redigat, & amanter admoneat; quem omnes, qui in probatione ſunt, diligant; ad quem in ſuis tentationibus confugiant; cui confidenter ſua omnia detegant; & à quo conſolationem,

nem, & auxilium ſperent in Domino [z]. [z] P.3.c.1.§.12. & k.&R.M.N. 2. & 8.

2. Idem, cui hæc cura demandata fuerit, rem magni momenti ſibi eſſe commiſſam intelligat; quandoquidem ex prima Novitiorum inſtitutione pendet majori ex parte eorundem profectus, & ſpes noſtræ Societatis in Domino; curetque, ut in dies, per ſtudium propriæ perfectionis, inſtrumentum aptius ad eos juvandos reddatur [a]. *Obligationes.* [a] R.M. N.1.

3. In Domibus Probationis ſeparatis habeat etiam Regulas, & Facultates aliorum Rectorum, exceptis iis quæ Novitiatui non conveniunt [b]. Immo quando abſoluto triennio Superiores abire Magiſtratu jubebantur, ſemper Summi Pontifices, quorum Decretum illud fuit, ab eo immunes eſſe voluerunt Novitiorum Magiſtros: quos ab alio etiam exemerunt, quo interdicebatur Superioribus ſubditorum confeſſiones audire [c]. *Iura eorum qui ſunt Rectores.* [b] R.M.N 8. [c] C.5.D.64. & Brev. Inn.X 1. Ian. 1646. & Br.Vrb.VIII.31 Aug. 1639.

4. In Domo conjuncta Magiſter Novitiorum erit ſubordinatus Præpoſito, vel Rectori, non tamen *Et eorum qui nō ſunt Superiores.*

Mi-

d R.M.N.3.5. Miniſtro [d]. Idem etiam pœnitentias in Novitiatu tantùm ſuis Novitiis *e R.M. N. 6.* imponere poterit [e]. Habeat poteſtatem ordinariam abſolvendi Novitios à caſibus reſervatis, niſi ejus *f R.M N.7.* Superiori aliter videretur [f].

Eius Socii.

5. Habeat ſocium Sacerdotem à Provinciali deſignatum, cujus conficiendæ ſunt Regulæ, & aliquem Fratrem manuductorem Novitio- *g R.M N.4 & C.12.D.56.§ 2.* rum [g].

Libri ab eo legendi & concedendi.

6. Verſatum eſſe oportebit in lectione librorum ſpiritualium, eorumque potiſſimùm, qui in ipſius Regulis indicantur. Novitiis autem eos tantùm legendos tradet, qui noſtro *h R.M.N. 8.* Inſtituto conveniunt [h].

Exhortationes quæ.

7. Lectiones fiant de his, quæ ad Inſtitutum pertinent; oporteret tamen explicationem Regularum, ſi fieri poſſet, intra biennium abſolui; neque idcirco alterius generis Exhortationes interdicuntur: immo expedit interdum mutari materiam ad levandum tædium. Modus autem ſit facilis, & accommodatus ad Novitiorum animos incitan- *i R.M. N. 44. & In. 16. § 1.* dos [i].

Om-

8. Omnes perſpectos habeat, ut magis illis prodeſſe poſſit; ad quod juvabunt frequentia & privata cum illis colloquia; quorum magnam eſſe utilitatem ſciat [l]. *Novitios perſpectos habeat.* l R.M.N. 47.

9. Provinciales in dimittendis Novitiis Magiſtri judicium magni faciant; nec ſe in dimittendo difficiles exhibeant, cùm id Novitiorum Magiſter, cauſis adhibitis, proponet [m]. *In dimittendis multum eius judicio tribuendum.* m In.6. §.2.

Reliqua ſpectantia ad Officium Magiſtri Novitiorum aut allata, aut indicata ſunt proximè, dum de prima & ſecunda Probatione ageretur.

10. Scribet ad Generalem tertio quoque menſe ex Europa; ex Braſilia, & Nova Hiſpania bis in anno; ex Indiis ſemel; & præterea quoties neceſſitas vrgebit. Materia verò erunt, quæ accidunt majoris momenti; & illa potiſſimùm, in quibus Provincialis admonitus, vel non providet, vel providere nequit [n]. Ad Provincialem verò ſexto quoque menſe ſcribat, an aliquis inutilis videatur noſtro Inſtituto; & de ſingulis ſub finem biennii quid ipſe ſentiat; ut ſupra dictum eſt [o]. Si verò *Quoties, & de quibus ad Superiores ſcribet.* n Form. ſcrib. §.7.8 9. o R.M.N. 56. 57.

fuerit etiam Rector, ſcribet frequentiùs, ut infrà cum de Officio Rectoris dicetur.

CAPVT VI.

De Votis Simplicibus Religioſis tum ante, tum poſt expletum Beinnium.

SECTIO I.

De Votis non expleto Biennio.

Cur, & quomodo hęc Vota emittantur.

1. CVm præter communem morem Biennium integrũ tranſigendum ſit, antequam Novitiatu expleto, per ſimplicia Coadjutorum & Scholaſticorum Vota, Noſtri fiant Religioſi; ad ſolatium ſpituale, & uberius meritum illorum, qui ſic probantur, permitti eis à Superiore poterit; ut conſueta formula, non tamen in cujuſquam manibus, ſed in ſecreto animi ſui, Vota prædicta emittant: & ad memoriam conſervandam obligationis factæ, unum

unum ſcriptum ejus, quod Deo promiſerunt, penes ſe retineant, alterum Superiori tradant; quin etiam in libro aliquo horum memoria honeſtas ob cauſas aſſervetur [a].

2. Ad hæc verò emittenda Vota Novitii compellendi non ſunt, nec inſtigandi. Quin primo anno ſolus Provincialis, re maturè conſiderata, facultatem ad ea nuncupanda dare poterit. At qui emiſerint, poſtea bis in anno ſtatutis diebus tempore Novitiatus, ſeorſum ab aliis, qui biennium expleverunt, ipſi ſimul inter ſe illa renovabunt [b]. Quã autem obligationem inducant hæc Novitiorum vota, declarandum à P. N. Generali [c]. Id certum eſt his obſtrictos difficiliùs dimitti debere à Societate, nec niſi Provinciali conſulto [d].

a Ex c.1. E. & P.3.c.1.T.& P. 5.c.4. §.6.

Cujus facultate emittantur, & quid ad ea conſequatur.

b P.3.c.1.T.& Con.2.D.14.& Con.4.D.62.& R.M.N.55.

c Con.12.Act. 39.

d P.2.C.1.A.& C.

SECTIO II.

De Votis poſt biennium. A quibus & quorum facultate hæc Vota emittenda.

Prærequiſita in Voventibus.

1. Exactis duobus annis Probationis, qui ſe perpetuò obedientes exhibuerunt, & in ſua converſatione, & variis experimentis ædificationem præbuerunt, & magna cum humilitate pœnitentias pro erratis, & negligentiis injunctas ſubierunt, ſi ipſi & Societas contenti fuerint, ad eorum majus meritum, & ſtabilitatem Vota ſimplicia Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ emittent, cum promiſſione Societatem ingrediendi [e]. Hæc autem promiſſio infra Sect.3.§.1. & Sect.7. §.1. explicabitur.

e Ex.c.4.§.41. & c.7.§.1. & P.5.c.4.§.3. & 6. & C.9. D.39. §.1.

Quid agendum cum iis qui non ſatisfecerint.

2. Quod ſi, expleto Probationis tempore, contentus quidem Novitius eſt, & exoptat ſe in corpus Societatis admitti; verùm Societas dubitat de ipſius talento, vel moribus: ſecuriùs erit in alium annum, vel tem-

tempus, quod videbitur, id prorogari; donec utrique parti plenè in Domino ſit ſatisfactum[f].

f Ex.c.4.§.43. & P.5.c.1.§.3. & C.

3. Quare Magiſter Novitiorum diligenter obſervare debet in toto Probationis decurſu, an ineptus aliquis, aut inutilis noſtro Inſtituto probabiliter futurus ſit; & in Scholaſticis præterea, ut ex eorum ingenio ſperetur, eos in literis profecturos. In quo major habenda eſt ratio boni communis ad gloriam Dei, quàm particularis cujuſque. Quid autem ſentiat hac in re, ad minimum ſexto quoque menſe ad Provincialem ſcribat, ut ipſe provideat[g]. Rurſumque ad eumdem ſcribat, ut cum illius facultate conſueta Vota Societatis emittant, aut diutiùs probentur, aut dimittantur[h].

Magiſtri Novitiorum cura.

g P.5.c.2.§.5. & R.M.N.56.

h R.M.N.57.

4. Pertinet enim ad Provincialem diligenter diſpicere, ut qui minùs idonei ad noſtrum Inſtitutum, & tandem aliquando dimittendi videntur, intra biennium Probationis dimittantur[i]. Quo in negotio, rejectis ineptorum Patronis, Magiſtri

Et Provincialis.

i P.2.c.1 C & R.Prov.41.

Novitiorum judicium magni faciat; nec ſe difficilem in dimittendo exhibeat: neque enim neceſſariò præmittenda conſultatio eſt, aut expectandæ graves culpæ, ut Novitius dimittatur [l]. De poteſtate autem contrahendi biennii tempus requiſitum ad Vota Scholaſticorum, aut Profeſſionem, vide quæ dicta ſunt ſupra cap. 5. ſect. 1.

[l] In. 6. §. 2.

Penes quem ſit facultas admittendi ad hæc Vota.

5. Extra controverſiam eſt, penes Præpoſitum Generalem primariam facultatem eſſe admittendi ad Vota poſt biennium [m]; nec referri debere ad Capitula, ſeu Congregationes, ut aliqui contendebant [n]. Quia tamen Generalis tam variis locis intereſſe non poteſt, aliis de Societate eam partem hujus facultatis communicare poterit, quæ ad totius hujus corporis bonum facere videbitur [o]; & reipſa ordinariè & abſolutè eam communicabit Præpoſitis Provincialibus; nec repugnat eam tribui Præpoſitis localibus, vel Rectoribus, & aliis Viſitatoribus, aut Perſonis inſignibus: immo aliquo in caſu alicui, qui de Societate non eſſet,

[m] P 5. c. 1 § 2. & P. 9. c. 3. § 1.

[n] Greg. XIV. p. 281.

[o] P. 5. c. 1. § 2.

ſet, ut Epiſcopo, vel Perſonæ in dignitate Eccleſiaſtica conſtitutæ: cum nullus ex Profeſſis ejuſdem Societatis eo in loco, ubi aliquis ita eſt admittendus, inveniretur [p].

[p] P.5,c.1.B. & Reg. Prov. 65.

Limitatur Provincialibus.

6. Non habet verò Provincialis ordinariam facultatem, ut admittat ad Vota hæc ante 17. ætatis annum expletum: & irrita ſunt, ſi ſecus fiat [q]: quamquam prima Renovatio Votorum poſt annum 17. expletum habet vim primæ & validæ nuncupationis [r]. Quod ad Generalem attinet; licèt is ex Conſtitutionibus habeat facultatem diſpenſandi, ut ante 14. completum (quæ ætas ordinario jure requiritur [ſ]) admittatur ad Probationem; unde facilè inferri poſſet, penes eundem eſſe etiam poteſtatem admittendi illum, cum quo diſpenſaverit, ad Vota Religionis poſt biennium, atque adeò ante 16. completum; tamen ex Conc. Trid. [t] univerſaliter interdictum eſt, ne quis Profeſſionem Religioſã validè emittere poſſit, antequã expleverit 16. ętatis annum; quod Decretũ etiam in Votis Scholarium ſervandum eſt.

[q] C.8.D.35.

[r] C.12. D.13.

[ſ] P.1.c.2.§.12. & c.3. K.

[t] Seſs. 25. de Reg. c. 15.

SECTIO III.

Quo pacto emiſſuri Vota inſtruendi ſint.

Præmovendi de Obligati .neq̃ũ contrahunt.

1. SEd ante hanc admiſſionem ad Vota admonendi ſunt omnes, quod Votis poſt biennium emiſſis non poterunt ſine facultate Generalis à Societate diſcedere, ſub pœna excommunicationis ipſo facto incurrendæ, etiamſi ad aliam Religionem tranſirent [u]. Explicetur etiã ipſis apertè (quod & initio, & ſexto quoque menſe factum eſſe oportuit) promiſſionem illam ingrediendi Societatem, quæ fit in formula Votorum, eſſe votum, quo obligantur ad recipiendum Gradum Coadjutoris Formati, vel Profeſſi, prout Generalis Præpoſitus judicaverit [x]. Doceantur præterea, Renovationes Votorum, à ſe deinceps de more Societatis faciendas habere vim primæ nuncupationis; ſi fortè ex aliquo defectu prima Vota vim ſuam non obtinuerint [y].

[u] Pius V. pag. 100. &c.

[x] Ex c. 7. §. 1. & P. 4. c. 4. E. & P. 5. c. 1. A. & c. 4. E. & C. 4. D. 4. 5. & 7. & 50. & In. ad Sup. c. 6. §. 9.

[y] C. 8. D. 22. & C. 12. D. 13.

Qui

2. Qui verò in Scholaſticos admittuntur, interrogentur: an velint ſe duci ſinere circa ea, quibus ſtudere debent, ac ſtudiorum modum, & tempus; &, an contenti futuri ſint eodem modo, atque alii, in Collegio agere; nulliſque privilegiis aut prærogativis minimum omnium, qui in eo fuerint, anteire, omnem ſui curam Superiori relinquendo[z]. Qui verò ut Indifferentes admiſſi ſunt, de quibus in Exam. c. 1. §. 11. & c. 8. non relinquendi poſt biennium Novitiatus in eo gradu; ſed determinentur ad aliquem aliorum, nempe vel Scholaſtici, vel Coadiutoris Temporalis, prout expedire judicabitur[a].

Peculiariter Scholaſtici & Indifferẽtes examinandi.

[z] Ex. c.7. §.3. & 4. & R.M. N.80.&c.

[a] C.4.D.52.

3. Conſiderandæ præterea ſunt Literæ Apoſtolicæ, Examen, & Regulæ: reddenda etiam conſcientiæ ratio: & præmittenda Confeſſio Generalis poſtremi ſemeſtris; ad quam meliùs inſtituendam, ſeſeque in prima deliberatione confirmandos, per unius hebdomadæ ſpatium ad ſpiritualia Exercitia ſe colligent[b]. Et ſi Superiori videbitur, per triduum

Quid praſtandum immediatè ante ipſa Vota.

[b] Ex.c.4.§.41. & R.M.N.57. 63.67.

oſtia-

oſtiatim pro Chriſti Domini noſtri amore mendicent: ut contra quàm eſt communis hominum ſenſus, ad divinum obſequium & laudem magis ſe poſſint ſubmittere: ut etiam magis ſint diſpoſiti ad id ipſum faciendum, quando illis injunctum fuerit[c].

[c] Ex.c.4 §.27.

Ritus nuncupationis Votorum.

4. Formula, ſub qua emittenda ſunt hæc vota poſt biennium, legitur in Conſtitutionibus Part.5. cap.4. §.4. ibidemque §.3. & l.D. ſubditur: Vt hoc Votum ſoli Deo offertur, & non homini, ita nemo id admittit. Propterea in nullius manibus fieri dicitur; in Sacro tamen coram aliquibus Domeſticis, non tamen inter eos, qui tum fortè Vota renovarent, nuncupatur; & ſanctiſſimum Chriſti corpus à Vovente ſumitur[d], niſi Sacerdos fuerit; nam is ex antiqua conſuetudine, quo primùm die elapſo biennio Vota emittit, celebrare ſolet[e]. Adverte, licèt hæc vota ſoli dicantur Deo offerri, & non homini; non tamen ſequi Scholaſticos ea edentes, in Societatem ipſam non admitti; ut ex pluri-

[d] P.5.c.4. §.3. 4. & R. Prov. 66 & R. M.N. 57.

[e] Ord. c.1. §. 12.

ribus locis Bullarum, & Conſtitutionum patet [f]. [f] C.5. D.4. & C.9. D.39. §.5.

5. Poſt emiſſa hujuſmodi vota, in Libro ad hoc deſtinato, eorum memoria, juſtas ob cauſas, debet aſſervari: & qui emiſit, ſubſcribat ſe tali die, & anno emiſiſſe vota, & clarè intellexiſſe vim promiſſionis factæ ingrediendi Societatem hanc eſſe, quod maneat obligatus ad eam indifferentiam, de qua ſupra §. 1. dictum eſt. Subſcriptionis autem hujus forma petenda à Reg. 57. Mag. N: [g]. *Servanda ſcripto Votorum memoria.* [g] P 5.c.4 G. & C.5. *D*.50. §.1. & R.M,N.57.

SECTIO IV.

De Effectibus horum Votorum in communi.

1. RESultant ex hujuſmodi Votis plures effectus morales, ſeu legales; quorum alii referuntur ad Vota in genere, alii ad eadem in particulari. Effectus in genere ſunr 1. licèt hæc Vota ſimplicia ſint; & qui ea emiſerint, ut ex ipſa formula conſtat, aliqua ratione extra Societatem dicantur; quatenus hæc, ac- *Emittens verus Religioſus per illa conſtituitur.*

acceptione in Conſtitutionibus magis propria, Profeſſos, & Coadiutores Formatos duntaxat continet, tamen verè in corpus Societatis cooptati dicuntur: nec modò illius meritorum & Privilegiorum, non ſecus ac Profeſſi participes efficiuntur; ſed verè, & propriè Religioſi ſunt, & nominari debent; cùm Vota ſubſtantialia Religionis nuncupaverint, Sedique Apoſtolicæ immediatè ſubiecti, & à quorumvis Ordinariorum, Delegatorum, ſeu aliorum Iudicum iuriſdictione omninò exempti ſint [h].

h Exac. 4. §. 17. & C. 1. D. 94. & P. 5. c. 1. A. & Greg. XIII. p. 225. & 236.

Et Apoſtata habendus ab illis deficiens.

2. Vnde fit, eos, utpote veros Religioſos, ſi à Societate defecerint, excommunicationi, & aliis Apoſtatarum pœnis ſubiectos eſſe [i]. Nec modò ad ſeculum ſua ſponte redire non poſſe, ſed neque ad quamcumque, etiam arctiorem Religionem migrare, una excepta Carthuſienſi [l]: immo iam nec ad ipſam Carthuſienſem ex Privilegio conceſſo Carmelitis Diſcalceatis à Paulo V. in Bulla *Aliàs illos*; quo privilegio Societas gaudet [m].

i C. 4. D. 53. & Greg. XIII. p. 237.

l Pius V. p. 99.

m Pius V. pag. 119.

Sunt

3. Sunt igitur ex parte ſua perpetuò obligati Societati, & in perpetuum Dei ſervitio conſecrati; nec in illis Votis quiſquam, præter Summum Pontificem, diſpenſare poteſt; ceſſantque ſolùm per legitimam à Societate dimiſſionem [n]. Et quia quibuſdam Examinis & Conſtitutionum locis malè intellectis Impugnatores Societatis abuſi fuerant ad horum Votorum elevandam obligationem: declaravit Con.9.Dec.39. prædictos locos in ſenſu intento à S. Fundatore, qui minimè obeſt obligationi prædictæ, ſed eam aut confirmat, aut præſupponit.

Quare illis non eſt liberum Societatem relinquere.

n Greg.XIII. p.225. & 231. & 236. & C.5. D.4.

4. At quamvis ex parte ipſorum perpetuò, ex parte verò Societatis tamdiu obligati ſunt, quamdiu Præpoſitus Generalis eos retinendos eſſe cenſuerit: non proinde tamen obligata eſt Societas; ſed libera manet ad eos dimittendos [o]; quæ quidem poteſtas dimittendi quoſvis non Profeſſos, tanquam res magni momenti ad Societatis puritatem, & conſervationem retinendam, omninò intacta, & illibata eſſe debet [p]. Nec

Societas tamen poteſt illos dimittere.

o Ex.c.7.§.1.& Greg. XIII. p. 225.

p Greg.XIII. p.226.& Greg. XIV. p 284.

eſt

eſt injuſtum, ſi Societas libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt quod debent, retineat: quandoquidem initio ingreſſus id illis explicitè manifeſtatur; atque ipſi conditionem hanç ampleċtuntur; quæ eis multò eſt commodior; ut liberi potiùs, quàm Votis obligati, dimittantur. Et alioqui facilius eſt aliquem ab eo, quod debet, deficere; quàm Societatem, vel ejus Præpoſitum Generalem; quorum tantùm erit poſſe dimittere: nec id ſine cauſis juſtiſſimis (ut dicetur Part. 4. cap. 7.), fieri debebit [q].

[q] Ex. c. 6. A. & Greg. XIII. p. 226.

Hæc Vota conſtituunt impedimentum dirimens matrimonii contrahendi.

5. Licèt ab initio Societatis hæc Vota redderent matrimonium illicitum quidem, ſed non invalidum; & rejecta propoſitione facta, ut ad avertendum hoc incommodum in poſterum eadem non ſimplicia, ſed ſolemnia eſſent; ſtatutum fuerit, ut ſi quid hujuſmodi incommodi accideret, pro re nata provideretur [r]: Tamen poſtmodum à S. Sede ſtatutum eſt, ſic obſtrictos, ante legitimam à Societate dimiſſionem, non poſſe contrahere matrimonium:

[r] C. 1. D. 94. & C. 2. D. 63.

qui-

quinimo eos omnes ad contrahendum inhabiles, ac contractus hujuſmodi nullos, & irritos eſſe [ſ]. *ſ Greg. XIII. p.237.*

6. Demum Vota emiſſa in ſeculo; etiamſi per Profeſſionem non tollantur, in Societate ſuſpenſa ſunt, & ſic eorum obligatio ceſſat, dum Noſtri in Societate manent [t]. *Vota in ſeculo emiſſa ſuſpenduntur.* *t C.1. D. 132.*

SECTIO V.

De Effectibus Voti ſimplicis Paupertatis, non excludentis rerum Dominium, ſed uſum, & quando illud abdicandum.

1. IAm præcipuè conſiderandi ſunt effectus, qui reſultant à Voto ſimplici Paupertatis, quod poſt Novitiatus biennium emittitur. Et primò quidem hoc eſt peculiare, (nam de communibus cuicumque Religioſo Paupertatis Voto dicetur Part.4. cap.2. ſect.1.) ut per emiſſionem illius, ſi tempore Novitiatus (ut parati ex ſe omnes eſſe debent [u],) bona ſua non abdicaverint, non amittant horum jus, atque dominium: *1. Non extinguitur Dominium rerum temporalium.* *u Ex. c.4. §.2. 3.4. 5. & P. 3. c.1. §.7.*

nium: ſed ea retinere poſſint uſque ad tempus Præpoſiti Generalis judicio præſcribendum[x]. Idque conceſſum, tum alias juſtas ob cauſas; tum etiam ut majorem Societas habeat libertatem ſuos, cùm opus fuerit, dimittendi[y].

[x] P.3.c.1. §.7. & F. & P.4.c.4. E. & P. 6. c.2. H. & C. 1. D. 139.

[y] Greg. XIII. p.230.

Vſus Poſſeſſoribus permittendus & quis Superioribus permiſſus.

2. Sed licèt Dominium retineatur, omni tamen Bonorum ſuorum adminiſtratione Noſtri exuere ſe debent, ut primùm Novitiatum ingreſſi fuerint, multò magis poſt Vota, ſi id ante non fecerint; & abſtinere ab uſu libero eorumdem, etiam in Noſtrorum; multoque magis ejus loci, in quo reſident, utilitatem. Intelligantque quacumque ratione de jis bonis diſponant, vel diſtribuendo, vel abdicando, abſque Superioris facultate, contra Votum Paupertatis peccaturos[z]. Poterunt tamen ex illis aſſenſu Provincialis accedente, ea jis locis, ac piis cauſis, per modum eleemoſynæ, applicari, quæ maximè tali auxilio egere Provincialis judicaverit[a]. Sed ut in propriam utilitatem eorum bonorum uſus convertatur, nulli eſt con-

[z] Greg. XIII. p.230. & Exa. c.4 §.4. & P.3. c.1. §.7. & P.6. c.2. §.11. & H. & C. 5. D. 10. & 50 §.4 & D. 50 & C. 7. D. 17. §.1 & 3. & C 10. & D.2. & C. 12. D. 36. & M. P. 17.

[a] C. 7. D. 17. §.3.

cedendum [b]. Adminiſtratio verò bonorum nondum abdicatorum negata poſſeſſoribus, pro perſonarum, ac Provinciarum qualitate, judicio Provincialis illi committenda, qui majori eam fide tractaturus putatur [c].

b R. Prov. 90.

c C. 7. D. 17. §. 2.

Vltra quadriennium tamen non proroganda eius abdicatio.

3. Hoc verò tempus, quo permittitur bonorum poſſeſſio, eſt quadriennium: in cujus prorogatione nulli, præterquam Generali, diſpenſare licet. Qua in re præcipuè ſpiritualis boni, & poſſeſſoris habenda ratio [d]. Penſiones tamen Eccleſiaſticæ, ſimiliaque generum horum, quæ verè perſonalia ſunt, & ſuper Noſtrorum perſonis conſtituuntur, quibus abſolutè, & in ſolidum abdicare ſe Noſtros non expedit, Patris Noſtri judicio diſtribuenda erunt; ita ut nulla talium adminiſtratio apud illos maneat [e]. Porrò definitum quadriennii tempus ita intelligendum eſt, ut eo in Societate expleto, tunc tantùm quiſque debeat ſua bona abdicare, quando nempe ad annum viceſimum pervenerit, & in Vocatione ſtabilis judicatur; nec

d C. 7. D. 17. §. 5.

e C. 7. D. 17. §. 4.

patriæ leges diutiùs expectare cogunt [f].

f R. Prov. 88. & Or. c. 1. §. 10.

Ecquid agendum ſi prorogetur.

4. Quando verò, judicio P. N., ob graves cauſas ultra quadriennium prorogata poſſeſſio fuerit, nullo modo ex annuis poſt Novitiatum proventibus debet quidquam poſſeſſionibus Noſtrorum accreſcere: ſed in cauſas pias fructus tales, cùm in poteſtate Noſtrorum fuerint, impendendi ſunt [g]. Si tamen aliter, atque hactenus dictum eſt, aut Provinciales diſponant, aut diſponi permittant (relicta in ſuo vigore Paupertatis obligatione reſpectu ſubditi bona poſſidentis) nullum in materia Voto-ve Paupertatis ex præcitato Decreto 17. Con. 7. gravamen imponitur, neque valor actuum eliditur [h].

g C. 7. D. 17. §. 6.

h C. 11. D. 15.

Quando prævertere hoc tempus liceat.

5. Quod ſi fortè ante quadriennium expletum aliqui abdicare ſe in ſolidum ſuis in Noſtrorum uſum voluerint, ſolius P. N. judicio hæc abdicatio committenda [i]. Hoc eodem tempore, ſi de annuo cenſu, vel etiam de rerum proprietate in externas piaſque cauſas diſponere vellent, impediendi non eſſent; neque

i C. 7. D. 17. §. 7. & Or. c. 1. §. 10.

que ad id Generalis aſſenſus requiritur [l]. *l* Ex.c.4 §.5.& P.3. c.1.§.7. & C.2. Decr. Defin. poſt D 23. & C.7. D.17.§.7.& Or.c.1. §.10.

SECTIO VI.

Quid ſervandum in abdicatione Bonorum, & conſequentibus ad illam.

Forma Abdicationis.

1. AT Dominij abdicatio primò ita facienda eſt, abſoluta inter vivos donatione, ut omnis fiducia ſubmoveatur dimiſſa bona ullo unquam tempore recuperandi [m]: & propterea Renunciationis formula, recognoſcenda à P. N., ea eſſe debet, ut quantùm fieri poſſit, artificia nulla proſint eludere volentibus obſervationem eorum; quæ in hac materia Societas tam ſtudioſè, tamque ſollicitè ſibi eſſe cordi demonſtravit [n].

m Ex.c.4 §.1. & C.7. D. 17. §.4.

n C.10. D.2.

Qui ante illam monendi.

2. Licèt Noſtris, qui de ſuis bonis ſunt diſpoſituri, integrum ſit pactiones cum ſuis parentibus, & quibuſcumque aliis de legitima parte, & aliis bonis ad ſe pertinentibus inire: admonendi tamen ſunt illi priùs, So-

cietatem ipſam ad ea bona nullum jus habere. Nullæ tamen hujuſmodi pactiones deinceps ineantur; niſi priùs Generalis Præpoſitus de conditione & animo Fratris, de cujus legitima parte, vel bonis agitur, & de neceſſitate Provinciæ, in qua ſunt bona, & de re tota diligenter informetur: & univerſa hujus rei praxis ex illius judicio, & gubernatione exerceatur; & Inſtructio ad Provinciales circa praxim hujus decreti fiat [o].

[o] C.3.D.39.& C.4.D.65 & R.Prov.87.88. & Or. c.1.§ 10

Omnia abdicãda.

3. Debet præterea hæc Abdicatio eſſe univerſalis; ita ut Bonorum omnium dominio, ſi quod habent, etiam penſionum, ac cenſuum, ſive realium, ſive perſonalium, ſive vitalitiorum; quin & iure omni ſuo exuere ſe Noſtri teneantur, ubi primùm per ætatem, & patrias leges licebit (ut ſupra dictum eſt) quando id conſultum P. N. judicaverit. Circa Penſiones tamen Eccleſiaſticas, & ſimiles ſervandum, quod ſupra proximè ſuperiori ſect. §. 3. dictum eſt [p].

[p] C.7.D.17.§.4

Penſiones annuæ Noſtrorum quo pacto adminiſtrandæ.

4. De Penſionibus annuis, quæ Noſtris aliquando aſſignatæ ſunt,

ſta-

ſtatutum eſt 1. liberum hujuſmodi pecuniarum uſum nemini prorſus eſſe concedendum. 2. Penſiones haſce, quoad ejus fieri poterit, certo alicui Societatis domicilio eſſe applicandas; ad cujus Superiorem plena de pecuniis inde provenientibus diſpoſitio pertineat. 3. Denique, ſi hæc ex aliquo caſu fieri applicatio non poſſit; id certè ſemper fixum, ratumque, debere ſummam integram pecuniarum illarum, ſive penſionum venire in manus, poteſtatemque Superioris localis, vel Provincialis, pro arbitrio Generalis [q].

[q] C.12. D.37.

Bona in pios uſus diſtribuenda.

5. Circa Abdicationem explicandum eſt, in quorum utilitatem cedere illa debeat. Et 1. Bonorum diſtributio in res debitas, & obligatorias, ſi quæ fuerint, & tunc quàm citiſſimè facienda eſt [r]. 2. Si tales nullæ fuerint, in pia, & ſancta opera, juxta propriam devotionem, ſeu pauperibus bona diſtribuenda ſunt, & à ſe omnem fiduciam ſubmovendo eadem ullo tempore recuperandi; ut conſilium Evangelicum, quod non dixit, da conſanguineis, ſed pau-

[r] Ex.c.4. § 1.

peribus, perfectiùs ſequamur; & ut exemplum omnibus exhibeatur inordinatum erga parentes affectum, exuendi, atque ut ad eos recurrendi aditus præcludatur ſ.

ſ Ex c.4 § 1.2. & P.3.c.1. § 7. & 25. & C. 2. Decret. Defin. poſt. 23.

Et ſi in conſanguineos, non temerè fiat.

6. Si dubitaretur num majoris foret perfectionis, dare conſanguineis hujuſmodi bona, quàm alijs, propter parem, vel majorem ipſorum penuriam; res tranſigenda eſt, ad declinandum erroris periculum, ex arbitrio aliorum, quos cum approbatione Superioris renunciaturus elegerit, ut ſupra cap.4. ſect.2. dictum eſt t. Curabit verò diligenter Præpoſitus Generalis, ut in hujus Conſtitutionis praxi ſiniſtræ opinioni, & ſcandalis occurratur u.

t Ex. c. 4. §.2. & P.3.c.1 G.

u C.2. D.76.

Et ſi Societati diſpenſantur, nō certo loco addicenda.

7. Si quis autem, motus ſua devotione, vellet bona ſua, vel eorum partem in Societatis ſubſidium diſpenſare: haud dubiè opus faceret majoris perfectionis, alienationis, & abnegationis univerſi amoris proprii, non deſcendendo, tenero quodam affectu, ad particularia loca; quin potiùs, exoptando majus, & univerſalius bonum Societatis, ei,

qui

qui ejus univerſæ curam habet, judicium relinquat; num applicari huic loco potiùs, quàm illi in eadem Provincia ipſius bona debeant. Quæ quidem major perfectio renunciaturo repræſentanda eſt. Nihilominus, ſi in eo propenſio animi ad determinatum locum cerneretur; etiam ſi judicio Superioris ſe ſubmittere vellet; certior fiat Præpoſitus Generalis, ut diſpiciat, an ſit aliquid hujuſmodi imperfectionis tolerandum; ſperando quod ea ceſſabit aliquando, ſupplebitque divina bonitas, quod ad ſuam majorem gloriam, & majorem ipſius perfectionem deeſſe cernitur. Erit igitur in manu Præpoſiti Generalis poteſtas eam applicationem probandi, vel improbandi. Quare admonendus per Provincialem eſt de bonorum valore, & de animo relinquentis, & de neceſſitate Provinciæ, ſi in ea ſunt bona [x]. Quod ſi contingat, ante approbationem Generalis, donantem ſua bona certo alicui Collegio, vel mori, vel profeſſionem emittere; erit in poteſtate Generalis donationes

[x] P.3.c.1. § 9. & H & R.Pro. 88.& C.2. Decret. Defin. poſt. 23.

y C.11 D. 17. hujuſmodi ratas habere, atque admittere [y].

Sed neque extrahenda è Provincia.

8. Habenda etiam eſt ratio Regum, Principum, ac aliorum Potentatuum, ne ex hac applicatione bonorum uni potius loco, quàm alteri facienda, eis cauſa ulla offenſionis detur; ſed ad majorem ædificationem omnium, & ſpiritualem utilitatem animarum, & gloriam Dei omnia cedant [z]. Propterea circa extractionem pecuniarum ex aliqua Provincia vel Regno obſervanda ſunt edicta Regia [a]. Et in gratiam eorumdem Principum, adeò religiosè obſervandum eſt, quod ſupra indicatum fuerat de Bonis applicandis intra eandem Provinciam, quando in commodum Societatis ceſſura ſunt; ut ſi aliquis imperfectionem ſequutus particulari alicui Societatis noſtræ loco, extra Provinciam, applicare ſua bona velit; nec acquieſcere velit diſpoſitioni faciendæ à Generali: tunc ea bona à Societate noſtra non admittantur; ſed ea teneatur in veros Christi pauperes extra Societatem diſpenſare [b].

z P.3.c.1 § 9.

a C.2. D.15.

b C.2. D.23. & adjuncto Definitorum.

Per

9. Per *eandem Provinciam* intelligenda eſt Provincia, in qua ſunt bona; non autem in qua quis Societatem ingreditur, aut verſatur; ſumpto tamen Provinciæ nomine, more Societatis, prout ſcilicèt ſubeſt uni Præpoſito Provinciali. Et in hujuſmodi Provincia tantùm, & non alibi bona illa diſtribui debent. Quod ſi in eadem Provincia ſint plura dominia diverſis Principibus ſubiecta, diligenter ſervanda Conſtitutio ſuperiùs citata; ut ſcilicet in transferendis hujuſmodi Fratrum noſtrorum bonis ex uno dominio in aliud, vitentur offenſiones Principum [c].

Quid hic nomine Provinciæ veniat.

c C. 3. D. 16.

10. Occaſione neceſſitatis Collegii Romani data eſt facultas Patri Generali, ad certum tempus, diſpenſandi in ſupradictis Decretis, etiam pro reliquis Seminariis omnium Provinciarum, habita ratione neceſſitatis, & communis boni; ut cùm quis in his locis ad Societatem admittitur, poſſint ejus bona, quæ in alia Provincia fuerint, applicari illi Seminario: modò ſcandalum ſem-

Diſpenſatio in gratiam Seminariorum.

ſemper in his diſtributionibus vitetur [d]. Quæ facultas ſine limitatione temporis conceſſa eſt intra Regnū Hiſpaniæ, & ſimiliter ad alia Regna prorogata [e]. Ac demum enixè cōmendatum eſt Provincialibus, ut omnia tentantes, Seminaria juvent, vel iis applicando Noſtrorum legitimas, & ſimilia Provincialis diſpoſitioni permiſſa, vel contributione aliorum Collegiorum [f].

d C.3.D. ultimo & C. 4. D. ultimo.

e C.6. D.8.

f G.8.D.60. §. 3.

Ædificatio curanda dum exiguntur.

11. In univerſum magnopere curet Provincialis, ut bona applicata Societati cum ædificatione exigantur; potiùſque per Procuratores externos, quàm per Noſtros. Expedit quoque, ut ex his eleemoſynæ aliquæ in pauperes ejus oppidi, ubi ſunt bona, diſtribuantur; & ratio dati, & accepti talium bonorum ſcripto conſtet [g].

g R.Prov. 89. & Or.c.1 § 10.

***

SE-

SECTIO VII.

De obligatione reliquorum Votorum.

1. Circa Votum Caſtitatis iam dictum eſt, unà cum aliis eſſe Impedimentum dirimens Matrimonium, & de ejus Angelica puritate ſectanda dicetur Part. 4. c. 2. ſect. 2. De Obedientia, quatenus præcisè Votum eſt, nihil occurrit peculiare hujus Inſtituti, quoad voti obligationem attinet; alioqui in Societate hæc virtus peculiari ſtudio curanda eſt, ut infra Part. 4. cap. 2. ſect. 3. referetur. *De Votis Caſtitatis & Obedientiæ.*

2. Supereſt de promiſſione illa adiecta ingrediendi Societatem, quæ habet vim quarti Voti: & de hac præter dicta ſupra ſect. 3. §. 1. dum explicaretur quid proponendum eſſet Novitiis in fine Biennii, ſufficiat addere 1. obligationem extendi etiam ad Coadiutores Temporales[h]. 2. vi ejuſdem, etiamſi præceptum Obedientiæ non ſuperveniat, teneri unumquem- *De quarto Voto ingrediendi Societatem.*

[h] C. 7. D. 39.

quemque imperatum Gradum vel Profeſſi, vel Coadiutoris Formati ſuſcipere; & ſi non fuerit obſecutus, cenſendum in malo ſtatu eſſe, atque ab Sacramentorum uſu, & adminiſtratione excludendum. Non vetatur tamen proponere Superioribus rationes, conſueto Societatis more, quas ſcriptas tradet; ſed perſtantibus in ſententia parendum [i].

[i] C. 5. D. 50. § 1. & C. 7. D. 32. & Cl. c. 6. § 9.

PARS II.

DE SCHOLASTICIS.

POSTQVAM, expleto Novitiatu, Religioſa emiſſa ſunt Vota plerique Noſtri literis informandi ad Collegia mittuntur. In ea tamen admitti non debent, nec ad ullam facultatem promoveri, abſque Provincialis approbatione; cui Rector poſt maturam conſiderationem, & examen de unoquoque, ſuo tempore, ſignificabit quid ſentiat[a]. Poſcit igitur inſtituta dicendorum ſeries, ut de Scholaſticis noſtris hic agatur, quod perficietur præmiſsa tractatione Collegiorum ipſorum; quæ erudiendis Scholaſticis adornantur.

[a] P.4.c. 5.§.2. & c.9.§.3.& c. 13. §.4. &c. & R Prov.42. 50. 51. 52. & R. Rect.37.& 44. & St. 24.

CAPVT I.

De Collegiorum Fundatione.

SECTIO I.

Finis Collegiorum.

1. Vt inſtruantur in literis Scholaſtici Societatis.

1. CVM ſcopus, ad quem tendit Societas, ſit varias Mundi partes ex Obedientia peragrando Verbum Dei prædicare, Confeſſiones audire, & reliquis, quibuſcumque poterit, mediis uti, Divina gratia aſpirante, ad animas juvandas; rationi conſentaneum viſum eſt, ut in eam ingreſſuri viri ſint probitate, & literarum eruditione, ad id officium idonei. Et quia boni ſimul & eruditi, pauci inveniuntur; & ex paucis major pars jam à ſuſceptis laboribus vellet conquieſcere; perdifficile fore deprehendimus, hujuſmodi hominibus, qui boni ſimul & literati eſſent, hanc Societatem augeri poſſe, tum propter magnos labores, quos ejus Inſtitu-

ſtitutum exigit, tum propter magnam ſui ipſorum abnegationem. Ideo nobis omnibus, qui conſervationem & incrementum ejus ad majorem laudem, & obſequium Dei ac Domini Noſtri cupiebamus, alia via tenenda eſſe viſa eſt; admittendi nimirum Iuvenes, qui bonorum morum, & ingeniorum indole ſpem facerent, quod in probos ſimul, ac doctos viros eſſent evaſuri [a]. Ad hoc Collegia, & aliquando etiam Vniverſitates, & Studia generalia Societas amplectitur; in quibus admittuntur, qui bonum ſui ſpecimen in Domibus præbuerunt; nec tamen doctrina ad noſtrum Inſtitutum neceſſaria ſatis inſtructi acceſſerunt: ut in ea, & in aliis rebus, quæ ad juvandas animas conferunt, inſtruantur [b]. Et hæc quidem Studia generalia ſeu Seminaria perfecta, in qualibet Provincia curanda ſunt: ſed ubi Noſtris docendi munus imponitur, non præproperè huic negotio danda eſt opera [c].

a P.4. Proœm. A.

b P.4. Proœm. §. 1. & St. R. Rect. 1.

c C.2. D. 9.

2. Vt Externi pietate & literis imbuantur.

2. Eadem caritatis ratione, qua Collegia admittuntur, & publicæ Scho-

Schole in eis, non tantùm ad Noſtrorum, ſed magis etiam ad Externorum ædificationem in doctrina, & moribus, tenentur [d].

d P.4.c.11 §.1, & c.7. §.1.

SECTIO II.

Quomodo agendum cum Fundatoribus Collegiorum.

Singularis erga Fundatores obſervantia.

1. QVoniam valde æquum eſt, ut illorum devotioni, & beneficentiæ correſpondeamus, quibus Divina Bonitas ad fundationem, ac dotationem Collegiorum utitur adminiſtris: in univerſum tum ipſis, tum eorum Neceſſariis, & quoad vivunt, & poſtquam obierint, peculiariter ſeſe devinctam eſſe Societas, ex caritate, cognoſcat: ut omni officio illos proſequatur, quod à nobis præſtari, juxta minimam hanc noſtram Profeſſionem ad Divinam gloriam, poſſit [e]. Injungitur etiam Rectori, ut obſervet, quæ erga Fundatores, & Benefactores obſervanda ſunt. Nec ea cura Provinciali poſtrema ſit [f].

e P.4. c.1. §.1. & §. 6.

f R. Rect. 76. & Prov.95.

Ser-

2 Servanda verò ſunt, quæ ſequuntur. Cum primùm Societas in Collegii alicujus poſſeſſionem venerit, Præpoſitus Generalis curet indici per univerſam Societatem; ut quilibet Sacerdos ter ſacrum faciat, pro ſuperſtite Fundatore ipſius Collegii, & Benefactoribus. Singulis inſuper annis, eo die, quo Collegii cujuſque poſſeſſio Societati tradita eſt, quicumque Sacerdotes in eodem Collegio adfuerint, ſacrificia pro Fundatore, & Benefactoribus peragent; & Miſſa ibidem celebrabitur cum ſolemnitate nobis uſitata [g].

Miſſa anniverſaria, & una ſolemnis.

[g] P.4. c.1. §.4. & A.

3. Eodem die Candela cerea Fundatori offeratur, aut uni ex ſuis, qui ipſi ſit cognatione proximè conjunctus; aut illi demum, quem ipſe Fundator deſignaverit: in qua Candela armorum Fundatoris, vel devotionis inſignia extent. Eademque, ſi in loco, ubi Collegium inſtitutum, ſucceſſu temporis, non eſſet aliquis de poſteritate Fundatoris, mitti aliò poterit; ubi ex ejus progenie aliquis inveniretur; vel in altari conſtitui, ubi divinum ſacri-

Candelæ oblatio quotannis.

ficium celebratur . Illa verò teſtabitur Societas debitam gratitudinem, non jus Patronatus, vel actionis ullius, quod Fundatori, aut Succeſſoribus ejus in Collegium, aut ejus bona temporalia competat [h] .

[h] P.4.c.1.B.C.

Alia ſuffragia.

4. Initio item cujuſque menſis omnes Sacerdotes, qui in Collegio fuerint, pro Fundatore, & Benefactoribus Miſſæ ſacrificium offerre perpetuò debent. Præterea ſingulis hebdomadis pro iiſdem in quolibet Collegio una Miſſa celebretur. Cùm ex hac vita Fundatores exceſſerint, Præpoſitus Generalis, ubi primùm reſciverit, curabit, ut per totam Societatem ſinguli Sacerdotes ter Sacrum pro anima illius faciant. Quoties autem dictum eſt, Miſſas eſſe à Sacerdotibus celebrandas ; cæteri omnes qui in Collegiis degunt, ac Sacerdotes non ſunt, ad eandem illam intentionem orare debent; quandoquidem ejuſdem gratitudinis nomine utrique obligantur in Domino [i] . Præter Miſſas, quæ pro Fundatoribus dicuntur, una, vel duæ, aut plures (pro numero Sacerdotum,

[i] P.4.c.1. §.1. 2.& 4.

tum, & prout convenerit) ſingulis hebdomadis pro Benefactoribus vivis & defunctis offerentur: Deum ac Dominum noſtrum rogando, ut pro illis hoc ſanctum Sacrificium admittere, & pro infinita ac ſumma liberalitate ſua, eam beneficentiam remunerari, qua illi erga Societatem noſtram, ex divino amore, ac reverentia uſi ſunt, æternis præmiis dignetur [l]. Quæ omnia diſtinctius habes in Catal. Miſſarum inter Regulas pag. 181. &c.

[l] P.7.c.4.§.4.

Quid ſi Fundator ſit Epiſcopus ſeu Reſpublica.

5. Quando ab Epiſcopis fiunt Fundationes Collegiorum de bonis menſæ Epiſcopalis, ſint-ne habendi Succeſſores in fundatione, Epiſcopi ſubſequentes, an Fundatorum conſanguinei, dijudicet Generalis [m]. In Communitatibus, vel Rebuſpublicis, quæ non moriuntur, dicentur hujuſmodi Miſsæ pro earum defunctis, & pro illis præſertim, qui de nobis meliùs meriti ſunt in Domino [n].

[m] C.5. D.11.

[n] P.4.c.1. D.

Alia emolumenta ſpiritualia Fundatorum.

6. Fundatores præterea, ac Benefactores Collegiorum, participes peculiariter efficiuntur omnium bo-

norum operum, quæ tum in ipſis Collegiis, tum in reliqua Societate, Dei gratia, fiunt [o]. Iidem Fundatores, & eorum Liberi, ſemel in vita, & in morte plenariam omnium peccatorum veniam, & indulgentiam conſequuntur [p].

o P.4.c.1.§.5.

p Comp. Priv. V.Indulg.§.30.

SECTIO III.

Quàm multa & per quem Collegia admittenda.

Collegia non multiplicanda.

1. AB ipſis fundatæ Societatis initiis ad poſtrema uſq; tempora in multiplicandis Collegiis modus, aut commendatus eſt, aut imperatus. S.P.IGNATIVS conſtituit, ne, incipiendo ab Anno 1553. per decem proximè futuros, admitteretur Collegium ullum, ubi non poſsent ſuſtentari ſaltem quatuordecim Socii; & Domus & Eccleſia conveniens noſtris uſibus non traderetur. Quod temporarium edictum à proxima Congregatione confirmatum eſt [q]. Iterum hac eadem materia diligenter per triduum diſputata, placuit mo-

q C.1.D.73.

moderationem adhiberi, & plurimis maximique momenti rationibus in medium adductis, rogatus eſt Pater Generalis, eique ſeriò commendatum; ut potiùs applicaret animum ad roboranda, & ad perfectionem adducenda Collegia jam admiſsa, quàm ad nova admittenda: & ſi quę admittenda exiſtimaret, ejuſmodi eſsent, ut ad commune bonum Eccleſiæ Dei magnum momentum habitura viderentur, & ſufficienter dotata: neque hæc ipſa admitterentur, ſi non haberet Societas Rectores, ac Magiſtros, ac demum operarios idoneos, & quidem ſine aliorum Collegiorum detrimento, & auditis Aſſiſtentium ſententiis [r]. Cumq; in dies magis ex multitudine Collegiorum magna incommoda exoriri experientia docuiſset; in Con. 3. ſemel atque iterum Pater Noſter rogatus eſt; eique ſeriò commendatum; ut potiùs ad roboranda Collegia jam admiſsa, quàm ad nova admittenda applicaret animum, & Decretum 8. Con. 2. ſervari curaret [ſ]; rurſuſque eadem Decreta confirma-

r C.2.D.8.9.

ſ C.3.D.17. & 20.

t C.5.D.69. ta ſunt à Con. 5. [t]. Demum, cùm Congregatio 11. amplam poteſtatem faceret P. Vicario diſſolvendi quæcumque Collegia malè conſtituta, eidem commendavit; ut ſe in admittendis novis Collegiis exhiberet planè difficilem [u].

u C.11.D.16.

Generalis eſt ea admittere.

2. Sed ad Collegia admittenda quæ liberè Societati offeruntur, ut juxta ſuas Conſtitutiones omninò eis utatur, Præpoſitus Generalis, nomine totius Societatis, plenam poteſtatem habet. Quod etiam de Vniverſitatibus intelligendum eſt: circa quarum conditiones, auditis ſententiis ſibi Aſſiſtentium, per ſeipſum deliberare poterit, an ſint admittendæ; non tamen ſe facilem ad extraordinaria onera ſuſcipienda reddet: & ſi qua in re indulgeatur, conſtet obligationem nullam induci; ſed id quod additur, omninò voluntarium eſse [x].

x P.4.c.2. §.1. & C.& c.11.§. 2.& A.& P 9.c. 3.§.17.

Sic admiſſa Apoſtolica auctoritate erecta ſunt, & exempta

3. Non ſolùm autem oblatas Domos, Eccleſias, ſeu Collegia cum omnibus ad id neceſsariis conſtrui, & locum pro hujuſmodi conſtructione oblatum recipi poſſe à Socie-

tate

tate per Sedem Apoſtolicam conceſſum eſt; ſed & ipſas Domos Eccleſias, Collegia, Oratoria, conſtructa à Societate, vel ei donata, eo ipſo Apoſtolica auctoritate erecta, ac confirmata ſunt: ac bona quæcumque, pro Collegiorum, ſeu Scholarium ſuſtentatione donata, eo ipſo, eadem auctoritate Apoſtolica, perpetuò applicata cenſeri debent: & quæcumque demum Sociorum bona ab omni juriſdictione Ordinariorum liberantur; ac ſub S. Sedis protectione ſuſcipiuntur [y].

[y] Paul. III. p. 42. & Iul. III. p. 66.

Eadem tamen diſſolui poſſunt:

4. Ad relinquenda autem, vel alienanda Collegia & Domos jam fundata Præpoſitus Generalis, ſimul cum ipſa Societate, auctoritatem habet; & quidem non extra Congregationem Generalem, ſi omninò negotium ad illam differri poſſit. Quod ſi neceſſitas prævertendum ſuadeat; Generalis exquiret ſuffragia Provincialium, & duorum antiquiſſimorum Profeſſorum cujuſq; Provinciæ, intra Europam tamen; & illius præterea Provincialis, etiam extra Europam, ſub quo eſſet Col-

legium, aut Domus, de quibus controvertitur. Habent etiam ad hoc jus ſuffragii Aſſiſtentes, Procurator Generalis, & Secretarius. Major autem pars horum ſuffragiorum ſufficit ad id ſtatuendum, de quo deliberatur [z].

[z] Iul. III. p. 62. & P. 4. c. 2. §. 3. & A. & c. 10. §. 2. & c. 11. §. 2. & C. 4. D. 23. & 27 & P. 8. c. 2. §. 2. & P. 9. c. 3. § 5. & 17. 18.

Ad quem ſpectent Collegiorum diſſolutorum bona.

5. Quod autem ſic relinquitur, vel ejus partem, non poteſt Societas, nec ejus Generalis ullis extra Societatem hominibus donare; ſed diſpoſitio ſpectabit ad Fundatores, ſi hanc facultatem, dum fundarent, ſibi reſervarunt. Quod ſi talis Reſervatio non interceſſerit; poterit Societas procedere, ut magis ad Dei gloriam & ſuum Inſtitutum expedire judicaverit [a].

[a] P. 4. c. 2. A.

SECTIO IV.

De Collegiorum ſtructura.

Locus ſit ſalubris.

1. VBi de Fundatione cum ejus Auctoribus convenit, admovenda manus eſt operi; & 1. materialis ſtructura occurrit, circa quam 1. ut ratio habeatur valetudinis curandum eſt; ut Domus & Col-

Collegia in locis, ubi ſit purum, & ſalubre Cœlum, habeantur; & non in eis qui contrariam habent proprietatem [b]. — *b P. 10.C.*

2. Modus eſt imponendus ædificiis noſtris, quantum in nobis fuerit: ne, præter cætera incommoda, fiant aliquando Palatia nobilium; ſed ſint ad habitandum, & officia noſtra exercenda utilia, ſana, & fortia; in quibus tamen paupertatis memores videamur; unde nec ſumptuoſa ſint, nec curioſa. De Eccleſiis tamen nihil eſt dictum [c]. — *Ædificia non curioſa, ſed firma.* — *c C.1.D.113.*

3. Quæcumque ædificanda majoris momenti fuerint, ut eſſet Templum, Dormitorium, vel aliquid hujuſmodi, niſi approbante Generali non fiant; ad quem pertinet formam, & modum noſtrorum ædificiorum præſcribere. Ædificia verò conſervari, & ſi opus erit, reſtaurari Provincialis curet; nihil tamen, quod neceſſarium non ſit, permittat. Nam Superiores locorum inconſulto Provinciali ædificare nihil debent [d]. — *Ædificãdi forma à Generali petenda.* — *d C.2.D.84. & R.Prov. 75. & Or. c.2. §.9. & In. temp. Prov. §.10.*

4. Conceſſa eſt facultas ædifican- — *Privilegia Ap*

ſtolica pro ædificijs.

candi & recipiendi Collegia, Domos, Eccleſias in quibuſvis mundi partibus, & mandatum omnibus Poteſtatibus Eccleſiaſticis, & Secularibus, ne hujuſmodi conſtructiones ullo modo impediant [e]. Quin permiſſum, ut id nobis liceat etiam intra centum quadraginta cannas à Conventibus aliarum Religionum, etiam Mendicantium, & non obſtantibus earum Privilegiis [f]. Quamvis, quoad hæc Privilegia attinet, ſervanda moderatio præſcripta ab Vrbano Octauo Conſt. 27. tom. 5. Bullarii.

e Paul. III. p. 46. 47. & Pius IV. p. 82. &c. & Greg. XIII. p. 162. &c.

f Pius IV. & Greg. XIII. locis citatis.

SECTIO V.

De reditibus Collegiorum.

Collegia dotari poſſunt, & debent.

1. POſt Collegiorum fabricam, conſiderandi ſe offerunt eorum reditus; & 1. certum eſt Societatem poſſe admittere & retinere Collegia, & Domos Probationis reditibus dotatas, uſibus & neceſſitatibus Scholaſticorum eos reditus applicando [g]. Immo, ut hi liberiùs ſtudiis vacare poſſint (quæ cauſa fuit ut

g Ex. c. 1. §. 4. & P. 4. c. 2 §. 6. & Paul. III. p. 14. & Iul. III. pag 66. & Pius IV. pag. 89. & Greg. XIII. p. 230.

ut Collegia reditus habere poſſint, quod Domibus Profeſſis non licet) ſtatutum eſt; ut admittantur tantùm Collegia ita dotata, vel eam rerum vitæ neceſſariarum commoditatem habentia: ut non tantùm Operarii, ſed & numerus proportionatus Scholaſticorum ſuſtentari poſſint [b].

[b] C.1.D.73.& C.2.D.8. & C.5.D.69.

Vbi ſufficiens dotatio, nõ admittenda eleemoſyna, aut dona.

2. E contrario, ob majorem populi ædificationem, in iis Collegiis, quæ duodecim Scholaſticos, præter Præceptores, ex propriis reditibus alere poſſunt, nec petantur eleemoſynæ, nec illæ, aut dona ulla oblata admittantur. Si reditus minores fuerint, quàm huic numero alendo ſufficiant; admitti quidem, non autem peti aliquæ eleemoſynæ poſſent: niſi tanta paupertate Collegium premeretur, ut etiam petere, ſaltem à quibuſdam, eſſet neceſſarium. Tunc enim (majus divinum obſequium, & univerſale bonum præ oculis ſemper habendo) peti eleemoſynæ, immo & oſtiatim ad tempus, quandocunque neceſſitas id exigeret, emendicari poterunt [i]. Videat etiam Rector, ne Magiſtris, vel ullis aliis de

[i] P.4.c.2.§.6

So-

Societate ſibi, aut Collegio pecuniam, aut dona quævis, ab ullo, pro re quavis, in ipſorum utilitatem facta, accipere permittat; quandoquidem præmium noſtrum ſolus Chriſtus Dominus, juxta noſtrum Inſtitutum, futurus eſt; qui eſt merces noſtra magna nimis [l]. Vide infra P.3.c.7.S.2. §.6. neque enim ad ſolas Domos Profeſsas ibi dicta pertinent.

l P.4.c.15.§ 4.

Exemplum Collegii Peruſini.

3. Ad eas igitur Conſtitutiones reſpiciendo, cum Civitas Peruſina in lectione quadam publica literarum humaniorum, opera cujuſdam ex noſtris uſa fuiſſet; & Collegio noſtro Peruſino, loco ſtipendii, quod Prælectoribus hujuſmodi lectionis ſolui ſolebat, centum aureos ſingulis annis (pro eleemoſyna tamen, non pro ſtipendio) ſolviſſet; Viſum eſt in Domino expedire, ut nec lectionis illud munus, nec centum illi aurei in poſterum admitterentur [m].

m C.2. D.24.

Explicantur præcedentes Conſtitutiones.

4. Cum autem earumdem Conſtitutionum finis ſit populi ædificatio; ad hujus normam tam finis, quàm praxis Conſtitutionum exigenda eſt, judicio P. Generalis; qui

&

& interpretari has Conſtitutiones, & diſpenſare etiam poſſit [n]. Et declaratum poſtmodum eſt, Collegia, quę poſſunt alere duodecim Scholares, nullas eleemoſynas admittere poſſe, niſi levis momenti, rarò, & ab jis, quorum timeatur offenſio, ſi non admittantur; reliqua Collegia poſſunt: ſed ſi ab jis mittantur, quorum filii ſcholas noſtras frequentant, & coniectura ſit mitti pro compenſatione, vel intuitu miniſterii, admitti non debent; donec planè intelligant accipi non poſſe, niſi nomine elemoſynæ, ſecluſo omni alio reſpectu [o]. Per hanc autem Ordinationem nulla alia obligatio, præter quàm ſimplicis Conſtitutionis, inducitur [p]. Præterea, non obſtantibus prædictis; ſi Benefactores eſſent, qui poſſeſſionem aliquam, vel reditum dare vellent, admitti illa poſſunt: ut tantò major numerus Scholaſticorum, ac Præceptorum, ad majus divinum obſequium, poſſet ſuſtentari [q].

[n] C.3.D.25.

[o] Or.Gen.c.1. §.14.

[p] C. 8. D.59.

[q] P.4.c.2.G.

Quatenus retineri poſſint reditus ſine ſcholis.

5. Collegia verò abſque ſufficienti dotatione fundata, in quibus No-

Noſtri nec legant, nec Scholaſticos alant, viſum olim eſt hac ratione retineri poſſe; ſi ex fructibus videlicet eorum, per publicam aliquam perſonam conſervatis, daretur opera, ut plenè fundarentur. Noſtri tamen interim bonis illis non uterentur; ſed viverent ex eleemoſynis: ac ſimul darent operam; ut prædicta Collegia ſufficienter etiam aliunde dotarentur [r]. Poſtmodum ſancitum eſt; de Collegiis, in quibus propria Collegiorum munia non exercentur, vel quia nondum plenè conſtituta ſunt, licèt ſint inchoata, vel quia ædificandi neceſſitas non patitur noſtros legere, nec Scholaſticos noſtros illic ali, Pater Generalis judicet an, & quamdiu ex eleemoſynis, vel ex reditibus vivere debeant; cùm hic caſus ſit diverſus à proximè Superiori [ſ].

r C.2.D.71.

ſ C.3.D.43.

SECTIO VI.

De obligationibus in Fundatione Collegiorum vitandis.

1. CVm varias conditiones imponere aliquando poſſint Fundatores noſtris Collegiis; erit Generalis Præpoſiti conſiderare, an expediat ea admittere cum conditionibus minùs noſtro Inſtituto conſentaneis. Et ſi temporis decurſu gravari ſe eo onere Societas animadvertet; poterit in Congregatione Generali proponi, & ſtatui, ut relinquatur Collegium hujuſmodi; vel proſpicere, ut onus temperetur; vel certè ut ad onus ferendum vires majores præbeantur; ſi quidem ante Congregationem huic incommodo Generalis non occurrerit [t]. At Provincialis nullam admittet conditionem in Fundationibus, quam Generalis non approbaverit [u].

Non temerè conditiones admittendæ.

[t] P.4.c.2. § 2. & P 9.c.3.§ 17 & C.2, D.21.

[u] R. Prov.76.

2. Inter conditiones autem repugnantes Inſtituto numerantur Curæ animarum, obligationes ad Miſ-

Recuſanda cura animarum, & Miſſarum onera ccmmenſurata reditui.

ſas celebrandas, atque aliæ hujuſmodi, quæ cùm à ſtudiis admodum diſtrahant; & ea, quæ ad divinum obſequium in Collegiis quæruntur, impedire ſoleant, non ſunt admittendæ [x]. Quod ſic intellige, ut excludantur obligationes Miſſarum, & ſimiles commenſuratæ aſſignato reditui. Non tamen perinde inconveniens exiſtimatur, aliquam facilem, & exiguam obligationem (quę tamen non ſit animarum cura) admittere; ſi cauſa ſufficiens ad id moveret; & res perexiguam diſtractionem allatura eſſet [y]. At non expedit in noſtris Eccleſiis Capellanias erigi, quibus inſerviant Clerici ſeculares, per Noſtros eligendi: nam ex earum cenſibus Collegia augeri poſſe videntur [z].

x P.4.c.2. §.4.

y P.4.c.2.B. & P.6.c.3.C.

z C.5.D.134.

Nec aliqua Congregationum genera admittenda.

3. Et licèt Collegia etiam poſſint (ut infra dicetur Part.5.) non ſpiritualibus modò, ſed & corporalibus caritatis operibus proximos juvare, præcipuè in Xenodochiis, & per ſe, & alios excitando: nihilominus non convenit eadem cum aliqua Congregatione miſceri; nec in illis con-

conventus alios agi, præter eos, qui ad eorumdem Collegiorum finem in divino obſequio fient [a]. Quare non eſt admiſſum Collegium in oppido de Oropeſa; quamquam optimè meritus de Societate, idemque nobiliſſimus loci Dominus rogaret; quia nempe Hoſpitalis infirmorum, & domus puerorum in doctrina, & vita Chriſtiana inſtituendorum cura ſimul imponebatur [b].

[a] P.7.c.4.G.

[b] C.2.D.13.

Obligationes ipſæ Lectionum non ultra vires.

4. Quin obligationes ipſæ Lectionum, & Lectorum non ſine magna conſideratione, nec ultra limitem, quem Præpoſitus Generalis ad majorem Dei gloriam poſuerit, aſſumentur [c]. Quod ſi hæ obligationes Lectorum, aut aliæ propoſitæ à Fundatore, admittantur; judicando utile tunc eſſe ad finem divini ſervitii id oneris ſubire; omninò in eis implendis deeſſe non oportet: ſicut nec facilè in hac parte, præter id, ad quod obligantur (præſertim, ſi id interpretari quis poſſet, quaſi nova induceretur obligatio) præſtandum eſt, ſine Generalis conſenſu [d].

[c] P.4.c.2.B. & In. Temp. pro Prov.§.4.

[d] P.4.c.11. A. & Form. P. Laynez poſt Dec. 2. Congreg.

Sacræ Lectiones,

5. At cùm munus Lectionis

& ſimilia non ex pacto.

Theologiæ, concionandi, & Confeſſiones audiendi ſint miniſteria ſpiritualia in ſalutem proximorum; pro quibus noſtræ profeſſionis proprium ſit nullum temporale præmium accipere: non convenit illam Collegii dotationem accipere, per quam ad præſtanda ejuſmodi munia Societas obligetur. Quamvis ratio æquitatis & gratitudinis poſtulat, ut majori diligentia in dictis miniſteriis exerceamur in jis Collegiis, quæ cum majori liberalitate, & devotione fundata ſunt[e]. Et hæc quidem de obligatione directa. Ceterùm ſi Societas curam ſuſciperet alicuius Vniverſitatis, non repugnaret hujus Conſtitutionis intentioni, ut ſeſe ex conſequenti obligaret ad Lectiones illius ordinarias; quamvis inter illas aliquæ Theologicæ eſſent[f].

e *P.*4. c.7. §.3. & C.1.D.74.

f *P.*4.c.7.E. & C.1.D.75.

CA-

CAPVT II.

De Adminiſtrandis Bonis temporalibus Collegiorum.

SECTIO I.

Ad quos hæc Adminiſtratio pertineat.

Societas Profeſſa ſuperintendit Collegiis per Generalem.

1. SVpremam curam, vel ſuperintendentiam Collegiorum, iuxta Sedis Apoſtolicæ literas, Profeſſa Societas habebit. Cùm enim quidquam ex reditibus in ſuum uſum convertere non poſſit; eſt valde probabile; quod majori cum puritate, ac ſpiritu conſtantiùs procedet. Hanc autem curam exercebit per Præpoſitum Generalem; qui pariter, cùm nec in ſuum, nec in ullorum conſanguineorum ſuorum, nec in Profeſſæ Societatis uſum bona Collegiorum poſſit convertere, eò puriùs ſe in eorum ſuperintendentia gerere poterit[a].

[a] P.4. c.2.§.5. & 6.c.10.§.1.& Part.10. § 4.& Paul.III. p.14. & Iul.III.p.66

Facultates Generalis in hac ſuperintendentia.

2. Eſt igitur penes Præpoſitum Generalem omnis facultas agendi quoſvis contractus emptionum, aut venditionum quorumlibet bonorum temporalium mobilium Societatis, & imponẽdi, ac redimendi quoslibet cenſus ſuper bonis ſtabilibus ipſorum Collegiorũ, in eorumdem utilitatem. Alienare autem, aut diſsolvere Collegia, ſine Generali Congregatione, non poteſt: de quo dictum eſt ſupra cap.1.ſect.3.§.4. & 5.[b]. Quin habet etiam facultatem alienandi, in evidentem tamen utilitatem, bona ipſa ſtabilia Collegiorum, & mobilia pretioſa, minimè requiſita facultate Ordinarii, aut Sedis Apoſtolicę[c]. Quamquam facultates ad alienandum, & cenſus imponendos magna ex parte revocatæ ſunt decretis editis auctoritate Vrb. VIII. die 17. Septemb. 1624. & 22. Mart. 1626. Videnda etiam Bulla eiuſdem Vrbani circa Bona juriſdictionalia, quæ eſt 54. Tom. 5. Bullarii.

b P.9.c.3. §.5. & §. 17. 18. & C.1. D.100. & Pius V. p.107.

c Greg. XIII. p.171. & 202.

Quę communicantur Rectoribus.

3. Cùm autem Generalis per ſe non valeat tam multis providere; adminiſtrationem Collegiorum in iis,

jis, quæ ad temporalia ipſorum bona pertinent, per Rectores à ſe conſtitutos exercebit: eamque facultatem eis communicabit, quam ſenſerit in Domino convenire. Curabit autem, ut illi rationem ſui officii reddant, vel Provinciali, vel alteri à ſe præſcripto, ut infra ſect. 4. explicabitur[d].

[d] P.4. c.2. §.5. & c.10. §.3. & P.9.c.3.§.34.& C.8.D.60. §.4. & Inſtr. temp. Prov.§.16. &c. & Rect.§.1. & 7.

SECTIO II.

De Conſervatione Bonorum temporalium.

Cuſtodienda ut Bona Chriſti, & Pauperum.

1. PLura hoc in genere Superioribus reliquiſque Officialibus præſcribuntur; quorum in cujuſque Regulis, & Inſtructionibus diſtincta ſunt capita[e]. Vniverſim monentur; ut præter curam illam, quam omnibus caritas & ratio imponit, quibus peculiariter hoc munus demandatur, tanquam Bona D. N. Ieſu Chriſti propria, ea curent[f]: ſunt enim Patrimonia pauperum; & à quibus res etiam ſpiritua-

[e] R. Prov.c.9. & R.Rect.c.6. &R.Proc. Col. & Inſtr.pro rebus temp.

[f] P.3.c.2. §.7.

tuales, & bonus Societatis ſtatus magnoperè pendet[g].

g C.8.D.15.

Et ea cura ſelectis Viris demãdanda.

2. Conſtituentur igitur Rectores, qui ad id munus conveniens habeant talentum; & curam ſuſcipiant conſervandi, atque adminiſtrandi res Collegiorum temporales; ac provideant neceſſitatibus, tam materialis ædificii, quàm Scholarium; qui in ipſis Collegiis degunt[h]. Atque hujuſmodi talento polleant non Rectores tantùm; ſed & Procuratores, qui his muneribus præficiuntur, ſint Oeconomiæ periti: ſerveturque in illis inſtruendis eligendiſque, quod Inſtr. temp. Prov. præſcribit, §. 11. 12. 13. Non expedit autem in Collegiis haberi nomina juridica Protectorum: licet utile futurum ſit eſſe Amicos, qui protectionem ſuſcipiant[i].

h P.4.c.2. §.5. & C.

i C. 1. D. 112.

Quid fieri oporteat circa Prædia.

3. Iam verò prædia extra domum non modò à Procuratore inviſenda ſunt ſæpius; nec ſemel tantùm in triennii decurſu à Rectore, ſed & à Provinciali[l]. In iiſque ponendi optimi coloni: cultura promovenda, juxta regionis morem: obviam eun-

l R.Prov.76.& 80.& In.temp. pro Prov.§.14. pro Rect. §. 2. pro Proc. §.2.

eundum damnis alluvionum,& ſervitutis; quæ ſimul cavenda in ædificiis urbanis[m]. At quæ ſpeciem habent ſecularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus & ſimilibus, prohibita ſunt[n]. Commendatur præterea P. N. ut ampla quædam Societatis prædia, exiguo proventu, & non ſine externorum offenſione poſſeſſa, in res magis utiles commutari curet[o].

[m] *Inſtr. temp.* pro Proc.§.2.3

[n] C.2.D.61 & C.7.D.84.&R. Proc.12.

[o] C.7.D.85.

Lites declinandæ.

4. Commendatur etiam univerſis, ut licèt aliquando neceſſaria, aut conveniens futura ſit defenſio poſſeſſionum, & redituum, etiam in judicio[p]; tamen lites forenſes pro rebus temporalibus fugiant Noſtri omnes; & id curent Provinciales efficere. Ac primùm concordia, aut compromiſſione rem adnitantur cõponere. Quod ſi nulla ratione id poſſint aſſequi; tamen non intendat quiſquam è Noſtris litem ullam, abſque conſenſu Præpoſiti Generalis, aut ejus, cui expreſsè ſuas vices ad hanc rem ille commiſerit; niſi in re adeò neceſſaria, ut ejus reſpon-

[p] *P.4.c.2.C.*

ſum expectari nequeat: de quo tamen poſtea ipſum admoneat. Si autem Noſtris lis intendatur, curent Provinciales primùm, vel à Parte, vel à Iudice peti, vel id conſequi per Principem, ut priùs poſſit conſuli Generalis Præpoſitus, quàm liti reſpondere cogantur. Nam fieri poterit, ut Generalis Præpoſitus jubeat cedere Noſtros liti, & potiùs detrimentum temporale pati, quàm litibus dare operam, etiam pro re alioqui debita. Quod ſi fruſtra fuerit; curabunt diligenter, niſi de jure noſtro manifeſtè conſtaret, ut aliqua tranſactione, vel concordia res tota componatur. Id ſi commodè fieri non valet; poterunt in judicio ſe defendere; cùm Provinciales habeant hanc poteſtatem ad Collegia defendenda, cum facultate alios in id ſubſtituendi, ſi expedierit [q].

[q] C.2.D.55.& Reg. Prov. 77. & Reg. Rect. 62. & Proc. Coll.16.&Procur.Gen.5.

Neceſſariæ religiosè agitandæ.

5. Qui tamen hanc curam ſuſceperit, memor ſit, ut magnam pacem interiùs, exteriùſque cuſtodiat; & ſemper ad juſtam concordiam ipſum paratum eſſe contrariæ parti innoteſcat. Immo nec ipſe Procurator

tor Collegii in Tribunalibus comparcat, niſi quando aliqua neceſſitas plurimùm urgere Superiori videretur; ſed per externos Procuratores noſtra negotia in publicis judiciis peragantur [r].

[r] Reg. Proc. Gen. 5 & Proc. Coll. 15. 16.

SECTIO III.

De Archivio & Contractibus.

Archivium.

1. PRæterea diligenti cura cuſtodietur Archivium, ubi conſervanda Inſtrumenta originalia, & Tituli, quibus conſtant jura Collegii; ejuſque duæ claves diverſæ erunt; quarum alteram Rector, alteram ipſe habebit Procurator [ſ]; qui adnotabit in libro ibidem adſervando, ſi quæ Scripturæ extrahantur [t].

[ſ] R. Proc. 19.

[t] R. Proc. 22.

Contractus quomodo celebrandi à Superiore.

2. In celebrandis contractibus ne nimium Rector ſuæ prudentiæ fidat, & in perpetuis Conſultores priùs audiat. Quin in rebus majoris momenti ratificationem Præpoſito Generali reſervet [u]. Quæ quidem reſervatio eam vim habet; ut ſi contigerit contractus alienationum fieri

[u] In. temp pro Rect. 5. 8.

Ge-

Generalis confirmationi reſervatos, antequam ipſe informetur; dominium nihilominus, & poſſeſſio bonorum, ſuper quibus contractus hujuſmodi initi fuerint, penes Societatem remaneat, donec Generalis in Europa, in Indiis verò is, cui Generalis commiſerit, conſenſum præſtiterint [x]. Procurator verò nihil circa locationes, & ſimilia alicujus momenti negotia faciat; niſi ipſi à Superiore commiſſum ſit [y]. Advertendum autem juxta privilegia Societatis, per Superiores tantùm, abſque alio ſuffragio deciſivo Collegialium, contractuum celebrationes fieri [z]; ut docet praxis tradita à P. Claudio: ubi etiam habetur modus informandi Generalē circa alienationes faciendas [a]. Exempla verò authentica contractuum majoris momenti ad Generalem mittenda ſunt [b].

x Greg. XIII. p. 172.

y R. Proc. 13.

z P. 9. c. 3. §. 7. & C. 1. D. 144. & Pius V. pag. 107.

a C. 3 D. 28. & Or. c. 20.

b C. 1. D. 103. & R. Prov. 78. & R. Proc. 21.

Scripturæ & Libri apud Procuratorem.

3. Sed ſcripturas multiplicis generis potiſſimùm Procurator apud ſe habebit: & propterea cubiculū ipſius clavi obſeretur [c]. Habeat igitur 1. Diſtincta exēplaria Inſtrumentorum & Titulorum, quæ conſervantur in Archi-

c R. Proc. 22.

chivio [d]. 2. Librum, in quo diſtinctè deſcripta omnia bona ſtabilia, ſeu quaſi ſtabilia, ut cenſus, canones, loca montium, uno verbo jura omnia ad annuos reditus [e]. 3. Librum, in quo notata ſint tempora colligendorum proventuum, ſumma contractuum ad breve tempus, & fructus in dies percepti. 4. Diſtinctum Libellum eleemoſynarum perceptarum [f]. 5. Librum pro adnotandis, quæ unuſquiſque Novitiorum attulerit [g]. 6. Librum in arca pecuniaria ſervandum, in quo illatæ, & acceptæ pecuniæ ſumma ſcribatur [h]. 7. Librum rationum accepti & expenſi per menſes ſingulos [i], 8. Codicem, ubi nomina debitorum Collegii deſcripta ſint [l]. 9. Codicem, quò referantur motæ lites, & quæ circa eas contingunt [m]. 10. Libellum, in quem referat quæcumque à Superiore ei mandata injunguntur [n]. Demum Catalogum Benefactorum; ut erga eos grati eſſe poſſimus [o].

d R. *Proc.* 20. & In. temp. Proc. §. 1.

e R. Proc. 21. & Inſtr. temp. Proc. §. 1.

f R. Proc. 3.

g Ex. c. 4. §. 4. & P. 1. c. 4. § 6. & R. M. N. 25. & R. *Proc.* 7.

h R. Proc. 5.

i R. *Proc.* 6. & In. temp. Proc. §. 5.

l Inſtr. temp. Proc. § 5.

m R. *Proc.* 14

n R. *Proc.* 23.

o R. *Proc.* 24.

S E-

SECTIO IV.

De accipienda reddendaque ratione adminiſtrationis.

Provincialis in Viſitatione quid inquiret.

1. Libros verò Rationum ſeriò examinet Provincialis; & ſi quidem Rector, & Procurator benè rem geſſerint, ſua laude non careant; ſi ſecus, impunè minimè ferant, vel publica pœnitentia inflicta, vel etiam Generali admonito, ut ab officio eos ſuſpendat, vel amoveat [p]. Idem Provincialis ſtatum Collegii diligenter examinet, & brevem ejus tam habitualis, quàm actualis relationem ad Generalem mittet, juxta Paradigma deſcriptum in ſæpius citata Inſtructione [q]. Habitationem, & omnem ſupellectilem, omnia denique diligenter inſpiciat; & rerum mobilium Inventarium conferri faciat cum Inventario in præcedenti viſitatione à Viſitatore, vel Provinciali ſcripto [r]. Et ſingulis annis à Procuratore Provinciæ rationem exigat [ſ].

p C.7. D.82. §. 8. & C.8. D.15. & R. Prov. 79. & 85. & Inſtr. tẽp. pro Prov. initio, & §.15.

q Inſtr. Temp. Prov. §. 16. 17. 18. 19.

r R. Prov. 85. & Inſtr. temp. Prov. § ult.

ſ Inſtr. temp. Prov. §. 6.

Por-

2. Porrò Rector ſingulis menſibus à Procuratore rationem accepti, & expenſi, præſente Miniſtro, exigat; & ab eodem ſibi debita & credita Collegii indicari curet. Et cum in hoc penè ſint omnia, examinet an plus conſumptum ſit, quàm uſus ferat [t]. Omnes pecuniarum ſummas, etiamſi conflatæ pretio rerum venditarum ab aliquo Officiali, curet tradi Procuratori, & in codicem referri; nec patiatur ab Officialibus quidquam vendi, inconſulto Miniſtro, aut ipſo Procuratore [u].

Rector ſæpius rationem exigat.

t R. Rect. 57. & Inſtr. temp. Rect. §. 9. & Proc. §. 5. & R. Proc. 4.

u Inſtr. temp. Rect. §. 7.

3. Procurator autem Emptori pecunias ad quotidianos ſumptus ſubminiſtrabit; à quo ſingulis diebus expenſarum rationem, à reliquis Officialibus tertio quoque menſe exiget ex codice [x]. Syngraphas ſolutionum ipſe dabit, ſubſcriptas à Rectore, aut à ſe, illius commiſſione [y].

Et Procurator.

x R. Proc. 8. & R. Empt. 2. & In. temp. Proc. §. 3.

y R. Proc. 2.

4. Præterea Superiores locales, & Procuratores, quando ſuo ſinguli defunguntur officio, coram Succeſſore, & Miniſtro Domus, aut Collegii, rationem domeſticæ oecono-

Iidem cum defunguntur officio rationem reddant.

miæ reddant; & ſuo chirographo ſignent, quantum acceperint, quantam Superiori rem tradant; eandemque rationem Succeſſor ſua manu confirmet [z]. At non antequam intelligat, an tantundem ſit creditorum, ac debito um quantum affirmatur. Horum verò computorum exemplum tranſmittat ad Provincialem, conſervandum in Archivio [a].

[z] C.8.D.60. §. 4 & in temp. Rect. §.9.

[a] Inſtr. Temp. Rect §.1.

Provincialis etiã expenſarum ratio conſtet.

6. Ipſemet Provincialis redditurus ſui officii rationem [b], ut poſſit eam reddere de pecuniis ſibi undecunque traditis, curet per ſocium in codice accepti, atque expenſi rationes accuratè ſcribi [c].

[b] C.5.D.64. §. 2 & Or. c.9.

[c] Inſtr. Temp. Prov. §.6.

SECTIO V.

De Mediis ad avertendam Collegiorum inopiam.

Non ſupervacaneos admittere in Societatem.

1. ILlud ſibi perſuadeat Provincialis nulla re univerſim citiùs, ac certiùs everti bonum Collegiorum ſtatum, quàm ſi majores proventibus expenſæ fiant, vel ſum-

ptus

ptus minimè neceſſarii permittantur [d]. Numerus ergo in primis in poſterum admittendorum determinetur à P.Generali, conſiderato cujuſque Provinciæ ſtatu temporali. Immo nulli in aliquibus Provinciis ad tempus admittantur, ſi id ſua Paternitas expediens fore judicabit [e]. Ac ne Provincialis, neceſſitate deputandi quotannis Magiſtros inferiores, cogatur plures admittere: ſtudeat aliquot ſemper ſub finem ſtudiorum, & poſt peractum tertium Probationis annum, hiſce ſcholis addicere, juxta ſuam Regulam R. St. 24. & 25. Cùm præſertim Con.8. D.8. declaraverit; hoc munus eſſe Societatis proprium, nec certo temporis ſpatio, nec certis perſonis circumſcriptum [f]. Quos verò Provincialis deprehenderit in ſua Provincia ſupra numerum eorum, qui ex reditibus, & ordinariis eleemoſynis ali poſſunt, diſtribuet per Collegia & Domos, pro cujuſque loci facultate [g].

d Inſtr. temp. Prov. initio.

e C.7. D.82.§.2.& C.8.D.60.§.1 & In.temp. Prov. §.1.

f Inſtr. Temp. Prov. §.2.

g C.8.D.60.§.3

Neque plures, præſertim Coadiutores, in Collegia, quàm ferri poſsint.

2. Idem ſervandum eſt in Collegiis, ne plures in ſingulis alantur, quam

quàm per facultates ali poſſunt; immo pauciores [h]. Coadiutores quartam partem in Collegiis, in Domibus verò Profeſſis tertiam partem non excedant [i]; & potiùs adhibeantur famuli, quàm præſcriptus ille numerus excedatur. Interim verò, dum ad hanc Regulam veniatur, nulli Coadiutores admittantur [l].

[h] C.2.D.27.R. Prov.82, & C.7 D.82. §.1. & In.temp.Prov. §.3.

[i] C.7. D.82.§.3 & C.8. D.60. §.2.

[l] C.8.D.60.§.2

Peregrinatio nec frequens, nec ſumptuoſa.

3. Ne perſonarum, ſine neceſſitate, mutationes fiant; ſuperflua Domi ne habeantur; non equi, non famuli plures [m]. Provincialis parcus ſit in Peregrinationibus concedendis, præſertim non ſine rheda, vel equo obeundis: curabitque, ut Noſtri, dum ex uno in aliud Collegium commigrant, pedeſtri itinere, vel in toto, vel in parte utantur [n]. Expenſas verò itinerum ſoluere erit ejus Provinciæ, aut Collegii, aut Domus, in cujus bonum, & utilitatem cedit profectio [o]. Taxam Viatici dari ſolitam demigrantibus Provincialis recognoſcat; eamque ab omnibus, & præſertim à Concionatoribus, obſervari curet. Si quid ex eo ſuperat, voto Pauperta-

tis

[m] C.7. D.82. §.7 &In.temp. Prov. §.7.

[n] C.3. D.37.& R.Prov.115.& In.temp.Prov. §.8.

[o] C.2.D.82.& R.Prov.116.

tis tenemur Collegio, quò venimus, reſtituere[p]. [p] Inſt. Temp. Prov. §.9.

4. Idem ſtatuat, quid cuique Collegio, vel Domui contribuendum erit, ad ſumptus communes Provinciæ[q]. Ceterùm contributionibus imponendis Collegia ne gravet; niſi magna quædam, & inſuperabilis neceſſitas juvandorum Seminariorum ad id cogeret; quin magis ex jis, quæ in poteſtate ſua habet, eorum indigentiam ſublevet[r].

Sumptus communes Provinciæ coercendi.

[q] P.4. c.2. E. & R. Prov. 83. & C.2. D. 83.

[r] C.7. D.82. §. 7. & In. Temp. Prov. §.6.

5. Et quidem ad ſuſtentanda Seminaria tentanda ſunt omnia. Iuventur autem, quantum fieri poteſt, vel jis applicando Noſtrorum legitimas, & alia Provincialis diſpoſitioni permiſſa, vel contributione aliorum Collegiorum, vel alia ratione juxta Dec. 18. Con. 6. Nominatim verò exonerentur, ſubmovendo Perſonas, ad propria eorum miniſteria abſolutè non neceſſarias[ſ].

Seminaria potiſſimùm iuvanda.

[ſ] C.8. D.60. §. 3.

6. In jis quæ ad victum, veſtitum, & habitationem, & alia corpori neceſſaria pertinent, quamvis ſit, in quo probetur virtus, non deſit tamen, quo ſuſtentetur natura: ra-

Victus, veſtitus, &c. quales.

tio tamen omnium erit, ut pauperibus accommodata [t]. Speciatim verò in veſtitu Provincialis tria obſervari faciat. Primum, ut honeſtus ille ſit. Alterum, ut ad uſum communem & approbatum honeſtorum Sacerdotum ejus loci, in quo vivitur, accommodatus. Tertium, ut profeſſioni Paupertatis non repugnet [u].

[t] Ex.c.4. §.26. & P.3.c.2. § 3. & R. *Præp.* 61. & Rect. 58.

[u] P.6 c.2.§.15. & R. *Prov.* 84.

Nihil in illis innovandum.

7. Quod autem, laudabili conſuetudine, in Noſtrorum victu, ac veſtitu, ceteriſque omnibus ad valetudinis conſervationem, & cultum pertinentibus, inductum eſt, non immutandum. Caveatque Rector diligenter, ne dum liberalis auram captat, frugi famam amittat: atque in excipiendis hoſpitibus, in tractatione externorum, in recreationibus extraordinariis conſuetudines Provinciæ, de quibus in Ordin.Gen.c.8. §.7., exactè obſervari procuret [x]. Nullum autem novum ædificium inchoet ſine expreſſa Provincialis licentia, & urgenti neceſſitate [y]. Procurator etiam ſuarum eſſe partium intelligat curare, ut in ſumptibus

[x] Inſt. Temp. Rect. § 4.

[y] Or.c 2.§.9. & In Tēp. Rect. § 3.

fa-

faciendis religioſa paupertas, ac bonæ conſuetudines ſerventur [z]; & animadvertens aliqua non,ut oportet, conſervari, aut expendi, Superiorem admoneat [a].

[z] Inſt. Temp Proc. 4.

[a] R. Proc. 10.

Quæ Provincialis in hoc genere partes.

8. Provincialis, cui potiſſimùm hæc cura incumbit, debet in prima Congregatione Provinciali, adhibitis in conſilium Patribus antiquioribus, ac bono zelo præditis, diſpicere: an decurſu temporum aliquid contra conſuetudines Provinciæ, & Ordinationes irrepſerit, quod religioſam frugalitatem minùs deceat: ut id totum auctoritate, ſi opus ſit, P. Noſtri, ad antiquam ſimplicitatem revocetur [b]. Quæ verò eleemoſynæ erogari debeant, ipſe Superioribus præſcribet [c].

[b] Inſt. Temp. Prov §.7.

[c] R. Prov. 96.

Expenſæ ſint utiles.

9. Procurator etiam res neceſſarias ad victum opportunè comparet; ne has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare [d]. At ſi quid ex annuis Collegii reditibus, aut pecuniis, quocumque nomine perceptis, ſuperſit: id totum in ære alieno diſſolvendo, vel augendis reditibus, non autem in

[d] R. Proc 9. & In. Temp. Pro. §.3.

e Inſt. Temp. Rect. § 6.

ædificiis, ac ornatu minimè neceſſariis inſumatur [e].

Æs alienum ſummoperè vitandum.

f R. Rect. 57.
g R. Prov. 82.
h Inſt. Temp. Prov. §. 10.

10. Cavendum Rectori præſcribitur, ne gravet Collegium ære alieno [f]. Nec Provincialis ſinet in magna ſumma illud conflari [g]. Vt autem in minori contrahatur, Superioribus non facilè annuet [h]. At iam contracti cauſas in Viſitationibus diligenter inquirat: nec patiatur Superiores, quorum negligentia debita creverunt, ſine pœnitentiis abire: moneatque Generalem de talibus, ſi rei gravitas id poſtulaverit, à munere amovendis [i]. Idque ipſum P. N. ſummoperè commendatum, injunctumque, ut in Provinciales animadvertat, ſi illorum culpa aliquid eiuſmodi acciderit [l]. Huc referri poteſt prohibitio non admittendi ullum pecuniæ depoſitum, aliarum verò rerum non niſi cautiſſimè [m]. Quod tamen pecuniarum depoſitum, ſi fortè aliquo raro caſu, neceſſariis de cauſis Rector admittat; ſervet intactum, nec illo utatur, ex Inſt. Temp. pro Rect. §. 5. ubi tamen ex Decret. 41. Con. 9. expungen-

i C. 7. D. 82. §. 8.

l C. 8. D. 15.

m R. Rect. 64.

gendum eſt, quod de mutuo dici-tur.

CAPVT III.

De Perſonis ſuſtentandis in Collegiis iuxta varias Collegiorum formas.

SECTIO I.

Forma Collegiorum primò intenta.

1. EXpoſitis, quæ ad materialia quodammodo Collegiorum pertinent tum fabricæ, tum redituum, explicandum occurrit ipſum formale; quod comprehendit Perſonas, quas in eis ſuſtentari convenit. Igitur (ut ſupra cap. 1. ſect. 1. indicabatur) Collegia primò aſſumuntur ad Scholaſticorum Approbatorum Inſtitutionem in perfectione vitæ, & literis; quas extra Collegia noſtra addiſcant in Vniverſitatibus; quando illę Societatis curæ non ſunt commiſſæ. Ceterùm Scholaſticos *Collegia pro Scholaſticis.*

eos eſſe oporteret, qui bonorum morum, & ingeniorum indole ſpem facerent, quod in probos ſimul, ac doctos viros eſſent evaſuri. Hi autem, quò magis ingenioſi, boniſque moribus ornati, ac ſani corpore, ad ferendos Studiorum labores fuerint, eò magis idonei, & citiùs ad Collegia mitti, vel in eiſdem admitti poſſunt [a]. Et in hac quidem Collegiorum forma pauci admodum, præter Scholaſticos, reliqui ſunt: adduntur enim Coadiutores aliqui, & hi quatenus ad miniſteria ſunt neceſſarii: non excluſis Sacerdotibus, qui Collegium juvare in ſpiritu, & ei præeſſe poſſint [b].

[a] P.4. Proœm. A. & c.3. § 1.2. & P.10. §.4.

[b] P.4. c.2. F & c.3 §.2. & c.5. D & c.10. §.6. 7 & poſt Dec. C. 2. in form. P. Laynez §. penultim.

Profeſſi & Coadiutores aliqui admittuntur.

2. Immo cum Collegia etiam externos in literis, & ſpiritu juvare poſſint; ut infra dicetur: conſentaneum eſt Inſtituto Profeſſos & Coadjutores formatos poſſe ſuſtentari in iis Collegiis, ubi operarii neceſſarii, aut utiles ſunt: neq; hoc eſt Societatem Profeſſam ex Collegiorum reditibus juvari. Cavendum tamen ne extra caſus prædictos, & quaſi in fraudem, ibi alantur [c]. Quamquam ſi

[c] C.6 D.18.

ſi ſenio confecti, aut infirmitate gravati, nec ad operandum in vinea Domini idonei fuerint; abſque aliquo conſcientiæ ſcrupulo, de licentia Præpoſiti Generalis, poſſunt Collegiorum proventibus ſuſtentari [d]. Vide infra, ubi de paupertate Profeſſorum. Part.3.cap.3.ſect.1.§.5.

[d] Iul.III. p.77.

Et in ſupplementum Scholaſtici externi.

3. Ceterùm Scholaſticorum Inſtitutio adeò per ſe conſideratur in Collegiis; ut, ſi non ſuppeteret juſtus numerus eorum, qui per propoſitum Deo in Societate ſerviendi ſe dedicaverunt; non repugnet Inſtituto, ex licentia Præpoſiti Generalis, & ad tempus, quod ei videbitur, alios pauperes Scholaſticos, qui tale propoſitum non habeant, admittere; dum tamen ea præ ſe ferant Dei dona, quæ ſpem faciant ipſos aliquando in Societatem admitti poſſe. Quin aliquando admitti etiã poſſent filii divitum, aut nobilium, modò ſuis vivant ſumptibus, & iiſdem donis ſint præditi. Horum autem forma vivendi, quoad pietatem, & ſtudia attinet, eadem eſſe debet, quæ noſtrorum Scholaſticorum,

non autem ratio Veſtitus, & Habitatio. Quæ diſtinctio multò magis ſervanda eſt, ſi quando pacta inita cum Fundatoribus, vel aliqua alia rara, & non levis momenti cauſa exigat, ut admittatur in Collegia nonnemo, qui propoſitum ingrediendi Societatem non habeat, etſi ſuppetat copia Noſtrorum [e].

e P.4.c.3.B. & c.9.A. & C.1. D.126.

Quo pacto inducta Collegia ſine Scholaſticis.

4. Sed cùm experientia docuiſſet, Collegia primariò expetita ad Scholarum pro Externis utilitatem, non inſtrui reditibus ad Scholaſticorum noſtrorum ſuſtentationem; quare multiplicata paſſim eſſe Collegia, ubi Studentium noſtrorum Seminaria actu non exiſterent; dubitatum aliquando fuit, an licitè retineri poſſent? Et re diligenter examinata, ſtatutum eſt; nullum ſubeſſe ſcrupulum: cùm perpetua praxis ab ipſo S. Fundatoris tempore, quæ eſt optima legum interpres, ſecuros nos reddere poſſit. Et nihilominus ad omnes difficultates tollendas, juxta privilegia, quæ habet Societas, dubia in ſuo Inſtituto declarandi, declaratum eſt; etiam Collegia, quæ

non

non ſunt Seminaria Noſtrorum, ſed ſcholæ tantùm in proximorum utilitatem, eſſe conſentanea Inſtituto [f]. Quia tamen curandum erat omninò, ut Collegia inchoata perficerentur; quò vel noſtri Scholaſtici aliquot ibi ali, vel ex eorum contributione in aliquibus Seminariis ſuſtentari poſſent [g]: viſa eſt Societas ſuſpendiſſe hanc obligationem; dum maluit noſtros Scholaſticos in majoribus Collegiis, quàm in minoribus inſtitui, eò quod in illis commodiùs & utiliùs inſtituerentur [h].

f C.6.D.18.

g C.6.D.18.

h C.8.D.27.

SECTIO II.

Collegiorum forma ſecunda complectens Scholas publicas.

Altera Collegiorum forma ex Conſtitutionibus

1. FOrma Collegiorum in Conſtitutionibus altera deſignatur: quæ, præter profectum in literis noſtrorum Scholaſticorum, intendit etiam profectum in literis, & moribus Externorum; ad quem finem aperiuntur Scholæ publicæ. Et hoc quidem dupliciter præſtari poteſt.

teſt. 1. Vt in minoribus hujus generis Collegiis literæ Humaniores, ac linguarum, & Doctrina Chriſtiana, & ſi opus eſſet, lectio aliqua de Caſibus conſcientiæ prælegatur; ſi verò ſit, qui commodè concionetur, aut confeſſiones audiat, id etiam ut fiat; ſed de ſcientiis ſuperioribus non agatur [i]. 2. Vt in majoribus hujus generis Collegiis eadem caritatis ratio, quæ publicas Scholas, ad Externorum potiſſimùm ædificationem, ſuadet, extendi etiam poſſit ad Vniverſitatum curam ſuſcipiendam; ubi non literæ modò Humaniores, ſed etiam ſcientiæ naturales, quatenus hæ diſponunt ad Theologiam, & hanc tum Scholaſticã, tum Poſitiuã, tradantur [l]. Et de his diſtinctiùs infrà Part. 5. c. 4.

i P. 4. c. 7. A. & B.

l P. 4. c. 11. 12. &c.

Ex S. Ignatio in Congregatione 1.

2. Sed hæc, quæ à S. Fundatore in Conſtitutionibus tradita ſunt, pluries poſtmodum, & enucleatiùs in Congregationibus Generalibus explicata. Nam in Congregatione prima confirmatum eſt Statutum S. Fundatoris; ut per decem annos, à MDLIII. numerandos, nullum

Col-

Collegium admitteretur;ubi nō poſſent ſaltem quatuordecim ex Noſtris ſuſtentari: cum experientia docuiſſet infra hunc numerum, neque ſufficienter Externis conſuli poſſe; neque aliquod emolumentum percipi in alendis aliquot noſtris Scholaſticis [m]. *m C.1. D.73.*

3. P.Laynez formulam tradidit pro variis Collegiorum modis, & Perſonarum numero. Nam 1. in Collegio, ubi tres ponuntur Præceptores literarum Humaniorum, quartus etiam eſſe debet, qui illis ſubſtitui poſſit, & tres Sacerdotes; in quibus unus Rector ſit, reliqui duo utilitati ſerviant animarum. Vbi verò tales ſeptem Operarii ſint; convenit totidem ſaltem ibi Scholares alere; ut illud perpetuum opus eſſe queat, ſuccedentibus his in Sacerdotum ac Præceptorum locum; ubi non poſſent morte, aut aliis de cauſis officio ſuo fungi. Eſt etiam, præter hos, neceſſarius Miniſter unus, cum Coadiutoribus quinque. Minimum itaque Collegium viginti conſtabit ex noſtris; ultra quos provi- *Ex P.Laynez in Congreg.2.*

den-

dendum erit, unde alatur Corrector, qui de Societate non ſit.

2. Si Collegiũ quinq; Præceptores habeat ad Humanas literas, Græcam, & Rhetoricam profitendam; ſubſtitutos alios duos habeat neceſſe eſt, nec non quatuor, aut quinque Sacerdotes; ut, præter ſupradictos quinque Præceptores, eorum unus lectionem Caſuum conſcientiæ poſſit profiteri. Vbi verò is numerus Operariorum conceditur; ad operis perpetuitatem, totidem ſaltem Scholaſtici inſtituendi erunt; adiunctoque Miniſtro, cum ſex Coadiutoribus, minimus numerus complebit triginta, extra Correctorem, in ſimilibus Collegiis.

3. Si Collegium, præter ſupradicta, Artium liberalium curſus volet ſuſcipere; ultra illum numerum Noſtrorum, viginti addendi erunt, partim Præceptores, partim Diſcipuli; ita ut omnes ſimul conficiant numerum quinquagenarium.

4. Si Societas alicujus Vniverſitatis, aut Generalis ſtudii curã ſuſceptura eſſet, adjungeretque ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & Sacram Scriptu-

pturam; hujuſmodi onus admittere non debebit; niſi commodè provideatur, unde ſeptuaginta, aut iis plures Collegæ poſſint ali. Et expediret, ut hic numerus adhuc augeretur; quò non tantùm opus hujuſmodi perpetuò duraret; verùm etiam ex eo Collegio inſignes aliqui Operarii poſſent excerpi ad commune bonum in his, & illis locis promovendum [n].

[n] Form. poſt Decr.C.1.

4. P. Claudius formulam confecit acceptandorum Collegiorum paulò diverſam; quam approbavit Con. 5. & ſic habet. Deinceps nullum Collegium admittatur, in quo literæ Humaniores doceantur; niſi ea fundatione dotatum ſit, ut ſaltem triginta ex noſtris in eo ali poſſint. Quod ſi præterea tres Philoſophiæ curſus addi Fundatores velint; ejuſmodi ſit, ut ex propriis reditibus ſaltem ſexaginta ex Noſtris ſuſtentari queant. Vbi verò Societas alicujus Vniverſitatis, aut Generalis ſtudii curam ſuſciperet; ac ſupradictis Scholaſticam Theologiam, & Sacram Scripturam adiungeret; ita commo-

Et P.Claudio in Con.5.

modè proſpectum eſſe debebit; ut minimùm centum è Noſtris nutrire valeat. Excipiuntur autem Indicæ & Tranſalpinæ regiones; de quibus nihil adhuc certi præſcribi è re viſum fuit[a].

[a] C.5. D.25. & 69. & Ord. c. 16

Ex P. Carrafa in Congreg. 8.

5. Ceterùm, ad removendam Noſtrorum offenſionem, ſiquando in acceptandis Collegiis formula proximè adducta, ut neque antea, ita deinceps non obſervetur, pro hac ſaltem conditione temporum ſtatutum eſt, ut ſequitur.

Quandoquidem Collegia minora, ex formula in 5. Con. decreta, ſubductis Scholaribus, qui ex Formula 2. Con. in eiſdem inſtitui jubebantur, ut Præceptoribus, & Operariis ſuccedere poſſent ad Operis perpetuitatem, non plures ferè alere poſſe oportebat, quam viginti: jamque ſingulæ Provinciæ habent majora Collegia, in quorum Seminariis earumdem Scholares ſimul commodiùs, & utiliùs inſtituuntur; viſum eſt Congregationi; non fore contra vetera decreta, neque contra bonum commune, ſi deinceps admit-

mittantur aliqua Collegia, in quibus viginti ſaltem Socii degere, ac ſuſtentari poſſint. Excipiuntur Indicæ & Tranſalpinæ regiones, de quibus nihil adhuc præſcribendum videtur [p]. *p C.8.D.27.*

CAPVT IV.

De Scholaſticorum Spiritu in Collegiis conſervando, atque augendo.

Quanti interſit Scholaſticorum bona educatio.

BOna Scholaſticorum Societatis educatio magni momenti ſemper viſa eſt; cùm ex iis poſtea tum Profeſſi, tum etiam Operarii fiant. Deſignandi ſunt igitur illis, non ſolùm ii Superiores, qui eos in via Domini, & religioſa perfectione probè inſtruant; ſed boni etiam Confeſſarii & Præfecti rerum ſpiritualium, qui ſuo munere benè & exactè fungantur. Quin etiam eos præceptores ut habeant, curandum eſt; qui non ſolùm doctrinæ ſtudiis eos excolant, ſed bono etiam exemplo ad virtutem incitent [a].

a P.4. c.4 §.2. & In.7. §.1. & In.17. initio.

SE-

SECTIO I.

De Scholaſticorum tum Iuniorum, tum omnium ſegregatione.

Inſtituta Iuniorum ſegregatio.

1. QVod præſcriptum, ſervatumque ab initio fuit, ut Novitii non promiſcuè cum omnibus agerent, etiam quando ratione ſtudiorum in Collegiis verſabantur[b]; id etiam cum Scholaſticis Approbatis, ubi ad Collegia venerint, curandum eſt. Nam cùm nihil ſit, quod majori ſtudio promovere Societas debeat; quàm ut in functionibus ad majorem Dei gloriam ſuſceptis illum ſpiritus fervorem conſervare, ac in dies augere Noſtri ſtudeant, quem initio hauſerunt: cumque magnus ex juniorum noſtrorum Fratrum à reliquis ſeparatione fructus conſtet, ad eos in bona Novitiatus educatione confirmandos; non modò omnium votis jam alicubi inducta ſeparatio approbata eſt; ſed etiam Provincialibus magnoperè cõmendatum, ut hunc Iuniorum

ſeor-

[b] P.3.c.1. §.3. & Reg. Prov. 38.

ſeorſum à ceteris habitandi, converſandi, & in omnibus, quoad fieri poterit, eoſdem ſegregandi morem invehi, & obſervari curent; rogatuſque P. Generalis, ut Inſtructionem aliquam, ad hujus rei faciliorem progreſſum, conficeret [c]

[c] C.6.D.16.

Eius locus & tempus.

2. Inſtructio autem poſtmodum confecta decernit multa circa locum, tempus, & regimen cum iis ſervandum. Educandi igitur erunt in loco ſeparato; ad quem accedere nulli fas ſit, niſi prius ab uno Rectore facta poteſtate. Tempus autem certum hujus ſegregationis cùm difficile ſit ſtatuere univerſis, propter diverſam tum ætatem, tum ſpiritualem indigentiam ſingulorum; tamen, ut minimum, biennii ſpatium eſſe oportebit; quod protrahere Provincialis erit, rejecta quantumvis gravium Patrum interceſſione: neque ante expletum biennium, quamvis firmi, ac ſtabiles in Vocatione, ad docendum in Scholis educantur [d].

[d] Ord. c.13.§.1.2.

Regimen.

3. Horum autem cura, & inſtructio, etſi tota à Rectore Collegii pendet; nihilominus per alios exer-

cenda erit: quorum primus, quaſi Præfectus ſpiritus, in hoc ipſo eos dirigat: alter, tamquam Miniſter, in regulari diſciplina contineat; ac iis neceſſaria provideat: (nam Miniſtro totius Collegii minimè viſum eſt expedire illos ſubiicere; niſi fortè in illis corrigendis puniendiſque; cùm aliquid extra definitum locum peccare intellexerit.) Quæ autem ſint utriuſque partes, accuratè præſcribitur in eadem Inſtructione, quæ videnda [e].

[e] Ord. c.13.

Omnium Scholaſticorum ſepatio aliqua à Senioribus.

4. Sed & cum antiquioribus Scholaſticis aliqua etiam ſervanda norma in agendo cum aliis; omnibus enim edicitur 1. Si Magiſtros ſtudiorum cauſa convenire debent, horam certam à Superiore deſtinatam habeant, extra quam illorum cubicula, ſine peculiari facultate, non adeant [f]. 2. Minimè permittendum eſt, ut Scholaſtici Patres antiquiores nimis familiares, ac veluti Patronos apud Superiores habeant. Et Seniores ipſi moneantur; ut ab hujuſmodi patrociniis, tam Scholaſticorum, quàm aliorum è Noſtris quo-

[f] C.6. D.40.§.5.& C.7.D.80.§.18.& Reg. Schol.13.& In.17.§ 2.3.

quorumcumque ſibi temperent, juxta ea, quæ de vitandis hujuſmodi interceſſionibus præſcripta ſunt[g]. 3. Si humanam & politicam rationem agendi in aliquibus Superiores animadvertant, eorum conſilia præcidant; doceanturque, dum juvenes ſunt, deteſtari tantum malum in Societate[h].

[g] Inſt.17 §.3. & Or c.4.§.12.

[h] Inſtr.13.c 8.

Et ab Externis.

5. Vigilent etiam Superiores; ne aſſueſcant Scholaſtici nimis colloqui cum externis, aut amicis;& cum illis familiaritates habere; apud eos prandere; literas, & munera dare & accipere; niſi neceſſitas, aut recta ratio aliud ſuadeat. Propterea non vocentur ad januam, niſi de unius Rectoris expreſſa licentia; quam rarò admodum oportebit concedere: & invigilare, ne prolixa ſint eorum cum Externis colloquia: Niſi fortè in locis ubi ſunt Vniverſitates, indulgendum pluſculum videatur; ut Provincialis, vel Rectoris judicio, aliquibus eorum virtute præſtantibus permittatur agere cum Auditoribus ſecularibus, ad eos in ſpiritu juvandos[i]: cùm Scholaſticorum noſtrorū col-

[i] C.6.D.40 §.1. & Inſtr.7 §.2. & Inſtr. 17. §.1. & 6.

colloquia cum Externis eſſe debeant ſolùm de rebus ad litteras, vel profectum ſpiritus pertinentibus [l].

l P.4. c.4. §.6. & R. Schol. 9.

Exire Domo quatenus liceat.

6. Præterea cùm ad publicas ſcholas eundum erit, (nam alia loca, ſine facultate Superiorum, non petent) eant, & redeant invicem aſſociati, cum ea modeſtia interiori, ac exteriori, quæ ad ſui & aliorum ædificationem conveniat. Rectoris autem erit deſignare cuique Socium, qui hujuſmodi eſſe debebit, ut uterque alterius opera magis proficere poſſit [m].

m P.4.c 4.§ 6. & F.&R.Scho. 8.

SECTIO II.

De Studio Orationis, mortificationis, & aliarum virtutum Scholaſticis præſcripto.

Sacramentorum frequentia, & orandi forma.

1. SEgregatis à libero cum hominibus commercio Scholaſticis, eorum animi Deo uniendi ſunt. Itaque præter Sacramenta Confeſſionis, ac Communionis, ad quæ octauo quoque die accedendum erit, &

& præter Miſſam, quam quotidie audient, horam unam impendent recitando Beatiſſimæ Virginis officio, ac examinandis bis quotidie ſuis conſcientiis, cum aliis orationibus, pro cujuſque devotione; uſque ad prædictam horam explendam [n]. Frequentiùs, quàm octavo quoque die communicare, non niſi peculiares ob cauſas, & potius neceſſitatis, quàm devotionis habita ratione, permittantur. Protrahere ultra octo dies non ſine ratione etiã ſpeciali licebit; propter quam etiam poſſit aliquando Miſſa intermitti: & hæc omnia Supetioris prudentiæ relinquentur. Dum Miſſa dicitur, quamdiu Sacerdos ſubmiſsè loquitur, ut populus non audiat, quæ is dicit: num Scholaſtici poſſint necne recitare partem precum ſuarum, ad quas horam habent deſignatam, Majorum, vel Superiorum arbitrio id relinquetur; qui hominum, locorum, ingeniorum, & temporum habita ratione, quod ad majorem Dei gloriam videbitur, providebunt [o].

[n] P.4.c.4. §.3.

[o] P.4.c 4 B. & & R. Rect. 34

Oratio mentalis mox inducta.

2. Cùm autem in quibuſdam poſſit augeri, ut & minui præſcriptum orationis tempus [p]: & in Scholaſticis, qui ad dicendum divinum officium non tenentur, faciliùs hæc ratio commutari poſſit, ut loco precum B. Virginis, meditationes & alia exercitia ſuccedant, (dum tamen hora in illis compleatur) habita ratione veræ devotionis ipſorum, vel Fundatoris; & aliarum circumſtantiarum [q]; approbata poſtmodum eſt praxis, ex delegatione Con. Gen. introducta à S. Franciſco Borgia; ut per unam horam, præter tempus duplicis examinis, omnes, atq; adeò etiam Scholaſtici, orent [r]. De Roſario autem, vel Officio B. Virginis quotidie recitando, viſum eſt, id cujuſque devotioni, ac Præfecti rerum ſpiritualium prudentiæ relinquendum eſſe [ſ].

p P.4 c.4.A.B, & C 6.A.

q P.4 c.4.B.

r C.2 D.29.& C.4.D.5.

ſ C.6.D.40.§.4.

Mortificationes, & alia exercitia pietatis.

3. Quoad mortificationes attinet; poterunt interdum mitti, ut oſtiatim petant eleemoſynam; aut inſerviant hoſpitali; aut comitentur emptorem; aut in plateis concionentur, Chriſtianamque doctri-

nam

nam doceant; prout magis in Domino expedire videbitur, habita ratione ædificationis, & ſpiritualis utilitatis Noſtrorum [t]. Proderit etiam ad Scholaſticorum ſpiritualem profectum, veterem mortificationum conſuetudinem tempore Vacationum excitare, propoſitis in hunc finem in tabella mortificationum capitibus. Quin etiam expedire omninò videtur, ut qui in ſpiritu nimis relaxati videntur, quò in eis ſpiritualis fervor excitetur, ad has mortificationes & exercitia etiã ſpiritualia ſuaviter, omninò tamen inducantur. Immo verò hi, quando opus eſſe judicabitur, à ſtudiis ad tempus, vel etiam ſimpliciter amovendi ſunt, ut meliùs in ſpiritu proficiant; & in virtutibus ſolidentur [u].

[t] Ex c.4. § 27. & P 4. c.2 § 6. & P 6 c.2. § 10 & R. Rect 29.

[u] Inſtr.7. §.4.

Horum tamen moderatus ſit uſus.

4. Ceterùm poſt Probationem cum ſtudiis vacant, ut eſt cavendum, ne fervore ſtudiorum intepeſcat ſolidarum virtutum, ac religioſæ vitæ amor: ita mortificationibus, orationibus, ac meditationibus prolixis eo tempore non adeo multum loci tribuetur. Quandoquidem literis da-

dare operam, quę ſincera cum intentione divini ſervitii addiſcuntur, & quodammodo totum hominem requirunt, non minùs quàm in illis verſari tempore ſtudiorum, immo magis, Deo ac Domino noſtro gratum erit [x].

x P.4.c.4.§.2. & c.6 §.2.&R. Schol. 2.

In ſtudiis literarum intentio recta.

5. Quare animi puritatem cuſtodire, & rectam in ſtudiis intentionem habere Scholaſtici noſtri conentur; nihil aliud in his, quàm Divinam gloriam, & animarum fructum quærentes. Ad hunc enim ſcopum ſtudia Societatis diriguntur: & in ſuis orationibus gratiam, ut in doctrina proficiant, à Deo crebrò petant [y].

y P.4.c.6.§.1. & R. Schol. 1.

Et omnimoda Indifferentia.

6. Ad cujus Intentionis puritatem conſervandam ſatagant Superiores, ut Scholaſtici noſtri eam indifferentiam aſſequantur, juxta Reg. 31. Summarii; ut ſcilicet à Superioribus ſe regi ſinant, nec ſint ſoliciti, quid peractis ſtudiis, & tertio Probationis anno ſint facturi [z]. Et quidem ſi aliqui in hac religioſa indifferentia, immo & reliquis etiam Virtutum officiis parùm ſe probant

z In.7.§.5.

So-

Societati; circumſpectè quoad illorum ſtudia agendum eſt; ita ut aliis occupationibus nonnunquam illa interrumpantur; differantur certè ne iiſdem abſolutis plus ſibi tribuant, quàm Societas illis deferendum cenſeat. Simulque dum eis ſtudia differuntur, apertè de ſuis imperfectionibus monendi ſunt [a].

[a] Cl.c.8. § 4.

SECTIO III.

De Renovatione Votorum.

Cur, & quando habenda.

1. INter maximè propria adjumenta pietatis Scholaſticorum eſt Renovatio Votorum: licèt eadem ſit communis aliis, poſt emiſſa Vota, qui vel nunquam ſtudia auſpicaturi ſint, vel abſolverint; dummodò & vota emiſerint, & nondum in gradum Coadiutoris formati, aut Profeſſi cooptati fuerint. Ad devotionis igitur augmentum, & ad excitandam, qua Deo obſtricti ſunt, obligationis memoriam, & ad majorem ſtudentium in ſua Vocatione confirmationem, bis annis ſingulis cir-

circa feſta Reſurrectionis, ac Nativitatis, ſimplicia Vota renovare congruum erit: & ſi videretur Rectori cum Superioris facultate, commodius fore aliis in Feſtis ſolemnibus, id fieri poſſet [b]. Quare declarata eſt Præpoſiti Generalis poteſtas in univerſum feſta illa mutandi; quod traditio univerſalis à tempore ipſius S. IGNATII vſu, & conſuetudine roborata confirmaverat [c].

b P 4.c.4. § 5. & D. & P.5.c. 4 §.6 & H. & C. 4. D. 55. R. Præp. 24. Rect. 23.

c C.2. D.64.

Quos effectus habeat.

2. De effectu autem, ſeu vi hujus Renovationis decretum eſt; Vitia, quæ fortè contigerint in prima nuncupatione Votorum, ob defectus ætatis, biennii, alioſque ſimiles, ceſſantibus ejuſmodi defectibus, qualibet conſueta Renovatione votorum emendari. Et quod in Conſtitutionibus dicitur Part. 5. c. 4. §. 6. *Renovare vota non eſſe obligatione nova ſe obſtringere, ſed eius, qua obſtricti ſunt, recordari, atque eandem confirmare*, intelligendum eſt, & hactenus intellectum; quando obligatio priori ſupervenit obligationi; non verò quando nullam invenit obligationem [d].

d C 8.D.22. & C.12. D.13.

Quomodo peragenda.

3. Vt autem majori cum fructu de-

devotionis Renovatio peragatur, ante illam inſtituatur Vacatio per triduum; ita ut ceſſetur ab aliis occupationibus, etiam literariis, præterquam à lectionibus ordinariis, ubi eæ habentur, ſive matutino, ſive etiam veſpertino tempore. Et ideo ubi commodè fieri poterit, eligendum tempus, in quo pręcedant aliquæ vacationes, ſicut vacationes Natalitiæ, & per illud triduum omnes, qui vota renovaturi ſunt, etiamſi non Scholaſtici, exerceant ſe in rebus ſpiritualibus, juxta Inſtructionem [e].

e C. 6. D. 29. §. 1. & C. 7. D. 77.

Ea de re diſtinctior Inſtructio.

4. Hæc autem Inſtructio duo capita complectitur. Primum, ut ad colloquia, vel negotia cum Externis ad januam, vel ad recreationem cum Domeſticis illo triduo non admittantur. Alterum eſt; quod cum finis ſit harum feriarum ſpiritualium, ut ex occaſione Renovationis Votorum, unuſquiſque ſedulò incumbat in omnimodam ſuimet reformationem, per Examen & Confeſſionẽ generalem, ſeque ipſum introſpiciat; operæ pretium erit, aliquot horas

ras meditationi, & orationi, præter pii alicujus libelli lectionem, impensè vacare: atque in eum finem uſui eſſe poterunt eæ meditationes, quas Superior, vel Præfectus ſpiritus fini, quem intendit Societas, profuturas judicaverint [f].

f Inſtr. 17. §. 7.

Confeſſarii extraordinarii hoc tempore.

5. Cùm autem ad excipiendas prędictas Confeſſiones generales, aliquo tẽpore ante Renovationem, debeant à Provinciali, ſi adſit, extraordinarii Confeſſarii deſignari [g]: hi ab eo tempore uſque ad diem Renovationis Votorum incluſivè poſſunt Confeſſiones Noſtrorum, qui ibi ſunt, tum generales, tum particulares, ac tam eorum qui Vota non renovant, quàm qui renovant, audire; quoties eis placuerit, per totum illud tempus, ad illos accedere [h].

g R. Prov. 131. & Præp. 23. Rect. 22.

h C. 12. D. 16.

Inter adjumenta præcipua, quibus Societas Scholaſticorum pietati conſulit, cenſenda omninò eſt tertia Probatio. Sed quia hæc poſt ſtudia confecta peragitur; ejus tractatio poſtremo hujus Partis loco reddetur.

S E-

SECTIO IV.

De Promotione ad Ordines ſacros.

CVm hoc ſtudiorum tempore ſuſcipiantur plerùmque Ordines ſacri; hic de illis agendum eſt, quatenus ſuſcipiuntur, & obligationes aliquas inducunt: nam de exercitio eorundem relatè ad juvandos Proximos ex profeſſo infra dicetur Part. 5. c.1. De Ordinibus minoribus nihil in noſtro Iure præſcribitur; ſed conſuetudo tenet, ut Scholaſtici poſt emiſſa Vota Biennii ad illos promoveantur.

Sub finem ſtudiorum Ordines ſuſcipiendi, & quare.

1. Si omnia impedimenta removeri convenit, quæ à ſtudiis animum avocant; ita ut vel ipſæ devotiones, & mortificationes nimiæ, & ſine ordine ſuſceptæ, prohibeantur: multò magis interdicuntur curæ, & exteriores occupationes; quæ vel domi, vel foris, in functionibus erga proximos aſſumuntur. Ea de cauſa in jis, qui ad ſacros Ordines promoti non ſunt, congruum eſt, ſi promo-

tio

tio differatur; donec ad finem ſtudiorum accedant. Eſt enim conſultum, quò aliis poſtea utiliores cum doctrina, quam didicerint, ſe præbeant, hujuſmodi exercitia, licèt pia, donec ſtudia ſint abſoluta, differri: quandoquidem non deerunt alii, qui ea interim exerceant. Neceſſitatis tamen ſæpè occurrentis ratione, diſpenſari aliquando opus eſt [i]. Quod ſi qui ob ætatem, aliaſque ob cauſas, cùm ad tertium probationis annum mittuntur, Ordines nondum ſuſceperint; hos, niſi fortè ſacris initiati jam eſſent, eo tempore promoveri, Provincialis non permittet [l].

i P.4. c.6. §.3. & C. & Or. c.3 § 7. & In. 1. §.1. tit.1.

l Or. c. 3. Tit. 1. § 7.

Quinam promovendi.

2. Scholaſtici igitur noſtri ordinariè circa finem ſtudiorum promovendi videntur. Quia tamen Sacerdotes fieri non expedit eos, qui non benè in ſpiritu profecerint (cùm poſt Sacerdotium longè difficiliùs, ſi opus fuerit, à Societate dimittantur) cavendum eſt omninò, ne deinceps, qui in ſpiritu, & religioſis virtutibus non benè profecerunt, aut in vocatione ſtabiles, & firmi non ſunt, ad

Sa-

Sacerdotium promoveantur;etiamſi ſuæ bonæ exiſtimationis jacturam, niſi ordinentur, obiiciant. Quare ſervanda eſt à Provincialibus Inſtructio de Ordinandis, quæ eſt inter Ord.Gen.cap.7. & in Conſultationibus, quæ de Promovendis ad Ordines fiunt, quæ in ea Inſtructione præſcribuntur, diligenter examinentur; & illud præcipuè accuratè diſcutiatur, quod ad profectum ſpiritualem Promovendorum attinet. Cavendum verò,ne,ſpe futuræ emẽdationis, adhibeatur hoc medium promotionis ad illos in ſpiritu juvandos, niſi aliundè conſtet emendatio.

Præterea Promovendus ſit ea ætate, quam in ſingulis ſacris Ordinibus requirit Concilium Tridentinum: naturali judicio, & prudentia valeat: linguam latinam teneat; & bene legere, ac pronunciare ſciat: ſaltem in caſibus conſcientiæ diligenter verſatus ſit, & in ratione Miſſæ dicendæ benè inſtructus. Inſuper oportet,ut conſueta Societatis Vota emiſerit;& quinquennium ſaltem in Societate exegerit [m].

[m] In. 1. § 1. & In. 3. § 1. & Or.c.7.

Hæc

A quo præſentandi.

3. Hæc omnia Provincialis, conſilio ſuorum Conſultorum adhibito, perpendet; quæ ſi invenerit, per ſe, vel per alios, præſentare ſuos poterit, ut promoveantur ad omnes Sacros Ordines; & ubi promoti fuerint. 1. Certiorem faciat Generalem. 2. In Librum ad id paratum referat Promotorum nomina. 3. Monebit ſuos Conſultores, ut ad Generalem ſcribant, utrùm Inſtructio de Ordinandis ſuperiùs citata exactè ſervata fuerit [a].

[a] R. Prov. 61. & Oc. c. 7. & c. 8. §. ult. & In. 1. §. 1.

Non ordinantur in Sacris titulo Patrimonii, Beneficii, aut Profeſſionis Religioſæ.

4. Eſt autem peculiariter notandum Noſtros, qui tria Vota Paupertatis, Caſtitatis, & Obedientiæ in Societate emiſerunt, etiam ante ſolemnem Profeſſionem emiſſam, de licentia Præpoſiti Generalis (quam & dare poterunt Provinciales) ad ſacros etiam Presbyteratus Ordines promoveri poſſe; dummodò aliàs idonei ſint; non obſtantibus quibuſcumque aliis Conſtitutionibus Apoſtolicis, & in ſpecie B. Pii V. qui Decretum Concilii Tridentini, quo vetantur ordinari Sacerdotes abſque titulo beneficii, aut patrimo-

monii, ad Clericos regulares non profeſſos extendit [o]. Quæ quidem Ordinatio non Profeſſorum, & non habentium neque titulum Beneficii, nec patrimonii, nulli videtur eſſe iniqua; cùm nos utamur jure noſtro; & ſic ordinati ceſſerint ſuo juri: ordinantur enim ad titulum voluntariæ paupertatis. Quare ſi eos expelli contingat à Societate; tamen non tenebuntur Epiſcopi illis alimenta præſtare [p]. A qua etiam obligatione eſt immunis Societas; ne, qui ab ea ſunt dimiſſi, ferant pretium improbitatis, aut levitatis ſuæ. Cùm præterea ſumptus maximos in iis alendis Novitiatus, ac ſtudiorum tempore, fecerit; & ipſorum quiſque adeò inſtructus naturæ, doctrinæque donis diſcedat; ut facilè honeſtam vitæ conditionem tueri poſſit, ſi modò homo frugi eſſe velit [q].

o Greg. XIII p.136 & Greg. XIV. p. 285.

p C 2. D.77.

q C.7. D.3.

5. Conceſſum etiam eſt; ut, quibuſcumq; Præpoſitus Generalis maluerit, Catholicis Antiſtitibus ordinandos Socios præſentare valeat: ipſique Antiſtites præſentatos hujuſ-

A quocumque Antiſtite ordinari poſſunt, non ſervatis interſtitiis, &c.

modi, abſque omni obligatione ipſorum Ordinandorum, promovere poſſint [r]. Quin & omnibus Antiſtitibus præceptum eſt; ne ab hujuſmodi promovendis, qui licentiam à Præpoſito Generali, vel ab eo delegatis habuerint, requirant, vel exigant quædam, quæ in proximè citandis literis Apoſtolicis referuntur; ſed ipſos, etiam abſque ulla functione in Ordinibus ipſis, interſtitiorumque ad illos ſuſcipiendos obſervatione, aut inquiſitione de cantu, officiis, & cærimoniis Eccleſiaſticis, idoneitate, proprii Ordinarii licentia, & aliis, in aliis requiſitis, ad minores, ac etiam extra tempora à jure ſtatuta, tribuſque Dominicis, vel aliis feſtis diebus, etiam continuis, ad ſacros, etiam Presbyteratus Ordines promoveant; ac ſi illi omnibus requiſitis præditi eſſent. Præſentis autem Gratię communicatio omnibus aliis, etiam qui ſua privilegia cum ipſa Societate copioſè participant, omninò prohibetur [ſ].

[r] Paul. III. p. 43. &c.

[ſ] Greg. XIII. p. 212. &c.

S E-

SECTIO V.

De Obligationibus circa Miſſam & Horas Canonicas.

In Miſſa Decentia, & Ritus Romanus.

1. IN Miſſa dicenda, ut, præter intelligentiam, & devotionem internam, decentem etiam Noſtri habeant exteriorem modum, ad audientium ædificationem, inſtituantur. Ad quem finem, in faciendo Sacro, nec multùm ſemihoram excedant, nec ita breves ſint, ut illam non expleant. Quare nullus publicè Miſſam dicere debet, donec coram aliquo, vel pluribus Domeſticis, privatim eam dicat; ut in modo dicendi conveniat cum aliis de Societate: quæ cærimoniis eiſdem utatur: & in his uſum Romanum, ut magis univerſalem, & quem peculiari quadam ratione Sedes Apoſtolica amplexa eſt, ſequatur [t].

[t] Ex.c.5.§.7.& P.4.c.8 §.2. & P.8.c.1.§.8. & C.1. D.93. & C.9. D.19. & R. Sac.4 & R. Præf. Eccl. 13. & In.13.§.5.

Officia particularia non petenda.

2. Propterea cùm poſtulatum aliquando fuiſſet, ut, ad majorem erga venerabile Sacramentum Euchariſtiæ devotionem exercendam,

peteretur à Summo Pontifice; ut in Societate ſingulis quintis feriis non impeditis, Miſſa de illo celebraretur, & Officium proprium recitaretur; viſum eſt nihil omnino petendum eſſe: magis autem curandum, ut Societas in hujuſmodi ritibus Romanę Eccleſiæ conſuetudini conformaretur, quemadmodum ſemper feciſſet [u].

[u] C.5.D.72.

Quoto die, aut hora celebrandum.

3. Quoad tempus autem attinet ſacrificii celebrandi, 1. Miſſæ celebratio ſine cauſis legitimis ultra octo dies non differenda [x]; immo crebrior etiam eſſe debet [y]. Pro qua majori frequentia communis in Societate Sacerdotum pietas, quaſi annuente S. Legiſlatore ſacrificium quotidianum amplexa eſt. 2. Inde fit Sacerdotibus ita vivendum eſſe; ut quotidie celebrare poſſint: ad idque conducet, ſæpius in hebdomada confiteri [z]. Qui verò in ſummo Altari ſacra facturi ſunt, ſimul atq; admoniti fuerint; ad veſtes Sacerdotales induendas ſe conferant; ut in tempore exire de Sacriſtia poſſint [a]. 3. Presbyteri Societatis, itine-

[x] *P.6.c 3.§.2.*
[y] Ex.c.4.§ 25.
[z] R. Sac. 3.
[a] R. Sac. 5.

neris, vel alterius legitimi impedimenti cauſa poſſunt celebrare per horam ante Auroram, & infra horam poſt meridiem; atque id de licentia Generalis, aut ab eo delegati [b]. Communicatur autem hæc facultas omnibus Superioribus, & quibus ipſi commiſerint [c].

b Greg. XIII. p. 189.

c Comp. V. Miſſa §. 3.

Pro quibus ordinariè Sacrum faciendum.

4. Quoad applicationem verò ſacrificii pertinet; plures Miſſæ dicendæ, juxta intentionem præſcriptam à Regula, ut videre eſt in catalogo impreſſo ante Reg. Sacerd. pag. 181. Et quidem ſingulis annis unum ſacrum faciendum pro noſtra Societate. Alterum die ubique determinata pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis, & defunctis [d]. Tertium die 27. Sept. in gratiarum actionem natæ, confirmatæque tum primùm Societatis, proque felici ejuſdem ſucceſſu [e]. Quartum eo die, qui à Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum primus occurrit, non impeditus: & quidem paratu, & Miſſa emortuali, pro iiſdem ſcilicet Defunctis in Societate [f].

d *P.* 4. c. 1. § 2. & C. 3. D. 41.

e C. 7. *D.* 54.

f C. 13. D. 8.

Singulis menſibus quatuor ſacra fient. 1. Pro noſtra Societate g. 2. Pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis & defunctis h. 3. Pro Indiis & Gentiũ cõverſione. 4. Pro regionibus Septẽtrionalibus & Hęreticorũ reductione.

g P. 10. §. 1. & Cat. Miſs.

h P. 4. c. 1. §. 2. & Cat. Miſs.

Singulis hebdomadis 1. pro illis de Societate, qui extra Provinciã aliquãdo ſunt mortui, ſemel ſacrificium à quolibet offeratur i. 2. Pro noſtra Societate, à deſignatis per Superiorẽ; ita ut duo offerãt, ſi fuerint plures quàm decem Sacerdotes; tria, ſi fuerint plures quàm viginti l: & ita deinceps in ſingulis decadibus, ſi numerus creſcat. 3. Pro Benefactoribus vivis, & defunctis proprii Collegii, vel Domus, unus, aut plures celebrabunt, pro numero Sacerdotum, juxta prædictum ordinem m. 4. Deſignatus à Superiore faciet Sacrum pro Fundatore proprii Collegii, vel Domus, & Benefactoribus vivis & defunctis n. Quæ Sacra pro Fundatoribus præſcripta facienda erunt, etiam in Domibus, & Collegiis, quæ ſaltem viginti ex noſtris alere poſſunt;

i P. 6. c. 4. § 4. & C. 3. D. 40. & C. 13. D. 8.

l P. 10. §. 1. & Cat. Miſ.

m P. 7. c. 4. § 4. & Cat.

n P. 4. c. 1. §. 1. & Cat.

ſunt; etiam ſi non habeant proprium Fundatorem; pro jis nempe qui eorum Fundationem notabiliter adjuverunt [o]. 5. Vnuſquiſque Sacerdos ſacrum unum faciet ad intentionem P. Generalis, vel Vicarii [p].

[o] P.4.c.1.E. & Cat. §.10.

[p] Cat. § 10 & C.10.D.8 &C. 12.D 56. § 4.

Extraordinariè.

5. Sacra verò extraordinaria ſunt. 1. Cum primùm Societas in alicujus Collegii, aut Domus Profeſſæ poſſeſſionem venerit, ſinguli Sacerdotes ter Sacrum facient pro ſuperſtite Fundatore ipſius, ac Benefactoribus; totidemq; ad eandem intentionem, cùm vita functus fuerit [q]. Pro Communitatibus verò, quæ non moriuntur, totidem Sacra fiant, pro viventibus & defunctis earum [r]. 2. In Domo vel Collegio, ubi quis de Societate deceſſerit, ſinguli Sacerdotes pro eo tria ſacra, in aliis verò Provinciæ locis duo ſacra faciant [ſ]. Pro jis, qui in itinere Indico moriuntur, in duabus Provinciis eadem ſuffragia fiunt. At qui in Europa, extra ſuam Provinciam, peregrè decedunt, in propinquiori Domo, & in ea tum Provincia, tum Domo, ad quam mittebantur, tan-

[q] P 4 c.1 § 4. & C. 3. D 41. & C. § 11 12. 14.

[r] P 4.c.1 D.E. & Cat. §.13 & 15.

[ſ] C.3.D.42 & Cat. §. 16.

t Ot c.2.§ 3. quam in jis obiiſſent, ſuffragia obtineant [t]. Quæ autem Sacra dicenda ſint in gratiam Noſtrorum, qui aliquibus muneribus perfuncti deceſſerint, ſuis uniuſcujuſque gradus locis dicetur. Adverte, quot ſacra pro aliis dicenda Sacerdotibus præſcripta ſunt, totidem, ex citato Catalogo, Coronas B. V. recitandas eſſe pro iiſdem à non Sacerdotibus.

Horæ Canonicæ privatim recitandæ.

6. At circa Horas Canonicas, quarum obligatio ſubſequitur ſuſceptionem Ordinis ſacri, habet peculiare Societas, ut non teneatur illas recitare in Choro [u]. Et ratio hujus Privilegii eſt; quia occupationes, quæ ad animarum auxilium aſſumuntur, magni momenti ſunt, ac noſtri Inſtituti propriæ, & valde frequentes: cùm alioqui noſtra habitatio tam ſit in hoc, vel in illo loco incerta; ut propterea Horis Canonicis, & aliis. Officiis decantandis vacare non poſſit. Illis autem, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè ſuppetet, ubi ſibi ipſis ſatisfaciant [x]: at de cantu cōmodiùs infrà dicetur P. 5. c. 1. ſ. 7. Ceterùm etſi nō tene-

u Paul. III. p. 14 & Iul. III. p 67. & Greg. XIII. p 136.

x P. 6. c. 3. §. 4.

tenemur communiter, & in Choro Divinum Officium recitare;jubemur tamen adniti attentè, devotè, & opportuno tempore recitare y. y R. Sac. 2.

CAPVT V.

De Noſtrorum Scholarium Studiis.

PRæcipua hujus Partis tractatio hoc capite comprehenditur;quo Scholaſticorum Societatis ſtudia exponenda ſunt. Horum enim potiſſimùm gratia Collegia inſtituta fuiſſe initio hujus Partis indicatum eſt. De Scholis autem, quatenus ad Externorum utilitatem ſuſcipiuntur, dicetur P. 5. c. 4. cum de mediis, quibus Societas Proximos juvat, diſſerendum erit.

SECTIO I.

De ſtudiis literarum Humaniorum capeſſendis.

1. CVm doctrinæ, quæ in hac Societate addiſcitur, hic ſco- *Vtilitas harum literarum.*

ſcopus ſit, ſuis & proximorum animis, Dei favore aſpirante, prodeſſe: hæc erit in univerſum, & in particularibus perſonis menſura; ex qua, quibus facultatibus addiſcendis Noſtri incumbere, & quouſque in eis progredi debeant, ſtatuatur. Et quia doctrina, & uſus ſacræ doctrinæ (his præſertim temporibus) exigit literarum Humaniorum, ac Latinæ, Græcæ, & Hebraicæ linguæ cognitionem; illas oportebit addiſcere. Aliarum prȩterea linguarum, ut ſunt Chaldaica, Arabica, & Indica, ubi neceſſariæ, vel utiles ad dictum finem viderentur, poſſent Præceptores conſtitui; cum ſcilicet in aliquo Collegio, vel Vniverſitate cò ſpectaretur, ut homines ad Saracenos, Turcas, vel Indos juvandos præpararentur: & ſic de aliis dicendum, quæ eſſe poſſent aliis in regionibus, ob ſimiles cauſas, utiliores. Sub literis verò humanioribus Rhetorica, Poeſis, & Hiſtoria ſunt intelligendæ [a].

[a] P 4. c. 5. §. 1. A. & c. 6. § 4. & c. 12. §. 2. A. B. & R. *Prov.* 50. 51.

Linguæ Latinæ ſtudium & uſus.

2. Omnes igitur Scholaſtici, antequam ad alia ſtudia majora tranſeant, priùs in lingua Latina ſolidum

dum jaciant fundamentum [b]. Et ut ejus uſum facilem acquirant; præcipuè literarum Humaniorum ſtudioſi, quin etiam reliqui omnes Scholaſtici, latinè loquantur [c]: à qua lege non eximantur, niſi vacationum dies, & recreationis horæ; niſi fortè in aliquibus regionibus Provinciali videretur, his etiam temporibus, facilè poſſe hunc latinè loquendi uſum retineri [d]. Nomine autem vacationum, non generales ſtudiorum Feriæ intelligendæ ſunt, ſed hebdomadariæ tantùm: eorumque dierum ſpatium, quibus commorabuntur in villis [e]. Faciendum quoque, ut Noſtri, qui nondum ſtudia abſolverunt, literas, cùm ad Noſtros ſcribunt, ſcribant latinè [f].

b P.4.c.6. § 4. & R. *Prov*.50.

c P.4.c.6.§.13. c.13.§.3. & R. Sch.10.

d St. R. Rect. 8. & In.20. §.4.

e In.20.§.4.

f St.R.Rect.8.

Hebrææ, Græcæ atque Indictæ cura.

3. Circa Hebrçæ Græcæque linguæ ſtudia, quçdam notantur in Conſtit. P.4.c.6. §.5.& D., quæ opportuniùs referentur infra Part. 5. cap.4. ubi & de Sacræ Scripturç ſtudio: cùm præſertim ſtudium harum linguarum, præter Latinam, Philoſophiæ, & Theologiæ anteponi, an poſtponi debeat, judicium Superiori permit-

g P.4.c.13.§.4. tatur [g]. Linguæ verò Græcæ exercitatio ſpeciatim injungitur in publica oratione habenda [h]; Ejuſdemque promovendæ cura enixè commendata eſt P. Generali; atque imperata reliquis Superioribus: cùm in Græcis literis tantùm ſit adjumenti ad omnes, quas profitemur, diſciplinas capeſſendas, atque tradendas; tantum luminis ad ſacrorum voluminum explanationem; tantum præſidii ad hæreſes expugnandas; tantum noſtræ Societatis decoris & ornamenti, ſimulque gloriæ Chriſti, & Eccleſiæ Catholicæ [i]. Et quoniam linguarum Indicarum peritia ſummoperè neceſſaria eſt ad ſalutem Indorum procurandam: ejus etiam ſtudium omnibus eas regiones incolentibus ſeriò commendatur; atq; ad illud juvandum Inſtructio à Patre Generali conficienda fuit [l].

h P.4.c.6.§.13. & St. R. Rect. 11.

i C.8.D.16.

l C.5 D.67.

Rhetoricæ ſtudia quàm diuturna.

4. Licèt autem curſus temporis ad Humanitatis, & Rhetoricæ ſtudium definitus eſſe nequeat; & ad Superiorem pertineat expendere, quantum in his literis quemlibet hærere oporteat: Noſtros tamen non an-

ante ad Philoſophiam mittat Provincialis, quàm biennium in Rhetorica conſumpſerint: niſi ratio ætatis, aut aptitudinis, aut aliquid aliud obſtare in Domino judicetur. Quod ſi aliqui indole ingenii, ad magnos progreſſus in his potiſſimùm ſtudiis faciendos, præditi ſint; videndum etiam, an operæ pretium ſit triennium impendere [m].

m P.4.c.5.§.2. & c.15. §.1. & St.R. Prov.18.

Humanitatis ſtudia commendatiſſima.

5. Quàm acriter verò in hæc ſtudia incumbendum ſit, non ſemel ſignificatum. 1. Provinciales curare debent Humaniorum literarum ſtudia magni fieri; & eorum, qui eas profitentur, peculiarem curam haberi: & ne in his Profeſſores idonei deſint, illorum Seminaria inſtituere & conſervare [n]. 2. Ex Deputatione Con. 6. pro ſtudiis, confecta eſt Inſtructio; ubi monentur Superiores non modò ſervare diligenter, quæ pluribus Regulis ibidem citatis præſcribuntur, ſed reipſa oſtenre ſibi cordi eſſe hæc ſtudia, atque eos, qui ea non vulgariter callent: tum non ſolùm admittere in Societatem, qui probè ab his ſtudiis inſtru-

n Con.7.D.26. & R. Prov.50.

ſtructi acceſſerint; ſed etiam ad hæc ſtudia illos potiſſimùm addicere, qui, præter vim ingenii, aliarum ſcientiarum præſidia, ac lucem habuerint: ut quamplurimi in his literis nobiliores fiant: in quibus difficilius fortaſſè fuerit, vel unum quempiam invenire, quàm non paucos in aliis ſcientiis [o]. 3. Congregatio 7. rogata, ut Humaniorum literarum ſtudium quàm commendatiſſimum haberet, cenſuit monendos Superiores; ut eò majoribus animis, conatuque in hanc rem incumberent, quò plùs fructus, utilitatis, gloriæque Dei, ex hoc tam Societati proprio literarum ſtudio meritò ſperari poteſt. Quam etiam rem cenſuit P. Noſtro commendandam, ut pro ſuo in ſtudium hoc ſingulari affectu, quàm commendatiſſimum habere dignaretur [p]. Ad fovenda porrò & hæc, & linguarum ſtudia facit, quod in eorum gratiam ſtatutum eſt; ut ſupplere poſſint defectum eminentioris ſcientiæ, ad Profeſſionem requiſitæ: quod infra ſect. 10. §. 12. explicabitur.

o In. 20.

p C. 7. D. 92.

SE-

SECTIO II.

De Exercitationibus peculiaribus Scholarium Societatis in Humaniori literatura.

EXercitationes autem ad literas Humaniores addiſcendas pleræque inferiùs indicabuntur Part. 5. cap. 4. cum de publicis Scholis agetur. Hic ſpeciatim referendæ, quæ Noſtris inſtituendis præſcriptæ ſunt.

1. Si noſtri Rhetores ſeu Humaniſtæ, vel ad publicas non accedunt prælectiones, vel accedunt quidem, is tamen, qui Scholæ præeſt, non poteſt oneri Externorum, Noſtrorumque inſtruendorum ſufficere; Noſtros alteri cuipiam idoneo Rector committat, à quo domi privatim, diligenter exerceantur[q]. *Quis Magiſter.*

[q] St. R. Rect. 10.

2. Rector etiam videat, ut interdum aliquæ à noſtris Rhetoricis Orationes, aut Poemata Latinè, vel Græcè, tum in menſa habeantur, tum in aula de re aliqua, ad ædificationem Domeſticorum, & Externorum per- *Declamationes & Carmina.*

pertinente, qua ad perfectiora in Domino animentur [r]. Bis inſuper, aut ter in anno, cùm aliqua celebritas, ut Renovationis ſtudiorum, aut Votorum agitur, Philoſophi etiam, ac Theologi carminum aliquid condant, affigantque [ſ]. Iiſdemque Pręfectus ſtudiorum librum aliquem, ad Humanitatis ſtudia pertinentem, diſtribuat; moneatque, ut interdum legere non omittant [t].

r P.4.c.6 § 13. & St. R. Rect. 11.

ſ St.R Rect.8.

t St.R.Præf. 30

Diſceptationes.

3. Præterea qui literis Humanioribus vacant, ſua etiam ſtata tempora ad conferendum, & diſputandum de jis, quæ pertinent ad ſtudia illa, coram aliquo, qui eoſdem dirigere poſſit, habebunt: & Dominicis, vel aliis conſtitutis diebus, alternatim, vel ſuæ facultatis poſitiones à prandio tuebuntur; vel ſe in componenda ſoluta oratione, aut carmine exercebunt: ſive id ex tempore, propoſito ibidem themate, ad explorandam promptitudinem, fiat; ſive domi compoſita, de re priùs propoſita, publicè legantur [u]. De his autem, ſi quid propter circumſtantias mutari oporteat, judicium Rectoris

u P 4.c.6.§.12. & c.13. § 3. & St.R.Rect. 11.

ctoris eſto, facultate à ſuo Superiore, ſaltem in genere, accepta [x], [x] P.4 c.6. K.

SECTIO III.

Quæ ſtudia Superiorum Facultatum & quàm diuturna.

Vtilitas horum ſtudiorum.

1. CVm Societatis ſtudiorum ſcopus ſit, Proximos ad cognitionem, & amorem Dei juvare, ut dictum eſt; cumque ad eum finem, medium magis proprium ſit facultas Theologiæ; in hanc potiſſimùm Scholaſtici noſtri incumbent. Et quia ad eandem Scientiæ naturales maximè diſponunt ingenia, qua diligentia par eſt, hæ quoque addiſcendæ [y].

[y] P.4. Procem. & c.5 § 1. & c. 12. §. 1. & 3.

Philoſophiæ curſus.

2. Nomine autem Scientiarum naturalium hic cōprehendimus Logicam, Phyſicam, Metaphyſicam, Ethicam, & Mathematicam [z]. Quas quidem ſcientias Noſtri non addiſcent minori ſpatio, quàm trium annorum [a]. Immo neque in gratiam Coadjutorum ſpiritualium breviores curſus Artium, vel Theologiæ

[z] P.4. c.5. § 1. & c.6. § 4. & c. 12. C. & c. 14. § 3. & c. 15. §. 2.

[a] P.4. c. 15 § 2. & St. R. Prov. 17.

inſtituendi ſunt: ſed illi ſtudio Humaniorum literarum contenti, caſus Conſcientiæ audire poſſunt [b]. Iis potiùs, qui actus Scholaſticos celebrare debent, & gradum magiſterii ſuſcipere, ultra triennium medius annus repetendæ Philoſophiæ concedendus eſt [c].

b C.2.D.69.

c P.4.c.6.§.16. & c. 15.§.2.

Mathematicæ atque Ethicæ ſtudia.

3. Prædictum autem triennii ſpatium ita Philoſophiæ potiſſimùm impendendum eſt; ut ſecundo tantùm anno Philoſophi omnes, tribus circiter horæ quadrantibus mathematicam prælectionem audiant. Et ſi qui præterea ſint idonei, & propenſi ad hæc ſtudia, privatis poſt curſum lectionibus exerceantur [d]. Ethica verò Metaphyſicis explicanda eſt quotidie, per tres quadrantes, aut ſemihoram [e].

d St. R. Prov. 20.

e St. R. Prof. Mor.2.

Theologiæ curſus.

4. In Theologiæ verò curſu quadriennium explendum eſt [f]; quam duo, aut tres Magiſtri prælegent; ex quibus tertius, ex profeſſo, explicabit Theologiam moralem; quam Noſtri biennio ſaltem audiant [g]: altero verò biennio Scripturam Sacram.

f P.4.c.15.§.3. & P.5.c.2.§.2. & C.13.D.15. & St.R. Prov. 9.§.1.

g C.7.D.33.§.7.& St.R.Prov. 9.§.1.

Ad

5. Ad cujus intellectum, linguæ illæ, in quibus ſcripta, vel verſa fuerit priùs, aut poſteriùs, ut Superiori videbitur, diſci poterunt. Sed in hoc linguarum ſtudio Noſtri eò ſpectent; ut verſionem ab Eccleſia approbatam defendant: & propterea ad illas non debent accedere, niſi multa doctrina, aut magna humilitate fulti [h]. At ſpeciatim de lingua Hebræa ſtatutum eſt, ut ejus lectionem omnes Theologi audiant, ſecundo ferè vel tertio anno; iis ſolùm exemptis, qui ad eam inepti penitùs cenſerentur [i].

Scriptura Sacra & Hebraica lingua.

h P.4.c 6. §.5. & D.& c.13.§. 4.&St.R.Prov. 6.& 8.& R.Pri Heb. 2.

i St.R.Prov.8.

6. Ceterùm ſi hoc ſtudiorum tempore in Collegiis non fuiſſet otium ad Concilia, Decreta, Doctores Sanctos, & res alias morales legendas; poſtquam ex eis egreſſi fuerint, unuſquiſque privato ſtudio, cum approbatione Superiorum, id poſſet efficere; præſertim ſi in doctrina Scholaſtica ſolida iecerit fundamenta [l]. Sed de Theologiæ poſitivæ ſtudiis inferiùs agetur ſect.6.

Iuris Canonici.

l P.4. c.5.B & In 4. §.2.

SECTIO IV.

Exercitationes Scholaſticæ Scholarium Societatis.

Repetitiones ordinariæ.

1. HActenus quæ ad materiam, tempuſque ſtudiorum ſuperiorum. Iam quæ in iiſdem facultatibus ad exercitationes noſtrorum Scholaſticorum proprias, nec cum Externis communes pertinent, exponenda ſunt. Inter has primo loco veniunt Lectionum Philoſophicarum & Theologicarum Repetitiones; quę domi fient quotidie, præter Sabbata, vacationes, & dies feſtos, hora una deſignanda; qua repetatur à Noſtris, & diſputetur. Præmoneatur itaque unus, aut alter, ad repetendum memoriter, non plus, quàm per quadrantem: poſtea argumentetur unus item, aut alter, totidem reſpondentibus: ſi quid verò temporis ſuperſit, dubia proponantur. Vt autem id ſuperſit, Magiſter argumentandi formam ſeverè tueatur; & cùm novi nihil affertur, pręcidat argumētum [m]. Præ-

[m] P.4.c.6.§.8. & H & L & c. 13.§ 3.& D & St. R. Com. ſup.12.

2. Præter has ordinarias Repetitiones, Philoſophiæ ſtudioſi Ethicæ Repetitiones, ſaltem decimo quinto quoque die habeant; quo tempore Rector ſtatuerit: etiamſi, eam ob cauſam, una eſſet Metaphyſica Repetitio prætermittenda [n]. Pro Theologis verò, qui audiunt Lectionem Sacræ Scripturæ, fiant ejuſdem Repetitiones ſemel in Hebdomada, & interdum etiam in Refectorio [o]. At pro iis, qui ſtudent linguæ Hebrææ, habenda eſt ejuſdem Repetitio, ſaltem diebus vacationum [p].

Repetitiones extraordinariæ.

[n] R. Pr Mor. 3.

[o] R. Prof Sac. Script. 19.

[p] St. R. Prov. 8

3. Cùm perutilis ſit (præſertim Artium ac Theologiæ Scholaſticæ ſtudioſis) diſputandi uſus; interſint Scholaſtici ordinariis Scholarum, ad quas accedunt, (licèt non ſint ſub cura Societatis) diſputationibus, & ſingulare ſui ſpecimen in doctrina præbere, modeſtè tamen, curent [q]. In Sabbato, alio-ve, quem Academiæ conſuetudo exigit, die, habeantur diſputationes in Scholis, per duas horas. Quod ſi quam in hebdomadam duo feſti dies, vel cum feſto

Diſputationes.

[q] P. 4. c. 6. § 10 & c. 13. § 3. & R. Schol. 7.

uno hebdomadaria vacatio incidat, non diſputetur; ſed legatur Sabbato: id verò ſi tribus continuaretur hebdomadis, una interponatur diſputatio [r].

[r] P.4.c.6.§.10. & c.13.§.3. & St.R.Com. Pr. 14.

Studium privatum.

4. Singuli verò in audiendis lectionibus ſint aſſidui, & in eis prævidendis diligentes, & poſtquam eas audierint, repetendis: iis, quæ non intellexerint, interrogandis; aliis verò, quæ oportuerit, adnotandis: quò, in poſterum, defectui memoriæ conſulatur: eademque, majori cum ordine digeſta, poſtmodum referant in libros papyraceos [ſ]. Habeant propterea ſuum privatum ſtudium, & quietum: in quo poſſent, ſi Rectori videretur, Commentarium aliquem videre. Quamdiu autem audiunt, ferè unus, & is quidem ſelectus, eſſe deberet [t]. Et ſpectabit ad Præfectum ſtudiorum curare, ne Scholaſtici libris, aut utilibus careant, multoque minus neceſſariis, aut abundent inutilibus; Rectorque jubebit Bibliothecarium, in librorum diſtributione, ab ejuſdem Præfecti præſcripto non diſcedere [u].

[ſ] P.4.c.6.§.8. & I & M.& c.13.§.3 & D. & R.Sch.45.

[t] P.4.c.6.M.

[u] P.4.c.6.§.7. & G & R.Præf. Bibl. 10. & St. R. Rect. 17. & St.R. Præf. 29. 30.

5. Bi-

5. Bibliotheca præterea communis, ſi fieri poteſt, in Collegiis habeatur; cui amplificandæ aliquem reditum annuum, ſive ex bonis ipſius Collegii, ſive aliunde, Provincialis attribuet; quem in alios uſus convertere nulla ratione liceat. Clavis autem Bibliothecæ illis, qui juxta Rectoris judicium habere debebunt, tradatur. In libris verò neceſſariis, quos ſinguli privatim habent, nec ſcribere, nec notam ullam imprimere debent. Conſtetque eorum ratio ei, qui Bibliothecæ Præfectus eſt. Non ſint in Collegio libri laſcivi, aut vani. Bibliothecæ Præfectus habeat librum, in quo ea omnia, quæ in ſuo Collegio publicè exhibentur, judicio Superioris ſelecta, diligenter ſcribantur. Concluſiones verò ſingulorum annorum ſimul conſutas in Bibliotheca aſſeruet. *Bibliotheca cõmunis eiuſque Præfectus.*

Reliqua, ab hujuſmodi Præfecto ſervanda, peti poſſunt ab ejuſdem Regulis pagin. 230.* .

* P 4. c. 6. § 7. & G. 3. P. 3. c. 1. M. & St. R. Prov. 33. & St. R. Rect. 16. & R. Præf. Bibl.

SECTIO V.

De Examine noſtrorum Scholarium, ſtudiorum tempore.

De omnium ſtudiis conſtare Superioribus debet.

1. VT etiam Scholaſtici magis in ſtudiis promoveantur, juverit interdum mittere ad Præpoſitum Provincialem, vel Generalem aliquod ſtudiorum ſuorum ſpecimen: vel ſaltem eis referre, quantum ſinguli profecerint. Conferet etiam in memoriam illis reducere, quod ſtudiis abſolutis, in omnibus facultatibus, quibus operam dederint, ſunt examinandi [y].

y P.4.c.6.L.& c.9. § 3. & R. Prov.59. & R. Rect. 44.

Quoties examinandi, & quæ doctrina exigenda.

2. Sed examinum ratio exactior, uſuſque frequentior poſtmodum inductus eſt. Tam igitur qui Philoſophiæ, quàm qui Theologiæ dant operam, ſinguli, ſub anni cujuſque finem, ſeriò examinandi, Rectore præſente, & ipſo Provinciali, ſi poſſit: nullique à primo ad ſecundum annum, & ſic de ceteris, gradum faciant, Philoſophi quidem ſi mediocritatem non attigerint; hi verò ad Theo-

Theologiam, & Theologi ad ſuos conſequentes annos, qui mediocritatem non exceſſerint; nimirum, ut eas facultates cum ſatisfactione tueri poſſint.

3. Excipe, niſi præclara ad gubernandum, aut concionandum talenta in mediocri quopiam aliud viderentur exigere; nulla Provinciali diſpenſandi cum quoquam facultate relicta; ubi de mediocritate doctrinæ judicio Examinatorum non conſtat, & de excellentia talenti judicio Conſultorum, & aliorum gravium virorum [z]. In hac autem tota re, quia magni momenti in Domino judicanda eſt, & conſideratè admodum tranſigenda, ſervet in primis Provincialis regulas officii ſui, & potiſſimùm rationem habeat virtutis [a]. Eodem etiã examine probandi ſunt, qui vel totum curſum Philoſophiæ, aut ejus partem, vel partem etiam aliquam Theologiæ, antequam in Societatem ingrederentur, audiverunt; ut idem de illis ſtatuatur: niſi mallent, quod emenſi ſunt, illorum ſtudiorum iter remetiri: quod ta-

Exceptio.

z C.7.D.35. §. 1. & 2. & C.8. D.37. §.5.

a St. R. Prov. 19.§ 2.& S.9.

b C.7.33.§.1.2 & C.11. *D.*24. §.4. & St. R. Prov.19.

Spatium & materia Examinum.

tamen, juſtas ob cauſas, Superior negare poterit [b].

4. Spatium verò temporis horum examinum non idem ſemper, & ubique eſt. Metaphyſici, & à tertio ad quartum Theologiæ annum gradum facturi, unius horæ ſpatio examinandi ſunt [c]. In reliquis tum Philoſophiæ, tum Theologiæ annis dimidia minimùm hora ſubeatur examen: & Provinciæ, quæ ex longo jam uſu plus ei temporis tribuunt, conſuetudinem ſuam retineant [d]. Initium examinandi Metaphyſicos ſtatim poſt ferias Paſchatis fiat, vel etiam ante, ſi multitudo cogat Examinandorum [e]. Reliqui ſub finem anni: cùm examinis annui materia ſit ea omnis, quæ à Magiſtris toto anni currentis ſpatio tradita fuerit; jis exceptis, quæ ſub ipſum examinis tempus decurruntur, Præfecti ſtudiorum judicio deſignandis: ſive de cetero Theſes ad examen exhibeantur, ſive non [f].

c C.11.D.24.§.1.& ult. & St. R.Præf.23.

d C.11. D.24. §.2.

e St.R.Præf.23

f C.11. D. 24. § 3.

Examinatores & Judices.

5. Examinatores Metaphyſicorum debent eſſe tres, aut etiam plures. Examinabunt autem ſemper

Præ-

Præfectus, & Præceptor proprius; quibus à Rectore addetur tertius ex reliquis Magiſtris, vel alius; qui rectè id facere poſſe judicetur. Cum his tribus aderunt prætereа duo ſaltem alii Profeſſores à Rectore item eligendi; qui viciſſim etiam mutari poterunt: vel ſi id fieri non poſſit; alii valdè idonei, qui cũ tribus Examinatoribus ſuffragium ſcripto ferant; ita ut ſint minimùm quinque ſecreta ſuffragia [g].

g C.8. D. 37. §. 6 & St. R. Pręf. 20.

Suffragiorum certitudo, & numerus neceſſarius ad progrediendum in literis.

6. Horum tria neceſſaria ſunt, ut ad Theologiam Scholaſticam Metaphyſici admittantur [h]. Auditores autem Theologiæ, ut à ſecundo ad tertium, & à tertio ad quartum annum pergere poſſint, debent habere quatuor Examinatorum tria ſuffragia clara, & minimè dubia. Nam ut à primo ad ſecundum tranſeant, duo ſufficient [i]. Hi porrò ſuffragatores judicium ferre debent, non compativè ſolùm ad alios, qui fortè ulterius progreſſi ſunt in ſtudiis, ſed abſolutè pro eo progreſſu, & capacitate, quæ à Decretis in ſingulos annos requiruntur [l].

h C.8. D. 37. §. 6.

i C. 8. D. 37. §. 5.

l C. 22. D. 22. §. 4.

Vni-

Secretum Superioribus reliquiſque ſuffragatoribus impoſitum.

7. Vniverſi autem Examinatores, qui ſuffragium ferunt de promovendis ad ulteriora ſtudia, ſive ad publicos actus admittendis, ſicuti & Rectores, qui ſuffragantium vota excipiunt, licèt non adſtringendi ſint juramento ad ſecretum; ut aliquando petitum eſt: tamen intelligant ea de re perquam ſeriò deliberatum eſſe, commendatumque P.N. ut efficacibus remediis ſervari curet ſecretum hujuſmodi, & executioni mandari Superiorum diligentem inquiſitionem in evulgationum auctores puniendos, pro rei gravitate, ac culpæ magnitudine, etiam uſque ad muneris privationem [m].

[m] C.7. D.23. & C.10 D.6.& St.-R. Prov. 19. §.6.

Provincialis auctoritas in Scholaſticorum ſtudia.

8. Demum ad publicos Actus Theologorum habendos, licèt Magiſtrorum & Præfecti ſtudiorum judicia ſufficere videantur: tamen Provincialis, juſtas ob cauſas, alium idoneum Iudicem poteſt adjungere [n]. Et præterea quoniam in hujuſmodi examine, & judicio ingeniorum ſolent haud rarò diſcrepantes eſſe ſententiæ: penes Provincialem erit, re benè perpenſa, perſpectiſque ſuf-

[n] In.20.p.2.§.5.

ſuffragiis, auditiſque ſuis Conſultoribus, id decernere, quod in Domino judicaverit expedire, ad majorem Dei gloriam, & commune Societatis bonum. Quod ſi judicarit non eſſe quempiam ulterius illis ſtudiis applicandum: id ſcriptum conſtet in libro ad hoc deſignato; ubi & notabit Examinatorum judicium, & quod de reliquis etiam conſtitutum eſt [o].

o St. R. Prov. 19 §. 6. 7. & R. Prov 49.

9. Idem Provincialis ex ſingulis Philoſophiæ curſibus ſeligat aliquos eximios, quos Theologiæ applicet: ne ingenia, & valetudinem atterant in habẽdis inferioribus Scholis: quod ferè cum illis etiam curandum, qui rara ad concionandum talenta præ ſe ferunt [p].

Optimi expediẽdi.

p St. R. Prov. 26. 27.

SECTIO VI.

De Studiis Caſuum Conſcientiæ.

1. AT qui in ſtudiorum decurſu deprehenſi fuerint inepti ad Philoſophiam, aut Theologiam; vel etiam propter ætatem, aut alias cauſas ſperari non poteſt, fore ut ma-

Quinam hiſce ſtudiis tantùm addicendi ſint;

magnum facturi ſint progreſſum; in ſtudiis, quibus vacare poterunt, occupentur, & ferè in iis quæ ad doctrinam confeſſionibus utilem pertinent; vel ad docendum in claſſibus inferioribus, juxta Provincialis arbitrium [q].

[q] P.4 c.5. §.2. & D.& c. 8. §. 4. & D. & R. Prov.56. & St. R.Prov.19.§.4. & In.4 § 2.

Qui Magiſtri præficiendi.

2. Propterea Provincialis duos in eo Collegio, ubi eſt pro Noſtris Seminarium caſuum conſcientiæ, Profeſſores conſtituat, qui univerſas ejus generis materias inter ſe diviſas biēnio explicent, vel unum, qui binas quotidie lectiones habeat [r].

[r] St. R. Prov. 12.

Omnes his ſtudiis informandi.

3. Et quia ſcopus, ad quem ſtudia univerſa Societatis diriguntur, eſt procurare ſalutem animarum: congruum erit; ut omnes Scholaſtici, nedum qui ſtudiis ſuperioribus impares ſunt, ſub horum finem incipiant aſſueſcere ad arma ſpiritualia in proximorum auxilium tractanda [ſ]. Quare ubi tres erunt pro Theologiæ Scholaſticæ Auditoribus Profeſſores, tertia lectio erit moralis Theologiæ: in qua ex profeſſo, ſed ſuccinctè explicentur materiæ morales, quæ ab ordinariis Profeſſori-

[ſ] P.4. c.8. §.1. & c.10. §.10.

bus

bus vel omitti, vel leviter perſtringi ſolent. Quam quidem lectionem biennio ſaltem Noſtri audiant [t]. At illi Scholaſtici, quibus non licet inchoare, vel ultra primum annum proſequi curſum Theologiæ ſcholaſticæ, non promoveantur ad Sacerdotium; niſi in ſchola quapiam Theologiæ Moralis tam diu exercitati, donec ſaltem biennio (etiam longiori tempore, ubi mos Provinciæ tulerit) Theologiæ ex profeſſo ſtuduerint. Sed neque hi, neque alii Noſtri ad Sacerdotium promoveantur: niſi ſaltem mediæ horæ ſpatio ſinguli fuerint examinati; idque à quatuor Examinatoribus, quoad fieri poterit, Theologiæ Moralis benè peritis: & Examinatorum ſaltem trium judicio, quod ſcripto exhiberi oportebit, tantam habeant doctrinam; ut confeſſiones fructuosè audire poſſint: in quo graviter oneratur Examinatorum conſcientia. Prætereà ſi quem contigerit ex gravi cauſa, probata Prępoſito Generali, ad Sacerdotium promoveri, adhuc immaturum Tribunali Poeni-

[t] C.7. D.33.§.7.&St.R.Prov.9.§ 1.

nitentię; is ad audiendas confeſſiones non exponatur, niſi expletò tempore ordinario in ſchola Theologica, ac dein examinatus, & probatus, ut ſupra. Qui verò ad Societatem admittuntur Sacerdotes, hi priuſquam exponantur ad audiendas confeſſiones, examen idem ſubire teneantur; iis ſolis exceptis, quos C. 7. D. 96. ſtatuit ſine examine admittendos eſſe ad Profeſſionem quatuor Votorum [u].

[u] C. 13 D. 16.

Collatio caſuum conſcientiæ.

4. Prętereca pro Noſtris Theologię Auditoribus ſemel in hebdomada fiat privata Caſuum conſcientiæ collatio, aliquo Præſide per Provincialem conſtituto; qui prudenter, ac tutò poſſit hanc Provinciam ſuſtinere. In domibus verò Profeſſis Sacerdotes noſtri conveniant ad hujuſmodi collationem bis in hebdomada; in reliquis Collegiis bis, aut ſemel. Ab his autem omnibus collationibus præter Theologiam, ac Philoſophiam actu profitentes, & eos quos eximendos Provincialis judicaverit, nulli eximantur; immò Superior ipſe, non niſi rarò, &

gra-

graves ob cauſas abſit; in eximendis verò, non niſi invaletudinis, vel gravis cauſæ ratio eſt habenda *. Methodus autem in hiſce caſuum collationibus ſervanda præſcribitur in St. Reg. Prof. caſuum Conſcientiæ §.7.8.9.10.

x P.3.c.1.X.& C.9.D.8. & C.13.D.17. & R. Prov.13.14.15 & R. Præp. 57. & In.20. §.6.

5. Præter id ſtudium conveniet compendium aliquod caſuum, & cenſurarum habere; & ſimul formulas, quæ minùs uſitatæ ſunt aliquarum abſolutionum; ac brevem interrogandi methodum de peccatis, & eorum remediis y.

Quæ ſcripto conſignanda.

y P.4.c.8. D.

SECTIO VII.

De exercitatione ad Miniſteria.

1. IN Collegiis etiam, unde Magiſtri claſſium inferiorum educi ſolent, Rector deligat unum docendi peritiſſimum; ad quem, ſub finem ſtudiorum, ter in hebdomada, per horam, conveniant proximè futuri Præceptores, ad nouum Magiſterium inſtituendi z.

Magiſtri inferiores inſtruendi.

z St. R. Prov. 30. & R. Rect. 9.

2. At in concionibus, & ſacris

Conciones domeſticæ, & Toni.

N le-

lectionibus eo modo proponendis, qui ædificationi populi conveniat, Scholaſtici noſtri ſe exerceant Domi, aut in Monaſteriis: ſtudeantque, ad id munus obeundum, linguam populo vernaculam bene addiſcere: & res etiam alias vidiſſe oportet; quę ad hoc officium utiliores futuræ ſunt; eaſque in comprendium redegiſſe utiliùs fuerit. Quare Dominicis diebus, & feſtis, ſi commodè fieri poteſt, & aliis etiam, ſi Superiori videbitur, ſint aliqui pro multitudine Scholarium à Superiore delecti; qui inter cœnandum, pro lectione, concionem habeant: quibus ad ſe parandum bidui ferè ſpatium, pro Superioris arbitrio, dandum erit. Exerceantur etiam, pro more Societatis, diebus ſaltem Dominicis, in Tonis, ſeu ratione concionandi; de jis crebrò tractantes; quæ ad ſui abnegationem, & in virtutibus profectum, & fraternam caritatem ſpectant. Vtilitas autem maior erit, ſi quadrante horæ, circiter præmoneantur, themate illis aſſignato [a].

a P.3.c.1. §.5. & 21. & P.4.c. 8.§.3.& B.C.& C.7.D.80. §.6. 7. & R. Rect. 54 & R.56.& R.com. 10. & In.2. §.3.& 5.

In illis qui po-

3. Vt autem ad munus tanti momen-

menti, & ex præcipuis, quæ Societas exercet, perquam inſtructiſſimi Noſtri accedant; peculiaris Inſtructio confecta eſt, quæ eſt inter Inſtructiones ſecunda [b]. Hujus ea pars hic referetur, quæ ad inſtituendos Concionatores facit: reliqua ad jam Inſtructos dirigendos ſpectans alio loco exponenda. Igitur qui talento ad concionandum ſunt præditi, & in humilitate, & ceteris virtutibus benè fundati, hoc ipſo ſtudiorum tempore inſtituantur; & nullo pacto concionibus aliorum deſcribendis ſinantur tempus terere [c]. In concionibus domeſticis, de quibus ſupra, non quæ ad Religioſos ſpectant tantummodò tractentur, ſed etiam illa, quæ ad populi ędificationem faciunt; & quaſi ad ſeculares ſermo dirigatur [d].

tiſſimum & quo pacto exercendi.

b C.2.D.62.

c In.2. §. 1 & 7.

d In.2.§.2.

4. Ad hunc finem in præcipuis Seminariis, aliquis benè exercitatus è Noſtris Concionator conſtituendus eſt Præfectus concionum: cujus munus erit, thema concionaturis deſignare, & viam, qua illud benè tractent. Poſt ſingulas conciones libe-

Præfectus concionum, & eius munus.

rè, & amanter eoſdem privatim moneat [e]. Præfectus etiam in Tonis idem præſtabit; excepto quod correctio, ſeu commendatio, antequam è ſuggeſtu abeant, præſtanda eſt [f]. Non ſunt autem omnes ad eundem concionandi modum adigendi; ſed communia documenta proprio cujuſque modo, & facultati attemperanda [g].

e P 4 c 8. C & In. 2. § 3. 4.

f In. 2. § 5.

g In. 2. § 6.

Poſt ſtudia tempus ad parandas conciones tribuendum.

5. Qui concionandi talentum habuerint, ſi poſt abſoluta ſtudia Scholaſtica duos annos ad ea repetenda juxta Reg. 52. Provincialis poſuerint; poſt tertium annum probationis, antequam concionandi munus ſuſcipiant, privato ſtudio Sacræ Scripturæ, & legendis Patribus, ac ſanctæ meditationi, ſaltem per annum, vacent. At per biennium id præſtent, qui prædictæ repetitioni non fuerint addicti [h].

h In. 2. § 7.

Sacramenta miniſtrare, & exercitia tradere doceantur.

6. In miniſterio etiam exerceantur Confeſſionis, (ut ex parte dictum eſt) & Communionis; & non ſolùm quoad ipſorum, ſed etiam quoad pœnitentium, & communicantium officium pertinet, perſpe-

ctum

ctum habere, ac exequi curent. Ad exercitia etiam aliis tradenda aſſueſcant; ſtudium pariter congruum in modo tradendæ doctrinæ Chriſtianæ adhibeant: curandumque eſt; ut quæ ad bene moriendum proximis conferunt, percipiantur [i].

[i] P.4.c.8 §.4 5 6.7.& D. E. F. G.& c.10.§.10. & c. 13. D. 16. & R. Rect. 67.

Omnia demum Societatis miniſteria exercere iuxta Superioris prudentiam.

7. In univerſum loquendo edoceri eos convenit, quem modum tenere oporteat hujus Societatis Operarios; qui in tam variis mundi regionibus, cumque tam diverſis hominum generibus verſari debent. Et quamvis hoc ſola unctio S. Spiritus, & ea prudentia, quam communicare ſolet Dominus illis, qui in Divina ſua Maieſtate confidunt, docere poſſit: via ſaltem quibuſdam documentis, quæ juvent, & ad effectum Divinæ gratiæ diſponant, aperiri poteſt [l]. Videat tamen Rector quos ex Collegialibus, & ad quem uſque limitem, in his occupari conveniat; cùm ſub finem ſtudiorum, pleraque ex dictis exercenda ſint [m].

[l] P.4. c.8. § 8. & P.10. §.3.

[m] P.4.c.6.§ 3. & C.& c.8.§.1. & c.10 §.10.

SECTIO VIII.

De Actibus publicis, tum Philoſophicis, tum Theologicis.

Actus Philoſophorum.

1. PVblici Actus, ſeu Diſputationes, ſub finem ſtudiorum, tum Philoſophiæ, tum Theologiæ habendi ſunt à Noſtris: ad quos pro dignitate tuendos ſe ſtrenuè comparare debent [n]. Ad diſputationes Philoſophorum deligantur pauci, & egregiè inſtructi, qui locum implere poſſint: hi autem ſeligendi ſunt per Examinatores, & Iudices, de quibus ſupra ſect.5.§.5. Tempus harum diſputationum erit totum ſcholarum vel mane, vel à prandio: numerum autem, & conditionem argumentantium pariter, & auditorum vide locis hic citatis [o].

n P.4.c.6.§ 17. & c.15.B.

o St. R. Præf. 19.20. 24.25.

Actus Theologici particulares.

2. Actus Theologici, alii dicuntur Particulares, ſive parvi, alii Generales, ſive magni, denominatione ducta à materia, & ſpatio etiam diſputandi contractiore, ampliore-ve. Ad actus hujuſmodi habendos requirun-

runtur Examinatorum ſuffragia tria clara, & minimè dubia, quæ Scholaſtici, ad actum cum ſatisfactione habendum, capacitatem ſpeciatim enuncient [p]. Habentur autem anno Theologici ſtudii quarto, aut (ſi æquo pauciores ſint Theologi quarti anni) tertio, externis invitatis, cum aliquo apparatu [q]. Materias actuum particularium Præfectus ſtudiorum cum Magiſtris diſtribuet; cavebitque ne nimis frequenter, ſed per intervalla quædam, habeantur; ac duabus horis & dimidiata minimùm circumſcribantur; & argumententur ferè non pauciores, quàm tres; quorum unus ſit ut plurimùm Doctor [r].

p C. 11. D. 24. §. 5.

q St. R. Præf. 7.

r St. R. Præf. 8.

Actus Theologici generales.

3. Generales Actus univerſam ferè Theologiam comprehendant; & antemeridianum ac promeridianum tempus occupent: vel certè ad quaternas, aut quinas horas producantur; ubi non niſi manè, vel à prandio diſputari moris eſt. Horum actuum Concluſiones poſſunt eſſe communes omnibus eodem anno defenſuris; & publicis typis excudi

Eorum, qui ſunt hos actus habituri, unus in ultimam, ſi commodè poteſt, reſervetur hebdomadam, qua ſtudia finienda ſunt; alter in eam, qua Scholæ rurſus aperiendæ. Reliqua à citatis Regulis peti poſſunt [f].

[f] *St R. Præf. à 9. uſque ad 15.*

In his ſecretum, & ſelectus.

4. Si quis, habiturus actum magnum, ab argumentaturis argumentum proponendum, vel concluſionem impugnandam inquiſiverit; is, nulla habita ratione judicii ex actus ſucceſſu conſecuti, ad examen, more aliorum, pro profeſſione ſubeundum, omnino revocetur. Qui verò in actu parvo id feciſſet, excidet omni ſpe actus magni; & complices hujus dedecoris puniantur: & oneratur conſcientia Iudicum, ſi cognita fraude, ex ſolo tamen ſucceſſu judicium ferant. Ad hæc commendata eſt P. N. contractio numeri Theologicorum actuum; & moderatio interlocutionum, quas Magiſtri plus æquo actibus immiſcent [t]. Quatenus autem horum actuum, & examinum, quæ loco actuum habentur, judicium referatur ad Profeſſionem quatuor votorũ, dicetur infra ſect. 10,

[t] *C. 11. D. 24. §. 6.*

S E-

SECTIO IX.

De iis, qui per biennium privato ſtudio Theologiam recolunt; & promoventur ad Gradus Scholaſticos.

1. INſtitutio eorum, qui privatim repetunt Theologiam, à Ratione ſtudiorum pag. 153. petenda eſt: hic tantùm ea delibantur, quæ in Conſtitutionibus, aliiſque regulis præſcribuntur. Quod dictum eſt de actibus publicis Theologorum habendis ſub finem quarti anni, non comprehendit eos, quibus biennium præterea, ad recolenda ea ſtudia, conceditur [a]. Debet enim Provincialis, initio quarti anni, conſultis Rectore, Præfecto, Magiſtris, & ſuis Conſultoribus, deſignare aliquos; qui, & probatæ virtutis in primis ſint, & ingenio polleant, ut abſolutis ſtudiis Philoſophiæ & Theologiæ, ad ea repetenda, privatum, & quietum ſtudium habeant; & Sacræ Scripturæ ſe dedant; & plus etiam ſtudii, quàm reli-

Selectus, & ſtudia eorum, qui repetunt.

[a] St.R.Præf.7.

x P.4.c.6.D & §.14.16. 17. & R. Prov 52. & St.R. Prov. 8. &10. & St.R. Pręf 7.& St R. Rect 24.

reliqui conſueverint, in Hebraicis ponant [x].

Eorundem diſputationes, & munera.

2. Hi verò in diſputationibus publicis rationem ſuorum ſtudiorum reddant: & cum Noſtri vocantur ab Externis ad diſputandum, iidem potiſſimum mittendi erunt [y], Quibus, & privati ſtudii occupationibus ut meliùs vacare poſſint, Rector eos, quàm minimè poterit, diſtinebit habendis concionibus, idque conſulto Provinciali [z]. Ex his verò, ubi Regionis mos eſt, poterunt aliqui, facta à Generali poteſtate, ad Gradus Doctoratus, vel Magiſterii promoveri [a].

y R. Prov 52. & St. R. Præf. 26.

z St.R.Rect.5.

a St. R. Prov. 10.

Facultas Gradus literarios conferendi.

3. Poſſunt enim noſtri Scholaſtici, ſtudiorum ſuorum curſu abſoluto, & rigoroſo examine præcedente, à quovis ex Rectoribus Collegiorum, adhibitis duobus, vel tribus Magiſtris, ad quoſcumque gradus Baccalaureatus, Magiſterii, Licentiaturæ, ac Doctoratus promoveri: & ſic promoti gaudent omnibus facultatibus; quibus fruuntur reliqui, pariter inſigniti in aliis Vniverſitatibus [b]. Quam facultatem promo-

b Iul. III p.76. & Pius IV. p. 88.

ven-

vendi ad Gradus literarios, per prædictos Pontifices conceſſam Rectoribus, & Præfectus ſtudiorum habet[c]. Nullus tamen ex Noſtris ad Philoſophiæ, vel Theologiæ gradus promovendus eſt, ſine facultate Præpoſiti Generalis; nec ob alium finem, quàm ut poſſint Proximis eſſe utiliores[d].

c Greg.XIII. p.190.

d P 4.c.6 § 17. & R. Prov. 62. & Rect 42. & St. R. Prov.10.

Servanda cum Promovendis, Promotiſque.

4. Ad gradus verò hujuſmodi promovebuntur, qui per diligentem examinationem inveniuntur apti ad eam ſcientiam prælegendam. Sumptus in illis vitandi: nec loca certa, quamvis reliquis, qui gradus accipiant, dari ſoleant, ipſi admittant[e]; nec Doctoris, vel Magiſtri nomine, ratione Gradus, inter ſe utantur[f]. Et quamquam non ſit abſurdum, ſi Doctores Noſtri quædam inſignia ſerica in Actibus publicis alicubi ferrent; tamen curandum, ut non ad id obligentur; & quid generatim expediat, P. N. ſtatuere debet[g].

e P 4.c.6 §.17. & c.15. § 4.

f R. Prov 64.

g C.1. D. 131.

***

SECTIO X.

De examine eorum qui ſua ſtudia abſoluerunt.

Huius examinis tempus.

1. HOc examen, licèt ad Profeſſionem inſtituatur, quæ protrahi multoties debet longè ultra ſtudiorum finem; attamen, ut Scholaſticis faciliùs contingat, inſtituendum eſt, antequam illi ad tertiam Probationem mittantur, & ſub finem anni 4. Theologiæ [h].

Qui Examinandi.

2. Certum in primis eſt, non eſſe examinandos hoc, de quo loquimur, examine eos, qui Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudia non abſoluerunt [i]. 2. Excipiendi omnes qui pro dignitate has facultates profeſſi ſunt, aut profitentur; vel qui actum generalem manè, & veſperi in Theologia habuerint; ſi deſignatis in id Patribus ſatisfecerint, ut infra §. 10. explicabitur [l]. 3. Doctores Theologiæ Societatē ingreſſi, ſi de eorum eximia eruditione nulla dubitatio ſit, pariter nō ſunt examinandi; ſecus verò, ſi ſint du-

h St. R. Prov. 19 §. 10. & Or. c. 18. p. 1. § 3.

i P. 5. c. 2. § 2.

l Or. c. 18. p. 3. § 6.

dubii [m]. Reliqui omnes, modò ultrò jus ad Profeſſionem quatuor Votorum non abdicent, examinantur.

m C.7. D.96.

Qui Examinatores.

3. Porrò Examinatores, ut idoneam ferre ſententiam poſſint, ordinariè eſſe debent publici Profeſſores harum facultatum; vel certè, qui omnium judicio ſunt in illis bene verſati: numero quatuor deligi debent ad id munus à P. N. [n] & quoad fieri poteſt, non ſint eorum, qui examinantur, Præceptores. In locum horum, ſi eos deeſſe contingeret, erit Provincialis alios, pro tempore, ſubrogare [o].

n P.5. c.2. §.2. & C.7. D.33.§. 4. & Or. c. 18. p.3. §.2.

o C.7. D.33.§. 5.

Materia examinis.

4. Materia hujus examinis erit petenda, tum ex curſu Philoſophico, tum ex Theologico; ita ut qui examinandus eſt, defendere debeat quatuor aſſertiones ex quatuor partibus Summæ Theologicæ; tres verò ex Philoſophia, Logica ſcilicet, Phyſica, & Metaphyſica; quarum unaquęque tria membra habeat; & quibus præcipuę difficultates, & materiæ curſuum comprehendantur [p]. Theſes autem hujuſmodi aſſignandæ ſunt à Superiore cum Præfecto; &

p P.5. c.2. §.2. & C.7. D.33.§. 3 & C.4. D.14. & Or. c.18. p.3. §.3. & In.19.§. 3. & St. R. Prov. 39. §.10.

& præſcribendi quatuor menſes, ultra quos examen non differatur. Quod ſi intra pręfinitum hoc tempus non fiat examen; concluſiones ab jiſdem mutandę erunt: & ſinguli, licèt non neceſſariò, à ſingulis, tam in Philoſophia, quàm in Theologia examinandi erunt; quando de utraq; theſes habent [q].

[q] C.8. D.37.§.4.& In.19.§ 3.

Forma eiuſdem.

5. Forma examinis eſt; ut fiat coram Provinciali, aut ſaltem Rectore Collegii, in quo fit. Examinatores ſoli intereſſe debent: qui planè intelligant ſui muneris eſſe, ſeriam, & non perfunctoriam operam navare; ut verè fiat periculum, an doctrina tanta ſit, quanta in Conſtitutionibus requiritur: & duarum ſaltem horarum ſpatium in examine inſumatur [r].

[r] C.7.D.33. §. 3 &Or.c.18.p.3 § 4.& In.19. § 1. & St. R. Prov.19. § 10.

Gradus Doctrinæ requiſitus.

6. Sed quod commendatiſſimum Examinatoribus Societas voluit, eſt ſincerum judicium, de eo doctrinæ gradu, quem tenent promovendi ad Profeſſionem quatuor Votorum. Sępius enim plura in hunc finem ſtatuta ſunt. Meminiſſe igitur debent Examinatores oportere in Profeſſis

qua-

quatuor Votorum ineſſe doctrinam, diligentiſſimis probationibus exploratam, & planè ſelectam [f]. De cujus doctrinæ gradu ut certiori quadam menſura conſtaret, decretum eſt; eam eſſe, quę neceſſaria eſt ad Philoſophiam ac Theologiam cum ſatisfactione docendam [t]; & quidem in jis locis, in quibus eſt idoneorum auditorum, ac diſputantium concurſus [u]. Hęc autem aptitudo non expendenda eſt relativè ad alios, ante ad Gradum Profeſſionis quatuor votorum promotos; ſed abſolutè, nec habita ſolùm ingenii, ſed etiam doctrinæ præſentis ratione [x].

[f] Ex. c. 1. §.8. & 10. & P.5 c. 2 §.2. & P. 10. §.7.&Paul.III. p.14.&Iul,III. p.67. & Or. c. 18. p.3. §.1

[t] C.7.D. 33 §. 3.

[u] C.8. D.37.§. 2.

[x] C.12. D.22. §.1.

Iuramentum praſtandum ab Examinatoribus

7. Quo autem Examinatorum, in hoc ferendo judicio, vigilantia excitaretur magis; & eorum integritas meliùs Societati approbaretur, ſtatutum eſt; neminem ad Examinatoris hujuſmodi munus admittendum, quin priùs attentè legerit Decreta proximè expoſita Congr. ſeptimæ octauæ & duodecimę, & juramentum coram Superiore genuflexus emiſerit; in quo fidelitatem ſuam in ferenda ſententia, & in ea non vulgan-

ganda promittat : cujus juramenti formulam habes in C.12. D.22.§.2. ubi etiam formula traditur judicii ferendi[y]. Debent etiam Examinatores, cum quis deſignatam doctrinę menſuram non aſſequitur, ſed mediocritatem attingit, ſuo id ſuffragio diſtinctè declarare[z].

[y] C.12.D.22.§.2.&St.R.Prov. 19.§.11.

[z] C.8.D.37.§.1.

Suffragia Examinatorum quibus tradenda.

8. Id autem ſuffragium de doctrina tantùm, literis ſeparatis, ſinguli Examinatores, re Domino commendata, non autem in conſultatione prolata ſententia ſua, Provinciali dent. Pręterea idem judicium ad Prępoſitum Generalem mittent, addentes ſi quid ſignificandum occurrat; quod Provinciali aperiendum non cenſuerint. Ad eundem Generalem ſuum etiam judicium Provincialis, aut qui ejus loco examini pręfuit, mittet. Sed ad Provincialẽ literę ſoli inſcribantur: qui quidem in librum ad id deſignatum ſuffragiorum numerũ, die & anno annotatis, tacitis Examinatorum nominibus, referet: ea ſecreti cautione, ut ne Socius quidẽ in ſecreti cognitionem veniat: eandemq; ob cauſam Examinatorum

etiam literas mox comburet [a].

9. Si quis verò non tulerit quatuor Examinatorum ſuffragia clara, & minimè dubia (nam dubium pro nullo habendum [b]) is non cenſeatur habere doctrinam neceſſariam ad Profeſſionem quatuor Votorum [c]. Et huic quidem poterit P. Generalis ſecundum examen concedere; rarò tamen, & cùm dubium aliquod de aptitudine interceſſit, gravibuſque de cauſis; aut vix unquam, niſi is, cui hoc concederetur, retulerit in primo examine duo pro ſe ſuffragia; ac ſi fortè diſtinctos à prioribus Examinatores eſſe neceſſe fuerit; ſint etiam illi omni exceptione majores, & jurati, & ab ipſo Præpoſito Generali deſignati. Tertium verò examen nunquam eſt concedendum [d].

a C.7.D.97.St. R. Prov.19.§.12 & Or.c 8.p.3.§.5.& In.19.§.2.

Quæ certitudo & numerus ſuffragiorum requiratur.

b C.7.D.33.§.4.

c C.8.D.37.§.3.

d C.7.D.32.& C.12.D.22.§.3

10. Quod dictum eſt de Examinatoribus, comprehendit etiam Iudices deſignatos ad ferendum judicium de jis; qui loco examinis habent actus magnos Theologiæ. De his tamen, qui indiſtincti à prioribus eſſe ſolent, eſt præterea decretum; ut ſi ex audita diſputatione nequeant for-

Idem ſervãdum à Iudicibus Actus magni.

mare judicium certum de ſufficientia doctrinæ, ſive ob nimias interlocutiones Profeſſorum, ſive ob argumentantium defectum (quæ incommoda diligenter prævertenda eſſent) tum Provincialis ſubſtituat unum, aut alterum, ex iis, qui fortè diſputationibus interfuerunt (ſi nactus idoneos fuerit) ut Iurati, Iudicum loco, ſuffragium ferant: ſi verò vel hi deſint, vel nec ipſi ſatis certam ſententiam proferant, quamprimùm examen adhibeatur[e]. Ad quod etiam omnino revocandus, qui habiturus Actum magnum ab argumentaturis concluſionem impugnandam inquiſiverit: neq; enim huic Diſputationis, quantumvis eximiæ, judicium favere debet[f].

[e] C.10.D.13.

[f] C.11. D. 24. § 6.

Mitiùs agẽdum cum Doctoribus Theologiæ.

11. Temperata verò aliquantulum eſt eximiæ conditio doctrinæ in Theologicis diſciplinis, in gratiam eorum, qui in celebri aliqua Vniverſitate donati fuerint gradu Doctoris in Theologia; hi enim, ſi mediocritatem doctrinæ excedere, prævio communi examine, deprehenſi fuerint; promoveri poterunt ad Profeſ-

feſſionem quatuor Votorum; ſecus verò, ſi mediocritatem non excedant [g]. [g] C.11. D.14. & C.7. D.96. & St. R. Prov 19. § 14.

12. Sufficit & in Theologicis mediocritas, quæ ſatis ſit infidelium, & hæreticorum converſioni, in viris literatura humaniore inſignibus; & qui plures annos in iiſdem docendis cum laude ſtrenuè laboraverint. Idque extenditur etiam ad Noſtros, qui apud Indos utiliter laborantes, eorum linguis cum fructu addiſcendis operam dederunt. De peritia autem ſufficienti linguarum Indicarum Examinatores jurati ſuffragium ferant [h]. Quæ tamen ita permiſſa ſunt judicio P. Generalis; ut non communiter, ac facilè cum omnibus diſpenſetur [i]. Eodem privilegio gaudent, qui judicio Provincialis & Conſultorum excellunt in lingua Græca, cum ſufficienti notitia Hebraicæ [l].

Et cum inſignibus in ſtudiis Humanitatis, aut Linguarum.

[h] C.8. D.40.

[i] C.6. D.15.

[l] C.9. D.32.

13. Similiter indulgetur mediocritas Scientiæ Theologicæ jis; qui habent alia egregia Dei dona, qualia ſunt ab gubernandum, vel ad concionandum illuſtria talenta; quorum nec vulgaria, nec levia experimen-

Et maximè aptis ad gubernandum, aut concionandum.

m P.5. c.2. B. & C.7. D.33. §.3. & C.13. D.19.

ta ſunto. Horum autem donorum judicium ultimum penes Prępoſitum Generalem eſto [m].

Et in Iure Canonico verſatis.

14. Atqui in Iure Canonico doctrinam ſufficientem habent; & viri alioqui ſunt adeò inſignes, ut judicio Generalis, quod ſtudio Theologico deeſt, inde compenſari videretur; ad Profeſſionem quatuor Votorum admitti poſſunt; & examinandi in Theologicis non ſunt [n].

n P.5. c.2. B. & C.7. D.96. & St.R. Prov. 19. §.14.

Excellentia Talenti ſupplentis Doctrinam iuramento conſtet.

15. Demùm hic duo advertenda, quæ ad compeſcendum nimium uſum proximè adductarum conceſſionum ſtatuta ſunt. 1. Exigendum eſſe juramentum ab jis qui judicaturi ſunt de excellentia Talenti; quod ſupplere poteſt defectum doctrinæ, ad Profeſſionem requiſitæ; ut par omnium hac in parte conditio ſit, non obſtante contrario Decreto tertio Congreg. 11. Ejus autem Iuramenti formula de talento gubernandi, & concionandi traditur Dec. 19. Congr. 13. 2. Non omnes, quibus teſtimonium prædictum adſtipulatur, eſſe promovendos; ſed ſervandas Conſtitutiones, & Decreta;

quæ

quæ totã rem volunt pendere à P. N. neq; hujuſmodi promotiones cõmuniter, & facilè ab ipſo concedendas [e]. [e] C.12. D. 24. & C.13. D.19.

CAPVT VI.

De Scholaſticorum valetudine conſervanda.

EXplicatis, quæ ad noſtrorum Scholaſticorum animos tum pietate, tum literis informandos ſpectant; de eorum tuenda valetudine perſtringenda ſunt aliqua; omiſſis iis, quæ hoc ipſo in genere ad univerſos pertinent; & P. 4. c.8. referentur.

Studendi labor ſit moderatus.

1. Ne igitur Scholaſtici literario labori ſuccumbant; eorum ſanitatem curabit Rector, animadvertendo; ut temporibus valetudini corporis incommodis non ſtudeant; ut ſomno quantum temporis ſatis eſt tribuant; & in laboribus mentis modum ſervent [a]. Quare vetantur ultra duas horas, legendo, aut ſcribendo, labori incumbere; quin ſtudium intermittant, aliquo temporis intervallo [b].

[a] P.4.c 4 § 1. & c.10. §.5. & R.Rect. 38. & 49.& 55.

[b] R.Schol.11.

Domeſtica miniſteria obeunda à Coadiutoribus.

2. Coadiutores in Collegiis conſtituentur à Provinciali, ad Scholaſticos ſublevandos, quot neceſſarii ſunt; ne Magiſtrorum, & diſcipulorum opera Rector uti cogatur, ad munera domeſtica: quamquam adiuvari illos ab his, aliqua hora, nihil prohibet [c].

c P.4.c.6. §.3. & B.St.R.Pro. 32.

Vacatio hebdomadaria.

3, Peculiare etiam Scholaſticorum noſtrorum valetudini inſtitutum eſt levamentum in Ruſticatione hebdomadaria; ad quam, die communis vacationis à ſtudiis, exceptis diebus feſtis, & Quadrageſimæ, emittuntur [d]. Quod ſi, per cœli injurias, aliaſve cauſas, neque ad prædium, neque deambulatum ire licuerit; mane ad recreationem non pulſetur, ſed vacetur ſtudiis: poſt meridiem verò, peracta recreatione ordinaria poſt prandium, & interpoſita mora aliqua, detur ſignum ad recreationem per horas tres: ſed clamores, & ludi ſtrepitoſi omninò caveantur [e]. Cùm verò in hujuſmodi prędio cœnatur; meridie per unã, aut alteram horam Scholaſtici partim ſtudeant; partim orationem matu-

d P.4.c.13.§.5. & F. & R. Rect. 40.

e C.6.D 40.§. 9.& Or. c.2. §. 15.

tu-

tutinam perficiant. Quo tempore nulli fas ſit, vel ludere, vel confabulari *f*. *f* C.6. D 40.§. 7. & Or.c. 2.§. 15.

4. Additur etiam productior remiſſio, ſemel in anno, tempore Vacationum generalium. Detinentur enim in prædio, aut Villa, per plures dies, non tamen ultrà quindecim. Ne autem, dum vires corporis reparantur, ardor ſpiritus extinguatur; 1. hæc ſeceſſio in Villam minimè permittenda, niſi peraccommodæ ſint ædes habitationi, obſeratæ fores, & Superior adſit cuſtos religioſæ diſciplinæ. 2. Spiritualia exercitia Examinum, & Orationis minimè prætermittenda. 3. Nullus eo tempore Externorum villas, licèt propinquorum, adeat; niſi graves ob cauſas aliter Provinciali videatur. 4. Genus exercitii, aut ludi prudenti conſiderationi Provincialis relinquitur; qui accommodatam ſuæ Provinciæ directionem conficiet *g*. *Vacatio Autumnalis.*

g C.6. D.40. §. 8. & Or.c.14.

CAPVT VII.

De tertio Probationis anno.

SECTIO I.

De Perſonis, & loco tertiæ Probationis.

Ad quos pertineat hæc Probatio.

1. POſtrema cura, quæ formandis noſtris Scholaſticis adhibetur, eſt tertius Probationis annus. Ad hunc peragendum illi mittuntur, poſt literarum ſtudia in Societate tranſacta; antequam ad Gradum Profeſſorum, vel Coadiutorum formatorum admittantur. Et quamquam Provincialis differre interdum ex gravi cauſa poterit, monito Generali; cum nullo tamen omnino diſpenſabit [a]. Illi tantùm qui Societatem abſolutis ſtudiis inierunt, non obligantur [b]. At cum reliquis detur opera à Provinciali, ut maturè, ac ſimul omnes, qui ejuſdem anni ſunt, quoad ejus fieri poterit, ad Probationem conveniant [c].

[a] Ex. c. 1. §. 12 & c. 4. § 16. & c. 6 §. 8. & P. 5. c. 1. §. 3. & c. 2. §. 1. & Greg. XIII. p 226 & R. Prov. 68. & R. M. N. 58. & Or c. 3. Tit. 1. § 1. & Tit. 3. §. 1. & 4.

[b] C. 8. D. 9.

[c] Or. c. 3. Tit. 1. §. 6.

Hæc

2. Hæc autem tertia Probatio (nam ſic appellatur ad diſtinctionem primæ, & ſecundę, quæ à Novitiis tranſiguntur) eſt ſchola affectus; ubi Scholaſticos exerceri convenit in Devotionis, & Humilitatis exercitiis: ut ſi qua fortaſse in re harum virtutum fervor, per literarum occupationem, intepuerit, recaleſcat [d]. *Quid illa ſit.*

d P.5.c.2. §.1. & Greg. XIII. p. 226. & Or. Tit. 3.§.2.

3. Domus tertiæ Probationis, juxta Conſtitutjones, poteſt dotari annuis proventibus [e]. Et conari debent Provinciales; ut peculiaris in qualibet Provincia conſtituatur: quæ ſi deſit; tertia Probatio fiet in Domo communis Probationis, in loco tamen à Novitiis ſeparato [f]. Ad conflandum autem numerum idoneum ſic probandorum, Provinciales poſſunt coniungere unà plures è vicinis Provinciis, in loco, qui commodiſſimus videatur [g]. Demum, ſi locus aptior non haberetur, poſſent etiam, aſſignari Domus Profeſſæ, aut Collegia; ſervatis tamen Novitiatus regulis [h]. *Vbi tranſigenda.*

e C.7. D.31.

f Or.c.3. Tit. 1.§.4.

g Or.c.3. Tit. 1.§ 5.

h R.Prov.68.

4. Provincialis etiam erit, illis Inſtructorem deligere; qui auctorita- *Inſtructor qualis.*

te

te valeat; & aliàs gubernarit; cujuſmodi foret Provincialis, officio ſuo defunctus; aut ſimilis quiſpiam alius, quem magni facturi ſint; & à quo regi ſe faciliùs patiantur [i]. Inſtructor verò adniti ante omnia debet, ut graviſſimi muneris memor, tum ſeriò ipſe, ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui in hac Probatione exercendi ſunt; ut magno ſtudio, & alacritate illam ſuſcipiant [l].

Or.c.3.Tit.1. §.2.

l Or.c 3.Tit.2 §.1.

Eius iura.

5. Idem erit ordinarius eorum Confeſſarius, cum poteſtate abſolvēdi à reſervatis: pœnitentias ex devotione concedere poterit; non autem imponere, ob violatam diſciplinam; cujus exigendæ cura eſt penes Rectorem, & Miniſtrum. Habebit tamen ſigillum, & facultatem ad diſpiciendum, an eorum literæ mitti, reddive debeant [m].

m Or.c.3.Tit. 2.§.10.11.

S E-

SECTIO II.

De modo tertiam Probationem tranſigendi.

1. IAm, ut qui probantur, intentum à Societate finem aſſequantur; debent 1. diſtractiones ſubterfugere tum epiſtolarum otioſarum [n], tum colloquiorum cum Noſtris aliunde venientium, aut Externorum, abſque facultate Inſtructoris. Et univerſim expedit, ut cum jis tantùm agant, quos Superior cuilibet aſſignabit [o]. Cùm verò loquendum eſt, audientes ædificent [p]. At extra horas recreationis ſilentium ſervabunt; deſignatamque ſtationem non deſerent, per domum vagantes [q]: & à ſtudiis omninò abſtinebunt [r]. Propterea non diſtinendi concionibus; quamquā Miſſiones aliquæ unius, vel alterius menſis non interdicuntur, & prævia aliqua ad Confeſſiones audiendas Inſtructio [ſ]. Si qui verò antea, ut moris eſt, Ordines non ſuſceperint; hoc tempore

Diſtractiones auertendæ.

n Or. c 3. Tit. 2.§. 11.

o Or. c.3.Tit.3 §.10.11.

p Or.c.3. Tit. 3.§. 14.

q Or.c.3. Tit. 3.§.16.

r Or.c.3.Tit.3 §.7.

ſ Or. c.3.Tit. 3.§ 7.

t Or.c. 3. Tit. 1. §. 7.

re ad eos non promovebuntur; niſi fortè ſacris initiati jam fuerint [t].

Meditatio, & Lectio ſpiritualis.

2. Intimam familiaritatem cum Deo, potiſſimùm hoc anno acquirant. Præter conſuetum Novitiis Orationis tempus, illud quiſque habebit, quod ſua cuique devotio, probante Inſtructore, ſubminiſtrabit [u]. Habeant diſtincta ſpatia meditationis, orationis vocalis, & lectionis ſpiritualis; ad quam non deſit copia piorum librorum, & SS. Patrum juxta Indicem inſertum huic Ordinationi [x].

u Or c 3. Tit. 3. §.6.

x Or.c.3. Tit. 3 § 7. 8. 9. & Tit.2.§ 9.

Exhortationes, & Conferentiæ.

3. Exhortationes, & Conferentiæ ſint ad eorum captum accommodatæ [y]. Pro explicatione Doctrinæ Chriſtianæ utilior, & congruentior erit alia quępiam exercitatio, apta illorum ſtatui; ut de tradendis exercitiis ſpiritualibus, & modo juvandi animas; de Inſtituto, quatenus refertur ad acquirendas virtutes, & auxilium proximorum; de cerimoniis Miſſæ, ex S. Bonaventura [z]. Non abs re etiam fuerit, ſi practicas interdum de aliqua virtute exhortationes habere jubeantur; non tamen me-

y Or. c 3. Tit. 2. §. 3.

z Or. c. 3. Tit. 2 § 4.

di-

ditatò, ſed ex abundantia cordis ſui[a]. [a] Or.c.3. Tit. 2.§.5.

4. Ceterùm quantum ad rationem Probationis attinet, iiſdem omnino probationibus, quibus Novitii, exercendi ſunt; hoc eſt ſex experimentis Societatis, & aliis ſimilibus, quæ ad perfectam ſui abnegationem conferant; ſumpto exordio à ſpiritualibus exercitiis, per integrum menſem. Ad Magiſtri autem prudentiam pertinet, pro ratione virium cujuſque, ac diſpoſitione omnia temperare[b].

Exprimenta ſex Novitiorum.

[b] Or.c. 3. Tit. 2.§.2 & 6.& 8. & Tit.3.§.5. & 12.

5. Legent ordine ſuo ad menſam: in exhortationibus, & conferentiis aſſidui erunt: in omnibus denique communibus exercitiis eam diligentiam adhibebunt; qua Novitios non æquare modò, ſed vincere ſtudeant[c]. Cùm enim hæc ultima ſit Probatio; meritò unuſquiſque ſolicitus eſſe debet; ut ad quam initio perfectionem vocatus eſt, ad eam in hac demum Probatione acquirendam omni ope deſudet; & Societati is tandem à ſuis fructus conſtet; quē illa poſt tot labores, & ſumptus, jure ſuo, exigit, & expectat[d]. Caveant

Diſciplina, & Fervor.

[c] Or.c.3.Tit.3 §.13.

[d] Or.c.3. Tit. 3.§.4.

veant verò, ne ulla ratione ſcire ſatagant, quid ipſis, peracto tertio anno, futurum ſit: ſed cum indifferentia, obedientiæ nutum præſtolentur [e].

e Or. c. 3. Tit. 3 § 15 & In 7. §. 5.

Admonendi & examinandi.

6. Hæc autem faciliùs contingent; ſi Provincialis, aut Rector Collegii mittendos ad tertiam Probationem admonebit de iis; quæ ſtudiorum tempore obſervata in illis fuerint, informato pariter de iiſdem Inſtructore [f]. In ipſo verò ingreſſu hujus Probationis generatim interrogandi; num firmi in propoſito vitæ religioſæ perſtent [g]. Non quaſi liberum illis ſit, poſt emiſſa vota, recedere; ſed ut Societati conſtet; num Scholaſticus eam firmitatem retineat; quæ eſt conditio neceſſaria, ut ad ulteriora vota admittatur [h]. Examinentur etiam particulatim, ſexto quoque menſe, eodem examine, quod Novitiis proponitur: reddantque rationem vitæ ſuæ ab eo tempore, quo ad ſtudia miſſi ſunt [i]. Provincialis crebrò illos viſitet, moneat, conſoletur; advigilans, ut ſi qui in hac Probatione nõ proficiunt,

f Or. c. 3. Tit. 1 §. 3.

g Ex. c. 7. §. 7. & R. M. N. 85.

h C. 9. D. 39.

i Ex c. 4. §. 39. & c. 7. § 8. & R. M. N. 86. 87.

am-

maturè illos educat, alibi probandos, & iterum remittendos. Adnotabit præterea in Libro, quomodo ſinguli ſe geſſerint [l]. Frequentiùs etiam illos interrogabit Inſtructor; & Provincialem de illorum ſtatu certiorem faciet: pleniorem verò informationem ſub anni finem ad eundem mittet; idemque ut faciant Rector, & Miniſter admonebuntur [m].

l Or.c.3.Tit.1 §.8.

m Or.c.3.Tit.1 §.9.& Tit.2 §.13.

Eorum valetudo cuſtodienda.

7. Sua etiam, dum animus excolitur, tuendæ valetudini impendenda cura. Quare ad vineam, aut prædium, recreationis cauſa, mitti poterunt ſingulis menſibus, vel etiam ſæpiùs, ſi Provinciali videbitur. Et ſingulis hebdomadis die una à ſolitis exercitiis vacent; in qua aliquid honeſtæ recreationis poterunt ſumere domi, vel foris. Extra tempora porrò quotidianæ recreationis concedi eis poterit, ut in horto aliqua diei hora deambulent, ſed ſinguli ſeorſim, & ſilentio [n]. At exercitia corporalia valde moderata ſint, & non qualia Novitiorum; eademq; ad mortificationem potiùs, mentalium-

n Or.c.3.Tit.2 §.12. & Tit.3. §.16. & R.M.N.622.

liumque avocationem, quàm ad defatigationem appoſita. Omnia tamen in Miniſterio culinæ, & ceteris corporalibus exercitationibus præſtabunt, quæ Novitii ſolent; ſeu tempus ſpectetur, qua ſingula præſtanda ſunt, ſive occupationis ſpatium, quo explenda eſt. In his verò ſic ſe à Præfecto dirigi ſinent, ſicut ipſimet Novitii. Vilia etiam indumenta, & aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent [o].

[o] Or c. 3. Tit. 2 §. 6. & Tit. 3. §. 12.

PARS

PARS III.

DE PROFESSIS & Coadiutoribus formatis.

CAPVT I.

De Virtute, & aliis ad Profeſſionem requiſitis.

SECTIO I.

Præmittuntur aliqua de diſtinctione Graduum Societatis.

1. QVI in Societate, quantum ſatis eſt, probati fuerint, admitti debent modo magis interno, ut membra unius, ac ejuſdem corporis Societatis [a]. Societas enim 1. ut ejus nomen latiſſimè accipitur, omnes qui ſub obedientia Præpoſiti Generalis vivunt, complectitur; quo in numero etiam Novitii cenſentur. 2. Preſſiori ſigni-

Quatuor Sociorum gradus.

a P 5. c. 1. §. 1.

gnificatione Scholaſticos approbatos, præter Profeſſos, & Coadiutores formatos continet. 3. Magis etiam propria acceptione, Profeſſos, & Coadiutores formatos dumtaxat ſignificat. 4. Maximè omnium limitata, ſed & germana ſignificatione, cum Societatem dicimus, Profeſſos quatuor Votorum tantummodò intelligimus; quod hi nempe præcipua membra ſint in Societate, non quod alia etiam non numerentur [b]. Præterea nonnuli ad ſolemnem Profeſſionem trium Votorum tantùm admittuntur [c].

b Ex. c. 1. § 7. 8. 9. 10. P. 5. c. 1. A.

c Iul. III. p 68 & Ex. c. 1. D. & P. 5. c. 2. § 3. & C. & c. 3. § 5 6.

Proponuntur tractanda.

2. Cum igitur actum jam ſit de Novitiis, & Scholaſticis; nunc de his admittendis in corpus Societatis dicendum eſt: ſive Gradus Profeſſorum, ſive Coadiutorum formatorum ſuſcipiatur. Et quoniam in Conſtitutionibus Profeſſi nomen, abſolutè prolatum, ſignificat Profeſſos quatuor votorum: de his primò agendum eſt. De doctrina quidē ad hunc Gradum requiſita tractatum eſt ſupra Part. 2. cap. 5. ſect. 10. Quare hic deſideratur tantùm exacta

tra-

tractatio de virtute, & aliis prærequiſitis; & quo pacto informationes ad Generalem mitti debeant: quorum pleraque ſervanda etiam, ubi de admittendis ad reliquos gradus Profeſſionis trium Votorum, ſive Coadjutorum ſpiritualium agitur.

SECTIO II.

Conditiones admittendorum ad Profeſſionem.

Sacerdotium & Virtutis præſtantia.

1. ILli igitur ad Profeſſionem idonei habebuntur, qui Sacerdotio initiati, & quorum vita diuturnis, ac diligentibus probationibus perſpecta valdè, & approbata ſit; & de quibus certa ſpes ſit, eos viros ſpirituales futuros, & adeò progreſſos in via Domini noſtri, ut per eam currere poſſint [d].

[d] Iul. III. p. 67. & Greg. XIV. p. 281. & Ex. c. 1. §. 8. & P 5. c. 2. § 1. & 2.

Declaratio requiſitæ Virtutis.

2. Quæ præſtantia virtutis, ſeu mediocritatis in ea exceſſus, ut faciliùs dignoſcatur, explicatum eſt in eo conſiſtere; ut regulariter, & ut plurimùm operentur ſecundùm exigentiam virtutis; ſpereturque idem

factuƦos in difficilioribus ſi quæ occurrerint [e]; & in informationibus mittendis ad P. Generalem exprimendum eſt, an quis profecerit quãtum requirit Decretum 6. Con.9. [f].

e C.9. D.6.

f C.12. D. 56. § 6.

Tempus poſitivum nullum certum.

3. Tempus nullum certum determinatum eſt, quo quis ad Profeſſionem eſt promovendus; cùm dependeat à Societate, & Præpoſito Generali, quando judicaverint ſibi plenè à Promovendo eſſe in Domino ſatisfactum. Et hanc poteſtatem prorogandi Gradum Profeſſionis, immo & Coadjutorum formatorum, ut rem maximè neceſſariam ad conſervanda ſubſtantialia Inſtituti, retinendam eſſe graviſſimis ſententiis pluries definitum eſt [g].

g Greg. XIV. p.282 & Ex.c. 1.§.12. & P. 5. c.1.§.2.& 4. & C.5.D.36.37.

Tempus verò negatiuum definitum eſt.

4. Contra deſignatum eſt tempus, intra quod non liceat admittere ad Profeſſionem. Et olim quidem, ſine circumſpecta diſpenſatione Generalis, nemo promovendus erat ætate 25. annis minore [h]. Iam conſuetudo à Generalibus introducta approbata eſt, citra nouam tamen obligationem; & multò minùs neceſſitatem; ad valorem Profeſſio-

h P.1.c.3. K.

nis,

nis, ſi ſecus fiat, ut expectandus ſit 33. annus expletus [i]. Perſtat igitur adhuc facultas Generali conceſſa à Conſtitutionibus diſpenſandi, ut etiam non expleto Novitiatus biennio, nedum 25. ætatis anno admitti quis poſſit ad Profeſſionem [l]. Quoad annos verò Religioſæ vitæ attinet; jure ordinario qui ſtudia ſua ante ingreſſum in Societate, impenſo in iis ſeptennio, abſolverunt, ante 10. annum currentem non proponendi Generali; nec ante 17. qui eadem ſtudia omnia in Societate peregerunt. At qui ſtudia Philoſophiæ, aut Theologiæ, partim ante ingreſſum in Societatem, partim poſtea decurrerint, intra duos prædictos terminos citiùs, aut tardiùs proponantur; pro ratione annorum integrorum, quibus ante ingreſſum illis ſtudiis operam dederunt [m]. Ita ſcilicet, ut qui ante ingreſſum ſolo biennio Philoſophiæ ſtuduerint, non niſi anno 15. currente proponendi ſint: & ſi qui minori tempore, quàm ſeptennii, Philoſophiæ, ac Theologiæ ſtudia confecerint; non niſi anno

i C.8.D.17. & 33.

l P.1.c.3 K & C.5. D.13. & 63.

m Ex c.1.§.12. & P.5. c.2.§.2. & C.9. D.42.

undecimo, aut duodecimo currente, pro ratione annorum, qui triennio Philoſophiæ, aut Quadriennio Theologiæ defuerint [n].

n C.13.D 9.

Non differenda à Provincialibus propoſitio Promovendorum.

5. Si qui verò, inſtructi reliquis doctrinæ, & virtutis conditionibus, deſignata tempora impleverint: eorum propoſitio non differenda à Provincialibus; etiamſi alii Religione antiquiores, propter non abſoluta ſtudia, remotiorem aliquam ſtationem, aut alia impedimenta ex parte ipſorum, non ſunt expediti; neque hi poſtmodum licèt tardiùs promoti in locum ſuæ antiquitatis reſtituendi [o]. Ceterùm Provincialibus commendatur; ut qui pares ſunt vocatione, & ſtudiis, ſimul ad gradum proponantur [p]. Quod ſi aliquos promovendos non cenſeant, licèt jam legitimo tempore in Societate vixerint; cauſas moræ ad Generalem ſcribant [q].

o C 9.D 42.& C.11. D. 31.& C.12 D.11. & Or.c.18. p.1.§.2.& p.4 §.1.2.3.

p C.7 D.75.& C 9.D. 42.

q Or c.18.p.1. § 7.

Solemnes dies Profeſſioni emittendæ.

6. Dies verò conſtituti promotionibus ad gradum Profeſſorum, & Coadjutorum formatorum ſunt Purificatæ, & Aſſumptæ Deiparæ ſolemnes; ſic tamen, ut non ſint con-

ditio

ditio neceſſaria ad Profeſſionis valorem ; immo nec adeò religiosè ſervandi, ut Provincialis alios ſufficere non poſſit: quando præſtitutis diebus aliquis citra culpam, & gravem ob cauſam, caſumq; fortuitum promoveri non potuit [r]. Locus Profeſſioni emittendæ Roma tantùm primò conceſſus [ſ]; Sed quilibet poſtmodum permiſſus eſt [t].

r C. 12. D. 9. & C. 13. D. 20.
ſ Paul. III. p. 31.
t Paul. III. p. 52.

CAPVT II.

De Poteſtate & forma admittendi ad Profeſſionem.

SECTIO I.

Quis ad Profeſsionem admittere queat, & qua prævia informatione debeat.

Poteſtas ordinaria eſt penes Præpoſitum Generalem, & Vicarium.

1. QVod jam proximè indicatum eſt, poteſtas decernendi, ut aliquis promoveri poſſit ad Profeſſionem, eſt penes Præpoſitum Generalem privativè. Quam facultatem tamen in remotiſſimis regio-

nibus, quales ſunt Indicæ, poteſt Generalis communicare Provincialibus: non autem id facilè dabit in propinquioribus, & ſolùm ei, cui perinde fidat, ac ſibi ipſi [a]. Vicarius etiam Generalis, ſubrogatus in locum defuncti, poteſt promovere ad Gradus, æquè ac Generalis [b].

a P.5.c.1. § 2. & c.2.§.1.&A. & P.9.c.3.§.1. & A.
b C.12. D.10.

Quis excipere Profeſsionem poßit.

4. Admittere verò, hoc eſt, excipere ipſam Profeſſionem, præter ipſum Generalem, ex eius commiſſione, ordinariè ſolent Provinciales, Superiores locales, Viſitatores. Poſſunt ex eadem commiſſione, & alii viri inſignes; etiamſi è Societate non ſint, ut Epiſcopus, vel Perſona in dignitate Eccleſiaſtica conſtituta; & hi quidem, cùm nullus ex Societatis Profeſſis præſto erit [c]. Licèt autem Provinciales ad excipiendam Profeſſionem ſoleant ſubdelegare alios è Noſtris, præſertim Superiores: facultas tamen, quam ad hoc habent à Generali, non extenditur ad externos Prælatos [d].

c P.5.c.1.B.

d C.8. D.34.

Præmittenda Informatio ad Generalem.

5. Cùm igitur ſtatuere, quinam legitimas conditiones adepti ſint, ut ad Profeſſionem promoveri poſſint,

ad

ad Generalem ordinariè ſpectet;propterea priùs ipſe nominatim certior fieri debet de eorum dotibus [e]. In qua informatione, ut fideliter & exactè procedatur, confecta eſt Inſtructio; quæ nihil humanæ diligentiæ deſiderari hoc in genere patitur; eſtque inter Ord.Gen. cap. 18. á qua non facilè recedendum [f].

e P.5.c.2. A & P.9.c. 3. A. & C.7.D.6.

f C.7.D.99.

Quomodo Informatio conficienda.

4. Summa verò ejus Inſtructionis hæc eſt. Provincialis, præter informationem, quam in Viſitatione Collegiorum de Promovendis accipere debet, quatuor ſeliget Patres, (neque enim plures eſſe debent [g])qui unumquemque proponendum melius noverint, daturos de eo informationes, juxta ſubiecta in eadem Inſtructione capita. Ex his quatuor Informationibus, vel voce, vel ſcripto traditis, ſua ſingulis promovendis reſpondens informatio à Provinciali conficienda eſt; quam cum ſuis Conſultoribus communicet, atque examinet; judiciumque illorum ſingulis informationum capitibus apponat. Sed præterea tam ipſe, quàm Conſultores, diſtinctis literis ad Præpo-

g C.9.D. 37.

poſitum Generalem ſcribent ſententiam ſuam: cui per eaſdem ſignificabunt an Promovendus excedat mediocritatem virtutis, juxta explicationem Decreti 6 Con. 9. In his autem omnibus non ſolùm diligentia, & prudentia, ſed etiam ſecretum, quod oportet, adhibendum erit. Habes in Inſtructione prædicta Paradigmata conficiendarum informationum; tum earum, quæ ad Provincialem, tum quæ ad Generalem mittuntur. Is verò cum Aſſiſtentibus eas expendet; ſtatuetque de Promovendis, quod in Domino judicaverit. Literæ autem Generalis de Promovendis conſervandæ à Provinciali ſunt certo aliquo in libro, quoad executioni mandatæ ſint.

Præmittenda ab eo, qui promovendus eſt.

5. Antequam Profeſſionem quis emittat, debet relinquere bona ſua; niſi id priùs præſtiterit; ac pauperibus, niſi aliud recta ratio dictaverit, diſtribuere [h]; & Superiori domus, circiter triginta dies antequam Profiteatur, rationem conſcientiæ reddet [i]. Oſtiatim etiam, per triduum; mendicabit [l]; ac demum Exerci-

tia

[h] Ex.c.4.§.2.

[i] Ex.c.4. §.38.

[l] Ex.c.4. §.27.

tia ſpiritualia, ſpatio unius hebdomadæ, peraget [m]. m Ex c.4 §.41.

Quid agendum cum dilatis.

6. Si verò aliquibus propter illorum defectus, retardanda promotio videatur; hi ſcripto monendi ſunt, cum declaratione defectuum: quod ubi Provincialis præſtiterit, Generali ſignificabit [n]. Quæ autem obligatio ſit acceptandi gradum, quem P. Generalis deſignaverit, expoſitum eſt ſupra Part.1.cap.6.ſect.7. ubi de promiſſione ingrediendi Societatem, quam tribus votis poſt biennium adiungimus, actum eſt. Ad amoliendas porrò difficultates, quæ ſubinde oriri poſſent in Gradibus acceptandis, plura traduntur in Inſtr. ad Super. c.6.

n Or.c.18.p.4. §.5.

SECTIO II.

Quid ſervandum in ipſamet Profeſſione.

Forma Profitentium.

1. FOrma verò, qua aliquis ad Profeſſionem admittit, eſt, vt Præpoſitus Generalis, vel qui, accepta ab eo facultate, ad Profeſſionem

nem admittit; poſtquam publicè Miſſæ ſacrificium obtulerit; in Eccleſia, coram Domeſticis,& aliis Externis, cum Sanctiſſimo Euchariſtię Sacramento ad eum, qui Profeſſionem eſt emiſſurus, ſe convertat. Is autem, abſoluta generali Confeſſione, & verbis, quæ ante Communionem dici ſolent, voce alta Votum ſuum ſcriptum (quod aliquot ante dies oportet, ut conſideraverit) leget; cujus formulam pro quatuor Votorum Profeſſis vide in Conſtitutionibus Part. 5. cap. 3. §. 3. pro trium verò Votorum Profeſſis ibid. §. 6. adiecto utrobique quod præſcripſit Con. 12. Dec. 56. §. 7. Poſt hæc ſumet Sanctiſſimum Euchariſtiæ Sacramentum [o]. Neque aliæ his cerimoniæ addendæ [p].

[o] P. 5. c. 3. §. 2. & 4. & R. *Pr.* §. 70.

[p] C. 1. D. 36.

Quid in ea eſſentiale, quid non.

2. Particularia, quæ ſunt expoſita, decent quidem; & cum fieri poteſt, obſervanda ſunt; non tamen ut neceſſaria. Fieri enim poſſet; ut Sacerdos non eſſet, vel Miſſam celebrare non poſſet; qui, ex ordinatione Præpoſiti Generalis Profeſſionem admittit. Illud autem eſſentiale

le eſt, ut publicè Votum legatur, coram jis de Societate & Externis, qui adfuerint; atque ut tanquam ſolemne, & emittatur, & admittatur[q]. *q P.5.c.3.A.*

Vota poſt eam ſimplicia.

3. Poſt emiſſam Profeſſionem emittuntur alia Vota ſimplicia, etiã à Profeſſis trium Votorum[r]. Quorum ſimplicium Votorum formula deſcripta à Cong. 1. Dec. 102. & recognita à Con. 3. D. 46. legitur in fine Part. 10. & ultimæ Conſtitutionum. Materia eſt 1. non relaxare Conſtitutiones circa Paupertatem. 2. Non ambire Dignitatem intra, vel extra Societatem. 3. Non conſentire Dignitati admittẽdę extra Societatem citra præceptum. 4. Delatio ambientium. 5. Promotum extra Societatem audire conſilia Generalis, & exequi; ſi ea meliora credantur. *r P 10. A. & C. 4. D. 54. & R. Prov. 70. 71.*

Omnia ſcripto conſignanda, & conſervanda.

4. His peractis ſcribetur ejus nomen, qui Profeſſionem emiſit; & illius, in cujus manibus emiſit; adnotato die, menſe, & anno, tam in libro, qui apud Provincialem, quàm in alio, qui apud Superiorem localem, in hunc uſum, ſervari debet.

Et

Et prætcrea exemplum emiſſæ Profeſſionis , & aliorum quinque Votorum , nomine emittentis ſubſcripto , ad Generalem , per Provincialem , quamprimùm tranſmittetur ſ .

ſ P.5. c.3. §.4. & R. Prov. 72. 73 & Præp. 12. & Rect. 11.

CAPVT III.

Explicantur effectus Profeſſionis , & aliorum Votorum , quæ à Profeſsis emittuntur .

SECTIO I.

De effectibus Profeſſionis in Genere, & ſpeciatim Voti Paupertatis .

PRætermiſſis obligationibus , quę reſultant etiam ex Votis Scholarium , atque adeò ſuperiùs expoſitæ ſunt, Part. 1. cap. 5. ſect. 4. &c. hic exponentur peculiares effectus horum Votorum , tum ſolemnium, tum ſimplicium .

Profeſſorum 1. Et primò per hæc Vota Religio-

ligioſę Profeſſionis, quæ ſolemnia ſunt, conſtituuntur noſtri Profeſſi in eo ſtatu: in quo per traditionem perfectam ex parte ipſorum, & parem acceptationem, ex parte Religionis, cenſentur eſſe quicumque Religioſi Profeſſi [a]. Et licet in quibuſdam caſibus etiam Profeſſi, cujuſcumque gradus, & dignitatis ſint in Societate, dimitti poſſint; præmiſſa tamen matura deliberatione, & quatenus id convenire Divino obſequio, & communi bono exiſtimaretur, deveniendum cum illis eſt ad hoc remedium: ut ſi contumax, aut incorrigibilis aliquis ex illis eſſet. Quamquam aliæ etiam cauſæ eſſe poſſint; quas eò graviores eſſe convenit, quò arctiori vinculo, nempe arctiſſimo, Profeſſi corpori Societatis coniuncti ſunt [b].

unio ſumma cum Societate, à qua tamen, dimitti poſſunt.

a P.5.c.1.A.& Greg. XIII. p. 228.

b P.2.c.1.§.1 & A. & C.& c.3, A.& P.9. c.3. § 1.& c.4. § 7. & Greg. XIII. p.209.

2. Ex iiſdem quatuor Votorum Profeſſis conſtant potiſſimùm Comitia noſtra: in quibus hi ſedent ante reliquos, in aliis Gradibus conſtitutos; ſervato inter ſe ordine, juxta antiquitatem ſuę Profeſſionis [c]. At ſi duo conveniant, qui talem

Ordo ſedendi in Congregationibus.

c For.C Gen §. 60. & C. Prov. §.15.

Pro-

Profeſſionem emiſerint eadem die; ei deferenda eſt ordinis prærogativa; qui prius explevit annos Religionis ad hujuſmodi Profeſſionem requiſitos. Si ambo eos expleverint eodem die; præferatur ille, qui diutiùs in Societate vixit. Si ambo ad Tirocinium venerint eodem die; præferatur major natu. Si demum ambo etiam ſint nati eodem die; ſorti res committatur à Provinciali, ejuſque Conſultoribus [d].

d C.13. D.10.

Redduntur incapaces Dominii & Hæreditatis tum Profeſsi, tum Societas ratione ipſorum

3. Voto Paupertatis, non ſolùm (quod de jure communi eſt) Profeſſi excidunt ab omni rerum poſſeſſione, & dominio: & ſunt ipſi incapaces hæreditariæ ſucceſſionis, verùm etiam Domus, Eccleſiæ, & Collegia, eorum ratione. Sic enim omnibus litibus, & controverſiis præciſis, caritas cum omnibus, ad Dei gloriam, meliùs conſervabitur [e]. Immo cum ex Concilio Tridentino ſeſs.25.cap.3. de Regul. jus acquiſitum videretur Profeſſis Societatis, & eorum Domibus, poſſidendi bona immobilia in communi; renunciatum eſt, nomine Societatis, huic

e P.6.c.2.§.12. & Paul.III.13. & Iul. III. 65. & Greg. XIII. 228.

juri;

juri; ſi quod acquiſitum eſſet [f]. Declaratum porrò fuerat, non adverſaturum huic Conſtitutioni, aut ejus fini; ſi quis obtineret facultatem à Sede Apoſtolica, ut ipſe, vel Domus, in qua profeſſus eſſet, jus ſuccedendi in hæreditate haberet, expendenda tamen in uſus non ſuos, & maximè pios. Sed quò magis puræ & ſanctæ paupertati conſuleretur, hæc declaratio ex libro Conſtitutionum expuncta eſt [g].

f C.1. D.33.

g C.1. D.38.

Sed ſuſtentari debent ex eleemoſynis.

4. Quamvis igitur habeat Societas Collegia, & Domos Probationis, reditibus dotatas, ad Scholaſticorum ſuſtentationem; non poſſunt tamen hujuſmodi reditus in uſum alium expendi. Nec Domus Profeſſorum, nec aliquis eorum, aut etiam Coadjutorū formatorum iiſdem uti poterit; aut ordinarium Rectoris officium in Collegiis Profeſſi habebunt: ſed vivere debent ex eleemoſynis in Domibus, cùm aliquò non mittuntur [h].

h Ex. c.1. §.4. & P.4. c.2. §.5. & F.& c. 10. §. 1 & 3. & A. & C.D.P.6 c.2 §. 3. & P.10. §. 5. & Paul. III. p. 14 & Iul. III. p.6. & R. Prov. 74. & P. Præp. 65. & Rect. 61.

Aliquando tamen poterunt ex Collegiorum reditibus vivere.

5. Hoc tamen non prohibet; quin ubi magna Collegiorum neceſſitas, vel magna utilitas intercedit;

dit, poſſint Profeſſi, & Coadjutores formati in Collegiis diu habitare: ut propter gubernationem ſtudiorum, lectionem in ſcholis, Confeſſiones, Conciones, & munia alia; in quibus ſublevari ſcholaſticos oporteret; vel ad viſitanda, & dirigenda Collegia; aut cùm, ex facultate Præpoſiti Generalis, ſcribendi gratia aliquis eò ſe reciperet. Neq; interdicta etiam diſcreta caritas erga Profeſſos iter agentes; quos hoſpitio, & viatico etiam juvare Collegia tutò poſſunt. Quin & in aliqua ſua Villa excipere infirmos, vel ſanos ob honeſtam recreationem; dummodo, quamdiu ſunt in Domibus,

i P.4. c.2.F.& P.6.c.2.C.D.& C.6. D.18.

expenſis Collegii non alantur[i]. Conceſſum etiam eſt Præpoſito Generali; ut ſenio confecti, aut infirmitate gravati, & ad operandum non idonei, etiamſi Profeſſi ſint, de ejus licentia, poſſint habitare in Collegiis, & eorum reditibus ſuſtentari[l]: ut dictum eſt ſupra Part. 2. c. 3. ſect. 1. §. 2.

l Iul. III p.77.

S E-

SECTIO II.

De Obedientia Profeſſorum, & obligatione docendæ Doctrinæ Chriſtianæ.

1. VI obedientiæ, quam vovent Profeſſi Religionis Prælatis, ad diſtinctionem ejus, quam promittunt Summo Pontifici ad Miſſiones, cùm opinari quis potuerit ex Conſt. Part. 6. cap. 3. §. 1. & 3. Profeſſos non obligari regulis communibus domeſticę diſciplinę, utpote ea virtute præditos; quæ hujuſmodi præſidiis non indigeret: declaratum eſt oppoſitum; ſcilicet ab omnibus ſive Profeſſis, ſive Coadjutoribus formatis Regulas communes Societatis obſervandas eſſe: neque id repugnare citatæ Conſtitutioni [m]. *Profeſſi ſubſunt Regulis communibus.*

[m] C.3. D.21. & C.4. D.22.

2. Præterea cum in Conſt. Part. 8. c. 3. A. & Con. 1. D. 42. dicitur Profeſſis quatuor votorum præeſſe non poſſe eos, qui eodem gradu Profeſſi non ſunt; ſermo eſt de præſidentia in Domibus Profeſſis, vel inte- *Nec eximuntur univerſaliter à Superioribus nō Profeſſis.*

gris Provinciis; ubi Subditi communiter Profeſſi ſunt quatuor Votorum: alioqui non Profeſſi (modò Sacerdotes ſint) præeſſe Profeſſis poſſunt: atque hi ad obedientiam illis præſtandam tenentur [n].

[n] C. 3. 21.

Quatenus ad Catecheſim teneantur.

3. Quod verò in formula Profeſſionis additur poſt promiſſam obedientiam: *Et ſecundùm eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem, iuxta formam vivendi in literis Apoſtolicis Soc. Ieſu, & in eius Conſtitutionibus contentam*; non inducit aliā obligationem, quàm reliqua ſpiritualia exercitia, quæ ad auxilium proximorum adhibentur. Mentio autem de pueris docendis, ea de cauſa fit; ut ſancta hæc exercitatio peculiari modo ſit commendata: & quia faciliùs oblivioni tradi poterat, quàm alia magis ſpecioſa; cujuſmodi eſt prædicatio &c. [o].

[o] P. 5. c. 3. B.

Huius Voti executio.

4. Vt ergo tam ſanctum exercitium in deſuetudinem non abeat; præter eam curam, quam P. Generalis ſuſcipere debet, ut Noſtris familiare ſit; quivis Profeſſus, & Coadjutor ſpiritualis formatus, poſt

ſu-

ſuſceptum Gradum, intra annum per 40. dies, vel continuos, vel interpolatos, teneatur Doctrinam Chriſtianam pueros, atque rudes perſonas docere: quod ex praxi S. Fundatoris derivatum eſt [p].

[p] Paul. III. p. 12. & C. 1. D. 138. & C. 2. D. 58. & R. Prov. 71.

SECTIO III.

De Quarto Miſsionum Voto.

Quid ſit hoc Votum, & cui committatur.

1. SEd qui quatuor Votorum Profeſſi fiunt, tribus illis ſolemnibus ſubſtantialibus votis quartum, ſimiliter ſolemne, addunt ſpeciale, Summo Pontifici obedientiæ, circa Miſſiones, præſtandæ. Nam licèt fide orthodoxa indubitatum ſit; omnes Chriſti fideles Chriſti Vicario ſubeſſe: ob devotionem tamen majorem ad Obedientiam Sedis Apoſtolicæ, & ob certiorem Spiritus Sancti in Miſſionibus ipſis directionem, humilitatē, mortificationem, ac voluntatum abnegationem, id Votum emittitur [q].

[q] Ex. c. 1. §. 5. & P. 5. c. 3. §. 3. & P. 7. c. 1. & Paul. III. p. 11. & Iul. III pag. 63. & Gregor. XIII. p. 228.

Aliqua circumſtantiæ voto promiſſæ.

2. Quod quidem Miſſionum Votum, cùm in formula Profeſ-

ſionis referatur ad literas Apoſtolicas, & Conſtitutiones; comprehendit etiam aliquas circumſtantias in jiſdem expreſſas, atque adeò pariter eo voto promiſſas. Hæ autem ſunt 1. ut neque directè neque indirectè per ſe, vel per alium ſinguli poſſint curare quidquam cum Romano Pontifice, ut mittantur potiùs in hanc partem, quàm in aliam. 2. Vt parendum ſit, ſive miſerit ad Turcas, ſive ad quoſcumque alios infideles, in Indiis etiam verſantes; ſive ad quoſcumque hæreticos, ſeu ſchiſmaticos, ſeu etiam ad quoſuis fideles. 3. Vt ſine ulla excuſatione, aut tergiverſatione, illico, quantum in illis fuerit, proficiſcantur. 4. Vt nullum viaticum petere poſſint; parati omninò ire pedites, vel equites, cum pecuniis, vel ſine illis; ut ſua Sanctitas judicaverit, ſpectato tantummodo majore Dei obſequio. Quare exploranda erit Summi Pontificis voluntas, de modo itineris conficiendi, & manendi in loco Miſſionis [r].

[r] Paul. III. p. 11. & Iul. III. p 63. & Greg. XIII p. 228. & Ex. c. 1. § 5. & P. 5. c. 3. § 3. & C. & P. 6. c. 2. §. 3. & S. & P. 7. c. 1. § 1. 2. 3. & B.

Servanda ex

3. Et ea quidem ſpectant ad eſſen-

ſentialem materiam Voti. Adduntur aliqua ad ejus executionem juvandam 1. Ad præcidendam omnem ambitionis occaſionem, nec Generalis pro ſe ipſo, abſque Societatis conſilio, nec quiſquam alius pro ſe, vel pro alio, cum Romano Pontifice de hujuſmodi Miſſionibus curare debet [ſ]. 2. Non opponitur promiſſæ indifferentiæ, ſi Generalis, ubi aliquis minùs idoneus mitteretur, id Pontifici repræſentet [t] 3. Petenda inſtructio ſcripta, quò exactius iniuncta expeditio impleri poſſit; aut certè verbo tenus mens ſummi Pontificis intelligatur [u]. 4. Vbi tempus limitatum non fuerit, in locis particularibus, trimeſtris ſtatio ſufficiat: & Præpoſitus Generalis poterit ſic à Pontifice miſſos, nulla limitatione temporis, ſi id expedire Divinæ gloriæ judicaverit, revocare [x]. 5. Excurſiones aliquæ breves ad vicina loca non interdicuntur; modò præſcriptæ Miſſioni non incommodent [y]. 6. Præpoſitus Generalis nouum Chriſti Vicarium, intra annum ab ejus creatione, doceat

Cõſtitutionibus.

ſ Paul. III. p. 12. & Iul. III. p.64. & P.7 c. 1 § 2.

t P.7.c.1.C.

u P 7.c.1.§5. H G.

x P.7.c.1. § 6. & P.9. c. 1. G. & Paul.III. p. 38.

y P.7.c.1.§7.

ceat de hoc peculiari Societatis Voto [z].

[z] P.7.c.1.§ 8. & R.Sect.18.

SECTIO IV.

Explicantur Vota ſimplicia, quæ emittuntur ſtatim poſt Profeſſionem.

Votum Paupertatis non relaxandę.

1. STatim ab emiſſa Profeſſione, ſive quatuor, ſive trium votorum, ad tuendam Paupertatem, & eliminandam Ambitionem, Profeſſus omnis nonnulla alia ſimplicia Vota emittit. Eorum formula legitur in fine Conſtitutionum [a].

[a] P.6.c.2.§.1. & A.& P.10.§.6.&Greg XIII. p.228. & C.1. D.102. & C 4. D.54.& R.Pr. 71.

Primum Votum eſt: *nunquam ſe acturum, vel conſenſurum; ut quæ ordinata ſunt in Conſtitutionibus circa Paupertatem, immutentur: niſi quando, ex cauſa iuſta rerum exigentium, videretur Paupertas reſtringenda magis.* Hęc autem immutatio contingeret, ſi relaxatio fieret ad reditus admittẽdos, præterquam ad Collegia, & Domos Probationum dotandas: & quidem ad ſimilia Paupertatis iura relaxanda Profeſſus, nec in Congreg. Ge-

Generali, nec per ſeipſum tentare poterit, vel pati à quoquam quidquam tentari [b]. Hoc Votum, & tertium proximè referendum, eſt diſpenſabile à ſolo Papa [c].

b P.6. c.2. §.1. & A.

c Paul. V. A. 1618. 31. Ian. & Vrb. VIII. A. 1632. 25. Ms.

Non ambiendi in Societate.

2. Secundum eſt: *nunquam ſe acturum, vel prętenſurum, ne indirectè quidem, ut in aliquam Pręlationem, vel Dignitatem in Societate eligatur, vel promoveatur*. Vbi notandum eſt Pręlaturam, & Dignitatem in Societate pro Synonymis habendas, & neutram Aſſiſtentibus convenire. Diſtinguuntur autem extra Societatem; & earum ſeorſim ambitus cavetur Voto mox exponendo. Si quis autem hujuſmodi ambitus convictus eſſet, incapax Prælationis cujuslibet habeatur [d].

d C.7.D.44 & P.10.§.6.

Non ambiendi extra Societatem.

3. Tertium eſt, *nunquam ſe acturum prætenſurumve, extra Societatem, Pręlationem aliquam, vel Dignitatem; nec conſenſurum in ſui electionem, quantum in ſe fuerit; niſi coactum Obedientia eius, qui pręcipere poteſt ſub pœna peccati*. Ratio utriuſque Voti eſt, ut Ambitio, mater in quavis Republica omnium malorum, ſubmovea-

veatur; poſtremi autem, ne Societas hominibus, ſibi ad propoſitum finem maximè neceſſariis, privetur[e]. Præterea declaratum eſt; hoc ipſo voto comprehendi multò magis Prælationes, ſeu Dignitates ſeculares quaſcumque; ac quæcumque officia, quorum Officiales Iuriſdictionem Eccleſiaſticam, vel Laicalem, ſeu quomodolibet extra ipſam Societatem exercent[f]. Demum per quãcumque dimiſſionem à Societate non extinguitur obligatio hujus Voti[g].

e P.10. §.6.

f Vrb. VIII. 1632. 25. Ian. Ms.

g Vrb. VIII. in Bulla A. 1635. 21. Maii.

Deferendi ambientes.

4. Quartum eſt; *Si quem ſciverit aliquid prędictorum duorum curare, vel prætendere; promittit illum, remque totam ſe manifeſtaturum Societati, vel Prępoſito eius*[h]. Cùm autem videri poſſet, in formula ex Conſtitutionibus petita, hoc Votum obligare ad deferendos tantummodò ambientes Prælationem in Societate; immutatio aliqua facta eſt; ut complecteretur etiam ambitum Prælationis extra Societatem[i]. Et rurſus declaratum, ex eadem obligationem oriri denunciandi, etiã non Profeſſos, ambientes[l].

h P.10. § 6.

C.3.D.46.

l C.9.D.13.

Quin-

5. Quintum eſt. *Si quando acciderit, ut hac ratione in Pręſidem alicujus Eccleſię promoveatur; pro cura, quam de animæ ſuę ſalute, ac recta muneris ſibi impoſiti adminiſtratione gerere debet; ſe eo loco, ac numero habiturum Societatis Prępoſitum Generalem; ut nunquam conſilium audire detrectet; quod vel ipſe per ſe, vel quivis alius de Societate, quem ad id ipſe ſibi ſubſtituerit, dare ſibi dignabitur. Conſiliis verò huiuſmodi ita ſe pariturum ſemper eſſe promittit; ſi ea meliora eſſe, quàm quę ſibi in mentem venerint, iudicabit.* Hoc autem Votum idcirco præſcriptum eſt; quia cum initio Societatis multo conatu (cui etiam aliquando reſiſti non potuerat) Noſtri ad Epiſcopatus exquirerentur; hac ratione ipſis eligendis conſultum credebatur, non quod illis aliquis de Societate Superioris loco conſtitueretur. Liberum tamen Societati eſt, onus præbendi conſilii recuſare, vel aſſumere: id enim fiet, ubi multùm referre ad Dei obſequium eadem judicabit[m].

Audiendi conſilia, & exequēdi.

m P. 10. § 6. & A.

S E-

CAPVT IV.

De Profeſſis trium Votorum.

SECTIO I.

De iis qui ad hanc Profeſsionem admitti poſſunt: & de Admiſsione.

Quinam ex Cõſtitutionibus.

1. PRæter hos hactenus deſcriptos Profeſſos, nonnulli admitti poſſunt ad Profeſſionem trium tantùm Votorum ſolemnium (omiſſo nempe quarto de Miſſionibus) rarò tamen, & non ſine cauſis peculiaribus alicujus momenti: quales ſunt ipſorum devotio; perſonarum qualitas; ut qui benè meriti ſunt, & valdè devoti; quamvis minori doctrina, & concionandi aptitudine præditi, quàm noſtrum Inſtitutum in Profeſſis quatuor Votorum requirat. Ordinariè tamen ſufficientiam in literis, quæ ſaltem ad Confeſſionis munus benè obeundum ſatis ſit, habeant oportet, aut alia egregia Dei dona: ex quibus quod ſtu-

ſtudio Theologiæ deeſt, compenſari poteſt [n].

[n] Iul.III.pag. 68.& Ex. c.1. D.& P.5.c.2.§. 3.& B. & C.

Alii ex decretis Congregationum.

2. Adnumerantur his, qui non attingentes in Theologicis mediocritatem, inſignes fuerint in literis humanioribus; & plures annos in iiſdem docendis ſtrenuè laboraverint: & qui utiliter, apud Indos operam navantes, eorum linguis cum fructu addiſcendis operam dederint: ita tamen, ut non communiter, ac facilè cum omnibus diſpenſetur [o]. Admittendi præterea ad hunc Gradum, prævio tamen conſenſu P.N. qui jure Majoratus in Hiſpania gaudent: ſi qualitas Majoratus ejuſmodi fuerit; ut firmitati illius abdicationis per ſacrum Ordinem caveri non poſſit. Sed hujuſmodi homines, ſine facultate P.Generalis in Societatem non recipiantur: iiſque donis ornati ſint; ut ſpem magnam præbeant, ſe poſt biennium probationis fore tales; quales noſtræ Conſtitutiones requirunt; ut ad Profeſſionē trium Votorum admitti queant [p].

[o] C.6.D.15.

[p] C.5.D.18.

Tempus prærequiſitum.

3. Alioqui Tempus ordinarium emittendæ hujus Profeſſionis non

erit

erit ante ſeptem annos; quibus Promovendi fuerint noti in Societate; & certam ſui talenti, ac virtutum ſatisfactionem non mediocrem in ea præbuerint [q].

q P.5.c.2. §.3.

SECTIO II.

De obligationibus, & iure horum Profeſſorum.

Effectus hujus Profeſsionis.

1. DE effectibus, qui reſultant ex hac Profeſſione, & Votis ſimplicibus ei ſuperadditis nihil hic peculiare addendum: cùm iidem omninò ſint, atque explicati proximè in Profeſſis quatuor Votorum; demendumque ſolùm, quod ad Miſſiones Pontificias pertinet; cùm vi peculiaris Voti ad illas non obligentur Profeſsi trium Votorum.

Quatenus reliquis Profeſsis præeſſe poſsint.

2. Ceterùm non poſſunt ordinariè præeſſe Profeſſis quatuor Votorum; ita ut ſupremum in Domibus Profeſſis, aut Provinciis regimen exerceant: quamvis mortuo Præpoſito, nec nominato Superiore Domus Profeſſæ, ejus curam ſuſcipere

re debet Miniſter, licèt non Profeſſus quatuor Votorum; & à reliquis etiam Prælaturis non excluduntur [r].

[r] P.8.c.3. A.& C.1.D 42.& C. 3.D 21. & C.8. D.20.

3. Non habent autem vocem activam, aut paſſivam in electione Generalis, & Aſſiſtentium. Poſſunt tamen utroque ſuffragio frui ad reliqua in ipſa Congregatione Generali tractanda [ſ]. In quam, vel etiam in Provincialem ingreſsi, quocumque titulo, ſedere debent, & ſententiam dicere poſt Profeſsos quatuor Votorum, & ante reliquos [t].

Iura in Congregationibus.

[ſ] P.8.c.3.A.

[t] Form. Con. Gen. §. 60. & Con. Prov. §. 15

CAPVT V.

De Coadiutoribus tam Spiritualibus, quàm Temporalibus formatis.

SECTIO I.

Quinam formandi hoc Gradu.

1. EXplicato ſupremo Profeſſorum Gradu, deſcendendum eſt ad alium proximè inferiorem Coad-

Cur dicantur Coadiutores formati.

Coadjutorum; ad quem admiſſi, Coadjutores formati dicuntur: Coadjutores quidem, quia vel in ſpiritualibus, vel in temporalibus miniſteriis Societatem adjuvant: Formati verò, quia habent ultimam formam, & terminum ſui Religioſi ſtatus [a].

[a] Paul. III. p. 30. & Greg. XIII. p. 227. & Ex c. 1. §. 9. & c. 6 §. 1.

Quinam formādi.

2. Vt quis igitur in Coadjutorem formatum admittatur, oportet Societati eſſe ſatisfactum de ejus vita, deque bono exemplo, & talentis ad eam juvandam [b]: & de ipſis æquè, ac de Profeſſis, tanquam certum ducitur viros ſpirituales futuros; & qui ſic in via Chriſti Domini profecerint, ut per eam currere poſſint [c].

[b] P. 5. c. 2. §. 4.

[c] P. 6. c. 3. §. 1.

Quoto anno.

3. Tempus hoſce proponendi ad Gradum diſpar olim fuit inter Coadjutores ſpirituales, ac temporales: nam illi citiùs proponebantur [d]. Iam verò pro utriſque conſuetudo pridem introducta retinenda eſt; ut non promoveantur ante trigeſimum expletum ætatis annum, & decimum ingreſſus in Societatem. Id tamen commendatum eſt P.N. citra novam obli-

[d] Or. c. 18. p. 1. §. 5. & p. 2. §. 11.

obligationem, aut neceſſitatem ad valorem Votorum [e]. Ceterùm is etiam Gradus poterit, cùm Generali, aut ab eo delegato viſum fuerit, prorogari [f].

e C.12. D.14. & Ord.c.18.p.2.§.11.

f Ex.c.1.§.12. & P.5 c.2.§ 4. & Greg. XIV, p.281.

Quid ſpeciale in Coadiutoribus ſpiritualibus prærequiratur.

4. Quæ verò præſtanda ſunt per Superiores in exquirendis, mittendiſque informationibus ad Generalem, indicavimus ſupra cap.2.ſect.1. Hic tantùm addere oportet 1. In Coadjutoribus ſpiritualibus, ut non requiritur eximia illa doctrina, quam in Profeſſis quatuor Votorum expetimus; ita ipſi in ſuo genere ſelecti eſſe debent, & literis ſufficenter ornati, ad juvandam Societatem in rebus ſpiritualibus; ſcilicet in audiendis confeſſionibus, in exhortationibus, Doctrina Chriſtiana, & literis edocendis [g]. Quare Scholaſtici in Collegiis, inſtituendi ad hunc Gradum, poſt humaniorum literarum ſtudium, & compendium Dialectices, Caſus conſcientiæ audire tantùm debent [h]; & poſt hæc ſtudia tertiam Probationem peragent, antequam formentur [i]. A qua Probatione eximuntur, qui ſtudiis in So-

g Paul. III. p. 30. & Ex. c.6. §.1.2. & Or.c.18.p.1 §.5. & P.8.c.1.§.2.

h P.4.c.5.D & C.2.D.69.& c.13.D.16.

i Ex.c.4.§.16. & R.Prov. 68. & Or. c. 3. tit. 1.§.1.

l C.8.D.9.
m Paul III. p. 30.& Ex.c.6 §. 1.

cietate operam non dederunt [l]. Omnes verò ſuſcepturi hunc Gradum Sacerdotes ſint [m].

Quid in Temporalibus.

5. In Informationibus pro Coadjutoribus temporalibus formandis omittenda plura ſunt, quæ ad Sacerdotes pertinent: & præter tria prima capita interrogationum ſufficit attingere, quæ ex Part. 1. cap. 2. §. 2. Conſtut. deſignantur: an ſcilicet ſint bonæ conſcientiæ, quieti, tractabiles, amatores virtutis, forte Marthæ in Societate contenti, & ſimilia congruentia eorum ſtatui [n].

n Or.c.18.p.2. §.11.

Non licet detrectare Gradum.

6. Neutris autem, vel Spiritualibus, vel Temporalibus Coadjutoribus licet recuſare oblatum Gradum [o]: ut diſtinctiùs expoſitum eſt, cùm de promiſſione illa ingrediendi Societatem ageretur, Part. 1. c. 6. ſect. 7. §. 2.

o C.5.D.50. §. 1.& C.7.D.32. & Cl.c.6.§ 9.

S E-

SECTIO II.

De Admiſsione, & conſequentibus ad illam.

Præſtanda in ipſa Admiſſione.

1. PRoximis verò diebus ante ſuſceptionem Gradus Coadjutoris eadem præſtanda, quæ ſuperiùs Profeſſioni præmittenda expoſitum eſt; reddenda ſcilicet conſcientiæ ratio, mendicandum oſtiatim, & per octiduum ſpiritualia Exercitia obuenda. Vide ſup. cap. 2. ſect. 2. Tum conſtituta die, (de qua ſupra c. 1. ſect. 2. §. 6. ſufficienter dictum eſt) qui in Coadjutores formatos admittuntur; in Eccleſia, vel ſacello Domus, aut alio decenti loco, coram Domeſticis & Externis, qui aderunt, in manibus ejus, qui admiſſurus ſit, Votum ſuum emittent, legentes formulam; quæ eadem eſt pro utraque Coadiutorum claſſe: modò detrahas, pro Coadjutoribus Temporalibus, clauſulam de puerorum Inſtitutione; quam Coadjutores Spirituales uſurpant æquè, ac

p P 5.c.4 §.1. 2. 3.

Profeſſi [p]. Citato Conſtitutionum loco habes Formulam. Quam ſi aliquis ex Coadjutoribus temporalibus non queat legere, ſatis fuerit ſi prælegentem alium pronunciando ſequatur [q].

q P. 5.c.4.C.

Hæc Vota, licèt publica, non ſunt ſolemnia.

2. Licèt autem in admiſſione Coadiutorum ſervandæ ſint externę cerimoniæ Profeſſionis; & utraque Vota publica ſint; & in manibus alicujus fieri dicantur: Coadjutorum tamen Vota ſimplicia ſunt, non ſolemnia: quandoquidem intentio emittentis, & admittentis hæc eſt, juxta traditam à Sede Apoſtolica facultatem [r].

r Iul.III.p.68. & P.5.c.4.§.1. & A.

Sunt aliquatenus conditionata.

3. Vnde etiam fit, Coadjutorum Vota, quoad perpetuitatem attinet, eſſe conditionata; quatenus licet, quod in ſe eſt, ipſi ſe obligent in perpetuum; nihilominus tacita conditio inſit; quamdiu Societas eos tenere volet. Nec eſt injuſtum, ſi Societas libertatem ad eos dimittendos, quando non faciunt, quod debent, retineat: quandoquidem illi, ſi id accidat, ſoluti manent: & alioqui faciliùs eſt aliquem ab eo, quod de-

bet,

bet, deficere; quàm Societatem, vel ejus Præpoſitum Generalem: quorum tantùm erit poſſe dimittere; nec id ſine cauſis juſtiſſimis fieri debebit [s]; graviores autem cauſæ contingere debent, ut Coadjutores formati dimittantur [t]; quod ſupra indicatum eſt Part. 1. cap. 6. ſect. 4. & iterum infra explicabitur, ubi de dimittendis, ſcilicet Part. 4. cap. 7. ſect. 1. §. 2.

[s] Ex c.6.§.8.& A.& P.5.c.4.B. & Iul.III p.68 & Greg XIII. p.226 & Greg. XIV. p.284.

[t] P.2. c.1.§.1. & A.

Reddunt incapaces Dominii, & ſucceſſionis.

4. Per eadem tamen vota Coadjutores formati, perinde ac de Profeſſis diximus, redduntur incapaces dominii retinendi, aut acquirendi, etiam per hæreditariam ſucceſſionem; immo nec ratione ipſorum, Domus, Eccleſiæ, aut Collegia ulla ſuccedere poſſunt [u].

[u] P.6 c.2 §.11. 12. & H. & Greg. XIII. p. 228.

Nonnulla Formatorum obligationes & iu. a.

5. Præterea iidem, æquè ac Profeſſi, excluduntur à Collegiis, Domibuſque Probationis, ne ſuſtententur reditibus eorum, exceptis caſibus; de quibus ſupra c.3. ſect. 1. [x]. conſtituetque Provincialis, ut Coadjutores ſpirituales formati in Domibus Profeſſis, quantum fieri poteſt, commorentur [y]. Conſtituti in hoc

[x] Ex. c.1. §4. & P.6.c. 2.§.4.

[y] R. Prov. 74.

z Ex.c.6.§.5.6. & P.5.c.4.§.5. Gradu non debent tentare mutationem ad alium [z]. Omneſque ſunt participes omnium bonorum operum, & meritorum Societatis perinde ac Profeſſi [a].

a Paul. III. p. 30.

Specialia Coadiutorum ſpiritualium iura.

6. Speciatim verò de Coadjutoribus ſpiritualibus ſubdendum eſt 1. quod in formula promittunt de Doctrina Chriſtiana tradenda, licèt non inducat novam obligationem, ut ſuperius dictum cap. 3. ſect. 2. §. 1. nihilominus præſcribitur, ut intra annum à ſuis Votis publicis per 40. dies illam doceant [b]. 2. Ordinariè ipſi debent conſtitui Collegiorum Rectores [c]. Quatenus autem non poſſint præeſſe Profeſſis, expoſitum eſt ſupra Cap. 3. ſect. 2. §. 2. habeturque citatis locis [d]. 3. Eaſdem illis gratias & indulta communicare poteſt Generalis, quæ ipſi per Sedem Apoſtolicam conceſſa ſunt [e]. 4. Poſſunt aliqui ex ipſis evocari ad Congregationem Generalem, & in ea habere jus ſuffragii activi & paſſivi, præterquam in electione Præpoſiti Generalis, & Aſſiſtentium [f]; & in Congregatione tam Generali, quàm

b C.2, *D*.58 & R. *Prov*.71.

c P.4.c.10 § 3. & A.

d P.8.c.3.A & C.1. *D* 42.& C. 3.*D*.21.

e Paul. III. p. 30. & 52.

f P.8.c.3.A. & P.9.c.5. § 3. & For.Con.Gen. § 78.

quàm Provinciali immediatè poſt Profeſſos trium Votorum ſedere debent[g].

g Form. Con. Gen. §. 60 & Prov. §.15.

CAPVT VI.

De Coadiutoribus Temporalibus.

Ratio dicendorum.

NIhil peculiare occurrit dicendum, pertinens ad Coadjutores temporales; quod dependeat à Votis, de quibus proximè, & per quę formantur: eorum enim Votorum effectus communes ſunt Coadjutobus ſpiritualibus, & propterea proximè explicati. At multa quidem ſe offerunt, pertinentia ad Coadjutores temporales, etiam non formatos: cùm hanc, licèt infimam, attamen neceſſariam ſibi claſſem, Societas inſtituendam, conſervandamque peculiari ſtudio, exiſtimaverit: neque alius locus opportunior viſus eſt hiſce tractandis, quàm ubi de ipſis poſtrema cooptatione in corpus Societatis admittendis agendum neceſſariò fuerat; nonnulla neceſſariò præmiſſa P.1.c.2.ſect.2. & c.4.ſect.3.§.2.

SECTIO I.

De Coadiutorum Temporalium Admiſsione & Veſtibus.

Coadiutorum numerus.

1. IN primis Coadjutores Temporales plures admitti non debent, quàm qui neceſſarii ſint, ad ſublevandam Societatem, in jis rebus; in quibus occupari alii non poſſunt, ſine detrimento majoris boni; & honeſtiùs domi, quàm foris fiunt[a]; & universè in Collegiis non debent excedere quartam partem Sociorum, tertiam verò in Domibus Profeſsis[b].

a P.1.c.2. §.2. & A. & P.3. c. 2.§. 7. & H. & P.4.c.3. §.2. & c 10 §. 6. 7. & H.& C. 1. D. 103.& R.Prov. 39.& In 6.§.4.

b C.7.D.82.§. 3. & R. Prov. 39.

Dotes admittẽdorum.

2. Intra hunc numerum ſeligi oportet, bonæ conſcientiæ, quietos, tractabiles, amatores virtutis, ac perfectionis, propenſos ad devotionem; qui Domeſticis, & Externis ædificationi ſint; qui ſorte Marthæ in Societate contenti[c]. Quoad externa attinet; ſint honeſta ſpecie, ſanitate, ætate, & viribus ad labores corporis, qui in Societate ſe offerunt, ſufferendos; & qui habere, vel

c Ex. c.1. § 9. & c.6 §.7.& P. 1.c.2.§.2. & R. exam. 14.

vel certè habituri eſſe aliquando videantur talentum aliquod ad Societatem juvandam: nam admittere homines inutiles Congregationi, licèt ipſiſmet non inutile foret, non expedit [d].

d Ex. c. 1. §. 9. & c. 6. §. 7. & P. 1. c. 2. § 2. 3. 4. & B.

Quid in iiſdem cavendum.

3. Declaratum ulterius eſt, magnam cautionem adhibendam eſſe in his admittendis; qui aliquem in literis progreſſum fecerint; vel qui milites fuerint; vel qui ſpeciem nobilitatis, vel conſanguineos nobiles habeant; vel Dominis ſecularibus in miniſteriis delicatis inſervierint. Præterea non eſſe admittendos homines planè rudes, ſed bonæ capacitatis; quales periti alicujus artificii, & qui legere, & ſcribere norunt [e].

e In 6. §. 4.

Eorum Indumentum.

4. Coadjutorum temporalium veſtitus is eſſe debet, qui noſtros Laicos à Sacerdotibus noſtris, & à ſecularibus hominibus diſtinguat; & juxta morem Patriæ ſit honeſtus [f]. Id autem diſcrimen ſtatutum 1. eſt in ſottana breviore, dimidio palmo, & pallio ſottanis breviore [g]. 2. Quod pluries in præcitatis locis agitatum fue-

f C. 1. D 95. & C. 3. D. 22.

g R. Cuſt. veſt. 6. & C. 6. D. 30. & C. 7. D. 24. § 1.

fuerat, decretum eſt, ut Clericalis pilei uſu interdicerentur, qui à condito Decreto Societati nomen darent, adempta ipſi Generali diſpenſandi facultate [h]: impoſito inſuper præcepto, ne quis ejuſdem Decreti executionem procuret impedire [i]. Superpellicea verò, dum inſerviunt Sacro, eiſdem concedenda, quando expedire judicaretur, & P. Generalis annueret [l]. Dubitatum etiam fuit de indumento Noſtrorum, qui Sacerdotes non ſunt, dum ſepulturæ mandantur: placuit eodem modo eſſe indutos, quo alii honeſti Clerici; quod ſi is minimè deceret, quod alicubi Clerici ſpoliati clericalibus veſtibus ſepeliantur, P. Generalis, prout expedire ædificationi judicaverit, diſpenſet [m].

h C 7. D. 24. §. 2. & D. 27. & C. 8. D. 21.

i C. 9. D. 24.

l C. 1 D. 95.

m C. 1. D. 109. & C. 4. D. 4.

SECTIO II.

De Coadiutorum Temporalium Inſtitutione & Miniſteriis.

Inſtitutio in Novitiatu.

1. E Novitiatu nulla ratione extrahendi ſunt, niſi per annum

num

num integrum in eo fuerint; & bene ſatisfecerint : & ante finitum biennium, nullo modo, in publicis officiis exponantur. Interim verò in Collegiis habeant aliquem, quaſi Magiſtrum in exercitationibus ſpiritualibus; & per menſem ante Vota redeant, ſi fieri poterit, ad Novitiatum, aut ſaltem per idem tēpus ſe colligant, & ad Vota emittēda preparent [n]. Tempore verò Novitiatus monendi ſedulò, eorum vocationem eſſe, ſublevare in officiis, etiam abiectis, reliquos Socios; qui in vinea Domini aliis functionibus occupantur; non affectando ſuperiorem Gradum. Inſtituendi etiam in externa & religioſa politia, & modo decenti agendi [o].

[n] In.6. §.5. & Or.c 1. §.16.& c.13.§ 8.

[o] Ex c.6.§.3 6 7. & R. Coad 1. & 11. & In. 6.§ 4.

Poſt Vota.

2. Multò magis curandum, ut ſpiritum in Probatione acquiſitum conſervent. Quod præſtabitur frequenti Superiorum, & ſpiritualium Præfectorum colloquio, hebdomadaria catecheſi, aut alia quapiam collatione pia [p], & quotidiana explicatione peragendæ matutinæ meditationis [q]. Cui tempus commodum de-

[p] R. Coad. 8.& C 7.D.80.§.19 &R.Pręf.Spir. 7.& In.8.§. 1.2

[q] P.4.c.4 B.& C.7 D.80.§ 19 & C.8.D.38.§ 4.

deſignandum pro illis, qui domeſticis occupationibus orationis tempore diſtinentur; maxima verò ratio habeatur eorum, qui verſantur in Vil-

r C.7. D.25.§. 1.

lis [r]. Ad eam porrò meditationem inſtituendi, juxta ipſorum captum & devotionem; ita vt, ſi qui recitando Roſario occupantur; doceantur & ipſi, quomodo myſteria in eo contenta meditari poſſint [ſ]. Faciliùs indulgeri cum jiſdem poterit, ut frequentiùs quàm octavo quoque die communicent [t]. Significandum etiã, participes ipſos eſſe omnium bonorum operum, quæ in Societate fiunt, & omnium Indulgentiarum, & ſpiritualium gratiarum, quas ceteri conſequuntur [u].

ſ P.3.c.1. R.& P.4.c.4.§.4. & C.&C.1.D.97. & R. M.N.59. & R. Præf. Spir. 7.

t R.Rect.34.

u Paul. III.p. 30 R.Coad.11 In 8. §.2.

Diſciplina eorum exterior.

3. Circa diſciplinam verò exteriorem 1. ut eis ſubſidium neceſſarium ſuppeditandum, ita otium non permittendum [x]. 2. Non facilè indulgendum neceſſitati, ut domo incomitati exeant [y]; & ad agros curandos magis probati mittendi: qui ſoli ibidem non morentur; aut ſaltem non pernoctent [z]: neque certi in Socios ſtabiles ullis Patribus aſſignã-

x P.4.c.10.§. 6.& R.Præp.7. & Rect. 6. & Coad. 4.

y P.3.c.1. §.3. & C.& In.8.§. 3.

z Or.c.2.§.17. & In.8. §.4.

di

di (exceptis Provinciali & Viſitatore) ita ut à domeſticis muniis immunes habeantur [a]. Cùm verò comitantur noſtros, non eos relinquent ſolos, in viſitationibus feminarum; ſed neque dum inviſuntur viri, jis exceptis, quorum auctoritas aliud poſcit: & reverſi domum, debent ultrò Superiorem admonere, ſi quid contra hanc regulam commiſſum ſit [b].

[a] C.7. D.29.

[b] R.Coad.5.& R.Sac.18 &Or. 4.§.3.& In.15. c. 2.

Miniſteria.

4. Officia, in quibus debent adhiberi Coadjutores temporales, ſunt, præſertim in magnis Domibus, Coqui, & Diſpenſatoris occupationes, Emptoris, Ianitoris, Infirmarii, Lotoris, Præfecti horti, eleemoſynarum Curatoris, Tonſoris, Scriptoris, Sacriſtæ; relicta tamen Superioris prudentiæ poteſtate plus, minuſve hos Officiales omnino deputandi: cùm contingere alicubi poſſit; ut provideri per alios liceat, ſine detrimento majoris boni, aut nimia diſtractione [c]. Sed ad eas potiſſimùm functiones utetur opera Coadjutorum temporalium, quæ honeſtius domi, quàm foris fiunt: ſunt autem of-

[c] P.1.c.2. §.2. A.& P.3.c.2.§.7.& H.& P.4. c.6.B. & c.10. §.7. & H.

officia Lotoris pannorum lineorum, Tonſoris, & hujuſmodi: eaque, ſi ignoraverint, addiſcant oportet [d]. Quid verò in ſingulis his, aliiſque officiis præſtare debeant Fratres Coadjutores, huc referre non vacat: qui noſſe voluerit, conſulat Regulas pag. 240. & ſequentibus, præter eorundem communes pag. 236. Nemo autem ex illis aut legere diſcat, aut ſcribere; aut ſi aliquid ſcit, plus literarum addiſcat: nec quiſquam eum doceat, ſine Præpoſiti Generalis facultate: neque exerceatur concionando [e].

d P.3. c.2.§.7. & H.

e Ex c.4. §.25. & c.6. §.6. & R.com.14.

Quomodo in illis tractandi.

5. At à Superioribus conſtituendi prudenter ſunt in domeſticis miniſteriis, habita ratione ſufficientiæ perſonarum, & in quibuſdā officiis, etiam experientiæ: nec facilè mutari debent, aut ſi periti ſunt, corrigi, multoque minus contemni: ſuas cuique regulas Superior tradat, & eos aliquando viſitet; à Miniſtro tamen non nimis urgendi ſunt [f].

f P.3.c.2.§.7.& F.& P.4. c.10. §.5 6.& E & R.Præp.6.7 & R Rect.5.6. & In.8.§.5.

C A-

CAPVT VII.

De Domibus Profeſsis.

SECTIO I.

De Fine, & Fundatione Domorum Profeſſarum.

1. VT poſt emiſſa Vota biennii è Novitiatu prodeuntes ordinariè Collegia excipiunt: ita ſecundùm Conſtitutiones ſtatio eorum, qui Profeſſionem, aut Vota Coadjutorum formatorum emiſerunt, eſt in Domibus Profeſſis [a]. His igitur Domibus dandus hic locus, ut ſuus Collegiis tributus eſt, poſtquam Vota Scholaſticorum explicata ſunt. Et quidem Domus Profeſſæ ſunt ea domicilia, ad quæ reliqua in Societate ordinantur: nam Domus Probationis ad inſtituendos in virtute Novitios, Collegia ad Scholaſticos in literis erudiendos inſtituta ſunt; Domus verò Profeſſæ ad ea, quæ didicerint, exercenda, in

Finis Domorum Profeſſarum.

[a] P 6.c.2.§.3.4.C.D. & Iul. III.p.65.

in ſalutem, & perfectionem proximorum; qui finis Societatis eſt; & ad quem priores illæ inſtitutiones, tanquam media, ordinantur. Quare noſtri Inſtituti puritas in Domibus Profeſſis præcipuè elucere debet [b]. Deſideravit propterea Societas, ut erigendis Domibus Profeſſis in magnis Civitatibus potiùs adiiceretur animus, quàm Collegiis multiplicandis [c].

b P.3.c.1.§.27. & X.P.7 c.1.§.1.& R. *Præp.* 37.

c P.7. c.1. §.1. & C.3. D.17.

In iis quæ Miniſteria exercenda.

2. Ea igitur omnia Miniſteria, quæ pro ratione ſui Inſtituti ad juvandos Proximos in ſpiritualibus, & corporalibus Societas amplecti ſolet, unis exceptis Scholis, pertinent, peculiari jure, ad Domos Profeſſas: adeò ut, ſi contingat in eadem Vrbe ſimul eſſe Domum Profeſſorum, & Collegium, prædicta Miniſteria ad Domos pertineant, non ad Collegia [d]. Quæ autem ſint hæc miniſteria, & quomodo pertractanda, inferiùs dicetur Part. 5. Non repugnat tamen, ut alicui in Domo Profeſſa permittatur ſtudiis ſe dedere. Immo expedit univerſos Prædicationi, & Confeſſionibus audiendis intentos

d P.3.c.1.§.27. & X.&P 4.c.8. §.1.& P.7. c.4. §.10 &R.Prov. 101.

ea

ea ſtudia frequentare; quæ uſui futura ſunt [e]. In quem finem Conferentiæ caſuum conſcientiæ bis ſingulis hebdomadis haberi debent; quibus Sacerdotes omnes, niſi aliquos Provincialis eximendos judicaverit, interſint [f].

[e] P 3. c. 1. § 27. & X.

[f] C. 9. D. 8. & C. 13. D. 17. & R. Prov. 57. & St. R. Prov. 13. & 15. & R. Præp. 57.

Ad quem pertineat eas admittere, diſſolvere, regere.

3. Pertinet autem ad Præpoſitum Generalem Domos Profeſſas admittere [g]; ſed diſſolvendi facultatem non habet ſine Generali Congregatione [h]. Eaſdem porrò regere Præpoſiti munere, erit tantùm Profeſſorum quatuor Votorum [i].

[g] P. 9. c. 3. § 17. & R Prov. 81.

[h] P 8. c. 2. § 2. & P. 9. c. 3. § 5. & 17. 18. & P. 4. c. 2. § 3 & c. 10. § 2. & c. 11. § 2.

[i] P. 8 c. 3. A. & C. 1. D. 42. & C. 3. D. 21.

Quinam Fundatores earum, & quatenus colendi.

4. Et quamquam eleemoſynis quotidianis ſuſtententur, ut mox videbimus: Fundatores tamen earum habendi ſunt, qui dant Eccleſiam ad cultum Dei ornatam, & Domum ſupellectili domeſtica, & libraria ſufficienter inſtructam. Pro hujuſmodi autem Fundatoribus ea ſuffragia in ipſa Domo, & Provincia perſolventur, quæ pro Collegiorum Fundatoribus toti Societati indicuntur, omiſſa candelæ traditione. An alicui plùs debeatur, videat Generalis [l].

[l] C. 3. D. 41. & C. 6. D. 20.

Quid poſsidere queant Domus Profeſſa, & earum Eccleſia.

5. Præcipuum eſt in Domibus Profeſſis, & earum Eccleſiis, eas non poſſe habere ullos reditus, vel poſſeſſionem ullam; præterquam quod ad habitationem, vel uſum neceſſarium eis, aut valdè conveniens fuerit: qualis eſſet, in uſum convaleſcentium, vel ſubducentium ſe à turba, ut rebus ſpiritualibus vacent, locus aliquis ſolitarius, aere ſalubriori, & aliis commodis pollens: qui tamen nec aliis locandus; nec ex eo fructus, qui redituum loco eſſe poſſint, percipiendi ſunt: nam qui degunt in Domibus Profeſſis, in ſolo Deo, cui inſeruiunt, fiduciam conſtituent; & ex eleemoſynis vivent. Quare ultra prædicta, quidquid ſtabile Domibus Profeſſis datum fuerit, teneantur eo ſe exuere, ut ſuæ, aut Externorum paupertati conſulant, illud quamprimùm vendendo; non excluſa per hoc temporis opportunitate ad vendendum [m]. Nullum domi jumentum, ad equitandum, pro aliquo de Societate ordinariè habeatur, niſi diſpenſante, ex gravi cauſa, Generali [n].

[m] Ex.c.1.§.3. & P.6.c.2. §.2. 3.& A, & §.5. & E.& P.10 §. 5. & *P*aul. III. p.13.&Iul.III. p 65. & Greg. XIII.p.230. & R.Præp.58. & 66.

[n] P.6.c.2.§ 14. & K.&R.Prep. 71.

6. Si

6. Si quæ negotia verò, ſeu jura ad Domos Societatis, vel ad totum ejus corpus pertinent; quo pacem ſuam meliùs conſervare poſſit Societas, Procurator Collegii, vel alius ex Coadiutoribus, vel demum aliquis extra Societatem, aut familia quæpiam, quæ Domus patrocinium ſuſciperet, jus Societatis ad majorem Dei gloriam, poſſet defendere [o]. *Per quos earum negotia procurãda.*

[o] P.6.c.3. §.7.

SECTIO II.

De Reditibus & eleemoſynis Domorum Profeſſarum:

1. CIrca reditus aliqua advertenda. 1. Si aliquis Fundator Domorum, vel Eccleſiarum reditus aliquos, ad fabricæ uſum, relinqueret; non eſſet à Paupertate Societatis alienum illis frui: & ſic in rebus ſimilibus judicandum eſt. Duę tamen conditiones ſervari debent: altera, ne diſpoſitio eorum redituum ad Societatem pertineat; altera, ne Societati competat actio in illos; *Quatenus iiſdẽ annui reditus ſint interdicti.*

quamvis id illi curæ eſſe poſſit, ut is, cui tale munus commiſſum eſt, ſuum officium faceret [p]. Ob majorem etiam ædificationem nullus de Societate debet, nec poteſt quemquam ad eleemoſynas perpetuas Domibus Profeſſis, vel Eccleſiis earum relinquendas, incitare: & ſi aliqui ſponte ſua eas relinquerent, nullum jus civile, ad eas petendas in judicio, acquiratur; ſed cùm ad id Caritas propter Deum eos moverit, tunc eas elargiantur [q].

p P.6.c.2.B.

q P.6.c.2. §.6. & B.

Nec iuvari poſſunt Collegiorum provĕtibus.

2. Nec poſſunt Domus Profeſſæ juvari reditibus Collegiorum, aut Domorum Probationis, præterquam in rebus minimis [r]. Quæ diſtinctiùs ſupra tractata ſunt, cum de Paupertate Profeſſorum cap. 3. ſect. 1. ageretur. Quod ſi contingeret relinqui Collegio perpetuos reditus, cum onere partem illorum annuè Domui Profeſſæ erogandi; quia Inſtituto repugnant, atque peculiari Profeſſorum Voto, admittendi non eſſent [ſ]. Secus dicendum, quando ad exædificandam Domum Profeſſam, vel ejus Templum, hujuſmodi reditus de-

r P.6.c.2. § 3. & P.4.c.2. §.5. & F.

ſ C.7.D.50.

deſignati eſſent. Quamquam cavendum, ne Domus Profeſſæ diutiùs, quàm juſta neceſſitas tulerit, talibus reditibus fruantur [t]. [t] C.11.D.20.

Et quatenus locatione contiguæ domus.

3. Permiſſum etiam Domui Profeſſæ emptam ſibi contiguam domum, habitationi aliquando, aut ædificando templo neceſſariā locare, & locationis pretio frui, ad breve tēpus; quin & diutiùs; donec ſcilicet ære alieno, quod eam emendo contraxiſſet, locationis pretio ſe liberaverit [u]. [u] C.7.D.51.

Non ſuſcipiantur onera Miſſarum, & Animarum cura.

4. Negatur autem Profeſſis Domibus ſuſcipere obligationes ullas ad Miſſas celebrandas, ad curam animarum, aliaſque ſimiles: quia Domus hæ ſtabiles reditus, Profeſſi verò ſtabilem habitationem non habent [x]. [x] P.4.c.2. §.4. & B & P.6.c.3. §.6. & C.

Quinam petere eleemoſynas debeant.

5. Deſtitutæ igitur Domus Profeſſæ reditibus perpetuis indigent, ad ſui ſuſtentationem, eleemoſynis: circa quas conſiderandum, quomodo peti debeant, & à quibus. Circa primum cùm dubitatum eſſet, an emendicandæ eſſent eleemoſynæ, oſtiatim, bis in hebdomada; qui

mos

mos permiſſus Romæ à S. Fundatore, ſed non probatus; an potiùs per Procuratorem Domus, ut ibidem poſtmodum fiebat [y]: ſecundus inſtitutus eſt; ita ut Procuratori alii ad hanc rem ſubſtitui poſſint; & quidem ex Coadjutoribus temporalibus; modò quàm pauciſſimi in mendicando occupentur [z].

[y] C. 1. *D* 103.

[z] P. 1. c. 2. A. & *P* 6. c. 2. § 10. & R. Præp. 59. & R. Proc. D. 5.

Quæ forma in mendicando ſervanda ſit.

6. Ceterùm placuit præcipere Noſtris omnibus, ut nulli Externo ſuadeant, ut Nobis potiùs quàm aliis pauperibus dent eleemoſynas; ſed in quotidianis ſimpliciter amore Domini noſtri petant. Ad donationes verò, & legata, noſtras tantùm neceſſitates explicare fas eſt; & eorum definitio largientium devotioni relinquenda [a]. Præterea in petendis eleemoſynis prudentia, & modeſtia eluceat: caveaturque maximè, ne in jis quærendis, admittendiſve præjudicium fiat Inſtituto, quod attinet ad ejus miniſteria gratis exercenda [b]. Ad evitandam etiam quamcumque avaritiæ ſpeciem in Miniſteriis, nulla ſit in Eccleſia arca; in quam coniiciantur eleemoſynæ, vel pro

[a] P. 6. c. 2. § 10. & C. 2. D. 56.

[b] Ex. c. 1. § 3. & c. 4 § 27. & *P.* 4. c. 7. § 3. & c. 15. § 4. & c. 17. F. & P. 6. c. 2. § 7. & *P.* 7. c. 4. § 4. & B & P. 10. § 5 & R. *Præf.* *Eccl.* 14. & R. *Pr.* D. 7. & Or. c. 4. § 8.

pro Noſtris, vel pro Externis [c]. Alia quæ ad conſervationem œconomicam Domus Profeſſæ faciunt, videri poſſunt in Reg. Præp. cap.6.& in Reg. Proc. Dom. præter ea, quæ ſupra dicta ſunt de Collegiis Part.2.c.2. & ex parte Domibus Profeſſis conveniunt.

c P.6.c.2. §.8. & C.2.D.78.& R.Præf.Eccl.15

SECTIO III.

De Domo Profeſſa Romana.

DOmus Profeſſa Romana, quæ prima in Societate erecta eſt, cum domicilio Præpoſiti Generalis cohoneſtetur; hoc etiam nomine peculiaria quædam ſtatuta habet.

Eius Superior.

1. P. Generalis eſt Præpoſitus particularis hujus Domus; habere tamen debet Miniſtrum, alioſque Officiales, quorum opera utatur ad ejus gubernationem: in quos ſi totam curam non rejecerit; ſublevetur certè ab eis; & hujuſmodi curæ occupatione liberetur [d]. Poteſt etiam conſtituere in ea Vicepræpoſitum, cum ordinaria Præpoſitorum pote-

d P.9.c.6. §.5. & C.2.D.49.& 73.

e C.4.D.28.

teſtate, & conſuetis Officialibus [e].

Vicepræpoſiti iura.

2. Is habeat jus ſuffragii in Congregatione Provinciali, etiamſi non ſit Profeſſus quatuor Votorum; quamvis curandum ſit, ut hoc Gradu non careat. Idem tamen, ſive Miniſter, non ſit ex numero Aſſiſtentium [f]. Mortuo Generali intra Provinciam Romanam, abſque nominatione Vicarii; vel hoc extincto, ante novi Generalis electionem, & abſente Præſide totius Provinciæ, cùm Romæ celebranda eſt Vicarii electio, ſpectat ad Vicepræpoſitum hujus Domus, ſi fuerit quatuor Votorum Profeſſus, præeſſe Congregationi ad eligendum Vicarium [g].

f C.4.D.32.

g Form. Con. Vic. §.3. & C. 12. D. 54.

Expenſæ Secretariæ.

3. Ad levandam Domum magno gravamine plurium Scriptorum in Secretaria, cum hos contributione Provinciarum alendos eſſe non videretur (nam ſpeciem præferret cujuſdam proventus) P. Generali commendatum eſt, ut aliam honeſtam rationē ineat eos ſuſtentandi [h].

h C.4. D.18.

Proceſsio Corporis Christi.

4. Proceſſio Corporis Chriſti, & Sacrū ſolemne diebus Feſtis præſcripta ſunt huic Domui à Greg. XIII. [i].

i C.3.D.35.

PARS

PARS IV.

DE MEDIIS, QVIBVS Socii omnes ad propriam perfectionem diriguntur.

EXPOSITIS jis, quæ ad multiplices Sociorum claſſes conſtituendas, erudiendaſque ſigillatim conducunt, ea ſe offerunt exponenda; quibus omnes generatim in religioſa perfectione juvantur: qui licèt non ſit unus, eſt tamen primarius Societatis noſtræ ſcopus.

CAPVT I.

De Studio Perfectionis, Oratione, Verbo Dei, & Sacramentis.

SECTIO I.

De Studio Perfectionis, & Oratione.

Ad omnem Virtutem conniten-dum.

1. PRÆMITTENDVM eſt, omnibus conſtanti animo incumbendum eſſe; ut nihil ſolidæ perfectionis, quod Divina gratia conſequi poſſint, prætermittant: curentque ſemper in via divini ſervitii progreſſum facere [a]. Atque in hujuſmodi ſtudio majus momentum, quàm in doctrina, vel aliis donis naturalibus, & humanis eſſe ducant, etiam ad juvandos proximos: nam media illa, quæ cum Deo inſtrumentum conjungunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora ſunt; quàm quæ

[a] Ex.c.1. §.2. & P.3.c.1.§.10 & P.6.c.1. §.1. & Reg. Præf. Spir.&R.Præp. & Rect.c.3.

quæ illud diſponunt erga homines [b]. Sciant etiam quomodo ſe contra omnes tentationes tueantur: duoq; potiſſimùm hoc in genere præſtent; alterum, ut eas antevertant adhibitis earum contrariis; alterum, ut nullam earum celent, quam vel Præfecto ſpiritus, vel Confeſſario, vel Superiori non aperiant [c]. Ad omnigenæ verò Perfectionis ſtudium exercendum, quæ Summario Conſtitutionum comprehenſa ſingulis menſibus publicè præleguntur, mirificè conducunt: & Inſtructio Patris Claudii ad augendum, conſervandumque ſpiritum in Societate; præter Epiſtolas paræneticas Præpoſitorum Generalium, identidem in Refectorio legi ſolitas.

Recta Intentio.

2. Deſcendendo autem magis ad particularia; Omnes rectam habere intentionem ſtudeant, non ſolùm circa vitæ ſuæ ſtatum, verùm etiam circa res omnes particulares; id ſemper ſpectantes, ut in eis placeant Divinæ Bonitati; exuentes ſe, quantùm fieri poteſt, amore omnium creaturarum [d]; & quantò ar-

[b] P.10 §.2. & In.13.c.1. §.1. & Cl.c.3.

[c] P.3.c.1.§.10. & 12. 13.

[d] Ex.c.1.§.3.& P.3.c.1. §. 26. & P.10.§.2.3.

ctiùs aliquis ſe Deo adſtrinxerit, & liberaliorem præſtiterit, tantò eum in ſe liberaliorem etiam experietur [e].

Oratio mentalis quotidiana, & Examen.

3. Huic animi promptitudini (quæ vera devotio eſt) quærendæ, ſuum quiſque tempus rebus ſpiritualibus impendat: & Superiores hanc rem, utpote rerum noſtrarum animam, præcipua cura verſent [f]. Id autem cùm diverſimodè, pro diverſitate claſſium, in Conſtitutionibus commendaretur; ut ſupra ſigillatim ſuis locis expoſitum eſt: poſt repetitas hac ſuper re Conſultationes, Vniverſis in Societate præſcriptum eſt; ut orent quotidie per horam [g], quod ſummo mane peragitur [h], & ſupponitur in pia meditatione conſiſtere [i]. Præterea binis horæ quadrantibus, in dies ſingulos, diſcutienda conſcientia eſt [l]; quo tempore nullus vagetur extra cubiculum. Diebus tamen feſtis, ubi habita eſt concio, matutinum Examen ex præſcripto non fiet [m]. Peculiari cura exerceatur Examen particulare, ſi non diverſo, communi ſal-

e P.3.c.1.§.22.

f P.3.c.1.§.20. & R.com.1. & C.11. D.30. & Cl. c.3.

g C.1.D.97.& C.2. D.29. & C.4. D.5.

h C.8.D.38.§.4. & R.Pręp. 49.& Rect.45.

i P.4.c.4.B.& C.8. D.38.§.4. & R.com.1.

l P.3.c.1.§.11. & P.4. c.4.§.3. & C.4. D.5.

m C.7.D.25.§.2.& Or.c.4.§.1

ſaltem utriuſque Examinis tempore [n].

[n] In ad ap. Cōſc. §.8. & Cl. c. 3. §.5.

Locus Orationis, & Viſitatores.

4. Non viſum eſt præſcribere, ut omnes in unum locum, orationis hujus cauſa, conveniant: niſi fortè inſtituatur extraordinaria, pro re nata, ad tempus [o]. Verùm tempore orationi, & reliquis exercitiis aſſignato, ſit aliquis qui obſervet, num omnes iis vacent: quod etiam Miniſter, & ipſemet Rector aliquando faciat [p]. Hæc autem viſitatio debet eſſe quotidiana, nec ulli dandum, ut ad libitum dormiat: ſed ſuum cuique ſtatum tempus ſurgendi, orandique definitum ſit, & Superiori conſtet [q].

[o] C.1.D.98. & C.4.D.59.

[p] R. *Præp.* 50. & Rect. 47. & In.13.c.1. §.1.

[q] C.7.D.25.§.1

Oratio Vocalis.

5. Ad SS. etiam Litanias ex vetuſta conſuetudine quotidie conveniendum; quibus nonnulla precum additamenta Congregat. Generales decreverunt [r]. Huc referri etiã poteſt Benedictio menſæ, & Gratiarum actio; de quibus conſtitutum eſt, fieri debere in Refectorio, ſtando, ac devotè, juxta ritum Romanum communem: quod ita temperandum eſt, ut in privata, & ſecunda menſa

[r] C.9.D.7. & C.10. D.14.& C.12.Act.20.

antiqua, & conſueta Benedictio retineri poſſit [f]. De Horis Canonicis dictum eſt ſupra Part. 2. cap. 4. ſect. 5. §. 6. & rurſus dicetur, cum de Choro Part. 5. c. 1. ſect. 6.

[f] P.3.c.1. §.5. & C.1.D.99.& C.4.D.60.

Exercitia ſpiritualia.

6. Quotannis verò omnes vacent exercitiis ſpiritualibus, per octo, vel decem dies continuos; ſuperatis omnibus difficultatibus, quæ aliquando obſtare poſſent: ita ut neq; negotiis, neque confeſſionibus eo tempore diſtineantur: ſerveturque Exercitiorum methodus, præſertim in receſſu ab omnibus; commendaturque executio P. N. [t]. Horum porrò Exercitiorum ratio, non modò in ipſo Exercitiorum libello ſcripto à S. Fundatore, atque approbato à Paulo III. pag. 32. ſed & in Directorio fusè explicatur; quod Directorium in Con. 5. expenſum eſt [u]. Conceſſa eſt etiam Indulgentia plenaria tum Noſtris, tum Externis eadem Exercitia, ſaltem per octo dies, obeuntibus in noſtris Ædibus [x]. In gratiam vacantium Exercitiis ſpiritualibus, nec-non & Convaleſcentium, permiſſus eſt Domibus

[t] C.6.D.29.§.2 & Cl.c.3.§.3 & In.13.c.1. § 4. & C.7.D.25 §. 4. & C.8.D 38. §.1. & Or. c. 4. §.20.

[u] Præf. ad Direct.

[x] Alex. VII. Br. 2. Oct. 1657.

Pro-

Profeſſis hortus ſuburbanus, in quem illi ſe recipiant [y]. De Exercitiis, quatenus Externis tradenda ſunt, agetur infra Part.5.c.1.ſect.8.

[y] P.6:c.2. §.5.

SECTIO II.

De Verbo Dei.

Lectio ſpiritualis.

1. LEctioni ſpirituali deſignatus eſt quadrans integer ante Examen veſpertinum [z]. Extraordinaria etiam ad renovandum ſpiritum commendatur [a]. Eadem adhibeatur in menſa; ut dum corpus edendo reficitur, ſua etiam animæ refectio tribuatur, libro aliquo pio potiùs, quàm difficili: vel id temporis aliquis concionabitur; aut literæ, quæ ad ædificationem faciunt, legentur [b]. Videndæ Regulæ Præfecti Lectorum ad menſam in Cod. Reg. pag.225. ubi diſtinctè traditur legendorum Librorum diſtributio, & alia in hanc rem. Martyrologium verò inſequentis diei, quod olim veſperi legebatur, jam manè legendum eſt [c].

[z] C.7.D.25 §.3.& R. com.1.

[a] Cl.c.3.§.6.7.

[b] P.3.c.1.§.9.& E.

[c] C.S.D 47.

Literæ Annuæ. 2. Literæ autem proximè indicatæ ſunt potiſſimùm, quæ continent Virtutes & geſta Noſtrorum, & ſpargi per Societatem debent. Id autem ut ordine fieret, quarti cujuſq; menſis initiis bina exempla hujuſmodi literarum vernacula, & latina lingua mittenda erant ad Provincialem, & Generalem, ut aliàs præſcriptum eſt [d]. Sed excreſcente nimiùm quadrimeſtrium literarum numero, placuit annuas tantum eſſe [e]; & exēpla totidem fieri, quot nationes P. Generalis deſignaviſſet [f]. Contractęque iterum ac poſtremò ſunt; ut ſingulæ è ſingulis Provinciis in urbem mitterentur: ubi per aliquem è Patribus, alendum in Collegio Romano communibus expenſis, ex illis confectæ aliæ literæ ad Provincias permearent; atque ad minuendas expenſas imprimerentur [g]. Diſtinctiùs hæc habes in Cod. Reg. pagin. 164. ubi in formula ſcribendi, de annuis literis ſcribendis, contrahendis, mittendis plura conſtituuntur; Et quo pacto Secretarius Societatis illas curare debeat, habes c. 9. Re-

d P. 8. c. 1. §. 9. & M.

e C. 2. D. 37.

f C. 2. D. 54. §. 1

g C. 4. D. 38. & C. 7. D. 19.

Regularum ipſius. Illud poſtremò monemur; ne ulli Externo, quavis occaſione, hæ literæ communicentur [h].

Exhortationes & Conciones.

3. Singulis, vel alternis hebdomadis exhortationem Noſtris, vel Superior ipſe faciet, vel aliquis alius, qui rationem noſtri Inſtituti benè teneat: in qua agatur de Obſervatione Conſtitutionum, & Regularum, de caritate, humilitate, & aliis virtutibus: tametſi exhortationis loco ſpiritualis collatio eiſdem de rebus aliquando haberi poteſt [i]. Commendatur autem, ut hujuſmodi exhortationes ſeriæ ſint, & cor ipſum petentes [l]; Minimè verò attingant reprehenſionem alicujus particularis, vel ipſius Societatis [m]. Præterea omnes concionem, lectionem-ve ſacram, cùm in Templo noſtro habebitur, audiant [n].

[h] Or. c. 4. §. 11.

[i] P. 3 c. 1. § 21. & 28. & R. Prep. 25. & Rect. 24. & C. 6 D. 40. § 3.

[l] Cl. c. 3. § 1. & 5.

[m] P. 3. c. 1. S. & R. Conc. 13.

[n] R. com. 2.

SECTIO III.

De Sacramentorum Vſu.

Confeſſio quàm frequens.

1. SEd potiſſimum adjumentum ſpiritualis profectus eſt uſus Sacramentorum, quorum frequentatio commendatur [o]. Et Confeſſio quidem debet uſurpari ſaltem octavo quoque die ab omnibus: & ad eam intra deſignatum tempus non accedentibus ſubtrahatur cibus corporis, donec cibum ſpiritus ſumant [p]. Sacerdotes verò decet ſæpius in hebdomada confiteri [q].

o P.6.c.3.§.2.

p Ex.c.4.§ 25. & P.3 c.1.§ 11. & Q. & P.4. c. 4 §. 3. & R. com. 3. & R. Min. 9.

q R.Sac.3.

Cui facienda.

2. Confeſſio autem fieri debet, vel proprio Præpoſito, vel ab eo deputatis; niſi ſuper hoc à dicto Præpoſito alium Confeſſarium eligendi facultas habeatur [r]. Ceterum Confeſſarius ſit unus omnium. Quod ſi fieri non poteſt; quiſque certè ſuum ſtabilem Confeſſarium habeat; cui ipſius conſcientia prorſus aperta ſit. Qui autem alii, quàm ſuo Confeſſario deſignato, confiteretur; debet poſtmodum eidem ſuo Confeſſario to-

r Paul.III.p.41

totam ſuam conſcientiam aperire [ſ]. Quia verò Clemens VIII. decreverat ſingulis Religioſis plures Confeſſarios deſignari; ex Decr. 51. Con. 5. petita, obtentaque eſt ab eodem Pontifice vivæ vocis oraculo diſpenſatio ejus Decreti [t]. Cujus diſpenſationis firmitati ut meliùs conſuleretur, novum ſuper hac re à Summo Pontifice Indultum petendum eſſe ſtatutum eſt [u].

Peccatorum Reſervatio.

3. Confeſſarii verò, qui fuerint deſignati non ignorent quos caſus ſibi Superior reſervet [x]: à quibus vi Bullæ Cruciatæ Noſtri abſolvi nequaquam poſſunt. Quod ſi contrarium aliquis tamquam probabile docuerit, ut Societati maximè noxius, debitis pœnis à Provincialibus coercendus [y]. Caſus autem in Societate reſervati enumerantur D.51. & 57. Con. 5. & Or. cap. 5. Quæ loca emendanda alicubi ſunt juxta Decr. 43. Con. 9. & Decr. 21. Con. 11. Et quamvis Reſervatio aliorum Caſuum ſit interdicta Superioribus à Clemente VIII. ſolùm apud Nos Congregationi Generali permiſſa [z];

at

[ſ] P.3.c.1.§.11. & I & Q & P. 6.c.3.§ 1.

[t] Or.c.5.tit.2. §.2.

[u] C.8.Act.115. & C.9. Act 26.

[x] P 3 c 1.§.11. & C 2.D.60 & C.5. D.17. & 22.

[y] C.6. D.5.

[z] Or.c.5.tit.1.§. 3 & C.5.D.82. & For Con. Prov § 43.

at idem Pontifex voluit licere Superioribus determinare pœnitentias graves quibuſdam peccatis, etiam non reſervatis, imponendas à Confeſſariis[a]. Abſolutionis á reſervatis praxim habes cap. 6. Ord. cum additamento Decr. 25. Congreg. 8. & Decr. 17. Con. 12. ejuſdemq; Act. 40.

[a] Or. c. 5. tit. 1. §. 7.

Sigillum Confeſsionis.

4. Demum pro reverentia, qua ſemper Societas noſtra coluit hujus Sacramenti inviolabile ſigillum, & libertatem, omnes Superiores diligenter cavere debent: ne vel ipſi, vel Noſtrorum aliquis extra Confeſſionem utatur notitia, per Confeſſionem habita; licèt id fieri poſſet ſine ulla revelatæ confeſſionis ſuſpicione; ut nonnulli docuerunt aliquando licere[b]. De officio Confeſſarii, & Præfecti rerum ſpiritualium agetur infra Part. 7. c. 4.

[b] Or. c. 5. tit. 1. §. 6. & In. 5.

Indulgentiæ;

5. Huc faciunt plurimæ Indulgentiæ hominibus Societatis communicatæ; quas legere eſt in Compendio Privil. V. Indulg. Illa tamen, quam in diſciplinæ gratiam indulſit Pontifex, hic non ſilenda. Ne igitur Socii noſtri, ad lucrandas

In

Indulgentias, cogantur accedere ad Eccleſias Civitatum, in quibus degunt, & inter utriuſque ſexus populos promiſcuè verſari, non ſine religioſæ decentiæ, ac functionum ſuarum diſpendio; illis conceſſum eſt, ut in ſuis Eccleſiiis orantes lucrentur omnes, & ſingulas Indulgentias, quas conſequerentur, ſi Eccleſias locorum, in quibus commorantur, diebus ad id deſignatis viſitarent [c].

c Greg. XIII. p.195.

Eucharistia,

6. Miſſa quotidie ab omnibus audienda eſt [c], & ad Communionis Sacramentum octavo quoque die accedendum erit; niſi Confeſſario aliquod eſſe impedimentum videretur [d]. Curabitque Miniſter obſervari, an omnes die ſtatuto communicaverint; & ſi quis præſcriptæ Communioni, non ſatisfaceret, intelligat à Superiore, num ſubtrahendus ei ſit cibus corporis, donec cibum ſpiritus ſumat [e]. Frequentiùs communicare non niſi peculiares ob cauſas, & potiùs neceſſitatis, quàm devotionis habita conſideratione, Scholaſticis permittatur [f]. Iis verò, qui li-

d P.4.c.4. §.3. & R.com.2.

e Ex.c.4.§.25. &P.3.c.1.§.11. & P.4.c.4. §.3. & R.Præf.Spir. 8.

f R.Min. 9.

g P.4.c.4. B. & R. Rect.34.

literis non danr operam, longè facilius concedi poteſt; ut etiam intra hebdomadam communicent; & Præfecto rerum ſpiritualium, aut Confeſſario delegari, ut id concedat [h].

h R. Rect. 34.

Sacramenta extrema.

7. Vt in vita univerſa, ita & multò magis in morte unuſquiſque de Societate eniti, & curare debet; ut in ipſo Deus, ac Dominus Noſter Ieſus Chriſtus glorificetur; ipſiuſque beneplacitum impleatur; & proximi ædificentur, ſaltem exemplo patientiæ, ac fortitudinis, cum fide viva, ac ſpe, & amore bonorum æternorum. Sed quia morbo etiam vires animi infringuntur; ſubſidium fraternæ caritatis non deſit: & ſolicitè advertant Superior & Infirmarius; ut, qui de vita periclitatur, antequã uſu judicii privetur, omnibus ſanctis Sacramentis acceptis, ad tranſitum à temporali vita ad æternam ſe muniat [i]. Iuvari etiam debet orationibus Domeſticorum; donec animam ſuam Creatori reddat; è quibus aliqui delecti ſint peculiariùs; ut adſint Infirmo, & ſuggerant opportuna ad eum juvandum: & cùm aliter

i P. 6. c. 4. §. 1. & R. Infirm. 13.

ter juvari non poterit, eum Domino commendent; donec ejus animam dignetur ad ſe recipere [i].

i P 6.c.4. § 2. & A. & R.Infirm.14.

8. Poſteaquam quis expiraverit, corpus ejus,uſque ad ſepulturam, decenter teneatur ſpatio diei naturalis; niſi mali odoris ratione, aliquot horis anteverti hoc tempus poſſe,Superiori videretur. Officium defunctorum pro eo dicetur; ut fert uſus, tono mediocriter alto, ſine cantu; præſentibus in Eccleſia Domeſticis,cum ſuis candelis accenſis; quo abſoluto, coram iiſdem pro more ſepeliatur [l]. De Miſſarum autem, & Orationum ſuffragiis dictum eſt Part.2.c.4.§.5.

Exequiæ.

l P. 6. c. 4. §. 3.& B.C. & R. Infirm. 15.

CAPVT II.

De Paupertate, Caſtitate, & Obedientia.

HArum trium Virtutum Voto promiſſarum obligationes, reſpondentes Scholarium, Profeſſorum, & Coadjutorum claſſibus, ſuis quæque locis leguntur: hic tamen ex-

explicanda ſuperſunt, quæ toti Societati communia, ad earum Virtutum, non modò obligationes implēdas, ſed & perfectionem acquirendam, decreta ſunt.

SECTIO I.

De Paupertate.

Paupertas, Religionis Propugnaculum.

1. QVia Paupertas veluti propugnaculum eſt Religionibus; ut eas in ſtatu ſuo, & diſciplina conſervet; unde etiam Dæmon enititur illud variis rationibus evertere; propterea diligenda, & in ſua puritate conſervanda eſt, quantum divina gratia aſpirante fieri poterit[a].

a P.6.c.2.§.1. & P.10.§.5. & C.11.D.23.

Quæ materia gravis contra hanc Virtutem.

2. Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ ſatis eſſet ad conſtituendum peccatum mortale furti, ſi ſurriperetur, ſufficere; ut peccaſſe adverſus Votum Paupertatis judicetur, qui è Noſtris rem, ut propriam, vel uſurpet, vel alienet, abſque Superioris facultate[b]. Idque peccatum eſt in Societate reſervatum[c].

b C.5.D.50.§.4. & D.59. & Or.c.4.§.10.
c C.5.D.51.& Or.c.5.

Prohibetur etiā

3. Gratis dare debemus, quæ gra-

gratis accepimus; nec poſtulando, nec admittendo ſtipendium, vel eleemoſynas ullas, quibus Miſſæ, vel Confeſſiones, vel Prædicationes, vel Lectiones, vel quodvis aliud officium noſtri Inſtituti compenſari videatur[d]. De qua prohibitione accipiendi ſtipendia pro Miniſteriis, in Conſtitutionibus inculcata, cùm dubitatum fuiſſet; an ea induceret obligationem, vi Voti Paupertatis; an Conſtitutionis tantùm: nihil in alterutram partem placuit definire; ſed exactiſſima ejus legis obſervatio, tanquam neceſſaria omnibus commendata; prohibitumque, ne ullus Superior, ac ne ipſe quidem Præpoſitus Generalis in ea diſpenſet[e]. Declaratum pręterea, nullius Superioris ſuper ea re, vel licentiam, vel diſpenſationẽ, ſeu licitam, ſeu validã eſſe[f]. Quæ igitur ſic donantur, ut coniectura ſit id fieri intuitu Miniſterii, nõ ſunt admittenda; donec donantes planè intelligant, accipi non poſſe, niſi nomine eleemoſynæ, & ſecluſo omni alio reſpectu: atque hoc eodem modo ipſi quoq; largiantur[g].

graviter compẽſatio pro Miniſteriis.

d Iul.III.p.61. & Ex.c.1. §.3. & c.4. §.27. & P.4 c.7.§.3. & c.15.§.4. & c.17.F.& *P.6*, c.2.§.7; & G. & *P.7*, c.4. §.4.B. & P.10. §.5.

e C.5t *D*.29.

f C.12, *D*.39.

g C.12. D. 40. & Or.c.8.§.14.

V Quin

Eleemoſynæ quatenus petendæ.

4. Quin, ut omnis Avaritiæ ſpecies evitetur, præcipuè in piis Miniſteriis, nulla ſtatuatur in Eccleſia Arca pro eleemoſynis, ſeu in noſtrã, ſeu in aliorum utilitatem [h]. Eadem de cauſa munuſcula Magnatibus, ad res majores obtinendas, ne offerantur [i]. Parati verò Noſtri ſint ad mẽdicandum oſtiatim; quando vel Obedientia, vel neceſſitas id exiget [l]. In eleemoſynis tamen petendis modus adhibendus eſt; ne nimii, aut importuni ſint [m]; ſed illas ſimpliciter, amore Domini noſtri, petent. Præcipiturque univerſis, ne ulli Externo ſuadeant, ut Noſtris potius, quàm aliis pauperibus eas erogent; contenti noſtras neceſſitates explicare; definitionem autem devotioni elargiri volentium relinquant [n]. Atque ut hoc in genere omnibus periculis occurratur, interdicitur Omnibus Legatorum confidentialium executionem acceptare, ea planè ratione, qua in ConſtitutionibusTeſtamentorum executio prohibetur [o].

h P.6. c.2.§.8. & C.2. D.78.

i P.6.c.2.§.9.

l Ex.c.4.§.27. & P.4.c.2. §.6. & P.6.c.2.§.10

m Or. c.4. § 8.

n P 6.c.2. §. 6. & §.10. & C.2. D.56.

o C.12.D.38.

Nullæ admittendæ ad uſum particularem.

5. Non ferendum, ut à Parentibus, cognatis, amicis, pœnitentibus

de-

devotis, etiamſi Principes Viri ſint, quidquam petatur, aut accipiatur, ad proprium uſum, ac diſpoſitionem: nec ad id Superiores poteſtatem facere poſſunt. Quod ſi ſponte aliquid offeratur, mittatur-ve, id, iuxta Regulam, in communem uſum accipiatur, & diſpenſetur [p].

[p] P.4.c 15.§.4. & C.6.D.21.& C.12. D.43.& R.Prov. 90. & R Prep. 64. & Rect.60.& Or. c.4. §.9. & In. 1.§ 6 & In.15. c.1. § 1.2.

Ædificiorum moderatio.

6. Ædificia Domorum, & Collegiorum ſint quidem ad habitandum utilia, ſana & fortia, ſed modus imponendus, quod in nobis eſt, ne ſint ſumptuoſa, & curioſa; & videantur Palatia Nobilium. De Eccleſiis nihil ſtatutum eſt [q].

[q] C.1.D.113.

Species negotiationis vitanda.

7. Omnia, quæ ſpeciem habent ſecularis negotiationis, prohibentur; qualia ſunt: conducere agros alienos ad quæſtum faciendum: emere aliqua, ut noſtra poſtea induſtria carius vendantur. Noſtrorum impreſſos Libros, lucro damno-ve noſtro divendendos, accipere, ſuppeditatis Typographiæ ſumptibus: Typographiam in Collegiis habere; in qua Externis Libri excuſi divendantur; atque alia, quæ ſigillatim numerari non poſſunt [r].

[r] C.2.D.61.& C.7.D.84.

Vita communis. 8. In his, quæ pertinent ad Victum, Veſtitum, cubiculique ſupellectilem, & alia Vitæ communi neceſſaria, Vniformitas tam Superiorum cum Inferioribus, quàm Inferiorum inter ſe, omninò retinenda: eaque omnia teneantur Superiores ſuppeditare. Quod in Scholaſticis, qui externo ſcriptore indigent, ſigillatim commendatum eſt [ſ]. Nulli degant in Domibus, vel Collegiis, hoc ſolo nomine, quod ſolvant quantum neceſſe eſt ad ipſorum ſuſtentationem [t].

[ſ] P 6.c.2.§.11. & R. Diſpenſ. 1.& Præf Ref. 8. & Coqui 5. & C.12. D 43. & In.1.§.4. & 6.

[t] C.8. D.39.

Quæ norma Veſtitus, victus. 9. Ceterùm Veſtitus ſit honeſtus, non recedens ab uſu regionis, & conveniens profeſſioni Paupertatis, qualis non eſſet; ſi ſericis, vel pretioſis pannis uteremur. Victus etiam, & reliqua corpori neceſſaria uſurpantur ex conſilio Medici, habita ratione humilitatis, & Paupertatis, & ſervata proportione virium in diverſis Perſonis; quæ non ſemper ſanitate corporis, & ætate ad eam convenienti pollent [u].

[u] P.6.c.2.§.15. 16. & L.M. & R. Diſp. 1. & Præf. Ref. 8.

Depoſita pecuniarum. 10. Nemo pecuniam apud ſe habeat; apud alium verò, neque pecu-

cuniam, nec quidquam aliud [x]. Si tamen aliquãdo concederetur (quod rarò tantùm, juſtaſque ob cauſas, junioribus præſertim, & Coadjutoribus permittendum) ut pecuniam quis haberet: ea apud ipſum totius Domus Superiorem deponi debet [y]. Nemo autem poteſt habere pecuniam depoſitam, vel apud alium, penes quem ejus dominium remaneat; vel apud ſe, ita ut dominium ſpectet ad alium; illaque, annuente Superiore, uti: nam in tali caſu conceſſa facultas nulla, atque irrita, declarata eſt [z].

[x] Ex.lc.4. §.4. & P.6.c.2.§.11 & R.com. 7.

[y] C.12.D.42.

[z] C.12.D.41.

Libri privati interdicuntur.

11. Libros nemo habeat ſine facultate: in jis verò, quibus uti licet, nec notam ullam imprimat, nec ſcribat quidquam; & ſi aliquos habet, ſibi peculiariter commodatos, non ſcribat in eis *ad uſum* &c. ſed potiùs nomen Collegii, vel Domus, cui ſunt applicati. Nec ex uno in aliud Collegium aſportandi erunt, exceptis aliquibus paucis, & quotidiani uſus libellis; qui communiter à Superioribus cuicumque conceduntur [a].

[a] P.4.c.6.G.& Reg.com.8. & Or.c.4 §.15. & In.1.§.8.

Et recula pretioſa, ſive ſupervacanea.

12. Nulla ratione permittatur, ut Noſtri apud ſe habeant, ſecumq; ferant quædam pauperibus non convenientia: ut ſunt horologia rotata, & affabrè facta, imagines multi valoris, reliquiaria curioſa & pretioſa, quæ aurei unius valorem excedant, aliaque id genus[b]. In Noſtrorum etiam cubiculis non detineantur duplices veſtes, inſtrumenta itinerum, & ſimilia, quæ in uſu non ſunt. Viſitentur propterea cubicula ſingulis menſibus; ut hæc ſuperflua apud Cuſtodem veſtium conſerventur[c]. Nemo autem ita cubiculum ſuum claudat; quin aperiri extrinſecus poſſit: aut arcam, ſeu quidquam aliud habeat obſeratum, abſque Superioris facultate[d].

b C 7. D 80. § 4. & In 13. c. 5. § 3. & Or. c. 4. § 14.

c C. 7. D. 80. § 3 & R. Cuſt. veſt. 5. & In. 1. § 5. & In. 14. § 2.

d P. 4. c. 10. § 5. & D. & R. com. 11.

Facultates petendæ, & raræ ſint ad munuſcula.

13. Nemo rem ullam ex Domo, vel ex alterius cubiculo ſibi uſurpet: aut ab Externo, quovis modo, ſibi, aut alii accipiat, ſine licentia Superioris[e]. Vſus vero accipiendi, mittendique pia munuſcula, & ſimilia, etiam cum facultate, corrigendus videtur: nec tam faciles ſe Superiores exhibeant in facienda hujuſmo-

e P. 3. c. 1. § 8. & R. com. 9.

di poteſtate præſertim generali [f]. *f* In.13.c.1 §.3

14. Noſtri itinera pedites confi- *Itineris agendi ratio.*
ciant; & in diſpenſando, ut equo utantur, ſolius neceſſitatis, ſive perſonæ, ſive negotiorum, habenda ratio [g]. Iiſdem verò ut neceſſario viatico providendum eſt, ita non permittenda pecunia, undecumque demum corrogata ſit, ad ſuperflua coemenda [h]. Commendatur autem Superioribus, ne, dum paupertatis amantes videri volunt, caritas ipſa lædatur; & occaſio detur aliquid patrandi, quod proprietatem ſapiat. Quare Provinciales curent enixè; ut impenſis Provinciæ peculiaris quiſpiam locus ſit, ubi inſtrumenta ad iter agendum aſſerventur [i].

g C.3.D.37. & R.Prov.115.

h Or. c 4 §.13. & In. 1. §.3.

i In 14. §.2.

15. Demum Superiores vigilent; ne quid in Societatem introducatur; quod huic Paupertatis perfectioni adverſetur, & propietatem ſapiat. Ad quod juverit, ſi neceſſaria à Societate provideantur; & tum Superiores, tum graviores Patres omnibus exemplo præluceant [l]. Omnes verò diligant Paupertatem, ut Matrem, ſuique victus, veſtitus, & lecti

Quid in univerſum Superiores, quid omnes præſtare debeant.

l In.1. §.4.

rationem noverint fore, ut pauperibus accommodatam; quodque viliſſima, quæ domi ſunt, jis tribuentùr. Æquum eſt enim; ut cum primis Societatis Patribus, qui hujuſmodi indigentiā toleraverunt, una menſura ſervetur ab omnibus, vel etiam ulteriùs quàm illi progreſſi ſunt, poſteri progrediantur. Immo ſuis temporibus aliquos paupertatis effectus experiri convenit; quod Superior curabit, juxta menſuram tamen ſanctæ diſcretionis [m].

[m] P.3.c.1.§.25 & V. & Ex.c.4.§.26.

SECTIO II.

De Caſtitate.

Neceſſitas perfectæ Caſtitatis in Societate.

1. QVæ ad Votum Caſtitatis pertinent, interpretatione non indigent; cùm conſtet, quàm ſit perfectè obſervanda; nempe enitendo Angelicam puritatem imitari, & corporis, & mentis noſtræ munditia [n]. Quod effatum S. Fundatoris ſatis videri poterat; ſed quoniam ea quæ huic virtuti adverſantur, honori Divino, Societatis exiſtimationi, Pro-

[n] P.6.c.1.§.1.

Proximorum auxilio tantoperè adverſantur; ad prævertenda hæc pericula nonnulla præterea ſtatuta ſunt [o]. *o Cl.c.5. init.*

2. Quæ magna in Societate præſidia ſunt ad hunc finem, ſcilicet Sacramentorum frequentatio, conſcientiæ manifeſtatio, defectuum alienorum delatio, oratio mentalis, duplex examen, frequens librorum ſpiritualium lectio, otii fuga, ſtudiorum labor, ſobrietas, pœnitentiæ, caſtitatis in jis, quibuſcum vivimus, exemplum, aliaque mox referenda, ſi non negligantur, permirum eſt hominem labi poſſe. Vt ex Novitiis manifeſtè conſtat, qui licèt minùs in virtute confirmati, & ſeculi pravis habitibus incitati, magis tamen (quod novo ſuo fervore nihil prædictorum adjumentorum omittant) Divina gratia juvante, in magna puritate conſervantur [p]. *Media ad illă.* *p Cl.c.5.§.1.2.*

3. Quare Superiores 1. diligentiſſimè provideant; ut ſubditi ſpirituales revera ſint; procedantque cum omni ſinceritate, & deſiderio *Superiorum & Confeſſariorum ſtudia.*

perfectionis; atq; auxilia, quæ diximus, non prætermittant. 2. Amputent occaſiones, quantumvis ęgrè laturum ſubditum ſentiant. Et quamvis nullum ſubeſſet periculum; attamen, vel oblocutionum cauſas præcidiſſe, permagnum eſt. Qui minus ſpirituales ſunt, periculis non obiiciantur; nec ad ſpecioſa munia promoveantur; quæ caros Externis illos faciunt. 3. Si quid uſquam accidat (quamvis id leve ſit) quod minùs rectum videatur; commonefaciant, corrigant, & remedium ſtatim adhibeant. Doceanturque Confeſſarii, ne ex pia quadam opinione, quam habent de Noſtris, venialia omnia eſſe ducant [q]. Sciantque inter peccata reſervata numerari, quicquid eſt contra Votum caſtitatis, quod quidem in actum externum prodeat [r]. Interdictum etiam eſt Noſtris, gravi præcepto, ullo modo probare opinionem admittentem in re Venerea parvitatem materiæ [ſ].

[q] Cl.c.5. §.3.

[r] C.5.D.51.

[ſ] C.9.D.24.

Cuſtodia & converſatio Domeſtica.

4. Domi non ſint inſtrumenta rerum vanarum, ut ad ludendum, & ad Muſicam, & Libri profani: nec

fœ-

fœminæ admittantur [t]. Huc ſpectant modeſtię Regulæ in Cod. Reg. p. 143. in quibus universè præſcribitur; ut in converſatione Noſtrorum appareat modeſtia, & humilitas coniuncta cum religioſa maturitate [u]. Hujus etiam gratia nemo alium, quamvis joco, tangat; prętérquam in ſignum caritatis amplexando, cum quis aut abit, aut redit peregrè [x]; nec ullus cubiculo egrediatur, niſi decenter veſtitus; nec dormiat ſine induſio, aut non coopertus [y]. Omnes demum diligentiſſimè curent portas ſenſuum ſuorum ab omni inordinatione cuſtodire [z].

t P.3.c.1.§.14. L.M. & Reg. Præp.36.& 73. & Rect.36. & 71.

u P.3.c.1.§.4. & R. M.§.1.

x R.com.34.

y P.3.c.2.E. & R.com. 12.13.

z P.3.c.1.§4.

Miniſterium Cōfeſſarii quo pacto adminiſtrādum.

5. Iam ad præcavenda pericula cum Externis. Recens promoti Sacerdotes, per duos ſaltem annos, ut ordinarii Operarii in Miniſteriis non occupentur; atque intra hoc biennium, & poſt illud, antequam ad mulierum confeſſiones exponantur, virorum confeſſionibus audiendis exerceantur [a]. Et universè Provincialis det operam; ut Confeſſarii maturi ſint ætate, ac multò magis ſpiritu, & moribus; ji præſertim, qui ad

a Or.c.1.§.8.& In.3. §.1.

ad audiendas mulieres mittuntur: quarum confeſſiones non excipiendæ, niſi ad crates, etiamſi ſint puellulæ [b]. Confeſſionalia patentibus locis conſtituantur, & ſic collocata, ut unus Confeſſarius ſit quodammodo ſocius alterius [c]. Sacerdotes in audiendis confeſſionibus præcipuè fœminarum, ſeveros potiùs ſe, quàm familiares exhibeant. Extra Confeſſionem verò, ſi oportebit eas alloqui, id fiat loco patenti; nec longum ſermonem miſceant; & oculos modeſtè demiſſos habeant [d]. Vt autem hæc accuratiùs executioni mandentur, immediatus Superior unà cum Præfecto Eccleſiæ, Æditiuo, & Syndico quopiam ſecreto, obſervent, quomodo in Eccleſia præſcriptæ ordinationes ſerventur; & Conſultores in ſuis literis de hoc ſcribent [e].

b C.7.D.80. §. 11. 12. & R. Prov. 100. & Sac. 15. & In. 3. § 2.

c In. 15. c. 2. §. 4.

d C.6. D.7. & 43. & C.7. D.80 §. 13. & R. Sac. 17. & In. 3. §. 3.

e In 3. §. 5. & In. 15. c. 2 §. 1. & 7.

Fœminarum viſitationes perraræ, & cum Socio.

6. At ſi quando extra Eccleſias cum Feminis agendum ſit, hæc ſerventur. 1. Ne permittantur Noſtri mulieres inviſere, aut ad eas ſcribere, niſi in neceſſitate, aut cum ſpe magni fructus, vel propter dignitatem

tem aut merita: & hoc quidem liceat tantùm Viris valdè probatis, & prudentibus [f]. 2. Quando quis à Superiore mittetur ad Confeſſiones feminarum audiendas, vel alia de cauſa eas adierit; ſocius eo in loco erit, unde videre eos, non autem audire poſſit, quantum loci diſpoſitio patietur: quod ſi non pateretur, curet omninò Sacerdos, ne oſtium ſit clauſum, nec locus obſcurus [g]. Immo in quorumcumque viſitationibus, etiam virorum, conentur omnes ſocium ſui teſtem habere; niſi Perſonæ dignitas aliud velit [h].

[f] R. Præp. 72. & Rect. 70. & Or. c. 1. §. 9.

[g] C. 6. D. 43 & R. Sac. 18. & In. 3. §. 7.

[h] R. Coad 5. & Or. c. 4. §. 3 & In. 15. §. ultim.

Qui non admittunt Socium deferendi, & puniendi.

7. Ac proinde qui ſocii munere funguntur, ſciant ſe arctiſſimè teneri, ubi domum redierint, Superiori, etiam non expoſcenti, ſignificare, quæcumque contra hanc ordinationem acciderint. Quod niſi præſtiterint, gravem pœnitentiā ſubire debent prima vice: ſecunda verò Generali deferendi; ut is deliberet, quid faciēdum de hominibus, in re tanti momenti, Societati parùm fidelibus [i]. Sacerdotes etiam, qui has Regulas non ſervaverint, ſeriis monitionibus, &

[i] C. 6 D. 43. & R. Coad 5. & In. 15. cap 2. §. poſt 9. 1. & 2.

pœ-

pœnitentiis primò coercendi, & aliquando præcepto Obedientiæ. Quod ſi locus, ubi Infirmæ jacent, ita anguſtus ſit, ut non admittat Socium, diſpiciat Superior, qui ſtatim de hac re monendus, num illò redeundum ſit, vel potiùs ea cura Parochis relinquenda [l].

[l] In 3. § 7.

Interdicitur cura mulierum Religioſarum.

8. Præterea vetitum Noſtris eſt, curam ſuſcipere mulierum religioſarum, vel aliarum quarumcumque: ita ut illarum confeſſiones audiant, vel ipſas regant: neque ad id cogi poſſumus. Et ſicubi opus fuerit, Summus Pontifex rogandus, ut hanc Conſtitutionem infringi minimè patiatur [m]. Non repugnat tamen ſemel unius Monaſterii confeſſiones audire, & aliquando apud eas concionari; quod tamen non fiet, niſi poſtulent, ii qui præſunt [n]. At non liceat ad Monialium ægrotantium confeſſiones excipiendas intrare cœnobia [o].

[m] P 6. c. 3. § 5. & Paul. III p 44 R. Præp 47 & Rect 68: & C. 7. D. 56. & C. 8. D. 11.

[n] P 6 c. 3. § 5. & Regulę proximè citatæ.

[o] Or. c. 2. § 11.

S E-

SECTIO III.

De Obedientia.

Triplex Obediẽtiæ Gradus, & ad ſummum enitendum eſt.

1. OBedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu debet eſſe in nobis omni ex parte perfecta[p]. Obedientia autem executionis tunc præſtatur, cùm res juſſa completur: voluntatis, cùm ille, qui obedit, id ipſum vult, quod qui jubet: intellectus demum, cùm quod jubetur, benè juberi exiſtimat[q]. Ad quam Obedientię perfectionem conſequendam omnibus maximè commendatum ſit; ut multum reverentię, & præcipuè in interiori homine, ſuis Superioribus exhibeant; ut qui Ieſum Chriſtum in eiſdem conſiderent, ac revereantur; eoſdemque ex animo ut Patres diligant[r]. Iam ut de Executione, quæ ſub diſciplinam cadit, agatur 1. videndum, quibus obediendum ſit, 2. circa quam materiam, 3. quis modus tum jubendi, tum parendi ſervandus.

p P.3.c.1.§.23. & P.4.c.10.§.5 & P.6.c.1.§.1. & Cl.c.4. initio.

q P.6.C.1.C.

r P.3.c.1.§.23. & P.4.c.10.§5. & P.6.c.1.§.1.2. & P.7.c.2.§.1.& A. & P.8.c.1.D.& P.9.c.3.§.20.& Paul. III. pag.13. & Iul.III.p.65.& Cl.c.4.§9.

Quo-

Quibus obediendum, & in cujus gratiam.

2. Quoad primum attinet, erit infra locus, nempe Part. 7. enumerandis claſſibus Superiorum Societatis, quibus obediendum eſt, præter Summum Pontificem; cui peculiariter inſervire & obedire debet Societas, & hæc ejus prima, & ſumma obedientia ſtatuitur *ſ*. In citata etiam parte exponetur, quantoperè hæc Superiorum ad invicē perfecta ſubordinatio cuſtodienda ſit, ex præſcripto Conſtitutionum, & præſertim earundem Part. 8. cap. 1. Illudque huc revocandum, neceſſarium eſſe, ut Superiorem loco Chriſti Domini Noſtri agnoſcentes multa reverentia, & amore eum proſequantur; quicumque demum ille ſit, vel totius Societatis, vel Domus Superior, vel ex ſubordinatis Officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperint *t*.

ſ Paul. III. p. 10. & Iul. III. p. 62. & P. 6. c. 1. §. 1. & P. 7. c. 3. §. 1. & P. 10. B.

t Paul. III. p. 13. & Iul. III. p. 65. & Ex. c. 4. §. 29. 30. 31. & P. 3 c. 1 §. 2. 24. & P. 4. c. 10. §. 5. & 8. & P. 6. c. 1. §. 1.

Quæ gravis inobedientia.

3. At ſi quis ex Fratribus Miniſtro aliquid jubenti, licèt non præcepto in virtute S. Obedientiæ, diceret, *Nolo facere*, incidit in caſum Superiori reſervatum *u*, qualis eſt etiam Inobedientia quæcumque alia

u C. 7. D. 45.

alia & expreſſa, qua quis aſſerit ſe nolle parere [x]. [x] C.5. D.51.

4. Præter eos, ad quorum officium aliqua ratione pertinet, nemo alterius cujuſpiam è Noſtris negotium tractandum, & expediendum ſuſcipiat. Quod ſi quid proponendum videretur; id non niſi zelo boni communis, aut ſpiritualis conſolationis alicujus, reque prius Domino commendata, præſtet [y]. At abſolutè prohibetur, ne quis Principem, Communitatem, aut hominem quemvis magnæ auctoritatis ad petendum aliquem de Societate moveat [z]. Ad cujus Conſtitutionis confirmationem, propter proſerpentia Externorum patrocinia, cùm ſæpius actum eſſet de aliquo efficaciori remedio ſtatuendo; Primò decretum eſt; eum, qui Externos ſibi, aut alteri patronos, aut interceſſores apud Superiores paraſſe deprehenſus fuerit, pro delicti qualitate puniendum; ut vel à prætenſa re omninò excludatur; vel ad certum tempus ab omni in Societate dignitate obeunda removeatur; vel voce tam activa,

Interceſsiones quatenus permiſſæ aut vetitæ.

[y] Or.c.4.§.12. & Cl.c.4 § 4.

[z] P.7.c.2.K.

quàm paſſiva privetur; vel alia pœna mulctetur. Conſcii verò parari has interceſſiones, etſi non emendicatas, vel pro ſe, vel pro aliis, tenentur eas indicare Superioribus, & quantum in ipſis eſt, impedire. Quod ſi neglexerint, Superiorum arbitrio & ipſi puniendi [a]. Poſtmodum cùm impoſitum aliquibus Provinciis Præceptum à P. N. Mutio in hac materia, expenſum fuiſſet in Congregatione octaua, illi ſuum robur relictum eſt; quatenus in virtute S. Obedientiæ, & ſub peccato mortali prohibet; ne quis ad obtinendum, vel impediendum quidpiam, tam circa locum, quàm circa occupationem ſuam, vel aliorum de Societate, procuret, vel admittat interceſſiones, aut patrocinia Externorum, vel eorum opera ullatenus utatur apud Superiores; exceptis dumtaxat iis, qui ratione univerſalis curæ in Eccleſia auctoritatem habent [b].

[a] C. 5. D. 14. & 49. & C. 7. D. 20.

[b] C. 8. D 24.

Explicatio præcepti lati contra Interceſſiones.

5. Hoc tamen preceptum poſtea mitigatum eſt, abrogando eam partem, quæ vetabat admittere interceſ-

ceſſiones: quod verò pertinet ad illas non procurandas, ita intelligendum; ut ſermo tantùm ſit de interceſſionibus, quæ liberam Superioribus gubernationẽ non relinquant [c]. Tales autem cenſeri debent, quæ Superiores impediunt; aut ſaltem difficilem eorum gubernationem reddunt, quò minus pro ſuo judicio, ac voluntate, juxta Inſtitutum noſtrum, de rebus, & perſonis ſibi ſubiectis diſponant. Ac demum, ut remedium univerſale contra hujuſmodi peſtem pro tota Societate conſtitueretur, illud præceptum ad omnes Provincias extenſum eſt [d]. Inſuper declaratum; eos qui emendicato Externorum auxilio, contra Superiorum voluntatem, novarum Provinciarum erectiones extorquere conantur, eſſe Societatis perturbatores, & ſubiectos omnibus perturbatorum pœnis [e]. Perturbatores autem hujuſmodi contra Inſtitutum, & Gubernationem nova molientes, & inquirendi ſedulò, & ſeveriſſimè puniendi [f].

c C.9. D.24.

d C.10. D.18.

e C.9. D.5.

f C 5.D.54. & C.6.D 2. & C. 9. D. 25. & *Paul.V.* p.305.

6. Quare deferant potius omnes *Commendatur*

dependentia à Superioribus è Societate.

ad Superiorem ſuum res, quæ eis expetendæ occurrerint: nec privatus quiſpiam directè, vel indirectè ſine ejus facultate, & approbatione à Summo Pontifice, nec ab alio extra Societatem, gratiam ullam, ac ne Miſſiones quidem, in ſuum privatum, vel alterius uſum petat, aut petendas curet; ſibique perſuadeat, ſi per Superiorem ſuum, vel cum ejus conſenſu, quod optat, non obtinuerit; ne id quidem ad Divinum ſervitium convenire [g]. Et ut vigor diſciplinæ hujuſmodi meliùs conſervetur; voluit Summus Pontifex, ut à correctione Regulæ appellari, aut talis appellatio admitti, ſeu ab officiis abſolutio, aut privatio peti non poſſint. Et tam Generalis, quàm alii inferiores Præpoſiti Noſtros, Eccleſiarum Prælatis in Socios, aut ad ullum eorum miniſterium deputare minimè teneantur; niſi auctoritate S. Sedis: & deputati ſub Ordinis correctione exiſtant; & eoſdem removere poſſint. Qua etiam facultate pollent erga eos, qui ad prædicandam Crucem, vel ad in-

[g] Paul. III. p. 12. & Iul. III. p. 64. & P. 6. c. 1. § 3. & P. 7. c. 1. § 2.

inquirendum contra hæreticam prę-vitatem, & ſimilia, miſſi fuerint [h]. *h Paul. III. p. 39.*

Et ab immediatis in ſanctâ ſimplicitate.

7. Quin & ad Superiores mediatos intra ipſam Societatem non debent facilè recurſus aut patere, aut nimis prodeſſe. Quod ſi rei gravitas aliud ſuadeat; tunc exponendum eſt, cur, à Superiore immediato id aut non petatur, aut non concedatur; interimque huic parendum [i]. Præterea quæ à Superioribus circa administrationem agenda ſunt, nemo curiosè ab aliis exquirat, aut conjecturam faciendo, de jis ſermonem miſceat: ſed unuſquiſque ſibi, ac muneri ſuo attendens, quidquid de ſe, atque aliis conſtituendum erit, tanquam de manu Dei expectet [l].

i C.6. D.37.§. 2. 3. 4. & R. com.23. & R. Cōſ.7. & formâ ſcrib. §.10. & In.9. §.5.6. & In.18. §.12.

l R.com. 21.

Materia obedientiæ ampliſſima.

8. Ipſa verò Obedientiæ materia, circa quam exerceri debent homines Societatis latiſſimè patet: nam comprehendit omnia ea, in quibus nullum eſt manifeſtum peccatum; quantumvis difficilia, & ſecundùm ſenſualitatem repugnantia, ſi præcipiantur. Immo debet aliquando Superior occaſionem præbere exercendæ Obedientiæ, tentando ſubdi-

tos eo modo, quo Deus tentavit Abraham; ſervata tamen proportione diſcreta, juxta uniuſcuiuſque vires [m]. Quapropter ea tantùm intelligenda ſunt conſtituere poſſe Noſtræ Obedientiæ materiam, quæ ad propoſitum Societati finem conducunt [n]. Quæ quidem ampliſſimæ Obedientiæ materia extraordinaria dici poteſt; quando nempe Superior juſſerit. At ordinaria, ad quam ſpeciale Superioris mandatum non requiritur, eſt omnium Conſtitutionum & Regularum abſoluta & perfecta obſervatio [o].

Obediendi ratio.

9. Circa obediendi verò modum exteriorem (nam de interiori ſupra dictum eſt) 1. non expectandum Superioris imperium, ſed etiam in rebus non obligatoriis, ubi tantùm ſignum voluntatis ejus appareat, obediendum eſt. 2. Promptiſſimi ſint ad parendum Superioris voci, aut campanæ ſigno, re quavis, atque adeo litera inchoata, necdum perfecta, relicta [p]. 3. Obedientia præſtanda, ſine excuſationibus, & murmurationibus, immo cum ſpiri-

[m] Paul. III. p. 13 & Iul III. p. 64. & P. 3. c. 1. §. 23. & V. & P. 6. c. 1. §. 1. & B.

[n] Paul III. p. 13. & P 9. c. 3. §. 20. & P. 6. c. 1. §. 1. & c. 5.

[o] P 6. c. 1. §. 1. & c. 3. § 3. & c. 5. & P 10. §. 13. & C. 4. D. 22.

[p] P 6. c. 1. §. 1. & P. 4. c 10. §. 9. & R. com. 15

rituali gaudio, & perſeverantia [q]. His autem non repugnat, poſt orationem, proponere ſimpliciter Superiori, quæ in contrarium occurrunt; ſubiiciendo ſuum ſentire, & velle ei, quem Chriſti Domini noſtri loco quis habet [r].

[q] P.3.c.1.§.23. & P.4.c.10.§.5 & P.6.c.1.§.1.

[r] Ex.c.8.A. & P.3.c.2.§.1. & P.5.c.4.F. & P.7.c.2.I.

Quod genus obligationis inducatur ex Obedientia.

10. Quis verò ſit in jubendo modus ſervandus, diſtinctiùs tractabitur infra Part.6. & 7. ubi de Superiorum obligationibus agendum erit: id tantùm hic videtur adjungendum. Licet tantoperè exoptet Societas univerſas ſuas Conſtitutiones obſervari, cùm tamen cupiat ſuos omnes ſecuros eſſe, vel certè adjuvari, ne incidant in laqueum ullius peccati: viſum eſt, exceptis Votorum obligationibus, nullam Conſtitutionem, vel ordinem ullum vivendi poſſe obligationem ad peccatum mortale, vel veniale inducere; niſi Superior ea in Nomine Domini Noſtri Ieſu Chriſti, vel in virtute Obedientiæ juberet: & loco timoris offenſæ ſuccedat deſiderium omnis perfectionis [ſ].

[ſ] P.6.c.5.

Qua iubendi forma.

11. Et universè conferet circum-

ſpectè,& ordinatè præcipere, eo modo curando ſubditos in Obedientiæ officio continere, ut Superior omni benevolentia, & modeſtia, & caritate in Domino, quod in ipſo eſt, utatur: ita ut ſubditi ſe potiùs ad dilectionem majorem, quàm ad timorem ſuorum Superiorum poſſint componere; quamvis aliquando utrumque ſit utile [t]. Hæc autem B. Patris admonitio locum non habet, cum iis, qui plerumque difficiles ſe Superiori præbent; longèque diſtant à perfectione Obedientiæ in Conſtitutionibus deſcripta [u].

t P. 3. c. 1. N. & P. 8. c. 1. G.

u Cl. c. 4. § 9.

SECTIO IV.

De reddenda ratione Conſcientiæ.

Vtilitas & momentum huius medij.

I. OBedientiæ Voto aptè ſubditur tractatio de aperienda Conſcientia, quia maximè hæc refertur ad Obedientiam. Quantò enim exactiùs Superiores omnia, ſive interna, ſive externa ſuorum noverint, tantò majori cum diligentia, amore, & ſolicitudine eos juvare

re poterunt; nec in periculis, vel laboribus gravioribus, quàm in Domino ferre ſuaviter poſſint, illos conſtituent [x]. Opportunè etiam poſt Vota Religionis ſubſtantialia collocatur medium unum ex ſubſtantialibus noſtri Inſtituti; qualis eſt obligatio reddendi Superiori rationem conſcientiæ ſuæ [y]. Eſt igitur res apprimè neceſſaria, & accuratiſſimè nobis à S. Fundatore commendata [z], & ex qua benè tranſacta ingentes utilitates percipiuntur [a].

[x] Ex. c. 4. §. 34. 35 & P. 3. c. 1. §. 12. & P. 4 c. 10. §. 5. & P. 6. c. 1. § 2. & C. 4. D 40. & In ad red. rat. conſc.

[y] C. 5 D. 58.

[z] In. ad red. rat. con. & In. 11. §. 1.

[a] In. 11. §. 1. & 3. & In. 13 c. 2. §. 2.

Quoties reddenda conſcientiæ ratio.

2. Quicumque igitur hanc Societatem in Domino ſequi volet, ſub ſigillo Confeſſionis, vel ſecreti, vel quacumque ratione ei placuerit, debet conſcientiam ſuam magna cum humilitate, & caritate manifeſtare; re nulla, qua Dominum univerſorum offenderit, celata: & totius anteactæ vitæ rationem integram, vel certè rerum majoris momenti Superiori, qui tum fuerit Societatis, vel cui ex inferioribus ille injungeret, reddat. Et ſexto quoq; menſe rationem hanc ſui, ab ultima, quam reddiderit, incipiendo,

quiſ-

quiſque reddet. Sic etiam videtur, quod Coadjutores formati, & Profeſſi, ſingulis annis, vel crebriùs ſi Superiori videbitur, ſuæ conſcientiæ rationem dicto modo ei reddant [b].

[b] Ex. c. 4. §. 34. &c. & P. 3. c. 1. §. 12. & P. 4 c. 10 §. 5. & P. 6. c. 1. §. 5. & R. com. 4. & R. Prov. 131. & R. Præp. 23. & R. Rect. 22.

De quibus reddenda.

3. Nullam igitur debent celare tentationem, quam Præfecto rerum ſpiritualium, vel Confeſſario, vel Superiori non aperiant: immo verò, totam animam ſuam illis integrè manifeſtam eſſe, pergratum habeant. Nec ſolùm defectus aperiant, ſed etiam pœnitentias, & virtutes omnes [c]; & præterea quæ Provincialis in Viſitatione duxerit interroganda [d]. Porrò diſtinctior enumeratio eorum quæ aperienda ſunt, dum redditur conſcientiæ ratio, habetur in Inſtructione ad hanc ipſam rem confecta, quæ codici Regularum inſerta eſt, pag. 144.

[c] P. 3. c. 1. §. 11. 12. & Q.

[d] R. Prov. ult.

A Superioribus quo pacto exigẽda.

4. Atque ut hæc rectè fiant, maximè neceſſarium eſt; ut Superiores rem promoveant, & 1. curent, ut ab inutilibus occupationibus liberi, toti in ſubditorum ſuorum internã curam, & ſpiritualem profectum om-

omninò incumbant [e]. 2. Benevolentia, & comitate debent allicere ſubditos, ne ſe totos eis aperire pertimeſcant; intelligantque ſe non Iudici, ſed Patri manifeſtare [f]. 3. Maximoperè ſibi injunctum ſciant, graviſſimèque præſcriptum, ne hac notitia ita utantur, ut ſubditorum animi offendantur: nihil omninò cuiquam, ac ne ipſi quidem Generali, ſeu Provinciali innuendo [g]. Et Provincialis inter viſitandum diligenter cognoſcat de hac Superiorum fide; detque operam, ut pro culpæ gravitate in eum animadvertatur, qui in eo genere ſolutior fuerit [h]. 4. In exhortationibus crebrò tam ſanctum & neceſſarium morem inculcent, atque explicent ex Conſtitutionibus, SS. Patribus, & Theologia. Et ut minimè cogere debent ſubditos ad aperiendam conſcientiam extra confeſſionem; ita ſummoperè laudandi, qui ſemotis iis, quæ propriè ad Confeſſionem pertinent, extra Confeſſionem eam aperiunt [i].

[e] In. 13. c. 2. § 2.

[f] R. Prov. ult. & R. Præp. 26. Rect. 25. & In. 11. §. 1. & 3. & In. 13. c. 2. § 2.

[g] C. 12. D. 15. & In. 11. § 1. 2. & Or. c. 1. § 17.

[h] In. 11. § 3.

[i] In. 13. c. 2. §. 2. 3.

CAPVT III.

De Caritate inter Noſtros.

Eius præſidia ordinaria.

1. PRæter eam unionem, quam cum Superioribus habere ſinguli debent, perfecta Obedientiæ virtute, & ſuæ conſcientiæ manifeſtatione, curanda & alia eſt inter reliqua membra, vinculo caritatis, & mutui amoris, quæ in tot præſertim Nationum collectione ingens gloria Societatis eſt [a]. Quare idem ſapiamus, idem dicamus omnes, excluſis, quoad fieri poteſt, doctrinis differentibus verbo, vel ſcripto, immo & in rebus agendis judiciorum diverſitate: & ſi ulla inter domeſticos perturbatio, vel ira accideret, curandum, ut in gratiam invicem redeant [b]; interque præcipuas Miniſtri curas erit, animos Patrum & Fratrum inter ſe per benevolentiam unire [c]. Ad eundem finem mutuæ benevolentiæ juverit crebra communicatio, & rerum mutua notitia, & in omnibus rebus unifor-

[a] Paul.V. pag. 305.

[b] P.3.c.1.§.18. & P. & P.8.c.1. §.8. & K.c.6.§. 8. & P.10.§9. & R. com.28. & R.Min. 13.

mi-

mitas [d]. In concionibus verò domeſticis unio & caritas fraterna præcipuè commendanda [e]. Inter præcipuas etiam conjunctionis cauſas numerari debet, liberalior in Noſtros hoſpitalitas: erga quos caritatem magnam Superior exhibeat; &, ſi indigeant aliqua eleemoſyna, eos juvare Superior poterit. Sed à nullo omninò Noſtrorum Hoſpitum in hoſpitalitatis compenſationem quidquam exigendum; & ſi ſpontè offeratur, non admittendum, niſi prout permiſit Congreg. 7. Decr. 18. Qui verò iter faciunt, ubi Societas habet domicilium, ad aliud hoſpitium ne divertant [f].

d P. 10. § 9.

e P. 3. c. 1. § 21.

f P. 4. c. 2. F. & P. 6 c. 2. D. & R. præp. 82. & R. Rect 80. & C. 7. D. 18. & R. com. 48.

Correctio fraterna per Superiorem.

2. Manifeſtare ſeſe invicem ac manifeſtari ſint parati, debito cum amore, & caritate; præſertim ubi à Superiore fuerint interrogati [g]. Quæ Conſtitutio ulteriùs explicata eſt; declaratumque 1. Licitum eſſe, manifeſtare Superiori, ut Patri, quodcumque delictum alterius, ſive grave ſit, ſive leve. 2. Cùm Novitii hujuſmodi Conſtitutioni aſſenſum præbuerint; eo ipſo Noſtros cedere

g Ex. c. 4. §. 8.

cui-

cuicumque juri famæ; quod huic manifeſtationi obſtare poſſet. 3. Non manifeſtanda, quæ ſecretò, & conſilii petendi gratia, quis communicavit. 4. Non expectandum neceſſariò Superioris præſcriptum. 5. Qui manifeſtat, non debere duci aliquo inordinato affectu; propterea jubet Conſtitutio, ut debito cum amore, & caritate fiat. 6. In delictis, quæ vergunt in damnum boni communis, vel tertiæ perſonæ, non ſolùm quemque poſſe, ſed debere uti denunciatione paterna. 7. Et quando ea denunciatio non ſufficeret, teneri ſubditum ad denunciationem judicialem faciendā [b]. Quomodo autem Superior ſe debeat gerere in denunciatione paterna, vide infra cap. 6. §. 6.

[b] C. 6. D. 32. & Or. c. 15. p. 1.

Cavenda nationum ſtudia & factiones.

3. Porrò ad præcidendos diſſenſionum fontes, caveant ſibi omnes ab illo affectu, quo aliæ de aliis Nationibus ſiniſtrè ſentire, aut loqui ſolent: quin potius & benè ſentiant; & peculiari affectu diverſas à ſua Nationes proſequantur in Domino. Ac proinde nemo bella, contentio-

nes-

neſque inter Chriſtianos Principes in colloquium adducat [i]. Ad mutuam etiam Caritatem ſervandam occaſione Congregationum, multa ſalubriter ſtatuta ſunt; quæ habes in earum Formulis; & præſertim cap. tertio Form. Congr. Gen. & Prov.

i P. 10. §. 11. & R. com. 30.

4. Non expedit Miſſionibus, licet illuſtrioribus, concedere Superiores ex ſua natione; qui omnibus per varias Societatis Provincias ſparſis præſint. Nec illis permittenda è ſola gente ſua Noſtrorum Seminaria: conſultiuſque eſt, recepto in Societate omnium gentium more, aliis de Societate permiſceri; ne Nationum diſcrimina paulatim, magno Societatis totius damno, introducantur. Sed neque permittendum, ut in jis Vrbibus, in quibus Societas Collegia, ſtudiaque ſua habet, pariter è ſola ipſi gente ſua Profeſſores habeant cuiuſcumq; facultatis, multoque minus Superiores. Quin omnes ubique Miſſionum harum jis Aſſiſtentibus, & Provincialibus ſubjacere debent, in quorum Provinciis ſedem fixerunt, nulla illis exem-

Interdictę diviſiones earumdẽ intra eandem Provinciam.

ptio-

ptione conceſsa: & ſi quid uſpiam tentatum eſt, aut expletum contra hæc Decreta, P. Generalis ad præſcriptam formam revocet [l].

[l] C.7. D.21.

Pœna in Auctores diſſenſionum.

5. Diſſenſionis verò auctores, velut noxia maximè peſtis, diligentiſſimè ſeparandi ſunt, vel omninò eos à Societate dimittendo, vel transferendo in alium locum [m]. Et inter peccata, quorum abſolutio in Societate Superiori reſervatur, numeratur ſexto loco detractio famæ, bonæque exiſtimationis aliorum, & diſcordiarum ſeminatio, inter fratres [n]. Falſi autem Delatores detractoreſque ſeverè admodum puniendi; & qui eos manifeſtare recuſaverint, pro ipſis calumniæ auctoribus habendi, eademque pœna mulctandi [o]. Contra Perturbatores verò communis quietis, & impugnatores Inſtituti Societatis acriter inſurrexit C.5. D.54. quod inſertum eſt Bullæ Pauli V. pag. 305. ubi ſtatuitur hujuſmodi homines graviter plectendos eſſe; quin & eiiciendos è Societate, licèt Profeſſi fuerint. Quibus accenſendi ſunt, qui emendicato Exter-

[m] P 8.c.1.§ 5. & F & P.2 c.2. D.& C.5.D.13 & R.Prov.128.

[n] C.5. D.51.

[o] C.7 D.12. & 93. & C.12.D. 18.& In.13. c. 4.§ 1.3.

ternorum auxilio moliuntur novarum Provinciarum erectiones, aut legitimas earundem diuiſiones impedire conantur; [p] & qui libellis ſcriptis, aut impreſſis Sociorum vivendi, aut gubernandi modum, aut Superiores traducunt: quique ita palam, ac paſſim de Inſtituto obloquũtur; ut cenſeri poſſint velle alios in ſuam ſententiam pertrahere. [q]

[p] C. 9. D. 5.

[q] C. 9. D. 25.

De Caritate adhibenda erga noſtros Infirmos, infra cap. 8. ſ. 2. De Caritate exercẽda erga Externos erit locus inferiùs, ubi de iis juvandis ſermo inſtituetur. P. 5. cap. 3.

CAPVT IV.

De Humilitate, & abnegatione ſui interna, externaque.

Ambitionis ſtudia grauiter interdicta.

1. PRæter ea, quæ ad eliminandam ambitionem, atque adeò ſternendam Humilitati Evangelicæ viam, Profeſſi Deo vovent, & tractata ſuo loco ſunt: hìc ſolùm addendum, omnibus Noſtris verſantibus in regionibus, Tribunali Hiſpa-

nicæ Inquiſitionis ſubjectis, præce-
ptum eſſe, ſub pœna excommuni-
cationis latæ ſententiæ; ne quiſquam
per ſe, vel per alium, præſumat pro-
curare, vel ambire officia Conſulto-
[a] C.5.D.28. ris, & Qualificatoris.[a] Alia præce-
pta contra ambientes in Congrega-
tionibus, legenda in earum Formu-
lis. Iam verò breviter indicanda,
nonnulla, quæ ad hujus virtutis per-
fectionem aſſequendam, profiten-
damque nobis præſcribuntur.

Deſideria abjectionis. 2. Primò igitur quoad diſpoſi-
tionem animi ſpectat, rem eſſe ſum-
mi momenti, ad vitæ ſpiritualis pro-
fectum, omnes intelligant; omninò
abhorrere ab omnibus, quæ mun-
dus amat; & admittere, & concu-
piſcere, quidquid Dominus noſter
amavit, & amplexus eſt: adeò ut, ſi
abſque proximi peccato fieri poſſet,
vellent injurias, & contumelias pa-
ti; ut imitari Chriſtum Dominum
[b] Ex. c.4.§.44. aliquo modo poſſent.[b]

Exercitamenta ejuſdem. 3. Vt meliùs ad hunc perfectio-
nis gradum perveniatur; maximè
ſtudeant quærere in Domino majo-
rem ſui abnegationem, & conti-
nuam

nuam in rebus omnibus, quoad fieri poterit, mortificationem; [c] & in exercendis officiis abjectis, & humilibus promptiùs ea ſuſcipi convenit; à quibus ſenſus magis abhorrebit. [d] Et quia ad progreſſum in virtutibus faciendum, multum confert antiquiorum exemplum; qui præeſt aliis, & omnes alii Sacerdotes, qui ei videbuntur, aliquando intra annum officia eorum, qui inſerviunt Domi, ad tempus aliquod obibunt. In veſtitu etiam, victu, & vſu reliquarum rerum vitæ neceſſariarum ea moderatio adhibenda; ut in omnibus habeatur ratio debitæ humilitatis, & ſubmiſſionis. [e]

c Ex. c. 4. §. 46.

d Ex. c. 4. §. 28. & P. 3. c. 1. §. 13. & 22. & R. Præp. 30. & R. 29.

e P. 6. c. 2. §. 15. 16.

Honor aliis deferendus.

4. Alios ſibi quiſque ſuperiores ducat; cum eis dum loquimur, cavendum ab omni impatientiæ, ac ſuperbiæ ſigno: optareque debemus potiores partes illis deferre: exhibenduſque exteriùs honor, cuique debitus, cum ſimplicitate, & moderatione religioſa. [f] Quare nomen illud honorificum *Don*, ubi eſt inſigne nobilitatis, omnino ſublatum eſt [g]. Et quamquam in menſa Sacerdotes,

f P. 3. c. 1. §. 4.

g C. 2. D. 85.

alios ad eum gradum non promotos præcedere debent; inter ipſos tamen Sacerdotes, aut Laicos nullus eſt ordo conſtituendus. [h] Loca etiam certa minimè accipient in Vniuerſitatibus, qui ad Gradus literarios promoti ſunt: ſed ſimul omnes extra numerum ſe conſtituant: [i] & pari ſimplicitatis humilitatiſque Evangelicæ ſtudio, ſi quando cogemur ad publicas ſupplicationes procedere, locum tenebimus nobis deſignatum ab iis, qui nos vocarunt. [l]

h C. 1. D. 106.

i P. 4. c. 6. §. 17. & c. 15. §. 4.

l C. 3. D. 35.

Corporis afflictationes quatenus uſurpandæ.

5. Quamvis ſingulis commendetur ſtudium quærendi in omnibus continuam mortificationem; [m] ratio tamen vivendi in exterioribus communis eſt; nec vllas ordinarias pœnitentias, vel corporis afflictiones, ex obligatione ſubeundas, habet: ſed illas aſſumere quivis poterit; quæ ſibi videbuntur, cum approbatione Superioris, aut Confeſſarii, ad majorem ſui ſpiritus profectum convenire: & quas, propter eundem finem, Superiores eis poterunt imponere. [n] Non debet autem corporis caſtigatio eſſe immoderata; ut nocu-

m Ex c. 4. §. 46

n Ex. c. 1. §. 6. & P. 3. c. 1. §. 12. & c. 2. §. 5. & P. 6. c. 2. §. 16. & R. Præp. 31. Rect. 30.

men-

mentum afferre, & majora bona impedire poſſit: ſed ita temperanda, ut ad neutrum extremum rigoris, vel diſſolutionis declinetur. [o]

[o] P. 3. c. 2. §. 5. & P. 6. c. 3. §. 1. & P. 10. §. 10. & R. Pręp. 32. & Rect. 31.

Iejunia quæ indicta, aut permiſſa.

6. In Abſtinentia quidem ſextæ feriæ conſuetudo Societatis ſervanda; & Iejunium in pervigilio S. P. N. Ignatii per Societatem indictum eſt. [p] At Iejunium, ſeu Abſtinentiam in Aduentu univerſaliter præſcribere, non viſum eſt expedire. Quod ſi alicubi, ad vitandam offenſionem Externorum, aliud ſtatui oporteret; Generalis eſt in hujuſmodi Vrbibus, ſeu Prouinciis, eam praxim inducere; qua & declinetur offenſio, & Noſtri ad ea jejunia obſtricti non cenſeantur. Ceterùm cùm declaratum ſit universè ad ſingularitatem non pertinere, ſi quis jejunet aliis non jejunantibus, & Superiores id volentibus concedere poſſint, immo & facultatem ad jejunandum præſtare debeant; tempore Aduentus ſe faciliores præbebunt. [q]

[p] R. com. 5. & C. 7. D. 16.

[q] C. 1. D. 98. & C. 5. D. 27. & C. 6. D 9. & RR. ſupra citat.

7. At Pœnitentiarum ſecretarum uſus, ſicubi non ita viget, exci-

Pœnitentiæ ſecretæ commendandæ.

tandus à Superioribus in exhortationibus extraque illas in privatis colloquiis, in iis præſertim, qui juvenes ſunt; frenatis pariter, qui hoc in genere proveherentur ulteriùs, quàm recta ratio permittat. Ad omnium verò inſtructionem legenda interdum publicè epiſtola P. N. Claudii de uſu pœnitentiarum.[r]

[r] In. 13. c. 6.

CAPVT V.

De Diſciplina Domeſtica.

Regularum neceſſitas.

1. QVamvis Divina Bonitas, quę Societatem inchoavit, illam etiam conſervatura ſit; ex parte verò noſtra, interna Amoris Divini lex ad id maximè conferat: quia tamen, & exemplo, & ratione docemur conſtituendas eſſe leges; quibus ad ſuſceptum vitæ curſum tenendum, incitandumque juvemur[a]; plurimæ ſunt conſtitutæ, non modò utiles ad excolendum animum Noſtrorum, ut proximè expoſitum eſt, ſed etiam ad externam politiam; qua ordo, & diſciplina domeſtica continentur: & hæ

[a] P. 1. Proœm. §. 1. & P. 10. §. 1.

hæ diligenter ſervandæ ſunt. [b]

b P.10. §.4.

Quibus potiſſimum exterior diſciplina contineatur,

2. Huc faciunt pleræque ex Regulis tum communibus, tum particularibus Præpoſiti, ſeu Rectoris; Miniſtri, Subminiſtri, aliorumque Officialium inferiorum, quas in Codice Regularum videre eſt, & condendas eſſe ſæpius in Conſtitutionibus præſcribitur [c]; Monita Generalia ex variis Ordinationibus, ac Decretis eruta [d], & Ordinationes etiam varii generis, quæ in diſtinctos libros in ſingulis domibus ſeruandos relatæ ad praxim ſummopere conferunt. [e]

c P.1. Proœm. decl. & P.4. c. 10. § 6. & P. 7. c.4 §.12.

d Or. c. 4.

e Or. c. 8. & c.7. D. 90.

Ordo Domeſticus unde petendus.

3. In Reg. Præpoſiti, & Rectoris habetur caput 5. de Ordine domeſtico, ubi præcipuarum Actionum tempus, & modus præſcribitur. Ex quibus omnibus conflatur exactiſſima norma Diſciplinæ religioſæ. Locos, indicaſſe ſit ſatis; cùm præſertim multa iam allata ſint alibi, aut poſtmodum referenda, quando id materia poſtulauerit; videri etiam poſſunt quæ infra Part. 7. c. 3. ſect. 6. & 8. dicuntur per Superiores à Subditis exigenda. Non omittenda ta-

men hic aliqua; vel quia ab ipſomet S. Fundatore ſtatuta fuerunt, vel quia majoris momenti videntur.

Silentium inter Noſtros.

4. Inter Religioſæ Domus præcipua ornamenta reponi ſilentium pro comperto eſt: illud nobis ſervandum eſſe præſcripto tempore Conſtitutiones iubent [f]. Id autem eſt omne, quod extra tempora Recreationi aſſignata decurrit. At ſilentium ea ratione ſervandum eſt; ut nemo loquatur, niſi obiter, & perpaucis, aut de rebus neceſſariis, præſertim in Eccleſia, Sacriſtia, & Refectorio: in Miſſa verò, concione, menſa, lectionibus, & diſputationibus, ſi quid priuatim dicere neceſſe erit, breviſſimè, & ſubmiſſa voce ſuggeratur [g]. Nemo in alienum cubiculum ingrediatur, ſine generali, aut ſpeciali Superioris facultate: quod ſi aliquis intus ſit, non prius aperiat oſtium, quàm poſt pulſum audiat, *ingredere*: & tamdiu aperta ſit ianua, quamdiu intus unà fuerint [h]. Et cum foras eundum erit, minimè loqui licebit intra Vrbem, ubi frequens eſt populus. Et qui menſæ inſerviunt, nove-

[f] P.3.c.1. §.4.

[g] R.com.26.& Or. c.4. §.21. & In.13. c.3. §.1. & Cl. c. 3. §.9. & R. Subm.4.

[h] P.3. c.1. D. & R. com.33.

noverint eandem legem ſibi ſervandam eſſe [i]. Ad cuſtodiam verò harum ordinationum invigilare debent Superiores, & exhortationibus, admonitionibuſque, tum etiam interdicta recreatione nimiùm loquacibus, aliiſque uſitatis pœnitentiis ſilentii obſervationem urgeant: quod facile Noſtris deberet eſſe; cùm aut occupati plerumque ſimus, aut conceſſis per interualla ſermonibus recreati. [l]

[i] Or. c. 4. §. 21. & *In.* 13. c. 3. §. 2. 3.

[l] In. 13. c. 3 §. 1. & Cl. c. 3. §. 9.

Quæ permiſſæ colloquia.

5. Et hæc quidem permiſſa Colloquia, quam Recreationem appellamus, ut religiosè tranſigantur, nonnulla ſervanda ſunt. 1. A prandio, & cœna una hora, diebus autem Veneris, poſt collationem veſpertinam, dimidia Recreationi religiosè impendatur: idque in uno loco, ſi commodè fieri poterit [m]. Sed feria quarta hebdomadæ ſanctæ, poſt decantata officia tenebrarum uſque in feriam ſextam incluſiuè, ab omni Recreatione abſtinendum erit [n]. Sicut ab ea ceſſandum ſtatim, ac datum eſt ſignum ad finem Recreationis. Qui tamen Menſæ miniſtrave-

[m] Reg. Præp. 56. & Rect. 55. & C. 6. *D.* 6. Or. c. 4. §. 21.

[n] C. 7. D. 34.

runt, poterunt ſecundæ Recreationi intereſſe [o]. Omnes demiſsè loquantur, & cum circumſpectione, & ædificatione verborum [p]; amandatis rerum ludicrarum narratiunculis, ac libertate indecora: deſignenturque idonei Syndici; ſubmittanturque ſecretò boni aliqui, ac ſpirituales, qui ſermones ſanctos, & Religioſæ recreationi conuenientes inducant. Pro quorum materia propoſitus eſt Catalogus confectus à P. Natali. Et quia in Congr. 6. non pauci conqueſti ſunt Recreationis tempus minùs religiosè tranſigi; feriò actum de ea contrahenda. Sed cùm nihil novi tunc placuiſſet inducere; decretum, ut alia via prædicto incommodo occurreretur. Et probata eſt Inſtructio à PP. deputatis in hanc rem confecta. [q]

[o] Or. c.4. §.21. & In. 13. c.3. §.1. & 3.

[p] P.3. c.1 §.4. & R. com. 28.

[q] C.6. D.6. & 38. & C.7. D. 80. §.5. & Or. c.4 §.22. & In. 13. c.9. & Cl. c.3. §.10.

Otium vitandum.

6. Ad Religioſam diſciplinam cuſtodiendam mirum quantum facit otii fuga: id enim eſt malorum omnium origo, & propterea, quoad ejus fieri poterit, Domi noſtræ locum non habeat. Sed omnes quamdiu corpore benè valent, in ſpiritualibus,

vel

vel exterioribus rebus habeant in quo occupentur [r]. Superiores propterea 1. ipſi exemplo ſuo ad operandum alios incitent; ita tamen, ut non omnia per ſe præſtent; præſertim nobiliores actiones, ſed dividant eas cum ſuis. 2. invigilent ut aptis loco exercitationibus Noſtri occupentur; nec facilè illorum excuſationes admittant [ſ]. Occupationes verò quibus Noſtri vacare debent, aliæ ad ſpiritum ſingulorum pertinent, aliæ ad ſtudia, aliæ ad Proximos, & videri poſſunt Inſtr. 4. & commendantur In. 3. §. 15. & Reg. Præpoſ. 38.

[r] P. 3. c. 1. §. 6. & P. 4. c. 10. §. 6.

[ſ] In. 4. §. 4.

Cum Externis cautela.

7. Quædam ad diſciplinam pertinentia Externos reſpiciunt, & alibi referentur; quia ſpectant ad leges, quibus miniſteria Societatis in bonum Proximorum diriguntur. Attamen hìc delibanda ſunt aliqua, quibus cautum videtur domeſticæ diſciplinæ, reſpectu illorum. Domi igitur nemo loquatur cum Externis; aut alios ad id vocet, ſine facultate generali, aut particulari Superioris [t]. Externi ne excipiantur hoſpitio, ut

[t] R. com. 36. & R. Ian. 8.

domi

domi pernoctent; niſi ji ſint, quibus multum debeatur; aut id officii, ſine magna offenſione, prætermitti non

u R. Præp. 83. & Rect. 81.

poſſit [u]. Nemo cujuſquam Externi ad Domeſticum, aut Domeſtici ad Externum mandata deferat, aut literas inſcio Superiore. Seculares autem rumores, qui foris audiuntur, ne temerè, & ſine fructu narrentur; aut quæ domi acta, vel agenda ſunt Externis referantur, niſi Superiore approbante [x]. Superior, aut ab eo deſignatus aliquis, videat ſcripta, & literas omnes, quæ ſcribuntur ad Domeſticos, & quas ipſi aliis ſcribunt. [y]

x R. com. 37. & 38.

y Ex. c. 4. § 6. & P. 3. c. 1. B. & R. Præp. 35. Rect. 35.

Peregrinātium leges.

8. Præter ea, quæ dicta ſunt ad præſidium caſtitatis ſub hujus titulo, ut de Socio adjungendo Domo exeuntibus, præſente in Viſitationibus, & ſimilia, huc facit: Neminem mittendum eſſe ab uno in alium locum ſine literis patentibus; & cùm peregrè erit Noſtris proficiſcendum, illis præficiendum maximè fidum, & cui ceteri tanquam Superiori in omnibus obediant [z]. At recedentem ſine licentia ab alio loco Societatis, vel

z R. Prov. 117. & 114. & R. Per. 12. & C. 7. D. 4.

vel ab ea dimiſſum Superior non admittat; aut ſi ita expediat, illo domi, vel alio pio in loco detento, à Provinciali ordinationem ſuper eo expectet *. Si qui etiam ad Generalem profugiunt, ſine facultate, aut profugi extra Collegia vagantur, gravi pœna, pro arbitrio P. N. puniendi; ab eoque non facilè audiendi, ſed remittendi ad Provincias **. Cum quis iter faciens tranſit per locum, ubi Domus, aut Collegium Societatis ſit, ad aliud Hoſpitium ne divertat; ejuſque, qui illic præeſt, obedientiæ ſubſit in omnibus ***. Vide Peregrinorum Regulas p. 147. &c.

* P. 2. c. 4. §. 1. & A. & R. Præp. 81. & Rect. 79.

** C. 7. D. 4.

*** R. com. 48.

CAPVT VI.

De Pœnis imponendis.

Superiores poſſunt imponere pœnitentias.

1. QVamquam optandum ſit, ut Religioſi ad obſeruandas ſuas Regulas non egeant timore pęnarum, præſertim temporalium; tamen quia in tanta naturæ infirmitate ſubinde his ſtimulis indigemus; certum eſt Superiores poſſe pœni-

pœnitentias imponere propter defectus, & negligentias admiſſas [a]. Nec à correctione Regulæ Societatis, ſecundùm Ordinationes ejus factæ, licet appellare; & appellatio per nullum Iudicem admitti debet. [b]

[a] Ex. c. 1. §. 6. & P. 3. c. 1. §. 16.

[b] Paul. III. p. 39.

Quomodo eas Subditi admittere debeant.

2. Pœnitentias igitur impoſitas hujuſmodi prompta voluntate, & magna humilitate quiſque admittere deberet, cum vero emendationis deſiderio; etiamſi propter defectum non culpabilem injungerentur [c]. Immo aliquoties ſingulis annis omnes à Superiore ſibi pœnitentias injungi, propter defectum obſervationis Regularum, petant. [d]

[c] Ex. c. 4. §. 33. & P. 3. c. 1. §. 15.

[d] P. 3. c. 1. §. 18.

Quo ordine in illis injungendis procedendum ſit.

3. Eſt autem advertendum in correctionibus: quòd primò in caritate, & dulcedine, qui peccant, ſunt admonendi; ſecundò in caritate quidem, ſed eo tamen modo, ut confuſio, & rubor ejs injiciatur; tertiò amori ea, quæ timorem incutiunt, adjicientur; habita ſemper ratione diſpoſitionis perſonarum, & ædificationis univerſalis, & particularis earum, ad gloriam Dei. De publicis au-

autem defectibus publica debet eſſe poenitentia, jis tantùm, quæ ad ædificationem faciunt, declaratis [e]. Atq; hujuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe debet, etiam antiquioribus, immo & ipſis Superioribus, ſi ſuo Officio defuerint [f]. Qui autem in aliquo Collegio malè ſe gerit, non mittatur, ſi fieri poteſt, ad aliud, niſi juvetur ubi deliquit. [g]

e P.3 c.1.§.15 & N. & P. 8. c.1. G. & R. Præp. 29. & Rect.28.

f C.6.D.37.§. 6.7. & In. 18. §.10. & 12.

g C.7.D 80 §. 2. & R. Prov. 117.

Quæ pœnitentia ordinariè imponi poſsint.

4. At non imponentur à Superiore Domus, ſeu Collegii niſi ordinariæ poenitentiæ; quales ſunt: parva menſa, publica reprehenſio, concluſio in circulo, edere ſub menſa, oſculari aliorum pedes, orare in Refectorio, dicere culpam ſuam, ſubtractio cibi uſq; ad panem, & aquam. ſi res poſtulauerit diſciplina publica in Refectorio, & alia exercitia humilia, & domeſtica. [h]

h R.Præp. 10. & Rect. 9.

Quomodo contra Apoſtatas, alioſq; grauiùs delinquentes ſit procedendum.

5. Apoſtatas verò, & alios quoſvis inſolentes, & qui id mereri videbuntur, poſſunt Superiores omnes, invocato etiam auxilio brachii ſecularis, excommunicare, capere, incarcerare, & aliàs ſuæ diſciplinæ ſubmittere [i]. Quamquam facultas ex-

i Paul. III. p. 41. & Greg. XIV. p. 283.

excommunicandi Provincialibus reſervata eſt [l]; quibus etiam tātummodò permiſſum eſt prædictis facultatibus uti contra commorantes in alia Religione [m]. De Carceribus in Societate tenendis deliberatio P. Generali relicta [n]. Forma Iudicii aliquando inſtituendi à Deputatis concepta in Congregatione VI. commiſſa eſt P. Generali; ut eam Provincialibus communicet, cum neceſſitas poſtulaverit. [o]

l Comp. V. Corr. §.2.

m Comp. V. Apoſt. §. 5.

n C. 1. D. 116

o C.6.D.45.& C.7. D.94.

Quomodo in delatis Superior ſe gerere debeat.

6. Dictis ſupra, ubi de prima Probatione Par. 1. cap. 4. ſect. 2. §.5. & ubi de Caritate, hac Par. 4. cap.3. §.2. circa obligationem, quam habent Noſtri juvandi apud Superiores correctionem defectuum, hic addendum, quid Superiores ſervare debeant in ea uſurpanda. 1. Caveant, ne delatoribus faciles aures, fidemque præbeant; ſed diſquirant ſingula, donec in rei delatæ cognitionem veniant; & ſi falſitatem deprehenderint, aut innocentem ab omni delicti ſuſpicione liberent, aut falſum delatorem, pro rei gravitate, puniant. Optavit etiam Congregatio

VII.

VII. ut nemo ad mediatos Superiores aliena errata deferret, niſi priùs immediati moniti fuiſſent; ſi verò per hos emendatio non eſt ſecuta, aut graves admodum cauſæ hunc ordinem invertendum ſuadent, cauſas omiſſi ordinis in literis ad mediatum Superiorem addat. *p*

p C. 7. D. 12.

2. Superior quando aliquos defectus novit, per denunciationem paternam, Deferentem nulli revelet; nec ab eo petat, ut rem delatam ſubſcribat; Delatum verò iis tantùm aperiat; qui prodeſſe poſſint fini, per talem denunciationem intento; qui eſt profectus ſpiritualis ſubditorum, & bonum commune Religionis; quales præcipuè ſunt Conſultores, & Superior Delati: ad majorem autem cautelam, petatur ad conſultationem Deferentis conſenſus; quem ille dare debebit.

3. Poteſt ſic delatum corrigere, etiam coram duobus teſtibus; & peragere ſecretò, quæcumque judicaverit expedire ad remedium, profectumque delati, at citra ejus infamiam; ut diligenter circa illum invigi-

vigilare, mutare loco, non admittere ad aliquod officium.

4. Poteſt Superior defectus leves, & communes ſic delatos, in Refectorio, publica reprehenſione, & pœnitentia ordinaria corrigere; dummodò, quoad fieri poterit, habeatur conſenſus Deferentis, & Delato nulla momenti alicujus infamia adhæreſcat. Ob gravia verò, quæ ſic innotuerint, poterit interdum devenire ad dimiſſionem Delati ex Societate; ſic quidem, ut licèt adjuvetur hac notitia, non tamen eo modo procedat, ut poſſit cognoſci talis defectus ab aliis, ſed alia via cognitas notas opponat, vel certè nihil dicat. q

q C.6.D.33 & Or.c.15. p.2.

***

CAPVT VII.

De Dimiſſione è Societate.

SECTIO I.

Quinam, & per quos dimitti poſſint.

Duplex dimiſſionis ſpecies; quarum altera propria Societatis.

1. DVpliciter Societas dimittere ſuos poteſt; vel concedendo tranſitum ad aliam Religionem, vel eos abſolutè dimittendo; ſive hi ſoluti à Votis remaneant, ut contingit in non Profeſſis, ſive non ſoluti, ut Profeſſis accidit. Primum genus Dimiſſionis exerceri ſolet circa Profeſſos: quibus etiam licebit tranſire ad quemcumque Ordinem etiam laxiorem, quem præſcripſerit Præpoſitus Generalis, de conſenſu tamen Superiorum loci illius, quò deſtinabuntur [a]. De ſecundo genere Dimiſſionis potiſſimum hìc agemus: Quod admodum peculiare Societati eſt; & unum ex ſubſtantialibus Inſtituti. [b]

[a] Greg. XIII. p.209.

[b] Iul. III. p. 68. & Con. 5. D.58.

2. Vt ad propoſitum Societati

 finem

Quilibet è Societate dimitti aliquando poteſt.

finem divini obſequii, & auxilii animarum convenit conſervari, & numero augeri operarios idoneos, ad hoc opus promovendum: ita dimitti eos oportet, qui tales non fuerint inventi. Et quamvis cauſas, ad Dimiſſionem dignas, eò graviores eſſe oportet, quò quis arctiùs Societatis corpori conjunctus eſt: quantumlibet tamen quiſque ſit conjunctus, in quibuſdam caſibus ſeparari ab ea poſſet, ac deberet; adeò ut vel ipſe Præpoſitus Generalis ab hac lege non excipiatur [c]. Præterea quò magis alicui Societas deberet, quod de ipſa benemeritus eſſet; vel quò pluribus Dei donis, ad eandem in divino obſequio juvandam, præditus eſſet; eò majori cum difficultate eſſet dimittendus: ut è contrario, cui minus deberet Societas; aut minus ad eandem juvandam eſſet idoneus, faciliùs dimitti poſſet. [d]

c P.2.c.1. §.1. & A. & c.3. A. & P.9.c.4.§.7.

d P.2.c.1. A.

Quinam dimittere poſsint iure ordinario, aut delegato.

3. Dimittendi facultas in primis ad univerſam Societatem pertinet; quando in Congregationem Generalem conveniret. Eadem erit penes Præpoſitum Generalem in omnibus,

præ-

præterquam ſi quid ad ipſius perſonam pertineret. Penes reliquos ex Societate tantum erit hujus facultatis, quantum eis à Capite collatum fuerit: nec Superioribus tantùm Provincialibus, ſed & aliquibus Localibus tribui poterit. Hæc autem facultas, ſi amplior, ad conciliandam illis ſubditorum venerationem, aliquando communicabitur in patentibus literis; nihilominus eadem contrahi (prout convenire videbitur) in ſecretis poterit. [e]

[e] P.2.c.1. §.3. & B. & P.9. c.1. §.1. & Greg. XIV. p. 284. & Or. c. 12. §.1.

Quatenus id Provincialibus conceſſum ſit.

4. In præſenti verò Provincialibus ea eſt communicata facultas dimittendi; quæ explicatur in ipſorum Regulis cap.5. unde poſſunt dimittere eos, qui in prima, & ſecunda Probatione, ante & poſt emiſſa Vota, verſantur. Qui enim, ante finem biennii, ex deuotione ſua, & facultate Superiorum, emittunt Vota, obligationem quidem contrahunt ad ea ſervanda; ſed non propterea Religioſi conſtituuntur; aut ad eos retinendos ulla obligatio reſultat in Societate: ut literis encyclicis P. N. 7. Aug. 1683. declaratum

 eſt.

eſt. Limitatur tamen prædicta facultas, Provincialibus communicata, reſpectu Novitiorum; qui à Præpoſito Generali in Provinciã deſtinati, vel de Societate ipſa peculiari modo benè meriti eſſent. Hos enim, & Scholaſticos approbatos, Coadjutoreſque non formatos nequeunt dimittere: niſi cauſſæ ſint admodum urgentes, & graves; & ejuſmodi, ut ſine gravi periculo Generalis reſponſum expectari nequeat: quem tamen Provinciales certiorem ſtatim facient, Dimiſſione peracta. Coadjutores formati, ſive ſpirituales, ſive temporales dimitti non debent, niſi approbante Generali. Qui tamen poterit hujuſmodi facultatem Provinciali communicare in remotiſſimis locis; vel ptopter cauſas magni momenti alicui; cui tanquam ſibi ipſi fideret. At erga Profeſſos eadem facultas non eſt communicanda inferioribus Præpoſitis; ſed in ſolo Generali debet ſiſtere. *f*

f p.2.c.1.§.2. & B & C. & R. *Prov.* 40. 41. 42. 43. & Or. c.12.

S E-

SECTIO II.

De cauſis Dimiſſionis.

1. NON hic agimus de cauſis Novitios, ſive Profeſſos dimittendi: nam ut reſpectu illorum longè leviores, ita comparatione iſtorum longè graviores requiruntur, quàm quæ hic exponuntur ſufficientes ad dimittendos è Societate, qui Votis ſimplicibus, licèt ſubſtantialibus Religionis, obſtricti ſunt. Igitur cauſæ Dimiſſionis in Societate debent eſſe rationabiles, atque juſtiſſimæ g: harum autem alię ſunt culpabiles Dimittendo, alię non: Igitur initio ducto ab illis;

De quibus hic agendum ſit.

g Greg. XIII. p. 217. & Ex. c. 6. A. & P. 2. c. 2.

2. Si aliquis damnum allaturus malo vitæ exemplo judicaretur; ac præcipuè ſi inquietum ſe oſtenderet; & verbis, aut actibus offendiculum alijs præberet; vel inducendo eos ad malum; vel ad diſcordiam: vel ſi quid contra Superiores, vel commune Societatis bonum moliretur: hoc enim tolerare caritatis non eſſet, ſed vitii contrarii, in eo quidem, qui te-

Inter cauſas culpabiles prima eſt ſcandalo Sociis eſſe.

netur conſervare quietem, & bonum ſtatum Societatis ſibi commiſſæ [h]. Quando autẽ, non tam propter rationem, vel magnitudinẽ peccati, quàm ob removẽdum offendiculum, quod aliis præbuit, dimitti aliquem neceſſe eſſet: ſi alioqui aptus eſſet, expendet prudentia Superioris, an expediat facultatem ei dare, ut ad locum alium Societatis valdè remotum, ex eadem non egrediendo, proficiſcatur. [i]

[h] P. 2. c. 2. §. 3. & D & P. 8. c. 1. § 5. & F. & C. 5. D. 54. & Paul. V. p. 305. &c.

[i] P. 2. c. 2. D.

2. Gravia, licèt non publica peccata.

3. Cùm licèt aliqua peccata offendiculum non præberent, utpote non manifeſta; tamen in Domino judicaretur contra ipſius honorem, & gloriam fore: ut qui ea admiſit, maneret in Societate: cum videatur in quibuſdam pravis affectibus, aut vitiis, quæ Divinam offendunt Majeſtatem, corrigi non poſſe; quæ eò minùs tolerari deberent, quò graviora eſſent, & plus culpæ haberent [l].

[l] P. 2. c. 2. §. 2. & P. 10. §. 7.

3. Contumacia, & pertinax abeundi voluntas.

4. Quando qui ad Probationem admiſſus fuit, ſe componere ad vitam ſub Obedientia, & juxta modum procedendi Societatis non poſſet, aut vellet; & cum ipſe etiam importunè dimiſſionem petit. [m]

[m] P. 2. c. 2. §. 4. & C. 7. D. 22. & C. 12. D. 12. & Of. c. 12. § 6.

5. Cau-

5. Cauſæ autem ex ſe non culpabiles ſunt. 1. Aliqua impedimenta, vel inſignes defectus deprehenſi, quos antea in examine reticuiſſet: Et quidem ſi impedimenta ſint eſſentialia, certum eſt retineri non poſſe. Si verò aliquod ex ſecundariis, aut etiam in aliqua re alia, dum examinaretur, veritatem ſuppreſſiſſet, juſtè dimitti poteſt. [n]

Inter cauſas non culpabiles prima, Deprehenſa impedimenta priùs ſuppreſſa.

[n] P.2.c.2. §.3. & 5; & Ex. c. 2. & 3. & *P.1.* c. 3.

6. Secunda; Si experimento comperiretur, valdè inutilem fore aliquem, propter ejus inſignem ad quævis munera ineptitudinem; qualis poteſt eſſe ægritudo aliqua, aut debilitas impar laboribus, quos noſter procedendi modus requirit. Eſt autem in ea diſtinguendum: nam ſi ægritudo contracta eſt in obſequio Societatis, poſtquam emiſerit Vota, biennio exacto; is dimitti non poteſt, niſi ipſe contentus eſſet: ſecus autem, ſi tempore Novitiatus, propter ordinarios labores, morbum contraxiſſet. Si autem infirmitatem contraxerat ante ingreſſum; vel diſpoſitionem ad eam attulerat; dimitti poterit; difficiliùs tamen, ſi admiſ-

2. Infirmitas virium.

ſus

ſus eſt, nulla conditione experiundi; ſed ſpe concepta, quod ad majora, aptus eſſet futurus, quàm experimento comperiatur. [o]

o P. 2. c. 2. §. 4. & B. & Ex. c. 7. §. 2. & C. 5. D. 50. §. 3.

3. Ingenii debilitas.

7. Tertia; ſi ineptitudo contingeret non ex debilitate corporis, ſed ingenii: ita ut non poſſet in literis progredi; & ad alia miniſteria ineptus videretur: & tunc ſicut ante Vota debet, ita poſt Vota in rigore dimitti poteſt; quia adhuc in probatione eſt ad ulteriores gradus; eò magis, ſi illa inutilitas eſſet cum aliqua culpa voluntatis conjuncta: ex æquitate tamen, ſi nulla ſit culpa, conſulatur priùs Generalis. [p]

p P. 2. c. 2. §. 3. & 4. & C. & Ex. c. 7. §. 2. & P. 4. c. 6. N. & C. 5. D. 50.

Convenientia harum cauſarum.

8. Quævis harum cauſarum ſatis eſſe videtur, ut Deo gratius fore judicemus honeſtè dimitti eum, in quo locum habuerint; quàm imprudentem in eo retinendo caritatem exercere: cùm univerſale Societatis bonum haud dubiè bono particulari alicujus præferri debeat. [q]

q P. 2. c. 2. §. 3. & 5.

Examinanda diſcreto zelo.

9. Quatenus autem defectus aliqui, qui contra Divinum honorem, & Societatis bonum eſſe dicuntur, debeant tolerari, cùm id ex multis cir-

circumſtantijs particularibus perſonarum, temporum, & locorum pendeat; diſcreto zelo eorum, quibus ea cura commiſſa eſt, relinqui eſt neceſſarium: qui propterea multa præmittere debebunt, antequam ſuper hoc negotio ſententiam ferant, ut iam videbimus. [r]

r P.2. c. 2. A. B. & D.

SECTIO III.

Dimiſsioni præmittenda.

1. VT igitur in re tanti momenti nihil caritatis, & prudentiæ prętermittatur; plura ſtatuta ſunt, tripliciter hic dividenda, ut primò collocentur, quę ante Dimiſſionem præſtāda, tum quę in Dimiſſione, demum poſt Dimiſſionem. Et quidem Superiores graviter admonentur, niſi diligenter obſervent, quę in Ordinatione P. Claudii, hac ſuper re edita, præſcribuntur; fore ut, neque conſcientiæ ipſi ſuæ, officioque, nec Conſtitutionibus ſatisfaciant. [ſ]

Ordo, & gravitas dicendorum.

ſ Oi. c.12. §.1.

2. Tria tamen hic præmittenda. 1. Pleraque ex dicendis pertinent ad eos, qui palam, & propter cauſas ma-

Non omnia tamen cum ſingulis ſervanda.

manifeſtas dimittuntur. 2. Eadem ſervanda ſunt plùs minùſ-ve, proportione habita Graduum Societatis, ita ut minimè omnium Profeſſos tangant. 3. Si aliqui propter cauſas occultas dimittendi ſunt; ſatis erit, ſi Præpoſitus hac facultate præditus, re Domino commendata, &, ſi judicauerit expedire, unius, aut plurium audita ſententia ſtatuat, & exequatur, quod facto opus ſit. [t]

t P. 2. c. 3. A. 7.

Provincialis expendat circumſtantias omnes.

3. Provincialis, cùm de aliquo dimittendo ſuggeritur, præmiſſa oratione exploret, an ea, quæ illi objiciuntur, vera ſint; & ſi vera, an tanti momenti, ut de dimiſſione agi debeat: præterea utrùm Superiores erga hujuſmodi hominem debita caritate perfuncti, illum commonefecerint, remedia pœnitentiarum, & præſertim Exercitiorum ſpiritualium applicando, & quidem non perfunctoria curatione. [u]

u P. 2. c. 2. A. & C. & c. 3. §. 2. & Or. c. 12. §. 2. 3.

Conſulat ſuos, & ſcribat ad Generalem.

4. Peracta informatione, auditaque ſententia Superioris illius Domus, in qua commiſſum eſt delictum, aut unde prodiit accuſatio, exquirat judicium Conſultorum ſuorum,

rum, aut ejus loci, ubi tunc erit; eorumque, qui ipſi videbuntur; tum informationem mittet ad Generalem; in qua, ubi expreſſerit conditionem, ætatem, munia ejus, de quo agitur, tum quid peccaverit, quæ remedia adhibita, an omnia ritè peracta, quæ præſcribuntur; ſubdat demum, quid ipſe, Conſultoreſque ipſius faciendum cenſeant. x

x P. 2. c. 2. A. & C. & c. 3. §. 3. & A. & R. Prov. 42. & Or. c. 12. §. 4.

Generalis ſententiam feret.

5. Generalis verò, re Domino commendata, & cum Aſſiſtentibus communicata, omnem exuendo affectum, & majore Dei gloria præ oculis conſtituta, & communis boni, tum etiam (quoad ejus fieri poterit) particularis ratione habita, expendat hinc inde cauſas; & ſtatuat, an dimittere debeat nec-ne. y

y P. 2. c. 3. §. 4. & Or. c. 12. §. 8.

Non diſcedendum ab hac forma.

6. Is igitur modus ſervandus eſt, qualem Conſtitutiones præſcribunt, & praxis hactenus confirmavit; nec forma judiciaria neceſſariò adhibenda. z

z Greg. XIII. p. 282. & R. Prov. 44. & C. 5. D. 31.

Aliquando præmittenda pœna.

7. Ceterùm, licèt paſſim non expediat Dimiſſioni præmittere pœnas delicti; cùm dimitti Noſtri debeant, quantum fieri poteſt, ſine deco-

a P.2. c. 3. §. 6. 7. decore, vel ignominia [a]; ſi tamen defectus ſint cum ſcandalo conjuncti; & qui pœna aliqua puniri debeant; non ante ad Dimiſſionem veniatur, quàm pro meritis fuerint caſtigati, etiam incluſione ad tempus, vbi vſus, & conſuetudo id obtinuit. [b]

b Or. c. 12. §. 5. & C. 7. D. 32. § 6.

Quid cum petentibus ſine cauſa.

8. Rurſus non convenit laxari habenas erga eos, qui ex ſua ipſi tentatione dimitti petunt, & ne tum quidem, cum, habita ratione perſonæ, utile Societati videretur, ab ea liberari: quia ſi perſuaſio hæc vulgaretur, perniciosa multis evaderet, reputantibus januam ad elabendum poſt delictum ſtatim patere. Sed vitari ſimul alterum extremum neceſſe eſt, opinantium hujuſmodi homines ſemper retinendos; quia ubi ad certum gradum pervenerunt, rarò apti ſunt ad Societatem. [c]

c Or. c. 12. §. 6.

Compeſcendi importuni Dimiſſionis poſtulatores.

9. Ad mediam autem viam ineundam, & præcavendam importunam aliquorum de Dimiſſione poſtulationem, ſtatutum eſt; eam petentes, nulla juſta apparente cauſa (ſi alioqui idonei ad Societatem judican-

cantur) ſi Superiorum monitis non acquieſcant, teneri Provinciali ſuo cauſas omnes, quas Dimiſſioni obtendunt, cum propriæ manus ſubſcriptione, proponere; affirmareque nullam aliam ſibi ſupereſſe rogatæ dimiſſionis cauſam. Provincialis verò haſce cauſas expenſas cum ſuis Conſultoribus, tranſmittet ad Generalem, adnotato ſuo, & Conſultorum judicio: &, ſi illæ P. Noſtro inſufficientes viſæ fuerint, ſub Obedientiæ præcepto, perpetuum illis ſilentium indicat: eoſque, ſi non obtemperent, pro delicti gravitate ſeverè puniat, & publicè etiam, ſi culpa ad alios promanavit. Sciantque tales ſe minimè in conſcientia tutos; ſed mortali culpæ ſubjacere, quamdiu in illa animi obſtinatione manent.

Præceptum, & excommunicatio in petentes opem ab Externis.

10. Imponitur præterea præceptum, & pœna excommunicationis latæ ſententiæ, Provinciali reſervatæ, tum in illos, qui inconſulto Provinciali, Externos de Dimiſſione ſua in conſilium adhibent: tum in illos, qui, quocumque modo, Externorum auxi-

auxilio, vel interceſſione, ad dimiſſionem à ſuperioribus obtinendam, utuntur. Præcepti verò hujus tranſgreſſores præter alias pœnas, arbitrio Provincialis imponendas, longè difficiliorem ſibi facturos Dimiſſionem ſciant,

Obligandi ad aliam Religionem ingrediendam.

11. Illis etiam, qui ſola importunitate Dimiſſionem extorquent, non concedenda, niſi cum obligatione aliam Religionem intrandi; in qua regularis obſervantia vigeat: eaque obligatiò patentibus literis inſerenda: ac rariſſimè talium quiſpiam, liber ab omni Votorum obligatione, ad ſeculum remittendus.

Dimiſsio irrita obtendentium falſas cauſas.

12. At qui cauſis non veris, fraude, ac dolo, Dimiſſionem è Societate obtinuerunt; aut ex cauſis quidem veris, gravibuſque delictis, ſed ea intentione perpetratis, quò faciliùs dimitterentur, nullo modo ſunt in conſcientia tuti: cùm hujuſmodi facultas in conſcientiæ foro ſit irrita: in quo etiam ſubjacent omnibus Apoſtatarum cenſuris. Et ſi hoc in exteriori foro conſtiterit; Superiores poſſunt contra eos agere,

tan-

tanquam contra veros Apoſtatas.

13. Qui ad Dimiſſionem obtinendam ſecretas obtendunt cauſas; quibus ſe ineptos ad religioſam diſciplinam, Votorumque obſervationem contendunt; tenentur eas alicui Patri aperire: qui ſuper illis ſententiam ſuam ad Generalem perſcribat. Quod ſi quis renuat, cum P. Noſter judicaverit, cauſas aperire, careat omni ſpe Dimiſſionis obtinendæ. [d] *Neganda ſubticentibus ejus petendæ cauſas.*

[d] C.7. D.22. & C.12. D.12.

SECTIO IV.

Servanda in Dimiſsione, & poſt ipſam.

1. DVm autem de alicujus Dimiſſione agitur, ſeverè Superioribus eſt interdictum, ne eum interea temporis ullo modo exponant in publicis miniſteriis; ſed domi potiùs illum contineant; habeaturq; in Dimiſſione ratio ædificationis. In cujus gratiam, ſi Dimittendi priùs ablegandi ſint in aliam Provinciam, Provinciales præmittant, vel minimè differant Inſtructionem ad Supe- *Proximè dimittendis invigilandum.*

 riores

e R. Prov. 117. & Or. c. 12. §. 9. 10.

riores ejus loci; ut ex ea judicent quid cum illis agendum ſit.[c]

Caritas erga eoſdem dum dimittuntur.

2. Curandum prætereа, ut Dimiſſus recedat ſine dedecore, & quantum fieri poteſt, ſervata benevolentia: juveturque conſilio, oratione, & alia etiam ope, ſi Caritas poſcat. Declareturque illi, quod liber maneat à Votis ſimplicibus; ſi ea iuxta formulam Societatis emiſit. Quæ ipſius eſſe conſtat, reddenda ſunt; de iis verò, quæ aut expenderit, aut donaverit Societati, diſpiciat Superior, habita ratione tum æquitatis, tum ædificationis, num illi aliquid ampliùs, quàm quod invenitur, de rebus ipſius dari debeat, nec-ne: conſideret etiam diligenter, an ſcripta ſecum aſportare debeat[f].

f P. 2. c. 3. §. 5. 6. 7. & B. & c. 4. §. 3. & R. Prov. 44. 45.

Quid præſtandum cum Domeſticis, & Externis.

3. Vt ſatisfiat etiam aliis Domeſticis, & Externis, tria obſervanda ſunt: 1. ne quid perturbationis in alicujus animo propter dimiſſionem maneat, ratione reddita quantum ſatis erit, & plùs minuſ-ve carus fuerit, qui dimittitur; abſtinendum tamen à defectibus non publicis declarandis. 2. Ne malè affectus quiſ-

piam

piam maneat erga Dimiſſum; nec de eo malè ſentiat; ſed potiùs omnes eum diligant, ac Deo commendent. 3. Detur opera, ut ejus exemplo juventur, ſi qui minori cum ædificatione, quàm par eſſet, domi verſantur; ne ſibi tantundem accidat: & Externi itidem, quibus id innotuerit, ædificationem accipiant, quod domi non toleretur id, quod tolerari ad Dei gloriam non debet. [g]

[g] P 2. c 3. §. 8. 9. 10. & C.

Non damnandi Superiores cum cauſas reticent.

4. At cum contingere poſſit, ut cauſæ Dimiſſionis occultæ ſint; non debent Conſultores credere, multoque minus accuſare, quaſi (eò quòd Superior rem cum ipſis non communicarit) temerè, & ſine cauſa geſta ſit: ſed potius modeſtè interrogare Superiorem, quid cauſæ vel Noſtris, vel Externis ſciſcitantibus reddi queat. [h]

[h] P. 2. c. 3. A. & Or. c. 12. §. 7.

Caritas erga jam Dimiſſos.

5. De Dimiſſis declaratum eſt, conformiter ad jam indicata de caritate, qua illos complecti decet; per Societatem nullo modo ſtare, quo minùs ab ipſa Dimiſſi poſt Vota ſimplicia, ad Officia, & Beneficia

i P.1.c 3 §.5.6. 7 & C.9.D.30. quæcumque admittantur [i]. Nec excludendi à noſtris Vniverſitatibus, quando graue ſcandalum non timetur [l]. Non tenetur tamen Societas alere dimiſſos Sacerdotes, qui & Titulo carent, & Patrimonio, ut perpetua praxis, & validæ rationes Pontificibus probatæ confirmant.[m]

l C.1.D.119.

m C.2.D.77.& C.7.D.3.

Quid ſervandum cum jiſdem ad Societatem redire volentibus.

6. Si quis verò ex Dimiſſis redire ad Societatem velit; cautè procedendum eſt: cùm conſtet hujuſmodi homines raro idoneos ad Inſtituti noſtri diſciplinam inveniri [n]. Et 1. non admittatur, niſi qui dimiſit, aut Præpoſitus Generalis ſuum præſtiterit aſſenſum: quem non dabit, ſi adhuc manent eædem rationes, propter quas fuit dimiſſus [o] 2. Poſt reditum denuò examinari debet, & generalem Confeſſionem facere, & aliis Probationibus, & Experimentis exerceri; in quibus tamen Provincialis diſpenſare poterit: ſed non niſi poſt biennium ad Vota admittendus eſt [p]. At ſi contingeret quempiam ſine culpa, aut ulla penitus cauſa è Societate expulſum eſſe, ita ut invalida ſit Dimiſſio; is in priſtinum ſtatum,

n R. Prov.46.

o P.2.c.4. §.1. & 7.

p P.2.c.4. §.8. & C.8.D.58. & R. Prov 46. & Qr. c.1.§.2.

tum, ſine Novitiatu, reſtitui debet.[q]

q C.8. D.58.

SECTIO V.

De Egreſſis ſua ſponte.

Quinam reducendi ex ſponte abeuntibus.

1. AD eos reducendos, qui ſine licentia recederent, ſi priùs parum idonei ad Societatem habebantur, nulla diligentia opus erit; ſed potiùs dirigantur ad aliud Inſtitutum, ubi Deo ſervire poſſint, relaxato illis Voto[r]. Si verò hujuſmodi eſſent, ut Deo gratum fore videretur, eos non ſic relinquere; quod idonei eſſent ad Societatem; præcipuè ſi ex aliqua vehementi tentatione, aut ab aliis decepti, egreſſi viderentur; adhiberi diligentia poſſet ad eos reducendos.

r P.2.c.4. §.4.

Quid ſi aliam Religionem ingreſſi fuerint.

2. Quod ſi aliam Religionem ingreſſi, & ejuſdem habitu induti fuiſſent; nec litigandum videtur Societati, nec procurandum, ut eos reducat. Nam in aliis uti poterit Societas facultatibus ſibi à Paulo III. aliiſque conceſſis: quandoquidem

aliam Religionem ingrediendo, non ideo de iure deſierunt eſſe de Societate noſtra: licet ſola poſt biennium ſimplicia Vota emiſerint: quare ab ea recedentes Apoſtatarum pœnas, non ſecus ac Profeſſi, incurrunt [s].

[s] P. 2. c. 4. §. 5. & B. & C. 1. D. 24. & Paul. III. p. 41. & Pius V. pag. 100. & Greg. XIII. p. 217. & 229. & 237.

Sponte redeuntes à quo recipiendi.

3. Si verò hi, qui injuſſi diſcedunt, immo & alii, qui dimittuntur, ſe conferrent ad alium Societatis locum: videntur nobis in Domino admittendi non eſſe; niſi qui loco pręeſt, unde diſceſſerunt, vel Prępoſitus Generalis admonitus ſuum aſſenſum præſtiterit; aut fortè conſultiùs judicaretur eos, tanquam hoſpites recipere, donec reſponſum à Superiore, ad quem ſpectat, referretur. [t]

[t] P. 2. c. 4. §. 1. & A. & R. Præp. 81. & Rect. 79.

Quæ ſatisfactio ab iidem exigenda.

4. Admitti autem in Collegium, ſeu Domum, ex qua diſceſſerant, non debent; niſi parati ſint ad quamvis ſatisfactionem, & probationem. Si verò, & idonei ad Deo in Societate ſerviendum judicentur; & de eorum vera pœnitentia non liqueret; ad experimentum conſtantiæ, & levitatis præteritæ ſatisfactionem, in aliquo Xenodochio conſti-

tui

tui poſſent. Quandocumque autem admittentur, denuò examinentur, & probentur, prout Provinciali videbitur: Quod ſi Vota emiſerant, eadem cum aliis renovare poterunt. Sed advertatur hujuſmodi homines raro idoneos ad Inſtituti noſtri diſciplinam inveniri. [u]

5. De profugis ad Generalem ſine patentibus literis Superiorum ſuorum, aut ſimiliter per Collegia vagantibus gravis pœna ſumenda eſt; neque audiendi à P. Noſtro, ſed remittendi in Provincias ſuas [x]. At fugitivi Societatis ipſo facto ſunt excommunicati. [y]

Quid cum vagis, & profugis.

u P.2.c.4. § 6. & 8. & D. & R. Prov.46. & O1. c.1. §.2.

x C.7. D 4.

y C.9. D.17.

CAPVT VIII.

De tuenda, & reparanda valetudine.

POST leges ſanè non paucas purgandis, excolendiſque animis in Societate latas, oportuit etiam corporibus Sociorum curandis caveri. Hæc igitur religioſæ providen-

tiæ pars minimè à Iure noſtro neglecta, hic exponenda eſt.

SECTIO I.

De valetudine conſervanda.

Victus, veſtitus, & ſimilium communis Regula.

1. IN jis, quæ ad victum, veſtitum, ſomnum, & habitationem, & alia corpori neceſſaria, vel convenientia pertinent, uſurpanda, quatuor curentur. 1. Quamvis ſit, in quo probetur virtus, non deſit tamen, quo ſuſtentetur natura. 2. Vt ea ratio ineatur, quæ minimè diverſa ſit ab eo, quod Medicus illius loci, in quo vivitur, judicabit: ita ut, quod quiſque ſibi inde ſubtraxerit, ex devotione, non ex obligatione ſubtrahat, 3. Vt communem, & approbatum uſum honeſtorum Sacerdotum ſequamur. 4. Habenda eſt ratio Humilitatis, Paupertatis, ac ſpiritualis ædificationis; quæ ſemper nobis in Domino ob oculos verſari debet. [a]

[a] Ex. c. 4 §. 16. & P. 3. c. 2. §. 3. & P. 6. c. 2. §. 15. 16. & Iul. III. p. 67. & R. Præp. 61. & Rect. 58.

2, In particulari; ut conſulatur va-

valetudini, nemo extra conſueta tempora bibat; nec extra domum cibum ſumat, abſque facultate Superioris [b]. In veſtitu habenda eſt ratio ejus finis, qui eſt ab injuria frigoris, & ab indecoro defendi. Barbam non eſſe nutriendam eſt viſum [c]. Ceterùm ut qui probantur vilioribus indumentis ad Mundi contemptum juvari debent, ita cum jis qui ſtudiis vacant major habenda eſt ratio decentiæ exterioris, & commoditatis propter ſtudiorum laborem, & quia Collegia reditus habent [d]. Profecturi ad alia loca Sottana, & aliis interioribus indumentis privari non debent, niſi caritas ſuaderet melioribus eſſe commutanda. Reliqua ad iter neceſſaria danda ſedulò erunt, ſed eorum ſumptibus, quorum erit expenſas itineris ſolvere [e]. Tempus ſomno tribuendum, intra ſextæ, & ſeptimæ horæ ſpatium debere eſſe videtur; quod communiter omnes obſervent: eritque deſignatus, qui, elapſo quadrante, adeat ſingulorum cubicula; videatque, an omnes ad lectum ſe receperint, & lucernas extin-

Particularia quædam de cibo, veſtitu, & habitatione.

b Reg. com. 16.

c C.1. D.114.

d Ex c.1.§ 13. & F. & P.1. c. 4.§.4.& P.3.c. 2. C. & R. Rect.58.

e R. Præp. 87. & Rect. 85.

tin-

tinxerint [f]. Ad conſervandam etiam valetudinem curandum, ut Domus, & Collegia in locis, ubi ſit purum, & ſalubre Cœlum, habeantur: & licèt ſumptuoſa eſſe non debeant; tamen ſint ſana, & fortia [g]; & ſi aliquis ferre non poſſet alicujus Regionis cœlum, Superioris eſt conſiderare, num ille migrare aliò debeat [h].

Norma communis, ſed cùm aliquibus in ea diſpenſandum.

3. Ceterùm, ut rerum omnium determinata quædam norma eſſe debet, tempuſque edendi, cubandi, ſurgendi ſtatuendum eſt, quod communiter obſervetur; & quæ vitæ communi ſunt neceſſaria, tenentur Superiores inferioribus ſuis ea, qua par eſt, caritate ſuppeditare [i]: ita haberi debet ratio conveniens Perſonarum, & cum eis diſpenſandum, prout Superior in Domino judicaverit. In tanta enim varietate perſonarum, ac habitudinum conſiderandum eſt majus particulare bonum hujuſmodi Perſonarum, & univerſale aliarum multarum, & quoad eius fieri poterit, ad majorem Dei gloriam, providendum. [l]

4. Vt non expedit tanto labore

cor-

[f] P.3. c.2. §.2. & E. & R. noct. Viſit. p. 259.

[g] P. 10. C. & C.1. D.113.

[h] P.3. c. 2. G. & R. Præp. 86. Rect. 84.

[i] P. 3. c.2. §.2. & C. 12. D. 43.

[l] P.3. c.2. B.C. D. E. & P.6. c. 2. M. N.

corporali quemquam onerari, ut ſpiritus obruatur, & corpus detrimentum patiatur; ita aliqua corporalis exercitatio, quæ utrumque juvat, omnibus ſimiliter convenit: & à prandio, præſertim in æſtate, per unius, vel duarum horarum ſpatium, permitti non debent corporis, aut mentis graviora exercitia [m]. Corporis etiam caſtigatio immoderata eſſe non debet in pœnitentiis exterioribus, ac laboribus; quæ & nocumentum afferre, & majora bona impedire ſolent [n], vt ſupra dictum eſt. C.4. §.5. 6. 7.

Moderanda mentis, & corporis fatigatio.

m P.3. c.2. §.4. & D. & P.4. c.4. §.1. & P.10. §.10.

n P.3. c.2. § 2. & F.

5. Quare ſit aliquis domi, qui præſit in jis, quæ ad bonam corporis valetudinem ſpectant; cui debeant omnes, ſi malè ſe habere extraordinariè ſenſerint, id referre. Ipſe verò, quæ noxia, vel utilia valetudini eſſent, Superiori ſignificabit [o]. Quid autem ei præſtandum ſit, diſtinctiùs præſcribitur in Reg. Præf. Sanitatis p.229. Et Miniſter eorum potiſſimùm rationem habeat; qui in corporis cura minorem de ſe ipſis ſolicitudinem gerunt. [p]

Præfecti ſanitatis, & Miniſtri hoc in genere munus.

o P.3. c.2. §.6. & G.

p R. Min.5.

6. Vt

Quatenus Coadjutores concedendi.

6. Vt curari debet, ne debiles, aut cum magno fructu occupati miniſterio fraternæ caritatis deſtituantur, ita reliquis adjutores aſſignari non debent [q]. Immo nemini præterquam Viſitatoribus, & Provincialibus, certi Coadjutores aſſignandi, à reliquis domeſticis muniis immunes. [r]

q R. com. 18. & R. Præp. 62.

r C. 7. D. 29.

Sua cuique valetudo ut curanda ſit.

7. Demum quilibet, pro ea cura moderata tuendæ, ad Divinum obſequium, valetudinis, quam debet adhibere; cùm animadverterit aliquid ſibi nocere, vel quid aliud neceſſarium eſſe, admoneat Superiorem, duo interim obſervans; Primum, ut in oratione rem expendat; alterum, ut ubi Superiori rem expoſuerit, totam ei curam relinquat; nec contendere pergat, ſive concedatur quod petitur, ſive non. [ſ]

ſ P. 3. c. 2. §. 1. & A.

SE-

SECTIO II.

De reparanda Valetudine.

Sub initia morbi quid agendum.

1. AT pro reparanda Valetudine laxantur ſpatia caritatis in Societate. Nam ægrotorum cura magna habenda; & ipſi quidem ſi malè ſe habere extraordinariè ſenſerint, debent id referre Infirmario, vel Præfecto ſanitatis, aut Superiori. Nemo verò medicinam ullam accipiat, aut Medicum eligat, niſi approbante Superiore. Qui tamen, ſi res poſcat, curet vocari Medicum; & is quidem unus tantùm ordinariè eſſe debet: niſi in caſibus quibuſdam aliud Superiori videatur. [t]

Præſtanda erga ægrotos, ut convaleſcant.

2. Adventante autem Medico, Ianitor dabit ſignum pulſata cãpana; ut ei ægrotos inviſenti adeſſe poſſint, qui debent: & ſunt Miniſter, Pręfectus ſanitatis, & Infirmarius [u]. Obſervetur autem, tam in victus ratione, quàm in medicinis, quod Medicus præſcripſerit. Nec modò id præſtandum cum iis, qui decumbunt; ſed & pro

t P.3.c.2. §.6. & G. & R. com. 17. & Præp. 63. & Rect.59.

u R.Min.5. & Præf. San.2. & Infirm.2. & Ian.16.

x P.3. c.2. G. & R. *Præp.*63. & Rect. 59. & R. Præf. San. 2. & Infirm. 8 & Diſpenſ. 1. & Præf. Ref. 8. & Coqui 5.

& pro Convaleſcentibus in Refectorio ſit certus locus; quibus nihil, niſi quod præſcriptum ab Infirmario fuerit, apponatur. [x]

Iidem quomodo inviſendi.

3. Si verò aliqui ex infirmis, quod in phreneſim inciderint, vel alia de causa, minùs ædificationis, quàm par eſſet, præberent; ex iis paucos aſſiſtere, quibus magis confideretur, oporteret [y]. Vniversè autem qui, facultate accepta, ægrotos inviſent; non ſolùm demiſſa voce loquantur; ſed tanta etiam moderatione, ut illis moleſti non ſint; atque de iis agant, quæ & conſolari ægrotos, circumſtanteſque ædificare in Domino poſſint [z]. De juvandis Noſtris morientibus eſt in Conſtitutionibus peculiare caput 4. Part. 6. ſed relatum eſt, ubi de extremis Sacramentis agendum fuit, hac eadem Parte cap. 1. ſect. 3. §. 7.

y P.6.c.4. A.

z R. com. 29.

Quomodo ſe gerere debeant ægroti.

4. At Infirmi, non ſolùm obſervare debent, magna cum puritate, Obedientiam erga Superiores ſpirituales; ut ipſius animam regant: ſed cum eadem humilitate, & cum omnimoda indifferentia, erga Medicos

cos corporales, & Infirmarios; ut corpus ejus regant; non impatientes, aut moroſos ſe exhibendo. Præterea qui ægrotant curent ex morbis corporis fructum capere, non ſolùm ſibi, ſed etiam ad aliorum ædificationem, humilitatem, & patientiam ſuam præſeferendo; verbis piis utendo; quæ oſtendant ægritudinem acceptari, ut donum de manu Creatoris, ac Domini noſtri: quandoquidem non minus donum eſt, quàm ſanitas. *

* Ex.c.4.§.32. & P.3.c.1. §.17. & c.2. G.

PARS

PARS V.

DE MEDIIS, QVIBVS Societas utitur in Proximorum utilitatem.

ENVMERATA ſunt hactenus, quæ cuilibet de Societate præſcribuntur, ad ſeipſum perficiendum. Supereſt iam explicatio eorum, quæ ad juvandos proximos ſervanda ſunt. His enim duobus finis adæquatus noſtri Inſtituti componitur. Immo ad hoc potiſſimùm dicitur Societas inſtituta; ut ad Fidei defenſionem, & propagationem, & profectum animarum in vita, & doctrina Chriſtiana præcipuè intendat.[a]

[a] Paul.III. p. 9. & Iul. III. p.60. & P.7.c. 2.§.1. & P.10. §.3.

CAPVT I.

De Mediis in genere, iiſque præſertim, quæ exercentur intra noſtra Templa.

SECTIO I.

De Miniſteriis in genere.

Vnio cum Deo, aliæque virtutes medium potiſsimum.

1. AD aſſecutionem finis, quem ſibi Societas præfigit, auxilii animarum, ad ſupernaturalem ſuum finem conſequendum, media illa, quæ cum Deo inſtrumentum conjungunt, ac diſponunt, ut à Divina manu rectè gubernetur, efficaciora ſunt; quàm quæ illud diſponunt erga homines. Hujuſmodi eſt probitas, & virtus, ac præcipuè caritas, & pura intentio divini ſervitii, & familiaritas cum Deo, & zelus ſincerus animarum, ad gloriam ejus, qui eas creavit, ac redemit, quovis alio emolumento poſthabito.[b]

[b] P.9.c.2.§.1. & P.10.§.2.

2: Iu-

2. Iuvant etiam Proximum ſancta deſideria, & orationes pro univerſa Eccleſia effuſæ; ac pro iis præſertim, qui ad ejus univerſale bonum majoris ſunt momenti; cujuſmodi ſunt Principes Eccleſiaſtici, & Seculares; pro Amicis etiam, & Benefactoribus, & pro illis, in quorum auxilium Operarii Evangelici incumbunt, & pro malè affectis erga Societatem. Ad quos fines, & Miſſarum ſacrificia dirigi poſſunt. Conferet etiam exemplum totius honeſtatis, & virtutis Chriſtianæ: cùm bonus odor, qui veritati bonorum operum innitatur, magis quàm verba, ædificationi ſit. [c]

Orationes, & bonum exemplum

[c] P. 7. c. 4. §. 2. 3. 4. & A. & P. 6. c. 2. § 16. & P. 9. c. 6. A. & P. 10. §. 12. & B.

3. Sequuntur Media externarum operationum, quarum ſanè multiplex claſſis: cum Societas nullum ferè omiſerit Miniſterium ex iis, quæ Religioſi viri ad procurandam Proximorum ſalutem uſurpare poſſunt. Referuntur in Formula, ſeu Regula Inſtituti, eaque ſunt: Quodcumque Verbi Dei miniſterium; ſpiritualia Exercitia; puerorum, ac rudium in Chriſtianiſmo Inſtitutio; Chriſti Fide-

Miniſteria plurima.

lium in Confeſſionibus audiendis, ac ceteris Sacramentis adminiſtrandis, ſpiritualis cōſolatio; ad diſſidentium reconciliationem, & eorum, qui in carceribus, vel in hoſpitalibus inveniuntur, pia ſubventio, ac miniſterium; ac reliqua caritatis opera, prout expedire ad Dei gloriam, & commune bonum viſum fuerit. [d]

d Paul. III. p. 9. & Iul. III. p. 61.

Quibus commēdanda, & quàm ſedulò.

4. Quæcumque autem ex his Miniſteriis ſuſcipiantur, commendanda ſunt Viris probatis, in Vocatione ſtabilibus, diſcretis, & benè inſtructis, & qui aliis ædificationi ſint: cujus rei gratia Provincialis, præſertim ſub finem ſtudiorum, intelliget qui ex Noſtris, & quomodo ſe Externis communicare debeant [e]. Prætereа ut eadem Miniſteria ritè obeantur ex Decret. 107. Con. 1. Directoria plura confecta ſunt, ſuis infrà locis citanda.

e P. 4. c. 10. §. 10. & R. Prov. 97.

SECTIO II.

De Sacramentorum Adminiſtratione, & pręcipuè Pœnitentiæ.

Eccleſiæ Societatis.

1. DE Eccleſiis Societatis, quæ ad auxilium animarum admittuntur [f] aliquid ſuperiùs dictum eſt Par.3. cap.7. ſect.1. ubi de Domibus Profeſſis agebatur; cum ad has potiſſimùm pertineat ſacra Miniſteria, ad animarum auxilium, frequentare; in Eccleſiis verò Collegiorum, tunc tantummodò uſurpanda ſint; quando in eadem Vrbe nulla eſt Domus Profeſſa; nec ultra quàm Superior judicaverit [g]. Pro Eccleſiis autem conſervandis, curandiſque videndæ ſunt Regulæ Pręfecti Eccleſiæ, & Æditui.

[f] P.6.c.2. §.2.

[g] P.3.c.1.§.27. & P.4.c.8.§.1. & P.7.c.4. §.10. & R.Prov. 101.

Confeſsiones audire, & ad id deſignatio.

2. Iam cùm inter Miniſteria, quę exercentur plerùmque intra noſtra Templa, Sacramētorum adminiſtratio præcellat; primò juvandus eſt Proximus præcipuè in audiendis Confeſſionibus: ad quas Provincialis dabit operam, ut maturi ætate, &

h P.7.c.4.§.5. & C.6. D.38. & C.7 D.80.§. 11.& C.13. D. 16. & R.Prov. 26. & 100. & Præf. Eccl.13. & Sac.9.& In. 3.§.1.

multò magis ſpiritu, & moribus huic muneri addicantur. Immo ipſius eſt eos conſtituere; præmiſſo tamen domeſtico examine, & approbatione Ordinariorum, iuxta Concilium Tridentinum.[h]

Diſpoſitio animi, & Doctrina Confeſſariorum.

3. Debent autem Confeſſarii, ſic deſignati, eſſe multùm affecti erga hoc ſanctum Miniſterium: illudque, tanquam noſtri Inſtituti valdè proprium, magni facere. Sciant quam facultatem ad hoc munus habeant. In caſibus conſcientiæ, iiſque præſertim, quæ ad cenſuras, caſus reſervatos, reſtitutiones pertinent, ſeſe diligenter exerceant; earumque rerum compendium, & brevem interrogandi methodum, ac contra ſingulorum peccatorum ſpecies exēpla, & dicta Sanctorum, atque alia ſalutaria remedia comparare ſtudeant[i]. De ſcientia prærequiſita vide dicta P.2. c.5. ſect.6.

i P.4.c.8. §.4. & D. & P.7.c. 4. §. 5. & R. Sac.8.9. & 11.

Scientia in peculiaribus facultatibus uſurpandis.

4. Sed in particulari modum hoc Sacramentum miniſtrandi perſpectum habeant; in eoque ſint uniformes, quantum Regionum varietas patietur: formam tamen, & rationem

nem abſoluendi ab excommunicatione, & aliis cenſuris, & peccatis eandem omnes ſequantur: eaque pro foro conſcientiæ petenda à Directorio P. Polanci. Sed in foro exteriori (ſi aliquando contingat id eſſe præſtandum ex delegatione Prælatorum) ſequantur formulam in eo Epiſcopatu receptam. Attendantque, ne, ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii, & Parochi jure offendi poſſint [l]. Facultates autem, quibus Societatis Sacerdotes inſtructi ſunt, in ordine ad Confeſſionem, petantur è Compendio Privilegiorum Societatis, addita interpretatione DD. propter recentiorum Pontificum Decreta.

l P.4.c.4.*D.*& C.5. D.21. & R. Sac. 10. & 12. & In.3. §. 14.

Alacritas, & moderatio.

5. In miniſtrando autem hoc Sacramento quædam curanda. Vocati ad Eccleſiam, ad Confeſſiones audiendas, ſtatim, cum animi alacritate, eò ſe conferant: & quò major Pœnitentium, & præſertim Pauperum, multitudo futura eſt: eò magis tempeſtiuè ab aliis occupationibus ſe expediant [m]. Vt habeatur autem ſanitatis ratiō, Confeſſiones matuti-

m R.Sac.13.& 21. & In.3 §. 11. & R.Æd. 14.

tutinas ultra horam prandii non producant, niſi neceſſitas aliud exigat.[n]

n R. Sac. 21.

Gravitas.

6. Mutuum cum Pœnitentibus aſpectum fugiant, & interpoſita tabula, aut ſaltem manu, eos audiant; mulieres autem ad crates tantùm[o], Paterna quædam gravitas in eis eluceat, & cum fœminis potiùs ſeveritas, quàm familiaritas[p]. Inſtituant quidem diligenter Pœnitentes, & fructu eorum ſpirituali potiùs gaudeant, quàm numero; ſed nullius curam, aut Obedientiam ſuſcipiant; nec ullum veſtimenti genus, aut colorem, illis præſcribant[q]; & gratum ſibi oſtendant, ſi pœnitentes ad alium Confeſſarium migrent[r]. Immo expediret, occaſione Miſſionum, aliquam illis libertatem dare mutandi Confeſſarium; & ne ſit fructus exiguus, ſi perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur[ſ]. Reliqua ſervanda, occaſione hujus Miniſterii, ad caſtitatis præſidium, vide ſupra P. 4. c. 2. ſect. 2.

o R. Sac. 15. & In. 5. §. 2.

p R. Sac. 17.

q R. 19. & 25. & In. 3. §. 12.

r R. 20.

ſ In. 15. c. 2. §. 8. & In. 3. §. 10.

Prudentia.

7. Conſideratè quiſque procedat, dum ſuper Votis ad perfectionem con-

conducentibus conſulitur, & ad ea emitttenda neminem inducat: nec facilè, ad Religionem propenſos, ad unam potiùs, quàm ad aliam invitet [t]. Nemini vel petere, vel accipere quidquam liceat reſtituendum ſatisfactionis nomine, vel in pauperes erogandum; niſi Superior, cùm opus eſt, ſecus faciendum duxerit [u]. Sed ut ad proprium uſum, & diſpoſitionem accipiatur, Superiores concedere facultatem nequeunt. [x]

t R. Sac. 23. 24.

u R. 22.

x C. 6. D. 21. & C. 12. D. 39. & Or. c. 4. § 9.

8. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini ſunt, ea in promptu habeant; quæ eo tempore, in quo tantum eſt momenti, uſui eſſe poſſint: tamdiuque illis adſint, quamdiu ſola neceſſitas poſtulabit: etſi cum opus eſt, ægrotos ad condenda teſtamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non aſſiſtant [y]. Tempore peſtis deſignandi, qui Proximis juvandis vacent. [z]

Cum moribundis quid præſtandum.

y P. 4. c. 8. §. 7. & G. & R. Sac. 28.

z R. Prov. 99.

9. Quia verò in parvis Collegiis queſti ſunt aliqui, non ſatis eſſe occupationum pro Sacerdotibus; legenda Inſtructio quarta, ubi plures indican-

Otium vitandum.

cantur, quibus ubique Sacerdotes utiliter tempus impendant. [a]

a Inſt.3. §.15. & Cl. c. 1. tit. 2. §.4.

SECTIO III.

De Confeſſariis Principum.

Quomodo deſignandi.

1. IN Perſona deligenda (ſi quando id officium declinari nequeat) hoc ſervandum eſt; ut qui à Principe expetitur, quamquam ſe paratum poſcenti reſpondeat, rem tamen integram Provinciali reſervet. Cujus erit (ſi modo hominem idoneum reputat) priuſquam poteſtatem faciat, Principi modeſtè quidem, ſed perſpicuè ſignificare, qua lege Noſtrorum operam illi commodare fas ſit. [b]

b Or c.11.§.1. & 14.

Confeſſarii obligationes erga ſe.

2. Iam verò Confeſſarius ſic deſignatus ita ſe gerere debet, ut res aulicæ ejus ſpiritum non relaxent. Quare majore etiam cura, quàm ceteri, ſtudio Orationis ſe dedat; diſciplinæ domeſticæ, & vitæ communi ſe prorſus attemperet; paupertatem retineat; obedientiam exactè ſervet: expedietque, ſi in adjuvandis Proximis,

mis, reliquorum more, ſe exerceat. Diverſari, aut pernoctare in Aula non poterit, quibus in locis Domicilium Societatis fuerit; quod ſi hoc alicubi nullum ſit; curet, ut apud religioſos viros, aut honeſtum Sacerdotem extra Aulam, nec ſine Socio, commoretur [c]: Et universè aſſignari non debet ex Noſtris ullus, qui Aulas ſequatur; niſi fortè ad perbreve tempus unius, vel duorum menſium. [d]

c Or. c. 11. §. 1. 2. 3. & 10. 11. 13 & C. 6. D. 21.

d C. 2. D. 40.

Erga Principem.

3. Erga Principem modeſtia, ac libertate religioſa utetur. Igitur externis, ac politicis negociis ne ſe implicet; ne Aulam nimis frequentet; nõ interponat ſuam operam ad compoſitiones ineundas, & ſimilia; nec ſuam potentiam apud Principem oſtentet; verùm ſi qua eſt, potiùs diſſimulet. Ceterùm convenit, ut Principi liberè ſignificet, quæ Divinum obſequium dictaverit, etiam ſi ab eo nihil reſcierit, ſed aliunde comperta ſint. [e]

e Or. c. 11. §. 4. 5 6. 7. 8. 9. & C. 5. D. 47. 48. & 79. 80.

Erga Societatẽ.

4. Quoad Societatem attinet, illud curet, ut huic potiùs, quàm ſibi, Principis beneuolentiam conciliet;

ejuſ-

ejuſdemq; animum ſic affectum retineat; ut quandocumque Superiores judicaverint expedire ipſius mutationem, prona omnia nanciſcantur. *f*

f Or.c.11.§.12.

SECTIO IV.

De Euchariſtia, reliquis Sacramentis, & Reliquiis Sanctorum.

Euchariſtia ſervanda, & quatenus adminiſtranda.

1. EVchariſtiam in ſuis Eccleſiis Societas ſervare poteſt. Quod cum decenter fieri debeat: ſit clavi obſerata, & ſaltem decimoquinto quoque die innovetur. Poteruntque Noſtri eam quibuſcumq; Chriſti Fidelibus ad eas accedentibus impartiri; excepto tamen die Paſchatis, & mortis articulo, niſi neceſſitas urgeret *g*. Quare noſtri Sacerdotes admonere illos debent, qui ſibi cõfitentur, à Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis incluſiuè, debere ſemel in ſua Parochia communicare, exceptis iis, quos jus excipit. *h*

g Paul. III. p. 49. & *P*.7.c.4. §.5. & R. Præf. Eccl.16.

h P.7.c.4. *D.* & R. Sac.27.& R. præf. Eccl. 27.

Quàm frequenter Laicis concedenda.

2. Vt pium eſt, ad frequenter communicandum Fideles exhortari; ita quos

quos ad id propenſos viderint, admonere debent; ne crebriùs quàm octauo quoque die accedant, præſertim ſi matrimonio ſint conjuncti. Si verò alicubi conſuetudo majorem frequentiam induxerit; Prouincialis tantùm erit diſpenſare, ut bis in hebdomada fieri poſſit.[i]

[i] R. Sac.26.& In.3. §.8.

Præfecti Eccleſiæ, & Æditui munia in Euchariſtiæ cultu.

3. Plura etiam præſcribuntur Præfecto Eccleſiæ, & Ædituo, quæ ad decentem, ſeu conſecrationem, ſeu adminiſtrationem Euchariſtiæ faciunt, tam pro Noſtris, quàm pro externis Sacerdotibus; quæ ſuis locis videri poſſunt.[l]

[l] R.Præf.Eccl. 3.4.10. 11. 12. 13. 16. 19. 20. 31.& R.Ædit. 3.4.5.6. 7.8.9. 10. 13. 17. 22. 23.24.

De reliquis Sacramentis.

4. De aliis Sacramentis vide Verb. Sacramēta in Comp. Vbi conceditur adminiſtratio Extremę Vnctionis pro Infirmis noſtrarum Domorum; & quoad reliquos etiam in neceſſitate, & ſine præjudicio. Aſſervandum igitur Oleum Sanctum, ut oportet; & renovandum ſingulis annis[m]. Baptiſmus verò ſolùm in neceſſitate omnibus conferri poteſt; ut habet jus commune. Matrimonium autem nulli, niſi in Provinciis illis, in quibus, neceſſitatis cauſa, id à Generali

[m] R.Præf. Eccl.18.

Præ-

Præpoſito permiſſum fuerit.

De Sanctorum Reliquiis.

5. Mobiles Sanctorum Reliquias decenter Præfectus Eccleſiæ cuſtodiat, duabus clavibus obſeratas; quarum alteram ipſe, alteram diverſam Superior habeat [n]. Interdictum verò omnibus eſt, etiam Provincialibus, & Viſitatoribus; ne ex Sanctorum Reliquiis quidquam, ulla ratione auferant, aut auferri permittant: Tranſgreſſoreſque hujus Decreti judicio P. N. puniendi. [o]

[n] R. Præf. Eccl. 18.

[o] C. 7. D. 28. & R. Prov. 121.

SECTIO V.

De Verbi Dei explicatione.

Præcipuum id Societatis munus.

1. Occupationes univerſaliores, cæteris paribus, præferri debent aliis magis particularibus. Quare ſi utriſque vacari non poteſt; præſtat, legere, concionari, quàm Confeſſiones audire, atque his ſimilibus diſtineri; cùm illa ad plures, hæc ad pauciores Christo lucrādos dirigantur [p]. Proponatur igitur aſſiduè Verbum Dei populo in Eccleſia, in Concionibus, & Sacræ Scri-

[p] P. 7. c. 2. E.

Scripturæ, vel Doctrinæ lectionibus. Quibus mediis omnibus, an alicubi uti non conveniret, Superioris erit dijudicare. [q]

q P.7.c.4. §.6. & E. & Paul. III. p.9. & 25. & Iul. III. p. 61. & Greg. XIII.p.250.& R.Prov.39. & 99.

Ordo dicendorum.

2. Et ne in re tanti momenti pertractanda quidquam diligentiæ prætermittatur, non pauca ſervanda; quæ in Concionatorum regulas à Conſtitutionibus ferè omnia traducta ſunt: & 1. deſignant Verbi Dei Miniſtros. 2. materiam. 3. modum.

Quales, & per quem ad concionandum ſeligendi.

3. Igitur tanto muneri, & præcipuo inter reliqua à Societate uſurpata Superiores longè ante debent ſeponere; quos ad illud natura factos, & in humilitate benè fundatos cognoverint; non eos diſtinendo aliis occupationibus; curando, ut ſtudiorum tempore benè inſtituantur; & duo itidem, vel unus ſaltem concedatur annus, ut privato ſtudio, ac ſanctæ meditationi vacent, in modo concionandi tum privatim, tum publicè eos exercendo [r], ut indicatum eſt, ubi de Scholaſticorum noſtrorum ſtudiis P.2. c.5. ſect.7.

r P.3.c.1.§.21. In.2. §.1. 2. 3. 4.5. 6. 7. 8. & 10. & C.2. D. 62. & C. 6. D. 38. & C.7. D. 80.§.10. & St. R. Prov.26.

4. Provincialis erit Prædicatores conſtituere, præmiſſo tamen dome-

ſtico examine, & approbatione Ordinariorum, juxta formam Concilii
ſ R. Prov. 26. Tridentini ſ. Retinendum tamen eſt privilegium, ut Noſtri poſſint concionari; etiamſi non ſint ad ordines promoti, dummodò prima tonſura
t Greg. XIII. p. 250. & C. 2. D. 62. inſigniti t. Idem Provincialis præcipuè invigilet circa Concionatores; ut ſi quis ex iis ad ſuas ſe regulas fortè non accommodaverit, à concionandi munere amoveatur; & in aliis Societatis noſtræ Miniſteriis occupetur. u
u R. Prov. 98.

Concionatorum ſtudia.

5. Deſtinati verò huic miniſterio, Lectioni Sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipuè incumbant. Conferet aliqua ſcripto adnotaſſe, & in locos communes redegiſſe; quæ ad virtutes, & vitia pertinent: proderitque etiam vidiſſe præceptiones aliquas de modo concionandi; & optimos quoſque audiviſſe Prædicatores. x
x P. 4 c. 8. B. C. & F. & R. Cóc. 4. 5. & 17. & In. 2. § 6. 7.

Virtute præcellant.

6. Præterea memores ſibi demandatum munus, omnium difficillimum reducendi animas ſuo Creatori, ſummo ſtudio illa media adhibeant; quæ inſtrumentum cum Deo conjungunt, cujuſmodi ſunt ſolidæ

virtu-

virtutes, præcipuè caritas, pura intentio, & familiaritas cum Deo: enitanturque non minùs vita, quàm doctrina, ad omnem virtutem Proximos allicere.[y]

[y] P.7.c.4.§.2. & P.10.§.2. & R. Conc.2.3. & In.2.§.8.

Eorum humilitas.

7. Optare debent, ut corrigantur. Non ſint minùs parati ad docendos pueros, & rudes ubique, etiam in plateis, quàm ad celebriores conciones; libenterque aliis volentibus concionari locum cedant[z].

[z] P.4.c.8.C. & P.7.c.4.§.7. & R. Conc.6.7.8.

Frugalitas.

8. Qui cibis quadrageſimalibus veſci non poſſunt, extra Domos noſtras concionaturi ne mittantur. Cum iis verò, qui in Eccleſiis noſtris concionantur, nemo diſpenſet, inconſulto Provinciali. In victu autem, & veſtitu lautitiæ illæ, ac ſingularitates, & exemptiones, quibus alii meritò offenduntur, minimè concedantur.[a]

[a] In.2.§.9. & Or.c.1.§.15.

Paupertas.

9. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter equum ſuum, & ſocii, tertium pro ſarcinis ne addant. Cumque extra Collegium concionantur, victum potiùs, quàm pecuniam pro victu accipiant; idq; apud Eccleſiaſticum,

vel alium honeſtum ciuem, vel convenienti aliquo Religioſis loco. Viaticum porrò, non niſi neceſſarium, pro ſolo itinere admittant [b]. Quia verò Concionantibus extra noſtra templa obtrudi aliquando ſtipēdium ſolet, præſcriptum eſt 1. ne quid oblatæ pecuniæ Concionator accipiat; ſed ſi quis offerat, eum ad Superiorem Collegii, vel Domus loci, in quo concionatus eſt, remittat. 2. Superior offerenti declaret, nihil præter id, quod ad Concionatoris ſuſtentationem, & viaticum fuerit expenſum, aut neceſſarium accipi à nobis poſſe, tanquam ſtipendium, aut eleemoſynam in compenſationem pro miniſterio; adeoque quidquid ultra reliquum fuerit, reddat. 3. Si tamen urgeat ille ultrò, & ſpontè, ac titulo puræ, & liberalis eleemoſynæ velit dare; poterit in eo caſu Superior, in utilitatem Domus, ſeu Collegii, cui præeſt, accipere. Si verò Concionator alibi, quàm ubi Societatis domicilium eſt, concionatus fuerit. 1. Nihil pariter ſupra id, quod ad ſuſtentationem, & viaticum expen-

[b] In.15.c.1.& C 6 D.39. §.4. & C.7. D.80. §.8.

penſum, neceſſariumque fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam alio quovis modo, vel nomine accipiet, quàm quo dictum jam fuit. 3. Quidquid illi reliquum, ultra ſuſtentationem, & viaticum fuerit; id totum, cum ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, & in ejuſdem Domus utilitatem tradet.[c]

[c] C. 12. D. 40.

Zelus, & Prudentia in ſeligenda materia.

10. Materia verò à Concionatoribus pertractanda ea ſit, quæ captum Auditorum non ſuperet, & ad piam eorum utilitatem faciat. Commendent Confeſſionis, & Euchariſtiæ frequentem uſum, & cætera, quæ ad cultum Divinum, & Obedientiam erga Prælatos: quidquid demum ad officia viri Chriſtiani pertinet: quod etiam præſtabunt qui Sacram Scripturam populo prælegũt[d]. Abſtineant prorſus ab iis dicendis, quibus Magiſtratus, & Eccleſiaſtici in particulari perſtringuntur. Caveãt etiam, ne Religioſos aliorũ Ordinum reprehendere videantur: & in domeſticis exhortationibus reprehenſio-

[d] P. 4. c. 8. A.

nem alicujus particularis, aut Societatis ne attingant; & omiſſis dubiis, certa proferant.[e]

e P.3.c.1.§.5.& P.4.c.8.§.3. & B. & R.Conc. 9.10.11.12.13. 14.

Stylus gravis.

11. Quoad orationis, ſeu ſtyli formam pertinet; ne verborum lenocinia ſectentur: & propterea procul habeant libros politioris ſermonis, ſed profanos; nimias exaggerationes fugiant; facetias omninò vitent. Modus concionandi à Scholaſtico ſit diverſus, utpote ad movendum magis, quàm docendum factus. In rebus populo denunciandis, & eleemoſynis commendandis Superioris præſcriptum ſervent.[f]

f P.4.c.8. §.3. & R.Conc.15. 16.19. 20.21.

Actio ad maturitatem compoſita.

12. In Actione Geſtus corporis ſit modeſtus, gravis, & ab arrogantia, & oſtentatione prorſus alienus; ſed potiùs præſeferens humilitatem, cui ex animo ſtudere debent. Non aliqua ſpectacula exhibeant à conſuetudine Societatis aliena; niſi Superior aliquando judicaverit diſpenſandum. In concionibus, & lectionibus templi ſpatium horæ non excedant.[g]

g R.Conc.16. 18.22.23.

Veſtes.

13. Superpelliceum in concionibus adhibendum; ſtola, juxta patriæ mo-

morem ; & ſuperpelliceum etiam in Lectionibus Sacræ Scripturæ , ubi ejus eſt uſus . [h]

[h] C.1. D.110. & C.4. D.10.

SECTIO VI.

De Catecheſi, & privatis ſermonibus.

DE Doctrina Chriſtiana, ſeu Catechiſmo nonnulla peculiaria referenda ſunt, ad ejus pretium, praximque ſpectantia, præter jam dicta, ubi de Profeſſis, Par.3. cap.3. ſect.2. §.3. 4.

Graviſſima hujus Miniſterii commendatio.

1. Igitur Præpoſitus Generalis nominatim commendatam ſibi noverit inſtitutionem puerorum, ac rudium in Chriſtiana Doctrina: eſt enim maximè neceſſarium, ut circa hujus rei providentiam diligenter invigilet; cùm in Proximis ædificium Fidei, ſine hoc fundamēto non poſſit conſurgere; & in Noſtris periculum ſit, ne, ut quiſque erit doctior, ita provinciam hanc, tanquam primo aſpectu minùs ſpecioſam, forſitan detrectare conetur: cùm tamen revera nulla ſit fructuoſior, vel proximis

i Paul.III. p. 12. & Iul. III. p.61. & P.5.c. 3. B & C.2.D. 58. & R.Pręp. 39.

ad ædificationem, vel Noſtris ad caritatis, & humilitatis ſimul officia exercenda. [i]

Ejus extraordinarium exercitium.

2. Præter aſſiduum uſum hujus Miniſterii tantoperè commēdatum, omnes, poſt emiſſam Profeſſionem, aut ſuſceptum Gradum Coadjutoris ſpiritualis, debent Catechiſmum docere per quadraginta dies; quod etiā Præpoſitis, & Rectoribus, ubi primum Regimen auſpicantur, injunctum eſt. Diligenter etiam in ea tradenda Novitii inſtituendi ſunt: & externi diſcipuli in ſcholis inferioribus eandem docendi, ut ſuis locis traditur. [l]

l P.4. c. 10. §. 10. & K. & C. 1. D. 138. & C. 2. D. 58. & 65. & R. Prov. 71. & R. Præp. 4. & Rect. 3.

Modus majori locorum ædificationi aptandus.

3. Modus autem Doctrinam Chriſtianam tradendi, pro locorum ratione, ad ædificationem, & majorem utilitatem exigetur, ſive id canendo, ſive ſecus fiat. [m]

m C.1. D.137. & R. Præp.39.

Omnium eſt piis adhortationibus juvare proximos.

4. Ceterum præter enunciata Miniſteria Verbi Dei, quæ non ſine delectu noſtris hominibus imponuntur, omnium prorſus eſt, pro ratione ſui gradus, piis colloquiis Proximum ad meliora promovere, & conſilio, ac exhortatione ad bona opera,

præ-

præſertin ad Confeſſionem excitare. Quod ut præſtare facilius poſſint, inter Domeſticos piis ſermonibus aſſueſcant, & linguam ejus regionis, in qua reſident, addiſcant. [n]

[n] Ex. c.6. §.4. & P.7.c.4.§ 8. & R. com. 42. & 10. & R. Coad.9. & Or. c.4. §.22.

SECTIO VII.

De Officiis Divinis.

Cur non inductus ſit Chorus in Societatem.

1. QVoniam occupationes, quæ ad animarum auxilium aſſumuntur, magni momenti ſunt, ac noſtri Inſtituti propriæ, & valdè frequentes; cum alioqui noſtra habitatio tam ſit in hoc, vel in illo loco incerta: non utentur Noſtri choro ad Horas Canonicas, vel Miſſas, & alia Officia decantanda; quandoquidem illis, quos ad ea audienda devotio moverit, abundè ſuppetet, ubi ſibi ipſis ſatisfaciant. [o]

[o] Paul.III. p. 14. Iul III. p. 67 & Gregor. XIII. p.136.& P.6. c.3.§.4.

Quatenus aliquando permiſſus, & quo cantu.

2. Quatenus tamen judicaretur populum moveri ad magis frequentandas Confeſſiones, Conciones, & Lectiones, & non aliter; poſſet ordinariè Dominicis, & Feſtis diebus dici veſpertinum Officium, ſine cantu

figurato, vel firmo, ſed tono quodam devoto, & ſimplici, eodemque tono Officium Hebdomadæ Sanctæ cum ſuis cæremoniis. In Miſſis autem majoribus, quæ dicentur (licèt ſubmiſſa voce) habita ratione devotionis, & decentiæ, licebit duos veſtitos ſuperpelliceis aſſiſtere [p]. Habita poſtea ratione finis prædictæ Conſtitutionis diſpenſatum eſt; ut Præpoſitus Generalis poſſet inducere Miſſæ, & Veſperarum cantum, vel etiam inductum revocare, ubi minus benè id munus præſtari poſſet [q]. Cantus verò non alius eſſet, quàm præſcribitur in Conſtitutionibus; circa quem tamen, locum habeat diſpenſatio P. Generalis, præſertim inter Hæreticos, & Infideles [r]. A quo etiam permitti poterit, ut in morte Principum, quando pro eis exequiæ publicæ fieri ſolent per Eccleſias Civitatis, in noſtris pariter celebrentur, cum feretro, ſine pompa; celebrando ſcilicet Miſſas: vel ſi uſus Patriæ habet, etiam recitando Officium Defunctorum, modo noſtro ſimplici [ſ]. Ad uniformitatem verò

p P.3.c.3. §.4. & B. & C.1.D. 40.

q C.2. D.17.

r C.3. D.36.

ſ C.1. D.12. & C.4. D.61.

verò in omnibus Provinciis obſervandam, ſtatutum eſt; ut in publicis ceremoniis, in Miſſis, ac Veſperis, quando cantantur in noſtris Eccleſiis, in Sacramentorum adminiſtratione, & in aliis Officiis Eccleſiaſticis ritus ubique Romanus obſervetur [t]. [t] C.9.D.19.

3. Statutum pariter fuit, ne Proceſſiones à Noſtris in poſterum fierent; ſed Generalis haberet facultatem diſpenſandi, ut eædem retineantur, & inſtituantur, ubi ad Dei gloriam expedire judicaverit: Romana porrò Corporis Chriſti Proceſſio (cùm intermittendam PP. cenſuiſſent) iuſſu Greg. XIII. retenta eſt [u]. Idem tamen Pontifex voluit Noſtros liberos omnino eſſe à publicis Proceſſionibus, ſeu precibus, nec ab ullis Ordinariis cogi poſſe, ut illis intereſſent. [x]

Proceſſiones quatenus uſurpandæ.

[u] C.3. D.35.

[x] Greg. XIII. p.155.

4. Si tamen contingeret, ut intereſſe compelleremur publicis Supplicationibus; ſuperpelliceo utemur, iuxta communem honeſtorum Clericorum morem. De loco tamen, & Ordine procedendi relinquendum

Eadem quo loco, & ritu.

dum eſt eorum arbitrio, qui nos vocarunt. [y]

C. 3. D. 25.

SECTIO VIII.

De Congregationibus Beatæ Virginis. & bonæ Mortis.

Inſtitutio, & exercitia Congregationum B. V., & bonæ Mortis.

I. ERectæ ſunt intra noſtra ſepta Sodalitates B.V. primò quidem in Collegio Romano pro externis Scholaſticis, ad hoc; ut hi certis diebus, & horis convenientes in noſtrum templum Annunciationis Beatæ Mariæ, Confeſſionis, & Euchariſtiæ Sacramenta ibidem frequentarent, & Divinis officiis, colloquiis, & exhortationibus ſpiritualibus, aliiſque piis operibus vacarent; cui Sodalitati, beneficio Apoſtolico, pluribus Indulgentiis ornatæ Præpoſitus Generalis, ſeu Vicarius alias erectas in quibuslibet noſtris Domibus, Collegiis, & Reſidentiis, quin & in aliis Domibus, ſeu Seminariis exiſtentibus ſub directione Societatis, & conſtantes etiam ex non Scholaribus poteſt aggregare; ita ut æquè, ac prædicta Congregatio Primaria

[z] Greg. XIII. p. 256. & Sixtus V. p. 269. & Idem p. 3. in App. Inſt. Soc.

impr. an. 1665. & Clem. VIII. p 301. & Or. c. 2. § 1.

maria indultis, ac Indulgentiis ei conceſſis fruantur. ^b

Non poſſunt habere bona immobilia, & certos reditus.

2. Eſt autem advertendum Congregationes, quarum directio à Societate ſuſcipitur, nullo modo bona immobilia, aut certos reditus admittere poſſe; cùm nec Societas capax ſit eorum redituum, nec ipſa Sodalitia; cum ejuſmodi eſſe oporteat, ut à Noſtris erecta, quandocumque illi ſe ſubducere voluerint, eo ipſo diſſolvantur. Ceterùm ex hac ordinatione illud etiam commodi accidit, ut hæ Sodalitates non ſubſint Ordinariorum Viſitationibus; ſed à Societate, cujus fuit earum Inſtituta condere, dirigantur. [a]

[a] Greg. XIII. p. 260 & Or. c. 21. § 3. & Breve M. S Greg. XV. 15. April. 1621. & Decl. Sac. Congr. de qua mentio in literis encyclicis Secr. Societatis 10. Sept. 1605.

Forma eas aggregandi Primariæ Romanæ.

3. Porrò modus, quo dirigi debeat poſtulatio aggregationis Sodalitatum ad primariam Romanam, paucis comprehenditur. 1. Cùm Rectori, accedente etiam Provincialis judicio, videbitur tot eſſe perſonas, & tales, ut nova Congregatio inſtitui debeat; curabunt ut aliqui ex iis binas literas Romam ſcribant, alteras ad P. Generalem (penes quem unum eſt aggregandi poteſtas)

teſtas) quibus id petant; alteras ad ipſum Præfectum, & Aſſiſtentes Primariæ Congregationis, flagitantes ut eam gratiam apud P. Generalem procurent. 2. Expenſæ in exſcribendis literis patentibus pro aggregationibus hujuſmodi, non ſuſcipiantur ab aliis, quàm ab ipſis Provinciis. Provincialis tamen proſpiciat peculiari aliqua ratione, ne Collegia, & Domus hiſce ſumptibus graventur.[b]

[b] Or. c. 28. §. 2. 3.

Congregatio Bonæ Mortis à

4. Præterea à P. N. Vincentio Carrafa anno 1648. inſtituta eſt in Templo Domus Profeſſæ Romanæ, atq; exinde in reliqua Societ. Templa maximo fructu propagata Congregatio, quam vocant Bonæ Mortis; quia certo hebdomadæ die conveniunt utriuſque ſexus Chriſti Fideles, ut piis adhortationibus, & precibus ad ſanctum vitæ finem peragendum juventur. Atque hanc Congregationem Alexander VII. Indulgentiis munivit, Brevi expedito 21. Auguſti 1655. ubi aſſerit eandem eſſe auctoritate Apoſtolica confirmatam.

5. Non

5. Non permittendum autem ut cum Congregationibus Externorum Noſtri miſceantur; nec ulli earum conventus apud nos agantur, niſi qui ad finem Societatis conducerent.[c]

Congregationes Externorum non admittendæ.

[c] P.7. c. 4. C. & R. Prov. 103.

SECTIO IX.

De Exercitiis ſpiritualibus.

Exercitiorum Inſtitutio, & utilitas.

1. EXercitia ſpiritualia, auctore S. Ignatio, ex Sacris Scripturis, & vitæ ſpiritualis experimentis elicita, & in certum ordinem, ad piè movendos Fidelium animos, redacta, ſunt unum ex Inſtrumentis eſſentialibus Inſtituti Societatis; quibus illa ad ſuorum, Externorumque ſpiritualem profectum utitur; & quibus referri debent, magna ex parte, accepti uberes fructus, quos eadem Societas in Eccleſia Dei ubiq; gentium producere nõ ceſſat[d].

[d] Paul. III in Form. p 9. & 32. & Iul. III. in eadem pag. 61. & P.7. c.4. §. 8. & C.5. D. 58. & C.7. D. 40.

Modus ea tradendi in Directorio.

2. In hoc armorum ſpiritualium genere tractando erudiendi ſunt noſtri Scholaſtici, ut indicatum eſt P.2. cap.5.ſect.7.§.6. & ad hanc ſcientiam

paran-

parandam, ex Decr. 107. Con. 1. & approbatione Con. 5. Directorium peculiare compoſitum eſt, atque vulgatum [e]. Rejecto igitur Lectore ad uberrimam hujus Directorii inſtitutionem, huc pauca revocabuntur, quæ ſparſa in Conſtitutionibus, & Regulis extant.

e Ep. Secr. Societatis præfixa eidem *Directorio*.

Non omnium ea tradere,

3. Licèt Sacerdotum maximè ſit, allicere ad Exercitia homines, atque ea tradere: nulli tamen ea cura demandanda eſſet, niſi prudentia, ac rerum ſpiritualium uſu ſatis probatus eſſet. [f]

f P. 4. c. 8. §. 5. & P. 7. c. 4 §. 8. & R. Sac. 7. & Præp. 41. & Rect. 67.

Neque omnibus integra.

4. In univerſum loquendo Exercitia, quæ ad primam hebdomadam pertinent, tantùm tradantur. Omnia verò tradi oportebit raris hominibus, & qui de vitæ ſuæ ſtatu deliberare velint. [g]

g P. 4. c. 8. E. & P. 3. c. 3. R.

Nulla ſcripto meditationes communicentur inſcio Superiore.

5. Nemo ſcriptas dabit, aut mittet cuiquam Externo, vel Domeſtico Inſtructiones ſpirituales; aut meditationes, nec Exercitia ſpiritualia communicabit, niſi à Superiore id approbetur. [h]

h R. com. 39.

Indulgentia plenaria Exercitia peragentibus.

6. Conceſſa eſt Indulgentia plenaria omnibus Chriſti Fidelibus, qui apud

apud Nos Exercitia per octiduum peregerint, & confeſſi Sacram Euchariſtiam ſumpſerint.[i]

i Alex.VII. in Brevi pag.49. Append.

Expenſæ pro Exercitiis.

7. Neque hic omittendum videtur ex Directorio in Exercitiis cap.4. §.2. quoad expenſas noſtrarum Domuum, levandas attinet; ſi quando graves eſſent, ob Externorum ſeſe apud nos exercentium alimenta, eleemoſynas in id oblatas, ſi offerantur, communiter non recuſandas, præſertim à ditioribus; nec, ſi non offerantur, requirendas eſſe.

CAPVT II.

De Miſsionibus.

EXpoſitis hactenus Miniſteriis maximè affines ſunt Miſſiones, ac proinde hic tractandæ; licèt extra noſtras Domos neceſſariò peragantur. Scholæ publicæ, domeſticum quidem munus, ſed materia diſcrepans, poſtmodum exponentur.

SE-

SECTIO I.

Miſſionum dignitas, & per quos inſtituendæ.

Miſsiones Societatis propriiſsima.

[a] Ex c.4.§.27. & 35. & P.3.c.2. G. & P.4. Procem. A. & P.7.c.1.§.1. & A. & c.2.H. & Paul.III. in Form.p.11. & Iul.III. in eadem p.63. & Paul.III. in Bull. p.38. & C.5. D. 46. & R. Miſs.1. & In.12.§.2.

Sed præcipuè Profeſſorum.

[b] P.4.c.2. §.4. & B. . . ; & P.6.c.3.§.5. & C.5. D.46.

1. ET quidem inter præcipua Societatis munia Miſſiones cenſentur: ut noſtræ Vocationis proprium dicatur, diverſa loca peragrare, & vitam agere in quavis Mundi plaga, ubi majus animarum auxilium ſperatur.[a]

2. Et propterea Societas Profeſſa aliquas obligationes ſuſcipere recuſat, de quibus infra Cap.3. Nec Profeſſi ſtabilem in Domibus habitationem habent; ut expeditiores ſint ad Miſſiones, quæ propriæ ipſorum ſunt, & obnixè propterea P. Generali commendatæ[b]. Quatenus autem Profeſſi vi voti, quo ſe obſtrinxerunt Summo Pontifici, ad Miſſiones teneantur; & quomodo iidem in Pontificiis Miſſionibus ſe gerere debeant, explicatum eſt ſupra Par.3. cap.3. ſect.3.

3. Quare hic agendum eſt de Miſ-

Miſſionibus, ad quas mittuntur noſtri Sacerdotes à Superioribus Societatis: dicendorum tamen pleraque pertinere etiam ad Pontificios Miſſionarios minimè dubitandum eſt. Primò igitur exponendum quid ſervare debeat qui mittit; 2. quid præſtandum à Miſſo circa ſeipſum. 3. quid circa alios. *Ordo dicendorum.*

4. Prępoſitus Generalis quocumque locorum mittere poteſt omnes ſuos Subditos, ſive Profeſſionem emiſerint, ſive non emiſerint; cùm expedire ad animarum auxilium judicaverit. Quam mittendi facultatem poteſt Generalis Inferioribus communicare.[c] *Generalis auctoritas ad Miſsiones.*

[c] Paul.III. p. 38. & P.7. c.2. §.1. & B. & P. 9.c.3.§.9.& F.

5. Vicarius autem Generalis habet limitatā facultatem mittendi Profeſſos quatuor Votorū. Nam ad Infideles,& remotas partes,nō poterit mittere ſine deciſivo ſuffragio Aſſiſtentium,& eò tātùm; unde impediri non poſſint, quò minus Congregationibus, ad quas jus habent, interſint[d]. *Vicarii.*

[d] Off. Vic. §.11.

6. Provinciales ordinariè mittunt ad Miſſiones ex Subditis, quos volunt, intra Provinciam ſuam: im- *Provincialium.*

mo iubentur in id Confeſſarios identidem adhibere; ne perpetuò cum nonnullis Devotulis occupentur. At extra Provinciam nequeunt mittere; præſertim eos, qui jus habent ad Congregationem Provincialem, quando ea imminet. Si tamen aliud poſceret urgens cauſa, cum ſuis Conſultoribus ad plura ſuffragia ſtatuet, an mittendi ſint. [f]

[f] R. Prov. 106. & 109. & 112. 113. & In. 3. §. 10.

Superiorum localium.

7. Superiores locales non videntur habere facultatem ſuos mittendi ad laborandum in Miſſionibus extra Vrbem, in qua reſident, niſi ad loca vicina, tridui ſpatio; & hæ Miſſiones commendantur ad diſcutiendum otium Operariorum, & ædificationem præbendam Proximis. [g]

[g] In. 4. §. 3. & In. 10. §. 10. & In 15. c. 2. §. 8. & In 3 § 10. & In. Tēp. tit. 1. § 5. & Cl. c. 1. tit. 2. §. 4.

Eorum qui mittuntur.

8. Non repugnat etiam Conſtitutionibus, ut mittendi ipſimet ſibi eligant ubi, & in qua re occupentur: ſi aliquorum judicio relictum fuerit, ut diſcurrant quacumque majus Dei obſequium, & animarum profectum aſſequi ſe poſſe arbitrantur. [h]

[h] P. 7. c. 1. §§ 1. & 7. & c. 3. §. 1.

SE-

SECTIO II.

Qui, & ad quos mittendi.

1. CEterùm Præpoſitus Generalis, & quicumq; ab eo hanc mittendi facultatem habuerit, diligenter in hujuſmodi Miſſionibus curet; ut quod ad majus Dei obſequiũ, & univerſale bonum facit, ſtatuatur. Et ſi rei difficultas id poſcit, præmiſſis ſuis, & ſuorum orationibus, & ſacrificiis, & conſultatione cum aliquo, vel pluribus ex Societate: quod maximè ſervandum eſt, ſi ob urgentiorem neceſſitatem Miſſio inter Infideles inſtituenda eſt. [i]

Deus præ oculis in decernenda Miſſione.

[i] P.7. c.2. §.1. & C.D.& P.9. c.3.§.9.& F.& R., Prov. 109.

2. Ad eligendos autem populos, præ oculis habenda ſunt aliqua; & ceteris paribus anteferendi qui, aut magis indigent; aut ſpondent majorem fructum ſpiritualem; aut meliùs de nobis ſunt meriti; aut quorum pietas latiùs promanare poteſt; ut ſunt Vrbes primariæ; & in eis Principes, viri docti &c.; aut ubi, propter malevolorum ſermones,

Ad quos potiſſimum Miſſio inſtituenda.

alienati à Societate aliqui, ei viderentur reconciliandi r [l]

l P.7. c.2. §.1. & D.

Qui ad quaſq; Miſsiones optimi.

3. In determinandis verò perſonis, quas mittere oporteat, attendenda hæc ſunt. 1. Ad res graviores, & in quibus plus refert non errare, aptiſſimi, & quibus maximè fiditur, ſeligendi. 2. Vbi magni ſubeundi labores corporis, robuſtiſſimi. 3. Vbi pericula ſpiritualia, in virtute probatiſſimi. 4. Ad agendum cum prudentibus, & primariis Viris, conveniunt, qui converſandi cum hominibus gratiam habent, cum exteriori ſpecie (modò, quæ interiora ſunt, non deſint) quæ ad auctoritatem conferat. 5. Ingenioſis, & literatis ji magis quadrant, qui in ingenio itidem, ut plurimùm, aptiores erunt, qui talento Prædicationis, & audiendarum Confeſſionum pollent. [m]

m P.7.c.2.F.& R. Prov.109.

Quomodo invicem aſſociandi.

4. Quod ad numerum attinet, & combinationem hujuſmodi Operariorum, ſua etiam conſideratio adhibenda. 1. Conveniret non mitti unum, ſed ſaltem duos, 2. Plures etiam mitti poſſent, cùm ſuppeteret

copia

copia hominum; & numero meſſis reſponderet. 3. Concionatori adjungendus Confeſſarius, inexpertus exercitato, circumſpectus animoſo; ita ut diverſitas utrumque juvet, non diſcordiam generet. [n]

n P.7. c.2. F.

Cui parere debeant, & quomodo dirigendi.

5. Qui primo loco in Patentibus nominabitur, Superior erit Miſſionis; alter Admonitor: & ſi Provinciali videbitur, omnes ſubiiciantur Superiori vicinioris domus [o], cui Superiori etiam jure Societatis communi ſubduntur [p]. Quod ad modum mittendi ſpectat, Provincialis det operam; ut pedeſtri itinere proficiſcantur, habita ratione ſolius neceſſitatis in equitando: Præter patentes literas, videat an alia epiſtola dirigendi ſint ad loci Præſides. [q] Inſtructionem etiam ordinariè mittendis dabit rerum gerendarum, plerùmque in ſcriptis. [r]

o In. 12. §.15. & R. Prov. 109.

p C.11. D.32. & P.7.c.3. A.

q P.7.c.2. §.1. G.L. M. & C. 3. D.37. & R. Prov. 115. & R.Miſs.4.5. & In.12. §.15.

r P.7.c.2. §.2. & L. & N. & c.1. §. 5. & F. & G.

SECTIO III.

Quid preſtare Mittendi debeant.

EX parte verò eorum, qui mittuntur, non pauca ſervanda ſunt; ſeu conſiderentur quæ ad ipſorum animos, & cultum corporis ſpectant; ſeu quæ ad Proximorum utilitatem referuntur.

Indifferentia Mittendorum.

1. Ipſi, nulla ratione, ſe ingerent ad eundum, vel manendum, in hoc loco potiùs, quàm in illo; ſed plenam, ac omninò liberã ſui diſpoſitionem Superiori relinquent; poſtquam ei ſuæ conſcientiæ plenã rationem reddiderint, ut meliùs in Miſſionibus dirigi poſſint [ſ]. Hinc planum fit prohiberi; ne quis magnæ auctoritatis interceſſiones adhibeat, ad aliquem de Societate petendum, niſi id Superiori probari intellexerit [t]. Non tamen his repugnat proponere, debita cum indifferentia, motus animi, qui in contrarium occurrunt. [u]

ſ P.7.c.2.§.1. & c.3.§.1. & Ex.c.4.§.35.& R.Miſs.2.3.

t P.7.c.2.K.

u P.7.c.2.I. & Ex. c.8. A. & P.5. c.4. F. & R.Miſs.3.

Servandi mores, & diſciplina religioſa.

2. Dum mittuntur, rem maximi ponderis in Societate ſibi eſſe com-

commiſſam intelligant: & ita ſe comparent, ut apta Dei inſtrumenta eſſe poſſint. Quantumlibet occupati ne obliviſcantur propriæ perfectionis: ſervent cum Deo, & inter ſe unionem; & Orationem matutinam, & Examen veſpertinum, quoad ejus fieri poterit, nunquam intermittant: ſerventque Regulas Societatis. Apud alios verò ſe integritatis, & gravitatis exemplum præbeant. [x]

[x] R. Miſs. 1. & 25. 26. & In. 12. § 2.

Paupertas, & ædificationis præſidia.

3. Paupertatem ſectentur non modò in itinere, ut ſupra dictum eſt, ſed & in Hoſpitio; quod Xenodochium eſſe oporteret, ſi mundum aliquod reperiretur; aut honeſta domus; in qua fœminas non audiant. Inuitationes ad menſam declinandæ. Victus potiùs, quàm pecunia pro eo comparando, accipiendus; iſque ſufficiens quidem, ſed qui ſit ædificationi: acceptæ autem pecuniæ rationem Superiori reddent; &, ſi quid ejuſdem ſuperfuerit, pariter illi tradent [y] Quamquam in Miſſionibus præcipuè cavendum eſt, ne à Pœnitentibus, Amicis, ac Devotis pecunia ulla accipiatur ad proprium uſum,

[y] R. Miſs. 6. Or. c. 1. § . 18. & In. 13. § . 3. & 8. & C. 6. D. 39.

z Ex. c. 1. §. 3. & P. 6 c. 11. §. 7. & C. 5. D 29. & C. 6. D. 21. & C. 12. D. 39. & Or. c. 4. §. 9.

cùm nec ad id facultatem Superiores dare poſſint. z

Reverentia erga Prælatos.

4. Cùm ingreſſi fuerint loca, in quibus Ordinarii reſident, eos quamprimùm adeant; & oblata ſubmiſsè opera ſua, facultatem modeſtè petant miniſteria Societatis exercendi: tum omnes, quorum auctoritate opus habent, benevolos ſibi facere ſtudeant, Parochos præſertim, ac Religioſos, & ſi quos adverſarios eſſe Societati intellexerint [a]

a P. 10. §. 11. & B. & R. Miſs. 7. & 17. & In. 12. §. 3. & 5. & 12.

Quæ Miniſteria exercenda.

5. Tum ſtrenuè admovenda manus operi: eaque ferè omnia in Miſſionibus media adhiberi poterunt; quæ congruunt Societatis Inſtituto; & ſuperiùs enumerata ſunt: nempe miniſterium Verbi Dei, Sacramentorum Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ adminiſtratio, Exercitiorum ſpiritualium traditio, Eccleſiaſticorum inſtructio, Catecheſis ad Pueros, & alios rudes, Pauperum in Xenodochiis, & Carcere publico viſitatio [b].

b P. 7. c. 3. §. 2. & A. & R. Miſs. 10. 11. 12 & In. 12.

Quæ anteferenda.

6. At in hiſce Miniſteriis eligendis infraſcripta ſerventur. Cùm Societas ſpiritualia, & corporalia obſequia Proximis præſtare poſſit; ubi

vtriſ-

utriſque par non eſt, priora præferantur. Eadem eſt ratio de magis urgentibus, magis propriis noſtri Inſtituti, deſtitutis aliorum ope; obnoxiis diſcrimini, ſecum fructum laturis, ad plurium bonum ſpectantibus, diutiùs permanſuris, ſi cetera ſint paria, adjiciendus potiùs eſt animus, quàm oppoſitis, ſeu Miniſteriis, ſeu operibus: ac demum, quæ aliis præferenda, communicato conſilio cum Superiori propinquiore, ſtatuendum eſt [c]. Ordo verò ſervandus in hiſce Miniſteriis, etſi certus præſcribi non poteſt, juverit tamen ab humilioribus inchoare [d]. Extat in Regulis Miſſionum Methodus ordinandæ Miſſionis; ad quam poſſunt adjicere Provinciales, quæ pro locorum, ac Miſſionum varietate opportuna videbuntur. [e]

[c] P. 7. c. 2. § 1 & E. & c. 2. A & c. 3. § 2.

[d] R. Miſs. 13.

[e] R. Miſs. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. &c. & 27. In. 12. § 1. & 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.

Zelus, & prudentia quomodo jungenda.

7. Indicantur præterea nonnulla, quà præſtanda, quà cavenda; ut in Miniſterio tam multa exercitamenta complectente, magnoſque animorum motus ciere ſolito, ſingula ad perfectam prudentiæ normam exigantur. 1. Amoveant ſuſpicionem,

ſe

ſe gratia reformandi, aut viſitandi
f R.8. 18. 19. & In.12.§.3. Cleri veniſſe [f]. 2. Parochi, aliorumque virorum idoneorum conſi-
g R. Miſs.4.& In. 12. §.4. lia, & opem exquirant [g]. 3. Ita ſe omnibus omnia faciant, ut magnitudinem tamen animi præſeferant, religioſæ modeſtiæ ſimul, & ſanctæ
h R. Miſs.15. 16. libertatis tenaces [h]. Si eleemoſyna alicui largienda ſit, cautè, & ſecre-
i In. 12. §.11. tò fiat [i]. 4. Non prætermittant occaſionem Divini ſervitii, quam poſſint arripere, ſine injuncti operis detrimento; licebitque pariter excurſiones breves aliò facere, cum ſpe
l P.7. c.1. §.7. & R. Miſs. 20. 21. fructus [l]. 5. Firmitatem, quantum licet, rebus perfectis procurent: non condant autem Statuta Congregatio-
m R. Miſs.22. 23. ni ulli, inconſulto Superiore [m]. 6. Tempus ſtationis, ubi à Summo Pontifice definitum non eſt, metiendum, comparando eum fructum, qui in ea percipitur, cum eo, qui ſperatur alibi. Cùm autem revocari aliquem oportebit, iis mediis Pro-
n P.7. c.2. H. & C.2. D.12. vincialis utatur; ut illi, à quibus evocatur, non offendantur [n]. Et ad hunc etiam finem, ſcribant, qui verſantur in Miſſionibus, ad ſuum Pro-

vin-

vincialem, aut ab eo deſignatum, ſingulis hebdomadis, vel quoties ille præſcripſerit, ei declarantes ſucceſſum Miſſionis. [o]

o P.7.c.2. §.2. & H. & P.8 c. 1.L. & C.2.D. 54. & Form. ſcrib.§.5.& R. Prov.108.& R. Miſs.24.& In. 12. §.13.

Miſsiones inſignes.

8. De Miſſionibus inſignibus, quarum Operarii per varias Provincias ſparſi eſſent, non ſegregandis in peculiaribus ſuæ nationis Domiciliis, ſubdendiſ-ve Superioribus popularibus, actum ſupra eſt P.4. c.3. De Miſſione Sinenſi extat luculentum elogium D.86. C.7.

Anacephalæoſis omnium Miniſteriorum.

9. Sed ut unum ſub aſpectum conjiciamus omnia, quæ ad excolendam Chriſti Domini vineam, otiumque diſcutiendum ferè ubique præſtari poſſunt ex In.4.§.3. hæc enumerantur. Docere doctrinam Chriſtianam, tradere Exercitia, quærere, & inducere homines ad ea peragenda, viſitare hoſpitalia, & carceres; quærere eleemoſynas ad ſubſidium ibidem detentorum, apud eoſdem concionari, reducere eos, qui ſunt in malo ſtatu, juvare Confraternitates, ubi ſunt, iuxta noſtrum Inſtitutum, & ubi non ſunt introducere; adire ſcholas Externorum, & in eis, con-

ſen-

ſentientibus Ludimagiſtris, aliquas exhortationes habere; Iuventutem ad Confeſſionem allicere, quamvis meliùs ſit curare, ut ipſi Magiſtri per ſe hoc faciant; viſitare infirmos, ad eos conſolandos, & ſpiritualiter juvandos; qua ratione juvantur etiam propinqui, qui adſunt, & fiunt amici; & facilè adduci poſſunt ad frequentanda Sacramenta: Pro hoc etiam confert, cum Proximi veniunt ad noſtrum Templum, libenter eos admittere, & audire in Confeſſione; & cum occurrunt nobis in via, invitare eos qualibet occaſione. Iuvabit facere interdum Cõferentias de modo juvandi Proximos. Præterea poſſunt fieri Miſſiones ad loca vicina. Proderit etiam non caſu, ſed conſideratè, & cum examine geſtorum juvare Proximum. Denique curandum eſſet, ut omnes intelligerent, Societati nihil gratius eſſe poſſe, quàm in omnibus rebus conſentaneis Inſtituto, adhiberi qualibet hora.

CA-

CAPVT III.

De Corporalibus Miniſteriis exhibendis, aliquibuſque aliis vitandis;

1. CОrporalibus etiam pietatis operibus,quantum ſpiritualia,quæ prȩponenda ſunt,permittant, & vires patientur, incumbendum eſt; prȩſertim in Xenodochiis eos inviſēdo,& aliquos, qui eis inſerviant, mittendo; & diſſidentes ad concordiam revocando; ſic etiam pauperes, & in cuſtodiis publicis detentos ſublevando,& ut alii ſublevent,curando. Non convenit tamen miſceri nos cum aliqua Congregatione; nec apud nos aliquos Conuentus haberi; niſi qui ad noſtrum peculiarem finem inſtituuntur. [a]

Adjumenta temporalium neceſſitatum.

[a] P.7.c.4.§.9. & G. & c.2.E. & P.9.c.6.§.4. & B. & In. 4. § 3.

2. Externis etiam pauperibus eleemoſynæ aliquæ erogandæ ſunt, pro Collegii, vel Domus facultate; & in illis præſertim locis, ubi reditus Eccleſiaſticorum bonorum percipiuntur: eæque juxta præſcriptum Provin-

Eleemoſynæ è noſtris bonis largienda.

b R. Prov. 96. uincialis[b]; & ſi qui ad januam accedunt, á Ianitore benignè accipiendi, & juvandi etiam, juxta Superioris arbitrium.[c]

c R. Ian. 10.

Negotia Status vetantur.

3. Ea veró quæ vitanda ſunt Noſtris, ne in Proximorum utilitatem effuſi longiùs provehantur, quàm Religioſa Caritas patiatur, ex ſequentibus patent. Nullus publicis, & ſecularibus Principum negotiis, quæ ad Rationem Status, ut vocant, pertinent, per quoſcumque requiſitus, ulla ratione ſe immiſceat: idque præcipitur in virtute ſanctæ Obedientiæ, & ſub pœna inhabilitatis ad quævis Officia, & Prælationes, vociſque actiuæ, ac paſſiuæ privationis: commendaturque Superioribus, ut propenſos ad hujuſmodi negotia amovere procurent, ſi alicubi degant, ubi periculum talium curarum immineat.[d]

d P. 6. c. 3. §. 7. & C. 5. D. 47. 48 & 79 & 80. & Or. c. 11. §. 4. & Paul. V. p. 309.

Quænam cenſenda negotia Status.

4. Quæ autem pertinent ad ſolam conſcientiam Principum, aliorum-ve, qui petunt conſilium, non eo Decreto prohibentur; ſed quæ eò non referuntur, ut ſunt ex. gr. Principum fœdera, Succeſſiones, Bella: ha-

harum enim, & ſimilium rerum publicis conſiliis intereſſe, aut operam iis tractandis impendere, interdicitur.[e]

[e] C.7.D.46.& Or. c. 11. § 4. &c.

Quæcumque negotia ſecularia vitanda

5. Nec in familiaritatem Principum ſeſe inſinuare Noſtros convenit; nec aliis negotiis ſecularibus, etiam rerum particularium, præſertim propinquorum occupari: niſi fortè interdum, judicio Superiorum, caritas aliud ſuaderet. Abſtineant etiam à Teſtamentorum executione: & delatam Legatorum confidentialium curam nõ acceptabunt[f]. Sacerdotes verò etſi, cum opus eſt, ægrotos ad condenda teſtamenta hortari deceat; iis tamen conficiendis non aſſiſtant[g]. Nullus ſe examinari in cauſis civilibus permittat; niſi, qui ad peccatum obligare poteſt, compelleret; aut ſine licentia ſui Superioris; quæ minimè danda, niſi in cauſis valdè piis; & quæ in nullius detrimentum vergant; in criminalibus autem nunquam[h]. Eorum verò nullus, etiam Procuratorum, qui Romam veniunt, Externorum negotia ſuſcipiat, ſine facultate Pro-

[f] P. 6. c. 3. §. 7. & D. & C. 5. D.48. & 80. & C. 8. D. 56. & C.12. D.38. & R. com. 41.

[g] R. Sac. 28.

[h] P.6.c.3. §.8. & E. & C. 7. D.13.

vin-

vincialis: quam raro admodum, nec niſi gravioribus de cauſis concedet.[i]

i Or. c. 4. §. 2.

Examinare pro Ordinariis quatenus liceat.

6. Quando declinari non poteſt miniſterium examinandi ad Ordines, aut alia munia Eccleſiaſtica, ut ſimul judicium ferendum ſit de ſufficientia promovendorum, quod quidem non eſt conſentaneum noſtro Inſtituto; ita judicium temperetur, ut ſit ſolùm de ſufficientia doctrinæ, non autem morum, aut aliorum requiſitorum. Poſſit tamen diſpenſare P. Generalis, ubi hoc expediens judicaverit.[l]

l C. 2. D. 72. & C. 4. D. 63. & R. Prov. 104.

Seminaria quæ admitti poſſint.

7. Seminaria Externorum adoleſcentium à Noſtris gubernanda, non admittentur, niſi ex diſpenſatione P. Generalis, quando plures circumſtantiæ confluent: & in admiſſis peculiares Magiſtri non concedendi[m]. Non recuſanda autem Seminaria, quæ in Gallia condunt Epiſcopi; ubi Clerici per Exercitia ſpiritualia, & notitiam rerum Eccleſiaſticarum, proximè erudiuntur ad vitam Eccleſiaſticam.[n]

m C. 2. D. 18. & C. 3. D. 24. & C. 4. D. 13. & C. 12. D. 25. & in C. 3. Interrog. §. 4.

n C. 12. D. 26.

8. Curam ſuſcipere Mulierum Re-

Monialium regimen prohibetur.

Religioſarum quarumcumque, & confeſſiones ordinariè audire earumdem in communi viventium eſt vetitum; neque ad id cogi poſſumas. [o]

o P.6.c.3.§.5. & R. Præp.47. & Reſt. 68. & C.7. D.56. & C.8. D. 11. & Paul.III.p.44.

Et Parochiale:

9. Interdicimur etiam ſuſcipere curas Parochiales animarum [p]. Ius autem illud Collegii Gandienſis præſentandi tres Parochiales Neophytorum viſum fuit retinendum; ut meliùs conſuleretur illorum ſpirituali utilitati. [q]

p P.4. c.2.§.4. B.& P.6.c.3.§.5.6.& C. & C. 1.D.124. & C. 2. D.59.

q C.1. D.136.

Et offenſio Proximorum.

10. Vt cum omni demum hominum ordine religioſa caritas foveatur: caveant Noſtri, ne alios quoſcumque Externos, maximè verò Religioſos, aut Viros primarios, vel lingua, vel calamo, aut quacumque alia ratione offendant: & Superiorum erit in hujuſmodi noxas inquirere, & animadvertere, exhibita quàmprimũ ſatisfactione debita. Et Conſultores hac de re Superiores mediatos monebunt [r]. Speciatim verò graviter commendatum, ac diſtrictè præceptum eſt, ut de Prædicatorum Ordine magnificè Noſtri ſentiant, & loquantur; & cum ejus Religioſis mu-

r P.3.c.1.§.9. & P.4. c. 16. D. & P.6. c.3. § 8. & P.7. c. 2.H. & P. 10.§. 11. & B.& C. 12. D.17.

tuæ hoſpitalitatis, aliiſque caritatis officiis certare ſtudeant. [f]

f C.8.D.12.& C.11.D.19.

CAPVT IV.

De Scholis publicis inſtituendis, moderandiſque.

SECTIO I.

De Scholarum publicarum Inſtitutione, & methodo univerſè.

Scholæ admittuntur ob Externorum utilitatem.

1. INter Societatis Miniſteria unum eſt ex primariis, omnes Diſciplinas, Inſtituto noſtro congruentes, ita Proximis tradere; ut inde ad Conditoris noſtri cognitionem, atque amorem excitentur [a]. Quare opportunè hìc exponuntur, quæ de Scholis publicis conſtituta ſunt, cùm de privatis actum jam ſit Par. 3. ubi Scholaſticorum noſtrorum Inſtitutio traditur. Habita igitur ratione, non ſolùm profectus in literis Scholaſticorum noſtrorum; ſed etiam profectus in literis, & moribus Externorum, Scholæ aperiantur,

a St.R.ſ Prov.1.

tur, ſaltem in Diſciplinis humanioribus; in gravioribus autem, pro Locorum, in quibus Collegia fuerint, ratione.[b]

b P.4.c.7. §.1.

Etiam Vniverſitates.

2. Eadem Caritatis ratio extendi poterit ad Vniverſitatum curam ſuſcipiendam; ut in eis hic fructus latiùs pateat, tam in ſcientiis, quæ traduntur, quàm in hominibus, qui ad eas conveniunt, & gradibus, ad quos promoventur[c]. Eritque Provincialis, omni ſtudio, per ſe curare, & Rectori etiam valde commendare; ut tam multiplici Scholarum noſtrarum labori fructus, quem gratia noſtræ Vocationis exigit, abunde reſpondeat.[d]

c P.4.c.11.§.1.

d St. R. Prov. 1. 2.

Ad unam Rationem ſtudiorum omnes ſe componant.

3. Ad hunc finem meliùs conſequēdum, norma petenda eſt à Ratione ſtudiorum, quam ex Regulis Collegii Romani confici, approbarique à Præpoſito Generali eædem Conſtitutiones monuerunt[e]: adduntque ſingula attemperanda circumſtantiis locorum, temporum, ac Perſonarum; nitendo tamen, ut omnes ad unum, qui communis ſit, Ordinem ſtudiorum ſeſe componant[f]. At

e P.4 c.7. §.2. & C. & c.13. A.

f P.4.c.6 E. & K. & c. 7. §.2. & c.13. §.1.2. 3. & A. & C. & § 5. & c.15. C.D.& c.17.§. 8.& M.

Provincialis partes ſunt, excubare, ut omnes Regulæ, quæ ad Rationem Studiorum pertinent, obſerventur. Quod ſi alicubi mutandum aliquid cenſeret, referat ad Generalem.[g]

g St. R. Prov. 38. 39.

Confectus igitur is Ordo, magno, ac diuturno labore, à ſex Patribus deputatis, non ſemel in Provinciis examinatus, atque experientia probatus, auctus etiam Decretis plurium Congregationum[h], à multis jam annis dirigit Societatis Scholas.

h Præf. ad Rat. St. & Hiſt. Soc. p. 5. l. 4. in. & C. 6. D. 41.

SECTIO II.

De Claſſibus inferioribus.

Literæ humaniores potiſſimum tradendæ.

1. QVamquam alios inſtituere in legendo, & ſcribendo opus Caritatis eſſet; tamen, propter Perſonarum Societatis penuriam, hoc ordinariè docere non conſuevimus; & universè illud curandum eſt, ut quando Scholæ pauciores ſunt; altiores ſemper, quoad ejus fieri poteſt, retineantur, ſublatis infimis.[i] Noſtra autem mens eſſet, ut in Collegiis communiter Literæ humanio-

i P. 4. c. 12. C. & St. 1, R. Prov. 21. §. 1. & 4.

niores, ac linguarum prælegerentur [l], cum hac ratione animarum auxilium, præſertim adoleſcentium, ſummoperè promoveri compertum ſit. [m]

[l] P.4. c.5. §.1. & c.7. B. & c. 12. §.2. & B.

[m] In. 20. init. & C. 7. D. 26. §.1.

Quot Claſſes, & quarum linguarum intuendæ.

2. Tres ordinariè erunt Præceptores in tribus Grammaticæ claſſibus; quartus humaniores Literas; quintus Rhetoricam prælegat: & in horum claſſibus Græca lingua, & Hebraica, & ſi quæ alia diſceretur, eſt prælegenda [n]. Sed quia pro varietate cauſarum, & Perſonarum linguæ ſacræ priùs, aut poſteriùs explicari poſſunt [o]; vt Hebræa in Theologica Claſſe traderetur inſtitutum eſt [p]. Quoad literas autem Græcas attinet; propter earum multiplicem utilitatem, Generali enixè commendatum eſt; ut earum curam non in minimis ſuæ providentię partibus collocet [q]. Aliarum præterea linguarum, qualis eſt Chaldaica, Arabica, & Indica, ubi utiles ad eos populos juvandos viderentur, Præceptores inſtitui poſſent [r]. In Latina verò docenda, Provincialis dabit operam, ut noſtri Magiſtri utantur

[n] P.4.c.12.§.2. & c.13. B.

[o] P.4.c.6. § 5. & D.

[p] St. R. Prov. 8.

[q] C.8. D.16.

[r] P:4. c.12. §. 2. & B.

ſ St. R. Prov. 23. Grammatica Emmanuelis. ſ

Quomodo eædem dividendæ, contrahendæ.

3. Quod ſi tantum negotii aliquæ Claſſes exhiberent, ut unus Magiſter eis ſolus non ſatisfaceret, Adjutor aliquis ei adjungetur: & ſi hoc non ſufficiet; geminari poſſet claſſis ea, quæ ſic numero abundaret. Contra verò, ſi exiguus numerus, vel Auditorum diſpoſitio tot claſſes, & Præceptores non exigeret; locus erit prudentiæ, ad eum numerum moderandum; ita tamen, ut ſemper graduum diſtinctio ſerventur: quorum tres ad Grammaticam, reliqui duo ad Humanitatem, & Rhetoricam pertineant. At quæ de claſſibus inferioribus tum multiplicandis, tum ordinandis, ut earum quælibet intra ſuos ſe fines contineat, ſervanda ſunt, habes in Ratione Studiorum. t

t P. 4. c. 13. B. & St. R. Prov. 21 & R. Præf. inf. 8. & R. Prof. inf. 12. 13. & R. ſing. claſs. inf à Rhet. ad inf. Gramm.

Exercitationes præſcriptæ.

4. Porrò cùm in hiſce claſſibus exercitationes varias pro Scholæ gradu, eſſe oporteat; nulla enim re magis adoleſcentium induſtria, quàm ſatietate langueſcit u: quid in ſingulis ab earum Magiſtris præſtari debeat, peculiaribus Regulis ſtatutum eſt x. In univerſum illud omnibus huiuſ-

u R. Prof. inf. 24.

x St. p. 118. &c.

hujuſmodi claſſibus Conſtitutiones præſcribunt: oportere, ut illarum ſtudioſi Latinum Sermonem ſibi reddant familiarem, latinè communiter loquendo (iis Scholis exceptis, in quibus diſcipuli latinè nesciunt) & ſtylum ſcribendo, ac pronunciationem compoſita benè pronunciando, expoliant: & ſua etiam ſtata tempora habeant ad diſputandum. [y]

[y] P.4.c.6.§.12. 13. & c. 13. §. 3. & R. Prof. inf. 18.

At in Ratione ſtudiorum diſtinctiùs eadem traduntur: & I. Quid in Prælectione ſervandum ſit, exponitur R. Prof. inf.27.28.29. II. Scribendi argumentum quale dictandum, quomodo recognoſcendum, ib. R. 20. 21. 22. 23. 24. & 30. III. Exercitatio memoriæ, & Repetitiones, ib. R.19. 25. 26. & 36. IV. Diſputationes, R. Præf. inf. 33. & Prof. inf. 31. & 34. V. Declamationes, aut ſolemnes, & raræ, aut privatæ, & frequentiores. R. Præf. inf.32. & Prof. inf. 32. 33. VI. Emblemata, & Carmina propalam collocanda celeberrimis aliquot diebus, ſed priùs recognoſcenda. R. Præf. inf. 3. & Prof.inf.32. VII. Ad excitandam diligentiam di-

ſcipulorum munuſcula, ſeu Præmia quæ danda, & quo aliquando apparatu, nunquam verò noſtro ſumptu; & qui Magiſtratus creandi. C.1. D. 123. & Stud. R. Rect. 14. & Præf. inf. 35. 36. & Prof. inf. 35. & 39. Leges verò Præmiorum ſolemnium St. p. 100. VIII. Comœdiæ, & Tragœdiæ rariſſimè agendæ; & nonniſi Latinę, ac decentes, nunquam verò in Eccleſia; nec perſona muliebris inducatur. R. Prov. 58. & St. Rect. 13. IX. Diebus feriatis habendæ exercitationes inter Academicos, tum Grammaticæ Auditores. Academiæ R. St. p. 169. & 171.

Quamdiu in Scholis ſingulis immorandum.

5. Demum ſpatium temporis in Literis Humanioribus inſumendum, propter ingeniorum varietates, aliaſque cauſas, non eſt limitandum. Videatur autem, an ingenio valentibus dimidius annus in quavis quatuor claſſium inferiorum ſufficiat, & duo in ſuprema, complectente etiam Rhetoricam [z]. Quam quidem Rhetoricæ facultatem curandum eſt, ut Alumni noſtri, ſive Convictores, annum audiant, antequam Philoſophiam

[z] P. 4. c. 15. §. 1. & A.

phiam aggrediantur. Ceteris quoque Externis idem ſuadendum, ſed cogendi non ſunt. Si qui tamen planè velint ad Philoſophiam accedere, poſſet cum illis agi, quod in Conſtit. L.D. Par.4. cap. 17. ſtatuitur.[a]

[a] P.4.c.5. § 3. & c. 13. E. & St.R.Rect. 12.

Per quem, & quomodo in ſuis claſsibus Scholaſtici collocandi.

6. Et quidem Rectoris erit per ſe, vel per Cancellarium, ſemper obſervare; ut qui novi accedunt examinentur; & convenientibus ſinguli claſſibus collocentur, ejuſdemque diſcretioni relinquitur (audita ſententia eorum, qui ad id munus deſignati ſunt) quamdiu quiſque in qualibet facultate verſari debeat[b]. Porrò in admittendis Scholaſticis ad inferiores claſſes, iiſdemque ulteriùs promovendis, ſerventur R. Præf. inf. à 9. uſque ad 26. ubi ſtatuitur neminem, eo quod ignobilis ſit, & pauper, excludendum; arcendos verò nimiùm teneros, & prorſus ignotos, & ab infima claſſe provectiores ætate.

[b] P.4.c.5. §. 2. 3. & C. D. & c.13 § 4. & E. & c.15. § 1. & A. & c.17.§.2.

SE-

SECTIO III.

De Claſſibus ſuperioribus in communi.

Quare Sacræ, & naturales ſcientiæ pertractandæ.

1. CVm Societatis, atque ſtudiorum ſcopus ſit, Proximos ad amorem Dei, & ſalutem ſuarum animarum juvare; cumque ad eum finem medium magis proprium ſit facultas Theologiæ; in hanc potiſſimùm Societatis Vniverſitates incumbent: ac diligenter, per idoneos admodum Præceptores, quæ ad Scholaſticam doctrinam, & Sacras Scripturas pertinent, ac etiam ex Poſitiua, quæ ad præfixum hunc nobis finem conveniunt, pertractabunt [c]. Et quoniam Artes, vel ſcientiæ naturales diſponunt ad Theologiam, & ad perfectam cognitionem, & uſum illius inſerviunt; hæ pariter tractandæ ſunt [d]: ſic tamen ut veræ Theologiæ Scholaſticæ inſerviant. [e]

[c] P.4.c.12.§.1. & C.2. D.9.

[d] P.4.c.5. §.1. & c. 12. §.3.

[e] C.3.D.47.& R. Prov.53.

2. Moralis etiam ſcientia, & Mathematica, quatenus tamen ad finem nobis propoſitum conveniunt, traden-

dentur [f]. Sed Medicinæ, & Legum ſtudium, ut à noſtro Inſtituto magis remotum, in Vniverſitatibus Societatis, vel non tractabitur; vel ſaltem ipſa Societas per ſe id oneris non ſuſcipiet. [g]

f P.4.c.12. C.

g P.4.c.12.§ 4.

Doctrina ſolida, & uniformis.

3. Et hæ quidem facultates tractandæ. De ratione autem ſervanda in communi, dum traduntur, hæc decreta ſunt, præter ea quæ ſigillatim pro ſingulis claſſibus præſcribuntur in Ratione ſtudiorum, & attingentur infra Sect. proxima. Primò ſequantur Noſtri in quavis Facultate ſecuriorem, & magis approbatam Doctrinam, & eos Auctores, qui eam docent; novitaſque, & diverſitas opinionum eliminanda [h]. Hujus verò Conſtitutionis ea eſt ſententia 1. Vt Noſtri non inducant novas opiniones. 2. Vt ſi quando contra communem ſenſerint, ſequantur quod Societas judicaverit. 3. Vt in Controverſiis, in quibus neutra opinio eſt adeò communis, redigantur ad conformitatem, ut ſic idem ſapiamus, idem dicamus omnes [i]. In iis verò quæſtionibus, in qui-

h Ex.c.3.§.11. & P.3. c.1. §. 18. & O. & P. 4.c.5.§.4 & c. 14. §.1. & R. Prov. 54. & Rect.39. & St. R.Prov. 16 & C.5. D.6. & 41. & R.Reu. 6. & R.Prof. ſup. 6.7.

i C.5. D.50.

quibus liberum eſt quamcumque partem ſequi; ita defendatur una pars, ut alterius etiam partis, ac multò magis prioris Profeſſoris, ſi contrarium docuerit, exiſtimationi conſulatur. Quin etiam, ſi conciliari poſſunt Auctores, id ne negligatur, optandum eſt [l]; & quæ opiniones alicubi Catholicos graviter offendere ſcientur, eas ibi nemo defendat [m]. Et quidem ad coercendam divagandi in opinando licentiam, utile fuerit Summas tum Philoſophicam, tum Theologicam conficere; quæ uſui Societati ſint, ubi ratio temporum id permiſerit. [n]

[l] C.5.*D*.41. & R. *Prof.*ſup.5.

[m] C.5.D.41.& R.com.Sup.6.

[n] P.4.c.14. B. & C.5.D.70.& C.7. *D*.83.

Prælectiones quomodo habendæ.

4. At in habendis prælectionibus Profeſſores ne adducant opiniones inutiles, obſoletas, abſurdas, & manifeſtò falſas; nec illis refutandis nimis immorentur. Concluſiones pondere potiùs, quàm numero argumentorum probent: non digrediantur: ſtudeant brevitati: in referendis Doctorum auctoritatibus nec ſint nimii, nec parùm fideles. Si quis citra dictationem docere poteſt, ut quæcumque ſcribenda ſunt, commodè

modè valeant ab Auditoribus excipi; is ne dictet, optandum; qui verò dictant, intermiſceant explicationem, & Auditores ad eos Auctores, qui copioſè, & accuratè materiam aliquam pertractarunt, reiiciant. [o]

o R. Prof.Sup. 7.8.9.10.

Eadem quo pacto excipienda.

5. Præterea commendatur Auditoribus, ut quæ audierint diligenter adnotent; ſuumque privatum ſtudium, & quietum habeant; in quo ſelectum aliquem Commentarium videre proderit. [p]

p P.4.c 6. §.8. & I. & §.14 & M. & §.16. & O.

Repetitiones.

6. Iidem aſſidui eſſe debent in repetendis, quæ audierint. Atque hæ repetitiones in Scholis etiam fient (nam de domeſticis ſupra dictum eſt Par.2. c.5. ſect.4.) nec modò vltimæ lectionis, verùm & hebdomadariæ, & longioris temporis. Si quid verò non intellexerint Magiſtrum conſulant. [q]

q P.4.c.6. §.8. & H & c.13. §.3. & D. & R. Prof. Sup. 11. 12. 13. & R. Acad. Theol. 2. 3.

Diſputationes habendæ.

7. Perutiles porrò ſunt Diſputationes; quas propterea frequentes eſſe oportet: quibus dies, & horæ certæ conſtituantur; ubi non ſolùm cum condiſcipulis, ſed & cum provectioribus, aut minùs provectis, & Pręceptores etiam ad invicem diſputabunt,

tabunt, ſemper qua decet modeſtia obſervata, & aliquo præſidente; qui contentionem dirimat, & quid doctrinæ elici oporteat ex diſputatis declaret [r]. Sunt autem conſtitutæ diſputationes tum Hebdomadariæ, tum Menſtruæ in Ratione ſtudiorum [ſ]. Quo prævio examine, & qua lege habendæ ſint annuæ, & ſolemnes Diſputationes, pro Philoſophis vide in R. Præf. 19. uſque ad 26. & pro Theologis R. Præf. 7. uſque ad 16. & R. Acad. Theol. 8. 9.

r P.4. c.6. H. & §. 10. & c.13. §.3.

ſ R. Præf. 16. R. Prof. Sup. 12. 14. 15. 16. 17. 18. & R. Phil. 17. 18. & Theol. 14. & R. Moral. 4. & Acad. Theol. 1. 4. 5. 6. 7.

SECTIO IV.

Quid in Claſsibus Philoſophiæ, & Theologiæ Scholaſticæ ſervandum ſit.

Ariſtotelem quatenus ſequi debeant.

1. PHiloſophiæ Profeſſores ſectari debent Ariſtotelis doctrinam; niſi ea alicubi recederet à ſententia communi; aut repugnaret Fidei Orthodoxæ: quam adverſus eundem, reliquoſque Philoſophos tueri debent, juxta Lateranenſe Concilium. [t]

t P.4. c.14. §. 3. & C.5. D. 41. & R. Prof. Phil. 2.

2. Ari-

2. Ariſtotelis Interpretes de Chriſtiana Religione malè meritos, non ſine magno delectu, aut legant, aut in ſcholam proferāt: immo verò eorum inſectentur errores, & auctoritatem deprimant: & ita demum Philoſophiam interpretentur, ut Theologiæ Scholaſticæ ancillari faciant. Contrà verò de S. Thoma loquantur honorificè, etiam quando ab eo diſceſſerint, quod gravatè facient. [u]

Ejus Interpretes, & S. Thomas quo loco habendi.

[u] P.4.c.14. §. 3. & C. 3. D. 47. & C. 5. D. 41. 42. 43. & R. Prov. 53. & poſt D.56. Cō. 5. Præf. PP. Deput.

3. Quo verò eorum Doctrina ſit tutior, & Theologiæ ſerviat, oporteret non modò curſum Theologiæ abſolviſſe, ſed eamdem biennio repetiiſſe. Si qui autem fuerint proni ad novitates, removendi à docendi munere [x]. Ad compeſcendam autem novarum, & inutilium quæſtionum licentiam commendatum eſt P. N. ut curet executioni mandari, quæ hoc in genere præſcripta ſunt, ejuſque prudentiæ remiſſa monita PP. Deputatorum [y]. Ex his monitis confecta eſt Ordinatio, in qua §.3. 4. 5. 6. indicantur materiæ ſuis quæque annis Philoſophici curſus tractandæ; rejectis quæ aut alibi, aut nuſquam do-

Nova, & inutilia reſecanda. Materiarum ordo ſervandus, & curſus ſpatium.

[x] C.5. D.41. & St. R. Prov. 16.

[y] C.9. D. 23.

docenda ſunt. At §.9.10. 11. 12. 13. ſtatuuntur plura, quibus prædictis incommodis occurratur [z]; quamquam Indicem ſententiarum tradendarum, omittendarumque in ea Ordinatione contentum reformandum non ſemel decretum eſt [a]. Ante hanc Ordinationem præſcriptus eſt in pleriſque materiis ordo ſervandus toto triennio [b]. Quod quidem ſpatium implendum eſt ubi ſunt Noſtri; & ſingulis quibuſque annis hujuſmodi Philoſophiæ curſus inchoabitur. Pro ſolis tamen Externis permiſſum Provinciali id tempus contrahere. [c]

z Ord. pro Stud.

a C. 11. Act. 11. & C. 12. D. 56. §. 3.

b R. Philoſ. 9. 10. 11.

c P. 4. c. 15. §. 2. & C. 2. D. 69. & St. R. Prov. 17.

Reliqua in Regulis videnda.

4. Demum ſervanda ſunt, quæ in Regulis Profeſſoris Philoſophiæ traduntur St. p. 74. &c. ſuaſq; pariter obſervare debent Ethicæ, & Mathematicæ Magiſtri, quas habet Ratio ſtud. p. 81. 82. præter eas, quæ univerſis latæ ſunt, ipſiſque etiam Theologis (de quibus ſtatim) communes [d].

d St. p. 37. &c.

Profeſſores Theologiæ S. Thomæ ſint addicti.

5. In Theologia prælegatur Doctrina Scholaſtica D. Thomæ, & Magiſter Sententiarum. Ceterùm cum Doctrina D. Thomæ, ſit ſolidior, ſecurior, magis approbata, &

con-

conſentanea noſtris Conſtitutionibus; is Doctor à Noſtris tanquam proprius habendus; adeò ut ad Cathedras Theologicas minimè ſint promovendi, qui S. Thomæ addicti non fuerint. [e]

[e] P.4.c.14.§.1. & C.5. D. 41. §.1. & C.7. D. 83.& Ord. pro Stud. §.7. & PP.Dep. Con. 5.ex D.42.poſt D.56. & St.R. Prov.9. §.2. & Præf.4.& Prof. Theol. 2. 10. 11.12.13.

Nonnunquam diſcedere ab eo poſſunt.

6. De Conceptione tamen Beatæ Mariæ, ac de ſolemnitate Votorum ſequantur ſententiam communem [f]; & in reliquis non ſic S. Thomæ adſtricti eſſe intelligantur, ut nulla prorſus in re ab eo recedere liceat, & præſertim in quæſtionibus merè philoſophicis, aut etiam in iis, quæ ad Scripturas, & Canones pertinent; & ubi S. Doctoris ambigua ſententia fuerit. [g]

[f] C.5.D.41. §. 1. & R. Prof. Theol.3.

[g] PP. Deput. Con. 5. poſt D. 56. & R. Prof. Theol.2. 3. 4.

Studeant corroborandæ Fidei, & Pietati.

7. In docendo corroborandæ primùm Fidei, alendæque pietatis cura habeatur. Quare in iis quæſtionibus, quas S. Thomas ex profeſſo non tractat, nemo quidquam doceat, quod cum Eccleſiæ ſenſu non benè conveniat; quodque aliquo modo ſolidæ pietatis firmitatem minuat [h].

[h] C.5.D 41.§. 2. & R. Prof. Theol.5.

Aliquæ Doctrinæ præſcriptæ.

8. Et quia, ut ſupra diximus, defendendæ non ſunt opiniones vllæ graviter offenſivæ Catholicorum; in

ſpecie interdicitur in virtute ſanctæ Obedientiæ, ſub pœna excommunicationis, & aliis, affirmare licitum eſſe cuique Perſonæ, quocumque prætextu Tyrannidis, Principes occidere; ſeu mortem eis machinari. Et Provinciales negligentes in curanda executione hujus Decreti, non modò eaſdem pœnas incurrunt, ſed etiam officio privari debent [i]. In virtute etiam ſanctæ Obedientiæ vetitum eſt, ne quis de poteſtate Summi Pontificis ſupra Principes aliquid evulget, niſi Romę probatum [l]. Prohibetur demū in virtute ſanctæ Obedientiæ, ſub pœna excommunicanis, & aliis; ne ullus publicè, vel privatim doceat, ut veram, aut tolerabilem opinionem dicentem in re Venerea exiguam aliquam delectationem deliberatè quæſitam, ſeu etiam admiſſam, propter levitatem materiæ, excuſari à mortali; aut placere ſibi ſignificet, aut ſecundùm eam conſilium cuiquam det. Itemque ſi quis aliquem è Noſtris contra prædicta deliquiſſe noverit, tenetur in virtute S. Obedientię aperire [m].

9. Or-

[i] Catal. cenſ. c.5. §.1.& C.8. D.23. & C. 9. D.24.

[l] Catal. cenſ. c.5. §.4.

[m] Catal.cenſ. c.4. §.2.& C.9. D.24.

9. Ordo ſervandus in partiendis quæſtionibus Theologicis, aut etiam aliquibus declinandis, per annos ſingulos, traditus eſt in R. Prof. Theol. à Reg.7. uſque ad finem, & in Ord. pro ſtudiis §. 7. & §. 13. & §. 15. 16. cum inſertis Indicibus. Quæ Ordinatio, quatenus ad Theologos pertinet, ideo facta eſt; ut ſemotis inutilibus quæſtionibus, utiles tantùm, ac magis neceſſariæ in Theologia traderentur; quod Con.9.Decr.31. P.N.commendaverat. Quadriennio curſus Theologicus abſolvendus eſt; ſic libris prælegendis diſtributis; ut quolibet quatuor annorum, quivis Studioſus inchoare poſſit [n]. De Repetitionibus Domeſticis actum eſt. Par.2. cap.5. ſect,4.

Ordo, & ſelectus quæſtionum tradendarum.

[n] P.4.c.9. §.3. & c. 15. §. 3. & B. & D. & P 5.c.2.§.2. & St. R. Prov.9. §.1. & R.Prof. Theol.7.

SECTIO V.

De Scholis Sacræ Scripturæ, & Linguæ Hebrææ.

1. STudia Scripturæ Sacræ ſummo in pretio ſemper in Societate habita, eodem in poſterum loco

Studia Sacræ Scripturæ quanti facienda, & quibus demandanda.

eſſe debent; cum hæc ſacra eruditio Anima ipſa veræ Theologiæ dici queat; ſummèque neceſſaria ſit ad Miniſteria propria Societatis. Quapropter Provincialium erit hujuſmodi ſtudia ſtrenuè promovere: quod perficient; ſi viros ad id muneris eligant, non ſolùm linguarum peritos, ſed etiam in Theologia ſcholaſtica, ceteriſque ſcientiis, in eruditione, & eloquentia benè verſatos.[o]

o C.13. D. 15. & St. R. Prov. 5.

Profeſſorum obligationes.

2. Hi porrò intelligent ſuas eſſe partes, Divinas literas, juxta germanum, literalemque ſenſum, & qui rectam in Deum fidem, bonorumq; morum inſtituta confirmet, piè, doctè, graviter, explicare. Atque inter cetera illud præcipuum ſit; ut verſionem ab Eccleſia approbatam defendant[p]. Præter hæc quid à Profeſſore Sacræ Scripturæ ſervandum ſit, in ejus Regulis exponitur p.43. in Rat. Stud.

p P.4. c.5. §.5. & R. Prof Sac. Script. 1. 2.

Vtilitas linguæ Hebrææ, & à quo hæc tradenda.

3. Et quia eadem Theologiæ Doctrina, ejuſque uſus exigit etiam Hebraicæ linguę cognitionem; hujus idoneus Profeſſor conſtituetur, idem, qui & Sacrę Scripturę, ſi commodè

poſſit,

poſſit, aut ſaltem ſit Theologus. Optandumque, ut eſſet etiam linguarum peritus, Gręcę ſcilicet, Chaldaicę, & Syriacę. [q]

[q] P.4.c.6.§.3. & c.12.§.2. & St.1R.Prov.7.

Profeſſoris Leges.

4. Is autem nihil antiquius habeat, quàm ut prima ipſa ſanctę Scripturę verba perquàm integra Fide interpretetur; & verſionem ab Eccleſia approbatam defendat. Tum verborum vim potiùs, quàm ſententiarum expendat. Quare adhibeat etiam explicationem Grammaticæ, & linguę aſperitatem emolliat. [r]

[r] R. Prof. lin. Hebr.

SECTIO VI.

De Scholis Theologiæ Moralis.

Hæ Scholæ ubi conſtituendæ, & de qua materia.

1. PRæter Theologiam Scholaſticam tradenda eſt Poſitiva; quę ſcilicet complectitur Concilia, Decreta, Doctores Sanctos, & res alias morales, ſeu caſus conſcientię: non attingendo tamen eam partem Canonum, quę foro contentioſo inſervit [ſ]. Immo hęc Lectio caſuum conſcientię in Collegiis communiter

[ſ] P.4.c.5.§.1. & B. & c.12. §.1. & c.14.§. 1. & C.

t P.4.c.7.B.

u R.Prov.57.

Quot earum Profeſſores.

x St. R. Prov. 12. & R. Prof. Caſ. 1. 2. 3. 4. 5. &c.

y C. 7. D. 33. §. 7. & St. R. Prov. 9. §. 1. & R. Prof. Theol. 7. §. 5.

Opinionum laxitas vitanda.

habenda eſſet [t]. Quin etiam in ſingulis Domiciliis conſtituendus aliquis, benè verſatus in hac materia, ut interrogantibus ſatisfacere poſſit. [u]

2. In eo verò Collegio, ubi eſt pro Noſtris Seminarium, caſuum conſcientiæ duo collocentur Profeſſores; qui univerſas ejus materias inter ſe diviſas biennio explicent; vel unum, qui binas quotidie lectiones habeat, citra Scholaſticum apparatum; eòque tendentes, ut peritos Sacramentorum adminiſtratores efficiant [x]. Ad juvandos autem hoc in genere univerſos Theologiæ Scholaſticæ ſtudioſos, duabus ejus lectionibus, & Sacræ Scripturę adjiciatur, ubi fieri poterit, quarta Lectio moralis Theologię; qua ex profeſſo, ſuccinctè tamen, explicentur materię Morales; quas Scholaſticę Profeſſores prętermittunt, aut vix attingunt. [y]

3. Vt verò hęc materia, quę tanti in utramque partem ponderis eſt, ad ſalutem animarum, qua decet dignitate, & integritate tractetur à Societate; cui laxitatem opinionum

pa-

parum benevoli homines affingunt. 1. Profeſſores hujus facultatis attendant maximè quod monet Con. 5. D. 41. pro Theologis; nec quod probabile reputant, illico putent ſibi permiſſum vulgare. Sciantque Societatem, nec prohibuiſſe, nec prohibere, quominus tueri poſſint ſententiam contrariam aſſerentibus, in agendo licitum eſſe ſequi opinionem minùs probabilem, faventem libertati, relicta probabiliore, ſtante pro pręcepto. Superiores autem, ſi quos novitatum amantes, aut parùm cautos in docendo compererint, à munere docendi ſubmoveant, pœniſq; aliis, ſi opus fuerit, coerceant. 2. In librorum editione oneranda Cenſorum Fides, & conſcientia, ut ſeveros ſe potiùs exhibeant. 3. Cautè Noſtri reſpondeant in privatis congreſſibus, & nunquam ſcripto, præſertim in rebus gravioribus, niſi conſulto, & probante Superiore [l]. 4. Commendatur P. N. ut non tantùm tranſgreſſores prædictarum legum loco, & cathedra moveat: ſed ipſos etiam Superiores, ſi quando in

[l] C. 11. D. 22. & C. 12. D. 28. & C. 13. D. 18.

cohibenda illa liberiori opinandi licentia negligentiores fuerint, ſeverè puniat.[a]

a C.12. D.28.

SECTIO VII.

De Gradibus Scholaſticis conferendis.

Facultas Societati conceſſa.

1. GRadus Literarios conferendi poteſtas conceſſa eſt; 1. pro Scholaſticis tantummodò, qui de Societate ſunt, & non ſine aliquibus conditionibus reſpectu Vniverſitatum externarum, ſi in illis extiterint[b]. 2. Eſt conceſſa amplior; ita ut conferri poſſint etiam Externis pauperibus noſtras Scholas frequentantibus, quin & divitibus: modò hos Vniverſitatis Officiales recuſaverint promovere, & ſolutis per eoſdem ſuis juribus Vniverſitatibus, ubi illæ ſunt[c]. 3. Quia prædictæ facultates fuerant conceſſæ Generali; ita ut per Præpoſitos, & Rectores eam exercere tantùm poſſet: permiſſum eidem eſt, ut prædictos Gradus conferre poſſit per Præfectum Studiorum[d]: immo ad hunc hujuſmodi collatio ſpe-

b Iul.III. pag. 75. & Comp. privil. V. Gradus §.1. 2.

c Pius IV. p. 91.

d Greg. XIII. pag. 190.

ſpectat [e]. 4. Quicumque modo prædicto promoti ſunt, gaudent omnibus privilegiis, & prærogativis, quibus gaudent in Vniverſitatibus promoti. [f]

[e] P.4.c.17.§.2.

[f] Iul.III. pag. 75. & *Pius* IV. pag.92.

Prærequiſita Promovẽdorum.

2. At Promovendi; 1. vltra communem ſtudiorum curriculum, ad Actus Scholaſticos celebrandos, & Gradum Magiſterii, ſeu Doctoratus ſuſcipiendum, debent plus temporis impendere: in Philoſophia quidem dimidium Anni, duos verò in Theologia [g]. Poterit tamen diſpenſari, ut ſufficiat tres Philoſophiæ annos, Theologiæ quatuor præmiſiſſe [h]. 2. Probandi ſunt diligenti examine; & ordinariè etiam publico; & judicati idonei ad eandem ſcientiam prælegendam, nullo loco certo frui debent, poſtquam promoti ſunt [i]. 3. Illis permittendi non ſunt niſi exigui admodum ſumptus; quare vetantur Convivia, chirothecæ &c. ſed quemadmodum Societas gratis docet, ita & gratis promoveat [l]. Immo universè cavetur, ne pro re ulla quiſquam de Societate ſibi, aut Collegio accipere permittatur. Quandoquidem

[g] P.4. c.15. §. 2. 3.

[h] P.4. c.15. B.

[i] P.4.c.6.§ 17. & c.15. §.4. & E.

[l] P.4.c.6.§.17. & c.15. § 4. & F.

dem præmium noſtrum ſolus Chriſtus Dominus, qui eſt merces noſtra magna nimis [m]. De qua Conſtitutione actum, ubi de Paupertate ſermo fuit. Par. 4. cap. 2. ſect. 1. Demum Provincialis eſt curare, ut prædictæ Conſtitutiones accuratè ſerventur. At ubi hæ non obſtant, in Promotione ritus cujuſque loci ſervetur. [n]

[m] P. 4. c. 15. §. 4.

[n] St. R. Prov. 11.

SECTIO VIII.

De Vacationibus, & Academiis.

Vacationum ſtata ſint tempora.

1. SAltem ſingulis hebdomadis dies unus à prandio quieti deſtinatus ſit; in reliquis conferatur cum Provinciali, quis ordo in Vacationibus, vel intermiſſionibus Studiorum ordinariis ſit tenendus [o]. Ordo verò ſemel conſtitutus dierum, quibus docendum, & vacandum eſt, conſtanter ſervandus [p]. Et quidem is decretus jam eſt in Ratione ſtudiorum: complectiturque Vacationes tam generales, quàm particulares [q]. Illas autem, & maturè cognoſcere, & Ma-

[o] P. 4. c. 13. F.

[p] St. R. Prov. 35. 36.

[q] St. R. Prov. 37. & St. Rect. 19.

& Magiſtris ſignificare, ad Præfectum inferiorem pertinet. [r]

[r] R. Præf. inf. 7.

Academia quid ſit.

2. Vacationibus non temerè ſubduntur Academiæ, quod præcipuæ harum exercitationes diebus feriatis habeantur. Academiæ nomine intelligimus cœtum Studioſorum ex omnibus Scholaſticis delectum; qui, aliquo ex noſtris Præfecto, conveniunt; ut peculiares quaſdam habeant exercitationes ad ſtudia pertinentes. [ſ]

[ſ] R. Acad. 1. & Præf. inf. 34.

Quinam Academici.

3. Hoc ex numero omnes cenſentur, qui ſunt ex Congregatione Beatæ Virginis, eo ipſo quod in illam recipiuntur; & Religioſi, ſi qui noſtras Scholas frequentant. Ceterum, ubi mos tulerit, & Rectori viſum fuerit, alii etiam admitti poterunt [t]. In tres ferè Academias Scholaſtici partiendi ſunt; ita ut in unam Theologi, & Philoſophi conveniant; in alteram Rhetores, & Humaniſtæ; in tertiam omnes Grammatici. [u]

[t] R. Acad. 2. & St. Rect. 23.

[u] R. Acad 5.

Exercitationes petenda ex Regulis.

4. Tempus conveniendi ad Academicas exercitationes, & harum deſcriptio, petenda ex Regulis: quæ omnia diſtinctè tradunt; habenturque

turque in Ratione ſtudiorum pag. 161. &c.

CAPVT V.

De Officialibus Scholarum publicarum.

SECTIO I.

De Præfectis Suudiorum.

EXtra controverſiam eſt, primas partes in gubernanda Vniverſitate eſſe Rectoris[a]. Sed quia ejus munus, pluriumque aliorum, qui in adminiſtratione domeſtica ei inſerviunt, infra exponitur; hic tantùm agetur de iis Officialibus, quos idem Rector habere debet pro regendis omnium ſtudiis, & diſciplina Scholaſticorum externorum.

a P.4. c. 17. § 1.

Præfectus Generalis Studiorum qualis eligendus.

1. Igitur præter quatuor Conſiliarios, ſeu Aſſiſtentes, de quibus infra, ubi de officio Rectoris diſtinctiùs agitur: Primus ſe offert Præfectus ſtudiorum; qui Cancellarius in Conſti-

ſtitutionibus appellatur,[b] & à Provinciali adjungendus Rectori eſt, quē Generalis deſignaverit[c]. At ſicubi fortè Cancellarius eſt à Præfecto diſtinctus; Provincialis erit ſtatuere, quæ Regulæ utrique communes, vel propriæ alterutri eſſe debeant[d]. Nec repugnat in eandem perſonam Rectoris, & Cancellarii munus convenire[e]. Præfectus igitur ſtudiorum, vir erit in literis egregiè verſatus; qui & zelo bono, & judicio ad ea, quæ ſunt ei committenda polleat; cujus ſit munus generale Rectoris inſtrumentum eſſe, ad ſtudia benè ordinanda.[f]

b P.4.c.17.§.1.

c R. Prov. 27. & St. R. Prov. 2.

d R. Præf.St.2.

e P.4.c.17.C.

f P.4. c.5. §.1. & c.13. § 4. & c.15. §.1. & c. 17. §. 2, & St. R. Prov. 2. & Præf.1.

Diſputationes dirigit.

2. In particulari ad ipſum ſpectat diſputationes in Actibus publicis dirigere; in quibus ſuum cuique dicendi tempus diſtribuat: & quid doctrinæ elici oporteat ex diſputatis declaret[g]. Quamquam non obligatur Societas ſemper ad dandum hujuſmodi Prǽſidem. Antiquiſſimus enim Præceptorum, qui diſputant, poterit præſtare, quod ex hoc officio, juxta Rectoris judicium, conveniet.[h]

g P 4.c.6.§ 10. & c.17. §.2. & St. R. Præf. 6.

h C.1. D.30.

3. Idem

Quæ facultates illi communicentur.

3. Idem Præfectus eſt Rectoris inſtrumentum ad diſcernendum, an ſufficiens doctrina ſit eorum; qui ad actus, & gradus (quos quidem ipſemet dabit) ſunt admittendi [i]; & universè Rector ei omnem tribuet poteſtatem; quam ad rectam ejus officii adminiſtrationem pertinere judicabit. [l]

i P.4.c.17.§.2. & Greg. XIII. p.190.

l St.R.Rect.2.

Alia ejuſdem iura, & obligationes.

4. Eidem parere debent Profeſſores, & Scholaſtici omnes; tum, qui in eodem Collegio, tum ſi qui in Convictorum, & Alumnorum Seminariis fortè degunt; ipſique in Seminariis ſtudiorum Præfecti [m]. Nihil tamen immutare debet ex iis; quæ habentur in ordine Studiorum: ſed ubi opus eſt, referat ad Superiorem [n]. Immo Regulas ab Auditoribus, Profeſſoribuſque omnibus ſedulò curet obſervari; præcipuè verò quæ ſunt de Doctrina S. Thomæ, de delectu opinionum, de tradendis omnibus materiis: de Actibus Theologicis, & Philoſophicis, & præviis ad eos Examinibus, & Theſibus [o]. Per Magiſtros omnibus Auditoribus tempus ita diſtribuat, ut publicè privatimque

m St. R. Prov. 2. & com. ſup.4.

n R. Præf.3.

o R.Præf. à 4. ad 16.

timque illud benè collocent [p]. Nihil publicè recitari patiatur, quod non ipſe recognoverit [q]. Invigilet cùm Concluſiones defendendæ; maximè verò imprimendæ erunt [r]. Curet ne Scholaſtici Libris, aut utilibus careant, aut abundent inutilibus. [ſ]

p R. 27.

q R. 28. & R. Inſt. 3.

r R 4.

ſ R. 29. 30.

Præfectus ſtudiorum inferiorum.

5. Ob Gymnaſii amplitudinem, ac varietatem Præfecto Generali ſtudiorum addi poteſt alter; qui, ex ejus præſcripto, ſtudiis inferioribus moderetur; quin & tertius, qui Scholarum atrio præſit [t]. Præfectus igitur Scholarum inferiorum, eſt inſtrumētum Rectoris, tam in ſcholis, quàm in moribus [u]. In iis, quæ ad mores pertinent, Rectorem tantùm; in iis verò, quæ ad ſtudia, generalem ſtudiorum Præfectum conſulat [x]. Vbi verò is non adeſſet, ipſe recognoſcat, quæ publicè declamantur; & noſtris Scholaſticis libros diſtribuat, utrumque Rectore probante [y]. Magiſtrorum inferiorum, & Auditorum Regulas ſedulò curet obſervandas. Eoſdem Magiſtros inſtruat, defendat; nec patiatur Scholarum preſcriptum ordinem permiſceri. Eoſdem viſitet deci-

t St. R. Prov. 3. & St. R. Rect. 22.

u R. Præf. int. 1.

x R. 2. 3.

y R. 50.

decimoquinto quoque die; ferias promulget. Ipſi verò ſuo Præfecto
z R.4.5.6.7.8. & R. *Prof.* inf. 11. 12. & ſeq. uſq; ad finem. parere debent in iis, quæ ad ſtudia, & Scholæ diſciplinam pertinent [z]. In novis Auditoribus admittendis examen
a R.10.11.12. doctrinæ, morum, ætatis, conditionis adhibeat [a]. Promoveat ad ſuperiores claſſes ordinariè ſemel in anno: præmittat examen juxta Reg. St. pag. 98. & expendat Magiſtri no-
b R. à 13. ad 26. & R. Prof. inf. 37. 38. tas in Catalogo, cuilibet diſcipulorum adſcriptas [b]. Catalogum librorum explicandorum initio ſtudiorum curet; & ne libri uſui futuri
c R.27. 28. apud Bibliopolas deſiderentur [c]. Singulis Auditoribus ſcamna aſſignet, Nobilioribus quidem commodiora; Noſtris verò, & aliis Religioſis ſe-
d R. 29. parata [d]. Studii horas diſtribuat. Non facilè immunitatem à Verſibus, & Græcis diſcendis cuiquam
e R.30.31. tribuat [e]. Declamationes, Diſputa-
f R.32.33.34. tiones, Academias dirigat [f]. De præmiis diſtribuendis publicè, aliiſque ſimilibus incitamentis, ne Re-
g R.35. 36. gulæ negligantur, det operam [g]. Ad continendos autem in officio Auditores, ſervet quod infra explicabitur,

bitur, & in ipſius Regulis continetur.[h]

[h] R. à 37. ad 49.

SECTIO II.

De Magiſtris.

QVæ multa præſtanda ſunt à Magiſtris Societatis, referuntur in ipſorum Regulis tum communibus, tum particularibus; & magna ex parte indicantur toto hoc tractatu de Scholis. Addenda hìc ſolùm, quod in iis eligendis, inſtituendiſque præſcriptum eſt.

Quinam Magiſtri ordinariè conſtituendi, & quantoperè fovendi.

1. Magiſtri diverſi pro captu, & numero audientium conſtituendi, & omnes, ſi fieri poteſt, ex Societate ſint: quamvis, ſi neceſſitas urgeret, Externi eſſe poſſint: optandumque ut docti, diligentes, & profectus ſtudentium ſtudioſi ſint[i]. Rector verò caritate Religioſa Magiſtrorum alacritatem foveat; curetque ne muneribus domeſticis graviùs onerentur.[l]

[i] P.4.c.6. §.6. & c.13. §.3. & B. & C.2. D.9.

[l] St. R.Rect. 20.

Præcipuè commendantur Magiſtri inferiores.

2. Cum ſtudium literarum humaniorum, magno Reipub. Chri-

ſtianæ commodo, Societas uſurpaverit; harum Magiſtros ſpeciatim Superioribus commendavit: ut eos, quanta poſſunt benevolentia in Domino proſequantur: ſuoſque omnes ad munus illud alacriter, & conſtanter obeundum adhortentur: eſt enim proprium Societatis Miniſterium, nec certo temporis ſpatio, nec certis perſonis addictum.[m]

[m] C.7.D.26.& C.8. *D.*8.

Iidem formandi.

3. Ne autem hujuſmodi Magiſtri, docendi rudes, ad docendum accedant; priùs inſtituantur ab aliquo peritiſſimo privata Academia[n]. Perpetui etiam harum literarum Profeſſores parentur; proderitque aliquos ea conditione in Societatem recipere, ut vitam ſuam huic Miniſterio dicare velint[o]. Curandum verò, ut bini ſaltem, aut terni in qualibet Provincia his literis, & eloquentia præſtantes habeātur[p]; & quilibet initium docendi faciat ab ea Schola, qua ſuperior Scientia ſit[q]: nec, qui audituri ſunt Philoſophiam, ſcholis præficiantur[r]. Et ſi non facilè à docendi munere Scholaſtici eximendi; tamen in eo non admodum detinendi;

[n] St. R. Prov. 30. & St. R. Rect. 9. & *Præf.inf.* 5.

[o] St. R. Prov. 24. 25.

[p] St. R. Prov. 22.

[q] St. R. Prov. 29.

[r] St. R. Prov. 28.

di, qui præſtant concionandi talento; nec ante Theologica ſtudia, qui in his plus ceteris profecturi in quolibet curſu ſperantur. ſ

ſ St. R. Prov. 26, 27.

Magiſtri aliqui extraordinarij.

4. An verò in Vniverſitatibus, præter ordinarios Præceptores, eſſe aliquos oporteat; qui, more publicorum Profeſſorum, legant quamlibet diſciplinam majori cum apparatu, prudentia id conſtituet t. Cathedræ publicæ in Vniverſitatibus, aut alibi, ſi ſpontè offerantur, & gratis prælegatur, neque intercedat ulla diſceptatio ſuffragiorum, & oppoſitio, admitti poſſunt, annuente P. Generali u. Nullis Seminariis Externorum adoleſcentium concedantur Præceptores ſeparati ab iis, qui in Scholis noſtris docent. x

t P.4.c.13.C.

u C.1.D.118.

x C.1.D.18. & C.12. D.25.

SECTIO III.

De reliquis Officialibus.

Secretarius.

1. SIt etiam Secretarius, qui librum habeat, ubi omnium Scholaſticorum nomina ſcribantur; quique eorum promiſſionem, citra

juſjurandum, de Obedientia Recto-
ri præſtanda, obſervandiſque ſuis
Regulis admittat: & ſigillum Re-
y P.4.c.17.§.3. ctoris, & Vniverſitatis habeat: om-
nia verò ſine ullis expenſis fient. [y]

Notarius. 2. Erit & Notarius ad faciendam publicam fidem de ſuſceptis Gradibus: & aliis, quæ occurrunt: & aliquid moderati emolumenti percipere exinde poterit ab Externis; dummodo nihil in Societatem redundet. Ad teſtimonium autem Noſtris reddendum literæ patentes Rectorum ſatis erunt. [z]

z P.4.c.17.§.4. & F.

Bidelli. 3. Sint & duo, vel tres Bidelli; unus ad facultates Linguarum, alter ad Artium, tertius ad Theologiæ functiones deſtinatus. Hi ex Societate non erunt; & commodum ſtipendium accipient, & unus eorum Corrector eſſe poterit. [a]

a P.4. c.17. §. 5. & G.

4. In quavis prædictarum trium facultatum ſit Decanus, & duo alii Deſignati ex iis, qui meliùs res facultatis illius callent; quorum opera Rector utetur in iis conſultandis, quę ad facultatem ſingulorum pertinēt, advocato ſemper Cancellario, & or-
dina-

dinariis ſuis Aſſiſtentibus: & in iis, quæ ad omnes pertinent, omnes vocentur. Quin erit Rectori liberum alios de Societate, vel extra eam, ad Congregationem vocare. Deciſio tamen rerum ex ſuffragiis horum non pendet; quamvis & exquirenda, & habenda in pretio à Rectore ſunt: adeò ut refragantibus omnibus nihil ſtatuat, inconſulto Provinciali [b]. Singulis, aut alternis ſaltem menſibus conſultationes habeat omnium Magiſtrorum infra Logicam, præſente utroque Præfecto; ceterorum etiam interdum, præſente Præfecto Generali. [c]

b P.4.c.17 §.5. 6. & H.& P.9. c.6.§ 14.& R. Rect.14.

c St. Rect.18.

Syndici.

5. Erit Syndicus unus generalis, qui tam de perſonis, quàm de rebus, de quibus videbitur, Rectorem, & Præpoſitum Provincialem, & Generalem admoneat. Qui quidem Syndicus vir magnæ fidelitatis, & judicij eſſe debebit. Quod officium cojungi poteſt cum Collateralis, vel Conſiliarij officio. Præter hunc habebit Rector Syndicos particulares, ut de qualibet claſſe ad eum referant. [d]

d P.4. c.17 §. 7. & I.K.L. & R. Rect.48.& St. R. Bid.

6. De inſignibus autem, quibus

Inſignia Rectoris, & Officialium. diſtinguentur Rector, & reliqui ejus Officiales; an & quibus uti debeant; ſtatuet Generalis in qualibet Univerſitate, quod ad majorem Dei gloriam conſtituendum eſſe judicabit [e].

[e] P.4. c.17. §. 8. & M. & C. 1. D.131.

CAPUT VI.

De Pietate, & Diſciplina Scholaſticorum externorum.

SECTIO I.

De Pietate in iis fovenda.

Mores pii in Scholaſticos inducendi.

1. Diligenter curetur, ut qui Literas diſcendi gratia ad Collegia Societatis ſe conferunt, ſimul cum illis mores Chriſtianis dignos addiſcant [a]. Magiſtri igitur orent Deum ſæpe pro ſuis Diſcipulis; eoſque vitæ ſuæ exemplis ædificent [b]. Eorumdem intentio feratur, tam in Lectionibus, quàm extra eas, ad illos ad amorem Dei, & virtutum movendos; & ut omnia ſua ſtudia ad hunc finem referant: Ad cujus exci-

[a] P.4.c.7. § 1. 2. & c.16. §.1. & St. R. Prov. 1. & St. R. Rect. 1. & R. Præf. 1. & R. com. ſup.1. & R. Præf.inf. 1. & R.com.inf. 1.
[b] R.com. inf. 10.

excitandam memoriam, præmittatur Lectioni brevis oratio; vel ejus loco Præceptor ſigno Crucis ſe muniat.[c]

c P.4. c. 8. A. & c.16.§.4. & C. & R. com. ſup 1. 2. & com. inf 1,2.

2. Multum præterea conferet, ſi omnes ſingulis ſaltem menſibus, ſemel ad Sacramentum Confeſſionis accedant[d]: curabitque Præfectus, ut in adeundis Confeſſariis modeſtè ſe gerant[e]. Claſſium autem inferiorum diſcipuli ſuum nomen deſcriptum in ſchedula Confeſſario tradent[f]: curandum verò à Provinciali, ut plures Confeſſarii in Collegiis primariis, ad eos audiendos conſtituantur.[g]

Sacramenta ab iiſdem frequētanda.

d P.4.c.7. §.2. & c.16. § 1. & R.com. inf.9.

e R.Præf. inf. 46. & comm. inf. 42.

f R. com. inf. 9.

g St. R. Prov. 31. & R. Præf. inf. 46.

3. Miſſam etiam quotidie, & Concionem ſingulis diebus Feſtis (cum ea fiet) audient: ex Præceptoribus autem quiſque hoc à ſuis diſcipulis præſtari curabit[h]. Et quidem ſuperiorum Scholarum diſcipuli ad Miſſam, & Concionem hortandi ſunt[i]. Reliqui ex inferioribus deducendi ad Miſſam, præſente aliquo, aut pluribus Magiſtrorum; & ad Concionem mittendi.[l]

Miſſa, & Concio audiendæ.

h P.4.c.7. § 2. & c.16. § 1.

i R. com.ſup. 3.

l R. Præf.inf. 45. & com. inf.3.

4. Prælegatur etiam in Collegiis,

Catechiſmus addiſcendus.

aliquo die cujuſcunque hebdomadę, Chriſtiana Doctrina; & ut pueri eam ediſcant, & recitent; omneſque etiam adultiores, ſi fieri poteſt, eandem ſciant, curabitur.[m]

[m] P.4.c.7. §.2. & c.16. §.2. & R.Præf. inf.6. & com. inf.4.

Adhortationes habendæ tum communes, tum particulares.

5. Habebitur præterea ſingulis hebdomadis ab aliquo ex Scholaſticis provectioribus, ſive è Societate ſit, ſive Externus, ſive ſuo, ſive alieno Marte confecta Declamatio Latina, aut Græca de re aliqua, ad ædificationem pertinente[n]. Præter menſtruam, & communem omnibus arbitrio Rectoris[o], fiat in ſingulis Claſſibus inferioribus pia adhortatio hebdomadaria; in ſuperioribus paulò rarior: ſed utrobique Auditores incitandi ſunt, etiam privatis colloquiis, ad orandum Deum, ad excutiendam conſcientiam, frequentanda Sacramenta Pœnitentiæ, & Euchariſtiæ, vitandas pravas conſuetudines, vitiorum fugam, proſecutionem virtutum[p]. Nemo verò incitandus ad capeſſendam Societatem, & talia agitantes ad Confeſſarium rejiciendi.[q]

[n] P.4.c.6.§.13.& c.16.§.3. & B. & St. R. Rect. 11.

[o] St. R. Rect. 21.

[p] P.4.c.4.§.6. & St. R. Rect. 21. & com. ſup.3. & com. inf.5.

[q] R. com.inf. 6.

Congreg. B. V.

6. Detur opera à Rectore, ut

Con-

Congregatio D. Mariæ Annunciatæ ex Romano Collegio in ſuum propagetur; cui qui nomen non dederit, non eſſet in Academiam admittendus [r]. De Congregationibus B. V. actum eſt ſupra cap.1. ſect.7.

r St. R. Rect. 23.

SECTIO II.

De Diſciplina exigenda ab externis Diſcipulis.

Scandala prohibenda.

1. IN Scholis nec juramenta, nec injuriæ, nec diſſolutum quid permittatur [ſ]; & procul habeantur libri Poetarum, & quicumque alii non expurgati, qui honeſtati, boniſque moribus nocere queant. [t]

ſ P.4.c.16 §.4.
t P. 4. c.5. E. & c.14 §.2. & D. & St. R. Prov. 34. & com. inf. 8.

Regularum obſervantia quomodo exigenda.

2. Quæ omnia, cum additamentis aliquibus, comprehendunt Regulæ Scholaſticorum externorum in Ratione ſtudiorum p.158. Hæ propalam affigendæ, & legendæ in inferioribus claſſibus ſingulis mẽſibus [u], atque primò in Scholas admiſſis oſtendendæ; exacta ab iis promiſſione (citra juramentum tamen) de Obedientia, & Obſervatione ſuarum

u R. Præf. inf. 49.

Con-

Conſtitutionum; relatiſque in matriculam eorum nominibus. Ad quæ ſervanda compellantur, qui facilè compelli poſſunt. Amanter quidem perſuadere convenit; ſed ad id ne cogantur: nec ſi id non præſtiterint, à Scholis expellantur: dum tamen nec diſſoluti, nec aliis offendiculo eſſe videantur. *

x P.4.c.16. A. & c.17. §.3. & D. & Præf. inf. 11.

Correctio quæ adhibenda.

3. At propter eos, qui tam in ſuis ſtudiis, quàm in moribus peccaverint; & cum quibus exhortationes non ſufficiunt, Corrector, qui de Societate non ſit, conſtituatur; qui capaces hujus animadverſionis caſtiget: quamquam in Correctore externo, ſicubi neceſſe fuerit, à Generali diſpenſari poterit y. Incorrigibiles autem, & aliis offendiculo futuri, à Scholis, judicio Rectoris, removeantur z. Quod ſi caſus aliquis accideret, ubi in remediū offendiculi præſtiti ſatis non eſſet à Scholis expellere, ſed etiam à Civitate expelli, vel in carcerē coniici oporteret; videat Rector, quid prӕterea conveniat providere: quamvis, quoad ejus fieri poterit, in ſpiritu lenitatis, pace, & ca-

y C.1. D.35.

z P.4.c.7. § 2. & D. & c.16. §.5. & c.17. G. & R. com. inf. 40.

& caritate cum omnibus conſervata, ſit agendum *. Enucleatiùs autem traduntur, quæ ad continendos in diſciplina Scholaſticos pertinent, in Reg. Præf. inf. à 37. uſque ad 50.

* P.4.c.11. B. & c.16. D.

Pœnæ graviores per externæ poteſtatis Miniſtros infligendæ.

4. Cùm autem officium judicandi in criminalibus, quin etiam in civilibus rebus, religioſæ quieti, & muneribus minimè congruat; juriſdictio hujuſmodi, quam per ſe, vel per alios à ſe dependentes Societas exerceat, non admittatur. Quamvis conveniat Iuſtitiæ ordinariæ, ſive Secularis, ſive Eccleſiaſticæ Miniſtros, circa punitionem Scholaſticorum, voluntatem Rectoris ſibi ſignificatam exequi. Et ad hoc, & ſimilia à Principe, vel à ſuprema Poteſtate, hujuſmodi facultatis ſcriptum habere teſtimonium oportebit.**

** P.4. c.11. § 3. & B.

CAPVT VII.

De Libris ſcribendis, edendiſque .

Scriptores Profeſsi poſſunt à Collegiis ſuſtentari .

1. REfertur etiam ad juvandos proximos, mediis literis, Librorum ſcriptio, atque editio . Ineorumque gratiam, indultum eſt, ut qui talento ad id ſunt præditi, cum expreſſa facultate Præpoſiti Generalis, licèt Profeſſi ſint, poſſint ad aliquod tempus in Collegia ſe recipere . [a]

[a] P.6.c.2. C.

Libri antequã edantur examinandi .

2. Ceterùm á nullo Libri ſcripti edi poſſunt in lucem ſine approbatione, atque conſenſu ejuſdem Præpoſiti : qui eorum examinationem ſaltem tribus committat, ſana doctrina, & claro judicio in ea facultate præditis : ut non aliter in publicum prodeant ; quàm ſi ad ædificationem fore videbuntur [b] . Sed in Libris, qui Theologiam ſpeculatiuam, aut Controverſias, aut doctrinam morum continent, quatuor Cenſores integrum librum examinent :

[b] P.3. c.1. §.18. & P.4.c.6. O. & P.7. c.4. §.11. & Reg. Prov.60. & C. 5. D.9.

nent: leviora tractantes, à duobus tantummodo prælegantur. [c] — c R. Rev. 2.

Reviſores ad hoc inſtituti.

3. Ad exercendam hanc Librorum cenſuram adſunt Præpoſito Generali quinque Viri ex quinque Aſſiſtentiis ſelecti, præſtanti judicio, & doctrina, ad quorum directionem iuſſu Con. 8. editæ ſunt Regulæ, quas recognitas approbavit Con. 10. D. 11. & Provinciis omnibus voluit communicari, iiſque perinde, ac Romanos teneri, qui extra Vrbem ad cenſendos Libros deſignabuntur. [d] — d R. Rev. 15.

Ab eis ſervanda.

4. Summa verò harum Regularum hæc eſt. 1. Sui muneris gravitatem Reviſores intelligant; cùm in re maximi momenti Generali operam navent [e]. 2. Pro conditione materiæ, plures pauciores-ve Librum totum, & ipſas epiſtolas præliminares perlegere tenentur [f]. 3. Duplex Iudicium inſtituendum: alterum, an Liber ſit edendus necne? alterum, ſi edendus, an, & quomodo corrigendus? [g] In Rebus majoris momenti cautè procedendum,

e R. 1.

f R. 2. & 15.

g R. 3.

dum, tum in ferenda, tum in exponenda ſententia [h]. 5. Abſolutis cujuſque Libri conſultationibus, tum ejus approbationem, tum cenſuras P. N. ſubſcriptas ab omnibus exhibebunt, ſi in eas major pars conſenſerit; ſeparatim verò quiſque ſcribet ad P. Generalem id, in quo diſcrepaverit [i]. 6. Cenſuras Librorum ad ea maximè dirigent; quæ in Ratione ſtudiorum præcipiuntur: nec ducantur exemplo non communi priorum Scriptorum, etiam è Societate [l]. 7. Quodcumque argumentum Libri ædificationi, & utilitati ſerviat, non ſit mera repetitio aliorum; & mediocritatem non mediocriter ſuperet [m]. 8. Nulla ſequi poſſit offenſio, vel Principum, vel Doctorum Catholicorum; quos, ſi oportuerit, modeſtè refellent [n]. 9. Nullum Librum recognoſcendum à quoquam accipient, præterquam à P. Generali; quem monebunt, ſi Liber perperam deſcriptus, & indiſtinctè fuerit [o]. 10. Secreti ſint tenaces: nec judicii ſui

[h] R. 4.
[i] R. 5.
[l] R. 6. 7.
[m] R. 8.
[n] R. 7. & 9.
[o] R. 10.

ſui propenſionem aliis oſtendent; aut patrocinium Libri ſuſcipient [p]. 11. Bullas, & quæcumque Romana Decreta ſpectantia ad doctrinam, mores, & editionem Librorum probè calleant [q]. Cenſurarum, & Librorum recognitorum exempla conſervanda ſunt. Qui in Provinciis extra ordinem Libros recognoſcent, ſint incogniti Auctoribus, cenſuraſque ſuas Provinciali tradent Romam mittendas. Si quid Provincialis ipſe edere volet, id non faciet, niſi conſulto priùs Generali. [r]

[p] R. 11.

[q] R. 12.

[r] R. 15.

Pœna in vulgantes typis, quæ probata non ſunt.

5. Si quis verò, ſine facultate, ſeu proprio, ſeu alieno, ſeu etiam ſuppreſſo nomine, Librum, Libellos, aut folia etiam volantia, aut demum quidquid prælo, ad publicam lucem, committitur, typis ederet, gravibus, certiſque pœnis puniendus eſt: puta privatione officii, vocis item activæ, & paſſivæ, inhabilitate etiam ad Dignitates, & Prælaturas Societatis, pœnis etiam corporalibus, pro delicti gravitate decer-

cernendis. Hæc etiam pœnarum capita ad complices, & conſcios, etiam Superiores, pro ratione culpæ, extendantur: & præſumptio fraudis contra illos ſtare cenſeatur, à quibus accepta ſcripta Externi vulgaverint. ſ

ſ C.11. D.18. & R. Rev. 15.

PARS VI.

PARS VI.

DE PRÆPOSITO GENERALI.

HACTENVS explicata hominum, ac rerum ſeries conſiſtere nequaquam poſſet cuſtodibus deſtituta; imponendi ergo fuerunt domeſtici Præſides, quorum auctoritate, ſua vis Legibus, ſuum obſequium Sociis conſtaret. Horum Præſidum qualitates, & jura hìc exponentur, initio ducto à Supremo, qui Præpoſitus Generalis dicitur; atque unus ſextam hanc Partem implebit.

CAPVT I.

De ejus Qualitatibus, & Facultatibus.

SECTIO I.

Dotes prærequiſitæ in Præpoſito Generali.

IN ſeligendo eo, cui univerſæ Societatis regimen demandandum eſt, attendenda ſunt plurima.

Religioſæ Virtutes.

1. Vt cum Deo quam maximè conjunctus, & familiaris, tam in oratione, quàm in omnibus ſuis actionibus ſit. Præterea omnium virtutum exemplo, ac præcipuè Caritate in omnes, & humilitate conſpicuus; tum exteriùs compoſitus, præſertim in loquendo. Miſceat benignitati ſeveritatem: nec ſe deiici adverſis, aut proſperis efferri permittat.

Alia intellectus, & voluntatis ornamenta.

2. Præclaro intellectus, & judicii dono polleat; doctrinaque, ſed magis prudentia, valeat: & in rebus ſpi-

ſpiritualibus exercitatione. Vigilantiam, ſollicitudinem, & conſtantiam in rebus aggrediendis perficiendiſque præſeferat.

3. Ætas media inter ſenilem, & juvenilem, firma etiam valetudo attendenda: nec ſpecies externa ad decentiam, & auctoritatem deſit. *Bona corporis.*

4. Exiſtimatio, ac bona fama; nobilitas, divitiæ, honor, quibus in ſeculo eminebat; ea ſunt, quorum aliqua ratio, ceteris tantùm paribus, eſt habenda. *Bona externa.*

5. Denique ex eorum numero eſſe debet Præpoſitus Generalis; qui in omni virtutum ornatu clariſſimi; & de Societate optimè meriti; & diu in eadem tales eſſe perſpecti ſunt. *Summa prærequiſitorum.*

6. Et ſi aliquæ ex dotibus ſuperiùs dictis deeſſent; certè non deſit eximia probitas, & amor erga Societatem; ac judicium bonum; quod etiam idonea doctrina comitetur [a]; & ſit Profeſſus quatuor Votorum [b]. *Aliquibus deficientibus quid neceſſariò deſideretur.*

[a] P.8.c.1. §.6. & G. & P. 9. c.2.

[b] P.5. c.1. A. & P.8. c.3. A. & C.1.4.el.D. 6. c.3.

7. Præterea habenda eſt ratio eorum quæ 2. & 3. cap. exam. & 2. & 3. cap. Par.1. Conſt. dicuntur, & Interrogatorij, quod ante electionem à *Nonnulla alia conſideranda.*

deputatis PP. conficitur; juxta eas dotes, quas præcipuè attendendas eſſe temporum conditio perſuaſerit [c].

c Form. Con. Gen. §.30.

Omnium aptiſſimus eligendus.

8. Et in ejus electione jurent ſinguli Electores ſe eligere quem aptiſſimum inter præſentes, abſenteſque judicant [d]. Nec immeritò tam multa præſcripta ſunt; cùm bona, & mala Capitis habitudo in univerſum corpus redundet [e]. Quæ forma ſervanda ſit in ejus electione; habes in Formula Congregationis Generalis à §.2. ad 55.

d P.8. c.6. §.6. & F. & Form. Con. Gen. §. 29. & 38.

e P.10. §.8.

SECTIO II.

De ejus Auctoritate in Genere.

Iuriſdictio ejus in Societate ſumma.

1. AVctoritas Præpoſiti Generalis (ut de ea primùm agatur in genere) ſumma eſt, quæ propemodum poteſt eſſe: nam dicitur expedire, ut ille omnem habeat auctoritatem in univerſa Societate ad ædificationem: ex qua, præter cetera quamplurima, illud ſequetur commodi; ut univerſus Ordo ad Monarchicam gubernationem compoſitus, maximè

mè ſervetur unitus; ipſiuſque membra per univerſum Orbem diſperſa, per omnimodam hanc ſubordinationem, ſuo Capiti colligata, promptiùs, atque faciliùs à Summo Capite Chriſti in terris Vicario, moveri poſſint. [f]

[f] P.8.c.1. §.7. & P.9.c.3.§.1. & Iul.III. p.64. & Gregor. XIV. p.281. & Paul.V. p.310.

Et in omnes Socios ſtatim ab electione.

2. Hanc auctoritatem liberam, & generalem, & plenam in univerſos ejuſdem Societatis Socios ubilibet commorantes, etiam exemptos, cum primùm juxta Conſtitutiones Societatis in ejus Præpoſitum electus fuerit, habeat & exerceat. [g]

[g] Paul. III. p.37.

Relatè tamen ad Inſtitutum, & Chriſtiana manſuetudine exercenda.

3. Iubeat autem ea, quæ ad conſtructionem propoſiti ſibi à Deo, & Societate finis cognoverit eſſe opportuna: & in Prælatione ſua benignitatis, ac manſuetudinis, caritatiſque Chriſti, Petri, Paulique formulæ, ſemper ſit memor: & tam ipſe, quàm ejus Conſultores, ad normam hanc aſſiduè ſpectent. [h]

[h] Paul.III. p.12. & Iul. III. p.64.

SECTIO III.

De Poteſtate admittendi Socios, Collegia &c. & adminiſtrandi Bona temporalia.

Poteſt admittere ad Novitiatum, & Gradus.

1. EX tam ampla facultate deſcendendo ad particularem, 1. Generalis poteſt per ſe, & per alios admittere, ſive ad probationem, ſive ad Gradum Scholaſtici approbati, aut Coadjutoris formati, ſive ad Profeſſionem, quos admittendos judicaverit. Poterit etiam eoſdem dimittere [i]. Quid autem in admiſſione ad ſingulos gradus, aut dimiſſione ſervandum ſit, vide ſupra.

i P.9. c.3. § 1. & Greg. XIV. p.281.

Quatenus poſsit Provincias inſtituere, Domos, & Collegia admittere, ſeu diſſoluere.

3. Ad Eundem ſpectat Provinciarum inſtitutio, re tamen diligenter conſiderata, & cum Aſſiſtentibus communicata [l]. Ejuſdem eſt Domos, Collegia, & Vniverſitates Societati oblatas accipere; & in Fundatores, quos duxerit admittendos, admittere. Nequit autem diſſolvere Domos, vel Collegia jam erecta, ſine

l C.1. D.108. & C.2. D.36. & C.4. D.6.

m P 8.c.2.§.2. & P.9.c.3.§ 5. & 17.18. & P. 4. c.2. §.3. & Iul.III.p.62.

ſine Generali Congregatione.[m]

3. Quod ſi neceſſitas planè cogat, ut Generalis Congregationis tempus antevertatur; diſſolutio pendeat à majori ſuffragiorum parte, quæ conferent Generalis, Provincialis intra Europam, & is etiam extra illam, in cujus Provincia reſidet Domus, aut Collegium, quæ in deliberationem veniunt; præterea Aſſiſtentes, Procurator Generalis, Secretarius, & duo antiquiſſimi Profeſſorum cujuſque Provinciæ intra Europam.[n]

Quomodo ſupplendus defectus Congregationis Generalis in diſſolvendis Domibus.

n P.4. c.2. A. & P.8. c 3. §. 1. & Iul. III. p. 62. & C 4. D. 23. & 27.

4. Inſuper, citra prædictam diſſolutionem, penes Præpoſitum Generalem eſt facultas agendi quoſvis contractus emptionum, aut venditionum quorumlibet Bonorum temporalium, mobilium, & immobilium: neque indiget ad eorum validitatem Socios collegialiter advocare. Ejuſdemque eſt adminiſtrare Collegiorum Bona; & ſi quid relictum fuerit omninò liberum diſpoſitioni Societatis, idem Generalis diſponere poterit vendendo, aut huic, vel illi loco applicando, ſer-

Facultas Generalis circa temporalium Bonorum adminiſtrationem.

vatis tamen Decretis, quæ circa extractionem Bonorum extra Provinciam Societas condidit, & relata ſunt Par.1.cap.6.ſect.6. [o] Non poteſt autem Bona Collegiorum, vel in ſuum, vel Conſanguineorum ſuorum, vel Externorum quorumcumque, vel Profeſſæ Societatis uſum convertere; cui tamen poteſt ex iiſdem convenientem eleemoſynam dilargiri. [p]

[o] P.4.c.2.C.& P.9.c.3. §.5.6. & C.1. D.77. & 100. & 144. & 59. & Pius V. p.107. & P. 3.c.1.§.9.& C. 2. D.15. & 23. & ſeq. & C.3. D.16. & vlt. & C.4. D. vlt. & C.6. D.8.

[p] Ex. c.1. §.4. & P.4.c.2 §.5. & A. & F. & c.10 §.1. & P. 6.c.2.§.3.& P. 9. c.3. §.18. & c.4. §.7. & D. & P.10 §.4. & Paul.III. p.14. & Iul.III. pag. 66. & Greg. XIII. p. 168. & 169.

SECTIO IV.

De Facultate circa Superiores, Miſſiones, Conſtitutiones, & Privilegia.

Eligit Superiores, & Officiales: excipiuntur ipſius Aſſiſtentes, & Admonitor.

1. AD eundem Generalem ſpectat conſtituere, atq; amovere Rectores Collegiorum, ac Domorum Probationis, Præpoſitos Domorum Profeſſarum, ac Provinciales, Procuratorem etiam Generalem, & Secretarium Societatis, ac quoſvis demum Officiales (exceptis Aſſiſtentibus, & Admonitore) eamque illis facultatem communicare, quam judicaverit expedire; eandemque

que reſtringere, ac revocare: At durante Congregatione Generali, Superiores mutare non poteſt [q]. Et ſi, præ ſenio, aut gravi ægritudine, muneri vacare nequit, Vicarium ſibi poteſt ſubſtituere cum approbatione Provincialium [r]. Debet etiam ante mortem eligere Vicarium ſuum; qui vita perfuncti locum ſuſtineat: atque hujus Conſtitutionis praxis ei ſeriò commendatur. [ſ]

2. Mittere item ſuos poteſt, vel ad perficienda ſtudia, vel ad obeundas Miſſiones quocunque gentium; eoſdemque revocare; modò non à Sede Apoſtolica detineantur. Si tamen ad tempus indeterminatum ab ea miſſi fuerint, revocare poterit, & ſua cuique munia diſtribuet. [t]

3. Sicut ad Generalem pertinet curare, ut Societatis Conſtitutiones ubique obſerventur, correctionibus, & pœnitentiis etiam inflictis, ubi neceſſarium duxerit, ita ad eum pertinebit in illis diſpenſare; ubi eam eſſe mentem Conſtitutionum judicaverit, & non aliter. Poterit etiam dubia pertinentia ad Inſtitutum declarare;

q P 9 c. 3. §. 3. & 14 15. 16. & 20. & *P.* 4. c. 10. §. 3 & c. 17. § 1. & Iul. III. p. 66. & Greg. XIV p. 281 & C. 1. *D.* 1. & C. 5. *D.* 20. & 23. & R. Prov. 22. & C. 7. D. 66. & F. Con. Gen. §. 58.

r P. 9. c. 4. § 6. & c. 5. §. 6. & D. & C. 8. *D.* 28.

ſ P. 8. c. 4. § 1. & A. & C. 4. D. 20. 21.

Et quocumque velit Socios mittit.

t P. 7. c. 1. § 1. & 6 &c. & B. C. & c. 2. § 2. A. B C. & H & *P.* 9. c. 3. §. 2. & 9. F. G. H. & *Paul.* III. p. 38. & C. 2. D. 12.

Et conſtitutiones tuetur, declarat, in iis diſpenſat.

rare;

rare: Quæ tamen Declarationes non habent vim legum, aut Decretorum univerſalium, ſed tantùm Ordinationum inſervientium praxi bonæ gubernationis: cùm illa condere, & abrogare ſit tantùm Congregationis Generalis; has verò Præpoſiti Generalis, non autem inferiorum Superiorum. [u]

[u] P 4. c. 10. §. 2. & P. 9. c. 3. §. 8 & D. & §. 11. & *P.* 10. §. 13. & Iul. III. p 64. 65. & Greg. XIII. p. 285. & C. 1 D. 143 & C. 4 D. 19. & C. 7. D. 76.

Gratiæ Apoſtolicæ medio Generali Sociis communicãtur.

4. Quæcumque Privilegia, Facultates, Indulgentiæ, Gratiæ &c. Societati conceduntur, Præpoſito Generali conceſſa intelliguntur; ita ut Perſonæ Societatis non poſſint illis uti, niſi quatenus ſibi fuerint à Generali communicata [x]. Cujus etiam eſt aggregare Congregationi primariæ B. Virginis reliquas per totum Orbem. [y]

[x] P. 5 c. 1. A. & *P.* 8. c. 1. §. 6. & P. 9 c. 3. §. 10. & Greg. XIII p. 143. & 144. & *Præf.* in Comp. *Privil.*

[y] Greg. XIII. p 259.

Quid poſsit in ordine ad Congregationes.

5. Poterit convocare Congregationem Generalem, tempuſque ejus, & locum deſignare: ſpectatque ad ipſum convocatam dirigere; in eaque, at non in Deputationibus, duo Suffragia habet, & præterea qualitatem præcedendi ceteris paribus; ejuſdemque eſt ſtatuere, ut Provinciales etiam Congre-

[z] *P.* 8. c. 2. C. & c. 3 §. 2. & c. 4. §. 2. & c 5 §. 1. 2 & P 9. c. 3 §. 12. & F. Con. Gen. §. 57. 58. 62. & C. 1. D. 8. & C. 6. *D.* 26.

gregationes convocentur[z]. Generalem autem Congregationem diſſolvere, ſine conſenſu ipſius Congregationis, quæ Generali ſuperior eſt, non debet.[a]

z §.3. & C.7. D. 71. & F. Con. Proc. §.9.

a C 1. D.145. & Form Con. Gen. §.75.

Quid poſt indictam Congregationem Generalem.

6. Non licet Generali Provinciales mutare poſt indictam certo tempore Congregationem Generalem, uſque dum hæc diſſolvatur, exceptis caſibus, in quibus poteſt, & ipſe Vicarius[b]. Quod ſi literæ deſignantes novum Provincialem miſſæ ante indictam Congregationem Generalem, poſt hujus indictionem pervenerint in Provinciam, ſuum effectum ſortiuntur; niſi ante indictam Congregationem antiquus Provincialis triennium non expleviſſet, & conſtaret Generalem non voluiſſe illum ante tempus exauctorare[c]. Porrò hactenus dicta de non mutandis Provincialibus poſt indictam Congregationem, non pertinent ad Provinciales extra Europam[d]. At Superiores locales à Generali mutari poſſunt, modò abſolverint tempus Regiminis, etiam poſt in-

b C.1. D.1. & C.4. D. 58. & C.5. D. 20 & 23. & C. 7. D. 66. & C 12. D. 30. & 32. & F. Cō. Gen §.58.

c C. 12. D 30. & 33. & C.13. D.21.

d C. 12. Act. 49.

di-

dictam Congregationem Generalem, & ante inchoatam Provincialem.[e]

e C.12. D.31.

Ejus perpetuitas.

7. Vt autem prædictæ facultates exerceantur majori auctoritate, notitia Perſonarum, & in gubernando experientia, atque adeo fructu; Generalis ad vitam, & non ad tempus aliquod erit eligendus. Accedit etiam hoc commodi ex eo; ut Societas, in rebus magni momenti ſatis ferè occupata, univerſalibus conventibus minùs diſtractionis patiatur. Præterea longiùs recedet omnis cogitatio, & occaſio ambitionis; quæ hujuſmodi Officiorum peſtis eſt. Tum illud expendendum, faciliùs unum idoneum, quàm plures ad hoc munus inveniri. Ac demum hæc Conſtitutio ſuadetur exemplo Gubernationum magni momenti; quæ ad vitam eſſe ſolent, tam in Eccleſiaſticis, quàm in Secularibus. De remedio autem, quo evitentur aliqua incommoda, quæ ſequi poſſent ex hujuſmodi Officio ad vitam producto, infra agetur.[f]

f P.9.c.1. §.1. & A. & C.1. D.47. & Paul. V. p.310.

8. Per mortem verò ipſius non expi-

expirat poteſtas Officialium, quos conſtituit, dum viveret; immo neque nominationes eorumdem, ſed executioni mandari debent: idemque judicium eſto de ejus Ordinationibus, mandatis, & conceſſionibus. Sed excipiendi primò Commiſſarii, & Viſitatores intra Europam; quorum nec perſeverat officium; nec nominatio executioni mandanda eſt. 2. Nominationes autem Superiorum in locum eorum, qui moriente Generali triennium ſuum non expleverunt, ſunt irritæ: niſi conſtaret Generalem defunctum voluiſſe illos ante expletum triennium exauctorare; & niſi ante reſcitam mortem Generalis, etiam expleto triennio, nominationes executioni mandatæ fuiſſent. Alioqui nominationes hujuſmodi amittunt robur ſuum, niſi novi Generalis auctoritas illis acceſſerit. g

Eo mortuo num vigeant ejus mandata

g C. 1. *D.* 5. a. el. & *D.* 1. & 91. p. el. & C. 4. *D.* 3. & 20. & 58. & C. 7. D. 72. & C. 12. *D.* 30. & *C.* 13. *D.* 11.

CAPVT II.

De Providentia, quam Societas exercet erga Præpoſitum Generalem.

SECTIO I.

De Providentia erga ejus Perſonam .

Quàm convenìens aliqua ſubordinatio Præpoſiti Generalis .

1. SEd tam ampla Præpoſiti Generalis auctoritas tum ipſi, tum Societati periculoſa extitiſſet; ſi nullam unquam ſibi ſuperiorem agnoſceret: prudentiſſimè ergo conſultum, ut Societas exerceat erga Generalem providentiam ſuam ſex in rebus, & multum in illum poteſtatis habeat; & ut Generalis ad bonum omnia poteſt; ita, ſi malè ageret, omninò ſubiectus ſit. [a]

[a] P. 10. § 8.

Circa victum, & alias expenſas,

2. Prima igitur Providentia verſatur, circa res externas veſtitus, victus, & expenſarum quarumlibet, ad Perſonam Præpoſiti ſpectantium; quæ omnia augere, vel imminuere Societas poterit: & huic Ordinationi Præ-

Præpoſitus acquieſcet. Quo in genere, cùm Regula olim conſtituta eſſet de menſa ejus privata, cibo tamen communi, quam laudata conſuetudo confirmaverat;poſtmodum totis animis commendata ejus ſubtractio; quam P. Mutius p. m. induxerat, petieratque, ut perpetua lege decerneretur [b]. Alimenta verò Generali ſuppeditanda ſunt ab ea Domo, vel Collegio, ubi degit; & expenſæ itineris, ſi quod agit, fient ab iis, quorum bono iter ſuſceptum eſt; ſi tamen pro negotiis Societatis illud faciat. [c]

[b] P.9.c.4. §.2. & c.5. §.2. & C.1. D.76. & C.3. D.38. & C.7. D.7.

[c] C.2. D.82.

Circa corporis curam, & Socium, & animam.

3. Secunda ad corporis curam pertinet; ne in laboribus, vel rigore nimio menſuram excedat [d]. Quamquam non expediat loco temporalis Coadjutoris, adhiberi à Generali Sacerdotem, qui adſtet ad ejus januam, admittendi cauſa adeuntes; poterit tamen vti alicujus Sacerdotis opera in iis, quæ opportuniùs tali perſonæ committenda judicaverit [e]. Tertia ad Animam ejus ſpectat; cùm etiam Viris perfectis aliquando hujuſmodi cura ſit neceſſaria. [f]

[d] P.9.c.4 §.3. & c.5. §.2.

[e] C.8. D.55.

[f] P.9. c.4. §.4. & c.5. §.2.

4. Cir-

Hæc omnia per Aſsiſtentes, & Admonitorem præſtanda.

4. Circa hæc tria reſque alias minùs graves Societas exercet providentiam ſuam, medijs Aſſiſtentibus, & Admonitore; de quorum officiis infra agetur: hic monuiſſe ſufficiat; Aſſiſtentium eſſe, in duobus prioribus dicere, ac efficere, quod ad majorem Dei gloriam pertinere judicaverint: in tertio verò dicere tantùm, idque per Admonitorem.[g]

g P.9.c.4.§.4. & A. & c.5.§.2. & C. 1. D. 82.& R.Aſſiſt. & Adm.

Conſultatio Aſſiſtentium in ordine ad Generalem.

5. Præterea cum noviſſimè P. de Noyelle p.m. ſeveram admodum cēſuram ſibi vellet imponere, ab Aſſiſtentibus identidem exercendam; & à Congregatione Generali enixè poſtulaſſet, ut eam ſtabili Decreto ſanciret: negavit Congregatio expedire tam arctis vinculis ſuum Generalem conſtringere. Vt tamen aliqua ex parte ejus deſiderio ſatisfaceret, ſtatuit; ut deinceps PP. Aſſiſtentes, tertio quoque menſe convenientes, inter ſe diſcuterent; num aliquid ſit, de quo monendus Generalis videretur; quod & præſtarent, ſi dimidia ſaltem illorum pars monendum eſſe cenſuiſſet.[h]

h C.12.D.7.

6. Quarta materia exercendæ

Pro-

Providentiæ erga Generalem eſt, quando is vrgeretur (citra obligationem tamen ſub pœna peccati) ad aliquam dignitatem, in qua Præpoſiti officium neceſſariò relinquendum eſſet: tunc enim nec Præpoſitus eam admittere poteſt, ſine approbatione Societatis; nec Societas, ſi obedientia Sedi Apoſtolicæ debita nō compulerit, aſſenſum præſtabit.[i]

Quid agendum, cum nova Dignitas Generali offerretur.

[i] P.9. c.4.§.5. & B. & c.5. §. 6. & E.

7. Singulis Hebdomadis Sacerdotes unum Sacrum facient, reliqui verò Coronam dicent ad intentionem P. Generalis[l]: ea tamen Sacra non ita à Generali applicanda ſunt; ut alii quicunque exinde ſolvantur ab obligatione Miſſarum ob eleemoſynas receptas, recipiendas-ve celebrandarum[m]. Demortuo autem Generali, qui ſunt in eodem loco Sacerdotes, quinquies Sacrificium Miſſæ offerant; & reliqui totidem Coronas recitent: in aliis autem locis per univerſam Societatem, tria ſacra Sacerdotes facient, & reliqui tres Coronas dicent[n]. Præter hæc ſacra, preceſque, in noſtris ubique Templis Officium Defunctorum di-

Sacra ad ejus intentionem, vel pro ipſo facienda.

[l] Catal. Miſſ. §.20.

[m] C.12. D.8.

[n] Off, Vic. §.2.

cendum, & ſolemne ſacrum cum Exequiis, cui privata ſua adjungent eadem die Sacerdotes, & reliqui Coronam. *p*

p C. 7. D. 5. & C. 12. D. 56. § 5.

SECTIO II.

De Providentia in iis, quæ ad Generalis officium pertinent.

Quid ſi inutilis fit effectus.

1. QVinta eſt: ſi accideret, ut valdè remiſſus eſſet in rebus magni momenti, ad Præpoſiti Officium pertinentibus, & inutilis ad gubernationem Societatis, propter corporis gravem ægritudinem, aut ſenium (non autem ob voluntariam incuriam *q*) ſpe emendationis ea in parte ſublata. Tunc enim Vicarius, qui Generalis officio fungatur, eſt eligendus ab ipſomet Præpoſito, cum approbatione Provincialium; ad quod excitandus eſt ab Aſſiſtentibus: ſi verò nequeat, aut renuat, eligendus eſt Vicarius, juxta formulam eligendi ipſum mortuo Generali; & monenda Societas de ſtatu Generalis, ut ipſa deliberet quid facto præ-

q C. 15. D. 48.

præterea opus ſit [r]. Vicarium cum pleno, & libero exercitio poteſtatis, & jure ſucceſſionis, elegit Congregatio XI; & electio Pontificio diplomate munita fuit [ſ]. De hac ſubſtitutione redibit ſermo, cùm de officio, & electione Vicarii agetur. Quamquam ſi Patres congregati ad plura medietate ſuffragia judicarent non eligendum Vicarium; videndum erit pari ſuffragatione, an præter Miniſtros illos, quorum opera Generalis utebatur, alios providere Societas debeat; ut ſublevato Præpoſito, nihil ad gubernationem conveniens deſideretur. [t]

[r] P. 8. c. 4. A. & P. 9. c. 4. §. 6. & c. 5. §. 6. & D. & C. 8. D. 28. 29 & F. Con. Gen. §. 1. & 56.

[ſ] C. 11. D. 1. 2. & 4. & 6. 7. 8. & 29.

[t] P. 9. c. 5. §. 6.

Quæ cauſæ ſufficiant ad ejus depoſitionem.

2. Sexta, & poſtrema occaſio contingeret, ſi (quod ſpes eſt Deum nunquam permiſſurum) Generalis aliqua peccata mortalia in externum actum prodeuntia commiſiſſet; ac nominatim vulnerare quemquam, ex reditibus Collegiorum aliquid ad proprios ſumptus aſſumere, vel cuivis extra Societatē donare, vel aliqua ſtabilia bona Domorum, aut Collegiorum alienare, vel pravam doctrinam habere.

Methodus in eo judicio ſervanda.

3. Si quid ergo horum accideret, poteſt, ac debet Societas eum officio privare: & ſi opus eſt, à Societate removere; aut ſi delictum non eò pertingeret, ſed tantùm corrigendus videretur; judicio quatuor, aut quinque, quæ correctio conveniat, ſtatuendum. Duo tamen advertenda, 1. quoniam qui curam tam univerſalem aliorum habet, eſt magis obnoxius calumniis; probationes dictorum defectuum debent eſſe efficaciſſimæ. 2. Cùm ad talem ferendam ſententiam convocanda ſit ab Aſſiſtentibus Cõgregatio Generalis (niſi, ut in re divulgata, ultrò ad eam veniſſent Patres) quoad fieri poteſt curandum eſt, ut diſſimulentur cauſæ ejus Convocationis; & ſi privandus officio Generalis fuerit, ſecretò monendus, ut eo ultrò ſe abdicet; & ſeriò imponenda omnibus rei conſciis ſecreti fides [u]. Quomodo autem in prædictis caſibus monenda ſit Societas, quomodo convocanda Congreg. Generalis, & convocata dirigenda, partim in Form. Congr. Gen. partim in Officio Aſſiſtentium exponitur.

[u] P. 9. c. 4. §. 7. & C. D. & c. 5. §. 4. 5. & B. C. & For. C. Gen. §. 1. & 55. & R. Aſſiſt. 3.

CA-

CAPVT III.

Quid præſtandum, & omittendum à Præpoſito Generali.

Quid universè.

1. PRæpoſitum Generalem ad rectam muneris ſui adminiſtrationem juvabunt. 1. Auctoritas. 2. Exemplum vitæ ſuæ. 3. Mortificatio inordinatarum affectionum interna, externaque. 4. Severitas cum benignitate conjuncta. 5. Amor erga Societatem. 6. Preces, & ſacrificia; in quibus potiſſima ejus fiducia ſit. 7. Solicitudo regularis obſervantiæ. 8. Tempus (quantum per valetudinem licet) impenſum utiliter, partim agendo cum Deo, & Officialibus, partim ſeorſim conſiderando. [a]

[a] P. 8. c. 1. §. 6. & G. & P. 9. c. 2. & c. 3. §. 8. & c 6. § 1 & A. & §. 2. & § 13.

Ejus Reſidentia.

2. Vt locus magis conveniat ad communicationem Capitis cum ſuis membris, conferre plurimùm poteſt, ut idem magna ex parte Romæ reſideat: ubi cum aliis omnibus locis Societatis faciliori utetur commercio; & quia ibidem eſt Curia Romani Pontificis. Poterit nihilo-

minùs ſubditos aliis in locis viſitare; & prope Romam aliquando habitare. [b]

b P.8.c.1. §.7. & H. & c. 5. §.1.

Quid erga Pontificem.

3. Cum novus Chriſti Vicarius in Apoſtolica Sede fuerit conſtitutus, per ſe, vel per alium, intra unũ ab ejus creatione, & coronatione annum, tenetur Prępoſitus Generalis ejus Sanctitati declarare profeſſionem, ac promiſſionem expreſſam Obedientiæ, qua ipſi Societas peculiari voto circa Miſſiones, ad Dei gloriam, ſe obſtrinxit [c]. Et generatim memor ſit, in primis conſervandam benevolentiam Sedis Apoſtolicæ; cui peculiariter obedire, & inſervire debet Societas: cum hæc ejus prima, & ſumma Obedientia ſtatuatur. [d]

c P.7.c.1. §.8.

d Paul. III. p. 10. & Iul.III. p 62. & P 6.c. 1.§.1. & P.7.c. 3.§.1. & P.10. B.

Quid eum declinare oporteat.

4. Ejus præterea officium proprium non eſt Concionari, nec Confeſſiones audire, aut alia hujuſmodi; niſi quid præſtare hoc in genere ſubinde per alias occupationes officii ſui ei liceat; quin ipſas Miſſiones Pontificias, ut recuſare non poteſt, ita nec debet affectare, aut petere, ſine Societatis conſilio, nec magnoperè occu-

pari

pari debet in cura rerum particularium Societatis, quas plerùmque rejiciet ad ſuos Officiales, etiam in ea Domo, ubi reſidet. Multò minus implicari debet negotiis ſecularibus, licèt piis; ne tempus, ac vires ad ea, quæ pertinent ad ipſius officium, (quod quidem magis, quàm totum hominem requirit) eum deſtituant. [e]

e Paul. III. p. 12. & Iul. III. p. 64. & P. 7 c. 1. § 2. & D. & P. 9. c. 6. § 1. & 4. 5. 6. B. C.

CAPVT IV.

Quibus Commentariis, & Informationibus juvandus ſit Præpoſitus Generalis.

Compendium Privilegiorum, & Catalogos apud ſe habeat.

1. Apud ſe habeat Compendium omnium Literarum Apoſtolicarum, & Conceſſionum ad Inſtitutum pertinentium, Catalogos itidem quatuor; duos ſpectantes ad Perſonas, earumque ætatem, Gradus, munera, & indolem; tertium continentem cujuſque Collegii, & Domus ſtatum. Hi autem Catalogi tertio quoque anno conficiendi,

mittendique à Provincialibus ad Generalem, juxta Inſtructionem accuratiſſimam, quam videre eſt Form. Scrib. §.32. &c. & in Ord. Gen. cap. 19. unàque quartus de aptis ad Gubernandum, qualemque delineatum habemus Ord. Gen. c. 17. His quatuor Catalogis alium Provincialis addet, intermediis annis, continentem nomina, & Miniſteria, in quibus unuſquiſque Noſtrorum eo anno occupatur, & ſupplementum triennalium Catalogorum [a]. Demum cum ad Præpoſitum Generalem pertineat Societatis Miniſteria, & Gradus, pro cujuſq; facultate, diſtribuere; cognoſcat, quoad ejus fieri poterit, conſcientias ſubditorum, & Provincialium præcipuè, aliorumq; quibus munera majoris momenti committit. [b]

[a] P.8. c.1. N. & P.9. c.6. §.3. & C.2. D.48. & 54 & F. Scrib. §.32.33.34.35. & Or. c.17.

[b] Ex. c.4. §.36. & P. 9. c.3. §. 19.

Literarum cum inferioribus cõmunicatio.

2. At præter informationem illam, quàm Generali ſuppeditant prædicti Catalogi circa habitualem ferè ſtatum Perſonarum, & munerum Societatis, neceſſaria etiam eidem eſt cognitio rerum, quæ in ſingulos propè dies incidunt, & ſubin-

de

de etiam remedium ab ejus ſuprema auctoritate depoſcunt. Laudatur igitur literarum frequēs commercium inter inferiores, & Generalem. Et is quidem frequētiùs ſcribet ad Provinciales, quamvis aliquando etiam oporteat agere cum Superioribus localibus, & particularibus perſonis; eaſdemque conſilio, & ſi opus eſt, correctione juvare.[c]

[c] P.8. c.1. § 4. & 9. & P. 9. c. 6. §. 2. & Form. Scrib. §. 1. & 9. & In. 9 § 1. & 3.

Ordo in ea ſervandus.

3. Cum autem præter caſus extraordinarios, quibus quilibet, & quoties libuerit, ad Generalem ſcribere poteſt, oporteat in reliquis methodum aliquam ſervari temporum, & Perſonarum: hæc tradita eſt 1. in Conſtitutionibus paulò largior[d]. 2. In Decretis Congregationum, & Generalium Ordinationibus aliquanto preſſior, utpote accomodata excreſcenti in dies, unà cum Societate, negotiorum moli.[e]

[d] P.8.c.1. § 9. & L.M. N

[e] C.2.D.16 & 54. & Form. Scrib. in Cod. Reg. p.159. & In.9.

Ex prædictis igitur Regulis, & Ordinationibus perſtringenda ſunt præcipua capita, ad quæ illæ revocantur; & 1. A quibuſnam, & quoties ſcribendum. 2. Scribendi materia. 3. Modus.

4. Quoad

Quinam, & quoties ſcribere debeant ad Generalem.

4. Quoad primum attinet, Provinciales in Europa ſcribent ad Generalem ſemel quolibet menſe; extra Europam verò, quando ſe obtulerit navigationis commoditas. Superiores locales, & Magiſtri Novitiorum in Europa, tertio quoque menſe; ex Braſilia, & nova Hiſpania bis in anno; ex India ſemel [f]. Conſultores Provincialium, menſe Ianuario, & Iulio; Superiorum verò localium menſe Ianuario [g]. Rector Vniverſitatis, Cancellarius, & Conſiliarii Vniverſitatis menſe Ianuario. [h]

[f] C 2. D. 54. & Form. §. 7. 8. 9.

[g] R. Form. §. 20. & R. Conſ. 10.

[h] Form. §. 22. & P. 4. c. 17. §. 7.

Scribendi materia.

5. Quoad ſecundum ſpectat, Materia erit cujuſque muneri apta. Et Provinciales quidem curent, ut Provinciarum, ac Perſonarum ſtatus Generali perſpectus ſit. Superiores verò locales, & Magiſtri Novitiorum ſcribant, quæ alicujus momenti fuerint; etiamſi approbante Provinciali fiant; multoque magis ea, in quibus ille, aut nequit, aut recuſat providere; omiſſis aliis, quæ per Provincialem tranſigi tutò poſſunt [i]. De Conſultorum epiſtolis diſtinctiùs in

[i] Form. §. 10. 11. & 21. 22. & in. 9. §. 5. 6.

in eorum Reg. p.154. & cap. 10. Ordin. ubi traduntur capita de quibus Conſultores ſcribent ad Generalem: & infra P.7. c.1. ſect.4. §. 5. & cap.4. ſect. 2. §.6. de his agetur.

6. Circa modum verò ſcribendi; quia longum nimis eſſet ire per ſingula; indicaſſe locos ſufficiat, unde ille peti poſſit; ſuntque laudatæ ſæpius Regulæ, & Inſtructiones; quarum præcipua hæc ferè ſunt capita. 1. Diſcretæ ſint literæ; ita ut ſupervacanea earum vitetur prolixitas, & frequentia, necnon characterum improbitas, ambiguitas ſubſcriptionis, &c. [l]. 2. Secretæ tum omnes, tum præſertim aliquæ *Soli* inſcriptæ [m]: & quæ indigent opera Procuratoris Generalis, adjecta exteriùs litera P. notentur.

Et Forma.

[l] Form. §. 10. & 21. & In. 9. § 6. 7. & 11. 12. 13.

[m] Form. § 13. 14 & 17 18 & 23. & 15. & In. 9. § 8. 9. & Or. c.4. §.6. 7.

7. Quoniam verò Præpoſito Generali tot literarum, & negotiorum onus eſſet intolerabile; quod ne magna quidem cum diſtractione animi, & ſanitatis, ac longioris vitæ diſpendio poſſet ſuſtinere; ut benè, expeditè, & ſuaviter ſuum Officium faciat, multis ad id auxiliis ſublevandus

Levamenta Generalis in epiſtolarum expeditione.

[n] P.9.c.6.§.7. & D.

dus eſt[n]. Et primò ad minuendum laborem non neceſſarium, Generalis (ſi res moram patiatur) ad Provinciales ſcribet ſecundo quoque menſe, ad Superiores verò locales ſexto[o]. Literas Secretarii manu ſcriptas Generalis ſubſcribet, aut Secretarius ipſe, de ejus commiſſione[p].

[o] C.2.D.54. & Form. §. 12. & In.9.§.7. & R. Secr.8.

[p] P.9.c.6.E.

3. Aderunt illi præterea multi adjutores ad expedienda negotia, & literas, de quibus ſtatim.

CAPVT V.

De Secretario Societatis, ejuſque Sociis.

SECTIO I.

De Officio Secretarii.

Quibus Miniſtris egeat Generalis.

1. NOn ſolùm Præpoſitus Generalis eget Miniſtris particularibus, quales ſunt Provinciarum Præpoſiti, hiſque ſubordinati Superiores; de quibus Par. 7. infra agetur; ſed opus habet etiam univer-

verſalibus, & his quidem, aut ad excitandam rerum agendarum memoriam, aut ad conſilium in iis ſuppeditandum, aut ad eaſdem diligentia, ac labore executioni mandandas. Primæ partes Secretario demandantur; ſecundæ Conſiliariis, ſeu Aſſiſtentibus; tertiæ Procuratori Generali.[a]

a P.9. c.6.§.7. & 10. & 12.

Secretarij munus quale.

2. Habeat igitur primò neceſſe eſt aliquem Miniſtrum, qui ordinariè apud ipſum maneat; qui pro memoria, & manibus illi ſit ad omnia, quæ ſcribenda, & tractanda fuerint; ac breviter ad res omnes Officii ſui obeundas: qui induat Perſonam Præpoſiti; & præter poteſtatem, totum Officii ejus pondus humeris ſuis impoſitum eſſe exiſtimet.[b]

b P.9.c.6.§ 8. & R. Sect.1.

Quæ dotes in Secretario prærequirantur.

3. Is igitur Præpoſiti Miniſter vir ſolicitus, & diſcretionis, & ſi fieri poſſet, doctrinæ dono, & ſpecie honeſta, ac modo agendi verbo, & literis cum omni hominum genere præditus eſſe deberet; iſque, cui inprimis confidenter quidvis committi poſſet, quique Societatem in Domino diligeret.[c]

c P.9.c.6. §.9.

4. Eli-

Secretarii jura.

d P.9.c.3.§.16.

4. Eligitur à Generali; idemque Secretarius Societatis dicitur [d]. Si ſit quatuor Votorum profeſſus, admittendus eſt ad Congregationem Provincialem, cum ſuffragio activo, & paſſivo; non item ad Congregationem Procuratorum, niſi electus ad eam fuerit. Ad Congregationem verò Generalem, poſt electionem Præpoſiti, ſive Profeſſus ſit, ſive non, eſt admittendus, cum jure ſuffragii ad alia omnia, præterquam ad electionem Aſſiſtentium; quamquam informationes tam pro Generali, quàm pro Aſſiſtentibus, & Admonitore eligendis, ab eo capi poſſunt [e]; immo ſi contingat ante electionem Generalis alia negotia, ad eam non ſpectantia tractari, ad illa admittendus eſt [f]. Habet etiam jus ſuffragii quandocumque agitur de Domo aliqua, vel Collegio diſſolvendis, non obſtante Dec.23. C.4. [g]. Poteſt idem creari Aſſiſtens; quamquam meliùs ſit hæc munera in diverſis Perſonis conſtitui [h]. Habet plures Subſtitutos, & Socios; quibus in ſcribendis literis adjuvatur; qui licèt

e C.4.D.11.& C.6. D.25. §.32.& Form.C.Gen. §.60. & Con. Prov. §.8.

f C.12.D.1. & C.13. D.2.

g C.4.D.27.

h C.3.D.89.

licèt ſub obedientia Vice-Præpoſiti, & Miniſtri Domus ſint conſtituti; tamen poterit eos, cum ipſius poſtulat Officium, aut recreationis cauſa, foras mittere; & cum illis, ſi neceſſe fuerit, in ordine domeſtico diſpenſare. [i]

i R. Secr 43. & Subſt. 3.

SECTIO II.

De Secretarii obligationibus.

HÆc circa ejus munus, dotes, & Privilegia. Sunt præterea auctoritate Congregationis Generalis approbatæ, atque editæ ipſius Regulæ [l], quarum ſumma capita huc referenda.

l C.7.D.30. & 101.

1. Curet Secretarius, ut talis ſit, qualem Conſtitutiones requirunt. Tempus orationi, & ſanctæ Miſſæ deſtinatum à negotiis vacuum habeat. Sit fidelitatis, & ſecreti tenax, Inſtituti gnarus, ſolicitus, & induſtrius. [m]

Quid in ſe præſtare debeat.

m R. Secr. 1. 2. 3. 4. 5.

2. Archivium habeat ad ſervandas Scripturas omnes, Societati utiles, ſuis diſtinctum loculamentis, inſtru-

Quid circa Archivium.

inſtructumque Libris; in quos, pro materiarum diverſitate, ſingula referri poſſint. Peculiares etiam pugillares libellos, ad juvandam memoriam, ſecum ferat. [n]

n R.6. 7. & 22. 23. 24.

Quæ Generali in memoriam revocanda.

3. Revocet P. Generali in memoriam literas ſcribendas, Conſultationes habendas, Officia præſtanda Principibus, & ſuggerendum quartum Profeſſorum Votum novo Chriſti Vicario. In Conſultationibus fideliter, & dilucidè rem proponat; ut nihil de facto reliquum diſcuſſioni ſit, ſed ſolum de jure. Suffragia pro defunctis, & alias preces indictas curet celeriter Societati ſignificari. [o]

o R. Sect. c.2.

Quomodo ad executionem eundem juvare debeat.

4. Manus officium præſtabit, tum negotia foris agendo, tum literas Domi ſcribendo. Leget omnes literas ſibi traditas, excerptis præcipuis earum capitibus, & Provinciis curabit communicari quæcumque ad Inſtituti explicationem, confirmationem, aut extenſionem pertinēt [p].

p R. c.3.

Fidelitas, ac ſecretum quæ.

5. Fidelitatem erga Generalem obſervabit, ſi nihil clam Generali ſcribet, aut aget; ſi illi ſignificabit

quid-

quidquid ejus providentia indigeat; ſi nullam ſibi gubernationis partem uſurpabit. Erga Societatem verò, ſi interveniente cauſa cogendæ Congregationis Generalis, ipſe eam, neque diſſimulet Aſſiſtentibus, neq; deſerat. Secretum cuſtodiet, tum nihil aperiendo earum rerum, quas ſecretas eſſe oporteat; tum Archivij ſcripturas cautè conſervando: & in obitu Generalis tēpeſtivè omnia ejus ſcriniola obſerando. [q]

q R. c.4.

Ratio agendi cum Aſſiſtentibus.

6. Aſſiſtentes, utpote lectos ad majus officium, revereatur; nihilque ad eos pertinens ſibi uſurpet. Illiſque communicabit literas omnes (excipiuntur ſoli inſcriptæ) quæ ultro citroque mittuntur, Inſtructiones etiam, & Ordinationes; prout aliquibus, aut univerſis oſtendi ipſarum argumentum poſtulaverit. [r]

r R. c. 5.

Cum Sociis.

7. Sociorum curam geret, tum ut officio fungantur ſuo, tum ne ejus laboribus obruantur. Peculiarem unum habeat ad manus, ad omnia negotia; & præcipuè ad expediendas literas, earumque expen-

f R. c. 6. ſas adnotandas. [f]

Et cum Domeſticis, Externiſque. 8. Cum aliis de Societate nullam auctoritatis ſpeciem præſeferat: nulli præcipuè faveat. Externis autem ſe gratum religiosè præbeat; & verba ipſa, nedum negotia, ex voluntate Generalis metiatur. [t]

t R. c. 5. 6. 7.

De ratione ſcribendi literas. 9. Ratio autem ſcribendi literas cum Religioſa ſemper debeat eſſe; alia tamen adhibenda cum Noſtris, nempe uſitata Societatis; alia cum Externis, nempe attemperata conditioni Perſonarum, & praxi. At utrobique Generalis voluntatem, atque ingenium exprimat [u]. Demum ei cura injungitur, & dictatur modus annuasliteras colligēdi, ſpargendique per Societatem. [x]

u R. c. 8.

x R. c. 9.

SECTIO III.

De Secretarii Sociis.

Quinam dicantur Subſtituti Secretarii. 1. ADjunguntur Secretario ſinguli pro ſingulis Aſſiſtentiis Patres; qui à vicaria, quam ei præſtant, ope dicuntur Subſtituti; habent & ipſi ſuas Regulas, ſed magna

gna ex parte conformes Regulis Secretarii. [y]

y R. Subſt. 1.

Eorum obligationes.

2. Subjecti ſunt Vice-Præpoſito quoad domeſticam diſciplinam attinet: in iis, quæ ad Secretariam pertinent, Secretario; ut ſupra dictum. Non ita ſuis Aſſiſtentiis ſunt addicti, ut aliis etiam non debeant commodare operam, ſi jubeantur; quin & Scriptoribus præſto eſſe debent in complicandis literis, ſi opus habeant. [z]

z R. 3. 4 & 15.

Amanuenſes.

3. Scriptorum nullæ ſunt peculiares Regulæ; non placuit eos contributione Provinciarum in Romana Profeſſorum Domo ſuſtentari, ſed P. Generali commendatum eſt, ut aliam iniret viam, citra Domus gravamen, illos alendi. *

** C. 4. D. 28.*

CAPUT VI.

De Aſſiſtentibus.

SECTIO I.

Aſſiſtentium munus, & qualitates.

Aſsiſtentium munus.

a P.9. c.4. §.1. & A. & c.5. §. 2. & C. 1. D. 8. & R. Aſſ.7.

b P.8. c.1. G. & P.9. c.6. §.11. & R. Aſſ.7. & C. 1. D. 80.

1. ASſiſtentes inſtituti ſunt, 1. ut erga Præpoſitum Generalem eam providentiam, quam Societas exercere debet, exerceant.[a] 2. Ut eumdem in Gubernatione conſilio, diligentia, & labore adjuvent.[b]

Dotes.

c P.8. c.1. G. & P.9. c.5. §.2. & A. & C. 1. D. 80. & For. Con. Gen. §. 78. & 80.

2. Debent eſſe Profeſſi quatuor Votorum, probi, fideles, Societatis, & boni communis amatores; qui conſilio polleant; ſint diſcretionis dono præditi; in rebus gerendis verſati; & ad converſationem cum hominibus idonei; ad conſervandam inter ſe, & cum Superiore pacem, & unionem apti: & quorum denique opera in iis, quæ ſtatuenda ſunt ad Dei gloriam, Generalis uti poſſit; ſive præſentes verò ſint, ſive ab-

abſentes, eligi perinde poſſunt. [c]

3. Numero quatuor, nec plures, nec pauciores olim eligendi erant [d], electique diu ſunt, reiecto etiam poſtulato peculiaris Aſſiſtentis pro Galliarum, & Flandriæ Provinciis [e]; donec ſumma omnium Electorum voluntate, conceſſus eſt quintus Aſſiſtens pro Gallia. [f]

Numerus.

d P.9.c.5.§.2. 3.& C.1.D.88.

e C.3. D.10. & 14.

f C.6. D.1.

4. Quinque igitur eligendi Aſſiſtentes in præſenti ſunt ex quinque nationibus, in quantum fieri poſſit; ſcilicet ex Italia, & Sicilia unus, alter ex Germania, alius ex Gallia, alius ex Hiſpaniæ Provinciis, alius ex Luſitaniæ [g]. Nomen autem nationis non ſemper eodem modo explicatum eſt in Congregationibus Generalibus: nam aliquando ut ſynonymum Aſſiſtentię ſumptum eſt; hoc eſt pro ea Provincia, ex qua quis veniſſet ad Congregationem [h]; aliquando verò pro ea regione, ex qua quis natus eſſet [i]: Sed definitum tandem ad eam Aſſiſtentiam quemlibet pertinere (ita ut eligi Aſſiſtens pro ea poſſit) ad quam ipſa Provincia, ex qua tunc ipſe eſt, pertinet. [l]

Natio.

g Form. Con. Gen. §. 78. & & C.1. D. 80. & C.2. D.20.

h C.2. D.4 & C.3. D.4. a.cl. & D.3.

i C.5. D. 1. & C.11. D.9.

l C.12. D.5.

SECTIO II.

De Aſſiſtentium electione.

A quibus eligantur ordinariè.

1. ELectio hujuſmodi Aſſiſtentium eorum erit, qui Præpoſitum eligunt, quando ad id congregantur [m]. Ea quatriduo ad informationes conceſſo, ad plura ſuffragia olim eſt habita [n]; nunc fieri debet ad plura medietate [o]. Et quicumque ambitiosè egerit, ut vel ipſe, vel alius Aſſiſtens eligatur; aut etiam alius excludatur; excommunicatur ipſo facto, reſervata Generali ejus abſolutione. Huius verò delicti conſcius, in virtute ſanctę Obedientiæ, tenetur reum ad Generalem deferre. [p]

Et extraordinariè.

2. At ſi quem ex electis Aſſiſtentibus, vel mortem obire, vel abeſſe à Generali diutiùs oporteret; Generalis alium ſubſtituet; qui, cum approbatione majoris partis Provincialium, jus habentium ad Congregationem Generalem, manebit in demortui, vel abſentis loco [q]. Non eſt

[m] P 9. c. 5. § 3. & F. Con Gen. §. 78. &c.

[n] C. 1. D. 80.

[o] C. 2. D. 22. & For. Con. Gen. §. 84.

[p] Form. Con. Gen. § 82. & Catal. Gen. c. 1. tit. 1. §. 5. & tit. 2. §. 2.

[q] P. 9 c. 5. § 3. & C. 1. D. 84. & C. 4. D. 24.

eſt igitur Aſſiſtentis ſibi aliquem ſubſtituere [r]: nec aliqui à Congregatione Generali deſignandi, qui ſubrogentur, ſi opus fuerit [ſ]: aut plures Provincialibus à Generali proponendi; ſed unum aliquem Præpoſitus nominare, ac ſubſtituere etiam poteſt ante Provincialium approbationem; aliquam informationem de eo trãſmittens iis, quibus notus non eſſet [t]. Subſtitutus autem à Generali in locum Aſſiſtentis demortui, aut abſentis, nonhabet ſuffragium in Congregatione Generali, ſeu Procuratorum, vel ad diſſolvenda Collegia, ſeu Domos Societatis; niſi priùs conſtet de approbatione prædicta Provincialium. [u]

r C.1. D.84.

ſ C.3. D 12.

t C.6. D.27.§.2. & C.8. D.19. & Form. Con. Gen. §.85.

u C.4. D.25.

3. Electi Aſſiſtentes jurant, ſi acciderit aliquod ex iis, quæ ſufficiunt ad Præpoſitum officio ſuo privandum, ſe fideliter Societati denunciaturos [x]. Et quidem electi à Congregatione juramentum id præſtabunt in ipſa Congregatione, ſi præſentes ſint: aliter electi præſtabunt coram iis, qui ius habent in Congregatione Generali; hoc eſt coram

Iuramentum poſt electionem ab ipſis præſtandum.

x P.9.c.5. §.4.

y C.6.D.27. §. 2. & For.Con. Gen. §.85.

Præpoſito Generali, Aſſiſtētibus, Secretario, & Procuratore Generali. [y]

Quando incipiat, aut deſinat illorum officium jure ordinario.

4. Novi Aſſiſtentes, ſi jam in Congregatione ſunt, non mutant locum pro eo Congregationis tempore, à qua creantur, ſtatim tamen ſua poteſtate, & munere fungi incipiunt [z]. Eorum autem officium jure ordinario durat uſque ad electionem novi Præpoſiti, & ſunt Aſſiſtentes Vicarii. [a]

z C.2.D.20.

a C.1.D.90.& C.2. D.35.

Quæ illorum mutatio extraordinaria.

5. Mutati tamen ſunt Aſſiſtentes pluries, non mutato Generali, ex imperio Summorum Pōtificum. Tres quidem mandante Clemente Octavo [b]; omnes jubente Paulo Quinto [c], & ex Brevi Innocentii X. *Proſpero felicique ſtatui &c.* in quacumque Generali Congregatione, ſingulis novenniis, ut ibidem præcipitur celebranda, novi Aſſiſtentes ab illis planè diverſi, qui præcedenti novennio Aſſiſtentes fuerint, eligendi ſunt. Hæc tamen Innocentiana Lex non impedimento fuit, quominus Congregatio Generalis, non ex vi ejus Brevis, ſed alio nomine congregata, Aſſiſtentis officium

b C.5. D. 73. 74. & 77.
c C.6. D.4. & 10.

cium iis confirmaret; qui eo munere proximè defuncti fuerant. [d]

d C.6 D.27. §. 4. & C.9. D 2. & C.10 D.5.& 17. & Form. Con. Gen. §.53.

SECTIO III.

Aſsiſtentium jura.

Gravitas muneris, & quatenus à Societate dependeant in eo retinendo.

1. ET hæc quidem de eorum electione ſatis: jam quæ jura electos conſequantur dicendum eſt. Aſſiſtentium munus nec Prælaturam continet, nec Dignitatem [e]: eſt tamen in Societate graviſſimum, & multis gaudet prærogativis, ut ex dicendis conſtabit. Et 1. dimittere officium datum à Societate, ſine ejus conſenſu, non poſſunt [f]; qui etiam conſenſus expectandus, ſi aliquis Aſſiſtens indignum ſe præſtaret eo loco. Suſpenſio autem ab executione Officii à Præpoſito Generali infligi poſſet. [g]

e C.7. D.44.

f C.1. D.84.

g C.1. D. 87.

Debent adeſſe Generali.

2. Debent ſemper adeſſe Generali, qui eos ſine gravi cauſa, vel neceſſitate, procul à ſe mittere non debet: ſi verò mittantur, non ſe excuſare debent, ſed obedire. Quod ſi Generalis, & non ad breve tempus,

extra

extra Vrbem iret; ipſius erit decernere, an aliquos ex Aſſiſtentibus penes ſe habere debeat; aliquem tamen eorum ſecum, ut ſocium, habebit [h]. At ſi Pontifex vellet quempiam ex Aſſiſtentibus aliquò mittere; ut plurimùm Generalis informabit Pontificem, ut dignetur alium potiùs mittere. [i]

h P.8.c.1.G.& P.9.c.5.§.2 & A.& C.1. *D.* 83.

i C.1. D.86.

Nec aliis miniſteriis diſtineri.

3. Quò meliùs officio ſibi commiſſo vacare poſſint, non occupentur miniſteriis, quibus ab officio ſuo avocentur: & ſi in iis à Generali occupabuntur, impedimentum illi exponere debebunt, ſalva tamen obedientia. Ex eorum propterea numero non ſit Vice-Præpoſitus, ſive Miniſter Domus Profeſſæ Romanæ: & expedit Societatis Secretarium ab eis eſſe diſtinctum. Si quid tamen temporis illis liberum fuerit, Prædicationi, Lectioni, Confeſſionibus audiendis, & aliis piis operibus vacare poterunt. [l]

l C.1.D.80. & 89 & C.2. D. 74 & C.4 D. 32. & R. Aſs. 5. 6.

Habent ſuffragium conſultivum, & aliquando deciſivum apud Generalem, & Vicarium.

4. Sunt ordinarii Conſiliarii Generalis in rebus gravibus; licèt alii etiam advocari ab eo poſſint ad Cōſultationem: ſtatuendi tamen facul-

tas

tas penes unum Præpoſitum erit [m]. Cum verò ſunt Aſſiſtentes Vicarii, apud ipſum habent jus ſuffragii deciſivi in pluribus deliberationibus; niſi amplior poteſtas Vicario aliquādo collata fuerit; ut in Vicarii Officio explicabitur. Habent etiam apud Generalem ſuffragium deciſivum in iis omnibus; in quibus illud habent Provinciales extra Congregationem Generalem. [n]

m P.4.c.11. §.2. & P 7 c 2. §.1. & P. 9 c.3. K & c 6 §.11. & C.5. D 65.

n *C.4.D* 23. & *C.5. D.16.*

Quod jus in Congregationibus.

5. In ipſam Congregationem Generalem admittuntur æquè, ac Provinciales; nec ab ea excluduntur, qui in eadem officio ſuo defuncti ſunt. Quin ſi contingat Generalem in ipſa Congregatione, aut paulò poſt decedere, nullo nominato Vicario, antiquiſſimus profeſſione veterum Aſſiſtentium Congregationi præſidebit [o]. Habent pariter jus ſuffragii in Congregatione Procuratorum [p]; & ad electionem Vicarii, etiam ſecluſa Profeſſionis antiquitate, ſi præſentes fuerint: non videntur autem præſentes, ſi cum extra Provinciam Romanam obierit Generalis, ipſi

o F. *Con* Gen. §.5. & 53 & *C.* 1. *D.*90. & C.2. D.3. & 20. & *C.* 4. D. 45. & *C.*10.*D.*15.

p *C.*2.D.19. & For. *Con.* Proc. §.4.

q C.9.D.34. & C.12. D.54. Romæ tunc fuerint [q]. At defuncti officio habent locum ſupra numerum in Congregationibus Provincialibus ſuæ Aſſiſtentiæ; ſi fortè per antiquitatem non haberent [r]. Ad nullam verò ex iiſdem Congregationibus Provincialibus jus habent, cum eodem funguntur munere. [ſ]

r C.9.D.15. & F. Con. Prov. §.8.

ſ F. Con. Prov. §.4.

Privilegia quoad epiſtolas, & ſuffragia.

6. Ipſorum literæ, Noſtrorumq; viciſſim ad illos reſerari non poſſunt ab ullo Superiore, Generali excepto [t]. In obitu Aſſiſtentium præter ſuffragia ordinaria tria Sacra, & tres Coronæ in tota eorum Aſſiſtentia indicuntur; per reliquam verò Societatem Sacrum unum, & una Corona. [u]

t C.7. D.14.

u C.9. D.21.

SECTIO IV.

Aſsiſtentium obligationes.

QVo pacto verò Aſſiſtentes officio ſuo fungi debeant, petendum eſt ex ipſorum Regulis, quæ mandato Congr. 3. Decr. 11. & 33. confectæ, poſtmodum approbatæ D.48. Con. 4.

1. De-

1. Debent æmulari virtutes, quas Conſtitutiones deſiderant in Generali, & in ipſis Congregatio 1. D. 80. Scientiam rerum pertinentium ad Inſtitutum parent. Declinent quæ impedimento eſſe poſſunt functionibus impoſiti muneris. [x]

Quid præſtare in ſe debeant.

x R. Aſſ. 1. 2. 5.

2. Erga Societatem fidelitatem ſervent, quam interpoſito juramento ſanxerunt; ut ſupra eſt dictum ubi de Præpoſito Generali cap. 2. & juxta Conſt. P. 9. cap. 4. & cap. 5. & D. 28. 29. Con. 8. Ita ſuarum Provinciarum rem curent, ut publicam anteponant. [y]

Erga Societatem.

y R. 3. 4.

3. Erga Generalem providentiam exerceant ſuperiùs explicatam. Singulari caritate, & humilitate cum illo agant; ejus auctoritatem apud omnes tueantur; & benevolentiam erga ipſum augeant. Suum illi judicium ſubmittant, ubi quid ſtatuerit, vel ipſis priùs auditis, vel non; ut aliquando poteſt. Curam corporis ejus non negligant, intenti ut laboribus, & rigori parcat, victumq; & veſtitum, convenientem habeat. Si Summus Pontifex, aliorum relatu,

Erga Generalem.

tu, adduci videretur, ut Præpoſitum mitteret, quò Societati non expediret, Aſſiſtentium erit quid incommodi ex ea Miſſione Societas acceptura ſit, fideliter repræſentare. ζ

ζ P.7. c.1. §.2. & D. & P.9. c. 4. §. 2.3.4. &c. & R.7.8. 9. & 19. 20.

Quomodo in negotiis ſe gerere debeant.

4. Literarum capita, quæ conſultatione egent, apud ſe benè perpendant, & conferant etiam invicem; ubi vel ad praxim, vel ad doctrinam aliquid altiorem poſtulat conſiderationem; ut facilior poſtmodum deliberatio apud Generalem ſit. Curent nihil prætermitti rerum tractandarum. Quæ ad Procuratorem Generalem pertinent, ita ad illum reiiciant, ut diligentiam tamen ejus exſtimulent, & illius literas ad ſuas Provincias legant. Rectam intentionem habeant in Conſultationibus, in iiſdem libertatis debitæ, ſed & modeſtiæ memores. Etiamſi non interrogentur, poterunt Superiori proponere, quæ in mentem venerint uſui futura. [a]

a P.9.c.6.§.10. & R.Aſſiſt.10. 11. 12. 13. 14. 15.16.17.18.

Quo pacto inter ſe.

5. Inter ſe verò Aſſiſtentes mutuam caritatem, & exiſtimationem foveant, atque honore ſe invicem præveniant. In Conſultatione ſi alter

ter alterius diſſolvere rationem debet, modeſtè ſe gerat; & negotiis Aſſiſtentiæ non ſuæ ne ſe immiſceat.[b]

[b] R.17. & 21. 22.

Et erga reliquos Societatis.

6. Erga reliquas Societatis Perſonas caveant ne Superiorum gubernationem impediant, ſed potiùs juvent. Secreti retinentes ſint, & ejus gratia literas, aliaque ſecreta ſcripta ita clauſa habeant, ut à nemine legi poſſint.[c]

[c] R. Aſſiſt. 23. 24. 25.

Appendix de aliis Aſſiſtentibus non neceſſariò adjungendis.

Aſsiſtentes alius generis.

HIs Aſſiſtentibus, quorum officium hactenus deſcriptum eſt, S. Fundator alios adjungendos cenſuit, numero prioribus pares, aut plures etiam, quando Societas latiùs ſpargeretur, auctoritate impares; utpote quibus non demandanda dicitur providentia Societatis erga Generalem; ſed qui potiſſimam partem conſilii obtinerent in iis præſertim, quæ tam in doctrina, quam in praxi altiorem conſiderationem poſtulant; eſſentque propterea Viri literis,

[d] P. 9. c. 6. §. 10. & F.

teris, & aliis Dei donis clari[d]. Cùm tamen iidem dicantur ab Aſſiſtentibus prioribus non eſſe neceſſariò diſtinguendi[e]; uſus etiam obtinuerit, ut nulli alii Aſſiſtentes dicantur, aut ſint; & Regulæ citatæ Aſſiſtentium utriuſque claſſis jura miſcuerint; nihil de illis dicendum ſupereſt: niſi fortè malis aliqua ex parte id officium Reviſoribus Romanis generalibus tribuere; quorum opera in rebus ad doctrinam pertinentibus Prępoſiti Societatis non raro uti conſueverunt; & de quibus actum eſt Parte 5. cap. 7.

[e] P. 9. c. 6. §. 11.

CAPVT VII.

De Procuratore Generali.

Officium, & dotes Procuratoris Generalis.

1. PRęter adjumenta memoriæ, & conſilii, poſtulat Præpoſitus Generalis diligentem operam ad exequendum. Auxilium ad id præſtabit Procurator Generalis, qui Romæ reſideat, ac prudentia, fidelitate, ac dexteritate cum hominibus

agendi,

agendi, aliiſque dotibus polleat, non ſit tamen Profeſſus [a]. Diſpenſatum verò eſt à Congregatione XII. ut tunc quidem, neceſſitatis gratia, Profeſſus conſtitueretur. [b]

[a] P.9.c.3.§.16. & c.6. §.12.

[b] C.12.D.29.

Ejuſdem jura.

2. Ejus electio pendet à Præpoſito Generali [c]. Non debet habitare in Domibus Profeſſis; nihilominus quando non tractat lites, vel ex neceſſitate, vel convenientia, ad tempus, id permiſſum eſt [d]. Sublevandus & ipſe eſt Miniſtris; alenduſque cum Sociis ſumptibus Provinciarum [e]. Habet jus ingrediendi Congregationem Provincialem ſupra numerum [f]. Admittitur etiã ad Congregationem Generalem, poſt Præpoſiti electionem, & Aſſiſtentium [g]; immo & ante utramque; ſi contingat non agi de Generali eligendo, ſed de aliis negotiis: abſque jure tamen paſſivo in electione Secretarii Congregationis, & Sociorum, atq; etiam Deputatorum [h]. Habet etiam jus ſuffragii extra Congregationem; quando agitur de diſſolvenda aliqua Domo, aut Collegio, non obſtante Decr. 23. C.4. [i].

[c] P.9.c.3.§.16.

[d] P.9.c.6.§.12. & G.

[e] P.4.c.2.E. & C.4. D.38.

[f] C.8. D.48.& F. Con. Prov. §.8.

[g] C.3.D.44. & For.Con.Gen. §.60.

[h] C.12.D.1.& C.13.D.2.& 5.

[i] C.4.D.27.

Non modò ejus Socii ab ipſo pendent, ut infra dicetur; ſed ſi qui fuerint Romę Procuratores rerum particularium, vel etiam Provinciarum ab ipſo dirigentur, prout Generali videbitur.[l]

l R. Proc. Gen. 3.

Eius obligationes quoad ſe, & negotia.

3. Quo pacto autem ſe gerere debeat Procurator Generalis in ſui officii adminiſtratione, pręſcriptum eſt in ejus Regulis, quæ leguntur in Cod. Reg. p. 210. &c. Harum ſumma hæc eſt. Procurator Generalis curet ædificationi eſſe iis, cum quibus aget: ſubſit in iis, quæ ad ſuum officium non pertinent, Superioribus Domus[m]. Ad ipſum pertinet Forenſia omnia negotia dirigere; ſed nullum ex gravioribus ſine approbatione Generalis aggredietur. Rationem dabit ſtatus eorum iis, ad quos pertinent; oſtenſis ſuis literis ei Aſſiſtenti, de cujus Provinciis agitur. Conſulat juris peritiſsimos, & maximè idoneos Curiales adhibeat. Lites verò, quantum fieri poteſt, declinet.[n]

m R. 19.

n R. 2. & 4. 5. 6. 7. 8.

Quoad pecuniam, & Scripturas.

4. In re pecuniaria adminiſtranda ſit accuratiſsimus. Habeat libros

ratio-

rationum, unde quotannis ſumma colligatur accepti, & expenſi, tranſmittenda ad eos, quorum intereſt: omniſque adminiſtrationis rationem reddet tertio quoque anno ei, quem Generalis deſignaverit. Pecuniam alicujus momenti reponat in arca ſub duplici clave; quarum alteram ipſe, alteram diverſam Socius habeat [o]. Cuſtodiat diligenter ſcripturas omnes authenticas: emat Bullas, & Brevia, quæ in dies emanant. Literarum, quæ ſcribit, exempla in librum referat, ſummam etiam rerum agendarum, confectarumque. [p]

[o] R. 9. & 12.

[p] R. 13. 14. 15. 16. 17.

Erga Generalem, & reliquos.

5. Redigat Generali in memoriam petere à Summo Pontifice, quando expediet, confirmationem noſtrorum Privilegiorum; Provinciis, ut ſuppeditent pecunias pro ipſarum ſumptibus, & Quindenniis tempeſtivè, ſi quæ ob beneficia unita ſolvenda ſunt. Superintendat tum externis Officialibus, tum Sociis domeſticis, ut officio fungantur ſuo: & hos quidem poterit foras mittere, recreationis cauſa, &

q R. 3. 10. & 18. ob negotia ſui muneris. q

De ejus Sociis. 6. Socii verò hujuſmodi in iis, quæ ad ſuum officium non pertinent, ſub Vice-Præpoſiti, & Miniſtri domus obedientia eſſe debent, quoad diſciplinam domeſticam ſpectat, & excepta recreationis cauſa, ut dictum eſt, ad alia quævis negotia, non ad Procuratorem pertinentia, ſi ipſis exeundum erit, non niſi de Vice-Præpoſiti licentia facient. r

r R. Proc. Gen. 3.

CAPVT VIII.

De Admonitore Generalis.

Ejus munus, & dotes. 1. EXpoſitum ſuperiùs eſt exercendam Providentiam Societatis erga Generalem, etiam in iis, quæ ſpectant ad ipſius animam; conſtituendumq; propterea virum, qui hoc munus exerceat: ut ſi animadverteret Præpoſitum in his, quæ ad Perſonam, vel Officium ſuum pertinent, minus benè agere, eum admoneret; unde & Admonitor dictus eſt a. Is autem debet eſſe Profeſſus

a P. 9. c. 4. §. 4.

ſeſſus

feſſus quatuor Votorum, homo religioſis moribus, Deo in oratione familiaris, provecta jam ætate, judicio maturo, in Inſtituto bene verſatus, minimè credulus, aut timidus, nec futurus Generali ingratus, nec aſſentator; quem non repugnat eſſe unum ex Aſſiſtentibus.[b]

[b] C. 1. D. 81. & C. 2. D. 22. & C. 4. *D.* 15. & For. Con. Gen. §. 86.

Ejuſdem jura.

2. Eligendus eſt autem à Societate ipſa ad plura medietate ſuffragia, præmiſſa de eo informatione, vel in Congregatione Generali, vel in caſu diuturnæ abſentiæ, aut mortis, extra eam; ut proximè dictum eſt de Aſſiſtentibus: ſubrogatio autem alterius, ad brevem ſic electi abſentiam, poteſt fieri á Generali. Ad ejus electionem in Congregatione advocandi ſunt Procurator Generalis, Secretarius Societatis, & Procuratores Provinciarum, qui adſunt[c]. Durat autem ejus Officium uſque ad novi Generalis electionem[d]. Nam Generali vita functo, eſt Admonitor ejus Vicarii, quod ſi ipſemet fuerit Vicarius; eligendus eſt novus Admonitor à Vicario, cōſilio, & ſuffragiis Aſſiſtentium[e].

[c] *P.* 9. c. 4. § 4. & C. 2. D. 22. & C. 3. *D.* 42. & C. 4. *D.* 24. & 48. & F. Con. Gen. § 86. &c.

[d] C. 2. D. 35. & Form. Con. Gen. §. 53.

[e] Off. Vic. §. 7.

f C.7.D.14. Ejus literæ à nullo Superiore, præter Generalem, reſerandæ ſunt. *f*

Obligationes, & 1. quando admonere debeat. 3. In exercendo autem officio ſuo tria potiſſimùm advertere debet: 1. Motiva admonitionis: 2. Admonitionis modum: 3. Eam ſubſequentia. Quæ omnia complectuntur ejus Regulæ approbatæ Decr.43. Con.4.

Circa primum. Quamvis non teneatur admonere Generalem de his, quæ illi proponenda duo, ut minimùm, Aſſiſtentes non judicaverint: tamen eorum etiam, quæ à ſingulis Aſſiſtentium ei propoſita fuerint, præcipuam habeat rationem. De iis verò, quæ ſive ipſi in mentem venerint, ſive ab aliis ſuggerentur, tum demum Generalem admonebit; cùm, præmiſſa oratione, ea non levis eſſe momenti in Domino judicaverit; ſive illa ad Perſonam, ſive ad Officium Præpoſiti pertineant. *g*

g P.9.c.4. §.4. & C.1.D.82.& R. Admon. 1. & 4.

Quomodo præſtanda admonitio. 4. Circa ſecundum. Ea modeſtia, & humilitate officium ſuum obeat, ut ſubditum decet erga Superiorem totius Societatis; nec minuere

nuere quidquam propterea debet interioris, aut exterioris reverentiæ, & obedientiæ, nec rurſus neceſſariæ libertati quidquam detrahere [h].

h P.9.c.4. §.4. & R. Admon. 2, 3.

Quid agendum poſt Admonitionem.

5. Circa tertium. Tacitus apud ſe contineat, quæ ſuggeſſit. Aſſiſtentibus tamen rationem impoſitæ ab ipſis admonitionis reddet; ceteris ſatis erit ſignificare ſe propoſuiſſe: & universè caveat, ne occaſione ſui officii apud alios auctoritatem Generalis imminuat. Qui ſi admonitione non profecerit, ipſius erit iterum, ac ſæpius admonere. [i]

i R. Admon. 5. 6. 7.

CAPVT IX.

De Vicario Generali.

SECTIO I.

Quando, & quis Vicarius eligendus.

Duplex occaſio eligendi Vicarium.

1. HActenus enumerati ſunt ordinarii adminiſtri, quibus Præpoſitus Generalis juvatur in Gubernatione univerſali Societatis:

jam ſupereſt alius, licèt extraordinarius, ſummæ tamen auctoritatis, Vicarius ſcilicet; cui totius regendę Societatis munus, vel vivo adhuc Præpoſito, vel eo mortuo, poteſt obtingere.

Vicarius vivente Generali.

2. Et vivo quidem 1. cum Generalis ita morbo impeditur, ut tamen de ſanitate non deſperandum videretur, ſine Congregatione Generali Vicarius per eumdem Præpoſitum poſſet conſtitui; ut ipſius Officio, donec convaleſceret, omninò fungeretur; & recuperata ſanitate, conceſſa ei priùs facultas ceſſabit[a]. 2. Si ægritudo in rebus magni momenti Generalem ab Officio ſuo avocet, ſpe emendationis ea in parte ſublata, tunc Vicarius eſt eligendus ab ipſomet Præpoſito cum approbatione Provincialium[b]. 3. Si Generali ejus opis indigo, nec providente, Societas Vicarium ei adjungeret.[c]

[a] P.9.c.5. D.

[b] P.9.c.4.§.6.

[c] P.9.c.4. §.6. & c. 5. §. 6. & C.8. D.29.

Mortuo Generali.

3. At Generali mortuo Vicarij officium contingit 1. Si Generalis eum nominaverit, qui poſt mortem ſuam Vicarij poteſtate Societatem gu-

gubernet [d]. 2. Si nullo per Generalem vita functum nominato Vicario, is eligatur ex præſcripto formulæ. [e]

d P.8.c.4. §.1. & C.4. D. 20. 21.

e P.8.c.4. §.1. A. & For.Con. ad el. Vic.

Quis eligendus.

4. Certum eſt in omnibus prædictis caſibus eligendum eſſe Profeſſum quatuor Votorum [f]. Et in locum demortui Generalis eligendus communiter ex his, qui adeſſe Præpoſito, & ipſum juvare ſoliti ſunt; vel certè ex iis, qui proximè degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati. [g]

f P.8.c.4. §.1. & c.3.A. & C. 1. D. 42. & C. 3. D.21.

g P.8.c.4. §.1 & F.Con.§.6.

SECTIO II.

De Vicarii Poteſtate.

Generali ſuperſtite.

1. VIcarii autem poteſtas, ſuperſtite Generali, ſed inutili, amiſſa ſpe convaleſcendi, ſi electus à Congregatione particulari ad eligendum Vicarium convocata, erit eadem, quæ Vicarii, mortuo Generali [h]. Si verò, aut à Præpoſito Generali, cum approbatione Provincialium, aut à Cōgregatione ipſa Generali eligatur; erit eligentis

h C.8. D.29.

Ge-

Generalis, ant Societatis, ejus poteſtatem determinare [i]; & an abſoluta futura ſit. Sed numquam uſurpabit nomen Præpoſiti Generalis. [l]

i P.9. c.4. §.6.

l P.9.c.5.§.6.

Quid Vicarius poſt mortem Generalis præſtare debeat circa ipſum.

2. At Vicarii, qui Generali mortuo ſubſtituitur, ad regendam Societatem, & convocandam Congregationem Generalem, ut novum Præpoſitum eligat, auctoritas, & obligationes explicantur in Officio Vicarii confecto, & approbato auctoritate Congregationum [m]. Is igitur, ubi primum declaratus eſt Vicarius, ab antiquiſſimo Aſſiſtentium debet accipere clavem ſcrinii Generalis; nec quidquam inde extrahere, niſi neceſſitas urgeat, & præſentibus Secretario, & duobus Aſſiſtentibus [n]. Statim pariter curabit, ut Miſſæ, & Orationes pro anima mortui Præpoſiti fiant. [o]

m C.1.D.43.& C.3.D.33.& C.4.D.43.

n Off. Vic. §. 13.

o Off. Vic. §.2.

Ejus Auctoritas in genere.

3. Ceterùm ad hujuſmodi Vicarium ſpectat, Societatem univerſam gubernare, uſque ad novi Generalis electionem [p]. Quare omnes Officiales ſubeſſe ei debent [q]. Generatim verò, & exceptis enumerandis limitationibus, Vicarius Genera-

p P.8.c.4.A & C.1 D.43 &c.

q C.1. D.5 A. & C.2. D. 12. A.

neralis habet omnem poteſtatem, & facultatem ad gubernandam Societatem; qua inſtructus eſt Præpoſitus Generalis: ac nominatim ad illius quoq; intentionem dici debent Sacrum, & Corona, quæ ſingulis hebdomadis dicuntur ad intentionem Generalis. [r]

[r] *C.*10.D.8. & C. 12. *D.* 56. §.4.

Gubernandi ratio.

4. Ratio Gubernationis eadem erit quæ demortui Præpoſiti; ad illiuſque ſenſum ſe componet, eum conjectando, ubi compertus non eſt [ſ]. Res omnes graves, quæ differri poſſunt, ad novi Præpoſiti electionem differet [t]. At univerſim res graviſſimas, quæ differri nequeunt, ſemper ad plura cum Aſſiſtentibus ſuffragia decernet: graviſſimæ autem cenſendæ, quas major pars, ipſo cum Aſſiſtente conſultante, graviſſimas judicabit: reliqua minùs gravia conſultabit cum iiſdem magis, quàm Generalis: literaſque negotia continentes Aſſiſtentibus omnibus communicabit [u]. Nullam verò Domum, Collegium, aut Vniverſitatem inſtituet. [x]

[ſ] Off.Vic. §.6.

[t] Off.Vic. §.8.

[u] Off. Vic. §. 12. & C.7. D. 74.

[x] Off.Vic.§.9.

5. Non poteſt mutare Aſſiſten-

tes,

Limitatio erga Officiales primarios.

tes, Admonitorem, Secretarium, Procuratorem Generalem, Præpoſitos, Rectores, Præfectos Probationum, & alios Officiales primarios, qui creantur à Generali, niſi fortè aliqui morerentur; & alii in locum illorum uſque ad electionem Præpoſiti Generalis ſubſtituendi eſſent; vel aliquæ graviſſimæ cauſæ intercederent; propter quas aliquis illorum ab officii executione tollendus, vel ſuſpendendus videretur; & hoc quidem re cum Aſſiſtentibus communicata ad plura ſuffragia: quæ pariter adhibenda in electione Admonitoris; ſi fortè, qui fuerat Generalis Admonitor, in Vicarium electus eſt [y]. Poterit etiam mutare Superiores quoſcumque, quorum Generalis defunctus Succeſſores nominaverit: ſi tamen ante obitum Generalis triennium regiminis expleverint. [z]

y Off. Vic. §. 7. & C. 1. D. 1. & C. 4. D. 58.

z C. 12. D. 30.

Alia in particulari, aut conceſſa, aut negata.

6. Habet facultatem celebrandi contractus, non tamen alienandi, aut vendendi bona ſtabilia Societatis; niſi res ſit in evidentem utilitatem, & quæ moram non patiatur,

&

& cum conſenſu Aſſiſtentium, ad plura ſuffragia [a]. Quæ pariter ſequetur, ubi de mutandis Profeſſis ab una in aliam Provinciam ante Congregationes Provinciales, aut de Miſſionibus eorumdem ad remotiores partes gravior aliqua dubitatio incideret; nam ob leviores cauſas mutare non poteſt [b]. Poteſt admittere ad Profeſſionem, & Gradum eos, qui habent omnia ad id requiſita, non obſtante Dec.3.Con. 4. [c], & dimittere è Societate Profeſſos, & Coadjutores formatos; ſed in cauſis graviſſimis, & ad plura cum Aſsiſtentibus ſuffragia. [d]

Quid præſtare debeat in ordine ad Congregationem Generalem.

7. Altera verò pars Officii hujus Vicarii eſt Societatem ad electionem Præpoſiti, primo quoque tempore faciendam, convocare; ſtatuereque ad plura cum Aſſiſtentibus ſuffragia, an ad gravia negotia poſt electionem tractanda, præter duos Electores, in Congregationibus Provincialibus alios duos eligi oporteat, ad Congregationem Generalem venturos [e]. Decreto loco, & die, Miſſas, & orationes pro felici ele-

a Off. Vic. §. 10. & C. 2. D. 53. & C.4. D. 36.

b Off. Vic. §.11.

c C.12. D.10.

d C.8. D.46.

e P.8. c.3. §.1. & A. & C. 2. D.2. & C.4. D. 35. & Off.Vic. §.1. & 4. & F. Con. Prov. §. 32.

electione indicat. Vbi Electores convenerint, eis referat, quæ facta ſunt poſt mortem Præpoſiti ad Congregationem pertinentia; & curet reliqua quæ primis quinque capitibus Formulæ Con. Gen. continentur [f]. Ipſe in Congregatione Generali, cui ante electionem præſidet, habet unum tantùm ſuffragium: ſed ceteris paribus qualitatem pręcedendi [g]. Per electionem Præpoſiti ceſſat ejus Officium [h], non autem jus accedendi ad Congregationem Generalem; ubi ſedet inter Provinciales, juxta antiquitatem ſuæ Profeſſionis [i]. In eventum mortis ſuæ non nominat Succeſſorem. [l]

f Off.Vic. §.3. 4. 5.

g P.8.c.3. §.2. & C.1 D.4. A. & F.Con.Gen. §.11.

h Off.Vic.§.1.

i C.3. D. 2.

l C.9. D.14.

PARS VII.

PARS VII.

DE SVPERIORIBVS Particularibus.

PRæter Miniſtros, quibus eget Præpoſitus Generalis ad res univerſales, & ſui Officii proprias, de quibus hactenus dictum eſt, opus etiam habet Miniſtris, ad munera particularia obeunda. Quamquam enim per ſeipſum in illis aliquando verſetur; nihilominus oportebit eſſe Præpoſitos inferiores, viros nempe ſelectos, & diſciplinæ ſtudioſos; quibus multum poteſtatis conferre, & hujuſmodi res particulares ferè ſemper committere poſſit; illoſque propterea ſua auctoritate foveat, ac defendat, remiſſos gravi pœnitentia correctos; & ante triennii finem, ſi opus eſt, exauctoratos in ordinem redigat [a]. Ejus autem crebrior communicatio inter Præpoſitos inferiores

Quàm neceſſarii ſint hujuſmodi Superiores, & quomodo à Generali in officio continendi.

a P.9.c.6. §.2. & 6. & P.10.§. 8. & C.6.D.37. §.7. & C.9. D. 26. & In.18.§. 11. & Cl. c 2. tit.2. §.4.

res

res cum Provincialibus erit; quos probatæ Fidei conſtituat, ut qui intelligit ex his, & localibus bonam gubernationem Societatis pendere. Nam ferè quales Superiores fuerint, tales & eorum ſubditi erunt.[b]

b P.9. c.6. §.2. & 6. & P. 10. §.8. & 91. c. 17. p.1.§.1.

CAPVT I.

De Provincialibus.

SECTIO I.

Provincialium Electio, Subſtitutio, Ceſſatio.

Provincialium Dotes.

1. SI Superiores omnes accedere oportet ad dotes Præpoſiti Generalis, id potiſſimùm Provincialibus convenit[c]. Et præterea neceſſariò debent eſſe quatuor Votorum Profeſſi.[d]

c P.9.c.6. I.

d P.8.c.3.A.& C.3. D. 21.

Electio, & Subſtitutio in caſu mortis.

2. Iam dictum eſt P.6. c.1.ſect.3. Provincialium electionem pendere à Generali. Et quamquam Paulus III. conceſſerit, decedente in Indiis Provinciali, alium ibi ſubſtitui, donec à Generali novus mittatur[e], hoc

e Paulus III. pag.51.

hoc privilegio minimè utendum, ſed ſervandum quod pro Europæ Provinciis, in caſu mortis, decretum eſt [f]. Si enim nullo Succeſſore in ea Provincia nominato, nec ipſe Provincialis moriens aliquem Vice-Provincialem deſignaverit, tunc Præpoſitus (non autem Vice-Præpoſitus Domus Profeſſæ) vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ, antiquiſſimus Profeſſorum ex Præpoſitis, ſit Vice-Provincialis, donec Generalis provideat. Quod ſi nulla in ea Provincia ſit Domus Profeſſa, ſuccedat in Vice-Provincialem Rector (non Vice-Rector) maximi Collegii, ſi Profeſſus quatuor Votorum ſit; aut ſi ille non fuerit talis Profeſſus, ſit antiquiſſimus ſimilium Profeſſorum ex ceteris Rectoribus. Si verò cōtingat nullum quatuor Votorum Profeſſum eſſe Rectorem; ſit nihilominus antiquiſſimus Profeſſus quatuor Votorum Provinciæ tantiſper Vice-Provincialis, quoad Generalis, aut Vicarius alium nominaverit. [g]

f Comp. V. Prov.

g C.4. D.56. & C.9. D. 35. & C.13. D.12.

3. At quando Provincialis pro-

Quid agendum in Europa Provinciis remotioribus Provinciali inutili.

pter ægritudinem, vel alia de cauſa, inutilis ad gubernandam Provinciam redditus, Vice-Provincialem conſtituere, aut negat, aut nequit; ſi omnium Conſultorum conſenſu, vel etiam trium (quarto ſcilicet excluſo, qui de jure ſuccedere deberet, ſi is Conſultor ſit) certò, ac ſine dubitatione Provincialis factus incapax omninò judicetur; in Provinciis Europæ extra Italiam, & inſulas Italiæ adjacentes conſtitutis, Provincia regenda eſt ab eo, cui mortuo Provinciali de jure id competit, donec à P. N. reſponſum habeatur. Quod ſi Conſultores Provinciæ, aut eorum aliqui fortè præſentes non adſint, ubi Provincialis tunc verſatur; ſinceram ad eos de ſtatu Provincialis informationem mittant Provincialis Socius, & ejus loci Superior, in quo tunc Provincialis reperitur; ut ex ea Conſultores judicium ferant.[b]

[b] C. 9. D. 11.

Quid in Indiis.

4. Cujus conſultationis formula, ubi ſimile quid incidit, ſervanda etiam in Indiis, aucto tamen numero uſque ad ſeptenarium; quem explebunt, præter Conſultores, antiquio-

tiquiores Profeſſi præſentes, aut viciniores; quos omnes Socius Provincialis, ſi præſens aderit, aut eo abſente, Profeſſorum præſentium antiquiſſimus monere debebit: & ex ſeptem illis, quinque ſaltem, Provincialem prorſus eſſe inutilem judicare debebunt, antequam de Succeſſore cogitent. Si verò Provincialis judicatus fuerit ad munus exercendum inutilis; Iudices aperiant literas, quibus continetur nominatio ſequẽtis Provincialis, & ſuccedat qui in illis nominatus fuerit. At ſi nullæ fortè tales literæ habeantur, ſuccedat qui de jure in Europa ſuccedere debet, juxta Decr. 56. Congr. 4. Si tamen ea Provincia Viſitatorem habuerit; ille, auditis Conſultoribus, de tota re judicet, & de Succeſſore, via in Indiis ordinaria, provideat.

5. Si rurſus Viſitator Indicus (eſt enim ordinarius alicubi Magiſtratus) redditus eſſet inutilis; fiat Conſultatio, quæ de Provinciali inſtituenda eſt; & Provincialis, in cujus Provincia Viſitator tunc fuerit, intra numerum ſeptenarium continebitur; *Quid cum Viſitatore Indico.*

niſi fortè longiſſimè abeſſet, & periculum eſſet in mora, eritque Provincialis monere ceteros: non habebit tamen in eo judicio niſi ſuffragium, ut ceteri: & ſi quinque judicent Viſitatorem factum eſſe prorſus ad ſuum munus exercendum inutilem, aperiantur literæ (ut de Provinciali dictum eſt) ſuccedatque, qui poſteriore loco nominatus fuerit Viſitator; at non extantibus hiſce literis, tunc munus Viſitatoris ceſſet omninò, etiam in reliquis Provinciis, ſi plurium ille Viſitator fuerat; nam judicio unius tenentur omnes acquieſcere.[i]

i C.9. D.40.

Quamdiu duret Provincialium regimen.

6. Tempus Regiminis Provincialium erit triennium, ut plurimum: quamvis & contrahi, & prorogari etiam id ſpatium temporis poſſit. Illudque ex definito plerùmque ſpatio temporis commodi accedit; ut ſine nota, curſu triennii peracto, removeri poſſint, qui ſe parum idoneos oſtendiſſent[l]. Sed ne ulli Provinciali triennium prorogaretur, quin & à Magiſtratu quolibet per annum à dimiſſo officio vacarent

l P.9.c.3.§.14. & I.

ſin-

ſinguli, & obedirent ſicut ceteri, vivæ vocis Oraculo juſſit Clemens VIII. [m]. Quod tamen mandatum idem Clemens variis modis mitigavit, & Paulus V. & Alexander VII. omninò abrogarunt. [n]

[m] C.5. D.64.

[n] Paul. V. pag. 312. & Alex. VII. in app. pag. 72.

7. Si contingat eos qui nominati ſunt Superiores à Generali defuncto, nondum intellecta ipſius morte, munus injunctum deprecari; cenſuit Congregatio à Vicario, & Aſſiſtentibus ita audiendos, ut ſi probentur eorum rationes, nominati nullo Superiorum privilegio fruantur, ſed maneant in ſtatu priſtino, donec ab electo Generali, vel confirmetur nominatio, vel mutetur. [o]

Quid agendum cùm recuſantibus, ſi Generalis obierit.

[o] C. 10. D. 9.

SECTIO II.

Provincialium facultates in genere.

1. PRovincialium poteſtas pendet à Generali, ut dictum eſt; eaque alia ordinaria, & ex æquo omnibus conferenda; alia extraordinaria, communicanda pro ratione loci, temporis, & perſonarum.

Poteſtas Provincialium alia ordinaria, alia extraordinaria.

Vtramq; certò conſtare voluit Con. 2. Decr. 10. jamque ordinaria patet potiſſimùm ex Provincialis Regulis, & Compendio Privil. [p]. Extraordinaria verò à Generali determinanda.

p R. Prov. 8.

2. Sed in univerſum expedit, ut Provincialibus ampla auctoritas cōferri poſſit, & in aliquibus etiam conferatur [q]. Et poteſt quidem Generalis communicare iiſdem facultatem conſtituendi Præpoſitos locales, & Rectores, reſervata ſibi facultate eoſdem confirmandi, vel removendi [r]. Poteſt etiam iiſdem tribuere facultatem admittendi ad quemcumque gradum, etiam Profeſſorum. [ſ]

Ampla ſit, & nonnullà indicantur ad quæ poſſet extendi.

q P. 2. c. 1. §. 2. & P. 9. c. 6. §. 2. & P. 10. §. 8.

r P. 4. c. 10. §. 3. & c. 17. §. 1. & P. 9. c. 3. §. 15.

ſ P. 5. c. 1. §. 2. & c. 2. § 4. 5. & A. B. C. & P. 9. c. 3. A.

3. Circa Privilegia Apoſtolica, Provinciales non modò habent omnes facultates, quæ in Compendio facultatum Societatis ipſis conceduntur, ſed tum ipſi, tum Viſitatores, ubi eſt periculum in mora, ita ut Generalis reſponſum expectari nequeat, poſſunt uti etiam iis Privilegiis, quæ neceſſaria ſunt; & licèt non inſerta noſtro Compendio, tamen

Quatenus illis communicata ſint Privilegia Societati conceſſa.

men aliqua communicatione Societati noſtræ competunt. [t]

4. Ad Provincialem quoque pertinent omnes facultates eorum Superiorum, qui ipſi ſubordinati ſunt; quæ ab ipſo ſuſpendi poterunt [u]. Vnde conſequens eſt habere facultatem faciendi contractus in bonum Provinciæ, vel Collegiorum, aut Reſidentiarum in ſuis Provinciis. At quamvis id validè poſſit, nullo tamen modo facere debet, contradicente, aut etiam inconſulto Superiore locali; niſi urgens neceſſitas contrarium ſuaderet; in quo caſu monere debebit Generalem, quas ob cauſas id fecerit [x].

5. Porrò facultates, & Privilegia quæcumque à Superioribus conceſſa, morte illorum, vel munerum abdicatione, non ceſſant. Sed illi, qui Superiorum, maximèque Provincialium munus ineunt, tenentur, ut primùm commodum illis fuerit; præſentes, & coram monere Subditos, ut privilegia, & facultates à Prædeceſſoribus conceſſas aperiant, ut eas ipſi vel confirment, vel abrogent,

[t] R. Prov. 8. & Præfatio Cōp. Privil. Soc.

Et facultates inferiorum, ſed cum aliqua limitatione.

[u] R. Prov. 9.

[x] C. 8. D. 54.

Quomodo perſeverent, aut ceſſent Privilegia, & mandata ab iis profecta.

gent. Qua facta denunciatione, ſi illas Subditi non aperiant, de facto pro abrogatis habendæ. Idemque judicium eſto de facultatibus à Viſitatoribus conceſſis; quas etiam Subditi rogati Provinciali indicare tenebuntur: licèt non poſſint eas Provinciales, niſi Generali admouito,
y C.7. D.36. revocare [y]. Quæcunque pariter præcepta Perſonis particularibus impoſita perſeverant; donec à Succeſſore
z C.9. D. 12. revocentur [z]. Reſponſa, & Ordinationes P. N. aliis Provinciis data, allataque à Procuratoribus in ſuam Provinciam, ita in hac vim habe-
a Form.Con. Proc. §. 16. bunt, ſi Provincialis, auditis Conſultoribus, judicaverit expedire. [a]

SECTIO III.

Facultates Provincialium ſpectantes ad ipſorum Perſonas.

Quorum expenſis Provincialis alatur, & de ejus habitatione, Socio, Confeſſario, &c.

1. FAcultates Provincialibus conceſſæ in particulari, aut magis directè ad ipſorum Perſonas referuntur, aut ad alios. Primi generis ſunt: 1. Provincialis ali debet ex-

penſis

penſis ejus Domus, vel Collegii, ubi eſt: & quando iter agit, expenſas facient ii, quibus erit bono illud iter; modò pro Societatis negotiis ſuſceptum ſit [b]. In iis verò locis diutiùs verſabitur, ex quo cum Subditis, & cum Generali crebra communicatione literarum uti poſſit [c]. Nec diſcedet à ſua Provincia abſque Generalis facultate, niſi locus eſſet vicinus, aut ſine gravi incommodo ejus reſponſum expectari non poſſet [d]. Debet ſuum locum in menſa aliis Provincialibus hoſpitibus deferre: atque hi exhibitam urbanitatem admittere ne graventur [e]. Illi conceſſus eſt, dum aliis negaretur, certus Coadjutor temporalis, qui ei pro Socio ſit [f]. Alium, & Socium habet Sacerdotem à Generali conſtitutum; qui ſit ejus Admonitor, & à Reſervatis eum poſſit abſolvere. Idem ſemel quotannis certiorem faciet Generalem quemadmodū ſuas regulas obſervet Provincialis; ceteraſque Ordinationes executioni mandandas curet, & ut fructuosè ſe gerat in obeunda Provincia.

b C.2. D.82.

c P.8.c.1.§ 7. & 1.

d R.Pro2.105.

e C.9.Act.60.

f C.7. D.39.

vincia [g]. De Admonitoris officio diſtinctiùs agetur infra cap. 4. ſect. 3. Quicumque autem Provinciali ſit Confeſſarius cum eo poteſt diſpenſare in iis, in quibus Superiores cum ſuis Subditis [h]. Si velit aliquid typis edere, id non faciet, niſi conſulto priùs Generali, ſervatoque, quem ille præſcripſerit, ordine. [i]

g P. 9. c. 4. §. 4. & C. 8. D. 25. § 3. & R Prov. 11. & Or. c. 1. §. 19 & Cl. c. 3. tit 2. §. 3.

h Or. c. 1. § 22.

i R. Rev. 15.

Officium perſeveræt mortuo Generali, & poſt indictam Cōgregationem.

2. Non expirat ejus poteſtas per mortem Generalis [l]. Nec licet Generali ejus Officium mutare poſt indictam quamcunque Congregationem Generalem, uſque ad hujus diſſolutionem [m]. In ordine ad hunc effectum impediendi mutationem, tunc Congregatio decreta cenſeri debet; quando à Generali certum tempus illi celebrandæ indicitur. A die igitur hujus indictionis non poteſt Generalis mutare Provincialem; niſi in certis caſibus, in quibus poteſt, & ipſe Vicarius [n]. Quod ſi literæ deſignantes novum Provincialem miſſæ ſint ante indictam Congregationem Generalem; ſed non pervenerint in Provinciam, niſi poſt illius indictionem; perinde ſortiuntur

l C. 1. D. 1.

m C. 1. D. 1. & C. 4. D. 58. & C. 5. D. 20. & 23. & C. 7. D. 66. & C. 12. D. 32. & For. Cō. Gen. §. 58.

n C. 12. D. 30.

tur

tur effectum ſuum; niſi ante indictam Congregationem antiquus Provincialis triennium non expleviſſet, & conſtaret Generalem non voluiſſe illum ante tempus exauctorare [o].

In abſentia, aut morte Vice Provincialem nominat,

3. In abſentia, vel in periculo vitæ, aut in graviore, & longiore morbo conſtitutus poteſt nominare Vice-Provincialem, ſi Generalis neminem deſignaſſet [p]. Nominatio autem non poteſt cadere niſi in quatuor Votorum Profeſſum. [q]

Iura utriuſque.

4. Quando verò contingit Provincialem à ſua Provincia abeſſe, conſtituto Vice-Provinciali, ille retinet eandem juriſdictionem, quam præſens habet. [r]

Suffragia Provincialis vitâ functi.

5. Pro mortuo Provinciali unum Sacrum, & una Corona indicitur in iis Provinciis, quas gubernavit. [ſ]

Iam facultates, quæ ad alios referuntur, ne eadem ſæpius repetantur, ſequentibus Sectionibus reddentur, unàque jungentur tum auctoritas Provincialium, tum obligationes eorumdem, ſervato titulorum ordine, quo Provincialis Regulæ dige-

[o] C.12. D.30. & C.13. D.21.

[p] R. Prov. 10.

[q] C.4. D.56. & C.13. D.12.

[r] C.12. D.53.

[ſ] C.9. D.21.

geruntur; à quibus potiſſimùm omnia derivanda ſunt.

SECTIO IV.

Quo pacto Provincialis Subditos regere debeat, & agere cum Conſultoribus.

Virtutes præſtandæ in Gubernatione.

1. QVæ Superioribus localibus circa eorum Perſonas in Regulis præſcribuntur, eò diligentiùs Provincialis curet, quò pluribus vitæ ſpiritualis ſtudio præire debet. Eum ſibi finem præfigere debet, ut Provinciam ad acquirendam Inſtituti perfectionem promoveat; idque exemplo magis, quàm verbo. Imitetur manſuetudinem, & gubernationem Chriſti Domini; Severitatem tamen ſuo tempore admiſceat: Auctoritatem per ſolidas virtutes tueatur, dilectionem, & curam ſuorum præferendo, & præcipiendo modeſtè, ac circumſpectè; ita amabilem ſe reddat, ut omnes ad illum fidenter recurrant, ſolicitè animum ad gubernationem applicet; ſic tamen

men ut in ſtudio orationis non intepeſcat. Societatis Miniſteria, ſi per occupationes officii ſui licebit, obire poterit.[t]

[t] R. Prov. 1. 2, 3. 4. 5. Paul. III. pag. 12. & Iul. III. p. 64. & P. 4. c. 10. §. 4.

Non poteſt derogare Regulis, diſpenſare in particulari poteſt.

2. Nullas Regulas, aut Ordinationes, aut Conſuetudines toti Provinciæ communes abroget; aut novas inducat, inconſulto Generali. Sed in illis, & in ipſis etiam Decretis, & Conſtitutionibus poteſt cum particularibus diſpenſare. Cujus diſpenſationis in rebus gravibus certior fiat Generalis; ſi ad diſpenſandum, ut oportuiſſet, ejus reſponſum expectari non potuit[u]. Et præterea in diſpenſando animum advertet ad ea ſervanda; quæ in gratiam Executionis præſcripta ſunt; & commodiùs infra cap. 6. §. 5. recitabuntur.

[u] P. 9. c. 3. §. 8. & D. & Reg. Prov. 6. 7.

Habeat Conſultores, & ex his Admonitorē, & Socium.

3. Habeat quatuor Conſultores à Generali deſignatos in iis locis, ubi frequentiùs reſidet; quorum unus erit ejus Admonitor, & Socius, ut ſupra dictum eſt: quamvis in ſingulis Domibus, vel Collegiis uti poterit opera Superioris, & ejus Conſultorum. Poterit alios etiam ad conſul-

ſultationes nonnunquam vocare, vel abſentes conſulere. [x]

x P.9. c.6. §. 14. & l. & R. 11 12. & Cl. c. 2. tit. 2. §. 3.

Quomodo cum illis agere debet.

4. Conſultoribus autem communicet literas, & ſcripta, quæ pertinent ad rem, de qua Conſultatio habenda eſt. Quibus etiam, & Superioribus ſuæ Provinciæ manifeſtari faciat Ordinationes communes quas accepit à Generali: haſque præterea, ſi alicujus momenti fuerint, in libro ad id deſignato deſcribendas curet. In proponenda deliberationis materia in neutram partem animi ſui propenſionem oſtendat [y]. Si quando aliquid occurrerit, de quo non liceat cum Conſultoribus agere, poterit juxta primum, & ſecundum modum in Exercitiis ad electionem faciendam traditum, quid agendum ſit, deliberare [z]. Libenter ſe ab aliis admoneri patiatur; & ab eo præcipuè, qui officio Admonitoris apud eum fungitur [a]. Conſultationemque habeat, principio cujuſque menſis cum iiſdem de Diſciplina totius Provinciæ; ubi exquirendum; quid de ea audiatur; quid Rectores, & eorum Conſultores

y R. 13. 14. 15.

z Reg. 16.

a Reg. 17.

res

res ad ipſum ſcripſerint. [b]

b C. 6. D. 36. §. 6. 7. & O1. c. 1. §. 23. & In. 18. § 6.

5. Conſultores verò Provincialis (præter ea quæ præſcribuntur omnibus Conſultoribus in ipſorum Regulis in Cod. Regul. pag. 154. & de quibus infra cap. 4. ſect. 2.) hoc peculiare habent, 1. ut non obſtante §. 6. In. 18. debeant tantùm bis in anno, menſe Ianuario, & Iulio ad Generalem ſcribere, niſi res aliqua majorem frequentiam poſceret: exponent autem quid ſibi in Domino videatur de Provinciali, ejus adminiſtratione, & rerum ſtatu [c]. 2. Ad eundem Præpoſitum ſcribēt, utrum exactè ſervetur Inſtructio de Ordinandis, quæ habetur cap. 5. Ordin. [d], & quæ præſcribuntur de Collationibus Caſuum conſcientiæ habendis in Decr. 17. Congr. 13. & num principio cujuſque menſis Provincialis inſtituerit Conſultationes de totius Provinciæ diſciplina, & quo fructu [e]. Præterea eidem Præpoſito ſignificabunt judicium ſuum de aptis ad gubernandum [f], & de promovendis ad Gradum [g]. 3. Habent jus ſuffragii deciſivi, ſi adſint Provinciali,

Conſultorum Provincialis obligationes, & Iura.

c R. Conſ. 10. & Form. Scrib. R. 20. 21. & C. 7. D. 91. & O1. c. 10. §. 3.

d In. 1. § 1.

e C. 6. D. 36. §. 6. & Cl. c. 2. tit. 2. §. 3.

f Or. c. 17. p. 3. §. 5. & O1. c. 18. par. 6.

g Or. 18. p. 1. §. 10. & p. 5. §. 6. & p. 6.

ciali, in conſultatione prævia ad Congregationem Provincialem, ſuper impedimentis eorum, qui ad

b Form. Con. Prov. §. 10. & C. 7. D. 48.

eamdem Congregationem accedere debuiſſent [b]. 4. At extra Italiam, & Inſulas adjacentes, ſimili jure voti deciſivi gaudent, ad ſtatuendum, an Provincialis planè inutilis redditus ſit ad gubernandam Provinciam; &

i C. 9. D. 11. & 40.

in Indiis etiam ad deliberandum de ſimili impedimento Viſitatoris [i]. Ac demum in Europa; cùm, audita morte Generalis, mittendus videretur extra Provinciam aliquis; cui jus ſuffragii eſſet in Congregatione

l R. Prov. 113.

Provinciali [l]. Atque hæc ſatis de Conſultoribus Provincialis.

Conſtitutiones, Decreta &c. Provincialis apud ſe habeat.

6. Ipſe verò habeat ſecum literas Apoſtolicas authēticas, & Compendium facultatum Societatis, Cōſtitutiones, Decreta, Regulas omnes, & quæ à Generali ordinantur, eaque bene intelligat, & obſervari

m Reg. 18.

faciat [m]. In loco, in quo diutiùs ei reſidendum eſt, habebit Archivium, in quo aſſervabit, quæ ad ſuum officium, & communem uſum Provinciæ pertinent, quæ omnia ex

Cata-

Catalogo à ſe ſubſcripto Succeſſori tradet [n]. Habeat præterea libellum, in quem referat, quæ agenda, aut ſcribenda ſunt. [o]

[n] R.19.

[o] R. 20.

7. Orationes, & Miſſas indicere poterit; ſed modum in his non excedat. [p]

Orationes indicere poſeſt.

[p] R.21. & P.7. c.2. M.

SECTIO V.

Provincialis jura, & obligationes erga ſibi ſubordinatos Superiores, & eorum Officiales.

1. ETſi non poteſt Præpoſitos Domorum, & Rectores Collegiorum, & Domorum Probationis ſuæ Provinciæ conſtituere: ſi tamen neceſſe eſſet aliquando mutationem facere Superioris alicujus, & periculum eſſet in mora, vel ſi is moreretur; poterit aliquem, qui vices Superioris gerat, interim conſtituere, donec Generalis admonitus provideat. Miniſtros autem, & Procuratores ipſe deſignabit, atq; etiam Subminiſtros, & Præfectos Sanitatis. [q]

Quando Superiorem conſtituere poſſit.

[q] R.22. & P.9. c.3. §.14.

Et reliquos Officiales.

2. Ejuſdem erit conſtituere Magiſtros Novitiorum in locis Probationis non ſeparatis, ſed à Generali confirmandos [r]; deſignabitq; Præfectos rerum ſpiritualium, Viros ſelectos juxta In. 10. itemque ordinarios noſtrorum Confeſſarios [ſ]. Conſultores etiam, & Admonitores eorum, qui præſunt in Provincia; atque illi ſuo munere fungi ſtatim poterunt, licèt confirmandi à Generali. [t]

r R. 23.

ſ R. 24.

t R. 25.

Tum Prædicatores, Confeſſarios, Magiſtros.

3. Prædicatores, & Confeſſarios idem conſtituet, præmiſſo tamen domeſtico examine, & approbatione Ordinariorum juxta formam Concilii Tridentini [u]. Lectores ordinarios in omnibus claſſibus, & primarios Officiales (præter Rectorem, & Cancellarium) in Vniverſitatibus deligat; novas tamen lectiones non addat, nec Scholas uſquam ullas, & præſertim eas, in quibus pueri legendo, & ſcribendo inſtituantur; quod nec privatim licebit, ſine facultate Generalis. [x]

u R. 26 & C. 2. D. 62. & C. 13. D. 16.

x P. 4. c. 6. F. & c. 7. A. & c. 12. C. & R. Prov. 27. & St. Prov. 2.

Crebra literarum communicatio.

4. Crebra intercedat inter ipſum, & inferiores literarum commu-

municatio,& hi juxta ejus arbitrium in omnibus ſe gerant [y]. Et quamvis Superiores locales, & qui in Miſſionibus verſantur, debeant ſcribere ad Provincialem ſingulis hebdomadis; ipſe tamen ad eoſdem non niſi ſingulis menſibus. [z]

y P.8.c.1. §.4. & 9. & P.9. c. 6.§ 2.& Form. Scrib.§.1.&c.

z P.8.c.1.L. & C.2. D. 53. & For. Scrib.§.2. & 5. 6.

Defendat Superiorum auctoritatem.

5. Tueatur auctoritatem Superiorum immediatorum in ſubditos; ita tamen ut conſtet poſſe omnes ad mediatos recurrere: ideo quidquid agendum erit, quod ad immediatorum officium pertineat, per eoſdem fieri curabit [a]; nec ab eorum obedientia quemquam eximat, inconſulto Generali, niſi periculum eſſet in mora; & tunc certiorem faciat Generalem de Perſona, & cauſis, propter quas eam exemerit. [b]

a P.2.c.1. §.2. & P.4. c.10. §. 4. & P.8. c.1. § 4. & 6. & R. Prov.28.

b P.8.c.1.D.& E. & R. Prov. 31.

Media ad eorundem conſtantiam fovendam.

6. Et quia magni momenti eſt ad tuendam diſciplinam, & executionem urgendam Superiorum immediatorum fortitudo, & conſtantia; ad eam fovendam Provincialis 1. amanter cum illis agat, oſtendatque ſe de illorum bono ſucceſſu, & auctoritate tuenda eſſe ſollicitum. 2. Examinet diligenter ſubditorum

querelas adverſus Superioris rigorem; ne fortè exiſtiment rigorem eſſe exigere à Subditis exactam obſervationem Regularum. Nec minus examinetur, quid cauſæ ſit, cur de multis Superioribus non audiantur Subditorum querelæ; an quia ſalva diſciplina ſuaves, an quia remiſſi, quòd pacificè vivere velint. 3. Non ſit facilis credendo delationibus contra eoſdem. 4. Curet, ut omnes intelligant unam omnium Superiorum mentem eſſe, ad executionem urgendam; neque recurſus in hac parte prodeſſe. 5. Vrgeat executionem apud Superiores immediatos. 6. Non permittat Regularum trãſgreſſores impunitos abire, etiamſi antiquiores ſint, & benè meriti: & eadem diſciplina communis ſit ipſis Superioribus, ſi ſuo officio deſint. 7. Ante ſuum è Collegiis diſceſſum curet executioni mandari ea, quæ certò à Regula præſcribuntur, & prætermiſſa ſunt: quod ſi aliud tempus poſtulant, notet in Memoriali: & negligentes in executione Rectores etiã à tali onere liberentur. [c]

b C.6.D.37. & C.9. *D.* 26. & In. 18. §. 3. & 11. & *Cl.* c. 2. tit.2. §.4.

7. Quos

7. Quos ad gubernationem idoneos judicaverit, aptis experimentis exerceat, & univerſim curet ſingulorum talentis Miniſteria congruere.[d]

De idoneis ad gubernandum, alia Miniſteria.

d R. 29. 30. & R. Viſit. 24. & 26. 27. & 40. &c. & Or. c. 17. p. 1. §. 2. 3. &c. & In. 21. §. 4.

SECTIO VI.

Provincialis jura, & obligationes erga admittendos in Societatem.

1. POteſt admittere ad probationem vel per ſe, vel per alios: caveat tamen in admiſſionibus juſtas Externorum offenſiones; excludat ineptam turbam; & ad Examinatorum regulas omnia exigat[e]. Circa dimiſſos recipiendos obſervet Conſtitutiones.[f]

Quos admittere poſsit.

e P. 1. c. 1. & P. 10. §. 7. & R. 32. 33. 34.

f R. 46.

4. Vbi dubium incidat de impedimentis indiſpenſabilibus, Generalem conſulat: ad quem etiam referet, ſi admitti cupiens ſpem magnam ſui faceret; ſed aliquo hujuſmodi impedimento detineretur[g].

Quid aget cum impeditis.

g Ex. c. 2. D. & P. 1. c. 3. G. & R. 35.

3. In impedimentis ſecundariis diſpenſandi facultatem habebit; prę terquam in deformitate magna, aut

Quando diſpenſare cum illis poſsit.

defectu inſigni (qualem habent Eunuchi) & in ætate infra 15. & ultra 50. expletos annos; & in conjugatis etiam, in caſu, in quo non eſt impedimentum eſſentiale.[h]

h P.1.c.3.& R. Prov.36.

Et cum Novitiis circa Probationes.

4. Poterit diſpenſare cum Novitiis in ſex experimentis, & in ſecundo anno circa ſtudia, idque ex commiſſione Generalis; ſed non in contrahendo biennio probationis, licèt illud prorogare poſſit.[i]

i Ex.c.4.§.9.& 43.& P.5.c.1. C.& C.2. D. 14.& C.5. D. 12.13.& 63.& R.37.38.

Coadjutores parcè admittendi.

5. Coadjutores temporales non plures admittendi, quàm neceſſitas eorum miniſterii poſtulat.[l]

l P.1.c.2.§.2.& A.& P.3.c. 2.§.7.& H.& P.4.c.3.§.2.& c.10.§.6.7.& H.& C.1.D. 103.& R.Prov. 39.& In.6.§.4.

SECTIO VII.

Provincialis jura, & obligationes erga dimittendos.

Quos poſſit dimittere.

1. FAcultatem habet dimittendi eos, qui in prima, & ſecunda probatione, ante, & poſt emiſſa vota Devotionis verſantur; niſi à Præpoſito Generali in illius Provinciam deſtinati, aut de Societate ipſa tam bene meriti eſſent, ut eorum particularis ratio habenda videretur; ex-

excipiuntur tamen graves, & urgentes caſus; in quibus etiam tantummodò poterit dimittere Scholaſticos approbatos, & Coadjutores non formatos; at formatos, & Profeſſos nunquam; niſi fortè in locis remotiſſimis id concedendum judicaſſet Generalis.[m] [m] P.2.c.1.C.& R.40.41.& 43.

Monendus Generalis de dimiſsis, & dimittendis.

2. Si qui tamen horum exceptorum dimiſſus eſt, Generalis admonendus; cui etiam tempeſtiuè referendum de iis, qui parum idonei Societati deprehenduntur.[n] [n] R.40. 41.

Servanda in dimiſsione.

3. In dimittendo prçmittat conſultationem, & tentet alia rçmedia ante hoc extremum[o]: obſervetque Conſtitutiones Par.2. cap.3. aliaque relata ſuperius P.4. c.7.[p] [o] R. 42. [p] R.44.45.46.

SECTIO VIII.

Provincialis jura, & obligationes circa literarum ſtudia.

Litterarum ſtudia Provinciali commendantur.

1. PRovincialis eſt omni ſtudio curare, ut in hoc Societatis Miniſterio, quod unum eſt ex primariis, nihil prætermittatur ex iis,

q R. Prov. 48. & St. 1. & 38. & In. 21. §. 2.

quæ in 4. Part. Conſtit. Regulis, & Ratione ſtudiorum habentur. [q]

Et Scholaſticorum pietas.

2. Sibi præcipuè commendata putet, quæ in Magiſtrorum Regulis ad pietatem, & doctrinam Chriſtianam faciunt. Libros bonis moribus noxios procul arceat; Confeſſarios plures pro externis Scholaſticis deſignari curet. [r]

r P. 4. c. 5. E. & c. 14. § 3. & St. R. Prov. 31. & 34. & 40.

Scholaſticos in claſſes dividat. Profeſſores idoneos conſtituat, ac dirigat.

3. Ipſius prudentiæ relinquitur ſuis Noſtros ſtudiis literarum addiſcere, ac ab iiſdem removere [ſ]. Conſtituet idoneos, & eruditos Profeſſores, pro ratione loci: nullum verò Lectorem adiiciet incõſulto Generali [t]. Sacræ Scripturæ explicandæ viros linguarum peritia, Theologia Scholaſtica, ceteriſque ſcientiis, & eruditione excultos eligat. In primis meminerit, non eſſe ad cathedras Theologicas promovendos, niſi qui erga S. Thomam benè affecti fuerint [u]. Profeſſores ad novitates pronos à docendi munere removeat; curetque ut ſolida doctrina ubique tradatur, omiſſis inutilibus quæſtionibus [x]. Literarum humaniorum Profeſſorum peculia-

ſ P. 4. c. 5. §. 2. &c. & c. 9. §. 3. & c. 13. §. 4. & E. & R. 49. 50. 51. 52. & Reg. Rect. 37.

t P. 4. c. 6. §. 6. & c. 12. & 13. & R. Prov. 47. & St. 2.

u P. 4. c. 12. §. 1. & c. 14. §. 1. & St. R. Prov. 5. & 9. §. 2. & C. 5. D. 41. & 56. & C. 13 D. 15.

x C. 5. D. 41. & R. Prov. 54. & St. R. Prov. 16. & C. 9. D. 23. & 31. & Ord. P. Piccol. pro ſtudiis §. ult.

rem

rem curam habebit [y]. Eximiis talentis præditos non diſtineat in habendis inferioribus Scholis. [z]

y R. Prov. 50. & St. 22. C. 7. D.92.

z St. R. Prov. 26. 27.

4. Provincialis in virtute ſanctæ Obedientiæ tenetur non permittere, ut in ſua Provincia à Noſtris quidquam evulgetur de Poteſtate Pontificis ſupra Principes, aut de Tyrannicidio, niſi priùs Romæ probatum ſit [a]. Eidem in virtute ſanctæ Obedientiæ, & ſub pœna excommunicationis, aliiſque injunctum eſt, ne ſit negligens in curanda obſervantia Decreti, quo interdicitur Noſtris affirmare licitum, quocumque prætextu Tyrannidis, Principes occidere. [b]

Et in aliquibus obligatur ex præcepto.

a Catal. cenſ. c.5.§.2.

b Catal. cenſ. c.5. § 2.

5. Curet ne Coadjutorum penuria nimiùm graventur qui ſtudiis vacant [c]. Reditum annuum inſtruendæ Bibliothecæ in Collegiis attribuat [d]. Comœdias, aliaque id genus rariſſimè, latinas tantùm, valde decentes, nunquam in Eccleſia permittat [e]. Sub finem ſtudiorum admoneat Generalem de ſingulorum ingenio, & profectu [f]. Librorum translatio, atque editio à

ſolo

Varia in ſtudiis curanda.

c P.4. c.3. §.2. & c.6.§.3. & 8. & St. R. Prov. 32.

d St. R. Prov. 33.

e R. Prov. 58.

f R. Prov. 59. & P.4.c.9. §.3.

g R. Prov. 60. ſolo Generali concedenda. g

Reliqua remiſſivè. 6. Sed quia moleſtum eſſet perſequi ſingula, quæ ad ſtudia literarum pertinent, & ferè omnia ſuis apta locis, ut materia poſcebat, ſunt tradita, ſatis erit ad capita quædam revocare Provincialis Regulas, quibus ille in hac materia dirigitur. Circa Profeſſores Superiores, præter proximè indicata, videantur Reg. Prov. 53. 54. 55. & St. R. Prov. 16. 17. Circa Theologiæ moralis ſtudia R. Prov. 57. St. R. Prov. 12. 13. 14. 15. Circa Linguas Sacras R. Prov. 51. & St. R. Prov. 7. Circa Humanitatis ſtudia R. Prov. 50. St. R. Prov. 18. 22. 23. 24. 25. Circa Profeſſores inferiores, & earum Scholas diſtinguendas. St. R. Prov. 21. 26. 29. 30.

De noſtris Scholaſticis diſpertiendis, detinendiſque in qualibet facultate juxta eorum ingenium, ætatem &c. R. Prov. 49. 50. 51. 52. & 56. St. R. Prov. 6. 8. 9. §. 1. & R. 17. 18. & 20. & 26. 27. De Horis, & Vacationibus Scholaſticis, St. R. Prov. 35. 36. 37. & 39. De examinandis, & promovendis Noſtris in ordine ad

Scho-

Scholas, & Gradus literarios. Reg. Prov.62.63.64. & St. R. Prov.19. & 27. & Or. c.18. par.2. & C.7.D.33.

In ſuſcipiendo Sacramento Ordinis.

Poteſt præterea vel per ſe, vel per alios præſentare Noſtros idoneos ad Ordines Eccleſiaſticos ſuſcipiendos [h].

h R. Prov. 61.

SECTIO IX.

Quid poſſit Provincialis, debeatque in promovendis, Profeſſis, & Coadjutoribus formatis.

Poteſt admittere ad Vota biennii.

1. POteſt admittere poſt biennium ad Vota ſimplicia, & ſubſtantialia Societatis; & ſi quos ut Indifferentes admiſit, determinare ad gradum Coadjutorum, ſeu Scholaſticorum: immo in hac claſſe Indifferentium, ultra tempus biennii probationis, neminem detineat [i].

i R. Prov. 65. 67. & C. 4. D. 52.

Ritus in iiſdem, & tertia Probatio.

2. In emiſſione autem hujuſmodi Votorum ſervet ritum præſcriptum [l], & Scholaſticos poſt ſtudia ad tertiam probationem mittat [m]; quam ex gravi cauſa differre poteſt, diſpenſare cum nullo poteſt [n]. Et

l R.66.
m R. 68.
n Or. c.3. §.1.

quæ plura præſtanda ſint, videat in ordinatione citata.

Admiſſio ad Vota publica.

3. De promovendis ad Gradus Profeſſorum, aut Coadjutorum formatorum, Generalem tempeſtivè moneat; & ſi in re tanti momenti defuerit, ſibi etiam imponendam eſſe pœnitentiam intelligat [o]. Quod ſi contingat, promovendum citra culpam ſuam, gravemque ob cauſam, aut quia literæ admiſſionis ad gradum ſeriùs in Provinciam perlatæ ſint, deſignato communiter die, promoveri non potuiſſe, licebit Provinciali alium in id deſignare diem proximè opportunum [p]. Quæ aut præmitti, aut adjungi ſuſceptioni horum Graduum debeant, deſcripta, & ſupra expoſita Par. 3. c. 1. 2. ſervari curet, redditurus ſuæ hac in parte diligentiæ rationem ei, qui deſignabitur Viſitator Provincialatus ſui. [q]

o R.69. & Or. c.18. p.1. §.1.2. & p.4. §.1.

p C.12. D.9. & C.13. D.20.

q R.70. 71. 72. 73. 74. & Or. c. 18. p.4. §.2.

S E-

SECTIO X.

Quid in Rebus Collegiorum, Domorum, eorumque qui bonis ſuis non ſe abdicarunt. Provinciali injunctum.

1. ÆDificiorum majoris momenti formam præſcribere pertinet ad Generalem: Provincialis ſarta tecta curet [r]. Idem poteſt admittere, quod donatur ad augendos reditus; & ſtabilia etiam Domui Profeſſæ relicta vendere. Quod ſi pretium neceſſarium Domui non fuerit, & trecentum ducatorum valorem ſuperat, conſulat Generalem: quod præſtabit etiam, ſi donationes conditionibus aliquibus affectæ eſſent, & ubi novæ Fundationes offeruntur [ſ]. At pecuniarum, quas expendendas ipſe habuerit, ratio conſtet in libro apud ejus Socium. [t]

Ædificia, Donationes, &c.

r C.1. D.113. & C.2.D.84. & R.75.

ſ P.4.c.2. §.2. & R.76. 80.

t In temp.tit. 1. §.6.

2. Habet poteſtatem conſervandi, & defendendi res Collegiorum, etiam in judicio, cum facultate alios ſub-

Ius ad Forum.

ſubſtituendi. Non intendendæ tamen lites, ſine conſenſu Generalis, aut ab eo in id Delegati; & quacunque honeſta via declinandæ [u]. Inſtrumenta authentica rerum perpetuarum ad Archivium Romanum mittat. [x]

u P.4.c.2.C.& R. 77.

x R.78.

Legatorum cõmutatio negata Provinciali.

3. Facultas commutandi Legata, de qua V. Commutatio §.4. non permittitur ulli Superiori, præterquam Generali, quidquid ibi in contrarium dicatur. [y]

y C.8. D.41.

Ratio paupertatis in Veſtitu &c.

4. Veſtitus, & ſupellex domeſtica definienda ad normam Societatis [z]. Non ferat Noſtros quidquam petere ab Externis, ut in uſum proprium convertatur; nec Superiores poteſtatem facere poſſint; ſed omnia eis neceſſaria à Societate provideantur. [a]

z R. 84. 85.

a Ex. c.4. §.2. & C.6. D.21. & C.12. D. 43. & Or. c.4. §.9. & R.90.

Conſervatio, & Reparatio rerum temporalium.

5. Videat Computa inter Superiorem, & Procuratorem tranſacta; rationem accepti, & expenſi exigat; & relationem ſui computi relatam in librum ipſe ſubſcribet [b]. Viſitet bona ſtabilia [c]. Conditiones novarum Fundationum diligenter expenſas ad Generalem ſcribet [d]. Magnum

b R. 79.

c R. 80.

d R. 81.

gnum æs alienum conflari non ſinat; & propterea plures, quàm ali poſſint, reſidere in domiciliis non permittat [e]. Plura verò remedia ad ſublevandam Domorum, & Collegiorum inopiam decreta ſunt à C.7. D.82. & C.8. D. 60. quæ, cum aliquo additamento, referuntur in Inſtr. temp., & Provincialibus ſpecialiter commendata, referuntur ſupra Par.2. cap.2.

e R. 86.

De Abdicatione à Noſtris facienda.

6. Abdicationem bonorum conſtantibus tantùm in ſua vocatione permittat [f]. Non ſinat iniri pactiones pro legitima, aliiſque bonis, niſi admonitis iis ad quos pertinet, nullum jus ad ea Societati eſſe, & niſi Generali priùs conſulto [g]. Eundem admoneat, cum quis ex Noſtris eſt diſpoſiturus de bonis ſuis in auxilium Societatis [h]. Cum verò ſimilia bona applicabuntur Societati, cum ædificatione exigantur: eleemoſynæ ex illis fiant in pauperes loci, ubi ſunt bona; & ratio dati, & accepti ſcripto conſtet [i]. Demum obſervet quæ Or. cap.1. §. 10. præſcri-

f R. 86.

g C.3. D. 39. & C.4. D. 65. & R.87.

h C.2. D Defin. poſt. 23. & R. 88.

i R. 89. & 96.

ſcribuntur, & diſtinctiùs ſupra relata ſunt Par. 1. cap. 6. ſect. 5.

SECTIO XI.

De modo quo cum Generali, aliis Provinciis, ac Externis ſe habere debeat.

Erga Generalem.

1. OBedientem, reverentem, ac fidelem ſe Præpoſito Generali exhibeat; curetque, ut reliqui erga ſuos Superiores idem præſtent [l]. Perſpecta omnia Generali cupiat, tum quæ ad ſuam conſcientiam, tum quæ ad ſuam Provinciam pertinent; nec ad eum ſcribendi formulam à quoquã negligi patiatur [m]. Atque ipſe in primis minimè negligat, quæ de literis, & Catalogis ad Generalem mittendis relata ſunt ſupra Par. 6, cap. 3. ſect. 2. Præterea ex omnibus Superiorum localium, & eorum, qui in Miſſionibus verſantur epiſtolis, ſingulis annis, menſe Ianuario, rerum geſtarum capita manu ipſorum ſubſcripta ad Generalem

[l] P. 8. c. 1. §. 4. & P. 10. §. 9. & R. 91.

[m] P. 9. c. 3. §. 19. & P. 8. c. 1. §. 4. & R. 92.

ralem mittat, literis annalibus materiam datura [n]. Quæ verò præſtanda ſunt, ut certior Generalis fiat de aptis ad gubernandum, habentur infra cap.3. ſect.1. Quotannis etiam ad Generalem referat de Præfectis ſpiritualibus à ſe conſtitutis, inſtructiſque. [o]

Erga Societatem, præſertim in Congregationibus.

2. Cogitet de communi bono Societatis, illudque juvet præſertim, 1. in Congregationibus Generalibus, ad quas jus habet independenter à Congregatione Provinciali [p]. 2. In exercenda Providentia circa Præpoſitum Generalem, prout in Domino ſenſerit, & Conſtitutiones præſcribunt [q]. 3. In Congregationibus Provincialibus, quas coget, regetque, juxta Formulam: & ſiquid adnotaverit circa Decreta, & Conſtitutiones, vel quid aliud, quod Congregationem Generalem expoſcat, Præpoſito Generali ſcribat; vel Procuratori ad eum venturo tradat [r]. 4. In Congregatione ad eligendnm Vicarium; quam, ſi adſit, convocare debet, & ei præeſſe [ſ]. Quæ verò jura, vel obligationes in

n Form.Scrib. §.27.

o In.10. §. 14.

p P.8.c.3. §.1. & C.12. D.51. & R.93.

q P.9.c.5. §.1.

r P.8.c.3. §.11 & c.5. §. 3. & R.93.

ſ Form. Con. ad el. Vic. §. 2. 3.

hiſce Congregationibus ad Provincialem ſpectent, habes in Formulis earundem.

Et extra Congregationes, in ordine ad bonum commune.

3. Præterea extra Congregationes habet jus, 1. Mittendi ad Vicarium, & Aſſiſtentes ſuum ſuffragiũ, in caſu quo Generalis ſit factus inutilis ad gubernandum; quo ſignificet quid ſibi agendum videatur pro bono Societatis [t]. 2. Approbandi Vicarium electum; quando Generalis ita morbo eſt impeditus à gubernanda Societate, ut nulla ſit ſpes cõvaleſcendi [u]. 3. Approbandi Aſſiſtentem ſubſtitutum in locum defuncti, vel diutiùs abfuturi à Generali [x], & Admonitorem pariter ſubſtitutum [y]. 4. Habet jus ſuffragii in diſſolutione Domus, vel Collegii: quod tamen, ut & reliqua jura proximè enumerata, Provincialibus ſolùm intra Europam conceſſa ſunt; niſi ageretur de diſſolutione Domus, aut Collegii extra Europam: tunc enim exquirenda etiam ejus Provincialis ſententia, de cujus Domicilio agitur. [z]

[t] C. 8. D. 29.

[u] P. 9. c. 4. §. 6.

[x] P. 9. c. 5. §. 3. & C. 4. D. 24. 25. & C. 8. D. 19.

[y] C. 3. D 42. & C. 4. D. 24.

[z] P. 4. c. 2. A. & C. 4. D. 24.

4. Alias Provincias, ſi occaſio tule-

tulerit, juuet: Externos Societati conciliet, benevoloſque conſeruet [a]. Eidem præceptum imponitur; ut in Perturbatores Societatis inquirat, & ad Patrem Generalem deferat: nec minùs fortiter, quàm fideliter in ea re munere fungatur ſuo. [b]

Caritas erga omnes, & de ea præceptum.

a P.10 §.11.& R.94. 95.

b Con.6. D.1. & Catal. Cenſ. c.2. tit.2. §.3.

5. Eleemoſynas à Superioribus faciendas præſcribat: & peculiarem rationem habeat eorum locorum, unde reditus bonorum Eccleſiaſticorum percipiuntur. [c]

Eleemoſynæ taxandæ.

c Reg.96.

SECTIO XII.

De communi ratione juvandi Proximos.

1. SEligat Provincialis idoneos operarios; miniſteria ritè obiri curet; eorumque tempus deſignet; & peſtilentià infectis juvandis aliquos ſeponat. [d]

Operarios deſignet.

d P.4.c.6. §.3. & c.8. §.3.4.5. 6. & c. 10. §. 10. & C.2. D. 62. & R. 97. 98. 99. 100.

2. In Collegiis Scholaſtici tantùm, non reliqui Externi, ad pietatem excolantur; ſi in eadem Vrbe ſimul Domus Profeſſorum habeatur. [e]

Et quibus in Domibus.

e P.7. c.4.§.10. & R.101.

Ornatus Eccleſiarum, Confraternitates, Examina Secularium.
f R. 102.
g P.7.c.4.G.& R.103.
h C.2.D.72.& C.4.D.63. & R.104.

3. Ornatus Eccleſiarum in feſtis præcipuis ſit moderatus [f]: Confraternitates Externorum, nec à Noſtris curentur, nec coeant apud Noſtros [g]: Examinatores ad Ordines de ſola doctrina judicium ferant. [h]

SECTIO XIII.

De Miſſionibus, & Mutationibus Noſtrorum.

Mutare Stationem.

1. PRovincialis non abeat à ſua Provincia ſine Generalis, nec Præpoſitus, aut Rector à ſua Domo, vel Collegio, abſque Provincialis facultate; niſi locus eſſet vicinus, aut ſine gravi incommodo expectari Superioris reſponſum non poſſet. Reliquorum verò mutationes intra Provinciam Provincialis ipſe ne faciat, ſine cauſa alicujus momenti. [i]

i C.2.D.12.& R.105.

Verſantes in Miſſionibus.

2. Operarii in Miſſionibus ab eo inſtruendi, & dirigendi juxta Conſtitutiones, præſertim Par.7. c. 1. & 2. & Regulas Miſſionum. [l]

l R. 106. 107. 108. 109. 110. 111.

3. Neminem mittet extra Pro-

vin-

vinciam ſuam, nec etiam ad laborandum in Vinea Domini, niſi negotii alicujus, aut peregrinationis cauſa, aut niſi conſtaret de Generalis voluntate; vel conveniret cum Provinciali illius Provinciæ, ad quam mittere aliquem ad tempus voluerit. Ad Provincias tamen extra Europam, & inter ipſaſmet, hæ tranſmutationes, ſine facultate Generalis, ne fiant.[m]

Mittere in alias Provincias aliquando poteſt.

m R.118.

4. Per has autem mutationes, mutuo Provincialium conſenſu factas, ſi temporariæ fuerint, applicari Noſtri poſſunt Provinciæ, ad quam ſunt translati, auctoritate Provincialium: in perpetuis verò recurrendum ad Generalem.[n]

Mutationes hujuſmodi an conſtituant in alia Provincia.

n C.7. D.60.

5. Poſt cognitam Generalis mortem Provincialis neminem ex iis, qui jus ſuffragii habent, ex ſua Provincia in aliam mittat, ante Congregationem Provincialem; niſi cauſa ſit adeò urgens, ut ipſe, & major pars Conſultorum ipſius exiſtimet eſſe mittendum.[o]

Imminente Congregatione Provinciali nequit mutare.

o R. 113. & For. Cō. Prov. §.13.

6. At cum Noſtris peregre profecturis obſervet quæ præſcribuntur

Quid cum peregrinis.

Reg. 114. 115. 116. 117. & ne detur anſa proprietati particularium, curet alicubi ſervari communia inſtrumenta itinerum.[p]

[p] In. 14. §. 12.

SECTIO XIV.

De Viſitatione.

Viſitatio frequens.

1. PRæpoſiti Provincialis valde proprium officium eſt viſitare Provinciam ſuam; quod præſtabit ſingulis annis. Ibi verò diutiùs immorabitur, ubi magis erit opus; præſertim in loco, ad communicationem cum inferioribus, & Generali Præpoſito, magis commodo.[q]

[q] P. 8. c. 1. I. & C. 1. D. 111. & R. Prov. 118.

Quando delegari poſſit.

2. Si quando, ob cauſas graviores, viſitare omnia loca ſuæ Provinciæ ipſe non poſſit, re cum ſuis Conſultoribus collata, ad ea, quæ non poteſt, ſibi alium ſubſtituat. Quamvis omninò curandum ſit, ut Domus Probationis, & Scholaſticorum Seminaria peculiari cura, & per ſe viſitet.[r]

[r] R. 119.

Quid in ea præſtandum.

3. Ordo verò ſervandus in Viſitatione

tatione traditur accuratiſſimè cap. 14. Reg. Provincialis, additurque ſigillatim cap. 15. Elenchus eorum, de quibus, tum Superiores, tum reliqui omnes interrogandi ſunt. Præterea vel addita, vel explicata quæpiam ſunt alibi: qualia, ut futuri Superiores erudiantur, periculumque de iis fiat, quàm benè calleant quæcunque ad noſtrum Inſtitutum pertinent [s]: ut moneatur P. Generalis de iis puniendis, amovendiſque, qui deprehenſi fuerint negotiis ſecularibus, etiam cognatorum, ſeſe immiſcuiſſe [t]: & an Collationes caſuum conſcientię peragantur, juxta Regulas, & Decreta [u]. Executionem rerum præſcriptarum urgeat, juxta ea, quæ Sectione ultima hujus partis referuntur; pluribuſque locis ſtatuta ſunt. [x]

[s] Or. c. 1. §. 20. & *Cl.* c. 1.

[t] *C.* 8. D. 56.

[u] C. 13. *D.* 17.

[x] C. 6. *D.* 37. & C. 9. D. 26. & In. 18. & Cl c. 1. init. & c. 2.

SECTIO XV.

De Viſitandis Provincialibus.

Viſitandi Provinciales.

1. LIcèt non placuiſſet novum aliquod ſtatutum condere ſuper ratione reddenda officii ſui à Provincialibus officio defunctis [y]; tamen iuſſu Clementis VIII. conſtitutum eſt; ut Provinciales viſitentur, ſive per Viſitatorem, ſive per Provincialem Succeſſorem; & de ſuo Officio rationem reddant [z]. Tum confecta eſt inſtructio ad juvandam praxim hujus Viſitationis. [a]

Cauſa, & Perſona conſulendum.

2. Inſtructionis autem prædictæ hæc eſt ſumma. Is, cui maximi momenti hæc cura mandata eſt, pro viribus annitatur, ut nec Superiorum exiſtimationi officiat, dum inferiorum querelis æquo plus tribuit; nec ſuo muneri deſit, dum in erratis Superiorum remiſsè connivet. [b]

Capita examinanda.

3. Capita præcipua, de quibus rationem exiget, hæc ferme erunt. An viſitaverit? An ſubditorum que-

[y] C.5. D.33.

[z] C.5. D.64. §.2.

[a] Or. c.9.

[b] Or.c.9.§.1.

querelas audierit? An rationem conſcientiæ acceperit? De puritate paupertatis. De admiſſis, dimiſſiſque. De informationibus ad gradus. De ære alieno. De Miniſteriis. De inſtitutione ad varia Societatis munia, & præcipuè religioſam gubernandi rationem. Quomodo ſe geſſerit cum Conſultoribus, Admonitore, & erga Generalem: & de pecuniis ſibi undecunque traditis.[c]

[c] Or. c. 9. § 2. & c. 18. p. 4. §. 1. & In. temp. tit. 1. §. 6.

Praxis diverſa pro diverſitate Viſitantium.

4. Circa praxim obſervandum; ſi is, cui Provincialis ſui officii rationem redditurus eſt, Viſitator fuerit, ex Inſtructione tum communi, tum etiam particulari, ſatis perſpectam habebit Societatis mentem; & ex Regulis Provincialis, & ex capitibus ſupra poſitis optimè intelliget circa quæ verſari, & de quibus Generalem monere debeat. Si verò fuerit novus Provincialis, utetur iiſdem recitatis Informationum capitibus: modus verò procul dubio ab eo, quo Viſitator uteretur, omnino diverſus eſſe debet: nam cùm nec ab eo Provincialis, qui officio de-

defunctus eſt, corrigi debeat, nec quæ ab eo ſtatuta ſunt, immutari poſſint; huc tantùm ſpectabit, ut liquidò intelligat, præſertim à Conſultoribus Provincialis, in quibus is erraverit: & de iis ſincerè Generalem informet; ita tamen ut antea à Provinciali, de quo agitur, accipiat rationem eorum, quæ illi obiiciuntur.[d]

[d] Or. c.9.§.3.

CAPVT II.

De Commiſſariis, ſeu Viſitatoribus.

SECTIO I.

Eorum Dotes, Electio, Ceſſatio.

Eorum munus.

1. QVoniam Præpoſitus Generalis, licèt viſitare Societatem aliquando poſſit, tamē ordinariè Romę Sedem habere debet[a]; dimittit ſubinde viros primariæ auctoritatis, qui loco ſui Provincias obeant (unde & Viſitatores appellantur) ſeu etiam

[a] P.8.c.1.§ 7. & H. & c.5. §. 1. & Paul. V. pag.310.

etiam cùm aliqua gravis cauſa alicubi hoc extraordinarium officium poſtulaverit [b]. Adhibiti præterea ſunt aliquando à Generali, ad affinem operam, non autem auctoritatem, nonnulli Viri graves, qui Inſpectores dicebantur. [c]

b C.1.D.91. & C.2. D.11.

c In. 10. §.2.

Dotes.

2. Viſitatores igitur, ſeu Commiſſarij (nam unum, idemque munus duobus hiſce nominibus conſuevit appellari) cùm gerant officium Præpoſiti Generalis proprium, & ad bonam Societatis gubernationem perneceſſarium; non ſolùm quæ de Perſona Provincialis initio ejus Regularum dicuntur, ipſi ſibi dicta exiſtiment; ſed etiam tales ſe in omnibus exhibere ſtudeant, qualem Generalem ipſum Conſtitutiones deſcribunt. [d]

d In.Viſit.§.1.

A quo, & quando conſtituendi, removendique.

3. Eorum electio ſpectat ad Generalem [e]. Nec conſtituendi (ut ſub initia Societatis moris fuit) ita ut continuum, & quaſi ordinarium officium habeant, ſed cùm neceſſitas, vel utilitas magni momenti hoc officium, judicio Præpoſiti Generalis, requiret. Ad viſitandas verò

e P.9.c.3.§.16. & 20.& Greg. XIV. p.281.

Pro-

Provincias tertio, vel quarto quoq; anno, vel quando Præpoſito Generali videbitur mittendi ſunt: omneſque pro ejuſdem Generalis arbitrio, eodem officio defungantur. [f]

f C.1.D.91.& C.2. D.11.

Quomodo ceſſent ipſo jure.

4. Præterea in Europa eorum munus expirat per mortem Generalis: at extra Europam minime; ubi nominationes eorundem ſunt executioni mandandæ, etiam poſt mortem nominantis, quoadusque hujus Succeſſor aliud ſtatuerit [g]. Et ſi ibidem Viſitator aliquis redditus ſit inutilis, fiet quod ſupra cap. 1. ſect. 1. §. 5. expoſitum eſt ex Decr. 40. Con. 9. Nam in Indiis ordinarium alicubi habetur munus Viſitatoris; & triennio, ut reliqui Magiſtratus, fere concluditur.

g C.1.D.91.& C.4. D.3.

SECTIO II.

Iura, & obligationes Viſitatoris.

Eligere poteſt Congregationem ex alterutra Provincia.

1. CEterùm licèt Generali demortuo Viſitatoris Officium in Europa expiret; liberum tamen ei relinquitur, aut Provincialem Con-

Congregationem adire in ea Provincia, in qua tum fuerit; aut redire ad ſuam: atque in utravis, tam activum, quàm paſſivum ſuffragium habebit; ita tamen, ut ad ingrediendum in alienam, quam viſitavit, debeat requiſitam Profeſſionis antiquitatem habere, tum in illa, tum in ſua; & ingrediatur extra numerum. Si verò ad ſuam Provinciam redeat; ut Congregationem ingrediatur, ſufficit habere in ea Profeſſionis antiquitatem, & intra numerum ingredietur. Quod ſi Viſitatoris munere adhuc fungatur, neque unà ſit ejuſdem Provinciæ Vice-Provincialis, excluditur à Congregatione Provinciali. [b]

[b] C.4.D.3. & C.6.D.35.§.6. & C.7. D. 58. & C.9.D.28.& For.Cō. Prov. §.4. & 8.

Inſtructio, & expenſa pro Viſitatore.

2. Viſitatoris autem facultates, & obligationes, in ordine ad exercendum munus ſuum, petendæ potiſſimùm ab Inſtructione, quæ circumfertur impreſſa; cujus etiam reformatio aliqua facienda commiſſa eſt P. N. [i]; & quæ ſequuntur fere complectitur. Commiſſarium, ſeu Viſitatorem alet ea Domus, vel Collegium ubi erit; itineris verò expenſas

[i] C.7. D. 37.

ſas ii facient, quibus bonum eſt illud iter. [l]

l C.2. D.82.

Auctoritas, ejuſque uſus reſpectu Provincialis.

3. In literis patentibus ampliſſima Viſitatori facultas conceditur; nihilominus hæc poteſtas contrahenda; ita ut in foro exteriori, ordinariam Provincialium non excedat, relicta interim in foro interiori ejus amplitudine [m]. Ceterùm Viſitator bene calleat quæcunque ad Inſtitutum Societatis pertinent; & ſecum habeat literas Apoſtolicas authenticas, & Compendium facultatum [n]. Provinciali Superior eſt; cui tamen Provinciam, ſicut & aliis Superioribus ſuas Domos gubernandas relinquat: niſi quid ſibi reſervandum, aut per ſe faciendum duxerit [o]. Debet tamen eorum auctoritatem tueri, & mutuam inter illos fovere caritatem. Recurrentes ſubditos, antequam ſuum Superiorem immediatum adeant, in rebus, quæ hujus perſonam non attingunt, ad eum remittat. Particularia item per ſeipſum non ordinet; Provinciali permittat, ut munere fungatur ſuo. Is tamen (ſi Viſitator præſens ſit

m In. Viſit. §.7.

n In. §.9.

o In. §.10.

ſit in eadem Civitate) quæ alicujus momenti fuerint, executioni non mandet. Negotia præſertim gravia ſemper illi communicet p. In Viſitatione autem Provincialis ſervet Or. Gen.9. quæ ſupra relata eſt cap. 1. ſect.14. Res novas parvi momenti, vel in quibus ex mora periculum, exequi poterit, reliquas tantùm Generali approbante q. Poſſet & illi committi Rectorum electio, ſed ab eodem Præpoſito Generali poſtmodum confirmanda r, nec non Facultas admittendi ad quemcumque Gradum. ſ

p In § 3.& 10. & 17.& 39.40. 41. 42.

q In §.9.

r P.4.c.17.§.1.

ſ P.5.c.1.§.2. & c.2.§.4.5.& A.B.C. & P.9. c.3. A.

Informatio ab eo, & ejus Conſultoribus.

4. A Provinciali, antequam Provinciam viſitandam aggrediatur, brevem totius Provinciæ, & Perſonarum informationem accipiet t. Socium habebit à Generali deſignatum; qui & Admonitor ipſius erit; cujus opera tum in conſultatione, tum etiam in rebus uti poterit, non excluſis interea Conſultoribus Provincialis. u

t In. §.11.

u In. §.22.

Viſitationis methodus.

5. In ratione, ordineque viſitandi ſervabit ea, quæ in Regulis Provincialis præſcribuntur x. Incipiat

x In. §.12.

Viſi-

Viſitationem ab ea Domo, vel Collegio, quod ratione neceſſitatis, aut commoditatis videbitur præferendum: & ubi ſui adventus rationem in communi omnium cōventu reddiderit, literaſque patentes exhibuerit, omnes ad perfectionis ſtudium, & ſpiritus renovationem hortetur [y]. Et inter præcipuas ſui muneris partes reputet in iiſdem cognitionem, & amorem Inſtituti imprimere, & praxim inducere: nulloque modo admittatur illa opinio putantium eſſe ſecus agendum cum aliis Nationibus; viteturque ſpiritus ille indiſcretæ caritatis, quæ omnia licere putat. [z]

y In. §. 23.

z In. §. 2. & 23. & 26.

Curanda erga Officiales, & ſcribendi Formulam.

6. Seriò audiat, atque etiam inſpiciat eorum, quos viſitat, neceſſitates, ut ipſis ſubveniat [a]. Intelligat an formula ſcribendi ſervetur à Superioribus, & Conſultoribus [b], & num nominati ad Gradum, & Gubernandum, aliaque hujuſmodi munera, idonei ſint [c]; & an hujuſmodi nominationes, informationeſque tempeſtivè mittantur [d]. Superiores verò præcipuè formentur; neque

a In. §. 4.

b In. §. 6.

c In. §. 16.

d In. §. 30.

neque ſi qui aberraverint, ſtatim deſerantur, ſed potiùs accuratiùs inſtituantur [e]. Iidemque nunquam ſibi diſplicere præſeferant, quod Subditi Romam ſcribant. [f]

e In. §.20. 25. 36. 37.

f In. §.35.

Præcipua Diſciplinæ capita.

7. Hæc præterea ſunt, quæ Viſitatori potiſſimùm commendantur. Cognoſcere, & amputare malorum radices. Nationum ſtudia, & quaſcumque diſſenſionum cauſas tollere. Vſum ſpiritualium omnium exercitiorum promovere, Eidem cordi ſit, Regulas, Ordinationeſque in admittendis, probandis, dimittendiſque Noſtris exactè ſervari; Scholaſticos in pietate, & literis inſtitui; Concionatores, non delicatos, aut vanitatum in dicendo ſectatores; Confeſſarios benè inſtructos, & maturæ ætatis adhiberi: In univerſis Obedientiam, ſui abnegationem, paupertatem, zelum animarum curari: Miſſiones frequenter, etiam à Confeſſariis ſtationariis haberi; Coadjutorum pietatem excoli. [g]

g In. §.18. 19. 21. 27. 28. 29. 31. 32. 33. 34.

Executio urgenda, & Diſpenſationes manifeſtandæ.

8. Rationem habeat bonæ, tum apud Domeſticos, tum etiam apud

Externos exiſtimationis Superiorum: & potiùs per Superiorem, quàm per ſeipſum, quæ ordinaverit, exequetur: quin aliqua exequi jubeat poſt ſuum diſceſſum [h]. Diſceſſurus Superiores moneat, ſi cum aliquo in aliqua re diſpenſaverit [i]. Quin ipſimet Subditi, ſi quas facultates, aut Privilegia à Viſitatoribus obtinuerint, eas rogati Provinciali indicare tenebuntur; quod ſi recuſaverint, pro abrogatis habeantur: Eadem verò ſibi indicata Provinciales nequeunt, niſi Generali admonito, revocare. [l]

h In. §. 3. & 15.
i In. §. 14.
l C. 7. D. 36.

CAPVT III.

De Superioribus localibus.

Duplex horum claſsis.

SVperiores locales habentes ordinariam auctoritatem in Societate, alii dicuntur Præpoſiti, & hi præſunt Domibus Profeſſis; alii Rectores, qui Collegia, aut Domos Probationum regunt. Communis tamen de illis tractatio inſtituetur, eo quod

quod in pleriſque conveniant; & ſi quid peculiari alterutrius claſſis occurrerit, in loco memorabitur.

SECTIO I.

Superiorum localium Dotes, & Electio.

Virtutes neceſſariæ Superioribus localibus.

1. CVrandum eſt, ut ille, cui Rectoris officium imponitur, magni ſit exempli, magnæ ædificationis, magnæ etiam mortificationis in omnibus pravis inclinationibus; & in Obedientia præcipuè, ac humilitate probatus: qui donum etiam diſcretionis habeat; ad gubernandum idoneus, in rebus agendis verſatus, in Spiritualibus exercitatus ſit; qui ſeveritatem, ſuo loco, & tempore, cum benignitate miſcere noverit; qui ſolicitus, qui patiens laborum, qui etiam in literis eruditus ſit; & demum ejuſmodi, cui confidere, cuique ſuam poteſtatem tutò communicare Præpoſiti Superiores poſſint [a]. Præpoſitus verò Domus Profeſſæ omni ſtudio

[a] P.4. c.10. §. 4.1& R. Præp. 2. & Rect. 1.

enitatur, ut talis ſit, qualis optatur Rector; atque eò magis, quod illis præſit, quos Viros ſpirituales, & perfectionis ſtudioſos eſſe oporteet [b]. Idemque ſit Profeſſus quatuor Votorum. [c]

b R. Præp. 1.
c P. 8. c. 3. A. & C. 1 D. 42. & C. 3. D 21.

Comparanda cum prærequiſitis in Generali.

2. Ex iis etiam, quæ de Generali dicuntur, quod attinet ad Dei dona, intelligi poterit, quod Localibus convenit [d]. Dotes autem optimi Generalis deſcribuntur Par. 9. c. 2. Quarum aliquę ſi eligendo deeſſent; certè non deſit eximia probitas, & amor erga Societatem, ac judicium bonum, quod etiam idonea doctrina comitetur. [e]

d P. 9. c. 6 I.

e P. 9. c. 2. §. 10.

Quanti referat eorum electio.

3. Demum eorum electio maximi momenti eſt; cùm ex his etiam, magna ex parte pendeat Gubernatio Societatis; qualeſque hi fuerint, tales, & eorum Subditi futuri ſint. Fruſtra enim Regulæ Ordinationeſque, coarcervantur; ſi deſint animata inſtrumenta, quæ ſpiritum ſubminiſtrent; vividam illarum praxim exerceant; & in quorum induſtria, ac prudentia Præpoſiti Generales meritò conquieſcant. [f]

f P. 9. c. 6. §. 6. & P. 10 §. 8. & Or. c. 17. p. 1. § 1. & Cl. c. 1. initio.

4. Quo-

4. Quocirca valde commendatur Provincialibus, ut quemadmodum in aliis Miniſteriis, ita in hoc gubernandi, vel præcipuo, adhibeant ſtudium in inquirendis cujuſque talentis, exercendiſque [g]. Ad inſtruendos autem Superiores egregiè facit P. Claudii Inſtructio prolixa pro Superioribus ad augendum, conſervandumque ſpiritum in Societate, & ejus Induſtriæ, quæ inſertæ ſunt noſtro Inſtituto.

A Provincialibus ſeligendi, formandi.

g R. Prov. 29. & Viſit. 24. 26. 27. 40. &c. & Or. c. 17. p. 1. §. 2. 3. &c. & In 21. §. 4.

5. Et quoniam Superiorum localium electio ad Generalem pertinet (vt dictum eſt, ubi de auctoritate ejus Par. 6. cap. 1. ſect. 4. §. 1.) expedit valde, ut illi plena notitia eorum, qui apti ſunt ad gubernandum, conſtet: quod ut ritè præſtetur, in manibus eſt Formula conficiendi Informationes, tertio quoq; anno à Provinciali in Vrbem mittendas [h]. Cum verò de Superioris alicujus mutatione agendum eſt, primùm cauſam Generali exponat Provincialis, cur liberandus quiſque videatur: deinde, re priùs cum Conſultoribus examinata, ſubiiciat

Eligendi à Generali, à Provinciali proponendi.

h Or. c. 17. & C. 7. D. 99.

quis cuique ſuccedere poſſit; nec unum, ſed plures: mittatque de ſingulis informationes; aut indicet, ſi jam miſſæ fuerint. [i]

[i] Or. c. 1. § 13.

Proponendi methodus.

6. Hujuſmodi verò Informationum conficiendarum, hæc ſumma eſt. 1. Provincialis ex ſuorum Conſultorum, & ſi neceſſe fuerit, aliorum judicio, ſeligat, de quibus informatio accipienda videatur. 2. Has informationes accipiet non ſolùm à Conſultoribus, ſed ab antiquioribus etiam, & præcipuis Patribus, qui proponendos omnium optimè noverint. 3. Capita informationum erunt, Patria, ætas, ſtudia, geſti Magiſtratus, devotio, mortificatio, prudentia, fortitudo, diſcretio, obſervantia, ſcientia Inſtituti, non uſus humanæ politicæ, non averſiones, aut affectus particulares, zelus animarum, ſubordinatio Superioribus, peritia rei familiaris adminiſtrandæ; an unquam ambierit? & ſi quid aliud ad rem facere videatur. 4. Hæ Informationes tertio quoque anno ad Generalem mittuntur, appoſito ſingulis Capitibus Informato-

to-

torum, & Conſultorum judicio. Quod judicium præterea, num aptus vel non videatur, tum ipſe Provincialis, tum Conſultores ſeparatis literis ad Generalem ſcribant [l].

[l] Or. c. 17. & c. 18. par. 6. & C. 7. D 82. §. 6. & Iu. temp. tit. 1. §. 11.

Subrogatio aliqua Provinciali conceſſa.

7. Quia tamen poſſet aliquando contingere, ut neceſſe eſſet mutationem facere alicujus Superioris; vel ſi is moreretur; poterit Provincialis aliquem, qui vices Superioris gerat, interim conſtituere, donec Generalis admonitus provideat [m].

[m] R. Prov 22.

Quin Præpoſito & Rectori.

8. Præpoſito etiam, & Rectori, cùm domo, aut vita excedit, licet alium nominare, qui vicariam adminiſtrationem exerceat; ſi Provincialis citò moneri non poſſit, aut alia gravis cauſa id ſuadeat. At abſente, vel mortuo Superiore, nec nominato per eum Succeſſore, difficilique ad Provincialem aditu, præeſſe debet Miniſter, etiam in Domibus Profeſſis, quamvis ipſe Profeſſus non ſit [n]. De auctoritate horum Vicariorum infra dicetur cap. 5.

[n] C. 8. D 20.

SECTIO II.

Quando incipiat, deſinatque Superiorum localium officium.

Vnde initium Regiminis deſumendum.

1. OFficium verò, & auctoritas Superiorum localium ordinariè tunc inchoatur, cùm fit authentica renunciatio ipſorum in Collegio, vel Domo, cui præficiuntur. At in caſibus extraordinariis, cùm res urget, & in loco ſui Regiminis Superior renunciari non poteſt, ſatis eſt, ſi fiat in loco, ubi major pars ſubditorum fuerit: vel ſi etiam nequeat, in eo, quem Provincialis aptiorem judicaverit [o].

[o] C.8.D 43. & C.9. D.10.

Nullum certum tempus definitum, quo perſeveret.

2. Superioribus localibus nullum certum tempus ſui Regiminis præfiniendum; cùm eos Generalis ut conſtituere, ita & removere poſſit, prout convenientius fore judicaverit [p]. Nihilominus commendatum eſt P. Generali, ut diligenter curet, ne Præfecturæ iſtæ nimis diuturnæ ſint. [q]

[p] P.4.c. 10.§.3. & P.9.c.3.§.3. & C.2. D.68. & C.5. D. 35.

[q] C.5. D.35.

3. Mox juſſu Clementis VIII. in-

inductum fuit, ut Provinciales, & Rectores (exceptis, qui ſunt in Domibus Novitiorum) non durarent ultra triennium; ſed vacarent per annum, & obedirent, ſicut ceteri [r]. Donec in ampliſſima noſtri Inſtituti confirmatione Paulus V. recitato Decr.35. Congr. 5. quoad eam partem, qua decernit nullum certum tempus præfigendum Superiorum localium officio, id in forma ſpecifica comprobavit. [ſ]

Mandatum Clementis VIII. & ejus abrogatio.

r C. 5. D. 64.

ſ Paul V. pag. 309. &c.

4. Sed iterùm Innocentius X. Brevi expedito 1. Ianuar. 1646. decrevit triennii ſpatio definiri Præfecturas omnes Societatis, Iuriſdictionem habentes, excepto Generalis, & Magiſtri Novitiorum officio: & præterea qui in prædictis muneribus triennium expleviſſent, non poſſent eligi, per annum cum dimidio, ad Superioritates alias, etiam Vice-Provincialis, ſeu Vice-Præpoſiti, vel Vice-Rectoris. Cujus ordinationis abrogationem petendam, cùm prima ab obitu ejus Pontificis coacta Congregatio Generalis, omnium prorſus ſuffragiis, decreviſſet;

Et Innocentii X. pariter abolitum.

t C. 11. D. 12.

ſet [t]; exoratus Alexander VII. ſuam hac in parte libertatem Societati reſtituit Bulla expedita 1. Ianuar. 1663.

Quid mortuo Generali, aut durante Congregatione Generali circa illorum officia agi poſſit.

u C. 1. D. 91. & C. 4. D. 3.

x C. 1. D. 1. & C. 5. D. 20. & 23. & C. 6. D. 17. & C. 9. Act. 14. & C. 11. Act. 24. & C. 13. D. 11.

y C. 11. D. 30. 31.

6. Ceterùm quorumcumque Superiorum officium (excepto Commiſſariorum, aut Viſitatorum in Europa) [u] non expirat morte Generalis, nec per electionem novi; immo nec poſt inchoatam quamcumque Congregationem Generalem, ea durante, mutari poſſunt à Generali, niſi aliter ipſi Congregationi videretur [x]. Si verò tantùm indicta eſt Congregatio Generalis, & Superiores locales ſui Regiminis tempus abſolverunt; mutari à Generali poterunt, etiam ante Congregationem Provincialem [y]. Quod etiam Regiminis tempus ſi, moriente Generali, expleverint Superiores, quorum Succeſſores ab eodem fuerant nominati; illis hi ſubſtituendi: ſecus verò, ſi elapſum triennium fuerit poſt obitum Generalis; & prætereà cōſtat ipſum noluiſſe eoſdem ante tempus exauctorare. Si tamen, ob miſſas literas Generalis, nec reſcita

ejus

ejus morte, aut indictione Congregationis Generalis, ſubrogatio executioni mandata eſt; huic ſtandum; etiamſi Deceſſor paulo poſt obitum Generalis triennium expleviſſet [z]. [z] C. 12. D. 30.

SECTIO III.

De Poteſtate Superiorum localium in genere.

Ampla ſit.

1. REfert magnoperè ſi Præpoſiti particulares in ſibi ſubditos multum poteſtatis habeant; quò clariùs intelligant inferiores, ſe ab illis immediatè pendere; & quod neceſſe ſit in omnibus eis ſubeſſe. Quare Superiores ad bonum omnia poſſint, in ſuo quiſque ordine: & ſi malè agerent, omninò ſubjecti ſint. [a]

[a] P.2.c.1.§ 2. & P 4. c 10 §. 4. & P.8.c.1.§. 6. & P. 9. c.6. §. 2. & P. 10. §.8.

Sed definienda à Generali.

2. Ceterùm Præpoſiti Generalis eſt eam poteſtatem ſingulis communicare; quam judicaverit expedire: & ſi in patentibus literis ampliſſimam impertierit, per ſecretas eam contrahere poterit. [b]

[b] P.2. c.1. §.2. & B.

Et à Provinciali cuſtodienda.

3. Ad Provincialem verò ſpectat

ctat tueri Superiorum immediatorum auctoritatem in ſubditos; ita tamen, ut conſtet omnes poſſe ad mediatos recurrere: ideo quicquid agendum, vel immutandum erit, quod ad immediatorum officium pertineat, per eoſdem fieri curabit [c]. De tuenda autem Superiorum immediatorum auctoritate per Superiores mediatos, præſertim contra querelas futiles, & ſubditos cõtumaces, plura ſtatuta ſunt [d], quæ videnda ſuperiùs cap. 1. ſect. 5. §.5.6.

c P.8 c.1. §.4. & 6. & P.9. c. 6. §. 2. & R. Prov. 28.

d C 6 D.37. & C.9. D. 26. & In.18. §.7.8.9.

Ad quos pertingat.

4. Quamquam Provincialis aliquando poſſet quempiam eximere ab obedientia Superioris localis, ut ſibi immediatè ſubſit; ut plurimùm tamen Obedientiæ ſubordinatio eò melior erit, quò perfectiùs obſervabitur [e]. Quare nullum de facto eximat, inconſulto Generali; & niſi periculum eſſet in mora [f]. Noſtri Hoſpites ſubſunt obedientiæ ejus, qui præeſt, perinde ac reliqui ejuſdem Domus, aut Collegii ſocii [g]. Quod multò magis ſervandum eſt ab iis, qui ex diverſa licèt natione,

e P.8.c.1.E.

f R. Prov. 31.

g R. com. 48.

ad

ad aliquam ejuſdem illuſtriorem Miſſionem pertinentes, ſparſi ſunt in aliis Provinciis, ſeu Domiciliis Societatis [h]. At qui commorantur in locis, ubi nullum eſt Societatis Domicilium, Superiori propinquioris Domus, aut Collegii parere teneantur. [i]

[h] C.7. D.28. § 2.

[i] P.7.c.3 A. & P.8.c.1 § 4. & C 11. D.32. & R.Prov. 109 & Or. c.2. § 3.

Præcepta poſſunt imponere, & quamdiu vigeant.

5. Superiores locales poſſunt jubere in virtute Obedientiæ: non niſi rariſſimè tamen id faciant, & ex gravi, & vrgenti cauſa [l]. Quæcumque autem præcepta Perſonis particularibus impoſita, mortuis, vel amotis Superioribus, qui ea tulerunt, perſeverant; donec à Superiore, vel ſucceſſore revocentur [m]. Facultates etiam, & Privilegia quæcumque non expirant cum concedentium officio; donec legitimè revocentur: ut dictum eſt ubi de Provincialibus. [n]

[l] R.Præp.9. & R. 8. & C.9. D.12.

[m] C.9. D. 12.

[n] C.7. D. 36.

Vnde noſſe queant ſuas facultates.

6. Superiores autem noverint, quam poteſtatem habeant ex ſui Officii Regulis, & Compendio Privilegiorum [o]. Circa quod Compendium 1. notandum eſt: quod in ejus Præfatione conceditur Provincialibus,

[o] R. Præp.13. & 18. Rect.12. & 17.

bus, ubi periculum eſt in mora, neque conſuli Generalis poteſt, (uti nempe illis Privilegiis, quæ aliqua communicatione noſtræ Societati competunt, licèt non ſint inſerta Privilegiorum compendio) idipſum conceſſum Superioribus localibus: qui tenebuntur, quamprimum poterunt, Generalem, & Provincialem etiam, vel Viſitatorem de ejuſmodi uſu, ejuſque cauſa certiorem reddere. [p]

[p] Appendix Compendii Privil. m.s. in Præfatione.

Poſſunt limitare conceſſa à Superioribus mediatis.

7. Norandum 2. de omnibus hujus Compendii facultatibus: ut pertinet ad Superiores ſuis ſubditis facultates communicare, vel aliunde conceſſis, etiam à Generali, vel à Summo Pontifice utendi poteſtatem facere; ita eorumdem eſſe illatum eis uſum, cùm expedire judicaverint, vel limitare, vel etiam omninò ſuſpendere [q]. Vnde factum, ut privilegium commutandi Legata, reſervatum ſit Generali, contra quam videbatur permittere Comp. Priv. V. comm. §.4. [r]

[q] Præf. Cōp. & ex Greg. XIII. p. 143. 144.

[r] C.8.D.41.

Conſuetudines non immutent, aut inducant.

8. Conſuetudines verò receptas, & à Generali, vel Provinciali approbatas

batas non prætermittant, aut immutent, nec inductas à præcedenti Rectore, inconſulto Provinciali; nullamque ipſi inducant, niſi ſuo Superiore approbante. [s]

[s] R. Præp. 5. & Rect. 4.

Regulas cuſtodiant, & quatenus diſpēſent.

9. Curare multò magis debent, ut Conſtitutiones, Regulæ, ac Decreta obſerventur; etiamſi in his, cùm neceſſe erit, poſſint cum particularibus diſpenſare. In rebus tamen majoris momenti, ſolùm quādo expectari non poteſt Provincialis reſponſum, ad quem poſtea referent, quid actum ſit [t]. De regulari verò diſciplina executioni mandanda, & quatenus in ea diſpenſandum; vide quæ peculiari titulo infra habentur cap. 6.

[t] P. 4. c. 10. B. P. 9. c. 3. §. 8. & D. & R. Præp. 11. Rect. 10. & Cl. c. 1. tit. 2, §. 1.

SECTIO IV.

De obligationibus Superiorum localium reſpectu ſui.

Studeant perfectioni, & orationi.

1. OMni ſtudio Superiores eniti debent, ut tales ſint, quales optantur in Conſtitutionibus; primamque officii ſui curam in eo poſi-

u P.4. c.10. §. 4. & 5. & R. Præp. 1. 2. & Rect. 1. & Cl. c.1.tit.2. §. 2.

poſitam eſſe intelligant, ut oratione, & ſanctis deſideriis totam Domum, velut humeris ſuis, ſuſtineant. [u]

Recollectio ſub initium Regiminis.

x Or. c.1. §.6.

2. Antequam Superioris officium ineant, ſeſe ad dies aliquot ſpiritualibus Exercitiis recolligant [x]. Quod ſi nunquam gubernarunt, duos minimùm menſes antequam gubernationem aggrediantur, ponant in attenta lectione omnium, quæ ad Inſtitutum pertinent. [y]

y Or.c.1 §.20. & R. Præp.13. 18. & Rect. 12. 17.

Obſervantia Regularum, & Vita communis.

3. Quamuis relata fuiſſet inter Regulas, juſſu S. Fundatoris ſcripta Ordinatio, qua ſtatuebatur; ut ad conciliandam Superiori reverētiam apud ſubditos, ille, qui numeraret ex his ſupra triginta, ordinariè non cibum caperet in Refectorio communi, licèt cibus deberet eſſe communis [z], poſtea tamen decretum, ut ea Regula vim non obtineat, relicta Generali facultate diſpenſandi [a]; Communes igitur Regulas univerſi ſervent, & particularia in cibo, menſa, indumentis, cubiculi ſupellectili, & aliis vitæ communi neceſſariis, quantum fieri poteſt, omninò vitent, & quæ in ſubditis optare debent,

z C.1. D.76.

a C.3. D. 38.

b P.4.c.10.§.8. & P.8.c.1. § 3. & R. Præp. 2. 3 & Rect.2.& C.12. D.43. &

debent, ea in ſeipſis præſtare ſtudeant [b]. Si quid tamen in iis mutandum Conſultores ſui ducerent; illorum judicio acquieſcent. [c]

C.3. D.38. & C. 6. D.37. § 6. & Cl. c.1. tit.2. §. 7. & c.4. §.9.
c P.9. c.4. §.2. & c. 5. §. 2. & c.6. l. & Reg. Conſ.12.

Catecheſis, & Miniſteria humilia.

4. Intra annum, poſtquam Officium prima vice inierint, quadraginta diebus Chriſtianam doctrinam legant, aut doceant: ſed ex cauſa per alium id munus, cum facultate Provincialis, obire poterunt [d]. Aliquando etiam intra annum officia eorum, qui domi inſerviunt, ad tempus aliquod obibunt. [e]

d P.4. c.10. §. 10. & K. & C. 2. D.65. & R. Præp. 4. & Rector. 3.
e P.3. c.1. §.19. & R. Præp.34. & Rect.33.

Horæ conſiderationis, & libellus memoriæ.

5. Quotidie, aut certè alternis diebus, horam conſiderationi impendent; in qua ſecum, & cum Deo conſiderent, quomodo ſe habeat ſtatus Domus, vel Collegii [f]. Habeant verò libellum memoriæ cauſa, in quem referant, quæ agenda, ſcribenda-ve ad Superiores ſubinde occurrent. [g]

f Or.c.2.§.5.& Cl. c.2. tit. 2. §.1.
g R. Præp.19. & Rect.18.

Confeſſarius.

6. Confeſſarii Superiorum, abſente Provinciali, poſſunt cum illis diſpenſare in cibis vetitis, horis canonicis, irregularitate, & ſimilibus, eodem planè modo, quo Superiores cum ſuis ſubditis [h]. Si quando autem

h Or.c.1.§.22.

tem (quod Deus avertat) egerent abſolutione à reſervatis; olim in abſentia Provincialis, ordinarius quilibet Confeſſarius domicilii poterat eos abſolvere, ſed cum onere ſe ſiſtendi Provinciali [i]. Poſtmodum, citra ullum onus ſe ſiſtendi, hæc facultas committenda erat à Provinciali uni ex prædictis Confeſſariis [l]. Demum conceſſum eſt, ut abſolvi poſſint à quolibet ex Confeſſariis ordinariis; & ſi alium quempiam ex ſuis ſubditis malint, cum onere ſe ſiſtendi Provinciali, abſolvi ab eo poſſint. [m]

[i] Or. c.6. §.6.

[l] C.8. D.25. §.2.

[m] C.12. Act. 40.

Diſcedere à ſua Statione quatenus poſſunt.

7. Nequeunt diſcedere à ſua Domo, vel Collegio, abſque Provincialis facultate; niſi locus eſſet vicinus, aut ſine gravi incommodo Superioris reſponſum expectari non poſſet. [n]

[n] R. Prov. 105.

8. Rectores aliis Rectoribus locum in menſa cedere non oportet; quem tamen Provincialibus, etiam aliarum Provinciarum, deferent. [o]

[o] C.9. Act.60.

S E-

SECTIO V.

De Obligationibus eorumdem reſpectu Generalis, & Provincialis, & de jure ad Congregationes.

Catalogus agendorum.

1. CVm judicatum olim fuerit expedire Catalogum conſici eorum, quæ à Superioribus præſtanda ſunt, ut omnia brevi compendio contenta juvent memoriã [p]: propterea hac, & conſequentibus Sectionibus, ſingula eiſdem agenda perſtringuntur: ut non abſimili ſtudio, Provincialium commodo ſuperiùs conſultum eſt.

p C.6.D.36.§.1.& In.18.§.1.

Obedientia, & frequentia literarum.

2. Servabunt igitur Superiores locales ſubordinationem Obedientiæ, non ſolùm erga Generalem, ſed & Provincialem; juxta cujus arbitrium in omnibus ſe gerent: & crebra literarum cõmunicatione cum eis utentur, & quoties urgebit neceſſitas. [q]

q P.4. c.10. §. 5.& P.8.c.1.§. 4.& L. & P.9. c.6. §.2. & P. 10.§.9. & C.6. D.37.§.4.& R. Præp. 21. & Rect. 20. & For.Scrib. §.9.

Ordinaria ſcribendi tempora.

2. Ordinariè autem in Europa ad Provincialem ſcribendum eſt ſingulis hebdomadis; ad Generalem

 verò

verò tertio quoque menſe. At in Indiis ad Provincialem, quoties hi judicaverint opportunum; ad Generalem ſemel in anno; ex Braſilia verò, & nova Hiſpania bis, ſi ſe obtulerit occaſio. [r]

[r] P 8 c. 1. L. & C. 2. D. 16. & 54. & C. 3. D. 35. & Form. Scrib. §. 2. 7. 8.

Materia, & methodus.

3. Ex Form. Scrib. in Cod. Reg. p. 159. &c. & In. 9. petendum eſt argumentum, & methodus harum literarum: & ex Decr. 36. §. 4. Con. 6. formanda ſunt aliqua capita, de quibus Superiores, & Conſultores eorundem ad Provincialem ſcribere debeant: eaque ferè deſumenda ex iis, juxta quæ ad Præpoſitum Generalem ſcribendum eſſe præſcribitur; & referuntur Ord. cap. 10. Illud præterea Rectoribus injungitur; ut priuſquam ad Provincialem de re aliqua ſcribant, de ea cum Conſultoribus conferant; & quid illi ſentiant, Provinciali ſignificent [ſ]. Non eſt permiſſum literas ad mediatos Superiores ſcriptas, aut ab eis receptas immediato oſtendere. [t]

[ſ] Or. c 2. §. 10. & In. 9. §. 5.

[t] Or. c. 4 §. 5.

Literæ annuæ rerum geſtarum.

4. Ad literas annuas rerum ad ædificationem pertinentium conficiendas, deſignandus aliquis in qua-

libet

libet Domo, ſeu Collegio, qui earum materiam diligenter inveſtiget, ac colligat, ad Provincialem ſub finem cujuſque anni mittendam [u]. Literæ verò annuæ nulli Externo, quavis occaſione, cõmunicentur [x].

[u] P.8.c.1. §.9. & M.& C.2.D. 37. & C.4. D. 38. & Form. Scrib. §. 26.

[x] Or.c.4.§.11.

Hiſtoria cujuſque Domus.

5. Hiſtoriam cujuſque Collegii, & Domus Societatis Romam mitti oportet; & ejus exemplum retineri in quolibet Collegio, vel Domo [y].

[y] Or. c.1. §.5.

Catalogi Perſonarum, & Domorum.

6. Catalogi tres conficiendi ante id temporis, quo Procuratores Provinciarum ad Generalem veniunt: primi duo Perſonarum erunt; tertius Domorum, ſeu Collegiorum, juxta Form. in Cod. Reg. pag. 169. & Or. c. 19. [z]. Præterea, ſub finem cujuſque anni interjecti, brevis Catalogus mittendus ad Provincialem, cum ſupplemento primorum duorum Catalogorum. [a]

[z] P.8.c.1.N.& P.9.c.6.§.3. & C.2. D.48. & 54.& F. ſcrib. §. 32. &c. & Or. c.19.

[a] Form.ſcrib. §.34.

Libri memoriæ cauſa.

7. Plures Libros ſinguli Superiores habeant, ut eis mandent varia, quorum meminiſſe oportet. Primus continebit Ordinationes perpetuas, & Viſitationes à Generali approbatas, & Reſponſa P. N. ad quæſita particularia Domus, vel Pro-

vinciæ, non tamen Procuratorum. Secundus continebit Reſponſa Generalium ad quæſita per Procuratores allata. Tertius complectetur reſolutiones caſuum difficiliorum, quæ ex Vrbe accipiuntur. Quartus excipiet epiſtolas adhortatorias PP. Generalium, non impreſſas. Quintus ſervabit Ordinationes temporarias ex Vrbe miſſas, ſeu ex Viſitationibus approbatis. Sextus habebit nomina eorum, qui emittunt Vota ſolemnia, ſeu ſimplicia in illa Domo, vel Collegio. Septimus Liber erit conſuetudinum approbatarum à Provincialibus; idemque Viſitatoribus offerendus, ut eum probent [b].

[b] P.5.c.3. §.4. & c.4.G. & R. Præp. 12. & Rect 11. & Or. c.8, & In.Viſ. §.9.& R.Prov. 135.

Ius ad Congregationes.

8. Præpoſiti Domorum Profeſſarum, & Rectores, etiamſi Collegiorum tantùm inchoatorum (non autem Seminariorum pro Externis) habent jus ad Congregationem Provincialem eundi, aut alios, ex ſibi ſubditis Sacerdotibus, loco ſui mittendi [c]. A duobus etiam Præpoſitis, vel Rectoribus uniuſcujuſque Provinciæ in Europa, quatuor Votorum Profeſſione antiquiorum, exquiri

[c] P.8.c.3. § 1. & c 5. § 3. & C.5. D.81. & C.9. D 18. & For. Cõ. Prov. §.4. & 10.

quiri debent ſuffragia in caſu impotentiæ Generalis, ut in Decr.29.C.8.

SECTIO VI.

De Cura Noſtrorum in Spiritu, & Diſciplina Domeſtica.

Obedientia exigenda.

1. CVrent, ut cuique ſua obedientia præſtetur [d]. Interceſſionum externarum auctores, & qui conſcii ſilentio eas premunt, puniantur [e]. Domeſticæ etiam non facilè à quolibet admittendæ, præſertim in gratiā Scholaſticorum [f].

Executio urgenda.

2. Dent operam, ut Conſtitutiones, & Regulæ obſerventur [g]. Cui executioni juvandæ habeant præ manibus Catalogum rerum à ſe agendarum [h]; & accuratè perpendant quę ad executionem urgendam Decr.36. 37. Con.6. & In. 13. & Cl. cap.1. 2. propoſita ſunt, & recitantur inferiùs cap.6. huius Partis.

Vigilantia.

3. Omnibus Domeſticis cum omni ſolicitudine invigilent [i]. Si quid noverint paterna denunciatione, obſervent conſtituta Decr. 33. Con.

d R. Præp.21. & Rect. 20. & P.4. c.10. § 8. & Ex.c.4.§.31. & P.3. c.1. §. 24. & P. 10. § 9.

e C.7. D.20.

f Or.c 4.§.12. & In.7. §.3.

g P 4.c.10.§.5. & R Præp.22. & Rect, 21.

h C 6. D. 36. §.1.

i P.3.c.1 §.16. & P.4.c.10.§.5. & R. Pręp 22. & Rect.21. & Cl. 6.1 tit.1.§ 1.

Con.6. & Or. c.15. Falſos verò Delatores, & detractores coerceant, & puniant; & innocentem à delicti ſuſpicione liberent, ut præſcriptum eſt Decret.12. Con. 7. & Decret. 18. Con.12.

Ratio conſcientiæ reddenda.

4. Efficiant, ut ſibi, vel aliis Deputatis ratio conſcientiæ reddatur, juxta Regulas [l]. In ea verò maximoperè ſibi injunctum ſciant, graviſſimèque præſcriptum; ne hac notitia ita utantur, ut ſubditorum animi offendantur: nihil omnino cuiquam, ac ne ipſi quidem Generali, ſeu Provinciali innuendo [m]. Inquirant quàm frequenter cum Patre Spirituali agant. [n]

Exercitia Spiritualia, & Renovatio.

5. Dent operam, ut omnes quotannis vacent Exercitiis ſpiritualibus per octo dies; exemploque ipſi præeant; tempuſque ſingulis opportunum attribuant; nec in eis ipſi poterunt diſpenſare [o]. Curent, ut qui, renovaturi ſunt vota, triduò ante ſe colligant, juxta inſtructionem [p]. ut expoſitum eſt ſupra Par.2. cap.4. ſect.3.

6. Occaſione hujus Renovationis

[l] Ex.c.4. §.34. 35.36.& 39. & P.3.c.1.§.12.& *P*.4. c.10. §.5. & *P*.6.c.1.§.2. & In.ad red.& R.Prep.23.Rect.22.& In.11. & In. 13. c.2.

[m] C.12.D.15. & Or. c. 1. §. 17. & In 11. §. 2. /3. & In. 13. c.2. §.2.

[n] Or. c.2. §.6.

[o] C.2. D.29. §. 2.& C.7.*D*.25. §.4. & C.8. D. 38. §.1. & Or. c.4.§ 20.& In. 13. c.1. §.4. & Cl. c.3. §.3.

[p] P.4.c.4. §.5. & D. & P.5.c. 4.§.6. & H. & C. 4. D. 55. & C.6 D.29. §.1. & *C*.7.*D* 77.& In. 17. §. 7. & R. Præp 24. & Rect.23.

nis aliquos maturiores Patres aſſignent (niſi Provincialis adſit) qui Confeſſiones generales excipiant, Profeſſorum quidem, & Coadjutorum formatorum ſemel in anno, aliorum bis [q], ut expoſitum ſupra Par.2.cap.4.ſect.3. Et ſi poteſtatem habent deſignandi Confeſſarios ordinarios, non eos conſtituent ſine approbatione Provincialis [r]. Neminem ex ſuis ſubditis poſſunt cogere, ut ſibi confiteatur. Excipiuntur Magiſtri Novitiorum, & quando ſubditi peccatum reſervatum admiſerunt [ſ]. Notitia per Confeſſionem habita extra eam non utantur, etiam cum id fieri poteſt, ſalvo Confeſſionis ſigillo. [t]

Confeſſariorum deſignatio.

q R. Præp 23. Rect.22. & R. Prov. 131. & C.12. D.16.

r P.3.c.1 § 11. & R. Præp. 8. Rect.7.

ſ Or. c 5. ex *Decr.* Clem. VIII. cum ejus diſp. & Breve Vrbani. VIII. m.s 31. Auguſt. 1635.

t In 5.

7. Non poſſunt reſervare ſibi peccata, cùm id ſpectet ad Congregationem Generalem [u]. Sed eis permittitur determinare pœnitentias graves aliquibus peccatis, etiam non reſervatis, imponendas à Confeſſariis [x]. At in abſolutione impartienda Reſervatis, ſervent quæ habentur cap.6. Ord. & Decr. 25. Con. 8. & Decr.17. Con. 12. Omnes ad

Peccatorum reſervatio, & frequentia Sacramentorum.

u Or.c.5.tit. 1. § 3. & C.5. D. 32.& For. Cõ. *Prov.* §.43.

x Or. c.5. tit. 1. § 7.

Sacra-

Sacramenta Confeſſionis, & Communionis accedant octavo quoque die [y]. Vt intra hebdomadam communicent, faciliùs diſpenſandum cum non Scholaſticis. [z]

[y] Ex. c. 4. §. 25. & P. 3. c. 1. §. 11. & P. 4. c. 4. §. 3.

[z] P. 4. c. 4. B. & R. Rect. 34.

Exhortatio publica.

8. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem ipſi facient, vel aliquis alius noſtri Inſtituti benè intelligens; tametſi ſpiritualis collatio ejus loco haberi poteſt. [a]

[a] R. Præp. 25. Rect. 24. & P. 3. c. 1. §. 21. & 28. & Cl. c. 3. §. 1.

Et privata, cum ſignificatione caritatis.

9. Crebrò, & magna caritatis ſignificatione, alloquantur ſubditos; eorumque neceſſitatibus non corporis modò, ſed multò magis animæ, paternè proſpiciant [b]; & Coadjutores ſemel ſaltem in hebdomada alloquantur: & per ſe etiam collationem cum his habeant [c]. Hoſque non permittant ſolos exire, nec à ceteris contemni, nec nimiùm à Miniſtro urgeri. [d]

[b] P. 3. c. 1. §. 1. &c. & P. 4. c. 10. §. 5. & R. Præp. 26. Rect. 25. & Cl. c. 1. §. 1.

[c] Or. c. 2 §. 16. & In. 8. §. 1. 2. & C. 7. D. 80. §. 19.

[d] In. 8 §. 3. 4. 5.

Pœnæ infligendæ.

10. In Correctionibus, & pœnitentiis injungendis rationem habebunt diſpoſitionis Perſonarum, & ædificationis; & ut admonitio in caritate præceſſerit [e]. Pœnitentias autem ordinarias tantùm poſſunt imponere, quæ indicantur in Regu-

[e] R. Præp. 27. 28. 29. & Rect. 26 27 28 & Ex c. 1. § 6. & P. 3. c 1. §. 15. & N. & In 18. §. 10. & Cl. c. 1.

lis [f]: & prætereà eos, qui id mereri videbuntur, incarcerare, non autem excommunicare. [g]

f R. Præp.10. Rect.9.
g Paul III. p. 41. & Comp. Priv. V. Corr. § 2.

Concedenda.

11. Poterunt mittere extra Domum aliquem ex ſuis ad conſueta Humilitatis, & Caritatis experimenta [h], & delegare facultatem approbandi pœnitentias, & frequentiorem communionem [i]. Vſus autem pœnitentiarum ſecretarum excitandus privatis, & publicis adhortationibus. [l]

h R. Præp 30. Rect.29. & Ex. c. 4. § 27. & P. 6. c.2. § 10. & P.7. c. 2. E. & c.4. §.9.
i R. Præp.31. & Rect. 30. & Ex. c.1. C. & P. 6. c.1. §. 1. & A.
l In. 13. c.6.

Iejunia extraordinayia.

12. Cùm quolibet anni tempore jejunia cum delectu ciborum, more Eccleſiaſtico, & abſtinentias concedere poſſint Superiores, in Adventu faciliores eſſe convenit: denteque operam, ut omnes intelligant ad ſingularitatem non pertinere, ſi quis jejunet, aliis non jejunantibus. [m]

m R. Præp 32. Rect 31 & Ex. c.1. §. 6. & C 1. D 96. & C. 5. D. 27. & C.6. D. 9.

Caritas mutua fovenda.

13. Vnio, & conformitas mutua diligentiſſimè curanda eſt; nec ferenda inter domeſticos perturbatio ulla, vel ira mutua: ſi quid autem hujuſmodi accideret; curent, ut ſtatim in gratiam invicem redeant [n]. In vitia linguæ feriò advigilent; &

n R. Præp. 33. Rect.32. & P. 3 c.1. §. 18. & P. & P.8. c.1. §. 8. & k. & c 6. §. 8. & R. Min. 13.

gra-

gravari conſcientiam ſuam intelligant, ut Auctores diligenter inquirant, quò ſeverè puniantur. Qui verò Auctores ipſos manifeſtare recuſaverint, pro ipſis habeantur °.

° Or c.2.§.12. & In.13.c.4.§.1.2. & C.7. D.12. & C.12.D.18.19.

Epiſtolæ videndæ, & quatenus permittendæ.

14. Videant per ſe, vel per alium ſcripta, & literas omnes, quæ ſcribuntur ad domeſticos, & quas ipſi aliis ſcribunt: nec ſigillum quemquam habere ſinant, abſque Provincialis facultate [p]. Nimia etiam literarum miſſio compeſcenda; nec ferendum, ut de ſecularibus negotiis, aut inutilibus Noſtri ſcribant; formam-ve locutionis aulicam conſectentur: ſed tum materia, tum modus ædificationi ſit. [q]

p R. Præp. & Rect.35.& Ex. c.4.§.6.& P.3. c.1.B.

q Or. c.4.§.4. & In.13.c.4.§.3.

Nec vana, nec ſupervacanea permittantur.

15. Non ſint domi arma, nec instrumenta muſica, nec libri laſcivi, aut vani; nec novæ ullæ recreationes introducantur [r]. Libri veterum non expurgati nullis Scholaſticis, Magiſtris verò, nonniſi, maturis permittantur: cautè etiam permittendi libri ſpirituales parùm conformes noſtro Inſtituto [ſ]. Non permittant Superiores quemquam in cubiculo duplices veſtes, inſtrumenta iti-

r R. Præp. & Rect.36. & P.3.c.1.§14. & M.

ſ P.4.c.5.§.4. & E. & c 14.§2 & Or. c.2.§1.

ta itineris, & ſimilia habere, aut libros *ad vſum* inſcriptos, eos-ve aſportare. [t]

t P.4.c.6.G.x Or.c.4.§.15.& In.1.§.8. & R. com.8.& C.7. D.80. §.3. & In.1.§.5.& R. Cult.V. §5.

16. Nihil admittant, quo noſtra Miniſteria compenſari videantur, & cujuſcumque Superioris hoc in genere diſpenſatio, non modò illicita eſt, ſed & invalida [u]. Admittent igitur ſolùm quæ donantur nomine eleemoſynæ, & ſecluſo omni alio reſpectu [x]. Vitent omnia, quæ ſpeciem habent ſecularis negotiationis [y]. Nulli ex Noſtris detineantur in Domibus, ſeu Collegiis, hoc ſolo nomine, quod ſolvant pro alimentis ſuis [z]. Depoſita pecuniaria Noſtrorum (quæ rarò permittenda) ſerventur penes totius Domus Superiorem [a]. Vigilent, ne quid inducatur adverſum perfectioni Paupertatis: propterea neceſſaria provideant; & ipſi Patreſqne reliqui graviores exemplo præluceant. [b]

Alia circa paupertatem.

u Iul.III.p.61. & C.5.D.29.& C.12.D 39.

x C.12. D 40. & Or.c.1.§.14.

y C.2.D.61. & C.7. D.84.

z C.8. D.39.

a C.12. D.42.

b Ex.c.4.§.26. & P.3. c.1. §.25. & V. & C.12. D. 43. & In.1. §.4.

17. Cum graviter ægrotantibus, & vita functis pia obſequia, & ſuffragia curent [c]. Et ſi peregre aliquis obierit, Superior propinquior eadem præſtabit; & monebit Præpoſitum

Pietas erga moribundos, & mortuos.

c P.6.c.4. §.1.2.3. & A.B.C.

tum Provinciæ , ad quam ille mittebatur . [d]

d Or. c.1. §.3.

Peculiaria erga Scholaſticos.

18. Prædicta , tam à Præpoſito , quàm à Rectore curanda ſunt . At peculiaria quædam pro Scholaſticis Rectori præſcribuntur : nēpe, ut, vel ipſi Præceptores, nedum Confeſſarii, ad mores eorum juvādos apti ſint [e]. Vt coerceātur à nimia familiaritate cum Externis per colloquia , & literas [f] . Abſtineantur à familiaritate , & patrocinio Patrum antiquiorum [g]. Iuvandi uſu pœnitētiarum , & Orationis præſertim , qui laxati ſunt [h] . Aſſuefiant indifferentiæ , & ſimplicitati Religioſæ [i] . Regulæ eorundem bis , aut ter in Refectorio , ſingulis annis , legantur [l]. Circa Iuniorum ſegregationem à reliquis Collegialibus , executioni mandet , quæ à Decr. 16. Con.6. & Or. cap.13. præſcribuntur ; & relata ſunt Par.2. cap.4. ſect.1.

e In.7. §.1.

f C.6. D.40. §. 12. & In.7. §. 2. & In.17. §. 1. & 6.

g In.7. § 3. & In.17. §.2.3.

h In.7. § 4.

i In.7. §.5. & In.13. c. 8. & Cl. c.6. §.4.

l P 4. c.10. L. & C 2. D.66.& R. Rect.43.

S E-

SECTIO VII.

De Auxilio Animarum procurando.

Diſpar ratio Præpoſiti, ac Rectoris.

1. MEminerit Præpoſitus in Domibus Profeſſis præcipuè eluceſcere debere puritatem noſtri Inſtituti; cujus ſcopus eſt ad animarum ſalutem incumbere [m]. Strenuam operam Noſtrorum ad eum adhibeat; & ſi immoderati labores non permittendi, multò minus negligentia toleranda [n]. Rector, juxta Provincialis præſcriptum, tantum debet curare ut Miniſteria prædicta à Noſtris exerceantur, quantum commodè fieri poteſt: nominatimque miniſterium doctrinæ Chriſtianæ commendatum habeat [o]. At in iis locis, ubi eſt Domus Profeſſorum, in Collegio id uſurpandum, quod ad excolendos Scholaſticos ſat eſt. [p]

m P.3.c.1. §.27. & P.7.c.1. §.1.& R.Præp. 37.

n R. Præp 38. & In.4. § 3.

o P.4. c.10. §.10. & R. Rect. 66.

p P.3.c.1.§.27. & R. Prov. 101.

Quid curãdum circa Conciones, & Cõcionatores.

2. Proponatur aſſiduè in Eccleſia verbum Dei in prædicationibus, & Sacræ Scripturæ, vel Doctrinæ Chriſtianæ lectionibus; quod in aliis

etiam

etiam Eccleſiis, plateis, & locis præſtari poteſt [q]. Cum Concionatoribus non diſpenſent in jejunio Quadrageſimali, inconſulto Provinciali: in victu verò, & veſtitu eorundem ſingularitates minimè concedantur [r]. Obſervent, quæ circa eleemoſynam Concionatoribus offerri ſolitam ſtatuta ſunt, ut ne quid ultra neceſſarias expenſas ſumatur; & ſi, quod ſupereſt, adhuc recuſantibus obtruditur, in bonum cedat Domus, aut Collegii. [ſ]

q P.7.c.4. § 6. & E. & Reg. Præp. 39.

r In.2. §.9. & Or. c.1. §.15.

ſ C.12. D.40.

Quid cum Confeſſariis.

3. Procurent, ne deſint deſignati Sacerdotes, & Confeſſarii, qui Domi, foriſque Proximis præſto ſint ad omnia munia noſtri Inſtituti [t]. Conſtituantur Syndici, qui obſervent num Confeſſarii tranſgrediantur ordinationes officii ſui. [u]

t P.7. c.4. §.5. & R. Præp.40. 41. 42. 43. & Rect. 6. & In. 3. & In.4. §.3.

u In.3.§.5. & In.15. c.2. §.7.

Quid præſtandum circa Miſſiones.

4. Poterunt ſuos mittere ad alia loca vicina, habito conſenſu Provincialis, ut breves ibi Miſſiones fiant; nec omittendę menſtruę Confeſſariorum, quin & per hebdomadam. Curent etiam aliquando fieri conferentias de modo juvandi proximos. [x]

x R. Præp.42. & In.3.§.10. & In. 4. §. 3. & In.15. c.2. §.8.

5. Si

5. Si quem ad Sacros Ordines promovendum, aut in Confeſſarium, vel Concionatorem eſſe eligendum videbitur, Provincialem admoneant [y]; & ſervent, quæ in hujuſmodi promotionibus notantur ſuperiùs Par. 2. cap. 4. ſect. 4. *Et Ordinandos.* [y] P.4.c.9. §.3. & R Præp.45. & Rect. 44.

6. Remedium adhibeatur ſi quis, frequentans apud nos Sacramenta, moribus ſuis alios offenderet, [z] *Scandaloſi non tolerandi.* [z] R. Præp.46.

7. Curam quarumcunque mulierum à nullo ſuſcipi permittent: licebit tantùm aliquando apud eas concionari, & ſemel unius Monaſterii Confeſſiones audire, idque petentibus illarum Præſidibus. [a] *Mulierum curæ vitanda.* [a] P.6 c.3. § 5. & Paul.III. p. 44. & C.7. D. 56. & C. 8. D. 11. & R. Præp. 47. & Rect.68.

SECTIO VIII.

De Ordine Domeſtico.

1. QVotidie poſt orationem matutinam fiat Sacrum, cui omnes interſint [b]. In Collegiis, quando Noſtri ad Sacram Communionem acceſſuri ſunt, præſertim diebus Dominicis, in Eccleſia id faciant, ſeparati tamen ab Externis [c]. *Ordo ſpiritualium exercitationum.* [b] P.4.c.4. §.3. & R.com.2.& R. Præp 49. & Rect.45. [c] R.Rect.46.

d C.7.D.25.§.1. & R. Præp.50.& Rect.47. & In. 13. c.1. §.1.

Singuli in oratione, & examine viſitandi; & aliquando etiam à Miniſtro, & Rectore.[d]

Somni ſpatium.

2. Octo, ut minimum, horæ interſint à poſteriori prandii ſigno ad cœnam; aliquid amplius ad refectiunculam loco cœnæ; ſeptem verò à tempore, quo ſe cubitum Noſtri receperunt, ad ſignum, quo excitantur: erit tamen cum aliquibus rationabili diſpenſationi locus.[e]

e P.3.c.2.§.2. & B.& E.& P.4.c.10.§.9.& I. & R. Præp.51.& Rect.50.

Menſæ norma.

3. Benedictio, & gratiarum actio fiant juxta ritum Romanum in prima menſa; nam in privata, & ſecunda retineri poteſt antiquior, breviorque[f]. In mēſa Sacerdotes præcedant non Sacerdotes; inter hos verò, illos-ve nullus ordo conſtituatur[g]. Si aliqua de cauſa Præpoſitus, aut Rector primæ menſæ adeſſe non poterit, curet ut Miniſter adſit.[h]

f P.3.c.1.§.5. & C.1.D.99.& C.4.D.60. & R. Præp.53.& Rect.51.

g C.1.D.106. & R. Præp.54. & Rect.52.

h R. Præp.55. & Rect.53.

Recreatio ordinaria.

4. A prandio, & cœna hora una honeſtæ recreationi impendatur; dimidia verò poſt collationem veſpertinam, idque uno in loco: neque unquam nimis labores producendi, ſine convenienti relaxatione.

ne [i]. Vt ea verò Recreatio religiosè transſigatur, Superiores ſummopere adnitātur [l]. Curabit prętereа Rector, ut omnes, præter eos, quos ipſe exceperit, horæ quadrantem ante prandium, vel cœnam corporis exercitationi tribuant. [m]

[i] P.3.c.2.§.4. & D. & Reg. Præpoſ.56. & Rect.55.
[l] C.6. D.6. & In.13. c.9.
[m] P.3.c.2.§.4. & R. Rect.49.

Extraordinaria.

5. Idem curet, ut diebus vacationum, cùm cœnatur in Villa, per unam, vel alteram horam, Noſtri ſe colligant orando, ſi manè non oraverint, vel ſtudendo. Quod ſi mane, quacunque ex cauſa, in Collegio ſe continuerint, non fiat recreatio, ſed à prandio tantùm, per tres horas, vitato ſtrepitu. [n]

[n] C.6.D.4. §.7. & 9. & Or. c.2. §.15.

Silentium, & diſciplina.

6. Seriò etiam, incumbant in Reg. com. 26. de ſilentio obſervationem, executionemq; eorum, quæ habentur in Inſtructione ad Superiores [o]. Syndicus Domi Superiores cōſtituatur, ubi Miniſtri, aut Subminiſtri opera ſatis non ſit; qui obſervet, & referat, & præterea Syndici particulares in claſſibus adhibeantur. [p]

[o] In.13.c.3. & Gl. c.3. §.9.
[p] P.3.c.1.§.16. & P.4. c.6. §.15. & c. 10. §.7. & c.17. §.7. & R.Præp 51. & Rect.48. & St. R. Prof.. ſup. 19. & R. Bid. 7.

Decreta, & Regulæ Societatis publicè legendæ.

7. Singulis annis prælegendus in menſa Catalogus eorum, quæ ſub gravi culpa, vel pœna in Societate

q C.8. D.23.

præcipiuntnr, vel prohibentur q. Demum ſingulis menſibus Summarium Conſtitutionum, Regulæ communes, Catalogus Miſſarum, & Orationum Noſtris præſcriptarum, & Epiſtola S. P. N. de Obedientia audienda, & Scholaſticorum Regulæ bis, aut ter ſingulis annis r. Regulæ Modeſtiæ, Monita Generalia, & Regulæ Coadjutorum temporalium legi publicè conſueverunt bis, quolibet anno.

r P.3.c.1.§.28. & P.10.§.13.& P.4.c.10. L. & R. com.49. & C.2.D.66.

SECTIO IX.

De Literarum ſtudiis.

Collatio caſuum.

1. HAbeatur collatio Caſuum conſcientiæ qualibet hebdomada, bis in Domo Profeſſa, ſemel in Collegiis; à qua Superior ipſe, non niſi raro, & graves ob cauſas, abſit. ſ

ſ P.3.c.1.X. & C.9 D.8.& C. 23.D.17. & R. Prov.57.& St. R.Prov.13.14. 15.& Prof.caſ. 7.8.9.10. & In.20. §.6.

Cenſura opinionum, & Librorum.

2. Curetur, ne laxas in moralibus opiniones Noſtri doceant t, Parque ſit ſtudium, ne ab ullo è Noſtris quidquam typis vulgetur, ſine facultate. u

t Ex.c.3. §.11. & P.3.c.1.O. & C.11.D.22. & C.12.D.28. & C.13.D.18.

u C.11.D.18.

3. Re-

3. Rector, nec ad inchoanda, nec ad mutanda ſtudia aliquem promovere poteſt, inconſulto Provinciali [x]. Sub finem ſtudiorum cujuſque, Provincialem de ſingulorum talento, & profectu admoneat. [y]

Studiorum initia, & finis.
x R. Prov.49. &c. & St. R. Prov.6. &c. & R. Rect.37 & St. R. Rect.24.
y P.4.c.9. §.3. & R. Rect.37. & 44.

4. Studeat executioni eorum, quæ præſcripta ſunt de Concionibus Domeſticis, & Tonis [z]. Deligat unum dicendi peritum; ad quem ſub finem ſtudiorum, ter in hebdomada per horam, futuri Magiſtri ab eo inſtruendi, conveniant. [a]

Inſtructio ad Conciones, & Scholas.
z P.3.c.1. §.5. & 21. & P.4.c. 8. §.3. & B. & c.7. D.80. §.6. 7. & R. Rect. 54. & 56. & In.2. §.3.4.5.
a St. *R.* Rect.9.

5. Ordinem conſtituat examinandorum Metaphyſicorum, auditis Præfecto, & Magiſtris [b]. Ipſius erit, adhibito Præfecto, conſtituere Examinatores Claſſium inferiorum; & ut in reliquis etiam Externi, ſuis quiſque in claſſibus, collocentur. [c]

Examina Studioſorum.
b C.8.D.37. §. 6. & St. Reg. Præf.20.
c P.4.c.5. §.2. 3. & D.*C.* & c. 13.§.4. & E & c.15. §.1. & A. & c.17. §.2. & St. R. Rect.12. & R. Præf. inf. 18.

6. Adeat interdum Scholas, etiam inferiores; & frequenter interſit diſputationibus, tum privatis, tum publicis [d]. Non committat, ut in inſtauratione ſtudiorum publi-

Viſitatio Scholarum, & Oratio ante ſtudia.
d P.4 c.6. §.9. & St. R. Rect. 3.

publica oratio habeatur ab alio, quàm à Magiſtro aliquo inſigniore.[e]

e St. R. Rect. 15.

Latinæ linguæ exercitamenta.

7. Domi linguæ latinæ uſum inter Scholaſticos diligenter conſervandum curet, etiam dum ad Noſtros ſcribunt. Bis præterea, aut ter in anno omnes carminum aliquid condant, affigantque[f]. Et interdum à noſtris Rhetoribus orationes, aut Poemata Latinè, vel Græcè, tum in aula, tum in menſa habeantur.[g]

f P.4.c.6 §.13. & C.13.§ 3 & St R. Rect 8. & R. com.10. & R.Schol.10. & In.20. §.4.

g P.4.c.6.§.13. & St. R. Rect. 11.

SECTIO X.

De iis, quæ pertinent ad res temporales.

Vigilantia in conſervandis.

1. Rectoris (& proportione ſervata etiam Præpoſiti) erit res temporales ſibi creditas adminiſtrare, & conſervare, juxta facultates ſibi traditas. Singulis menſibus rationem exigat à Procuratore, præſente Miniſtro; & examinet, an plus abſumptum ſit, quàm uſus ferat[h]. Certis temporibus nomina

h P.4.c.2. §.5. & c.10. §.5. & P.9.c.3. §.3.4. & C. & In. temp. tit 2. §. 9. & R. Præp. 60.& Rect.57.

mina debitorum inſpiciat ; intelligat quantum rerum comeſtibilium conſumptum ſit ; neque omnia examinanda ad finem anni reſervet.[i]

i In. temp. tit.2. §.9.

2. Vita communis incolumis conſervanda : & propterea in victu, veſtitu, cubiculique ſupellectili, alijſque neceſſariis uniformitas, tam Superiorum cum inferioribus, quàm horum ad invicem retinenda : eaque omnia, ut Superiores ſuppeditare tenentur, ita facultatem non habent permittendi, ut alia via ſibi à ſubditis conquirantur[l]. At miſſa cuipiam particulari in communem uſum diſpenſentur[m]. Peculiariter Domibus Profeſſis, præſcribitur curandum ; ut vita communis quidem illa ſit, & valetudini Noſtrorum accommodata ; ſed habendam tamen ſemper eſſe rationem Humilitatis, Paupertatis, ac ſpiritualis ædificationis[n]. In Collegiis Rector curet, ut quamvis ſit, in quo probetur virtus, non deſit tamen quo ſuſtentetur natura ; & cum Scholaſticis approbatis in iis, quæ

Studium Paupertatis, & Caritatis in diſtribuendis.

l C.12.D.43.

m R. Præp.64. & Rect.60.

n P.6.c.2.§.16. & N. & Reg. Præp.61.

o P.3.c.2. §.3. & C. & P.6.c. 2.N. & R.Rect. 58. & In. temp. tit. 1. §.4.

p P.3.c.2. §.3. & P.6. c.2. N. & R.Præp.61. & Rect. 58.

quæ ad veſtitum attinent, magis quàm cum iis, qui probantur, exterioris decentiæ ratio habeatur [o]. Vtrobique verò, juxta circumſtantias perſonarum, diſcretioni Superiorum relinquitur, ut plus minùs-ve providеant. [p]

Præſertim erga infirmos.

q R. Præp.62. & C. 7. D. 29.

r P.3.c.2 §.6. & G. & Reg. Præp. 63. & Rect.59.

3. Morbo, ætate, aut laboribus obruti ſubleventur, etiam adhibito fraternæ caritatis miniſterio; nulli tamen peculiares Coadjutores aſſignandi in ſocios, cetera immunes [q]. Ægrotorum cura habeatur magna, juxta præſcriptum Medici. [r]

Cautela in ſervanda Paupertate Societatis.

ſ Ex. c.1. §.4. & P.4.c.2.§.5. & F. & c. 10. §.1. & P.6. c. 2 §.3. & C.D. & P.10.§.5. & Paul.III.p.14. & Iul. III. p. 66. & 77. & C. 6. D.18. & R. Prov.74. & R. Præp. 65. & Rect.61.

4. Caveant, ne reditibus Collegiorum, Domus Profeſſorum, aut aliquis eorum, vel Coadjutorum formatorum utatur, præterquàm Conſtitutiones, & Decreta permittunt [ſ]. Et in admittendis donis eas cautiones adhibeant; quas præſcribunt Conſtitutiones P.4.c.2.§.6. juxta explicationem Con.3. Decr.25. & Con. 8. Decr. 59. & Ordin. Gen. cap. 1. §.14.

Obligationibus ad opera pia ſatisfiat.

5. Commendatur omnibus, tum Rectoribus, tum Procuratoribus, ut peculiarem habeant curam Ec-

cleſiarum, quæ pertinent ad Beneficia Collegiis unita; & ut alia eorundem Beneficiorum onera, præſertim ſi quæ ad Xenodochia, & pauperes ſpectent, diligenter inquirant; aliiſq; id genus piis obligationibus cumulatè ſatisfaciant: certi Divinam providentiam non defuturam iis, quibus ea, quæ ad Deum pertinent, cordi fuerint.[t]

[t] In. temp. §. ult.

Reliquiæ Sanctorum non distrahendæ.

6. Interdictum eſt omnibus omnino Superioribus, ne quidquam ex Sanctorum Reliquiis, quæ noſtris Domibus, aut Collegiis ſunt applicatæ, largiantur.[u]

[u] C.7. *D.*28.

Dependentia Provinciali.

7. Lites declinent, & inconſulto Provinciali nullam intentent[x]. Diſtributio bonorum, expenſæ extraordinariæ faciendæ, ut ædificando, & ſimiles, & contractus ineundi, & ſi quid donatur, cum aliqua conditione, referantur ad Provincialem[y]. Et ſervetur formula in contractibus celebrandis. De qua Ord. Gen. cap. 20. Eundem Provincialem conſulat Præpoſitus, ſi quid ſtabile relictum Domui fuerit.[z]

[x] C.2.*D.*55. & R. Prov.77. & Præp. 67. & Rect. 62. & Proc.16.

[y] C.7.D.17 & Or. c.2. § 9. & In. temp. tit. 2. §. 8. & R. Rect.63.

[z] *P.6.c.2.§.5.* & E. & Reg. Præp. 66.

Succeſſori reddenda ratio dati, & accepti.

8. Cùm Superior defungitur ſuo offi-

officio (quod & Procuratori præſtandum eſt) Succeſſori, & Miniſtro rationem domeſticæ Oeconomiæ reddat; & ſuo chirographo ſignet quantum acceperit, quantum Succeſſori tradat; atque etiam Succeſſor ſua manu confirmet, ſi rem ita ſe habere deprehenderit: quorum Computorum exemplum ad Provincialem tranſmittendum. Forma autem id præſtandi eſt eadem, quæ à Provincialibus exigenda præſcribitur in Inſt. temp. tit. 1. §. 19. [a].

[a] C. 8. *D.* 60. § 4. 5. & In. temp. tit. 1. §. 1. & 9.

SECTIO XI.

De modo agendi cum Externis, & de iis, qui ad nos divertunt.

Mulierum colloquia vitanda.

1. MVlieres inviſere, aut ad eas ſcribere raro, & viris tantùm probatis permittant [b]. Sedulòque curent, ne quæ de Socio præſente, toties, & graviſſimè commendata ſunt, negligãtur: & quamvis hac ſuper re univerſim præceptum non ſit impoſitum; tamen alicui particulari, qui eo fræno indigebit

[b] R. Præp. 72. & Rect. 70. & Or. c. 1. §. 9.

bit poterit, ac debebit Superior id imponere [c]. Quæ diſtinctiùs expoſita ſupra Par.4. cap.2. ſect. 2. Fœminæ etiam non permittantur ingredi domos noſtras. [d]

c C.6.D.43. & O.c 4. § 3. & In.3.§.7 & In. 15. c. 2. & R. Sac.18. & Co. ad 5.

d P.3.c.1.§ 14. & R. Præp.73. Rect. 71.

Nec qualibet conſuetudo cum Viris permiſſa.

2. Viſitationes primariorum Virorum non frequentandæ; niſi gravis cauſa ſubſit [e]. Quam etiam intercedere oportebit, ut noſtri cibum capiant apud Externos; aut ut ab eis, cùm ægrotant, viſitentur; aut ut ex iiſdem aliquis ad noſtram mēſam, præſertim Refectorii, invitetur [f]. At numquam liceat munuſculis captare Magnates. [g]

e P.6.c.2. § 9. & R. Præp.74. Rect. 72.

f R. Præp. 76. Rect. 74.

g P.6.c.2 §.9. & R.Præp.75. Rect. 78.

Sed de omnibus benemerendum.

3. Amici verò conſervandi, & placandi, ſi qui ſunt infenſi, orationibus ad Deum, & rationibus apud ipſos convenientibus, præcipuè ſi homines ſint non vulgaris auctoritatis [h]. Ratio potiſſimùm habeatur eorum, quæ erga Fundatores, & Benefactores ſtatuta ſunt; & ſi quam aliam obligationem Domus habet, ei ſatisfiat [i]. Servanda erga Benefactores enumerata ſunt Par.2.c.1.ſect.2. & P.3.c.6. ſect.1.

h P.4.c.10. C. & P. 10. B. & R. Præp. 77. Rect. 75.

i P.4. c. 1. & R. Præp. 78. Rect.76.

4. Sine ſpeciali commiſſione nemi-

De iis qui admitti petunt.

neminem in Societatem admittent: ſed ad Provincialem referent eorum, qui petunt, dotes. Poterunt tamen valde idoneos, aut ad eundem mittere, aut tanquam hoſpites domi recipere [l]. Dimiſſum pariter à Societate, & qui ſine licentia, & ab alio ejus domicilio diſceſſerit; vel non admittant, vel ut Hoſpitem apud ſe, alios-ve detineant, dum Provincialis ſuper eo quid juſſerit [m].

De Hoſpitibus noſtris, Externiſque.

5. In compenſationem hoſpitii nihil, licèt ultro oblatum, admittant; niſi longior fuiſſet mora: namque hanc compenſari à Superioribus, qui hoſpites miſerunt, æquum videtur [n]. Externi porrò non excipiantur ad pernoctandum, ſine gravi cauſa; habeatur tamen præcipua ratio Religioſorum. [o]

De iis qui foras mittuntur.

6. Egredienti domo Socium adjungant; nec ſolum mittant, niſi eum, cui præcipuè fidant [p]: neminem autem ad alium locum ſine literis patentibus [q]; & quin Superior, ad quem aliquis mittitur, informetur [r]. Provincialis etiam monendus, ſi quis propter valetudinem, aut

aliam

[l] P. 1. c. 1. §. 2. & A. B & R. Præp. 79. 80. Rect. 77. 78.

[m] P. 2. c. 4. §. 1. & A. & Reg. Præp. 81. Rect. 79.

[n] C. 7. D. 18.

[o] R. Præp. 83. Rect. 81.

[p] P. 3. c. 1. §. 3. & R. Præp. 84. Rect. 82.

[q] R. Præp. 85. & Rect. 83.

[r] R. Prov. 117. & Cr. c. 12. §. 9.

aliam cauſam mutandus loco videatur [f]. At profecturis ſua interiora indumenta, & ſottana reliquenda, inſtruendique omnibus ad iter neceſſariis. Sed hæc paranda eorum ſumptibus, quorum gratia iter ſuſcipitur [t]. Demum illi, de quorum dimiſſione à Societate agitur, nullo modo interea loci exponantur in publicis Miniſteriis. [u]

[f] P.3 c 2.G & R.Prep. 86. & Rect. 84.

[t] R. Præp. 87. & Rect. 85.

[u] Or. c.12. §.10.

CAPVT IV.

De Officialibus Superiori neceſſariis, & modo agendi cum illis.

Officiales idonei curandi, & fovendi.

AD bonam Domus gubernationem Superiores locales ſuis Officialibus pluribus, & paucioribus, pro momēto rerum ipſis commiſſarum, ſublevari debent; quos idoneos eſſe oportet, ſuiſque Regulis inſtructos [a]: Cum illis hæc in univerſum Superioribus ſervanda eſſe ſtatuitur. 1. Ne ſe in illorum officium ingerant. 2. Vt proſpicere llis de neceſſario ſubſidio debent, ita

[a] P.4. c.10. §. 6. & P. 9. c.6. §.14. & 1.

ita curare, ne otientur, ſed ſuo fungantur munere. 3. Quia in quibuſdam officiis experientia neceſſaria eſt, non facilè mutandi ſunt. [b]

b P.4. c.10. §. 6. & E. & R. Præp. 7. & 14. & Rect. 6. & 13.

SECTIO I.

De Miniſtro.

Miniſtri Dotes.

1. Inter Officiales neceſſarios in primis eſt Miniſter; qui Vice-Rector, vel Magiſter Domus ſit; & omnibus, quæ ad bonum univerſale pertinent, provideat [c]. Deligendus verò à Provinciali, & præſertim in magnis Collegiis, non valde juvenis, nec abſque conſultatione. Inſtruendus in decurſu: & is ſit, qui aliquando Rector eſſe poſſit. [d]

c P.4. c.10. §.7.

d R. Prov. 22. Or. c.1. §.21.

Auctoritas.

2. Miniſtro Superior eam concedet poteſtatem; quæ, pro perſonarum conditione, ad rectam gubernationem cõvenire videbitur [e]. In virtute ſanctæ Obedientiæ præcipere non poteſt. Eidem tamen omnes Officiales obedire debent, & quicunque alii, etiam Profeſſi, modò ſit Sacerdos [f]. Et qui Miniſtro clarè di-

e P.4. c.10. §. 7. & R. Min. 1. & Or. c.2. §. 18.

f P.4. c.10 §.8. & C.3. D.21.

rè diceret, *Nolo facere*, incurreret in quartum caſum reſervatum inobedientiæ expreſſæ [g]. Pœnitentias, juxta præſcriptum Superioris, ipſe imponet. [h]

g C.7.D.45.& Or. c.2. §.18.

h R. Min. 13.

Subſtituitur Superiori.

3. Moriente, aut abſente Superiore alicujus loci, nec alio per eum nominato, Vicaria adminiſtratio Collegii, vel etiam Domus Profeſſæ, ad Miniſtrum pertinet. In abſentia Superioris, ſi res urgeat, auditis Conſultoribus, exequi poterit, quod exiſtimat fore juxta Superioris mentem: alioqui illius nutum expectet. [i]

i C.8.D 20. & C.12. D.53. & R. Min.14.

Ejuſdem obligationes in ordine ad curanda ſuorum corpora.

4. Obſervet in temporum mutationibus, quæ domi mutatio fieri debeat, ciborum, veſtium, horarum; & Superiori in memoriam revocet, num etiam aliquid deſit, vel abundet ex neceſſariis. Iis potiſſimum conſulat, qui ſui corporis curam præ ceteris negligunt; curetque ut adſit, cùm Medicus ægrotos inviſet [l]. Peculiarem curam habeat, ut Domus munda ſit, & benè compoſita, præſertim ſi quâ Externis patet [m]. Deſignet ex commiſſione Superio-

l R. M. 5.

m R. M. 10.

perioris, qui lucernas, qui feneſtras, communes curet, qui aquam, & mantilia ad abluendum parent. [n]

n R. 12.

Et Diſciplinam.

5. Valdè commendatum ſibi exiſtimet quod pertinet ad obſervationem Conſtitutionum, Regularum, Ordinum, & approbatarum conſuetudinum; quas ſubinde leget [o]. Frequenter viſitabit cubicula, & alia loca; Officiales autem ſaltem alternis diebus [p]. Noctibus ſingulis portas domus, quibus in publicum exitur, viſitet, an benè clauſæ ſint. [q]

o R. 2.

p R. 3.

q R. 11.

Obſervet, & Superiori referat.

6. Notet, ac referat Superiori tam defectus, quàm quæcunque alia ad bonam gubernationem faciunt [r]. Et an Sacramenta diebus ſtatutis frequententur. [ſ]

r R. 8.

ſ R. 9.

Quomodo cum Superiore aget.

7. Quotidie de rebus omnibus Superiori rationem reddet, & libello excipiet, quę facienda commiſerit [t]. Redigat ei in memoriam, quæ neceſſaria Domui, & perſonis judicabit [u]. Studeat animos omnium inter ſe per benevolentiam, ac præſertim cum Superiore, per Obediētiam unire; & eorum, quæ ingrata accidunt, velit

t R. 6.

u R. 7.

velit potiùs in ſe, quàm in illum caufam reiici. [x]

8. In pœnitentiis injungendis, & reprehenſionibus ab animi perturbatione caveat; & caritatē ita præ ſe ferat, ut qui corripiūtur, meritò id fieri recognoſcāt [y]. Cùm quis ab officio removetur, curet, ut ſuū Succeſſorem inſtruat [z]. Si Subminiſtrum habuerit, utatur ejus opera; alioqui ipſe cōtenta in Subminiſtri officio ſuppleat. [a]

Et cum Subditis.

[x] R. 13.
[y] R. 15.
[z] R. 4.
[a] R. 15.

9. In magnis igitur Domibus Miniſtro additur Subminiſter; qui eſt inſtrumentum Miniſtri, & aliorum Superiorum. Nihil ordinat, ſed tātùm eſt executor, & exactor actionum domeſticarum, juxta modum ſibi à Superiore præſcriptum [b]. Erit tamen Superior Noſtrorum, qui Sacerdotes non ſunt: Sacerdotibus ſolùm injungere poterit aliquid, nomine alicujus Superioris [c]. Vide reliqua in Regulis pag. 235.

Subminiſtri officium.

[b] R. Sub. 12.
[c] R. Sub. 7.

10. Syndicus etiam Domi conſtituetur, ubi Miniſtri, aut Subminiſtri opera ad id non adhiberetur; cujus officium erit obſervare in omnibus, quod ad honeſtatem, & de-

Et Syndici.

centiam externam pertinet, & Superiori referre [d]. In Vniverſitatibus autem conſtituendus etiam Syndicus Generalis. Is autem Vir magnę fidelitatis, & judicii eſſe debebit; qui tam de perſonis, quàm de rebus Rectorem, & Præpoſitum Generalem, & Provincialem admoneat. Præter hunc alii particulares Syndici deſignentur ex prudentioribus, ut quæ quavis in claſſe acciderint, ad Rectorem referant: & quamvis nihil habeant quod alicujus momenti ſit, tamen diebus Sabbati ſaltem ſe nihil habere Superiori referant [e]. Horum officium videtur eſſe illud, cui ſub Adjutoris Magiſtri, ſeu Bidelli nomine deſcriptæ ſunt Regulæ in Ratione Stud. p. 156.

d P. 3. c. 1. §. 16. & P. 4. c. 10. §. 7. & R. Præp. 51. & *Rect.* 48.

e P. 4. c. 6. §. 15. & c. 17. §. 7. & K. & *R. Rect.* 48. & St. *R.* Prof. ſup. 19.

SECTIO II.

De Conſultoribus.

Qui, & per quem eligendi.

1. ADjuvabunt maximè Superiorem duo, vel plures (præſertim in Vniverſitatibus, ubi quatuor eſſe oportet) Conſiliarii, ſeu Aſſiſten-

ſtentes : cum quibus res graviores communicet; quorum prudentiæ,& probitati multùm confidat. Quamvis, eis auditis, penes Superiores ſit ſtatuendi facultas [f]. Eos deligere pertinet ad Provincialem, ita ut ſtatim ſuo munere fungi poſſint; licèt confirmandi ſint poſtmodum à Generali [g]. Oporteret eſſe diſtinctos à Cōnfeſſariis; at ſi non diſtincti, ſaltem conſulendi non ſunt cùm de Perſonis agitur [h]: mutarique ſubinde eos convenit. [i]

f P.4.c.10.§.7 & c.17. §.1. & G.& H. & P.o. c.6. §.14. & R. Præp. 15. & Rect.14.

g R. Prov. 25.

h Or.c.1.§.7.

i Or.c.1. §.11.

Quid ipſi in ſe curare debeant.

2. Quales verò ſe præſtare debeant, deſcribitur in eorum Regulis, ubi jubentur afferre ad munus non levis momenti, convenientem zelum, Obedientiæ conjunctum, modeſtiam, caritatem, peritiam Regularum, & Inſtituti. [l]

l R. Conſ.1.2. 3.4. 5. 6. 7. & 13. 14. 15.

Quid erga perſonam Superioris.

3. Si quid circa victum, veſtitum, labores, & occupationes Superioris, aut circa gubernationem moderandum, augendum, vel mutandum cenſerent; illum, præmiſſa oratione, admonendum curent; quod ferè per Admonitorem facient [m]; & quaſcumque demum dif-

m P.9.c.4. §.2. 3.4.& c.5.§.2. & c.6.1. & C. 1. D. 82. & R. Conſ. 12.

ficultates, ad ſuam perſonam pertinentes, patiatur Superior, Conſultorum ſententiis acquieſcat. n

n Ex c. 3. §. 12. & D.

Quoties conſulendi, & de quibus.

4. Cum his autem Superior conveniet ſingulis, vel ſaltem alternis hebdomadis, & ſemper unà perlegant aliquid ex Regulis, Ordinationibus, & ſimilibus. Prima verò cujuſque menſis hebdomada agatur de executione: an ſerventur, quæ præſcripta ſunt in Regulis, & Ordinationibus; præſertim quæ à Provinciali in Memoriali relicta ſunt; quas eodem ipſo tempore legi oportebit, ſi nondum executioni mandatæ ſint o; & ad faciliorem hujus mēſtruæ conſultationis uſum poſſent præſcribi nonnulla examinanda, magis inhærendo iis, quibus nondum planè ſatisfactum videtur p. Præterea ſingulis, aut alternis ſaltem menſibus, Rector habeat conſultationem omnium Magiſtrorum infra Logicam, præſente utroque Præfecto, ceterorum etiam interdum, præſente Præfecto Generali q.

o R. Præp. 15. Rect. 14. & Or. c. 2 § 10. 19. 20. & C. 6. D. 36. §. 2. 3. & 5. & 10. 18. §. 5.

p C. 6. D. 36. §. 7.

q St. R. Rect. 18.

Modeſtia, & Secretum ab iis ſervanda.

5. Cum Superior aliquid ſtatuerit, judicium ſuum illi ſubmittent

tum

tum interiùs, tum exteriùs; immo ſuſceptam deliberationem Superioris apud alios tuebuntur. Quod ſi videretur rem ad alium Superiorem eſſe deferendam; id præmiſſa oratione fiat apud immediatum illius; aut, ſi is nõ provideat, ad ſupremum [r]. Poterunt tamen, etiamſi non interrogati, Superiori proponere, quod publicè, vel privatim expedire judicaverint. [ſ]

r *R.* Conſ. 7. & In. 18. §. 12.

ſ *R.* Conſ. 8.

Secreti retinentiſſimi ſint; nec, quæ in Conſultationibus agitata ſunt, evulgent: & Superiores tenentur, qui in hoc deliquerint, punire, pro culpæ magnitudine, etiam uſque ad muneris Conſultorum, aliorumque nõ inferiorum privationem [t].

t *R.* Conf. 9. & C. 7. D. 23.

Quoties, & de quibus ſcribent ad Superiores mediatos.

6. Scribent ad Provincialem bis in anno, menſe Ianuario, & Iulio; & ad Generalem ſingulis annis, menſe Ianuario [u]. In his literis, præmiſſa oratione, & re maturè conſiderata, ſincerè, & ſine amplificatione ſignificabunt, quod ſibi de Superioribus, ac de eorum adminiſtratione, ac rerum ſtatu ſcribendum in Domino videatur [x]. Capita verò ma-

u P. 4. c. 17. §. 7. & L. & P. 8. c. 1. §. 9. & *R.* Conſ. 10. & For. Scrib. *R.* 20. & G. 7. D. 91. & Or. c. 10. §. 3.

x For. Scrib. *R.* 21.

teriæ in literis ad Generalem, diſtinctiùs tradita Ord. cap. 10. quibus addendum, quid fiat, aut prætermittatur circa executionem [y], & ſpeciatim, an vigeat praxis collationis Domeſticæ Caſuum Conſcientiæ, juxta Regulas, & Decreta [z]. Et an ſerventur præſcripta ad cuſtodiam caſtitatis, ac præcipuè circa viſitationes, & ſocios [a]. Ad executionem omnium promovendam ex §. 4. Decr. 36. Con. 6. formanda ſunt capita, de quibus Superiores, & Conſultores ſcribere debent ad Provincialem; quæ deſumi poterunt, magna ex parte, ex iis, quæ propoſita ſunt pro Generali. Præterea ad Provincialem ſcribendum eſt; quomodo Præfecti ſpirituales idonei ſint, & ſuo muneri ſatisfaciant [b]. Et an ab aliquo peccatum ſit, lingua, vel calamo contra caritatem proximo debitam, & qualiter correctio adhibita, juxta Decr. 19. Con. 12. . Hæ literæ ſigillo (quod apud Admonitorem erit) obſignatæ, mittentur; nec quiſquam eorum ſciat quid alius ſcripſerit [c]. Deforis in tergo

[y] Cl. c. 2. tit. 8. § 3.

[z] C. 13. D. 27.

[a] In. 15. c. 2. §. 7.

[b] In 10. §. 12.

[c] P. 4. c. 17. L. & R. Conſ. 10. & For. Scrib. R. 23.

tergo geminato CC. diſtinguantur.[d] *d Or.c.10.§.3.*

SECTIO III.

De Admonitore, & Collaterali.

1. QVod cum Præpoſito Generali agendum preſcribitur, ut aliquis à Societate deſignatus, poſtquam Deum conſuluerit, & æquum eſſe judicaverit, cum modeſtia, ac humilitate debita eum admonere teneatur de iis, quæ ſentiat in illo deſiderari; idque etiam cum Inferioribus fieri poteſt.[e] *Admonitoris munus.* *e P.9. c.4. §.4. & c.6. I.*

2. Deſignatur igitur Admonitor, tum Provinciali, tum Superioribus localibus; & illi quidem à Generali, ut dictum eſt ſupra cap. 1. ſect.3. §.1.: his verò à Provinciali, confirmandus tamen à Generali [f]. Hujus muneris habes Regulas in Cod. Regul. pag.157. quarum hæc ſumma. *A quo. deſignandus.* *f R. Prov. 25.*

3. Admonitor erga Superiorem, ſumma modeſtia, & humilitate officium ſuum obeat; nec hujus mu- *Ejus modeſtia, & fidelitas.*

neris occaſione reverentiam, aut obediētiam imminuere debet, quam & in ſubditis fovere debet, ſalva interim neceſſaria fidelitate, & libertate.[g]

[g] P. 9. c. 4. §. 4. R. 1. 2. & 7.

De quibus, & quoties admonere debeat.

4. Admoneat Superiorem de iis, quæ major pars Conſultorum ei dicenda judicaverit: de reliquis non facilè; ſed cum non levis momenti eſſe, præmiſſa oratione, cenſuerit, ſive ad Perſonam, ſive ad Officium Superioris pertinebunt[h]. Quæ ſuggeſſerit, non evulget[i]. Vbi opus erit, iterum, & ſæpius de eadem re Superiorem commonefaciet: quin & illius Superiorem, ſi emendationem deſperaverit.[l]

[h] R. 2. 3.

[i] R. 4.

[l] R. 5.

Epiſtolæ ab eo curandæ.

5. Admonitoris erit ordinarias epiſtolas Conſultorum ad mediatos Superiores mittere, niſi alia via illi malint; ſimulque referet eiſdem utrùm illi ſcripſerint, an non[m]. Non tenetur tamen ad Superiores ſcribere, quemadmodum Conſultores[n]. Ad has autem literas, aliaſque ad mediatos Superiores obſignandas, ſigillum apud ſe habebit; cujus in reliquis nullus ſit uſus.[o]

[m] R. 6.

[n] C. 7. D. 52.

[o] R. 8.

6. Ex

6. Ex Conſtitutionibus Præpo- *Collateralis*
ſito, & multò magis Rectori adjun- *munus.*
gi poterit Collateralis ſocius: qui licèt Superioris localis obedientiæ non ſubdatur, tamen reverentia ei exhibita, debet aliis exemplo eſſe. Munus Collateralis eſt juvare Superiorem in omnibus, quæ ad ejus Perſonam, aut Subditorum, pertinent, tum conſilio, tum opera. Superior verò erga ipſum peculiarem dilectionem, & honorem præferre debet, illoque fidenter uti; &, dempta poteſtate, habeat eum tanquam ſe alterum.

7. Duabus ex cauſis præcipuè *Cur inſtitutum.*
Collateralis adjungi debet. Prima eſt, ad ſupplendas aliquas dotes ejus, cui munus præcipuum eſt demandatum. Secunda; ſi aliquis minùs profecturus crederetur, ſi ſub ejus, qui præeſt, Obedientia, conſtituatur, quàm ſi adjungatur ut Socius; *p P.4.c.17.B.*
dummodò talentum ad eum juvan- *& §.7. & P.8.*
dum haberet. p *c.2. §.3. & D.*

8. Hoc autem Collateralis offi- *Non paſſim*
cium, vel nomen (quod Superin- *uſurpandum.*
tendētis poſtmodum eſt vocitatum,

ut conſtat ex Hiſt. Societ. Par. 3. l. 1. n. 44.) non uſurpandum eſſe ſtatutum eſt, niſi ubi, pro arbitrio P. Generalis, neceſſitas, vel magnitudo Collegii utrumque poſtulaverit; neque enim nomen tantum eſt retinendum. [q]

q C. 2. D. 86.

SECTIO IV.

De Præfecto rerum ſpiritualium, & Confeſſariis.

Præfecti Spiritualis neceſſitas, & inſtitutio.

r P. 3. c 1. §. 12. & P. 4. c. 10. §. 7.

1. CONſtituendus eſt præterea, qui rebus ſpiritualibus ſuperintendat [r]. Cujus muneris cùm ſumma ſit neceſſitas; peculiari cura incumbendum eſt, ut ad illud pro dignitate obeundum; longè ante deligantur aliqui, atque inſtituantur. Igitur ex ipſo juvenum numero, qui ſilentii, & orationis amatores, lenitate etiam, ac dexteritate præditi, Provinciali, auditis Conſultoribus, aliiſque, videbuntur, adjungendi ſunt Socii Magiſtris Novitiorum, exercendique in tradendis ſpiritualibus exercitiis.

2. Mu-

2. Muneri verò ipſi Provincialis admovere debet maturos ſenes, longo gubernandi uſu, vel conciones habendi, aut Theologiam prælegendi labore feſſos, & tanquam ex alto in portum confugientes. Et in magnis præſertim Seminariis curabit, ut doctrina, & fervore pietatis inſignes adhibeantur: extra controverſiam enim eſſe debet, præſtantiſſimi cujuſque Viri præclarè ſtare operam uno hoc in munere occupati ſ. Et quoniam res eſt inter potiſſimas, quæ Provinciali commendatæ ſint; Præfectis conſtitutis invigilet; in Viſitatione rationem ab iis, aliiſque repoſcat; multum interea illis tribuens, & reverentiam concilians: mandetque Conſultoribus Collegiorum, ut quemadmodum in hoc genere procedatur, ad ſe perſcribant t. Ipſe etiam quotannis ad Generalem ſcribat, quos Præfectos conſtituerit, qua inſtitutione, quo fructu u. Erit etiam Superioris localis excubare ad hujus graviſſimi muneris executionem x.

Primarii Viri huic muneri adhibendi, ejuſque praxi inſiſtendum.

ſ R. Prov. 24. & In. 10. §. 5. 6. & 11.

t In. 10. §. 12. & 15.

u In. 10. §. 14.

x Or. c. 2. §. 6.

3. At Præfectus fidelis ſit Societati;

Præfecti quæ ſtudia.

tati; ejus inſtituti, & diſciplinæ omnis ſpiritualis peritus; & in Obedientia, & humilitate exemplum aliis præbeat. Concedendum propterea illi eſt, ut Sanctæ orationi, Sanctorum Patrum, aliorumque piorum librorum lectioni operæ plus ſolito impendat: neque enim putandum hujuſmodi artis Magiſtros exiſtere poſſe, qui hæc aliquando curſim lectitarunt, aut meditati ſunt. [y]

[y] P. 3. c. 1. §. 12. & R. Præf. Sp. 1. & 5. & In. 10. §. 7. 8.

Miniſteria.

4. Eadem ratio ſuadet, ut Præfecti Spiritus ordinariè non occupentur circa Externos [z]; quamquam, & ad declinandum prorſus ſolitariæ vitæ genus, & tum ad ceterorum exemplum, expedit eos carceres, hoſpitalia inviſere, aliaque id genus obire munera; ubi minus illecebræ, plus utilitatis exiſtit, vitatis certis pœnitentibus, & præcipuè fœminis. [a]

[z] In. 10. §. 9.

[a] In. 10. §. 10. 11.

Ratio agendi cum Noſtris ſibi commiſſis.

5. Totum ſe ergo in Noſtrorum curam Præfectus impendet; amabilem ſe iis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant. Quos inſtruet, ſecundùm uniuſcujuſque captum, quomodo interiùs, & exteriùs ſe

ha-

habere debeant, in omni virtutum genere, præſertim in recta intentione, orandi modo, pœnitentiis, & Obedientia. Præter eos, quos ſatis inſtructos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra menſem ne differat. Peculiarem verò habeat curam afflictorum, tepidorumque, tum Coadjutorum, & Novitiorum [b]. Quæ verò ſint partes Præfecti ſpiritus juniorum Scholaſticorum habes Or. cap. 13. §. 3. 4.

[b] P. 3. c. 1. §. 12. & P. 6. c. 3. §. 1. & R. Præf. Sp. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & Or. c. 2. §. 6.

Et cum Superioribus.

6. In his autem omnibus videat, ne à Superiore præſcripta turbentur: immo ſibi proponat in primis curandam Obedientiam, & amorem Subditorum erga Superiorem. Qui pariter intelligat ſua intereſſe Præfectum amari, & in honore, tanquam inſtrumētum ſuum, haberi à Subditis. Omneſque inter hos duos, quos conjunctiſſimos eſſe oportet, ſuſpiciones, & zelotypiæ præcidantur [c].

[c] In. 10. §. 13.

Confeſſarii deſignandi.

7. Ordinarios Noſtrorum Confeſſarios Provincialis deſignabit; & ex his ferè Præfectum rerum ſpiritualium [d]. Extraordinarios etiam in renouatione Votorum; ſi hæc circa Viſi-

[d] P. 3. c. 1. §. 11. & R. Prov. 24.

e R. Pro v. 131. Viſitationem inciderit [e]. Plures verò, pauciores- ve Confeſſarios deſignare oportebit, prout multitudo, aut aliquorum poſcat utilitas; ſed unuſquiſque ſuum ſtabilem habeat Confeſſarium [f]. Reliqua ad Confeſſarios Noſtrorum ſpectantia vide ſupra Par.4. cap.1. ſect.3.

f P.3. c.1. §.21. & L. & P.6. c. 3. §.2.

SECTIO V.

De Procuratore.

Cur Procurator inſtituendus.

1. SEd in iis, quæ pertinent ad rerum temporalium conſervationem, præter curam illam, quam non modò Superiori, ſed omnibus caritas, & ratio imponunt, æquum erit alicui peculiarirer demandari hoc munus, ut tanquam bona Domini noſtri Ieſu Chriſti, & patrimonia pauperum curet; iſque eſt Procurator. [g]

g P.3. c.2. §.7. & P.6. c.3. §.7. & C.8. D.15. & R. Proc. Col.2.

Quinam ſeligendi.

2. Id autem munus, cùm multiplices obligationes inducat, maximique momenti ſit (nam à re familiari etiam res ſpirituales, & Societatis ſtatus, progreſſuſque pendent) de-

demandandum eſt homini valde, prudenti, perito, & fideli, nullaque alia occupatione implicito [h]. Conſtetque in Provincia non eos tantùm Procuratores fieri, qui nullum aliud talentum habent. Cujus rei gratia juverit eos, qui Rectoris officio defuncti ſunt, & qui perfuncturi ſperantur, huic muneri addici [i]. Profeſſi tamen quatuor Votorum, ordinariè eo non fungantur. Quod ſi in aliorum hominum idoneorūm penuria diſpenſandum ſit, ad Generalem recurratur; qui non difficilem ſe præbebit, ubi neceſſitas coget [l].

h In. temp. tit.3. initio.

i In temp. tit. 1. §.13.

l P.6. c.3. §.7. & D. & C. 8. D.3.

Inſtruendi.

3. Deſignati Procuratores, priuſquam officio fungi incipiant, ab aliquo Oeconomiæ benè perito inſtruantur; rudimenta Arithmeticæ condiſcant, & quo pacto libri rationum tenendi. [m]

m In. temp. tit.1. §.12.

Nonnulla eorum jura.

4. Quorum agunt negotia, eorum expenſis alendi ſunt; etiamſi in aliis Societatis domiciliis agant [n]. Parque eſt ratio Officialium Externorum; quales v.g. Advocatus, Procurator, Solicitator [o]. Procurator Provinciæ jus habet ad Congregationem

n P.4.c.2.E.& C.2. D.82. & C.7. D.18.

o C.2. D.83.

tionem Provinciæ ſuæ, ſupra numerum, ſi ratione Profeſſionis eam non ingreditur; & in ejus locum ſubrogandus Procurator Collegii maximi [p]. Si ad negotia tractanda ad Congregationem generalem Prepoſitus Generalis, vel Vicarius judicaverit, præter conſuetos, Provincialem, & duos ſocios, alios eſſe mittendos, atque adeò eligendos in Congregationibus Provincialibus; in horum electione potiſſima habenda ratio Rectorum, & Procuratorum, aliorumque Officialium, modò ſint, vel Profeſſi, vel Coadjutores Spirituales formati. [q]

p C.6 D 25. §. 2. & For. Con. Prov. §. 5.

q P.8, c. 3. A. & c.6. B. & C. 2. D.2. & C.4. D. 35. & For. Con. Prov. §. 32.

Obligationum ſumma.

5. Procuratoris munus quinque ferè capita complectitur. 1. Vt bona, ac jura Collegii conſerventur. 2. Vt reditus non decreſcant, ſed potius augeantur. 3. Vt quæ Collegio debentur, ſumma diligentia exigantur; & omnia neceſſaria opportunè comparentur. 4. Vt res, & pecuniæ rectè diſpenſentur. 5. Vt dati, & accepti ratio ſemper conſtare poſſit.

Quid praſtandum, ut bona, & jura conſerventur.

6. Vt primo ſatisfiat; habeat Procurator in Archivio Inſtrumenta origi-

originalia jurium ſui Collegii ; & præterea Librum , in quo ſigillatim deſcripta ſint bona ſtabilia [r]. Advertat num ea , quæ poſſidentur , reparatione indigeant ; aut ab iniuriis vindicanda ſint [ſ]. Et peculiarem habeat curam Eccleſiarum , quæ pertinent ad Beneficia Collegiis unita , & obligationum exinde conſequentium [t]. Lites maximè declinet ; & , ſi quæ neceſſariò agitandæ , eluceat in eis religioſa moderatio : & in publicis judiciis,per externos Procuratores,negotia peragantur [u] ; qui optimi eligendi , ut & reliqui Officiales : non omiſſa interim per ipſummet cura, ut omnia rectè , & ſolidè expediantur . [x]

r R. Pr. Coll. 19.& 21.& In. temp. tit. 3. §. 1.

ſ R. Pr. C. 11. & In. temp. tit. 3. §. 2. & 4.

t In. temp. tit. 3. §. ult.

u C. 2. D. 55. & R. Prov. 77. & R. Pr. C. 15. 16.

x R. Pr. C. 17.

Et reditus.

7. Circa ſecundum : Bonos colonos habeat. Prædia ſint inſtructa, cultaque diligenter , ex conſilio peritorum , & more Patriæ [y] . Sed quæ ſpeciem habent ſecularis negotiationis , ſciat Noſtris eſſe prohibita . [z]

y In. temp. tit. 3. §. 3.

z R. Pr. C. 12. & C. 2. D. 61. & C. 7. D. 84.

In exactionibus; & proviſionibus.

8. Circa tertium : Ne nimium Ruſticis fidat ; & colligendorum fructuum tempore illos adibit : à

quibus, & aliis debitoribus ſtato tempore, quod debent, exiget [a]. Opportunè res neceſſarias ad victum comparet; eaſque, & collectas fruges ita Officialibus tradet, ut ab eiſdem tertio quoque menſe rationem repetat; ab Emptore verò quotidie. [b]

[a] In. temp. tit. 3. § 4. & R. Pr. C. 2. & Pr. D. 2. 3. 4. & 7.

[b] In. temp. tit. 3. § 4. & R. Pr. C. 8. 9. & Pr. D. 16. 17.

In uſu rerum, ac pecuniæ.

9. Circa quartum: Curabit empta conſervari, & ne in rebus ad victum, & veſtitum neceſſariis plus abſumatur, quàm, juxta bonas conſuetudines, neceſſe ſit: tametſi id propriè ad Rectorem, & Miniſtrum pertinet [c]. Pecunia, undecumque provenerit, in arca reponatur: cujus clavem unam Superior, alteram Procurator cuſtodiet. [d]

[c] In temp. tit. 3. § 5. & R. Pr. C. 10. & Pr. D. 18.

[d] R. Pr. C. 5. & Pr. D. 8.

In Libris rationum.

10. Circa quintum: Vt ſtatis temporibus rationem officii ſui poſſit reddere, duos potiſſimum Codices habeat, alterum accepti, & expenſi, alterum omnium debitorum Collegii, præter alios; de quibus P. 2. c. 2. ſect. 3. n. 3. [e] & ad omnium Scripturarum, & pecuniæ cuſtodiam clavi cubiculum obſeratum habeat. [f]

[e] P. 4. c. 2. § 4. & In. tit. 3. §. 1. 5. & R. Pr. C. 3. 4. 7. 14. 19. 20. 21. 22. 23. 24. & R. Pr. D. 3. 9. 10. 11. 12. 13. 14.

[f] R. Pr. C. 22. & Pr. D. 15.

11. Hæc omnia ita præſtabit; ut nul-

nullum alicujus momenti negotium aggrediatur, niſi ipſi à Superiore commiſſum ſit: cui etiam rationem reddet eorum, quæ facit; & diligenter, quæ præſcripſerit, exequetur [g]. Omnes autem, quibuſcum converſatur, memor Inſtituti Societatis, quę profectui animarum invigilat, curet verbo, & exemplo ædificare [h]. Si quid peculiare ſtatutum eſt in Regulis Procuratoris Domus Profeſſæ, id expoſitum eſt P. 3. c. 7. ſect. 2.

Quomodo agendum cum Superiore, & reliquis.

g R. Pr. C. 13. 18. 23.

h R. Pr. C. 1. & Pr. D. 8.

SECTIO VI.

De reliquis Officialibus rerum temporalium.

1. RElìqui pro temporalibus rebus Officiales, aut plerique, aut omnes (nam Scholaſtici, & Novitii ex parte poſſunt aliquando adhiberi) ſunt Coadjutores temporales. Cum quibus Superior hæc ferè ſervabit. Ne plures ſint, quàm eorum obſequii neceſſitas poſcat, præſerrim in iis, quæ honeſtius domi, quàm foris fiunt. Cujuſmodi

Plerique ſint ex Noſtris, & quo numero.

ſunt in magnis Domibus, Coquus, Diſpenſator, Emptor, Ianitor, Infirmarius, Lotor, Tonſor, Præfectus horti, Sacriſta, Scriptor, & eleemoſynarum Curator, ubi ex his vivitur: erit autem prudentiæ Superioris eos augere, vel minuere. [i]

i P.1. c.2. §.2. & A. & P.3. c. 2. §.7. & H. & P.4. c.3. §.2. & c.6. B. C. & c. 10. §.6.7. & H. & C.1. D.103. & R. Prov.39. & In.6. §.4. & C.7. D.82. §.3.

A quo deſignandi.

2. Exceptis quibuſdam, quorum electio ad Provincialem ſpectat, eos Superior Domus prudenter conſtituat; quomodo ſuis fungantur Officiis conſideret: & prout in Domino convenire judicabit, vel in eiſdem Miniſteriis detineat, vel ab iiſdem removeat; ſed quos deprehenderit idoneos, non facilè mutet. [l]

l P.4. c.10. §.5. 6. & E. & R. Præp.6. Rect. 5.

Quomodo in pietate erudiendi.

3. Iuventur in ſpiritu hebdomadaria Inſtitutione; quam præſtat à Superiore ipſo haberi, tum quotidiana meditationis explicatione, & frequenti alloquio [m]: & ipſimet Regulas officiorum ſuorum ſingulis hebdomadis in memoriam revocent [n]. Reliqua à Superiore circa Coadjutores curanda, vide ſupra Par.3. cap.6. Conſtitutæ autem pleriſque hujuſmodi Officialibus Regulæ, in Cod. Regularum relatæ ſunt pag.140.

m P.4. c.4. B. & C.7. D.80. §. 19. & C.8. D. 38. §. 4. & R. Præf. Spir.7. & Or.2. §.16. & In.8. §.1. 2.

n P.4. c.10. F. & R. com.49.

CA-

CAPVT V.

De Vice-Provincialibus, Vice-Præpoſitis, Vice-Rectoribus, & Superioribus Reſidentiarum, & Miſſionum.

1. NOn eſt dubium à Præpoſito Generali conſtitui poſſe, qui vices gerant, vel Superiorum Provincialium, vel Localium; cum penes illum facultas hoc in genere ſumma ſit in Societate, ut ſupra dictum eſt P.6. c.1. ſect.3. Quamquam Vice-Provinciales nequit creare, & in primis ſi Provinciarum ſtabiles Præſides futuri ſunt, qui non ſint Profeſſi quatuor Votorum: idque potiori jure negatur reliquis Superioribus; quibus Vice-Provincialium electio aliquando permiſſa eſt.[a]

Generalis facultas ad eos conſtituendos.

[a] C. 4. D. 56. & C. 13. D 12.

2. Provinciali autem tunc tantùm jus eſt præficiendi Domibus, & Collegiis ſuæ Provinciæ aliquem; qui vices Superioris gerat, donec Generalis admonitus provideat; quando

Provincialium.

ſcilicet neceſſe fuerit mutationẽ facere, & periculum eſſet in mora; vel ſi Superior moreretur [b]. Nequit autem unquam eum eligere, qui ratione hujus impoſiti muneris impediretur, quominus iret ad Congregationem Provincialem, ad quam jus habet [c]. Præterea Provincialis ſibi ſubſtituere poteſt Vice-Provincialem; 1. quando abfuturus eſt à Provincia, ut interſit Congregationi Generali [d]: 2. Morti proximus (nullo Succeſſore in ea Provincia à Generali nominato) aut propter ægritudinem, aliave de cauſa inutilis ad gubernandam Provinciam redditus [e]: 3. Si judicetur legitimè impeditus, quominus ire queat ad Congregationem Generalem, nominare poteſt, ad eundum ſui loco, unum ex tribus primò electis in Congregatione Provinciali. [f]

b R. Prov. 22.

c Form. Con. Prov. §. 13.

d P. 8. c. 5. §. 3.

e C. 4. D. 56. & C. 9. D 11. & For. Cō. Prov. §. 32.

f P. 6. c. 3. B. & C. 6. D 35. §. 3. & Form. Con. Prov. 33.

Et Superiorum Localium.

3. Præpoſito etiam, & Rectori, cùm Domo, aut vita excedit, licet ſui Vicarium nominare; cùm aut moneri Provincialis citò nequit, aut alia gravis cauſa id ſuadet. [g]

g C. 8. D. 20.

Ipſo jure quinam ſuccedunt.

4. Quod ſi ceſſet quæcunque nomi-

mi-

minatio Superiorum ; ipſo Iure mortuo Provinciali ſuccedit Præpoſitus Domus Profeſſæ ; vel ſi plures ſint Domus Profeſſæ , antiquiſſimus Profeſſorum ex Præpoſitis ; vel Rector maximi Collegii ; qui ſit Profeſſus quatuor Votorum ; vel antiquiſſimus Profeſſorum ex reliquis Rectoribus , aut non Rectoribus ; ut ex Decr. 56. Con.4. relatum eſt ſupra cap. 1. ſect. 1. At Præpoſito , & Rectori ſuccedit Miniſter ; etiam in Domibus Profeſſis , quamvis ipſe Profeſſus non ſit . [h]

[h] C.8. D.20.

Auctoritas horum Subſtitutorum primi generis .

5. Auctoritas verò horum , qui vices Superiorum gerunt , quando nullus eſt Provincialis , Præpoſitus , aut Rector , & toto principalium Superiorum officio funguntur , eadem eſt , ac prædictorum principalium ; & in compendio Privilegiorum ſubintelliguntur eorum nomine , & Superiorum in genere [i]. Excipe tamen jus ſuccedendi Provinciali demortuo , de quo proximè dictum eſt ; neque enim id habent Vice-Præpoſiti , aut Vice-Rectores . [l]

[i] Præf. ad com. Priv. & C.9. D. 18. & F. Con. Prov. §.1. & 4. & 32. & 38. & For. Con. Gen. §.5.

[l] C.9. D.35.

6. At quando Superiores princi-

Auctoritas eorumdem ſecundi generis. pales tantùm ſunt abſentes, cùm eandem juriſdictionem retineant, quam præſentes habent; Vicarii hujuſmodi ab illis dependent. Quare licèt eorum Officium ſit Provincias, Domos-ve ſibi commiſſas gubernare; tamen gubernationis modum ab illis uſurpatum tenere debent, nihil innovando; & ſi quid alicujus momenti ſe offerat, illud, quoad fieri poterit, uſque ad illorum reditum differant; aut illos per literas conſulant. Quod ſi neutrum rei natura patiatur; nihil ſtatuant, niſi priùs auditis Conſultoribus; & illis redeuntibus facti rationem reddant [m]. Quo etiam caſu uti poſſunt facultatibus, quæ in compendio Privilegiorum communicantur ſuis principalibus Superioribus [n]. Poſſunt ſimiliter Vice-Præpoſiti, ac Vice-Rectores hujus generis abſolvere Noſtros à reſervatis, tum per ſe, tum per alium ſibi ſubdítum; etiamſi per unam tantùm diem Superior abſit, nec conſuli queat; & licèt diſcedens Vice-Præpoſitum, aut Vice-Rectorem non conſtituerit [o]. Iidem tamen non

[m] C. 12. D. 53. & R. Min. 14.

[n] Præf. ad Cõp. Privil.

[o] C. 17. D. 17.

non habent jus ad Congregationem Provincialem, niſi Præpoſitus, vel Rector, aut nullum ſui loco deſignaſſent, aut facta ab illis deſignatio haberi non poſſet tempore convenienti. [p]

p C. 12. D. 35. & Form. Con. Prov. § 4.

Superiores Reſidentiarum, & Miſsionum.

7. De Superioribus porrò Reſidentiarum, ac Miſſionum fixarum duo jure ſtatuta ſunt. 1. Habent eandem facultatem abſolvendi à Reſervatis, ac alii Superiores, ſalua tamen iis, qui ibi degunt conceſſione Decret. 25. §. 1. Con. 8. [q] 2. Nullum habent jus ad Congregationem Provincialem [r]. Sed excipiuntur Superior primariæ Reſidentiæ, ſeu Doctrinæ in Indiis, & totius Miſſionis Hollandicæ: his enim jus eſt ad Congregationem Provincialem, at ſupra numerum, ſi ratione antiquitatis intereſſe nequeunt. [ſ]

q C. 12. D. 17. §. 2.

r C. 9. D. 18.

ſ C. 8. D. 51 & F. Con. Prov. §. 8.

CAPVT VI.

De executione ab omnibus Superioribus urgenda.

Neceſsitas executionis.

1. QVoniam in benè inſtituta familia, qualis, favente Deo, eſt noſtra Societas, omnes defectus ab uno executionis defectu manare poſſunt; ſummus propterea conatus, non in novis Ordinationibus condendis, ſed in earum, quas habemus, executione, adhibendus eſt [a]. Is verò conatus aliquando non adhibetur, vel non procedit, ex triplici impedimento; ſcilicet ignorantia, aut oblivione Ordinationum, nimia facilitate in Superioribus, & difficultate obiecta à Subditis. [b]

[a] C. 6. D. 37. §. 7. & C. 9. D. 26. & In 18. §. 11. & Cl. c. 1. & 2. initio.

[b] Cl. c. 2. init.

Privatum ſtudium rerum agendarum.

2. Vt primo incommodo occurratur, à Superioribus paranda eſt ſcientia, excitandaque memoria noſtrarum legum. 1. Attenta lectione omnium, quæ ad Inſtitutum pertinent; cui cum primò gubernaturi

ſunt,

ſunt, vacare debent per duos minimùm menſes; & quæ non benè intellexerint, à Provinciali percontentur [c]: 2. Quotidie, aut certè alternis diebus; horam conſiderationi impendent; in qua ſecum, & coram Deo expendant obligationes ſuas, & Subditorum [d]: Ad hoc conducet habere præ manibus Catalogum rerum agendarum; confectum ex Regulis, Ordinationibus, & Inſtructionibus [e], & præterea libellum, in quem referatur, quidquid agendum, ſcribendum-ve in dies fuerit [f]. Viтenturque externæ occupationes, quatenus curandæ domeſticæ diſciplinæ impedimento ſunt. [g]

[c] R. Prov. 18. & Pręp. 13. 18. & Rect. 12, 17. & Or. c. 1. § 20. & Cl. c. 2. tit. 2. § 1.

[d] Or. c. 2 § 5. & In. 18 § 1 & Cl. c. 1. tit. 2. § 3. & c. 2. tit. 2. § 1.

[e] C. 6. D. 36. §. 1.

[f] R. Prov. 20. *Præp.* 19. Rect. 18.

[g] Cl. c. 1. tit. 2. § 4.

Conſultationes crebræ.

3. Proderit tempore ordinariæ Conſultationis legere aliquid ex Regulis; vel Ordinationibus, vel Inſtructionibus, & ſimilibus [h]. Præterea ſingulis menſibus legi oportebit in Conſultatione memoriale earum rerum, quæ à Provinciali, vel Viſitatore executioni mandandæ relictę ſunt: quas augeri minimè oportet; & prius quàm relinquantur, Superioribus, aliiſq; prudentibus oſtendendæ

[h] C. 6. D. 36. § 2. & In. 18. § 3. & Or. c. 2. § 19

dendæ ſunt [i]. Quin prima cujuſque menſis hebdomada, inſtituenda Conſultatio, ad diſcutiendum in univerſum de executione omnium omnino Ordinationum. Et an hoc præſtitum ſit, & quo fructu, ſuis temporibus ſcribent ad Generalem Cõſultores, tam Provincialium, quàm Localium Superiorum [l]. Hanc eandem conſultationem in ſingulis locis, quæ viſitat, coram Superiore, Miniſtro, Conſultoribus, aliiſque, qui alias gubernarunt, Provincialis convocabit. [m]

Nimia Indulgentia cavenda.

4. Ad vitandam autem nimiam facilitatem Superiorum juverit. 1. Si homines natura puſillanimes, & qui, etiamſi à malefactis abſtineant, facienda tamen non præſtant, à gubernatione arceantur [n]. 2. Si Provinciales ſibi devinciant Superiores locales, oſtendentes de illorum auctoritate tuenda ſe eſſe ſolicitos, non facilè præſtando fidem Subditorum querelis, & delationibus: ſi etiam eoſdem Superiores crebrò urgeant: cum viſitant, de hoc capite nominatim inquirant: & ad Generalem ſingulis

[i] C. 6. D. 36. §. 3. & In. 18. §. 3. & R. Prov. 134.

[l] C. 6. D. 36. §. 5. 6. 7. & In. 18. §. 5. 6. & Or. c. 1. §. 23. & c. 2. §. 20. & Cl. c. 2. tit. 2. §. 3.

[m] Cl. c. 1. init. & c. 2. tit. 2. §. 3.

[n] C. 6. D. 37. §. 1. & 7. & Cl. c. 2. tit. 2. §. 4.

gulis ex locis referant, in quo peccetur: ipſique Superiori privatim indicent, quomodo in poſterum ſe gerere debeat, ne aberret [o]. 3. Viſitatores, ſeu Provinciales in ſuis viſitationibus, iis, quæ remedio indigent, curent omnino ante ſuum diſceſſum provideri; ſi juſta cauſa dilationem non poſtulat: reliqua notent in Memoriali, rationem ejus in reditu requiſituri: & ſi Superior ſua culpa prætermiſerit executionem, non maneat impunitus. Continenter verò, & notabiliter negligens tali onere liberandus, etiam ante triennii finem. [p]

[o] C.6. D.37. & C.9. D.26. & In.18. §.7.8.9. & Cl.c.1.init. & c.2. tit. 2. §.2.

[p] C.6. D.37 §.7. & C.9. D 26. & In. 18 §.11.

Diſpenſandi facilitas.

5. Demum opinionem illam perniacioſiſſimam Superiores omnes deponant; qua nonnulli putant ſibi liberum eſſe diſpenſare, prout volunt: quaſi rectè fiat, quidquid conſcio Superiore fit: cùm potius Conſtitutiones, & quæcunque alia Decreta tot precibus, conſultationibuſque à S. P. N. Ignatio, aliiſque graviſſimis Viris condita, majoris momenti cenſenda ſint, quàm ut, pro cujuſque libito, relaxari queant. Et ſanè

in iis

in iis tantummodò diſpenſandi facultas conceſſa eſt, in quibus conſtat talem illius, qui legem condidit, mentem fuiſſe [q]. Sed & conſtat poteſtatem diſpenſandi valde reſtrictè conceſſam eſſe Præpoſitis, & Rectoribus, 1. ut non niſi cum Particularibus diſpenſare poſſint, 2. ut non ſine neceſſitate, 3. ut non ſine recurſu ad Provincialem in rebus majoris momenti, 4. ut ſi res moram non patiatur, Provincialem primo quoque tempore de diſpenſatione, ejuſque cauſa admoneant. His conſentanea Provincialibus ipſis præſcribuntur reſpectu Generalis. Immo ipſi Præpoſito Generali Conſtitutiones noſtræ poteſtatem diſpenſandi arctè circumſcribunt, multoque magis poteſtatem diſpenſandi per alios.

[q] P.4. c.10.B. & P.9.c 3.§.8. & D & Reg. Prov.7. & R. Præp.11. Rect. 10. & Cl. c. 1. tit.2. §.1. & c. 3. tit.1. §.2.

Quomodo Subditorum repugnantiæ occurrendum.

6. Remedium verò tertii impedimenti, quod in Subditorum repugnãtia ſitum eſt, peti debet 1. à paterno affectu, quo Subditi à Superioribus verè ſe amari intelligant; & quidquid ſolicitudinis, ac vigilantiæ impenditur, id totum à deſiderio ipſos juvandi proficiſci [r]. 2. A patien-

[r] Cl.c.1.tit.1. § 1.2.5. & tit. 2. §.6.

tientia in perferendis laboribus diuturnæ curationis: neque enim ſatisfacit muneri ſuo Superior, perfunctoria quadam, & brevi cura; & multò minus, ſi cum Provinciali importuniùs agit, ut refractarius Subditus aliò amandetur. Quod perniciosum genus conſilii eſt; translati enim huc illùcque infirmi curam, ex animo nullus amplectitur [f]. 3. Niſi caritate, & dulcedine proficiatur, adverſus non curantes paterna monita, adhibendæ reprehenſiones, & pœnitentiæ: ita ut intelligant Subditi veniendum tandem ad extrema remedia Dimiſſionis, ſi opus fuerit, quando, aliis tentatis, nihil proficitur. Atque hujuſmodi diſciplina communis omnibus eſſe debet, etiam antiquioribus, & Superioribus: neque ulli fit injuria, ſi ob defectus contra Regulas imponantur publicæ pœnitentiæ. [t]

[f] Cl. c. 1. tit. 2. §. 6.

[t] P. 3. c. 1. §. 15. & N. & R. Præp. 28. & 29. Rect. 27. 28. & C. 6. D. 37. § 4. & 6 & In. 18. §. 10. & 12. & Cl. tit. 1. §. 2. 3. 4.

Superiorum conſenſus mutuus.

7. Demum plurimum momenti habebit, ſi Superiores omnes Societatis cum Præpoſito Generali, & Superiores locales cum Provinciali,

im-

immo & cum ſuis Conſultoribus, Admonitore, Patre Spirituali, & gravioribus, ad urgendam executionem conſpirent; ita ut idem ſentiant, & dicant omnes. [u]

[u] C. 6. D. 37. §. 4. & In. 18. §. 12.

PARS VIII.

PARS VIII.

DE CONGREGATIONIBVS Generalibus, & Particularibus.

DVM Societatis Iura Præpoſito Generali auctoritatem maximam, ejuſque tantùm morte finiendam, contulerunt, eò etiam ſpectarunt, ut Congregationes Generales, atque adeò Particulares, frequentes non eſſent [a]. Verùm quia hujuſmodi cœtus declinari nequibant, cùm vel novus eligendus Præpoſitus, vel alia majoris momenti negotia totius Societatis conſilium poſcerent, ac poteſtatem: illorum celebrandorum ratio conſtituta eſt, & accuratiſſimè relata in Formulas; ut nulla jam hoc in genere nova diligentia deſideretur. Quod intelligens Congregatio duodecima, huic juris Epitome, quam imperabat, minimè adjungendas Formulas pronunciauit [b]. Quare ſatis erit

[a] P. 8. c. 2. §. 1. & c. 4. §. 2. & P. 9. c. 1. & C. & C. 5. D. 54. & C. 11. D. 12. 13. & C. 12. D. 1. 2. & Greg. XIV. p. 281. & Paul. V. p. 310.

[b] C. 12. Act 15.

Congregationum jura hic leviter perſtrinxiſſe.

CAPVT I.

De Congregatione Generali.

Quando cogenda.

1. Congregatio Generalis, ex Conſtitutionibus Noſtris, quatuor in caſibus neceſſariò cogenda eſt. Primus eſt, cùm eligendus eſt Generalis Præpoſitus in locum demortui [c]. Secundus, ſi aliquid accidat eorum, propter quæ Generalis ab officio removendus ſit, aliuſque eligendus [d]. Tertius, ſi quando Aſſiſtentes cum Provincialibus, & duobus Superioribus localibus, pluribus ſuffragiis cogēdam judicarent; ſeu id fiat ob negotia urgentia, & magni momenti, ſeu ob impotentiam Generalis [e]. Quartus, ſi Generalis cum Aſſiſtentibus, & Procuratoribus, qui tertio quoque anno ad Generalem veniunt, cogendam eſſe ſtatuant [f]. Demum præter hos caſus, in quibus Congregatio Generalis neceſſariò cogenda eſt, poterit

[c] P. 8. c. 2. §. 1. & For. Con. Gen. §. 53. 54.

[d] P. 8. c. 2. §. 1. & P. 9. c. 4. §. 7. & c. 5. §. 4.

[e] P. 8. c. 2. §. 2. & C. & C. 8. D. 29.

[f] C. 2. D. 19.

etiam

etiam aliquando convocari, ut de aliquibus rebus majoris momēti tractetur: cujuſmodi eſsēt Collegia, vel Domos diſſolvere, aut aliò transferre; vel res admodum difficiles, ad univerſam Societatem ſpectantes, vel rationem procedendi in illa pertractare. [g]

g P. 8 c. 2. §. 2. & c. 4. § 2. & P. 9. c. 3. §. 12.

2. Hæc tamen convocatio non crebrò facienda eſt, & Præpoſitus Generalis hoc laboris, & diſtractionis univerſæ Societati, quantum fieri poteſt, adimet [h]. Quod ſi illi, quibus jus eſt, Congregationem Generalem cogendam judicaverint; id Præpoſito Generali gratum eſſe oportet; & ut Congregatio hujuſmodi magna cum diligentia fiat, idem Generalis ſtatuere debet. [i]

Non crebrò, at cum celebratur à Generali juvetur.

h P. 8 c. 2. §. 1. 2. & B. C. & c. 4. § 2. & P. 9. c. 1. & C.

i P. 8. c. 2. C.

3. In primo caſu demortui Generelis indicetur à Vicario Generali [l]. In Provinciis verò remotis, etiamſi literas à Vicario non accepiſſent, quacunque via de morte Generalis certò conſtiterit, poterunt convenire ad electionem Electorum [m]. In ſecundo caſu deponendi Generalis Aſſiſtentes indicunt Con-

Quis eam indicat.

l P 8. c. 4. §. 1. & Off. Vic. §. 3.

m Form. Con. Prov. §. 3.

gregationem, per literas ſubſcriptas ab omnibus, vel ſaltem tribus: & ſi cauſæ divulgatæ, & communiter manifeſtæ eſſent, non expectata Aſſiſtentinm convocatione, Provinciales, alii alios vocando, convenire deberent [n]. In tertio caſu, quando Generalis ob ſenium, vel ægritudinem factus eſt inutilis (cùm ſupponatur Electum fuiſſe Vicarium, juxta Decr. 29. Con. 8. Generali non valente, aut renuente providere) debebit ille Congregationem indicere, ex ſuffragatione Provincialium, & duorum Præpoſitorum localium, vel Rectorum, uniuſcujuſque Provinciæ ex Europa, & Patrum Aſſiſtentium [o]. At verò in eodem tertio caſu, cum urgerent negotia tam magni momenti, ut qui aſſiſtunt Generali, & Provinciales, ac Præpoſiti locales duo ex quaq; Europæ Provincia, pluribus inter ſe ſuffragiis judicarent, quod cogi debeat Congregatio Generalis, cogetur; idq; Præpoſito Generali gratum eſſe oportet. In reliquis caſibus convocatio pertinet ad Præpoſitum Generalem [p].

Et ſi

[n] P. 9. c. 5. §. 4.

[o] Form. Con. Gen. §. 56. & P. 8. c. 2. C.

[p] P. 8. c. 2. C. & c. 4. §. 2. & c. 5. §. 1. 2. & P. 9. c. 3. §. 12.

Et ſi ex Decr. Con. Proc. cogenda eſt; ejus convocationem Generalis ultra ſeſquiannum non differet. [q]

q C.6.D.26. §. 3. & C.7.D.71. & Form. Con. Proc. §.9.

Quinam conveniant in ſpectantibus ad Generalem.

4. Cùm Conventus celebrabitur ad eligendum Generalem, aut ad deliberandum de iis, quæ ad Generalem ipſum ſpectant, & demum quotieſcunque Generalis Congregatio celebratur; habent in ea jus ſuffragii Vicarius Generalis (ſi tunc aliquis eo munere fungitur) Aſſiſtentes, Provinciales Europæ, ſeu illorum Viceſgerentes, (& hi quidem etiamſi non potuerit præmitti Congregatio Provincialis [r]) & duo præterea in ſingulis Provinciis intra Europam, ad hoc negotium electi ex quatuor Votorum Profeſſis [ſ]. Eodem ſuffragii jure gaudent Procuratores Provinciarum extra Europam; ſi ſint quatuor Votorum Profeſſi, & electi à ſuis Provinciis, juxta D.41. Con.4. [t]: qui Procuratores eo jure non excidunt, donec in Europa ſubſiſtunt, ex conſenſu P. N. & alius ejuſdem Provinciæ Procurator nondum advenit [u]. Si tamen ſubſtiterint in Europa, propter aliud munus

r C.12.D.51.

ſ P 8.c.3. §.1. & A.

t C.2.D.75. & C.4. D. 41. & C.5. D.77.

u C.9.D.36 & C.10. D.9.

ſibi à Generali traditum; jus Procuratorum expirat [x]. Si mittatur Subſtitutus Procuratoris Indici (modò requiſitis in Procuratore conditionibus non careat) eodem jure ſuffragii, quo Procurator ipſe gaudet. [y]

[x] C. 12. D. 46.

[y] C. 12. D. 20.

Quo jure ſuffragii Generalis gaudeat.

5. De jure ſuffragii Generalis in Congregatione, quando de rebus ad ipſummet ſpectantibus agitur, diſtinguendum eſt: nam ſi deliberatur de iis, propter quæ officio privari fortè poſſet; non habet jus ſuffragii in ea deliberatione; ſed ubi auditus eſt in Congregatione, foras egredi debet [z]. Si verò ob infirmitatem ejus, aut ſenium, citra ſpem convaleſcentiæ, de ſubrogando illi Vicario agitur; res partim coram eo, partim in ejus abſentia agitanda [a]: at jure ſuffragii ſpoliandus ipſe non eſt, juxta praxim etiam Con. 11. Quandocumque autem intererit, habet duo ſuffragia, & qualitatem præcedendi, ceteris paribus. Quod ſecundum etiam datur Vicario Generali, ſi demortui Generalis loco præeſt [b]. Hi omnes, & ſoli habent etiam jus ſuffragii activi in electione

[z] P. 9. c. 5. §. 4.

[a] P. 9. c. 5. §. 6.

[b] P. 8. c. 3. §. 2. & C. 1. D. 4. ante elect. & D. 8. poſt elect.

ne Aſſiſtentium. [c]

6. Cùm verò in Congregatione agitur de rebus aliis, præter ſupradictos, habent jus ſuffragii Secretarius Societatis [d], & Procurator Generalis [e], & quidem etiamſi contingat tractari negotia ante electionem, ad illam non pertinentia [f]. Iidemque habent ſuffragium activum in Electione Admonitoris [g]. Cum eadem limitatione admittendi Procuratores, ſi qui ſunt electi in Congregationibus Provincialibus, ad negotia poſt electionem tractanda [h], aut à Vice-Provinciis, juxta formam ſibi conceſſam [i]. Quod jus eſt commune iis etiam Procuratoribus, qui non ſunt miſſi à Congregatione Provinciali plena, aut abbreviata, ſed vel vocati à Præpoſito Generali ad tractanda negotia, vel miſſi à Provincialibus, cum approbatione Generalis, ſaltem ſubſecuta miſſionem ipſorum; præſertim ſi ex Provinciis extra Europam ſitis miſſi ſint; & quoad hos attinet, ſufficiet auctoritas Vicarii Generalis, ſed ſuffragantibus Aſſiſtentibus [l].

c P.9.c.5. §.3. & C.3. D 1.

Conventui in aliis negotiis qui adjungendi.

d C.4. D.11.

e C. 3. D. 44. & C 4. D.1.

f C.8. Act 9. 10. & C. 11. Act. . . & C. 12. D. 1. & C. 13. D 2. & 4.

g C 2. D 22. C.4. D.17.

h P.8 c.3 A & c.6. B. & C. 2. D.2. & C.4. D. 35.

i C.13 D 6.

l C.13 D 1.

Hujuſmodi verò ad Congregationem Generalem deputatis jus illud eſt, ne literæ ad eos miſſæ, aut ad has reſponſa aperiri, vel retineri poſſint à Superioribus Generali inferioribus. [m]

m C.11.D.27.

Auctoritas Cōgregationis Generalis.

7. De Auctoritate verò Congregationis Generalis ſatis conſtat ex proximè dictis ſupremam eſſe in Societate; cùm ei ſubſit Præpoſitus Generalis, ita ut eum Officio privare poſſit, & à Societate etiam removere; ſi cauſæ adſint, quæ in Conſtitutionibus enumerantur; & quarum probationes debent eſſe efficaciſſimæ; præ oculis habendo quod ad maiorem Dei gloriam, & univerſale bonum Societatis fore judicabitur. [n]. Ejuſdem Congregationis eſt conſtitutiones, legeſque perpetuas condere, conditaſque abrogare [o]: alienare etiam, aut omnino diſſoluere Collegia, vel Domos; cùm enim id ſit perinde, ac ſi mēbrum ab ejus corpore præſcinderetur, cum Societate univerſa communicari melius eſt [p]: ac demum poteſt Præpoſitum Generalem, ejus Aſſi-

n P.8. c.2. §. 1. & P.9.c.4.§.7. & c.5. §. 4. & C.1. D.145.

o *Paul.* III. p. 10. 16. 22. & *Iul.* III. p. 62. & P.4. c.10. §. 2. & C.4.D.19. & C.7. D.76.

p Iul. III. p. 61. & P.4.c.2. §.3. & c.10. §. 2. & c.11. §.2. & P.8.c.2.§ 2. & P.9.c.3.§.5. 17. 18. & C.4. D.23. 27.

Aſſiſtentes, & Admonitorem eligere [q]. In omnium verò negotiorum tractatione ſuffragiis ſecretis non agendum [r]; quamquam aliquoties adhibita ea ſint [ſ]. Auctoritas verò hactenus explicata exercenda non eſt, niſi poſt electionem Præpoſiti Generalis, præterquam in ſpectantibus ad ipſam electionem. [t]

q P. 9. c. 4. §. 4. & c. 5. §. 3. & C. 2. D. 22. & C. 3. D. 42. & C. 4. D. 24 & 48.
r C. 3. D. 13.
ſ C. 5 D. 69. & C. 8. D. 21. & C. 11. D. 2. & C. 12. D. 2.
t Paul. III. p. 10. & Iul. III. p. 62 & P. 8. c. 7. & C. 1. D. 115. & C. 2. D. 51. & C. 3. D. 4. & 33.

CAPVT II.

De Congregatione Provinciali.

1. CОngregatio Provincialis ea dicitur, quæ in ſingulis Provinciis ex certo quodam numero Patrum coaleſcit. Porrò Provinciæ nomen intelligitur ea Sociorum, ac domiciliorum collectio, quæ uni Præpoſito Provinciali ſubeſt. [a]

Quid ſit Congregatio Provincialis, & Provincia.

a C. 3. D. 16.

2. Aliquem verò uni Provinciæ applicari contingit, vel voluntate P. Generalis, verbo, vel ſcripto expreſſa, vel applicatione illius ad aliquod Provinciæ munus ordinarium; ſive res effectum ſortiatur, ſive non; niſi revocata foret [b]. Munus verò hu-

Quid applicari Provinciæ.

b C. 7. D. 59.

hujuſmodi, per quod fit applicatio alicui Provinciæ, eſt quodcumque munus fixum, & ſtabile ad eam Provinciam, de qua agitur, propriè pertinens, & quidem à P. N. impoſitum; eòque abſoluto, vel dimiſſo, applicatio ceſſabit [c]. Poſſunt etiam Provinciales, mutuo conſenſu, mutuis Provinciis ſuis applicare Perſonas, ſed tantùm in temporariis, & intra Europam. [d]

[c] C.9. D.33.

[d] R. Prov. 112. & C.7. D.60.

Quando, & per quem Congregatio indicenda.

3. Congregatio Provincialis non cogenda neceſſariò olim fuit, niſi cùm celebrandus eſſet Conventus ad eligendum Generalem, aut ad deliberandum de iis, quæ ad Generalem ipſum ſpectant [e]; vel etiam eligendus Procurator, tertio quoq; anno, ad informandum eundem Præpoſitum [f]. Nam cùm Conventus Generalis ad res alias indiceretur, liberum erat Generali permittere, ut ſine Congregatione Provinciali duo mitterentur, quos ipſemet Provincialis elegiſſet [g]. Sed poſtmodum placuit, ut ſemper fierent Congregationes Provinciales ad eligendos eos, qui ad Generalem Congrega-

[e] P.8. c.3. §.1.

[f] P.8. c.2 B.

[g] P.8. c.3. §.1.

tio-

tionem, ſeu Præpoſitum venturi eſſent [h]. Spectat ad Præpoſitum Provincialem, vel ejus loco ad Vice-Provincialem hujuſmodi Congregationem indicere, illamque dirigere. [i]

[h] C.4. D. 35. 37. & 39.

[i] P.8.c.5. § 3.

4. Ius autem ſuffragii in ea habebant Profeſſi omnes Provinciæ, qui intereſſe poterant, Præpoſiti Domorum, atque Collegiorum Rectores, ac Procuratores, vel ii quos tanquam Vicarios illi ſuo nomine miſiſſent [l]. Sed quia excreſcente in dies numero Profeſſorum, & Superiorum, congregandorum numerus excreſcebat quotidie magis, non ſine multis, gravibuſque incommodis; poſt repetitas cōſultationes ſtatutum eſt; ut congregandorum numerus, quando pro eligendo Procuratore cogitur, quadrageſimum non excedat, nec quinquageſimum, cùm ad conventum Generalem convocatur; & in utroque caſu duæ tertiæ Congregationis partes ſint Profeſſi; ita ut præter Provincialem, & Superiores locales, & Procuratorem Provinciæ, vel maximi Collegii, tot Profeſſi

Qui congregandi,

[l] P.8.c.3. § 1.

feſſi antiquiores illius Provinciæ cõveniant, quot ad præfixum numerum explendum ſufficiant [m]. Nomine autem Superiorum localium hic non comprehenduntur Rectores Seminariorum ſecularium [n], nec Rectores Collegiorum extra Europam, ſpectãtium ad aliquam Europæ Provinciam; nec Profeſſi degentes in his Collegiis [o]. Supra numerum etiam præfixum admittendi ſunt aliqui ex variarum Congregationum generalium decretis, ut in Formula videre eſt.

[m] C. 5. D. 24. & 38. & 60. & 81.

[n] C. 5. D. 31.

[o] C. 12. D. 21.

Quæ auctoritas.

5. De Auctoritate verò hujus Congregationis cùm peteretur eam augeri, ad res ſuarum Provinciarum ordinandas; communi omnium conſenſu Congregatio Generalis decrevit, præter eam poteſtatem, quæ habetur in Formula, nullam aliam Congregationi Provinciali tribuendam eſſe [p]. A Formula verò tribuitur facultas, non modò ad electiones prædictas primariò intentas, ſed & alias Officialium, & Deputatorum ipſi Congregationi inſervientium. Poſſunt præterea Patres legitimè hic

[p] C. 5. D. 32.

con-

congregati (ſi modò duas tertias partes eorum, qui convenire deberent, & poſſent, excedant) ad præſentem praxim, dubia omnia terminare; quorum explicatio Congregationi perficiendæ opportuna videbitur, quoties ex Inſtituto colligi non poterit [q]. Negatur autem huic Congregationi, ut duret ultra decem, aut ad ſummum duodecim dies [r]: & in negotiorum tractatione ſuffragia ſecreta non interponuntur. [ſ]

[q] Form. §. 17.

[r] Form. §. 3.

[ſ] C.6. D.22. & C.7. D.11.

Iura ſpecialia Provinciarum extra Europã.

6. Pleraque ex dictis, quoad occaſionem, & tempus hujus Congregationis ſpectat, in ſolis Europæ Provinciis locum habent; nam ceteræ, neque tertio quoque anno, ſed tantùm ſexto, Procuratores mittere tenentur; neque more aliarum ad Congregationem Generalem convenire poſſunt: & præterea alia eis privilegia conceduntur, vel ad cogendam, vel ad ſupplendam Congregationem Provincialem. [t]

[t] P.8.c.2.B. & c.3.§ 1 & C.4. D. 41. & C. 6. D.35. § 13. & C. 8. D. 51. & C.12. D.20 & Form. § 1. & 37.38.39.40.

Et Vice-Provinciarum.

7. Quo jure ſupplendi legitimum cœtum Provincialem gaudent Vice-Provinciæ omnes, ad eligendum

Pro-

Procuratorem; qui jure ſuo admitti debet ad Congregationem Generalem, & ad alia jus habere præterquam ad electionem Generalis, & Aſſiſtentium. "

" C. 13. D. 6.

CAPVT III.

De Congregatione Procuratorum.

Quomodo inſtituta.

1. CONgregatio Procuratorum inſtituta eſt à Congregatione Generali. Cùm enim non eſſet probatum, certum ullum tempus Conventui Generali cogendo præſtitui (quod priùs eadem Actione placuerat) decreverunt Patres; ut, quandoquidem Conſtitutiones volunt ex ſingulis Europæ Provinciis, tertio quoque anno, ſaltem unum mitti, ad faciendum certiorem multis de rebus Præpoſitum Generalem; hi miſſi, qui Procuratores dicuntur, Profeſſi quatuor Votorum, & Viri maximi idonei à Congregatione Provinciali electi ſimul venientes, haberent jus ſuffragii, unà cum Aſſiſten-

ſiſtentibus, & ipſo P. Generali, ad decernendum, an cogi debeat Congregatio Generalis, nec ne? [a]

a. P. 8. c. 2. B. & C. 2. D. 19. & 67.

Tempus ejus an mutandum.

2. Quoniam ex Decreto Innocentii X. quolibet novennio cogenda erat Congregatio Generalis; cenſuit Congregatio octava, id non fore impedimento, quominus Congregationes Provinciales etiam cogantur quolibet triennio, ad eligendos Procuratores, à quibus exinde celebretur Congregatio Procuratorum; niſi Deputati eligendi ſint ituri cum Provinciali ad Congregationem Generalem, tranſactò novennio cogendam [b]. At Congregatio vndecima maluit, ut pro ea vice, uſque ad proximam Cōgregationem Generalem, vigente Innocentiana Conſtitutione, una tantùm, intermedio tempore, atque adeò poſt quatuor annos cum dimidio, Congregatio Procuratorum haberetur. [c]

b C. 8. D. 10.

c C. 11. D. 35.

Procuratorum Privilegium.

3. Hujuſmodi Procuratoribus cōceſſum eſt, ne Literæ ad illos miſſæ, & quę reſponſa ad eaſdem ipſi dederint, aut aperiantur, aut retineantur à Superioribus Generali inferioribus. [d]

d C. 11. D. 27.

4. Ce-

Auctoritas Cõgregationis, & Præſes. 4. Ceterùm hęc Congregatio jus tantùm habet decernendi, ad plura medietate ſuffragia, an cogenda, vel non cogenda ſit Congregatio Generalis, quæcunque demum fuerit ſententia Congregationum Provincialium, non obſtante §. 1. Decr. 26. Con.6. Præſidet in hac Congregatione Præpoſitus Generalis, & in ea duo habet ſuffragia.[e]

e C.7. D.10.& Form. §.8.

CAPVT IV.

De Congregatione ad eligendum Vicarium.

Quando convocanda. 1. TRipliciter poteſt contingere, ut hæc Congregatio cogenda ſit. 1. Poſt Generalis mortem, ſi nullus per eum fuerit nominatus Vicarius[a]. 2. Si Vicarius in prædicto caſu electus decedat[b]. 3. Si ægritudo in rebus magni momenti Generalem ab officio ſuo avocet, ſpe emendationis ea in parte ſublata; nec ipſe ſibi Vicarium ſubſtituere, aut poſſit, aut velit.[c]

a P.8.c.4. A.

b C.9.D.14.

c P.8. c.4. A. & P.9. c. 4. §. 6. & c.5.§.6.& C.8. D.28. 29.

2. Ius

2. Ius convocandi hanc Congregationem, eidemque præſidendi eſt penes Provincialem. At eo abſente, Præpoſitus Domus Profeſſæ, & Romæ Vice-Præpoſitus, modò ſit quatuor Votorum Profeſſus, eodem jure gaudebunt. Quod ſi nulli tales adſint, antiquiſſimus Profeſſorum ex præſentibus id præſtabit.[d] *Quis Præſide.*

d P. 8. c. 4. A. & Form. §. 2.

3. Congregatio autem, quæ poſt mortem Generalis cogitur, Romæ celebranda eſt, quocunque tandem loco, intra Romanam Provinciam, ille obierit. At ſi extra Provinciam Romanam deceſſit, locus funeris erit etiam Congregationis.[e] *Et loco.*

e C. 12. D. 54. & Form. §. 3.

4. Convenient ad hanc electionem faciẽdam Profeſſi quatuor Votorum ex iis, qui apud Generalem fuerint (hoc eſt in eadem Vrbe, & vicinis locis, juxta explicationem tamen Con. 12. Decr. 54.) non plures quadraginta, nec pauciores ſeptem, juxta Profeſſionis antiquitatem, exceptis Aſſiſtentibus; qui, ſi præſentes fuerint, etiam ea ſecluſa, ſunt admittendi.[f] *Qui congregandi.*

f P. 8. c. 4. §. 1. & A. & Form. §. 1. & C. 9. D. 34. & C. 12. D. 54.

 5. Ele-

Electionis forma. 5. Electio fieri debet ad plura medietate ſuffragia, & ex Profeſſis quatuor Votorum, qui adeſſe Præpoſito, & ipſum juvare ſoliti ſunt; vel certè ex iis, qui proximè degunt, & ſunt in rebus Societatis verſati. z

z P.8.c.4. §.1. & c.3. A. & C. 1. D.42. & C. 3. D.21.

Laus Deo, B. V. S. I.

INDEX

INDEX

Rerum, quæ in hoc Opere continentur.

A

Abdicatio. *V.* Bona. *V.* Conſanguinei.

PRoponenda in prima Probatione. Par. 1. cap. 4. ſect. 2. §. 2. pag. 40.

Promittenda poſt annum ab ingreſſu. ibid.

Quam obligationem inducat hæc promiſſio. ibid. p. 41.

Quando executioni mandanda. ibid. c. 6. ſ. 5. §. 2. &c. p. 80. & P. 3. c. 2. ſ. 1. §. 5. p. 234.

Et quo pacto. ibid. ſ. 6. p. 83.

In quorum bonum. ibid. §. 5. p. 85. & P. 3. c. 2. ſ. 1. §. 5. p. 234.

Quid ſervandum cùm Societati bona renuntianda ſunt. ibid. §. 7. p. 86. & §. 8. p. 88. & ibid. §. 11. p. 90.

Nan extrahenda à Provinciis. ibid. §. 8. p. 88.

Niſi fortè in gratiam Seminariorum. ib. §. 10. p. 89.

Abnegatio ſui.

In iis à quibus ſenſus abhorret. P. 4. c. 4. §. 2. & 3. p. 330.

Abſolutio.

Novitiorum à cenſuris. P. 1. c. 4. ſ. 4 §. 1. p. 46.

Et à caſibus reſervatis. ib. c. 5. ſ. 5. §. 4. p. 64.

Noſtri non poſſunt abſolvi vi Bullæ Cruciatæ à reſervatis. P. 4. c. 1. ſ. 3. §. 3. p. 292.

Qui ſint caſus reſeruati. ib.

Eorum abſolutionis praxis. ibid.

Abſtinentia.

Sextæ feriæ ſervanda. P. 4. c. 4. §. 6. p 333.

Academia.

Quid ea ſit. P. 5. c. 4. ſ. 8. §. 2. p. 451.

Quinam ei accenſendi. ib. §. 3.

Tempus, & exercitationes ejuſdem. ibid. §. 4.

Actus Scholaſtici.

Solemnes Philoſophorum noſtrorum. P. 2. c. 5. ſ. 8. §. 1. p. 198.

Et Theologorum alii parvi, alii magni . ibid. §.2. 3. & 4. pag.198.

Argumenta in iis facienda non exploranda. ibid. §. 4. p.200.

Theologicorũ numerus contrahendus . ibid.

Ejus Iudices in ordine ad profeſſionem conſtituendi, & quid præſtare debeant. ibid. §. 4. p.200. & ſ.10. §.10. p.209.

Admittendi.

Cum ſelectu. P.1. c.1. ſ.1. §.1.2. p.13.

Eorum multitudo quæ probanda . ibid. p.14.

Examinator quomodo agere debèat cum admittendis . P.1. c.2. ſ. 3. §.6. p.24.

Quinam ſint admittendi . ibid. c.2. p.25.

Ex Scholaſticis quales. ibid. ſ.1. p.26.

Dona externa in admittendis. ibid. §.2. p.27.

Ex Coadjutoribus temporalibus quales.ib. ſ.2.p.27.

Indifferentes quales . ibid. ſ.3. p.29.

Poteſtas admittendi unde fluxerit in Societatem . ibid. c.3. ſ.1. p.30.

Ordinaria eſt penes Generalem . ibid. ſ.2. p.32.

Extraordinaria penes Commiſſarios, & Provinciales . ibid. §.2. p.33.

Et in Superioribus localibus . ibid.

Quo pacto exercenda . ibid. ſ.3. p.33.

Non plures admittendi quã ali poſſint . P.2. c.2. ſ.5. §.1. p.126.

Admonitor.

Ejus munus pro Superioribus particularibus. P.7. c.4. ſ.3. §.1. p.639.

A quo deſignandus. ib. §.2.

Ejus modeſtia, & fidelitas. ibid. §.3.

De quibus, & quoties admonere debeat . ibid.§.4. p.640.

Epiſtolæ ab eo curandæ . ib. §. 5.

Admonitor Præpoſiti Generalis.

Ejus munus, & dotes. P.6. c.8. §.1. p.524.

Electio, & jura . ibid. §.2. p.525.

Obligationes . ibid. §. 3. 4. 5. p.526.

Adventus.

In eo jejunium non præſcriptum, ſed conceſſum. P.4. c.4. §.6. p.332.

Ædificia.

Noſtrarum domorum ſint in loco

loco ſalubri. Par.2. c. 1. ſect.4.§.1.pag.104.& P. 4. c.8. ſ.1. §.2. p.370.
Et moderata, ſed utilia. ibid. c.2. ſ.1.§.6. p.299. & P. 2. c. 1. ſ. 4. §. 2. p.105.
Probanda priùs à Generali. ibid. §.3.
Non fiant inconſulto Provinciali. ibid.
Permiſſa intra cœnas mendicantium; ſed limitatur. ibid. §.4.

Æs alienum.

Quatenus impediat ingreſſum in Societatem. P.1. c.1. ſ.3. §.5. p.24.
Præcavendum in noſtris Collegiis. P.2. c.2. ſ. 5. §. 9. & 10. p.131.

Ætas.

Admittendorum. P.1. c.2. ſ.3. §.4. p.23.
Ad vota biennii. ibid. c.6. ſ.2. §.6. p.71.
Multùm in ea provecti rarò admitti poſſunt, & cur. P.2. c.1. ſ. 1. §.1. p. 94.

Amanuenſes. *V*. Scriptores.

Ambitus.

Votum Profeſſorum non ambiendi in Societate. P.3. c.3. ſ.4. §.2. p.249.
Pœna in ambientes. ibid.
Votum non ambiendi extra Societatem. ibid. §.3.
Et deferendi ambientes. ib. § 4. p.250.
Ambitus in Congregationibus, & officiis Inquiſitionis Hiſpanicæ damnatus. P.4. c.4. §.1. p.329.

Apoſtata.

Quomodo contra illos ſit procedendum. P.4. c.6. §.5. p.343.

Appellatio.

A correctione Regulæ interdicta. P. 4. c. 6. §. 1. p.342.

Arca, & Arcula.

Nulla pro eleemoſynis ſit in Eccleſiis noſtris. P. 3. c. 7. ſ.2. §.6. p.208. & P.4. c.2. ſ.1. §.4. p.298.
Privata non obſeranda. ib. §.12. p.302.

Archivium.

Cuſtodiendum. P. 2. c. 2. ſ.3. §.1. p.121.

Ariſtoteles.

Ejus doctrina quatenus admittenda. P.5. c. 5. ſ.4. §.1. & 2. p.438.

Aſſiſtentes.

Quid præſtare debeant circa Generalem. P. 6. c.2. ſ.1. p.486. & c.6. ſ.1. §. 1. p.508.

Eorum dotes. ibid. §.2.
Numerus. ibid §.3. p.509.
Natio. ibid. §.4.
Electio. ibid. ſ.2. p.510.
Iuramētum poſt electionem. ibid §.3. p.511.
Quando incipiat, aut deſinat eorum officium. ibid. §.4. & 5. p.512.
Eorum munus non continet Prælaturam, nec Dignitatem. ib. ſ.3. §.1. p.513.
Officium quatenus poſſint dimittere, & ab eo ſuſpendi. ibid.
Debent adeſſe Generali. ibid. §.2.
Quatenus uſarpare poſſint miniſteria. ib. §.3. p.514.
Eorum jura in ordine ad Generalem, Vicarium, Congregationes, &c. ibid. §.4. 5. & 6. p.514.
Eorum obligationes. ibid. ſ.4. p.516.
Aſſiſtentes ſupra numerum. ibid. p.519.

B

Baptiſmus.

Quando à Noſtris conferri poſſit. P.5. c.1. ſ.4. §.4. p.389.

Barba.

Non eſt nutrienda. P. 4. c.8. ſ.1. §.2. p.369.

Benedictio Menſæ.

Quomodo uſurpanda. P. c.1. ſ.1. §.3. p.283.

Benefactores.

Pro illis orandum. P.2. c. 1. ſ.2. p.96.
Iura illis conceſſa. ibid. §.6. p.99.

Beneficia Eccleſiaſtica.

Dimittenda ante Vota. P. 1. c.4. ſ.2. §.2. p.41.
Eloemoſynæ erogandæ ubi ea poſſidentur. P.5. c.3. §.2. p.421.

Bibliotheca.

Communis curanda. P.2. c.5. ſ.4 §.5. p.183.
Ejus Præfecti obligationes. ibid.

Bidelli.

Externi pro Univerſitaſibus. P.5. ſ.3. §.1. p.459.
Domeſtici. P.7. c.4. ſ.1. §. 10. p.633.

Bona.

Bona Noſtrorum quomodo diſtribuenda. P. 1. c. 6. ſ.5. §.2. &c. p.80.
Relictorum Collegiorum, ſeu Domorum ad quos pertineant. P. 2. c. 1. ſ.3. §.5. p.104.
Quomodo adminiſtranda. ibid. c. 2. p. 115. & P. 7. c.3. ſ.10. p.622.

Eorum cura ſpectat ad Societatem, & Generalem. ibid. ſect. 1. pag. 115.
Adminiſtranda ut res Sacra. ibid. ſ. 2. §. 1. p. 117.
Eorum accipienda, & reddenda ratio. ibid. ſ. 4. *p.* 124.
Bullæ Pontificiæ. *Vide* Literæ Apoſtolicæ.

C

Ceremoniæ.
Vſurpandæ in officiis Sacris Romano ritu. P. 5. ſ. 7. §. 2. p. 400.
Cancellarius.
Quod ejus munus. P. 5. c. 5. ſ. 1. §. 1. p. 452.
Candela.
Fundatori offerenda. P. 2. c. 1. ſ. 2. §. 3. p. 97.
Cantus in Officiis Divinis.
Quando, & qualis permiſſus. P. 6. c. 1. ſ. 7. §. 2. *p.* 399.
Capellaniæ.
Non erigendæ in noſtris Eccleſiis. P. 2. c. 1. ſ. 6. §. 2. p. 112.
Capellani FF.
Comprehenſi in impedimento habitus Religioſi. P. 1. c. 1. ſ. 2. §. 5. p. 18.
Carcer.
Ejus inductio permiſſa P. Generali. P. 4. c. 6. §. 5. p. 344.
Aliquando adhibendus cum dimittendis. ibid. c. 7. ſ. 3. §. 7. p. 358.
Caritas.
Studio paupertatis non lædenda. P. 4. c. 2. ſ. 1. §. 14. p. 303.
Inter noſtros quomodo fovenda. ibid. c. 3. p. 324.
Erga quemlibet hominum ordinem præcipuè cuſtodienda. P. 5. c. 3. §. 10. p. 425.
Carmina.
Publicè affigenda à noſtris. P. 2. c. 5. ſ. 2. §. 2. p. 176.
Et ab externis. P. 5. c. 4. ſ. 2. §. 4. p. 432.
Caſtitas.
Ejus voti ſimplicis effectus in Societate. P. 1. c. 6. ſ. 7. §. 1. p. 91.
Quàm religioſè ſervanda, & quibus mediis. P. 4. c. 2. ſ. 2. p. 304.
Caſus conſcientiæ. *Vide* Theologia Moralis.
Caſus reſervatus. *Vide* Abſolutio.
Catalogi.
Quinã ad Generalẽ mittendi. P. 6. c. 4. §. 1. p. 495.

Catalogus rerum gerendarum à Superioribus. Par. 7. cap. 3. ſ. 5. §. 1. p. 603.
Conficiendi ab iiſdem. ibid. §. 7. p. 605.

Catechiſmus. *V.* Doctrina Chriſtiana.

Cathedræ Publicæ.

An admittendæ. P. 4. c. 5. ſ. 2. §. 4. p. 459.

Cenſores Librorum.

Quinam eſſe debeant, & quot adhibendi. P. 5. c. 7. §. 2. p. 468.
Cenſores generales Romæ. ibid. §. 3. p. 469.
Ab eis ſervanda. ibid. §. 4.
Videntur implere locum Aſſiſtentium extra ordinem. P. 6. c. 6. ſ. 4. p. 520.

Coadjutores temporales.

Eorum admiſſio conceſſa. P. 1. c. 3. ſ. 1. §. 3. p. 31.
Dimiſſio quibus permiſſa. P. 4. c. 7. ſ. 1. §. 4. p. 350.
Quales ad Novitiatum admittendi. P. 1. c. 2. ſ. 2. p. 27.
Non eis facilè permittenda pecunia. P. 4. c. 2. ſ. 1. §. 10. p. 301.
Non aſſignandi in Socios peculiares alicui. P. 4. c. 8. ſ. 1. §. 6. p. 372.
Horum examen in prima probatione. P. 1. c. 4. ſ. 3. §. 2. p 44.
Non educendi è Novitiatu ante biennium expletum. ibid. c. 5. ſ. 1. §. 5. p. 56. & P. 3. c. 6. ſ. 2. §. 1. p. 262.
Educti quomodo regendi. ibid. p. 51. & P. 3. c. 6. ſ. 2. §. 1. p. 262.
Eorum numerus reſtringendus. P. 1. c. 2. ſ. 2. §. 1. p. 27. & P. 2. c. 2. ſ. 5. §. 2. p. 127. & P. 3. c. 6. ſ. 1. §. 1. p. 294.
Quomodo, & quando formandi. P. 3. c. 5. ſ. 1. & 2. p. 255.
Quæ virtus ad hunc gradum prærequiratur. ib. ſ. 1. §. 5. p. 258.
Dotes admittendorum. ibid. c. 6. ſ. 1. §. 2. p. 269.
Quid in iiſdem cavendum. ibid. §. 3. p. 265.
Eorum indumentum. ibid. §. 4. p. 265.
Quomodo erudiendi ante Vota. ibid. p. 267. & *poſt Vota*. ibid. §. 2.
Sunt participes omnium ſpiritualium gratiarum Societatis. ibid. p 268.
Diſciplina eorum exterior. ibid. §. 3. p. 268.
Quæ officia illis demandanda. ibid. §. 4. p. 269. & P. 7. c. 4. ſ. 6. §. 1. p. 651.

Quo-

Quomodo à Superioribus tractandi. ibid. §.5.pag. 270. & P.7. c.4.ſ.6. §.2. & 3. p.652.

Coadjutores formati.

Quatenus ſuſtentari poſſint in Collegiis. P.2. c. 3. ſ. 1. §.2. p.134.

Obligantur Regulis communibus. P.3. c.3. ſ. 2. §.1. p.243.

Quinam dicantur formati, & qui formandi ſint. ib. c.5. ſ.1. §.1. & 2. p.255.

Quando formandi. ibid. §. 3. p.256.

Id tempus prorogari poteſt. ibid. p.257.

Is gradus recuſari non poteſt vi voti emiſſi. ibid. §.6. p. 258. & P. 1. c.6. ſ.7. §.2. p.91.

Praxis admiſſionis ad hunc gradum. P. 3. c. 5. ſ. 2. §.1. p.259.

Coadjutorum vota non ſunt ſolemnia. ib. §.2. p.260.

Et quoad perpetuitatem cōditionata. ibid. §.3.

Inducunt tamen incapacitatem dominii. ibid. §. 4. p.261.

Et excluduntur à Collegiis æquè, ac Profeſſi. ibid. §.5.

Sic formati non debent ambire alium gradum. ibid.

Habent participationem Bonorum ſpiritualiũ, æquè, ac Profeſſi. ibid. o. 262.

Coadjutores Spirituales.

Eorum admiſſio 1. conceſſa. P.1. c.3. ſ.1. §.3. p.31.

Examen in prima Probatione. ibid. c. 4. ſ. 3. §. 2. p.44.

Studia. P.2. c. 5. ſ.3. §.2. p.177.

Qua literatura inſtructi eſſe debeant. P.3. c.5. ſ.1. §.4. p.257.

Quomodo, & quando formandi. ibid. c.5. ſ.1. & 2. p.255.

Suſcepto gradu debent explicare Catechiſmum per 40. dies. ibid. ſ. 2. §. 6. p.262.

Ordinariè conſtituendi Rectores. ibid.

Quatenus poſſint præeſſe Profeſſis. ibid.

Generalis poteſt illis communicare gratias Pontificias. ibid.

Quo loco ſedere debeant in Congregationibus. ibid.

Collateralis.

Ejus munus, & cur inſtitutum. P.7. c. 4. ſ.3. §. 6. 7. p.641.

Non paſſim uſurpandum. ibid.

ibid. §. 8.

Collegia. *V.* Fundatores.

Collegiorum fundandorum primus finis noſtri Scholaſtici. P.2.c.1. ſ.1. §.1. p.94.

Secundus finis Scholæ publicæ. ibid. §.2. p.95.

Non multiplicanda. ibid. ſ.3. §.1. p.100.

Non appetenda niſi ſufficienter inſtructa. ibid. p.101. ibid. & ſ.5. §.1. p.106.

A quo admittenda. ibid. ſ.3. §.2. p.102.

Admiſſa ſunt erecta Apoſtolica auctoritaie, & exẽpta. ibid. §.3. p.102.

Eorum fabrica. ibid. ſ.4. p.104.

Reditus. ibid. ſ.5. p.106.

Quatenus retineri poſſint Collegia ſine Scholis. ib. §.5. p.109.

Sub quibus conditionibus admittenda. ibid. ſ.6. p. 111.

Non miſcenda cum aliqua Congregatione. ibid. §. 3. p.112.

Non ſuſcipiant curam Xenodochii. ibid.

Nec temerè obligationes Lectionum. ibid. §.4. pag. 113.

Et ad ſacras, & miniſteria ſpiritualia nullæ. ibid. §.5. pag.113.

Eorum bona quomodo adminiſtranda. ibid. cap.2. p.115. &c.

Non habeant Protectores. ibid. ſect.2. §.2. p.118.

Non graventur ſupra reditus. ibid. ſ.5. §.2. p.127.

Quot, & quales perſonas admittat. ibid. c.3 p.133.

Collegiorum prima forma pro ſolis Scholaſticis. ibidem ſ.1.

Etiam ſine his permiſſa. ib. §.4. p.136.

Collegiorum forma ſecunda complectens Scholas publicas. ibid. ſ.2. p. 137.

Quis numerus determinatus à S. Fundatore. ibid. §. 2. p.138. *& à P. Laynez*. ibid. §. 3. p. 139. *& à P. Claudio*. ibid. §. 4. p.141. *explicatus à P. Carraſa*. ibid. §.5. p.142.

Collegia non poſſunt juvare Profeſſos ſuis reditibus, niſi cum limitatione. P. 3. c.3. ſ.1. §. 2. & 5. p. 241.

Ad quem ſpectet ea diſſolvere. P. 6. c.1. ſ.3. §.2. & 3. p. 478. & P.8. c.1. §.7. p.672.

Col-

Colloquia.

Privata ſint pia, & omnibus familiaria. Par. 5. cap. 1. ſect. 6. §. 4. p. 398.

Cõmiſſarius. *V.* Viſitator.

Comœdiæ, & Tragediæ.

Raræ, latinæ, ac decentes. P. 5. c. 4. ſ. 2. §. 4. p. 432.

Communio.

A Scholaſticis qualenus frequentanda. P. 2. c. 4. ſ. 2. §. 1. p. 148.

Iidem in miniſtranda, & ſuſcipienda Communione inſtruendi. ibid. c. 5. ſ. 7. §. 6. p. 196.

A noſtris octavo quoque die frequentanda. P. 4. c. 1. ſ. 3. §. 6. p. 293.

Frequentior permitti poteſt non ſtudioſis. ibid.

Concilium Tridentinum.

Ius poſſidendi ab eo proveniens abdicatum à Societate. P. 3. c. 3. ſ. 1. §. 3. p. 240.

Concionatores.

Exercendi tempore ſtudiorum. P. 2. c. 5. ſ. 7. §. 2. 3. 4. p. 193.

Tempus illis concedendum ad privatum ſtudium. ibid. §. 5. p. 196.

Talento eximii promoveri poſſunt ad profeſſionem etſi mediocres Theologi. ibid. ſ. 10. §. 13. p. 211.

Sed excellentia juramento conſtet. ibid. §. 15. p. 212.

Quales, & per quem ſeligendi. P. 5. c. 1. ſ. 5. §. 3. & 4. p. 391.

Priùs examinandi. ibid.

Poſſunt concionari etſi non Sacerdotes. ibid. p. 392.

Dediti ſint ſtudiis ſacris. ibid. §. 5.

Virtute præcellant. ib. §. 6.

Præſertim humilitate. ibid. §. 7. p. 393.

Et frugalitate. ibid. §. 8.

Et ſtudio paupertatis, præſertim in eleemoſyna occaſione concionis. §. 9.

Materia ab eis pertractanda. ibid. §. 10. p. 395.

Prudentia in reprehenſionibus. ibid.

Stylus. ibid. §. 11. p. 396.

Actio. ibid. § 12.

Veſtis. ibid. §. 13.

Concio.

Conciones domeſticæ Scholaſticorum. P. 2. c. 5. ſ. 7. §. 2. 3. & 4. p. 193.

Earum Præfectus in Collegiis. ibid. §. 4. p. 195.

In noſtris Templis ſint frequentes. P. 5. c. 1. ſ. 1. §. 2. p. 390.

Stipendium pro illis quatenus admitti poſſit. ibid. §. 9.

§.9. pag. 394.
Ad concionem Scholaſtici externi mittendi. ibid. cap.6. ſect.1.§.3. p.463.

Confeſſarii.

Principum quomodo deſignandi. P.5.c.1. ſ.3.§.1. p.386.
Quid in ſe curare debeant. ibid. §.2.
Quid erga Principes. ibid. §. 3. p.387.
Quid erga Societatem. ibid. §.4.
Quinam deſignandi à Provinciali. ibid. ſ. 2. §. 2. p.381.
Quanti debeant facere hoc miniſterium. ibid. §. 3. p.382.
Scientia illis neceſſaria. ibid. & §.4.
Non permittantur audire confeſſiones ante examen. ibid. c 5. ſ.6. §.3. p.191.
Habeant in promptu compendium Caſuum, & Cenſurarum &c. ibid. §.5. p.193.
In hoc miniſterio exercendi Scholaſtici. P.2. c.5. ſ.7. §.6. p.196.
In Noſtris non ita facilè venialia omnia ducant. P.4. c.2. ſ.2. §.3. p.306.
Ab his ſervanda in mulierum confeſſionibus. ibid. §.5. p.307.
In miniſterio Confeſſionis exercendo alacritas, & moderatio. P.5. c.1. ſ.2. §.5. p.383.
Gravitas. ibid §.6. p.384.
Prudentia. ibid. §.7.
Cum moribundis quid agere debeant. ib. §.8. p.385.
Pro Scholaſticis externis conſtituendi. ibid. c. 3. ſ.1. §.2. p.463.

Confeſſarii Noſtrorum.

Eorum deſignatio, & munus. P.2. c.4. ſ.3. §.5. p. 156. & P.7. c.4. ſ.4. §.7. p.645.
Non facilè venialia omnia putent. P.4. c. 2. ſ. 2. §. 3. p.306.

Confeſſio.

Confeſſiones Novitiorum excipi poſſunt à Magiſtro Rectore. P.1. c.5. ſ. 5. §.3. p.63. & P.7. c.3. ſ.6. §.6 p.609.
Quatenus frequentandæ à Scholaſticis noſtris. P.2. c.4. ſ 2. §.1. p.148.
Et ab univerſis. P. 4. c.1. ſ.3. §.1. p.290.
Hebdomadariam omittentes puniendi. ibid.
Cui facienda. ibid. §.2.
Quæ peccata ſint reſervata.

ta. §.3. pag.291.
Confeſſio frequentanda à Scholaſticis externis. P. 5. cap.6. ſ.1. §.2. p.463.
Confeſſionis ſigillum ſeverè cuſtodiendum. P. 4. c.1. ſ.3. §.4. p.292.

Confeſſio Generalis.

In prima Probatione. P.1. c.4. ſ.4. § 1. p.46.
Repetenda quolibet ſemeſtri ad ſuſceptum gradum. ibid. c.5. ſ.4 §.8. p.61.
In Renovatione Votorum. P.2. c. 4. ſ.3. §.4. & 5. pag.155.

Congregationes Beatæ Virginis.

Earum erectio. P.5. c. 1. ſ. 8. §.1. p.402.
Non poſſunt habere certos reditus. ib. §.2. p.403.
Forma eas aggregandi. ibid. §.3.

Congregatio Bonæ Mortis.

Ejus erectio. P.5. c. 1. ſ.8. §.4. p.404.

Congregatio generalis.

Quomodo convocanda ad conſultandum, & decernendum ſuper Generali minus idoneo. P.6. c.2. ſ.2. p.490.
Rarò convocanda. P.8. initio p.665. & ibid. c. 1. §.2. pag.667.
Ei favere debet Præpoſitus Generalis. ibid.
Quibus in caſibus cogenda ſit. ibid. §.1. p.666.
A quo indicenda. ibid. §.3. p. 667.
Quinam convenire ſemper debeant. ibid. §.4. p.669.
Qui aliquando addendi. ibid. §.6. p.671.
Quo jure ſuffragii Generalis in ea gaudeat. ibid. §.5. p.670.
Auctoritas hujus Congregationis. ibid. §.7. p.672.

Congregatio Procuratorum.

Quomodo inſtituta. P.8. c. 3. §.1. p.678.
Tempus ejus an immutandum. ibid. §.2. p.679.
Horum Procuratorum Privilegium. ibid. §.3.
Auctoritas, & Præſes hujus Congregationis. ibid. §.4. p.680.

Congregatio Provincialis.

Quænam dicatur. P.8. c.2. §.1. p.673.
Quando, & per quem convocanda. ibid. §.3. p.674.
Olim non ſemper præmiſſa Congregationi generali. ibid.

Qui

Qui ad eam jus habeant. ibid. § 4. p.675.
Auctoritas ejuſdem. ibid. § 5 p.676.
Exceptio aliqua pro Provinciis extra Europam, & vice Provinciis. ibid. §.6. & 7. p.677.

Congregatio ad eligendum Vicarium.

Quando convocanda. P.8. c.4. §.1. p.680.
Ejus Præſes. ib.§.2.p.681.
Locus. ibid. §.3.
Electores. ibid. §.4.
Eligendus. ibid. §.5 p.682.

Conſanguinei.

Cum iis quæ communicatio permittenda Novitiis. P. 1. c.5. ſ.2. §.1. p.52.
Iis non relinquenda bona. ibid. c. 6. ſ.6. §.5. & §. 6. p.85.

Conſcientia.

A Novitiis manifeſtanda. P.1. c.4. ſ.2. §.5.p.43. & ſ.4. §.1. p.46. & ibid.c. 5. ſ.4. §.8. p.61.
Et in fine biennii. ibid. c. 6. ſ 3. §.3. p.13.
Et ante ſuſceptionem Gradus. P. 3. c. 2. ſ. 1. §.5. p.234.
Et ab omnibus, cum tentantur. P.4. c.1. ſ. 1. §. 1. p.283.
Ejus reddendæ utilitas, obligatio, modus. ibid. c. 2. ſ.4. p.320.

Conſtitutiones.

Scriptæ à S. Ignatio. Proœ. §.4. p.2. & ibid. §. 6. 7. p.3.
Approbatæ à Congregatione Generali, & à Pontificibus. ibid.
Earum Impugnatores, & Interpretes damnati. ib. §.8. p.4.
Scholia in Conſtitutiones prohibita. ibid. §.9.
Earum anctographum expenſum. ibid. §.1 p.5.
Nullæ expungendæ. ibid. §.12. p.6.
Aliqua tamen expuncta in gratiam paupertatis. P. 3. c.3. ſ.1. §.3. p.241.
Eas de novo condere Societas poteſt. Proœm. §. 13. p.6.
De ſubſtantialibus non agendum in Congregationibus. ibid.
De reliquis quo pacto agendum. ibid. §.15. p.8.
Earum Summarium publicè prælegendum. P.4. c. 1. ſ 1. § 1. p.283.
Non obligant ſub pœna peccati. ibid. c. 2. ſ. 3. p.319.

Con-

Conſuetudines.

Legitimæ conſervaadæ, aliæ abrogandæ. Par. 2. cap. 2. Sect.5. §.7. & 8. pag. 130.

Conſultores Provincialis.

Quot eſſe debent, & à quo deſignati. P.7. c. 1. ſ. 4. §.3. p.549.

Quomodo cum illis agere debeat Provincialis. ib. §.4. p.550.

Quoties, & de quibus ſcribere debeant ad Generalem. ibid. §.5. p.551.

Ius ſuffragii deciſivi illis conceſſum. ibid.

Conſultores Superiorum localium.

Qui, & per quem eligendi. P.7. c.4. ſ.2. §.1. p.634.

Quid in ſe curare debeant. ibid. §.2. p.635.

Quid erga perſonam Superioris. ibid. §.3.

Qooties, & de quibus conſulendi. ibid. §.4. p.636.

Modeſtia, & ſecretum ab iis obſervandum. ib. §.5.

Epiſtolæ ab iis ſcribendæ. ibid. §.6. p.637.

Contractus.

Quomodo celebrandi. P.2. c.2. ſ.3. §.2. p.121.

Contributiones.

Determinandæ à Provinciali, & quales. P.2. c. 2. ſ.5. §.4. p.129.

Correctio.

Iuvanda. P.1. c.4. ſ.2. §.4. p.42.

Quomodo in Societate ſervanda. P.4. c.3. §.2. p. 325.

Quo ordine executioni mandanda. ibid. c.6. §.3. p. 342.

Et præſertim quæ procedit à denuntiatione paterna. ibid. §.6. &c. p.344.

Corrector.

Externorum conſtituendus. P.5. c.6. ſ.3. §.3. p.466.

Corona B.V.

Recitanda. P.2. c. 4. ſ. 5. §.5. p.168.

Cubiculum,

Quomodo claudendum. P. 4. c.2. ſ.1 §.12. p.302.

Alienum non intrandum. ibid. c.5. §.4. p.336.

Cura Animarum.

Non poteſt ſuſcipi in Collegiis. P. 2. c. 1. ſ. 6. §.2. p.111.

Neque in Domibus Profeſſis. P.3. c.7. ſ.2. §.4. p. 277.

D

Declamationes.
Pro Scholaſticis inferiorum Claſſium. Par. 5. cap. 4. ſect. 2. §. 4. p. 431.
Declarationes.
Pertinent ad Conſtitutiones. Procem. §. 6. p. 3.
Decreta.
Congregationum Generalium quam vim habeant. Procem. §. 16. p. 9.
Delati.
Quomodo erga illos ſe gerere debeant Superiores. P. 4. c. 6. §. 6. p. 344.
Delatio.
Ad immediatos Superiores prius quàm ad mediatos. ibid.
Delatores.
Falſi ſeverè puniendi. ibid. c. 3. §. 3. p. 328.
Denuntiatio.
Paterna quomodo uſurpanda. ibid. c. 3. §. 2. p. 325.
Quid ejus occaſione præſtandum à Superirribus. ibid. c 6. §. 6. &c. p. 344.
Depoſita.
Vix admittenda, neque his utendum. P. 2. c. 2. ſ. 5. §. 10. 132.
Ad proprium uſum omninò interdicta. P. 4. c. 2. ſ. 1. §. 10. p. 301.
Dictare.
Optandum in Scholis Superioribus non dictari. P. 5. c. 4. ſ. 3. §. 4. p. 437.
Dimittendi. *V.* Novitii.
De dimiſſione à Societate, P. 4. c. 7. p. 347.
Dimittendi inutiles. P. 1. c. 4. ſ. 3. §. 1. p. 43.
Obſtricti Votis biennii dimitti poſſunt à Generali. ibid. c. 6. ſ. 4. §. 4. p. 67.
Hujuſmodi libertas non eſt iniqua. ibid.
Dimitti poſſunt ordinati titulo voluntariæ paupertatis ſine obligatione eos alendi. P. 2. c. 4. ſ. 4. §. 4. p. 160.
Duplex dimiſſionis genus. P. 4. c. 7. ſ. 1. §. 1. p. 347.
Quilibet dimitti à Societate poteſt. ibid. §. 2. p. 348.
Penes quos ſit facultas dimittendi. ibid. §. 3.
Cauſæ dimiſſionis. ibidem ſ. 2. p. 351.
Dimiſſioni præmittenda, ibid. ſ. 3. p. 355.
Dimiſſionem petentes non ſtatim audiendi. ibidem §. 8. & 9. p. 358.
Excommunicantur qui ab externis conſilium, aut

opem ad ſui dimiſſionem petunt. ibid. §.10. pag. 359

Et qui fraude, ac dolo dimiſſionem extorquent. §. 12. p.360.

Quid agendum cum iis qui importunè eam extorſerint. ibid.

Et cum iis qui ſecretas obtendunt cauſas. ibidem §.13. p.361.

Quid ſervandum cum proximè dimittendis, aut jam dimiſſis. ibid. ſect.4

Quid ſi redire ad Societatem velint. ibid. §.6. p. 364.

Diſciplina Domeſtica.

Ejus ſervandæ leges. P.4. c.5. p.334.

Executio urgenda. P.7. c. 6. p. 658.

Diſcordia.

Inter noſtros declinanda. P.4. c 3. §.1. p.324.

Ejus Auctores ſeverè puniendi. ibid. §.5. p.328.

Diſputationes. *V.* Actus.

Pro ſtudiis humanioribus. P.2. c.5. ſ.2. §.3. p.175. & P.5. c.4. ſ. 2. §.4. p. 431.

Pro Superioribus. P. 5. c. 4. ſ.3. §.7. p.437.

Doctor. *V.* Gradus.

Doctoris nomen non uſurpandum inter noſtros. P. 2. c.5. ſ.9. §.4. p.203.

Doctrina.

Ejus ſpecimen in prima Probatione. P.1. c.4. ſ. 3. §.1. p.44.

Doctrina Societatis ſit ſolida, & uniformis. *P*. 5. c.4. ſ.3. §.3. & 4. p.435.

In Theologia quid præſtandum, quid cavendum. ibid. ſ.4. §. 7. & 8. p. 441.

Doctrina Chriſtiana.

In ea explicanda Novitii exercendi. *P*.1. c.5. ſ.3. §.2. p.55. & ſ.4. §.6. p. 60.

Et Scholaſtici. *P*.2. c.5. ſ.7. §.6. p.197.

Ad eam docendam quatenus Profeſſi obligentur. *P*.3. c.3. ſ.2. §.3. p.244.

Tam ipſi, quàm Coadjutores formati eam docere debent per 40. *dies poſt ſuſceptum Gradum*. ibid. §.4. p. 244. & *P*.5. c.1. ſ.6. §.2. p.393.

Idem præſtare debent novi Superiores. ibid. & *P*.7. c.3. ſ.4. §.4. p.601.

Quantopere Societati ſit commendata ejus expoſitio.

ſitio. Par.5. cap.1. lect. 6. §.1. pag.397.
Modus eam tradendi juxta regionum morem. ibid. §.3. p.398.
Explicanda in Scholis inferioribus. P. 5. c. 6. ſ. 1. § 4. p.463.

Domus. *V.* Collegia.

Per quem acceptandæ, aut relinquendæ. P. 2. c. 1. ſ. 2. p.101. & *P*. 6. c. 1. ſ.3. §.2. & 3. p. 478. & *P*.8. c.1. §.7. p.672.

Domus Probationis.

Fundanda. P. 1. c. 4. ſ. 1. p. 37.
Aliæ ſeparatæ, aliæ conjunctæ Collegiis. ibid. §.1.
Separatæ laudantur. ibid. c.5. ſ.2. §.2. p.53.
Ordo in iis ſervandus. ibidem ſ.5 p.54.

Domus Profeſſæ.

Sunt Statio Profeſſorum, & Coadjutorum Formatorum. P.3. c.7. ſ.1. §.1. p.271.
In iis debet elucere puritas Inſtituti. ibid. p.272.
Augendus earum numerus. ibid.
Debent in iis exerceri miniſteria omnia præter Scholas. ibid. §.2.
Quæ ſtudia illis commendata. ibid.
Illas admittere eſt ſolius Generalis. ibid §. 3. p. 273.
Regendæ à ſolis Profeſſis 4. Votorum. ibid.
Quinam Fũdatores earum dicantur. ibid. §.4.
Reditus, & poſſeſſio cur, & quatenus illis interdicta. ibid. §.5. p.274.
Quatenus aliquando permiſſi reditus. ibid. ſ. 2. §.1. p.275. & §. 2. & 3. p.276.
Earũ negotia per quos procuranda. ibid. §. 6. p. 275.
Eleemoſynas perpetuas pro iis Domibus procurare vetitum. ibid. p.276.
Non poſſunt juvari reditibus Collegiorum. §.2.
Non poſſunt ſuſcipere obligationes ad Miſſas &c. ibid. §.4. p.277.
Per quos, & quomodo eleemoſynæ pro illis petendæ. ibid. §.5. & 6.

Domus Profeſſa Romana.

Generalis eſt ejus Præpoſitus. P.3. c.7. ſ.3. §.1.p. 279.
Poteſt conſtituere in ea Vice-

Vice-Præpoſitum. ibid.
Vice Præpoſiti jura. ibid. §.2. p.280.
Levanda gravamine expē-ſarum pro Secretaria. ibid. §.3.
Mandata Pontificia illi indicta. ibid. §.4.

Dona.

Pro miniſteriis non acceptanda. P. 2. c. 1. ſ. 5. §.2. p 107.

Don.

Honoris inſigne non uſurpandum. P.4. c. 4. §. 4. p.331.

E

Eccleſia.

Domus Profeſſæ non poteſt habere reditus. Par.3. cap.7. ſect.1.§.5. p.274.
Quatenus illi nonnūquam permiſſi. ibid. ſ. 2. §.1. & 2. p.275.
In ea non conſtituenda arca pro eleemoſynis. ibid. §.6. p 278.
In Eccleſiis Collegiorum quando nam, & quæ miniſteria uſurpanda. P. 5. c.1. ſ.2. §.1. p.381.

Eleemoſynæ.

Eroganda in pauperes ubi ſunt Bona. P.1. c.6. ſ.6. §.11. p. 90. & P. 5. c.3. §.2. p.421.
A quibus Collegiis, & quatenus admitti poſſint. P. 2. c.1. ſ.5. §.2.3.4. & 5. p.107. &c.
Determinandæ à Provinvinciali. ibid. c. 2. ſ. 5. §.8. p.131.
Perpetuæ pro Domibus Profeſſis non procurandæ. Par.3. cap.7. ſect.2. §.1. p.276.
Quomodo conquirendæ pro iiſdem. ibid. §.5. & 6. p 277. & P. 4. c. 2. ſ. 1. §.4. p.298.

Emptor.

Quo pacto ab eo excipienda ratio expenſarum. Par. 2. cap 2. ſect.4.§.3. p.125.

Epiſtolæ. *V.* Literæ.

Parenetica Generalium. P.4. c.1. ſ.1. §.1. p.283.

Equites Ordinis Chriſti.

Non comprehenſi in impedimento habitus religioſi. P.1. c.1. ſ. 2. §. 5. p. 17.

Ethica.

Studium ejus pro noſtris. P.2. c.5. ſ. 3. §.2. & 3. p.177.
Repetitiones domeſticæ ejuſdem.

dem. ibid. ſect. 4. §. 2. p.181.

Tradenda in Vniverſitatibus. P.5. c.4. ſ. 3. §. 2. p.434.

Euchariſtia.

Servari poteſt in noſtris Eccleſiis. P.5. c.1. ſ.4. §.1. p.388.

Et eam impartiri externis poſſumus, ſed non in Paſchate. ibid.

Ejus uſus frequens ſed non nimius uſurpādus. ibid. §.2.

Ejus conſecratio, & adminiſtratio qualis deceat. ibid. §.3. p.389.

Examen.

Apud Iudices ſeculares declinetur à Noſtris. P. 5. c.3. §.5. p.423.

Examen conſcientiæ.

Pro Novitiis. P.1. c.5. ſ. 3. §.3. p.56.

Pro Scholaſticis, P.2. c. 4. ſ.2. §.1. & 2. p. 149.

Pro univerſis. P. 4. c. 1. ſ. 1. §.3. p.284.

Examen Generale.

Pertinens ad Conſtitutiones. *Procœm*. §.6. p.5.

Examen Scholaſticum.

Pro Noſtris. P.2. c.5. ſ.5. p.184.

Sub anni cujuſque finem. ibid. §. 2. 3. 4. 5. 6. p 184.

In ordine ad Profeſſionem ibid. ſ.10. p.204.

Non omnes illud ſubire dèbent. ibid. §.2. & §. 14 p.212.

Quæ ſit ejus materia. ibid §.4. p.205.

Quæ forma in eo ſervanda ibid. §.5. p.206.

Certitudo, & numerus ſuffragiorum neceſſaria. ibid. §.9. p.209.

Secundum ejuſmodi examen rariſſimè concedendum, tertium nunquam. ibid.

Examen particulare.

Vſurpandum. P.4.c.1.ſ.1. §.3. p.284.

Examen Tyrocinii.

Indifferentes qualiter examinandi. P.1. c. 2. ſ.3. §.2. p.29.

Ratio examinandi admittendos. ibid. c. 3. ſ. 3. p.33.

Examen particulare diverſarum claſſium in prima Probatione. ibid. c.4. ſ. 2. p.39.

Examen admiſſorum in prima Probatione. ibid. ſ.3. p 43.

Et quolibet ſemeſtri repeten-

tendum. ibid. cap.5.ſect. 4. §.8. pag.62.

Et præſertim in fine biennii. ibid. c.6. ſ.3. p.72.

Examinator.

Pro Novitiis. P.1. c.3.ſ.3. §.1. 3. & 4. p.34.

Examinatoris munus pro Ordinariis quatenus permiſſum. P.5. c.3. §.6. p.424.

Examinatores Metaphyſicorum, & Theologorum. P.2. c.5. ſ.5. §.5. p.186.

Secretum ab iis ſervãdum. ibid. §.7. p.188.

Ex horum ſententia deligendi qui publicos actus habeant. ibid. ſ. 8. §.1. p.198.

Qui debeant conſtitui in examine ad Profeſſionem. ibid. ſ.10. §.3. p.205.

Inſtruendi priùs, & ad juramentum adigendi. ibi. §.7. p.207.

Sua ſuffragia ad Generalem, & Prouincialem mittant. ibid. §.8. p.208.

Excommunicatio.

Facultas excommunicandi reſervata Provincialibus. P.4. c.6. §.5. p.343.

Executio.

Ab omnibus Superioribus urgenda. P.7. c.6. p.658.

Exemplum.

Vtile ad lucrandas animas. P.4. c.1. ſ.1. §.2. p.379.

Exequiæ.

Noſtrorum quomodo curandæ. ibid. ſ.3. §.8. p.295.

Principum qualiter celebrandæ. P.5. c.1. ſ.7. §.2. p.400.

Exercitatio corporalis.

Vſurpanda ab omnibus. P.4. c.8. ſ.1. §.4. p.371.

Exercitia ſpiritualia.

Eorum inſtitutio, & utilitas. P.5. c.1. ſ.9. §.1. p.

Modus ea tradendi in Directorio. ib. §.2. p.405. & P.4. c.1. ſ.1. §.6. p.286.

Non omnium eſt ea tradere. P.5. c.1. ſ. 9. §.3. p.406.

Neque omnibus integra. ibid. §.4.

Nec ſine facultate communicanda. ibid. §.5.

Expenſæ pro iis. ibid. §.7. p.407.

Exercitia ſpiritualia in prima Probatione. P. 1. c.4. ſ.4. §.1. p.45 & ſ.4. §.2. p.58.

Quatenus diſpenſanda. ibid. §.4. p.48.

Peragenda ante Vota biennii. ibid. c. 6. ſ. 3. §. 3. p.73.

Et ante ſuſceptionem Gradus. Par.3. cap.2. ſect. 1. §.5. p.234.

Tradendorum ratio diſcenda. P.2. c.5. ſ.7. §. 6. p. 197.

Quotannis ab omnibus peragenda. P.4. c.1. ſ.1. §. 6. p.286.

Indulgentia in eorum gratiam conceſſa. ibid. & P. 5. c.1. ſ.9. §.6. p.406.

Ad ea peragenda Domibus Profeſſis conceſſus hortus. ibid.

Exhortatio.

Domeſtica qualis, & quàm frequens. P. 4. c.1. ſ. 2. §.3. p.289.

Commendetur in ea caritas Fraterna. ibid. c. 3. §. 1. p.325.

Pro Novitiis. P.1. c.5. ſ.5. §.7. p.64.

In illis cavendæ reprehenſiones particularium, aut Societatis. P.4. c.1. ſ. 2. §.3. p. 289. & P. 5. c. 1. ſ.5. §.10. p.395.

Et pro externis Scholaſticis, tum communis, tum particularis. P. 5. c. 6. ſ. 1. §.5. p.464.

Expenſæ.

Non ſint majores ſumptibus. P.2. c.2. ſ.5. p.126.

Itinerum taxandæ, & ad quos pertineant. P.2. c.2 ſ.5. §.3. p.128.

Experimenta.

Sex peculiaria Societatis quomodo peragenda. P.1. c.5. ſ.4. p.57.

Exercitiorum. ibid. c.4. ſ. 4. §.1. & 4. p. 45. & 48. & ſ.4. §.2. p.58.

Xenodochii. ibid. §.3. p.59.

Peregrinationis. ibid. c. 5. ſ.4. §.4. p.59.

Officiorum humilium. ibid. §. 5. p.90.

Doctrinæ Chriſtianæ. ibid. §. 6.

Miniſterii Concionatoris, & Confeſſarii. ibid. §.7.

Externi.

Quatenus permiſſum cum illis agere. P.4. c.5. §.7. p.339.

F

Fundatores.

Erga eos gratus animus. P.2. c.1. ſ.2. p.96.

Non acquirunt jus patronatus. ibid. §.3. p 98.

Iura illis conceſſa. ibid. §. 6. p 99.

Quinam habendi univerſim. ibid. § 5 p.99.

Et Domorum Profeſſarum. P.3. c.7. ſ.1. §.4. p.273.

Ge-

G

Generalis.

Declarationes ejus quã vim habeant. Proœm. §.10. pag.5.
Poteſt conferre noſtris Gradus literarios. ibid. c. 5. ſ.9. §.2. p.202.
Ad eum ſpectat judicium de dotibus ſupplentibus defectum Theologiæ in ordine ad profeſſionem. ibid. ſ. 10. §. 12. p. 211. & §.15. p.212.
Et poteſtas admittendi ad profeſſionem quam aliquando poteſt communicare. P. 3. c.2. ſ. 1. §.1. p.231.
Quid poſſit in Miſſionibus, Pontificis juſſu ſuſceptis. P.3. c.3. ſ.3. §.3. p.247.
Quatenus illi ſit liberum præbere conſilium aſſumptis è Societate. ibid. ſ.4. §.5. p.251.
Ad ipſum pertinet approbatio librorum edendorum. P.5.c.7. §.2.p.468.
Qualitates in eligendo expetendæ. P. 6. c. 1. ſ. 1. p.474.
Ejus auctoritas in genere. ibid. ſ.2. p.476.
Et in admittendis Sociis, Collegiis &c. & adminiſtrandi bona temporalia. ibid. ſ.3. p.468.
Et in ordine ad Superiores, Conſtitutiones, Privilegia, Miſſiones. ibid. ſ.4. p.480.
Et ad Congregationem Generalem. ibid. §.5. & 6. p.482.
Ejus perpetuitas. ibid. §.7. p.484.
Ejus morte quæ vigeant ejus mandata, aut nominationes. ibid. §.8.
Providentia Societatis erga ejus perſonam. ibid. c.2. ſ.1. p.486.
Quid de ejus veſtitu, & menſa. ibid. §.2.
Aſſiſtentium conſultatio de ipſo. ibid. §.5. p.488.
Ejus ſubordinatio Societati. ibid. §.2. p.486.
Labores temperandi. ibid. §.3. p.487.
Quid agendum ſi ad dignitatem aliquam promoveretur. ibip. § 6. p. 488.
Miſſæ, & ſuffragia pro eo. ibid. §.7. p.489.
Providentia pertinens ad ejus officium. ibid. ſ.2.
Et primò ſi inutilis efficeretur. ibid. §.1. p.490.

Et ſi delinqueret. ibid. §.2. & 3. pag.491.
Addi ei poſſunt Miniſtri aliqui. ibid. §.1. p. 491.
Virtutes ab eo exercendæ in gubernatione. ibid. c.3. §.1. p.493.
Ejus reſidentia plerumque Romæ. ibid. §.2.
Debet monere novum Chriſti Vicarium de quarto Profeſſorum Voto. ibid. §.3. p.494.
Ad Generalem non pertinet obire ordinariè miniſteria Societatis, nec aliis negotiis implicari. ibid. §.4.
Quibus commentariis, & informationibus juvetur. ibid. c.4. p.495.
Debet noſſe conſcientias Subditorum. ibid. §. 1. p.496.
Quoties, & quâ methodo ad eum ſcribendum. ibid. §.2. &c.
Ejus levamenta in reſponſis. ibid. §.7. p.499.
Eget Miniſtris univerſalibus. ibid. c. 5. ſ. 1. §. 1. p.500.
Quo jure ſuffragii gaudeat in Congregatione Generali. P.8.c.1. §.5. p.670.
Et in Congregatione Procuratorum. ibid. c. 3. §.4. p.680.

Gradus.

Indifferentia ad Gradum. P.1. c.4. ſ.2. §.5. p.43.
Gradus in Societate multiplex. P.3. c. 1. ſ. 1. §. 1. p.225.
De ſuſceptione Graduum Profeſſorum, & Coadjutorum formatorum. *Vide V*.Profeſſus, & *V*. Coadjutor formatus.
Gradus literarii quibus, & à quo conferendi. P. 2. c. 5. ſ. 9. §. 2. 3 & 4. p. 202. & P.5. c. 4. ſ. 7. p. 448.
Sumptus hac occaſione vitandi. ibid. §.4. p. 203.
Inſignia Graduum an uſurpanda. ibid.
Gradu Doctoris in Theologia Donati, mitiùs tractandi in examine ad profeſſionem. ibid. ſ. 10. §.11. p.210.

Grammatica.

Ejus claſſes præcipuè inſtituendæ. Par.5. c. 4. ſ.2. p.428.
Grammatica Emmanuelis explicanda. ibid. p.429.

Ha-

H

Habitatio.

NOſtrorum qualis. Par. 2. cap. 2. ſect. 5. §. 6. &c. pag. 129.

Habitus Religioſus. *Vide.* Impedimentum.

Hebdomada Sancta.

Aliquibus in ea diebus abſtinendum à recreatione. P. 4. c. 5. §. 5. p. 337.

Hebræi.

Excluſi à Societate. P. 1. c. 1. ſ. 2. §. 12. p. 20.

Hiſtoria.

Cujuſque domus Romam mittenda. P. 7. c. 3. ſ. 5. §. 6. p. 605.

Homicidium. *V.* Impedimentum.

Honor.

Aliis deferendus. P. 4. c. 4. §. 4. p. 33.

Horæ Canonicæ. *V.* Officium Divinum.

Hoſpitalitas.

Erga noſtros promptè, & gratis exercenda. P. 4. c. 3. §. 1. p. 325. & P. 7. c. 3. ſ. 9. §. 4. 5. p 627.

Et quatenus erga Externos. ibid. §. 6. p. 628.

Humilitas.

Qualiter præſtanda. P. 4. c. 4. p. 329.

I

Iejunium.

IN pervigilio S. Ignatii præſcriptum. P. 4. c. 4. §. 6. p. 332.

In adventu non præſcribitur, ſed permittitur. ibid.

Non eſt ſingularitas jejunare, & ad id præſtanda facultas à Superioribus. ibid.

Impedimenta.

Impedimenta eſſentialia. P. 1. c. 1. ſ. 2. §. 1. p. 14.

An & qua ratione in illis diſpenſari poſſit. ibidem §. 2. p. 15.

Explicantur in particulari. ibid. §. 3.

Impedimentum Infidelitatis. ibid.

Homicidii, & infamiæ. ibid. §. 4. p. 16.

Habitus Religioſi. ibid. §. 5. p. 17.

Matrimonii, & ſervitutis. ibid. §. 6. p. 18.

Iudicii infirmi. ibidem §. 7.

Quid agendum cum hujuſmodi impeditis. ibidem §. 2. p. 15. & §. 8. p. 18.

Impedimentum hujuſmodi reticuiſſe eſt peccatum

reſervatum. ibid. §. 9. pag. 19.
Hujus ſilentii judicium penes quem eſſe oporteat. ibid. §. 10.
Impedimẽtum Originis indiſpenſabile. ibid. §. 11. pag. 20.
Mitior ejus interpretatio. ibid. §. 12.
Impedimenta ſecundaria. ibid. ſ. 3. p. 21. &c.
Cujus ſit in his diſpenſare. ibid p. 22.
Eadem quoad interiora quæ ſint. ibid. §. 2.
Quoad exteriora. ibid. §. 3.
Impedimẽtum ætatis quod. ibid. § 4. p. 23.
Quomodo in iis examinandis agendum. ibid. ſ. 3. §. 6. p. 24.

Indifferentes. *V*. Gradus.
Eorum claſſis. P. 1. c. 2. ſ. 3. pag. 29.
Qualiter examinandi. ibid. §. 2.
Pauci ſint. ibid. §. 3. p. 30.
Examen eorum in prima probatione. ibid. c. 4. ſ. 3. §. 3. p. 45.
Determinandi in fine biennii. ibid. c. 2. ſ. 3 §. 3. pag. 30.

Indulgentia.
In gratiam exercitiorum ſpiritualium conceſſa. P 4. c. 1. ſ. 1. §. 6. p. 288.
Et pleræque in noſtris Eccleſiis ad vitandum publicum. ibid. ſ. 3. §. 5. p. 292.

Infamia. *V*. Impedimentum.

Infidelitas. *V*. Impedimentum.

Infirmi.
Quo pacto debeant ſe præparare ad mortem. P. 4. c. 1. ſ. 3. §. 7. p. 294.
Quomodo juvãdi morti. ib.
Cura illorum habenda. ibid. c. 8. ſ. 2. p. 373.
Obedientiam, & ædificationem præſtare debent. ibid. §. 4. p. 374.
Et indifferentiam. ibid. & ſ. 1. §. 7. p. 372.

Informationes.
Mittendæ ad Generalem de promovẽdis ad Gradum. P. 3. c. 2. ſ. 1. §. 4. p. 230.

Inquiſitio.
Inquiſitionis Hiſpanicæ officia non ambienda ſub præcepto. P. 4. c. 4. §. 1. p. 329.

Inſpector.
Quinam dicantur, & ſint. P. 7. c. 2. ſ. 1. §. 1. p. 579.

Inſtitutum.
Inſtituti Epitome decreta.

Procem. §.4. pag.2.
Inſtituti ſubſtantialia quæ. Procem. §.14. p.8.
Non immutanda. ibidem §.13. p.7.
Ejus finis. P. 1. c. 1. ſ. 1. §.1. p.13.
Inſtituti perturbatores inquirendi, puniendique. P.4. c.2. ſ.3. §.5. p.315. & c.3. §.5. p.328.

Inſtructor.

Tertiæ probationis qualis deligendus. P.2. c.7. ſ.1. §.4. p.217.
Ejuſdem jura. ibid. §. 5. p.218.

Inſtructiones.

Quam vim habeant. Proœ. §.19. p.11.

Intentio.

Recta curanda. P. 4. c. 1. ſ.1. §.2. p.283.

Interceſſiones. *Vide* Obedientia.

Patrum gravium pro Iunioribus reiiciendæ. P.2. c.4. ſ.1. §.2. p.145. *immo & omnium,* ibidem §.4. p.146.
Quatenus permiſſæ, aut vetitæ. P. 4. c.2. ſ. 3. §. 4. & 5. p.313. & cap.3. §.5. p.328.

Iter.

Pedibus conficiendum. P. 4. c.2. ſ.1. §.14. p.303.
Iter agentibus de commeatu, & veſtibus providendum. ibid.
Inſtrumenta ad iter agendum ubi ſervanda. ibid.

Iudices.

In actu magno quid præſtare debeant. P. 2. c.5. ſ.8. §.4. p.200. & ſ.10. §.10. p.209.

Iudicium. *V.* Impedimentum.

Iudicii inſtituendi forma contra delinquentes communicanda. P.4. c. 6. §. 5. p.344.

Iuramentum.

Præſtandum pro examinandis ad profeſſionem. ibid. §.7. p.207.

Ius Canonicum.

Ejus ſtudium pro noſtris. P.2. c.5. ſ.3. §.6. p.179.
In eo verſati, & alioqui inſignes promoveri poſſunt ad profeſſionem. ibidem ſ.10. §.12. p.112.

L

Lectiones.

Quatenus earum obligationes ſuſcipi poſſint. P. 1. c.1. ſ.6. §.4. p.113.
Et præſertim in Sacris. ibidem §.5.

Le-

Lectio ſpiritualis tam privata, quàm publica in Refectorio. Par.4.cap.1. ſect.2. §.1. p.287.

Legata.

Legatorum confidentialium executio non acceptanda. P.4. c.2. ſ.1. §.4. p.298.

Commutari non poſſunt à Provinciali. P.7. c. 1. ſ. 10. §.3. p.566.

Leges.

Legum ſtudium non tractandum à noſtris. P.5. c.4. ſ.3. §.2. p.435.

Libelli.

Libellorum famoſorum auctores puniendi. P.4. c. 3. §.1. p.329.

Liber.

Ad deſcribenda quæ Novitii attulerunt. P.1. c.4. ſ.4. §.2. p.46.

Ad notandum eorundem ingreſſum, & examen. ibid. §.3. p.47.

Libri qui permittendi noſtris Scholaſticis. P.2. c. 5. ſ.4. §.4. p.182.

Imprimi, & venundari an debeant. P.4. c.2. ſ.1. §. 7. p.299.

Quinam retineri privatim queant. ibid. §.11. pag. 301.

Prophani nulli ſint apud nos. P. 4. c.2. ſ. 2. §. 4. p.306.

Nec permittendi externis auditoribus. Par. 5. c.6. ſ.2. §.1. p.465.

De iis ſcribendis, edendiſque. P.5. c.7. p.468.

Qui imprimendos ſcribunt, licèt Profeſſi, poſſunt habitare in Collegiis, ibid. § 1.

Edendorum approbatio pertinet ad Generalem. ibidem §.2.

Cenſores qui eſſe, & quid præſtare debeant. ibid.

Pœnæ in vulgantes typis, quæ non ſunt approbata. ibid. §.5. p.471.

Linguarum ſtudia.

Earum utilitas. P. 2. c. 5. ſ. 1. §.1. 2. & 3. p.169.

Linguæ Latinæ ſtudium, & uſus. ibid. §.2. p.170.

Linguæ Græcæ. ibid. §.3. p. 171. & P.5. c.4. ſ. 2. §.2. p.429.

Linguæ Indicæ. P.2. c.5. ſ.1. §.3. p.172.

Hebrææ. ibid. c.5. ſ.3. §.5. p.179. & ſ.9. §.1 p.201. & *P.*5.c.4.ſ.2.§.2.p.429.

In his præſtantes promoveri poſſunt ad Profeſſionem. P.2. c.5. ſ.9. §.12. p.211.

Re-

Repetitiones domeſticæ. Par. 2. cap.5. ſect. 4. §.2. p. 181.
Ejus Profeſſores quales curandi. P.5. c.4. ſ.5. §.3. p.444.
Quid hi præſtare debeant. ibid §.4. p.445.
Chaldaicæ, Arabicæ, & Indicæ ubi explicandæ. P.5. c.4. ſ.2. §.2. p.429.

Litaniæ Sanctorum.

Quotidianæ. P.4. c.1. ſ.1. §.4. p.285.

Literæ.

Annuæ quo pacto conficiendæ, & communicandæ. P.4. c.1. ſ. 2. §. 1. & 2. p.287.
Quæ, & quoties ad Generalem ſcribendæ. P 6. c. 4. §.2. 3. & 4. p.496.
Noſtrorum, exterorumque ad Noſtros videnda à Superiore. Par.4. c. 5. §.8. p.340.
Patentes dandæ peregrinātibus. ibid.
Et pro noſtris Scholaſticis ſufficiunt expeditæ à Rectore. Par.5. ſ.3. §. 2. p. 460.

Literæ Apoſtolicæ.

Summæ auctoritatis in Societate. Procem. §. 5. pag. 3.
Novitiis exhibendæ. P.1. c.4. ſ.2. §. 1. p. 39. & c. 5. ſ.4. §.8. p.62.

Literæ Humaniores.

Horum ſtudiorum utilitas. P.2. c.5. ſ.1. §.1. p.169.
Exercitationes pro noſtris. ibid. ſ.2. p.175.
In iis etiā peculiaris Magiſter inſtituendus. ibid. §.1.
Declamationes habendæ. ibid. §.2.
Carmina publicè affigenda. ibid. p 176.
Diſputationes habendæ. ibidem §.3.
Qui excellunt in his promoveri poſſunt ad Profeſſionem. ibid. c. 5. ſ. 9. §.12. p.211.
Earum claſſes pro externis potiſſimùm inſtituendæ. P.5. c.4. ſ.2. §.1. p.428.
Quotuplex earum numerus. ibid. §.2. & 3. pag. 429.
Exercitationes. ibid. §.4. p.430.
Quamdiu in his claſſibus continendi externi. ibid. §.5. p 432.
Per quem collocandi quiſque in ſuis. ibidem §.6. p.433.

Lites.

Lites.

Declinandæ. Par.2. cap.2. ſect. 2. §. 4. & 5. p.119. & Par.7. c.4. ſ.5. §.6. p. 649.

M

Magiſtri.

Noſtrorum, exemplo præeant ad virtutem. P.2. c.4. initio p.143.

Adeundi à Scholaſticis horâ tantùm certa. ibidem ſ.1. §.4. p.146.

Magiſtri pro diſcipulis orent, eoſque ædificent. P.5. c.6. ſ.1. §.1. p.462.

Eorum recta intentio. ibid.

Magiſter Novitiorum.

Qualis eligendus. P.1. c.5. ſ.5. §.1. p.62.

Ejus obligationes. ibid. §. 2. p.63.

Rectoris Iura, ibid. §.3.

Et non Rectoris. ibid. §.4.

Ejus Socii. ibid. §.5. p.64.

Libri ab eo legendi, & permittendi. ibid. §.6.

Frequēter alloquatur Novitios, ibid. §.8. p.65.

Ejus judicium de dimittendis Novitiis magni fiat. ibid. §.9.

Quoties, & de quibus ſcribet ad Generalem, & Provincialem. ibidem §.10.

Ejus obligationes pro admittendis ad Vota biennii, ibid. ſ.2. p.68.

Magiſtri Philoſophiæ.

Optimè calleant Theologiā. P.5. c.4. ſ.4. §.3. p.439.

Ad novitates proni exauthorandi. ibid.

Magiſtri Scholarum inferiorum.

Quinam huic miniſterio ſolito citiùs addicendi. P.2. c.5. ſ.6. §.1. p.189.

Inſtruendi antequam doceant. ibid. ſ. 7. §.1. p. 193. & P. 5. c. 5. ſ. 2. §. 3. p.458.

E noſtris ordinariè conſtituendi. ibid. §.1. p.457.

Iidem fovendi à Superioribus. ibid. & §.2.

Eorum miniſterium Societatis proprium, nec certo tempori, aut perſonis addictum. ibid. p.458.

In eo non diſtinendi qui pollent talento concionādi. ibid. §.3.

Nec ante Theologica ſtudia in his præſtantes. ibid. p. 459.

Magiſtri extraordinarii an conſtituendi. ibid. §.4.

Non concedendi peculiares ex-

externorum Seminariis. ibid.

Magnates.

Eorum benevolentia non captanda munuſculis. Par.4. cap.2. ſect.1. §.4. pag.298.

Mahumettani.

Quatenus excluſi à Societate. P.1. c.1. ſ.2. §.12. pag.21.

Majoratus Hiſpani.

Quatenus impediant ingreſſum in Societatem. ibid. ſ.3. §.5. p.24.

Ordo Sacer quatenus permiſſus ratione Majoratus. ibid.

Et profeſſio trium Votorum. P.3. c.4. ſ. 2. §.2. pag.253.

Manifeſtatio.

Delicti non repudianda. P.1. c.4. ſ.2. §.4. p.42.

Quomodo uſurpanda. P.4. c.3. §.2. p.325.

Martyrologium.

Manè legendum. P.4. c.1. ſ.2. §.1. p.287.

Mathematica.

Ejus ſtudium pro noſtris. P.2. c. 5. ſ. 3. §.2. & 3. pag.77.

Tradenda in Univerſitatibus. P. 5. c. 4. ſ.3. §.2. p.434.

Matrimonium. *V.* Impedimentum.

Ei aſſiſtere loco Parochi quatenus liceat noſtris. P.5. c.1. ſ.4. §.4. p. 389.

Mauriſci. *V.* Saraceni.

Medicina.

Ejus ſtudium non tractandum à noſtris. P.5. c.4. ſ.3. §.2. p.435.

Medicus.

Sit communis. P. 4. c. 8. ſ.2. §.1. p.373.

Medico qui adeſſe debeant. ibid. §.2.

Memoria.

Quomodo exercenda. P.5. c.4. ſ.2. §.4. p.431.

Mendicare.

Novitii in eo exercendi. P. 1. c.5. ſ.4. §.4. p.59.

Præſertim ante vota biennii. ibid. c.6. ſ.3. §. 3. pag.73.

Et reliqui ante ſuſceptionem Gradus. P. 3. c.2. ſ.1. §.5. p.234.

Menſa.

Privata Superiorum abrogata. P.7. c.3. ſ.4. §.3. p.600.

Miniſter.

Dotes in eo prærequiſitæ. P.7. c.4. ſ.1. §.1. p.630.

Ejus auctoritas. ibidem §.2.

Sub-

Subrogatio Superiori. ibid. §.3. p.631.
Obligationes in ordine ad curanda corpora. ibidem §.4.
Et diſciplinam. ibid. §.5. &c. pag.632.
Quid auctoritatis habeat in Iuniores Scholaſticos. P.2. c.4. ſ. 1. §.3. p.146.
Aliqua inobedientia reſpectu illius eſt caſus reſervatus. P.4. c.2. ſ.3. §.3. pag.312.
Quid præſtare debeat erga negligentes ſua commoda. Par.4. c.8. ſ.1. §.5. p.371.

Miniſteria. *V*. Experimenta.

Quæ ſint contenta in prima Regula. Par.5. c. 1. ſ.1. § 3. p.379.
Gratis præſtanda. P.2.c.1. ſ.6. §.5. p. 113. & P.4. c.2. ſ.1. §.3. p.296.
Quibus commendanda ſint. Par. 5. c. 1. ſ. 1. §. 4. p. 380.
Vniverſaliora præſtant magis particularibus. ibid. ſ.5. §.1. p.390.
Ad ea exercenda qui populi præ aliis eligendi. P. 5. c.2. ſ.2. §.2. p.411.
Et quibus miniſteriis quique ſint aptiſſimi. ibid. §.4. p.412.
Epilogus omnium miniſteriorum. ibid. ſ. 3. §. 9. pag.419.
Miniſteria corporalia in bonum proximi. P.5. c. 3. §.1. & 2. p.421.

Miſſa.

Celebrandæ pro Fundatoribus, aliiſque. P. 2. c. 1. ſ.2. §.2. p 97. & c.4. ſ.5. §.4. 5. p.165.
Obligationes ad illas non ſuſcipiendæ in Collegiis. ibid. ſ.6. §.2. p.111.
Neque in Domibus Profeſſis. P.3. c.7. ſ. 2. §. 4. p. 277.
Aliquæ tamen permittuntur. ibid. p.112.
Audienda quotidie à Scholaſticis noſtris, & in ea preces. P.2. c.4. ſ.2. §.1. p.149. *& à reliquis* P.4. c.1. ſ.3. §.6. p.293.
Devotè celebranda, nec brevior ſemihora. P. 2. c.4. ſ.5. p.163. *Et iuxta ritum Romanum*. ibid.
Et frequēter, immo ex Conſuetudine, quotidiana. ibid. §.3. p.164.
Ex privilegio poteſt celebrari ante auroram, & poſt meridiem. ibid.

Audienda ab externis Scholaſticis quotidie. Par. 5. cap. 6. ſect. 1. §. 3. p. 463.
Miſſæ poſſunt indici à Provinciali. P. 7. c. 1. ſ. 4. §. 7. pag. 553.

Miſſiones.

De Miſſionibus. P. 5. c. 2. pag. 407.
Præcipuum ſunt Societatis miniſterium. ibid. ſ. 1. §. 1. p. 408.
Et præcipuè Profeſſorum. ibid. §. 2.
Generalis eſt quocumqne locorum ſuos mittere. ibid. §. 4. p. 409.
Et Vicarii Generalis cum aliqua limitatione. ibid. §. 5.
Et Provincialium ſimili ratione. ibid. §. 6.
Superiores locales nonnunquam id poſſunt. ibidem §. 7. p. 410.
Ipſiſmet miſſis aliquando permiſſa locorum electio. ibid. §. 8.
In decernendis Miſſionibus recta intentio. ibid. ſ. 2. §. 1. p. 411.
Qui, & ad quos mittendi. ibid. §. 2. 3. & 4.
Cui obedire debeant miſſi. ibid. §. 5. p. 413.
Indifferentia eorumdem. ibid. ſ. 3. §. 1. p. 414.
Non negligant religioſam diſciplinam. ibid. §. 2.
Paupertatem ſervent. ibid. §. 3. p. 415.
Erga Prælatos obſequium. ibid. §. 4. p 416.
Quæ miniſteria exercere debeant, & quo ordine. ibid. §. 5. & 6.
Zelus, & prudentia jungenda. ibidem §. 7. pag. 417.
Votum Profeſſorũ de Miſſionibus ſolemne. P. 3. c. 3. ſ. 3. §. 1. p. 245.
Aliquæ circumſtantiæ eſſentiales in ejuſdem materia. ibid. §. 2.
Aliæ præſcriptæ non præceptæ. ibid. §. 3. p. 247.
Miſſionibus ſparſis negati Superiores ex ſua natione. P. 4. c. 3. §. 4. p. 327. & Par. 5. c. 2. ſ. 3. §. 8. p. 419.

Modeſtia.

De Modeſtia. P. 4. c. 2. ſ. 2. §. 4. p. 307.
In ea inſtituendi Novitii. P. 1. c. 5. ſ. 3. §. 6. p. 57.

Moniales.

Earum cura non ſuſcipienda. P. 4. c. 2. ſ 2. §. 8. p. 310. & *Par*. 5. c. 3. §. 8. 424.

Earum confeſſiones quatenus audiri poſſint. ibid.

Monita Generalia.

Quæ dicantur. P. 4. c.5. §. 2. p.335.

Mortificatio.

In rebus omnibus quærenda. P.4. c.4.§.3. p.330.

Mortificationes publicæ. *V*. Pœnitentiæ.

Non niſi ordinariæ. Par.1. c.5. ſ.3. §.6. p.57.

Scholaſticorum propriæ. P. 2. c.4. ſ.2. §.3. p.150.

Mulieres.

Quomodo earum confeſſiones audiendæ. P.4. c. 2. ſ.2. §.5. p.307.

Quomodo inviſendæ. ibid. §.6. p.308.

Cura earum non ſuſcipienda. ibid. §.8. p.310.

Munera.

Magnatibus non offerenda. P.4. c.2. ſ.1. §.4. p.298.

Munuſcula inter noſtros ſint rara. ibid. §.13. p. 302.

Muſica.

Inſtrumenta Muſica apud nos non ſervanda. P. 4. c.2. ſ.2. §.4. p.309.

Quatenus in Officiis Divinis vetita, aut permiſſa. Par.4. cap.1. ſect.7. §.2. pag.399.

N

Natio.

Nationum collectio Societatis decus. P. 4 c.3. §.1. p.124.

Erga omnes affectus. ibid. §.3. p.326.

Superiores ex ſua natione non concedendi Miſſionibus ſparſis per varias Provincias. ibidem §.4. p.327.

Negotia.

Status vitanda. P. 5. c. 3. §.3. & 4. p.422.

Secularia declinanda. ibid. §.5. p.423.

Negotiatio.

Quæ ejus ſpeciem habent, prohibita ſunt. P. 4. c.2. ſ.1. §.7. p.299.

Novitiatus.

Biennio perficitur. P.4.c.5. ſ.1. §.1. p.49.

An in eo diſpenſandum. ibid. §.2. &c.

Quando prorogandum. cap. 6. ſ.2. §.2. &c.

Fervor in Novitiatu conceptus, fovendus in Collegiis Par.2. c.4. ſ.1. §.1. p.144.

Novitii.

Eorum bona non abſumenda.

da. Par.1. cap.4. ſect.4. §.2. p.46.
Eorum ingreſſus notandus, & examen. ib. §.3. p.47.
An extrahendi. Par.1. c.5. ſ.1. §.3. p.50.
Quomodo regendi in Collegiis. ibid. §.4.
Eorum veſtitus. ibid. §.6. p.51.
Segregati à ſtudiis, & promiſcua communicatione cum aliis. ibid. c.5. ſ. 2.
Quo pacto agere poſſint cum conſanguineis. ibid. §.1. p.52.
Novitiorum ſilentium. §.3. p.53.
Non exponendi in publicis officiis. ibid. ſ.1. §.5. p. 51. & ſ.2. p.54.
Eorum multiplices exercitationes. ibid. ſ.3. p.54.
Peregrinatio Novitiorum. P.1. c.5. ſ.4. §.4. p.59.
Mendicare. ibid.
Officia humilia obire. ibid. §.5. p.60.
Doctrina Chriſtiana. ibid. §.6.
Miniſteria Confeſſarii, & Concionatoris. ibid. §.7.
Examen eorum. P. 1. c.4. ſ.3. p 43.
Repetendum quolibet ſemeſtri. ibid. c. 5. ſ. 4. §. 8. p.62.
Et Confeſſio Generalis. ibid.
Eorum Confeſſiones excipi poſſunt à Magiſtro Rectore. ibid. c.5. ſ. 5. §.3. p.63.
Abſolutiones à cenſuris. ibid. c.4. ſ.4. §.1. p.46.
A caſibus reſervatis. ibid. c.5. ſ.5. §.4. p.64.
Libri ab ipſis legendi. ibid. § 6. p 64.
Lectiones pro Novitiis. ibidem §.7. p.64.
Eorum vota ante biennium. ibid. c.6. ſ.1. p.66.
Quam obligationem inducant. P.4. c. 7. ſ. 1. §.4. p.349.
Et poſt biennium. P.1. ſ.2. p.68.
Novitii inepti dimittendi. ibid. §.4. p.69.
Examinandi ante Vota. ibid. ſ.3. p.72.
Quomodo è Novitiatu educendi. Par. 2. Procœm. p.93.
Cur in magna puritate conſerventur. P.4. c.2. ſ.2. §.2. p.305.
Dimitti poſſunt à Provinciali, exceptis aliquibus. P.4. c.7. ſ.1. §.4. p.349.
Cum Novitiis meliùs jubere, quàm rogare. P. 1. c.5. ſ.3. §.5. p.57.

O

Obedientia.

EIus Voti obligatio in Societate. Par.1. cap. 6. ſect.7. §.1. pag.91.
Obedientia ad omnia. ibid. c.4. ſ.2. §.4. p.42.
Triplex obedientiæ gradus. P.4. c.2. ſ.3. p.311.
Quibus obediendum, & in cujus gratiam. ibid. §.2. p.312.
Inobedientia expreſſa eſt caſus reſervatus, ibidem §.3. p.312.
Materia obedientiæ ampliſſima. ibid. §.8. p.317.
Tentandi aliquando Subditi in ejus praxi. ibid.
Servanda circa obediendi modum. ibid. §.9. p.318.
Proponere licet quod in contrarium occurrit. ibid. p.319.
Quando intelligatur præceptum ſub pœna peccati. ibid. §.10.
Circumſpectè jubendum. ibid. §.11.
Cum refractariis duriùs agendum. ibid. p.320.

Officia.

Humilia in Novitiatu obeunda. Par.1. c. 5. ſ. 4. §.5. pag.60.
Et aliquoties etiam extra illum ab omnibus. P.4. c.4. §.3. p.330.
In illis obeundis exemplo præeant qui dignitate præſtant. ibid. p.331.
Officiales. V. Coadjutores temporales.
Superiori neceſſarii, & quomodo tractandi. P.7. c.4. p.629.

Officium B. V.

Recitandum à Scholaſticis. P.2. c.4. ſ.2. §.1. p.149. & §.2. p.150.

Officium Divinum.

Non petendum particulare præter ritum Romanum. P.2. c.4. ſ. 5. §.2. p.163.
Non recitandum in Choro. ibid. §.6. p. 168. & P.5. c.1. ſ.7. §.1. p.399.
In Veſperis aliquando diſpenſandum, & quatenus. ibid. §.2.
Ceremoniæ Romanæ in iis uſurpandæ. ibid. p.400.

Opiniones.

Non communes fugiendæ. P. 1. c.4. ſ. 2. §.3. p.41. & ſ.3. §.1. p.43.
Offenſivæ Catholicorum non defendendæ. P.5. c.4. ſ.3. §.3. p.436.
Inutiles, abſurdæ, & ſimiles

les breviter refutandæ. ibid. §.4.

Pro ſolidarum ſelectu ordinatio confecta. ibid. ſ.4. §.3. p.439.

In Theologia quæ probibeãtur. ibid. §.8. p.441.

Opinionum laxitas in moralibus vitanda. ibid. ſ.6. §.3. p.446.

Oratio.

Vtilis ad lucrãdas animas. P.5. c.5. ſ. 1. §.2. p.379.

Oratio mentalis.

Novitiorum. P.1. c. 5. ſ.3. §.3. p.55.

Et Scholaſticorum. P.2. c.4. ſ.2. §.1. & 2. p.148.

Oratio mentalis inducta à S. Franciſco Borgia. P. 2. c.4. ſ.2. §.2. p.150. & P.4. c.1. ſ.1. §.3. p. 284.

Ejus locus, & Viſitatores. ibid. §.4. p.285.

Oratio Vocalis.

Noſtris præſcripta. P. 4. c. 1. ſ.1. §.5. p.285.

Ordinatio pro Studiis.

Confecta, ſed corrigenda. P.5. c.4. ſ.4. §.3. p.439.

Ordinationes Generaliũ.

Quam vim habeant. Proœ. §.18. p.11.

Ordinationes variæ, & particulares. P. 4. c. 5. §.2. p.335.

Ordo domeſticus.

Vnde petendus. P. 4. c. 5. ſ.3. p.335. & Par.7. c. 3. ſ.8. p.617.

Ordo Sacer.

Quatenus permiſſus ratione Majoratus. P.1. c.1. ſ.3. §.5. p.24.

Ordines Sacri ſuſcipiendi à Scholaſticis. P.2. c.4. ſ. 4. p. 157.

Sed non tempore tertiæ Probationis niſi &c. ibidem c.7. ſ.2. §.11. p.219.

Conferendi à quolibet Antiſtite non ſervatis Interſtitiis &c. ibidem §.5. p.161.

Ordines minores quando ſuſcipiendi. ibid. ſ.4. initio p.157.

Originis impedimentum.

Indiſpenſabile. Par.1. c.1. ſ.2. §.11. p.20.

Ejus mitior interpretatio. ibid. §.12

Otium.

Vitandum. P. 4. c. 5. §.6. p.334.

Quomodo diſcutiendum in parvis Collegiis. Par. 5. c.1. ſ.2. §.9. p.385.

P

Pœnitentiæ.

Quatenus permittendæ Novitiis. Par. 1. cap. 5. ſect. 3. §. 6. pag. 57.

Ordinariæ, & communes nullæ. Par. 4. c. 4. §. 5. p. 332.

Quænam à ſingulis aſſumendæ. ibid.

Secretarum uſus excitandus. ibid. § 7. p. 333.

Imponi aliquando debent. P. 4. c. 6. §. 1. p. 341.

Et quidem omnibus. ibid. §. 3. p. 343.

Quomodo admittendi. ibid. §. 2. p. 342.

Et petendæ aliquando. ibid.

Ordinariæ tantùm imponendæ à Superioribus localibus. ibid. §. 4. pag. 343.

Immoderatæ eſſe non debent. ibid. c. 8. ſ. 1. §. 4. p. 371.

Parochiæ.

Earum cura non ſuſcipienda. P. 5. c 3. §. 9. p. 425.

Exceptio pro Collegio Gandienſi. ibid.

Patrimonium.

Citra ejus titulum ordinari Noſtri poſſunt. P. 2. c. 4. ſ. 4. §. 4. p. 160.

Paupertas.

Votum ſimplex paupertatis in Societate quos effectus inducat. Par. 1. c. 6. ſ. 5. p. 79.

Ejus ratio habenda in victu, veſtitu, & habitatione. P. 2. c. 2. ſ. 5. §. 6. &c. p. 129.

Votum Profeſſorum de ea non relaxanda. P. 3. c. 3. ſ. 4. §. 1. p. 248.

Quatenus ea ab omnibus cuſtodienda. Par. 4. c. 2. ſ. 1. p. 296.

Quæ materia gravis in ejus tranſgreſſione. ibid. §. 2.

Servanda indiſpenſabiliter in recuſando ſtipēdio pro miniſteriis. ibidem §. 3. p 295.

Nihil ad proprium uſum petendum ab externis. ibid. § 5. p. 298.

Qui pro ſe ſoluunt hoc ſolo nomine nullis in Domibus detinendi. ibid. §. 8. p. 300.

Depoſita uſurpanda ad proprium uſum omninò interdicta. ibidem §. 10. p. 301.

Quinam libri privatim retineri queant. ibid. §. 11.

Pretioſa, & ſupervacanea

non

non permittenda. ibid. §.12. pag.302.
Nihil dandum accipiendumve, abſque facultate. ibid. §.13.
Iter agendum pedibus. ibid. §.14. p.303.
Viaticum ad ſuperflua non expendendum. ibid.
Studio paupertatis non lædenda charitas à Superioribus. ibid.
Superiores advigilent paupertatis perfectioni. ibidem.
Paupertas ſtudioſè ab omnibus cuſtodienda. ibid. §.15.

Pecunia.

Privatim non ſervanda, ſed deponenda apud Superiorem. P. 4. c. 2. ſ.1. §.10. p.300.

Penſiones.

Eccleſiaſticæ, vel Perſonales quando abdicandæ. P.1. c.6. ſ.5. §. 3. p. 81. & ſ.6. §.3 p 84.
Penſiones annuæ quomodo abdicandæ, ſeu expendendæ. ibid. §.4.

Peregrinatio.

Novitiorum. P.1. c.5. ſ.4. §.4 p.59.
Rarò concedatur, & plerumque ſit pedeſtris. P.2. c.2. ſ.5. §.3. p.128.
Ne divertant ad hoſpitium externum. P.4. c.3. §.1. p.325. & ibid. c. 5. §. 8. p.340.
Summa obligationum ad peregrinos pertinentium. ibid.
Eorum indumenta. ibid. c.8. ſ.1. §.2. p.369.

Perfectio.

Perfectionis ſtudium ſummoperè commendatum. P.4. c.1. ſ.1. §.1. p. 282.
In ea plus momenti ad juvandos proximos, quàm in donis naturalibus. ibi.

Peſtis.

Deſignandi qui ea infectis adſint. Par. 5. c. 1. ſ. 2. §.8. p.385.

Philoſophia.

Ejus ſtudium triennale pro Noſtris. Par.2. c.5. ſ. 3. §.2. & 3. p.177.
Repetitiones domeſticæ. ibidem ſ.4. §.1. p.180.
Pro externis cõtrahi poteſt. P.5. c.4. ſ.4. §.3. p.440.
Philoſophia, ſeu artes tradendæ in Univerſitatibus. ibid. ſ.3. §.1. p.434.
Et quo pacto. ibid. ſect.4. p.438.

Philoſophia Moralis.

V. Ethica.

Pietas.

Excitanda potiſſimum in Scholaſticis externis. Par. 5. cap. 6. ſect. 1. §. 1. pag. 462.

Politica.

Arcenda à Scholaſticis. Par. 2. c. 4. ſ. 1. §. 4. p. 147.

Pontifex.

Illi primariò obediendum. P. 4. c. 2. ſ. 3. §. 2. p. 312. & P. 6. c. 4. §. 3. p. 494.

Appellatio ad illum aliqua interdicta. P. 4. c. 2. ſ. 3. §. 6. p. 316.

Monendus de quarto Profeſſorum Voto. P. 6. c. 4. §. 3. p. 494.

Prædia.

Quomodo colenda. P. 2. c. 2. ſ. 2. §. 3. p. 118.

Nimis ampla non retinenda. ibid. p. 119.

Præfectus rerum Spiritualium.

Vbi noſtrorum ſtudia, ſelecti ſint. P. 2. c. 4. initio p. 143.

Hujus muneris neceſſitas. P. 7. c. 4. ſ. 4. §. 1. p. 642.

Ad illud ſeligendi, & inſtituendi. ibidem §. 2. p. 643.

Eorum ſtudia quæ. ibidem §. 3.

Miniſteria. ib. §. 4. p. 644.

Ratio agendi cum Noſtris ſibi commiſſis. ibid. §. 5.

Et cum Superioribus. ibid. §. 6. p. 645.

Præfectus Sanitatis.

Ejus jura. P. 4. c. 8. ſ. 1. §. 5. p. 371.

Præfectus Scholarum inferiorum.

Ejus munus. P. 5. c. 5. ſ. 1. §. 5. p. 455.

Præfectus Studiorum.

Ejus munus quale ſit. Par. 5. c. 5. ſ. 1. §. 1. p. 452.

Ejus eſt diſputationes dirigere. ibid. §. 2. p. 453.

Ejus loco antiquiſſimus Præceptorum. ibid.

Ejuſdem jura, & obligationes. ibid. §. 3. & 4. p. 454.

Quam facultatem habeat promovendi noſtros ad Gradus literarios. P. 2. c. 5. ſ. 9. §. 3. p. 202.

Prælati.

Prelatorum miniſteriis deputare Socium non tenemur, & Deputati ſub ordinis correctione exiſtunt. P. 4. c. 2. ſ. 3. §. 6. p. 316.

Prælectiones.

Quomodo in ſuperioribus Scholis habendæ. P. 5. c. 4. ſ. 3. §. 4. p. 436.

Et

Et in inferioribus. ibidem ſect.2. §.4. pag.431.
Quomodo excipiendæ. ibid. §.5. p.437.
Illis præmittenda oratio, aut Crucis ſignum. ibid. c.6. ſ.1. §.1. p.462.

Præmia.

Diſcipulis danda. P.5. c.4. ſ.2. §.4. p.432.

Præpoſitus Domus Profeſſæ.

Præcipua in eo virtus optanda. P.7. c.3. ſ.1. §.1. p.587.
Ad eum maximè ſpectat auxilium animarum. ibid. ſ.7. §.1. p.615.

Privilegia.

Communicatur Noſtris medio Generali. Par.6. c.1. ſ.4. §.4. p.482.

Probatio.

Prima. P.1. c.4. p.37.
In ea qualis veſtitus. ibid. §.2. p.38.
Cur inſtituta. ibid.
Hoſpitis more in ea probandi. ibid.
Ab aliis ſeparandi. ibidem §.3.
Quibus cum agere permittendi. ibid.
Quomodo examinandi. ibi. ſ.2. p.39.
Abdicatio bonorum proponenda. ibid. c.4. ſ.2. §.2. p.40.
Probatio ſecunda. P.1. c.5. p.49.
Probatio tertia. Par.2. c.7. p.216.
Peragenda ante gradus Profeſſorum, & Coadjutorum formatorum. ibid. ſ.1. §.1. p.216.
Quid ea ſit. ibid. §.2. p.217.
Domus ad eam peragendam ſunt capaces redituum. ibid. §.3.
Vbi nulla talis ſit, fiat in Domo communis Probationis, vel etiam Profeſſa, aut in Collegio. ibid.
Inſtructor qualis conſtituendus. ibid. §.4.
Qui probantur arcendi à diſtractionibus. ibidem ſ.2. §.1. p.219.
In rebus ſpiritualibus exercendi. ibid. §.2. p.220.
Quales exhortationes ad illos habendæ. ibid. §.3.
Experimentis Novitiorum probandi. ibid. §.4. & 7. p.221. & 223.
Eorum diſciplina, fervor, & indifferentia. ibidem §.5. p.221.
Valetudini eorum parcendum. ibid. §.7. p.223.

Pro-

Procuratores.

Cur inſtituendi. Par.7.cap. 4 ſect.5. §.1. p.646.

Seligendi, atque inſtruendi. ibid. §.2. & 3.

Eorum jura. ibid. §. 4. p. 647.

Obligationum ſumma. ibid. §.5. p.648.

Sint Oeconomiæ periti. P.2. c.2. ſ.2. §.2. p.118.

Quid agere debeant in litibus. ibid. §. 4. & 5. p. 119. & P.7.c.4. ſ.5. §.6. p.649.

Quos libros, & ſcripta retinere apud ſe debeant. ibid. ſ.3. §.3.p.122.& P. 7. c.4 ſ.5. §.6. p.648. & §.10. p 650.

Quomodo ab iis accipienda, & reddenda ratio. ibid. ſ.4. p.124. & P. 7. § 10. & 11. p.650.

Et quid ad præcavendum æs alienum, & ſumptus inutiles. ibid. ſ.5. p.126. & Par.7. cap.4. ſ.5. §.9. pag.650.

Quomodo agere debeãt cum Superiore, & reliquis. Par.7. c.4. ſ. 5. §.11. p. 650.

Procuratores venientes Romam non ſuſcipiant negotia externorum. P.5. c.3. §.5. p.423.

Procurator Generalis.

Ejus officium, & dotes. P. 6. c.7. §.1. p 520

Jura. ibid. §.2. p.521.

Obligationes erga ſe, negotia, Generalem, & reliquos. ibid. §. 3. 4. & 5. p.522.

Quinam ab ipſo pendeant, & quatenus. ibid. §. 2. p.522. & §.6. p.524.

Profeſſio, Profeſſi.

Quatenus in Collegiis ali poſſint. P.2. c.3. ſ.1.§.2. p.134.

Examen prævium ad hunc gradum. ibid. c.5. ſ. 10. p.204.

Doctrina qualis requiſita ad eundem. ibidem §.6. p.206.

Paulò minor in Doctoribus Theologiæ. ibidem §.10. p.210.

Et in iis qui præcellunt in ſtudiis Humanitatis, aut linguarum. ibid. §. 12 p.211.

Et aptiſſimis ad gubernandum, vel concionandum. ibid. §.3.

Hujuſmodi diſpenſationes rarò concedendæ, & à ſolo Generali. ibid. §.12. & §.15. p.212.

Profeſſi quatuor Votorum potiſſimè veniunt nomine Societatis. P.3. c.1. ſ.1. §.1. p.226.

Conditiones prærequiſitæ ad profeſſionem. ibid. ſect.2. p.227.

Virtutis præſtantia in quo conſiſtat. ibid. §.2.

Quo tempore promovendi. ibid. §.3. 4. 5. 6. p. 228.

Prorogatio Generali libera. ibid. §.3.

Profeſſi tardiùs promoti non præire debent ante ſe promotos. ibid. §. 5. p. 230.

Dies conſtituti promotionibus, ſed diſpenſabiles. ibid. §.6.

Poteſtas admittendi ad profeſſionem penes quem reſideat. ibid. c.2. ſect.1. p. 231.

Quinam poſſint, aut ſoleant excipere profeſſionem. ibid. §.4. p.232.

Informationes de promovendis quales, & quo pacto conficiendæ. ibid. p.233.

Quid agendum cum dilatis. ibid. §.6. p.235.

Formâ ſervanda profitentibus. ibid. ſ.2.

Aliqua in ea eſſentialia ſunt, alia non item. ibid. §.1. & 2.

Vota ſimplicia poſt profeſſionem quæ. ibidem §.3. p.237.

Scripto conſignanda profeſſionis memoria. ibidem §.4.

Effectus profeſſionis, & votorum quæ illam ſequuntur. ibid. c.3. p.238.

Profeſſi ſummè uniti Societati, aliquando tamen dimitti poſſunt. ibidem ſ.1. §.1. p.238.

Iura eorumdem in Congregationibus. ibid. §.2. p. 239.

Sunt incapaces dominii, & hæreditatis, tum ipſi, tum noſtræ domus, ratione ipſorum. ibid. §. 3. p.240.

Profeſſi ſuſtentari debent eleemoſynis, & in domibus profeſſis. ibid. §. 4. p.241.

Profeſſis aliquando permiſſum facultatem obtinere ſuccedendi in hæreditate. ibid. §.5.

Quatenus juvari poſſint reditibus Collegiorum. ibidem §.5.

Obligantur Regulis communibus. ibid. ſ.2. §.1. p.243.

Non reguntur ordinariè à

Superioribus non profeſſis. ibid. §.2. p.243.
Quatenus ad Catecheſin teneantur. ibid. §. 3. p. 244.
Debent eam docere per 40. dies poſt ſuſceptum Gradum. ibid. §.4.
Eorum vota ſimplicia explicata. ibid. ſ.4. p.248.
A ſolo Generali dimitti poſſunt. Par.4. c.7. §.4. p. 350.
Profeſſio trium Votorum conceſſa ratione Majoratus. P.1. c.1. ſ.3. §.5. pag.24.
Quinam ad hunc Gradum admittendi. P.3. c.4. ſ.1. §.1. & 2. p.252.
Tempus emittendæ hujus profeſſionis. ibidem §.3. p. 253.
Inducit obligationem eandem, quam profeſſio quatuor Votorum, excepta ea de Miſſionibus. ibid. ſ.2. §.1. p.254.
Non poſſunt ordinariè præeſſe Profeſſis 4. Votorum. ibid. §.2. p.254.
Non habent vocem activã, aut paſſivam in electione Generalis, & Aſſiſtentium. ibid. §.3. p.255.
Quo loco ſedere debeant in Congregationibus. ibidem.

Profugi.

Quomodo excipiendi. P.4. c.5. §. 8. p. 341. & c. 7. ſ.5. p.365.

Promiſſio.

Ingrediendæ Societatis eſt Votum peculiare. Par. 1. c.4. ſ. 2. §.5. p.43. & c. 6. ſ.7. §.2. p.91.

Protectores.

Collegiorum non admittendi. P.2. c. 2. ſ. 2. §.2. p. 118.

Provincia.

Provinciarũ erectiones non procurandæ per externos. P.4. c.2. ſ.3. §.5. p.315.
In illis non permittenda Seminaria Noſtrorum ex alia natione. ibid. c.3. §.4. p.327.
Earum erectiones, aut diviſiones molientes impedientesve, ut perturbatores puniendi. ibid. §. 5. p.328.
Quid nomine Provinciæ veniat in diſtributione Domorum. P.1. c.6. ſ.6. §.9. p.89.
Et quid in acceptione ordinaria. P.8. c. 2. §. 1. p. 673.
Quid ſit applicari uni Provin-

vinciæ. Par. 7. cap. I. ſect. 13. §.4. pag. 573. & P.8. c. 2. §.2. p.673.

Provincialis.

Ejus dotes. Par.7. c.1. ſ.1. §.1. p.536.

Extraordinariam habet poteſtatem admittendi in Societatem. P.1. c.3. ſ.2. pag.33.

Non permittat nimium ſtudium in alliciendo admittendos. ibid. ſ.3. §.2. pag.34.

Non plures admittat quàm ali poſſint. P.2. c. 2. ſ.5. §.1. p.126.

Adhibeat ad Magiſteria inferiora Sacerdotes poſt ſtudia. ibid. p.127.

Magiſtri Novitiorum judicium de dimittendis magni faciat. P. 1. c. 5. ſ.5. §. 9. p. 65. & ſ. 2. §. 4. p.69.

Curam habeat Oeconomiæ. P.2. c. 2. ſ. 4. p.124. & ſ.5. p.126.

Pecuniæ ſibi traditæ rationem reddat. ibid. §.6. p.126.

Ejus auctoritas in decernendis Scholaſticorum ſtudiis. P.2. c.5. ſ.5. §.8. p.188.

Eximia ingenia non diſtineat in habendis Scholis inferioribus. ibid. §. 9. p.189.

Quod ejus munus in examine ad Profeſſionem. ibid. ſ.10. §.5. p.206. & & §.8. p.208.

Et in deſignandis Confeſſariis. P. 5. c.1. ſ.2. §.2. p.381. & ſ.3. §.1. p.386.

Et in ſeligendis, formandiſque Concionatoribus. ibid. ſ.5. §.3. & 4. p.391.

Provincialis electio, & ſubſtitutio in caſu mortis. P.7. c.1. ſ.1. §.1. p.536.

Et in caſu impotentiæ in Europa. ibid. §.3. p.537. & *in Indiis*, ibid. §.4. p.538.

Quamdiu duret ejus regimen. ibid. §.6. p.540.

Poteſtas alia ordinaria, alia extraordinaria. ibidem ſ.2. §.1. p.541.

Ampla debet eſſe, & ad quæ poteſt extendi. ibid. §.2. p.542.

Quatenus illi communicata ſint Privilegia. ibid. §.3.

Et facultates inferiorum. ibid. §.4. p.543.

Poteſt cõmunicare ſuæ Provinciæ reſponſa Generalis aliis data. ibidem §.5.

§.5. pag.544.

Facultates, & præcepta ejus ceſſatione non ceſſant. ibid. p.543.

Initio regiminis debet noſſe conceſſa à Prædeceſſoribus. ibid.

Iura in ordine ad domicilium, locum, in menſa, expenſas, Socium, & Confeſſarium. ibid. ſ. 3. §.1. p.544.

Officium perſeverat mortuo Generali, & poſt indictam Congregationem. ibid. §.2. p.546.

Poteſt aliquando ſubſtituere Vice-Provincialem. ibid. §.3. p.547.

Quam retineat facultatem in caſu hujus ſubſtitutionis. ibid. §.4.

Suffragia ei conceſſa. ibid. §.5.

Virtutes ab eo præſtandæ. ibid. ſ.4. §.1. p.548.

Quatenus diſpenſare poſſit in Regulis. ibid. §.2. p.549.

Quot Conſultores habere debeat. ibid §.3.

Et quomodo cum illis agere. ibid. §.4 p.550.

Debet callere jus Societatis. ibid. §.6. p.552.

Et Archivium habere peculiare. ibid.

Orationes, & Miſſas poteſt indicere. ibid. §.7. p.553.

Quando Superiores conſtituere poſſit, & reliquos eorum Officiales. ibidem ſ.5. §.1. & 2.

Prædicatores, Confeſſarios &c. ibid. §.3. p.554.

Commercium literarũ cum inferioribus habeat. ibidem §.4.

Defendat Superiorum auctoritatem, & executionem. ibid. §. 5. & 6. p. 555.

Idoneis miniſteria committat. ibid. §.7. p.557.

Quid cum impeditis agere debeat, aut poſſit. ibid. §.2. & 3.

Quid circa Probationes Novitiorum. ibid. §. 4. p. 558.

Coadjutores parcè, admittet. ibid. §.5.

Quid poſſit, debeatque erga dimittendos. ibidem ſ.7. p.558.

Literarum ſtudia ei commẽdata ſint. ibid. ſ.8. §.1. p.559.

Et Scholaſticorum pietas. ibid. §.2. p.560.

Scholaſticos, & Profeſſores conſtituat, & dirigat. ibid.

ibid. §.3. & 6. p.560. & 562.

Præcepta illi impoſita in ordine ad doctrinas aliquas. ibid. §.4. p.561.

Varia ab eo in ſtudiis curanda. ibid. §.5.

Poteſt præſentare ad Ordines. ibid. §.6. p.563.

Et admittere ad Vota biennii. ibid. ſ.9. §.1.

Tertiam Probatiooem differre poteſt non diſpenſare. ibid. §.2.

Quid cum promovendis ad Gradus præſtare debeat. ibid. §.3. p.564.

Et in ædificiis, donationibus, & re pecuniaria. ibid. ſ.10. §.1. p.565.

Et in ordine ad Forum: nec poteſt commutare legata. ibid. §.3. p.566.

Cuſtodiat paupertatem. ibidem §.4.

Inſiſtat conſeruationi, & reparationi bonorũ temporalium. ibid. §.5.

Et ſervandis in abdicatione eorundem. ibid. §. 6. p. 567.

Quomodo ſe gerere debeat erga Generalem. ibidem ſ.11. §.1. p.568.

Erga Societatem, & in Congregationibus. ibid. §.2. pag.569.

Iura ſuffragii extra eaſdem. ibid. §.3. p.570.

Caritas erga omnes, & de ea præceptum. ibid. § 4.

Eleemoſynas præſcribat. ib. §.5. p.571.

Operarios deſignet. ibidem ſ.12. § 1.

Et quibus in Domibus. §.2.

An poſſit mutare Sedem ſuam, & aliorum. ibid. ſ.13. §.1. & 3. p.572. & § 4. & 5. p.573.

Ab eo præſtanda cum peregrinis, ibid. §.6.

Debet frequenter Viſitare. ibid. ſ.14. §.1. p.574.

Et aliquando per alium. ibid. §.2.

Viſitatio quomodo peragenda. ibid. §.3.

Et ipſe viſitandus, & quomodo. ibid. ſ. 15. p.576.

R

Ratio Studiorum.

Quomodo confecta. P.5. c.4. ſ.1. §.3. p.427.

Recreatio.

Interdicenda nimium loquacibus. P.4. c.5. §. 4. p.337.

Quæ permiſſa, & quomodo tranſigenda. ibid. §.5.

Re-

Rectores.

Illis demandatur adminiſtratio bonorum temporalium, quæ ad Collegia pertinent. Par.2. cap.2. ſect.1. §.3. pag.116.

Seligendi periti adminiſtrationis temporalium. ibid. ſ.2. §.2. p.118.

Quo pacto celebrare poſſint contractus. ibid. ſ. 3. §. 2. p.121.

Quomodo Scholaſtici Iuniores ab iis regendi. P.2. c.4. ſ.1. §.3. p.145.

Quam facultatem habeant conferendi Gradus literarios. ibid. c. 5. ſ.9. §. 3 p.202.

Ad eos primò ſpectat gubernare Vniverſitatem. ibid. c.5. ſ.1. initio p.452.

Quatenus miniſteria erga proximos uſurpanda ab iis ſint. P.7. c.3. ſ.7. §. 1. p.615.

Regulæ.

Condendæ. Procem. §. 3. 4. p.1. & 2. & P. 4. c.5. §.1 & 2. p.334.

Quam vim habeant. Proœ. §.17. p.10.

Servandæ ab omnibus. ibid. p.11.

Regulæ aliæ communes, aliæ particulares. Par.4. c.5. §. 2. p.335.

Et pro externis Scholaſticis. P.5. c.6. ſ.2. §.2. p.455.

Religioſi.

Caritas erga illos ſervanda. Par.5. c.3. §.10. p. 425.

Et præcipuè erga Ordinem Prædicatorum. ibid.

Reliquiæ Sanctorum.

Cuſtodiendæ, nec diſtrahendæ. P.5. c.1. ſ.4. §.5. p. 390.

Renovatio. *V*. Vota.

Renunciatio. *V*. Abdicatio.

Repetitiones.

Claſſium Superiorum. P.2. c.5. ſ.4. §.1. & 2. p.180.

Pro Noſtris. ibid.

Et pro Externis. P.5. c.4. ſ.3. §.9. *p*.437.

Repetentes Theologiam ſeligendi. Par.2. c.5. ſ.9. p. 201.

Eorum diſputationes, & munera. ibidem §. 2. p. 102.

Reſervatio. *V*. Abſolutio.

Rhetoricæ ſtudia. *Vide* Literæ Humaniores.

Quam diuturna eſſe debeat P.2. c.5. ſ.1. §. 4. p.172. & *P*.5 c.4. ſ 2. §.5. p.432.

Noſtris commendatiſſima. ibid. §.5. p.173.

Sacer-

S

Sacerdotes.

Quando, & quomodo ordinandi. Par.2.c.4. ſect.4. §. 2. 3. 4. 5. pag. 158.

Ordinationi præmittatur examen in Theologia Morali. ibid. cap.5. ſ.6. §.3. p.191.

Quid ſervare debeant in Miſſa, & Officio celebrandis. *V.* Miſſa, & *V.* Officium Divinum.

Debent ſæpius in hebdomada confiteri. ibid. cap.4. ſ.5. §.3. p.164.

Vocati ſtatim ſe conferant ad celebrandum. ibid.

Poteſt cum iis indulgeri, ut ante Auroram, & poſt Meridiem celebrent. ibidem.

Pro quibus celebrare teneatur. ibidem §.4. & 5. p. 165.

Recens promoti non ſtatim occupandi miniſteriis. P. 4. c.2. ſ.2. §.5. p.307.

Obeant aliquando officia Coadjutorum. ibid. c.4. §.3. p.331.

Sacramenta.

Eorum frequentia pro Novitiis. P.1. c.5. ſ.3. §.4. p.46.

Pro Scholaſticis. P.2. c.4. ſ.2. §.1. p.148.

Pro univerſis. P.4. c.1. ſ.3. p.290.

Sacramenta extrema maturè conferenda. P.4. c.1. ſ.3. §.7. p.294.

Saraceni.

Quatenus excluſi à Societate. Par.1. c.1. ſ. 2. §.12. p.20.

Scamna.

In Scholis aſſignanda pro Auditorum conditione. P.5. c.5. ſ.1. §.5. p.456.

Scholæ.

Scholarum publicarum inſtitutio, & methodus. P. 5. c.4. ſ.1. p.426.

Earum Officiales. ibidem c.5. p.452.

De earum pietate, & diſciplina. ibid.c.6. p.462.

Scholaſtici.

Quinam ſint admittendi. P.1. c.2. ſ.1. p.25.

Eorum examen in prima Probatione. ibid. cap.4. ſ.2. §.1. p.43.

Qui educendi ad Collegia. P.2. Proœm. p.93.

In eorum gratiam Collegia inſtituta. ibidem cap.1. ſect.1. §.1. p. 94. & cap. 3 ſect.

3. ſect. 1. pag. 133.
Quomodo in Collegiis eorum Spiritus fovendus. ibid. c 4. p.143.
Scholaſtici Iuniores ſegregandi, & quo pacto. ibid. ſ. 1. p 144.
Quamdiu ſic detinendi, & quo loco. ibid. ſ. 1. §. 2. p. 145.
Reliquorum etiam aliqua ſegregatio. ibid. §. 4. 5. & 6. p. 146.
Quatenus permittendi agere cum externis. ibidem §. 5. p. 147. & ibid. ſ. 4. §. 1. p. 157.
Eorum prodeuntium domo modeſtia. ibidem §. 6. p. 148.
Quomodo uſurpanda ab ipſis Sacramenta, & preces. ibid. ſ. 2. §. 1.
Meditatio horaria eorumdem. ibid. §. 2. p. 150.
Mortificationes. ibidem §. 3. 4.
Imperfecti à ſtudiis ad tempus amovendi. ibid. §. 3. p. 151. & §. 6. p. 152.
Recta intentio, & indifferentia. ibid. §. 5. 6.
Eorum ſtudia. ibid. c. 5. p. 169.
Præſtantes ingenio non occupandi in Scholis inferioribus. ibid. ſ. 5. §. 9. p. 189.
Erudiendi in Theologia Morali. ibid. ſ. 6.
Exercendi in Miniſteriis. ibid. ſ. 7. p 193.
Quomodo habere debeant actus publicos ſub finem ſtudiorum. ibid. ſ. 8. p. 198.
Eorum valetudo cuſtodienda. ibid. c. 6. p. 213.
Studia eorum moderanda. ibid. §. 1.
Munera domeſtica, licèt moderatè, obire poſſunt. ibid. §. 2. p. 214.
Recreandi ruſticatione hebdomodaria. ibid. §. 3.
Et annua. §. 4. p. 215.
Quomodo juvandi externo Scriptore. Par. 4. c. 2. ſ. 1. p. 300.
Dimitti nequeunt citra caſus graviſſimos à Provinciali. ibid. c. 7. ſ. 1. §. 4. p. 350.

Scholaſtici Externi.

Supplere poſſunt in Collegiis Noſtrorum numerũ. P. 2. c. 3. ſ. 1. §. 3. p. 135.
Ad eorum utilitatem publicæ Scholæ aperiendæ. P. 5. c 4. ſ. 1. p. 426.
Et potiſſimùm claſſes inferiores. ibid. ſ. 2. p. 428.

Et alicubi etiam Superiores, immo & Univerſitates. ibid. ſect.3. pag. 434.
Quid in claſſibus præſtandum ſit Philoſophiæ, & Theologiæ. ibid. ſ.4. p. 438.
Et in Scholis Sacræ Scripturæ, & linguæ Hebrææ. ibid. ſ.5. p.433.
Et in Scholis Theologiæ Moralis. ibid. ſ.6. p.445.
Quomodo promovendi ſint ad Gradus Scholaſticos. ibid. ſ.7. p.448.
Pauperes Scholaſtici non excludẽdi à noſtris Scholis. Par.5. c.4. ſ. 2. §.4. p.433.
Nobiliores ab iis ſecernendi. ibid. c.5. ſ.1. §.5. p. 456.
Quomodo univerſi ad pietatem excitandi. ibidem c.6. ſ.1 p.462.
Quæ diſciplina ab iiſdem exigenda. ibid. ſect.2. p. 465.
Scandaloſi quomodo coercendi, ibid. §.3. & 4. p. 466.

Scholia.

P. Natalis quatenus permiſſa. Prooem. §.10. p.5.

Scriptor, Scriptio.

Externus pro Scholaſticis quomodo providendus. P. 4. c.2. ſ.1. §.8. p.300.
Scriptores Secretariæ Romanæ. P.6. c.5. ſ.3. §.2. & 3. p.507.
Quorum ſumptibus alendi. ibid.
Cujuſmodi Scriptionis argumentum dictandum in Scholis. P.5. c.4. ſ.2. §. 4. p.431.

Scriptura Sacra.

Ejus ſtudium pro Noſtris. P.2. c. 5. ſ. 3. §. 4. & 5. p.178. & ibid. ſ. 9. §.1. p.201.
Repetitiones domeſticæ. ibi. ſ.4. §.2. p.181.
Explicanda in Univerſitatibus. P.5. c.4. ſ. 3. §.1. p 434.
Quantopere ejus ſtudium in pretio eſſe debeat. ibid. ſ.5. §.1. p.443.
Quales ejus Profeſſores eligendi. ibid. p.444.
Quid præſtare debeant. ibidem §.2.

Secretarius Societatis.

Inſervit Generali pro memoria, & manibus. P. 6. c. 5. ſ. 1. §.1. & 2. p. 500.
Quæ dotes in eo prærequi-

rantur. ibid. §.3. p.501.
Quæ ſint ejus jura. ibid. §.4. p.502.
Et obligationes. ibid. ſ. 2. p.503.
Habet plures Socios, & quatenus ſibi ſubiectos. ibid. ſ.1. §. 4. p. 502. & ſ. 3. p.506.
Secretarius Vniverſitatis. P.5. c.5. ſ.3. §.1. p.459.

Segregatio. *V.* Scholaſtici.

Seminaria.

Noſtrorum juvanda eleemoſynis. Par.1. c.6. ſ. 6. §.10. p. 90. & P.2. c.2. ſ.5. §.4. & 5. p.129.
Non inſtituenda pro ſola gente illuſtriorum Miſſionum. Par.4. c.3. §. 4. p.327.
Seminaria externorum quæ admitti poſſint. P.5. c.3. §.7. p.424.
Illis peculiares Magiſtri non concedendi. ibid.

Senſus.

Senſuum cuſtodia commendanda. P.4. c.2. ſ.2. §.4. p. 307.

Servitus. *V.* Impedimentũ.

Sigillum.

Rectoris, & Vniverſitatis. Par.5. cap.5. ſ.3. §.2. p. 460.
Admonitoris. P.7. c.4. ſ.3. §.5. p.640.

Silentium.

Novitiorum. P.1. c.5. ſ. 2. §.3. p.53.
Et reliquorum omnium. P. 4. c.5. §.4. p.336.

Societas IESV.

Ejus fundatio, & finis. Procem. §.1. p.1.
Nomen. ibid. §.2.
Variæ ejus ſignificationes laxiores, preſſioreſque. P.3. c.1. ſ.1. p.225.
Societas Profeſſa habet ſuperintendentiam Collegiorum. P.2. c.2. ſ.1. p. 115.

Socius.

Teſtis in Viſitationibus præſertim fœminarum. P.4. c.2. ſ.2. §.6. p. 309.
Quid præſtare debeat domum reverſus. ibidem §.7.

Socius Provincialis.

Ejus Sacerdotis officium quale. P.7. c.1. ſ. 3. §.1. p.545.

Somnus.

Ejus ſpatium commune. P. 4. c.8. ſ.1. §.2. p 369.
In ſomno diſpenſandum cum aliquibus. ibidem §.3. p.370.

Sti-

Stipendium.

Pro Miniſteriis repudiatū. Par.2. cap.1. ſect. 5. §.3. p. 168. & Par.4. c.2. ſ.1. §.3. p.296.

Studia.

Superiorum facultatum quantopere noſtris utilia. P.2. c.5. ſ.3. §.1. p.177.

Repetitiones domeſticæ earundem. ibid. ſ.4. §.1. p. 180.

Diſputationes per annum. ibid. §.3. p.181.

Et in fine Studiorum Theologiæ. ibid. ſ. 5. §. 8. p. 188. & ſ.8.p.298.

Studium privatum. ibid. §.4.

Cur inſtituendæ Studiorum ſuperiorum claſſes. P.5. c.4. ſ.3. p.434.

Qualiter curanda à Superioribus. P.7. c.3. ſ.9. p. 620.

Studia Generalia. *V.* Univerſitas.

Subminiſter.

Ejus officium. Par.7. c 4. ſ.1. §.9. p.633.

Subſtituti Secretarii.

Eorum obligationes. Par.6. c.5. ſ.3. p.506.

Suffragia.

Pro fundatoribus, & benefactoribus. P.2. c.1. ſ.3. §.2. p.97. &c.

Pro Noſtris. ibid. c. 4. ſ. 5. §.4. 5. p.165.

Summa.

Philoſophica, & Theologica conficienda pro Noſtris. P. 5. c. 4. ſ.3. §.3. p.436.

Superintendens. *V.* Collateralis.

Superiores.

Eligendi optimi. Par.7. p. 535.

Eorum opera maximè neceſſaria Generali. ibid.

Quo pacto adminiſtrare debeant bona temporalia. P.2. c.2. p.115.

Et eorum rationem reddere. ibid. ſ.4. p.124.

Superiores Scholaſticorum noſtrorum eos in virtute inſtruant. P.2. c.4. initio p.143.

Talento præditi ad gubernandum promoveri poſſunt ad profeſſionem, etſi mediocres in doctrina. ibid. cap.5. ſ.10. §.13. p. 211.

Sed excellentia juramento conſtet. ibid §.15 p.212.

Studio paupertatis non lædant caritatem Superiores. P.4.c.2. ſ.1. §.14. p. 303.

Advigilent paupertatis perfectioni. ibid. §.15.
Et caſtimoniæ. ibid. ſ.2. §. 3. p.305.
Loco Chriſti Domini agnoſcendi. ibid. ſ. 3. §.2. p. 312.
Ab immediatis dependentia laudatur. ibid. §. 6. & 7. p.315.
Non inveſtiganda quæ per ipſos agenda. ibidem §.7. p.317.
Quid ipſi præſtare debeant in exigenda ratione conſcientiæ. P. 4. c. 2. ſ. 4. §.4. p.322.
Obeant aliquando officia Coadjutorum. ibid. cap.4. §.3. p.331.
Quomodo ſe gerere debeant in delatis paterna denũciatione. ibid. c. 6. §.6. &c. p.344.
Quid præſtare debeant in dimittendis noſtris è Societate. ibid. c.7. ſ.3. p. 355.
Negligentes puniendi. Par. 7. initio p.535.
Quid agendum cum recuſantibus tempore interregni. ibid. c.1. ſ.1. §.7. p.541.
Eorum facultates, & mandata ipſis ceſſantibus non ceſſant. ibid. ſ.2. p.543.

Superiores Locales.

Quinam dicantur, & ſint. P.7. c.3. initio p.586.
Virtutes in illis prærequiſitæ. ibid. ſ. 1. §. 1. & 2. p.587.
Quanti referat eorum electio. ibid. §.3. p.588.
A Provinciali ſeligendi, & formandi. ibidem §.4. p. 589.
Eligendi à Generali, à Provinciali proponendi. ibid. §.5. & 6.
Quæ ſubrogatio illis facienda, & per quos. ibid. §.7. & 8. p.591.
Quando incipiat, deſinatque eorum officium. ibid. ſ.2. p.592.
Eorum poteſtas ampla ſit. ibid. ſ.3 §.1. p.595.
Sed definienda à Generali. ibid. §.2.
Et à Provinciali cuſtodienda. ibid. §.3.
Ad quos ſubditos pertingat. ibid. §.4. p.596.
Præcepta poſſunt imponere, & quamdiu vigeãt. ibid. §.5. p.597.
Unde noſſe queant ſuas facultates. ibid. §.9.
Conceſſas ſubditis poſſunt limitare. ibid. §.7. p.598.

Con-

Conſuetudines nec immutent, nec inducant. ibid. §.8.
Conſtitutiones cuſtodiant. ibid. § 9. p.599.
Studeant perfectioni, & orationi. ibid. ſ.4. §.1.
Recolligant ſe ante initum Magiſtratum. ibid. §.2. p.600.
Obſervent regulas, & vitam communem. ibidem §.3.
Catecheſin habeant, & officia humilia obeant. ibidem §.4. p.601.
Hora conſiderationis, & libellus memoriæ. ibidem §.5.
Confeſſarius. ibid. §.6.
Quando poſſint diſcedere à ſua ſtatione. §.7. p.602.
Eorum locus in menſa. ibid. §.8.
Obedientia, & frequentia literarum. ibid. ſ.5. §.2. p.603.
Earum ſtatuta tempora. ibid. §.3.
Materia, & methodus. ibid. §.3. & 4. p.604.
Alia per eos ſcribenda. ibid. §.6. 7. 8. p.605.
Ius ad Congregationes. ibidem §.8. p.606.
Obedientiam, & executionem urgeant. ibid. ſ.6. p.607.
Cura Noſtrorum in ſpiritu quomodo potiſſimum exercenda. ibd. §.4. &c.pag. 608.
Quid poſſint, debeantque circa Confeſſiones Subditorum. ibid. §.6. & 7.
Quid in correctionibus. ibidem §.10. p.610.
Epiſtolæ quatenus permittendæ. ibid. §.14. p.612.
Cuſtodia Paupertatis. ibid. §.15. & 16.
Pietas erga moribundos, & mortuos. ibid. §.17. p. 613.
Quid curare debeant circa conciones, & Concionatores. ibid. ſ.7. §.2. p. 615.
Quid cum Confeſſariis. ibidem §.3. p.616.
Quid circa Miſſiones. ibid. §.4.
Et ordinandos. ibidem §.5. p.617.
Quid circa Mulierum curam, & ſcandaloſos. ibid. §.6. & 7.
Ordo domeſticus qualis inſtituendus. ibid. ſ.8.
In literarum ſtudiis quid præſtandum. ibid. ſ. 9. p.620.

Et in adminiſtratione rerum temporalium. ibid. ſ.10. p.622.
Quid præſtandum cum externis, & hoſpitibus. ibid. ſ.11. p.626.
Quibus mediis executionem urgere debeant. ibid. c.6. p.658.

Superpelliceum.

Pro Coadjutoribus qui inſerviunt Sacro. P.3. c.6. ſ.1. §.4. p.266.
Pro Concionatoribus. P.5. c.1. ſ.5. §.13. p.396.

Supplicationes publicæ.

Liberi ſumus ab illis. P.5. c.1. ſ.7. §.3. p.401.
Romanæ Domui præſcripta. ibid.
In illis quis locus, & veſtis. ibid. §. 4. & Par.4. c.4. §.4. p.332.

Syndicus.

Quiſnam dicatur. P.7. c. 4. ſ.1. §.10. p.633.

T

Tartari.

AN excluſi à Societate. P.1. c.1. ſ.2. §.12. p.21

Tentationes.

Quomodo vincendæ. P. 4. c.1. ſ.1. §.1. p.283.
Nullæ celandæ. ibid. c.2. ſ.4. §.3. p.322.

Teſtamentum.

Teſtamentis condendis Noſtri non aſſiſtant. Par.5. c.1. ſ.2. §.8. p.385.
Et ab eorum executione abſtineant. ibid. c. 3. §. 5. p.423.

Theologia Moralis.

Ejus ſtudium pro Noſtris. P.2. c.5. ſ.3. §.4. p.178. & ſ.6. p.189.
Quinam eidem addicendi. ibid. §.1.
Qui Magiſtri præficiendi. ibid. §.2. p.190.
Omnes ea informandi. ibidem §.3.
Et de eadem examinandi ante Sacerdotium, & munus Confeſſarii. ibid. §.3. p.191.
Collatio Caſuum domeſtica quoties habenda, & de quibus frequentanda. ibid. §.4. p.192.
Tradenda in Vniverſitate. P.5. c.4. ſ.3. §.1. p.434.
Et in omnibus Collegiis. ibid. ſ.6. §.1. p.445.
Multiplicandi in noſtris Seminariis ejus Profeſſores. ibid. §.2. p.446.
In ea opinionum laxitas vitanda. ibid. §.3.

Theo-

Theologia Scholaſtica.
Ejus ſtudium Noſtris perneceſſarium. Par.2. cap. 5. ſect.1. §.1. p.177.
Quadriennio explendum. ibid. §. 4. p. 178. & P.5. c.4. ſ.4. §.9. p.443.
Repetitiones domeſticæ. P.2. c.5. ſ.4 §.1. p.180.
Diſputationes ſub finem ſtudiorum, tum particulares, tum generales. ibid. ſ.8. p.198.
Claſſis Theologiæ inſtituenda. Par.5. c.4. ſ. 3. §.1. p.434.
Ejus tradendæ ratio. ibid. ſ.4. §.5. &c. p.440.
S. Thomas.
De eo honorificè loquendum. Par.5. cap.4. ſ.4. §.2. p. 439.
Ejus Doctrina prælegenda in Theologia, & Doctor proprius Societatis habendus. ibid. §. 5. pag. 440.
Nonnunquam licebit ab eo diſcedere. ibid. §.5. p.441.
Toni.
Pro Novitiis. P.1. c.5. ſ.4. §.7. p 64.
Pro Scholaſticis. Par.2. c.5. ſect. 7. §.2. & 4. p. 193. & 195.

V

Vacationes.
IN Autumnalibus mortificationes uſurpandæ. Par.2. cap.4. ſect.2. §.3. pag.151.
Hebdomadariæ pro Scholaſticis in Villa. P.2. c.6. §.3. p.214. & Par.5. c.4. ſ.8. §.1. p.450.
Exercitationes diebus feriatis habẽdæ inter Rhetoricos, & Grammaticos. ibid. ſect.2. §. 4 p. 432.
Et pro Superioribus Scholis. ibid. ſect.3. §.7. p. 438.
Annuæ. Par.2. c.6. §.4. p. 215.
Valetudo.
De ea tuenda, recuperandaque. P.4. c 8. p.367.
Veſtitus. *V.* Victus.
Viaticum. *V.* Expenſæ.
Vicarius Generalis.
Duplex occaſio eum eligendi. Par.6. cap. 9. ſect. 1. p.527.
Quis eligendus. ibid. §.4. p. 529.
Ejus poteſtas ſuperſtite Generali. ibid. ſ.2. §. 1.

Et mortuo Generali. ibid. §.2. 3. 4. 5. 6. & 7. pag. 530.

Subrogatus in locum defuncti Generalis poteſt promovere ad Gradus. Par. 3. cap. 2. ſect.1. §. 3. p. 232.

Eligendus Generali facto inutili. P.6. c.2. ſ.2. §. 1. p.490.

Vicarij Superiorum particularium.

Omnes conſtitui poſſunt à Generali. P.7. c.5. §.1. p.653.

Quinam à Provinciali. ibid. §.2.

Et à Superiore locali. ibid. §.3. p.654.

Ipſo jure quinam ſuccedãt. ibid. §.4.

Auctoritas horum primi generis. ibidem §. 5. pag. 655.

Et ſecundi generis. ibidem §.6.

Vice-Provincia.

Ejus jura in ordine ad Cõgregationem. P.8. c. 2. §.7. p.677.

Victus, Veſtitus &c.

Noſtrorum qualis. P. 2. c. 2. ſ.5. §.6. &c. p.129. & Par.4. cap.2. ſ. 1. §.9. p. 300. & ibid. c. 8. ſ. 1. p. 368.

In victu diſpenſandum cum aliquibus. ibidem §. 3. p.370.

Viſitatores.

Viſitatio Viſitator.

Viſitanda cubicula. Par. 4. cap.2. ſ. 1. §. 12. pag. 302.

Viſitandi Prouinciales, & quomodo. P.7. c.1. ſ.15. p.576.

Viſitator tempore Exercitiorum Spiritualium. Par.4. cap.1. ſect.1. §.4. p.285.

Viſitator Indicus quid agẽdum ſi reddatur inutilis. Par.7. c.1. ſect.1. §.4. p. 559.

Loco Generalis inſtituendi. Par.7. c.2. ſect.1. §.1. p. 578.

Iidem, & Commiſſarii dicuntur. ibid. §.2.p.579.

Eorum munus, & dotes. ibid. §.1. & 2.

A quo eligantur, & cur. ibid. & §.3.

Non debent habere munus ordinari um in Europa. ibid. §.3.

Secus in India. ibid. §.4. p.580.

Quo-

Quomodo ceſſet eorum munus. ibid.
Eligere poſſunt ſibi locum in Congregatione. ibid. ſect.2. §.1.
Inſtructio pro his confecta. ibid. §.2. p.581.
Quorum expenſis alantur. ibid.
Auctoritas reſpectu Provincialium. ibidem §. 3. p. 582.
Conſultor, & Admonitor eorundem. ibid. §. 4. p. 583.
Viſitationis methodus. ibid. §.5. 6. & 7.
Quatenus diſpenſare poſſint. ibid. §.8. p.585.
Habent poteſtatem admittendi in Societatem. P.1. c.3. ſ.2. p.33.

Vnctio Extrema.

Ejus adminiſtratio quæ permiſſa. P.5. c.1. ſ.4. §.4. p.389.

Vniformitas.

Retinenda in vita communi. P.4. c.2. ſ.1. §. 8. p. 300.

Vniverſitates, & Officiales.

Inſtituendæ pro Noſtris. P.2. c.1. ſ. 1. p.95. & c. 3. ſ.2. §.1. p.138.
Et pro Externis. P.5. c. 4. ſ.1. §.2. p.427.
Quæ ſcientiæ in eis tradendæ. ibid. ſec.3. §.1. &c. p.434.
Conſultationes quæ, & quoties in Vniverſitate habendæ à Rectore. P.5. c. 5. ſ. 3. p.460.
Bidelli externi pro Vniverſitatibus. P. 5. c. 5. ſ.3. §.3. p. 460. & P. 7. c.4. ſ.1. §.10. p.633.
Notarius Vniverſitatis. P. 5. c.5. ſ.3. §.2. p.460.
Secretarius Vniverſitatis. ibid. §.2. p.459.
Decani in ſingulis facultatibus. ibid. §.4. p.460.
Syndici in Vniverſitatibus alius Generalis, alii particulares. ibidem §. 5. p.461.
Inſignia in Vniverſitatibus quæ uſurpanda. ibid. §.6.

Vota.

Ætas requiſita ad Vota biennii. Par.1. c. 1. ſ.3. §.4. p.23. & cap. 6. ſ.2. § 6. p.61.
Vota emiſſa in ſeculo ſuſpenſa. Par. 1. c. 4. ſ.4. §.1. p. 46. & cap. 6. ſ.4. §.6. p.69.
Beneficia Eccleſiaſtica dimit-

mit-

mittenda ante emiſſionem Votorum. Par. 1. cap. 4. ſect. 2. § 2. p. 41.

Vota ante biennium quomodo emittenda. Par. 1. c. 6. ſ. 1. §. 2. p. 66.

Quam obligationem inducant. Par. 4. c. 7. ſect. 1. p. 349.

Cujus facultate emittenda. ibid. §. 2. p. 67.

Quid ad ea conſequatur ibid.

Prærequiſita ad Vota biennii. ibid. c. 6. ſ. 2. p. 68. & ſect. 3. p. 72.

Primaria facultas admittendi ad illa penes Generalem non Capitula. ibid. §. 5. pag. 70.

Eam communicare poteſt Provincialibus, aliiſque. ibid.

Obligatio reſultans ex iis. ibid. ſect. 3. §. 1. p. 72. & ſ. 4. 5. 6. & 7. p. 75.

Ritus in iis emittendis. ibidem c. 6. ſ. 3. §. 4. p. 74.

Conſignanda libro. ibidem §. 5. p. 75.

Conſtituunt verum Religioſum. ibid. ſect. 4. §. 1.

Ab iis deficientes habendi ut Apoſtatæ. ibidem §. 2. pag. 76.

Diſpenſantur à ſolo Summo Pontifice. ibid. §. 3. p. 67.

Sic obligati dimitti poſſunt à Generali. ibid. §. 4.

Hujuſmodi libertas non eſt iniqua. ibid.

Non poſſunt validè contrahere matrimonium his Votis obſtricti. ibid. §. 5. p. 78.

Votum Paupertatis. *Vide* Paupertas.

Votum Caſtitatis. *Vide* Caſtitas.

Votum Obedientiæ. *Vide* Obedientia.

Votorum renovatio cur, & quomodo peragenda. Par. 2. c. 4. ſ. 3. p. 153.

Ejus effectus. ibid. §. 2. p. 154.

Triduum Renovationis Votorum. ibidem ſ. 3. §. 3. & 4.

Vota Profeſſorum, & Coadjutorum formatorum. V. ſuis titulis.

Votum 4. de Miſſionibus. V. Miſſiones.

Vota ſimplicia Profeſſorum explicata. P. 3. c. 3. ſ. 4. p. 248.

Votum Profeſſorum de audiendis, exequendiſque conſiliis Generalis ſi promo-

moveantur in Præſules. ibid. §.5. p.251.

X

Xenodochium.

X*Enochiis inſervire Novitii debent*. P.1. c. 5. ſ.4. §.3. p.59.

Eorum cura non ſuſcipienda. Par.2. c. 1. ſ. 6. §.3. p.112.

Z

Zelus Animarum.

S*Ocietatis proprius*. Par. 5. initio p.377. & cap. 1. ſ.1. §.1. p.378.

Ad eum exercendum media efficaciora quæ cum Deo nos conjungunt. ibid.

FINIS.

Errata.	*Corrige.*
Pag.80. in marg. lit. z M. P.17.	Or.c.4.§.17.
p.53. lin.20. §. 2.	§. 3.
p.69. in tit. Cap.IV.	Cap.VI.
p.132. li. 20. non prohibitio	prohibitio
p. 298. 299.	198. 199.
p. 205. *& in conſequentibus in titulo* Sectio IX.	Sectio X.
p.224 *lin.6.* qua ſingula	quo ſingula
p.229. li.10. Societate	Societatem
p.229. lin.8. obuenda	obeunda
p.317. lin.1. prævitatem	pravitatem
p.368.lin.8. uſurpanda.	uſurpandis.
p.417. li 12. Superiori	Superiore
p.432. li.15. tum Grammaticæ	tum Rhetoricæ, tum Grāmaticæ
p.561.in tit. Sect.VI.	Sect.VIII.
p.594. §. 6.	§. 5.
p.619. li.21. Superiores.	per Superiores.
p.668. li.22. maximi	maximè

French

ACQPH 1607241
02-11285